DOCTRINA I ALIANCES

LA PERLA DE GRAN PREU

Res
Book AREA
M223.92
D637CAT
1999

RN-236429

Digitized by the Internet Archive
in 2012 with funding from
Corporation of the Presiding Bishop, The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints

http://archive.org/details/doctrinaialianc1999cat

Doctrina i Aliances

DE L'ESGLÉSIA DE JESUCRIST
DELS SANTS DELS DARRERS DIES

LA

Perla de Gran Preu

PUBLICACIÓ DE
L'ESGLÉSIA DE JESUCRIST
DELS SANTS DELS DARRERS DIES
SALT LAKE CITY, UTAH, 1997

© 1999 per Intellectual Reserve, Inc.
Reservats tots els drets
Impressió a Alemanya 4/99
19931998
Translation of the Doctrine and Covenants
and Pearl of Great Price
Catalan
34409 115

1

Doctrinal Alliances

Doctrina i Aliances

DE

L'ESGLÉSIA DE JESUCRIST

DELS SANTS DELS DARRERS DIES

CONTÉ REVELACIONS DONADES A

JOSEP SMITH, EL PROFETA

AMB ALGUNS ADDITAMENTS DELS SEUS SUCCESSORS

A LA PRESIDÈNCIA DE L'ESGLÉSIA

INTRODUCCIÓ

Doctrina i Aliances és una col·lecció de revelacions divines i declaracions inspirades que s'han donat per a l'establiment i la regulació del regne de Déu sobre la terra en els darrers dies. Encara que la part més gran de les seccions són dirigides als membres de l'Església de Jesucrist dels Sants dels Darrers Dies, els missatges, advertències i exhortacions són per al benefici de tota la humanitat, i contenen una invitació per a tots, a tot arreu, a escoltar la veu del Senyor Jesucrist, el qual els parla per al seu bé temporal i la seva salvació sempiterna.

La part més gran de les revelacions en aquesta compilació es rebé mitjançant Josep Smith, fill, primer profeta i president de l'Església de Jesucrist dels Sants dels Darrers Dies. D'altres es publicaren a través dels seus successors en la Presidència (vegeu l'encapçalament de les seccions 135, 136 i 138, i les Declaracions Oficials 1 i 2).

Doctrina i Aliances és un dels llibres canònics de l'Església, juntament amb la Santa Bíblia, el Llibre de Mormó, i la Perla de Gran Preu. Tot i així, Doctrina i Aliances és única perquè no és cap traducció d'un document antic, sinó que és d'origen modern, i fou donada per Déu a través dels seus profetes escollits per a la restauració de la seva santa obra i l'establiment del regne de Déu sobre la terra en aquests dies. En les revelacions, se sent la veu tendra encara ferma del nostre Senyor Jesucrist, mentre parla de nou en aquesta dispensació de la plenitud dels temps; i l'obra que s'inaugura d'aquesta manera és una preparació per a la seva segona vinguda, en compliment i en concordança amb les paraules de tots els sants profetes des del principi del món.

Josep Smith, fill, nasqué el 23 de desembre de l'any 1805, a Sharon, Comtat de Windsor, Estat de Vermont, E.U.A. Durant els seus primers anys es traslladà junt amb la seva família a Manchester, a la part occidental de l'Estat de Nova York. Era mentre vivia a les afores de Manchester en la primavera de l'any 1820, als 14 anys, que tingué la seva primera visió, en la que Déu, el Pare Etern, i el seu Fill, Jesucrist, el visitaren en persona. En aquesta visió li comunicaren que l'Església vertadera de Jesucrist, la qual quedà establerta en els dies del Nou Testament, i que havia administrat la plenitud de l'evangeli, ja no es trobava sobre la terra. Altres manifestacions divines seguiren, en les quals molts àngels l'instruïren; se li manifestà que Déu li tenia una obra especial per fer a la terra, i que mitjançant ell, l'Església de Jesucrist seria restaurada a la terra.

En el curs del temps, Josep Smith quedà habilitat, mitjançant l'ajuda divina, per a traduir i publicar el Llibre de Mormó. Men-

trestant, ell i Oliver Cowdery foren ordenats al Sacerdoci Aaònic per Joan el Baptista el mes de maig de l'any 1829 (D. i A. 13), i pocs dies després, foren ordenats també al Sacerdoci de Melquisedec pels apòstols de l'antiguitat, Pere, Jaume i Joan (D. i A. 27:12). Seguiren d'altres ordenacions en les quals Moisès, Elies el profeta, Elies, i molts altres profetes antics els conferiren claus del sacerdoci (D. i A. 110; 128:18, 21). Aquestes ordenacions constituïren, de fet, una restauració d'autoritat divina a l'home sobre la terra. El dia 6 d'abril de l'any 1830, sota la direcció celestial, el Profeta Josep Smith organitzà l'Església, i així l'Església vertadera de Jesucrist un altre cop es troba en funcionament com a institució entre els homes, amb l'autoritat d'ensenyar l'evangeli i d'administrar les ordenances de la salvació. (Vegeu Perla de Gran Preu, Josep Smith–Història 1:1–75; D. i A. 20.)

Aquestes revelacions sagrades es donaren en resposta a l'oració, en moments de necessitat, i sortiren de situacions de fet en les quals participaven persones reals. El Profeta i els seus companys cercaven la guia divina, i aquestes revelacions certifiquen que la trobaren. S'hi veuen la restauració i el desenrotllament de l'evangeli de Jesucrist, i la iniciació de la dispensació de la plenitud dels temps. També s'hi manifesta el moviment de l'Església cap a l'oest, des de Nova York i Pensilvània fins a Ohio, i després a Missouri i Illinois, i finalment a la Gran Vall de l'Amèrica Occidental; i es veu el gran esforç que feren els sants per tal d'edificar Sió sobre la terra en temps moderns.

Algunes de les primeres seccions tracten d'assumptes relacionats amb la traducció i publicació del Llibre de Mormó (vegeu les seccions 3, 5, 10, 17, i 19). En altres seccions posteriors, es veu el treball del Profeta Josep Smith en la traducció inspirada que féu de la Bíblia, durant la qual es reberen moltes de les grans seccions doctrinals (vegeu, per exemple, les seccions 37, 45, 73, 76, 77, 86, 91, i 132, cada una de les quals té alguna relació directa amb la traducció de la Bíblia).

A les revelacions, les doctrines de l'evangeli s'exposen mitjançant explicacions sobre assumptes molt bàsics, tal com la natura del Pare, del Fill, i de l'Esperit Sant, l'origen de l'home, la realitat de Satanàs, el propòsit de la vida mortal, la necessitat de l'obediència i del penediment, les operacions de l'Esperit Sant, les ordenances i les obres que pertanyen a la salvació, el destí de la terra, la condició futura de l'home després de la Resurrecció i del Judici, la durada eterna de la unió conjugal, i la natura eterna de la família mateixa. Al mateix temps, es mostra la formació gradual de l'estructura administrativa de l'Església, amb el nomenament de bisbes, la Primera Presidència, el Concili dels Dotze, i dels Setanta, i l'establiment

d'altres oficis i quòrums presidents. Finalment, el testimoniatge que es dóna de Jesucrist—la seva natura divina, la seva majestat i perfecció, el seu amor, i el seu poder redemptiu—aporta a aquest llibre una vàlua inestimable per a la família humana, un valor més gran que les riqueses de la terra sencera.

Un nombre considerable de les revelacions es publicaren a Sió (Independence), Missouri, l'any 1833, sota el títol: *A Book of Commandments for the Government of the Church of Christ* (Un Llibre de Manaments per al Govern de l'Església de Crist). Referent a aquesta publicació, els èlders de l'Església donaren solemne testimoniatge que el Senyor els havia atestat fins l'ànima que aquestes revelacions eren veritables. Al pas que el Senyor seguí comunicant-se amb els seus servents, una compilació més extensa es publicà dos anys més tard, a Kirtland, Ohio, sota el títol de *Doctrine and Covenants of the Church of the Latter Day Saints* (Doctrina i Aliances de l'Església dels Sants dels Darrers Dies). A aquesta publicació, feta l'any 1835, s'afegí el testimoniatge per escrit dels Dotze Apòstols, com segueix:

EL TESTIMONIATGE DELS DOTZE APÒSTOLS DE LA VERACITAT DEL LLIBRE DE DOCTRINA I ALIANCES

La testificació dels Testimonis del Llibre dels Manaments del Senyor, que el Senyor mateix donà a la seva Església mitjançant Josep Smith, fill, a qui la veu de l'Església nomenà per a aquest propòsit:

Estem disposats, per tant, a testificar a tot el gènere humà, a tota criatura sobre la faç de la terra, que el Senyor ens ha donat testimoni a les nostres ànimes, a través de l'Esperit Sant abocat sobre nosaltres, que aquests manaments es donaren per la inspiració de Déu, i que són útils per a tothom, i són veritables.

Donem aquest testimoniatge al món, essent el Senyor la nostra ajuda; i és per la gràcia de Déu el Pare, i del seu fill Jesucrist, que se'ns permet fruir d'aquest privilegi de donar el testimoniatge present al món, de la qual cosa ens alegrem en gran manera, i preguem sempre al Senyor que els fills dels homes en treguin profit.

Els noms dels Dotze foren:

Thomas B. Marsh	Orson Hyde	William Smith
David W. Patten	William E. McLellin	Orson Pratt
Brigham Young	Parley P. Pratt	John F. Boynton
Heber C. Kimball	Luke S. Johnson	Lyman E. Johnson

En edicions successives de Doctrina i Aliances, s'han afegit revelacions addicionals o d'altres matèries escrites al pas que es

rebien, i que foren acceptades per assemblees o conferències competents de l'Església.

Començant amb l'edició de l'any 1835, s'incloïa també una sèrie de set lliçons teològiques, que portaven el títol de *Lectures on Faith* (Discursos sobre la Fe). Aquestes foren preparades per a l'ús de l'Escola dels Profetes a Kirtland, Ohio, als anys 1834 i 1835. Tot i que tenen un valor per la seva doctrina i instrucció, aquests discursos han quedat suprimits de Doctrina i Aliances des de l'edició en anglès de l'any 1921, perquè no es donaren com a revelacions, ni foren presentades com a tals a l'Església sencera.

Es fa palès que alguns errors s'han perpetuat en edicions posteriors publicades en anglès, en especial a la part històrica dels encapçalaments de les seccions. Per conseqüent, aquesta edició conté correccions de dates i de noms de lloc, i també algunes altres correccions petites quan semblava convenient fer-les. Aquests canvis s'han fet a fi de fer concordar la matèria amb els documents històrics. Innovacions especials d'aquesta nova edició són les millores en els encapçalaments de les seccions i els resums de temes i matèries, tot dissenyat amb la finalitat d'ajudar el lector a comprendre i a alegrar-se del missatge del Senyor tal com ens és donat a Doctrina i Aliances.

La introducció de les seccions de Doctrina i Aliances conté referències de *History of the Church* (Història de l'Església). Aquest és un relat històric de l'Església de Jesucrist dels Sants dels Darrers Dies, des de 1820 fins a 1848, en set toms. Per motiu de què aquests volums no s'han traduït i només estan en anglès, les referències de *History of the Church* que figuren a la introducció de les seccions d'aquesta edició de Doctrina i Aliances corresponen als esmentats llibres publicats en anglès.

ÍNDEX CRONOLÒGIC DE MATÈRIES

Data		*Lloc*	*Secció*
1823	Setembre	Manchester, Nova York	2
1828	Juliol	Harmony, Pensilvània	3
	L'estiu	Harmony, Pensilvània	10
1829	Febrer	Harmony, Pensilvània	4
	Març	Harmony, Pensilvània	5
	Abril	Harmony, Pensilvània	6, 7, 8, 9
	Maig	Harmony, Pensilvània	11, 12, 13
	Juny	Fayette, Nova York	14, 15, 16, 17, 18
1830	Març	Manchester, Nova York	19
	Abril	Fayette, Nova York	20*, 21
	Abril	Manchester, Nova York	22, 23
	Juliol	Harmony, Pensilvània	24, 25, 26
	Agost	Harmony, Pensilvània	27
	Setembre	Fayette, Nova York	28, 29, 30, 31
	Octubre	Fayette, Nova York	32*, 33
	Novembre	Fayette, Nova York	34
	Desembre	Fayette, Nova York	35, 36, 37
1831	Gener	Fayette, Nova York	38, 39, 40
	Febrer	Kirtland, Ohio	41, 42, 43, 44
	Març	Kirtland, Ohio	45, 46, 47, 48, 49
	Maig	Kirtland, Ohio	50
	Maig	Thompson, Ohio	51
	Juny	Kirtland, Ohio	52, 53, 54, 55, 56
	Juliol	Sió, Comtat de Jackson, Missouri	57
	Agost	Sió, Comtat de Jackson, Missouri	58, 59, 60
	Agost	A la vora del riu Missouri, Missouri	61, 62
	Agost	Kirtland, Ohio	63
	Setembre	Kirtland, Ohio	64
	Octubre	Hiram, Ohio	65
	Octubre	Orange, Ohio	66
	Novembre	Hiram, Ohio	1, 67, 68, 69, 133
	Novembre	Kirtland, Ohio	70
	Desembre	Hiram, Ohio	71
	Desembre	Kirtland, Ohio	72
1832	Gener	Hiram, Ohio	73, 74
	Gener	Amherst, Ohio	75
	Febrer	Hiram, Ohio	76
	Març	Hiram, Ohio	77, 78, 79, 80, 81
	Abril	Comtat de Jackson, Missouri	82, 83
	Abril	Independence, Missouri	83

*En aquest lloc, o prop del lloc que s'especifica.

Data		*Lloc*	*Secció*
	Agost	Hiram, Ohio	99
	Setembre	Kirtland, Ohio	84
	Novembre	Kirtland, Ohio	85
	Desembre	Kirtland, Ohio	86, 87*, 88
1833	Febrer	Kirtland, Ohio	89
	Març	Kirtland, Ohio	90, 91, 92
	Maig	Kirtland, Ohio	93, 94
	Juny	Kirtland, Ohio	95, 96
	Agost	Kirtland, Ohio	97, 98
	Octubre	Perrysburg, Nova York	100
	Desembre	Kirtland, Ohio	101
1834	Febrer	Kirtland, Ohio	102, 103
	Abril	Kirtland, Ohio	104*
	Juny	Riu Fishing, Missouri	105
	Novembre	Kirtland, Ohio	106
1835	Març	Kirtland, Ohio	107
	Agost	Kirtland, Ohio	134
	Desembre	Kirtland, Ohio	108
1836	Gener	Kirtland, Ohio	137
	Març	Kirtland, Ohio	109
	Abril	Kirtland, Ohio	110
	Agost	Salem, Massachusetts	111
1837	Juliol	Kirtland, Ohio	112
1838	Març	Far West, Missouri	113*
	Abril	Far West, Missouri	114, 115
	Maig	Spring Hill, Comtat de Daviess, Missouri	116
	Juliol	Far West, Missouri	117, 118, 119, 120
1839	Març	La presó de Liberty, Comtat de Clay, Missouri	121, 122, 123
1841	Gener	Nauvoo, Illinois	124
	Març	Nauvoo, Illinois	125
	Juliol	Nauvoo, Illinois	126
1842	Setembre	Nauvoo, Illinois	127, 128
1843	Febrer	Nauvoo, Illinois	129
	Abril	Ramus, Illinois	130
	Maig	Ramus, Illinois	131
	Juliol	Nauvoo, Illinois	132
1844	Juny	Nauvoo, Illinois	135
1847	Gener	Winter Quarters (avui, Estat de Nebraska)	136
1890	Octubre	Salt Lake City, Utah	Declaració Oficial 1
1918	Octubre	Salt Lake City, Utah	138
1978	Juny	Salt Lake City, Utah	Declaració Oficial 2

*En aquest lloc, o prop del lloc que s'especifica.

SECCIÓ 1

*Revelació donada mitjançant Josep Smith el Profeta, en una conferència especial dels èlders de l'Església, realitzada a Hiram, Ohio, l'1 de novembre de l'any 1831 (*History of the Church *[Història de l'Església], 1:221–224). S'havien rebut moltes revelacions del Senyor abans d'aquest temps, i la seva compilació, a fi de publicar-les en forma de llibre, fou un dels punts principals que aprovaren a la conferència. Aquesta secció constitueix el Prefaci del Senyor a les doctrines, les aliances i els manaments que s'han donat en aquesta dispensació.*

1–7, La veu d'advertència és per a tot poble; 8–16, L'apostasia i la iniquitat antecediran la Segona Vinguda; 17–23, Josep Smith és cridat perquè restauri a la terra les veritats i els poders del Senyor; 24–33, El Llibre de Mormó ha sortit a la llum i s'ha establert l'Església vertadera; 34–36, Es traurà la pau de la terra; 37–39, Escodrinyeu aquests manaments.

POSEU atenció, oh poble de la meva església, diu la veu d'aquell que viu a les altures, el qual té els ulls sobre tots els homes; sí, en veritat us dic: Esteu atents, pobles llunyans, i vosaltres que us trobeu sobre les illes del mar, escolteu tots plegats.

2 Perquè, en veritat, la veu del Senyor és per a tots els homes, i no hi ha qui se li escapi; ni hi ha ull que no veurà, ni orella que no sentirà, ni cor que no serà penetrat.

3 I els rebels seran traspassats amb molt pesar; perquè les seves iniquitats es pregonaran des dels terrats de les cases, i les seves accions secretes seran descobertes.

4 I la veu d'advertència anirà a tot poble, per boca dels meus deixebles, als quals he escollit en aquests darrers dies.

5 I sortiran, i no hi haurà cap que els aturi, perquè jo, el Senyor, els ho he manat.

6 Heus aquí, això és la meva autoritat, i l'autoritat dels meus servents; i és el meu prefaci al llibre dels meus manaments, el qual els he donat perquè ho publiquin a vosaltres, oh habitants de la terra.

7 Per tant, temeu i tremoleu, oh vosaltres, perquè el que jo, el Senyor, he decretat s'acomplirà.

8 I del cert us dic, que els que surtin, tot portant aquestes noves als habitants de la terra, a aquests és atorgat poder per a segellar, tant a la terra com al cel, l'incrèdul i el rebel;

9 sí, en veritat, a segellar-los fins el dia en què la ira de Déu serà vessada sense mida damunt dels impius—

10 fins el dia quan el Senyor vindrà a recompensar cadascú segons la seva obra, i a mesurar cadascú amb la mateixa mida amb què hagi mesurat el seu proïsme.

11 Per tant, la veu del Senyor va fins als extrems de la terra, a fi que tots els qui vulguin sentir, la sentin:

12 Prepareu-vos, prepareu-vos per allò que vindrà, perquè el Senyor és a prop;

13 i la ira del Senyor està encesa, i la seva espasa es prepara al cel, i caurà damunt dels habitants de la terra.

14 I el braç del Senyor serà revelat; i el dia ve quan aquells que no volen sentir la veu del Senyor, ni la veu dels seus servents, ni volen parar atenció a les paraules dels profetes i apòstols, seran expulsats d'entre el poble;

15 perquè s'han desviat de les meves ordenances, i han trencat la meva aliança sempiterna.

16 No cerquen el Senyor per a establir la seva rectitud, sinó que cada home camina pel seu camí i rera la imatge del seu déu, la qual és a semblança del món, i la seva substància com d'un ídol que s'envelleix i perirà a Babilònia, sí, Babilònia la gran, que caurà.

17 Per consegüent, jo, el Senyor, tot i coneixent les desgràcies que caurien sobre els habitants de la terra, vaig cridar el meu servent Josep Smith, fill, i li vaig parlar des del cel i li vaig donar manaments;

18 i també vaig donar manaments a d'altres, a fi que proclamessin aquestes coses al món; i tot això perquè s'acomplís el que escriviren els profetes:

19 Allò que és feble del món es presentarà i abatrà els poderosos i forts, per tal que l'home no aconselli el seu proïsme, ni confiï en el braç de la carn;

20 sinó que cada home parli en el nom de Déu el Senyor, qui és el Salvador del món;

21 a fi que la fe també augmenti a la terra,

22 i que s'estableixi la meva aliança sempiterna;

23 i que la plenitud del meu evangeli sigui proclamada pels febles i senzills fins als extrems de la terra, i davant dels reis i governants.

24 Heus aquí, sóc Déu, i ho he proferit; aquests manaments són meus, i es donaren als meus servents en la seva feblesa, segons la seva manera de parlar, perquè arribessin a l'enteniment.

25 I en tant que erressin, que fos descobert;

26 i a mesura que busquessin saviesa, que fossin instruïts;

27 i si és que pequessin, que fossin disciplinats, perquè es penedissin.

28 I en tant que fossin humils, que fossin enfortits, i rebessin benediccions des de dalt, i coneixement de tant en tant.

29 I després d'haver rebut els annals dels nefites, que el meu servent, sí, Josep Smith, fill, tingués poder per a traduir el Llibre de Mormó, mitjançant la misericòrdia de Déu, per la seva potestat.

30 I també que aquells als quals foren donats aquests manaments tinguessin poder de posar els fonaments d'aquesta església, i de treure-la de la fosca

i les tenebres, l'única església vertadera i vivent sobre la faç de tota la terra amb la qual jo, el Senyor, tinc complaença, parlant a l'església col·lectivament i no pas individualment.

31 Car jo, el Senyor, no puc mirar el pecat amb el més mínim grau d'aprobació.

32 Amb tot, el qui es penedeix i observa els manaments del Senyor serà perdonat;

33 i aquell que no es penedeix, d'ell li serà treta fins i tot la llum que hagi rebut; perquè el meu Esperit no sempre lluitarà amb l'home, diu el Senyor dels Exèrcits.

34 I a més, en veritat us dic, oh habitants de la terra: Jo, el Senyor, estic disposat a donar a conèixer aquestes coses a tota carn;

35 perquè no faig excepció de persones, i vull que tots els homes sàpiguen que el dia ve aviat—no és l'hora encara, però és a prop—quan la pau serà treta de la terra, i el diable tindrà poder sobre el seu propi domini.

36 I també el Senyor tindrà poder sobre els seus sants, i regnarà enmig d'ells, i baixarà a fer judici sobre Idumea, que és el món.

37 Escodrinyeu aquests manaments, perquè són veritables i fidels, i les profecies i promeses que contenen s'acompliran totes.

38 El que jo, el Senyor, he dit, ho he dit, i no m'excuso; i encara que passin els cels i la terra, la meva paraula no passarà pas, sinó que s'acomplirà tota, sigui per la meva pròpia veu o per la veu dels meus servents, és el mateix.

39 Perquè, vet aquí, el Senyor és Déu, i l'Esperit en dóna testimoni, i el testimoniatge és veritable, i la veritat perdura per sempre més. Amén.

SECCIÓ 2

Una part de les paraules que l'àngel Moroni adreçà a Josep Smith el Profeta, a casa del seu pare, a Manchester, Nova York, la nit del 21 de setembre de l'any 1823 (History of the Church, *1:12). Moroni fou l'últim d'una llarga successió d'historiadors que havien fet el relat que el món avui té per davant com el Llibre de Mormó. (Compareu amb Malaquies 4:5–6; també amb les seccions 27:9; 110:13–16; i 128:18.)*

1, Elies el profeta revelarà el sacerdoci; 2–3, Les promeses dels pares són plantades al cor dels fills.

HEUS aquí, jo us revelaré el sacerdoci per la mà d'Elies el profeta, abans que vingui el dia gran i temible del Senyor.

2 I ell ficarà al cor dels fills les promeses fetes als pares, i el cor dels fills es tornarà cap als seus pares.

3 De no ésser així, la terra sencera quedaria devastada totalment a la seva vinguda.

SECCIÓ 3

Revelació donada a Josep Smith el Profeta, a Harmony, Pensilvània, el mes de juliol de l'any 1828, respecte a la pèrdua de 116 fulles de manuscrit que eren traducció de la primera part del Llibre de Mormó, la que s'anomenava el llibre de Lehi. El Profeta amb desgana havia deixat que passessin aquestes fulles de les seves mans a les de Martin Harris, qui per una estona havia treballat com escrivent en la traducció del Llibre de Mormó. Aquesta revelació es rebé per mitjà de l'Urim i el Tummim. (History of the Church, *1:21–23.) (Vegeu la secció 10.)*

1–4, El curs del Senyor és un girar etern; 5–15, Josep Smith ha de penedir-se o perdrà el do de traduir; 16–20, El Llibre de Mormó sortirà a la llum per a salvar la posteritat de Lehi.

LES obres, els designis i els propòsits de Déu no poden frustrar-se mai ni poden arribar al no res.

2 Perquè Déu no camina pas per vies torçades, ni es tomba a la dreta ni a l'esquerra, ni s'aparta del que ha dit; per tant, les seves vies són rectes i el seu curs un girar etern.

3 Recorda't, recorda't que no és pas l'obra de Déu que es frustra, sinó la dels homes;

4 perquè encara que un home rebi moltes revelacions, i tingui poder de fer molts prodigis, però si es vanaglorieja de la seva pròpia força i posa com a no res els consells de Déu, i va rera els dictats de la seva pròpia voluntat i dels seus desigs carnals, ha de caure i incórrer en la venjança d'un Déu just.

5 Vet aquí, que et foren confiades aquestes coses, però, què n'eren d'estrictes els manaments! I recorda també les promeses que et foren fetes, si no els haguessis transgredit!

6 I pensa, quantes vegades no has transgredit els manaments i les lleis de Déu, per anar rera les persuasions dels homes!

7 Perquè, vet aquí, no hauries d'haver temut més l'home que Déu. Encara que els homes estimin com a no res els consells de Déu i menyspreïn les seves paraules,

8 tu, però, hauries d'haver estat fidel; i ell t'hauria estès el braç i t'hauria defensat en contra de tots els dards encesos de l'adversari; i hagués estat amb tu en tota hora d'angoixa.

9 Vet aquí, tu ets Josep, i has estat escollit per a fer l'obra del Senyor, però a causa de la transgressió, si no vas amb compte, cauràs.

10 Però recorda també que Déu és misericordiós. Per tant, penedeix-te del que has fet contràriament al manament que et vaig donar, i encara ets escollit, i novament ets cridat a l'obra;

11 si no ho fas, quedaràs desemparat, i et tornaràs com els altres homes, i no tindràs més do.

12 I quan lliurares allò que Déu t'havia donat l'enteniment

i el poder de traduir, posares una cosa sagrada en mans d'un impiu,

13 el qual ha menyspreat els consells de Déu i ha trencat les promeses més sagrades fetes davant Déu, i s'ha refiat del seu propi judici, i s'ha vanagloriat de la seva saviesa.

14 I per aquest motiu has perdut els teus privilegis per una estona;

15 perquè has permès que el consell del teu director fos trepitjat des del començament.

16 Tanmateix, la meva obra sortirà; ja que la coneixença d'un Salvador ha vingut al món per mitjà del testimoni dels jueus, així també la coneixença d'un Salvador arribarà al meu poble—

17 i als nefites, i als jacobites, i als josepites i als zoramites, mitjançant el testimoniatge dels seus pares—

18 i aquest testimoni arribarà al coneixement dels lamanites, i dels lemuelites i dels ismaelites, els quals decaigueren a la incredulitat per culpa de la iniquitat dels seus pares, els quals el Senyor ha permès que destruïssin els seus germans, els nefites, per les maldats i abominacions d'aquests.

19 I per aquest mateix propòsit es preserven aquestes planxes que contenen aquesta història, per tal que s'acompleixin les promeses que féu el Senyor al seu poble;

20 i a fi que els lamanites arribin a la coneixença dels seus pares, i coneguin les promeses del Senyor, i que puguin creure l'evangeli i refiar-se dels mèrits de Jesucrist, i siguin glorificats per la fe en el seu nom, i que mitjançant el seu penediment puguin salvar-se. Amén.

SECCIÓ 4

Revelació donada mitjançant Josep Smith el Profeta, al seu pare, Joseph Smith, pare, a Harmony, Pensilvània, el mes de febrer de l'any 1829 (History of the Church, *1:28*).

1–4, Els ministres del Senyor se salven pel seu servei fidel; 5–6, Atributs divins els qualifiquen pel ministeri; 7, Cal buscar les coses de Déu.

ARA, heus aquí, una obra meravellosa és a punt de sortir entre els fills dels homes.

2 Per tant, oh vosaltres que us embarqueu al servei de Déu, mireu de servir-lo amb tot el vostre cor, ànima, ment i força, perquè estigueu sense culpa davant Déu el darrer dia.

3 Així doncs, si teniu desigs de servir Déu, sou cridats a l'obra;

4 perquè mireu el camp, que ja és ros, llest per a la sega; per consegüent, qui tiri la falç amb la seva força, aquest se'n guarda en reserva perquè no pereixi pas, sinó que s'aporta salvació a la seva ànima.

5 I la fe, l'esperança, la caritat i l'amor, amb la mirada fixa en la glòria de Déu, li qualifiquen per a l'obra.

6 Recordeu la fe, la virtut, la coneixença, la temperància, la paciència, la bondat fraternal, la pietat, la caritat, la humilitat, la diligència.

7 Demaneu, i rebreu; truqueu, i us serà obert. Amén.

SECCIÓ 5

*Revelació donada mitjançant Josep Smith el Profeta, a Harmony, Pensilvània, el mes de març de l'any 1829, a sollicitud de Martin Harris (*History of the Church, *1:28–31).*

1–10, Aquesta generació rebrà la paraula del Senyor a través de Josep Smith; 11–18, Tres testimonis testificaran del Llibre de Mormó; 19–20, La paraula del Senyor serà comprovada, igual que en èpoques anteriors; 21–35, Martin Harris encara pot penedir-se i ésser un dels testimonis.

VET aquí et dic, com que el meu servent Martin Harris ha desitjat un testimoniatge de la meva mà que tu, Josep Smith, fill, servent meu, tens les planxes de les quals has atestat i has testificat que has rebut de mi,

2 ara, certament, li diràs això: Aquell que et parlà t'ha dit: Jo, el Senyor, sóc Déu, i t'he donat aquestes coses a tu, el meu servent Josep Smith, fill, i t'he manat que siguis testimoni d'elles;

3 i t'he demanat que facis pacte amb mi, de no mostrar-les sinó a aquelles persones a les quals jo et vaig manar; i no hi tens cap poder excepte que jo te'l concedeixi.

4 I tens el do de traduir les planxes; i aquest és el primer do que et vaig atorgar; i t'he manat que no professis cap altre do fins que el meu propòsit s'hi acompleixi; perquè no et concediré cap més do fins que estigui acabat.

5 Certament et dic, que sobrevindran angoixes als habitants de la terra, si no paren atenció a les meves paraules—

6 perquè més endavant seràs ordenat, i sortiràs i lliuraràs les meves paraules als fills dels homes.

7 Vet aquí, si no volen creure les meves paraules, tampoc et creurien a tu, Josep, servent meu, encara que et fóra possible mostrar-los totes aquestes coses que t'he lliurat.

8 Oh, aquesta incrèdula i testarruda generació—La meva ira està encesa contra ella.

9 Vet aquí, certament et dic, he retingut aquestes coses que t'he confiat a tu, Josep, servent meu, per a un savi propòsit meu, i es farà conèixer a generacions futures;

10 però aquesta generació rebrà la meva paraula a través de tu;

11 i a més del teu testimoniat-

ge, tindrà el de tres dels meus servents que cridaré i ordenaré, i a qui mostraré aquestes coses; i sortiran amb les meves paraules que es donen a través de tu.

12 Sí, sabran amb certesa que aquestes coses són veritables, perquè des del cel els ho declararé.

13 Els donaré poder perquè vegin i contemplin aquestes coses tal com són;

14 i a cap altre no concediré aquest poder, de rebre aquest mateix testimoni, d'entre els d'aquesta generació, en aquesta època quan comença a sorgir la meva església, i a sortir del desert—clara com la lluna, resplendent com el sol, i imponent com un exèrcit amb els seus penons.

15 I faré sortir el testimoniatge de tres testimonis de la meva paraula.

16 I vet aquí, a tots aquells que creguin en les meves paraules visitaré amb la manifestació del meu Esperit; i naixeran de mi, sí, de l'aigua i de l'Esperit—

17 però, has d'esperar una mica, perquè encara no has estat ordenat—

18 i el testimoniatge d'ells també sortirà per a condemna d'aquesta generació, si és que endureixen el cor en contra seu;

19 perquè es desencadenarà una plaga assoladora damunt els habitants de la terra, la qual continuarà sobreeixint-se de tant en tant, si no es penedeixen, fins que la terra quedi buida i els habitants consumits, destruïts del tot amb l'esclat de la meva vinguda.

20 Mira que et parlo d'aquestes coses, així com vaig declarar al poble la destrucció de Jerusalem; i es verificarà la meva paraula avui dia com fins ara s'ha verificat.

21 I ara, et mano, Josep, servent meu, que et penedeixis i caminis més rectament davant meu, i no cedeixis més a les persuasions dels homes;

22 i que t'estiguis ferm en guardar els manaments que t'he donat; i si fas això, vet aquí, et concediré la vida eterna, encara que et donin la mort.

23 I ara et parlo de nou, Josep, servent meu, pel que fa a l'home que desitja el testimoniatge:

24 Vet aquí, li dic que s'exalça i no s'humilia prou davant meu, però si es postrarà davant meu, i s'humiliarà amb poderosa oració i fe, amb sinceritat de cor, aleshores li concediré veure les coses que desitja contemplar.

25 I llavors dirà als d'aquesta generació: Heus aquí, jo ja he vist les coses que el Senyor ha mostrat a Josep Smith, fill, i sé amb certesa que són vertaderes, perquè les he vistes, doncs m'han estat mostrades pel poder de Déu i no pas pel de l'home.

26 I jo, el Senyor, mano al meu servent Martin Harris que no parli més amb ells d'aquestes coses, excepte que digui: Les he vistes, i m'han estat mostrades pel poder de Déu. I aquestes són les paraules que ell dirà.

27 Però si es nega a fer-ho, trencarà l'aliança que abans

féu amb mi, i vet aquí, serà condemnat.

28 I ara, a menys que s'humiliï i reconeixi davant meu les coses que ha fet, les quals són errònies, i faci aliança amb mi de guardar els meus manaments, i d'exercitar la fe en mi, vet aquí, li dic que no rebrà aquestes vistes, perquè no li concediré cap vista de les coses de què he parlat.

29 I si és així el cas, et mano, Josep, el meu servent, que li diguis que no ho faci més, ni m'amoïni més respecte d'aquest assumpte.

30 I si és així, vet aquí, Josep, et dic que quan hagis traduït uns quants fulls més, que t'aturis per una estona, fins que et mani de nou; aleshores podràs traduir una altra vegada.

31 I a menys que facis això, vet aquí, no tindràs cap do, i jo et trauré les coses que t'he confiat.

32 I ara, com que veig per endavant el sotjament per a destruir-te—sí, preveig que si el meu servent Martin Harris no s'humilia i no rep un testimoniatge de la meva mà, caurà en transgressió;

33 i hi ha molts que es posen a l'aguait per a destruir-te de damunt la faç de la terra; i per aquest motiu, perquè els teus dies s'allarguin, t'he donat aquests manaments.

34 I és per aquesta causa que t'he dit: Para i atura't, fins que jo et mani, i et proveiré dels mitjans perquè acompleixis allò que t'he manat.

35 I si continues ferm en guardar els meus manaments, seràs exaltat el darrer dia. Amén.

SECCIÓ 6

*Revelació donada a Josep Smith el Profeta i a Oliver Cowdery, a Harmony, Pensilvània, el mes d'abril de l'any 1829 (*History of the Church, *1:32–35). Oliver Cowdery començà el seu treball d'escrivent en la traducció del Llibre de Mormó el dia 7 d'abril de l'any 1829. Ja havia rebut una manifestació divina de la veracitat del testimoniatge del Profeta, respecte a les planxes sobre les quals estava gravada la història del Llibre de Mormó. El Profeta recorregué al Senyor per mitjà de l'Urim i el Tummim, i tingué aquesta resposta.*

1–6, Els obrers al camp del Senyor assoleixen la salvació; 7–13, No hi ha cap do més gran que el de la salvació; 14–27, El testimoniatge de la veritat ve pel poder de l'Esperit; 28–37. Mireu cap a Crist i feu el bé contínuament.

UNA obra gran i meravellosa és a punt de sortir entre els fills dels homes.

2 Vet aquí, que jo sóc Déu; pareu atenció a la meva paraula que és viva i poderosa, més tallant que una espasa de dos llo-

sos en partir les juntures i el moll dels ossos; així doncs, estigueu atents a les meves paraules.

3 Mireu el camp, que ja és ros, llest per a la sega; per consegüent, qui vulgui collir, que tiri la falç amb força i segui mentre duri el dia, per tal d'atresorar per a la seva ànima la salvació sempiterna en el regne de Déu.

4 Sí, tot aquell que vulgui tirar la falç i collir, és cridat de Déu.

5 Per tant, si em demaneu, rebreu; si truqueu, us serà obert.

6 Ara, ja que heu demanat, vet aquí, us dic: Guardeu els meus manaments i mireu de fer sortir i establir la causa de Sió;

7 no cerqueu les riqueses, sinó la saviesa, i vet aquí, els misteris de Déu us seran desplegats; i aleshores sereu rics. Vet aquí, ric és el qui té la vida eterna.

8 En veritat, en veritat us dic, que tal com de mi desitgeu, així us serà concedit; i si voleu, sereu el mitjà de fer molt de bé en aquesta generació.

9 No prediqueu sinó el penediment als d'aquesta generació; guardeu els meus manaments i ajudeu a fer sortir la meva obra, d'acord amb els meus manaments, i sereu beneïts.

10 Vet aquí, tens un do, i beneït ets a causa del teu do. Recorda't que és sagrat i ve de dalt;

11 i si demanes, coneixeràs misteris que són grans i meravellosos; per consegüent, exerciràs el teu do en descobrir misteris, a fi que portis a molts a la coneixença de la veritat, sí, a convèncer-los de l'error dels seus camins.

12 No donis a conèixer el teu do a ningú, excepte a aquells que són de la teva fe. No juguis amb les coses sagrades.

13 Si fas el que és bo, i continues ferm fins a la fi, et salvaràs en el regne de Déu, que és el més gran de tots els dons de Déu; car no hi ha cap do més gran que el de la salvació.

14 En veritat, en veritat et dic, que ets beneït pel que has fet, perquè m'has demanat, i vet aquí, sempre que ho has fet, has rebut instrucció del meu Esperit. Si no fos així, no hauries arribat al lloc on et trobes ara.

15 Vet aquí, tu saps que m'has demanat, i que jo t'he il·luminat la ment; i ara et dic aquestes coses perquè sàpigues que has estat il·luminat per l'Esperit de la veritat;

16 sí, t'ho dic perquè entenguis que no hi ha cap altre, excepte Déu, que conegui els teus pensaments i les intencions del teu cor.

17 Et dic aquestes coses perquè et serveixin de testimoni de què les paraules o l'obra que tu has estat escrivint són vertaderes.

18 Per consegüent, sigues diligent; acompanya el meu servent Josep fidelment en qualsevol circumstància difícil en què es trobi en bé de la paraula.

19 Amonesta'l en les seves faltes, i rep amonestament també d'ell. Sigues pacient; sigues assenyat; sigues moderat; tingues paciència, fe, esperança i caritat.

20 Vet aquí, tu ets Oliver, i t'he parlat a causa dels teus desigs; per tant, atresora aquestes pa-

raules al teu cor. Sigues fidel i diligent en servar els manaments de Déu, i t'encerclaré en els braços del meu amor.

21 Vet aquí, sóc Jesucrist, el Fill de Déu. Sóc el mateix que vaig venir als meus, i els meus no em reberen. Sóc la llum que resplandeix en la foscor, i les tenebres no la comprenen pas.

22 En veritat, del cert et dic: Si desitges més testimoni, posa't a pensar en la nit en què em clamares dins el cor, a fi que poguessis conèixer la veritat d'aquestes coses.

23 No vaig parlar pau a la teva ment sobre l'assumpte? Quin testimoniatge més gran pots tenir que el que ve de Déu?

24 I ara, vet aquí, has rebut un testimoni; perquè si t'he declarat coses que cap home no sap, no has rebut un testimoni?

25 I mira, que t'atorgo un do, si ho desitges de mi, de traduir, així com el meu servent Josep.

26 En veritat, del cert et dic, que hi ha annals que contenen molt del meu evangeli, els quals han estat retinguts a causa de la iniquitat del poble;

27 i ara et mano, que si tens bons desigs, el desig de recollir-te tresors al cel, aleshores ajudaràs a treure a la llum, amb el teu do, aquelles porcions de les meves escriptures que han estat amagades a causa de la iniquitat.

28 I vet aquí, ara et dono, i també al meu servent Josep, les claus d'aquest do, el qual farà sortir a la llum aquest ministeri; i per boca de dos o tres testimonis s'establirà tota paraula.

29 En veritat, en veritat us dic, que si rebutgen les meves paraules i aquesta part del meu evangeli i ministeri, beneïts sou vosaltres, perquè no us poden fer més del que em feren a mi.

30 I encara que facin amb vosaltres el que em feren, beneïts sou, perquè viureu amb mi en glòria.

31 Però, si no rebutgen les meves paraules que seran establertes pel testimoniatge que es donarà, beneïts són, i aleshores tindreu goig en el fruit dels vostres treballs.

32 En veritat, en veritat us dic, com vaig dir als meus deixebles: On hi ha dos o tres reunits en el meu nom per demanar el que sigui, vet aquí, allí estaré enmig d'ells, així com estic enmig de vosaltres.

33 No tingueu por de fer el bé, fills meus, perquè tot allò que sembreu, el mateix collireu; per tant, si sembreu el que és bo, també en recollireu bé com el vostre guardó.

34 Així doncs, no temeu, ramadet; feu el que és bo; encara que la terra i l'infern es combinin en contra vostre, si esteu edificats sobre la meva roca no podran prevaler.

35 Heus aquí, no us condemno; aneu pels vostres camins i no pequeu més; executeu amb seny l'obra que us he encomanat.

36 Gireu-vos cap a mi en tot pensament; no dubteu, no temeu.

37 Mireu les ferides que traspassaren el meu costat, alhora les marques dels claus a les me-

ves mans i peus; sigueu fidels; guardeu els meus manaments, i heretareu el regne dels cels. Amén.

SECCIÓ 7

*Revelació donada a Josep Smith el Profeta i Oliver Cowdery, a Harmony, Pensilvània, el mes d'abril de l'any 1829, quan demanaren, a través de l'Urim i el Tummim, si Joan, el deixeble estimat, havia romàs en la carn, o si s'havia mort. Aquesta és la traducció d'un relat escrit en pergamí per Joan, i amagat per ell mateix (*History of the Church, *1:35–36).*

1–3, Joan l'estimat viurà fins que vingui el Senyor; 4–8, Pere, Jaume i Joan tenen les claus de l'evangeli.

1 EL Senyor em digué: Joan, el meu estimat, què desitges? Perquè si demanes el que vulguis, et serà concedit.

2 I jo li vaig dir: Senyor, dóna'm poder sobre la mort, perquè pugui viure i portar ànimes cap a tu.

3 I el Senyor em digué: En veritat, en veritat et dic, que perquè desitges això, romandràs fins que jo vingui en la meva glòria, i profetitzaràs davant de nacions, tribus, llengües i pobles.

4 I per aquesta raó el Senyor digué a Pere: Si jo vull que ell romangui fins que jo vingui, què té que veure amb tu? Perquè tot el seu afany ha estat de portar ànimes cap a mi, però tu has desitjat venir tot seguit amb mi al meu regne.

5 Et dic, Pere, que has tingut un bon desig; però el meu estimat ha desitjat de fer més, o de fer una obra més gran encara entre els homes que la que ha fet fins ara.

6 Sí, ha emprès una obra més gran; per tant, el faré com a flama de foc i àngel ministrant; servirà en ministeri per a aquells que seran hereus de la salvació, els quals viuen a la terra.

7 I faré que tu serveixis en ministeri per a ell i pel teu germà Jaume; i a vosaltres tres donaré aquesta potestat i les claus d'aquest ministeri fins que jo vingui.

8 Del cert us dic, que tots dos rebreu d'acord amb els vostres desigs, a fi que ambdós tingueu goig en el que heu desitjat.

SECCIÓ 8

*Revelació donada mitjançant Josep Smith el Profeta a Oliver Cowdery, a Harmony, Pensilvània, el mes d'abril de l'any 1829 (*History of the Church, *1:36–37). En el curs de la traducció del Llibre de Mormó, Oliver, que encara servia d'escrivent en tot allò que el Profeta dictava, sentia el desig d'obtenir el do de traduir. El Senyor donà resposta a la seva súplica concedint-li aquesta revelació.*

1–5, La revelació ve pel poder de l'Esperit Sant; 6–12, El coneixement dels misteris de Déu i el poder de traduir annals antics vénen per la fe.

OLIVER Cowdery, en veritat, en veritat et dic, que tan certament com viu el Senyor, el qual és el teu Déu i Redemptor, així de segur rebràs un coneixement de qualsevol cosa que demanis amb fe, amb un cor honest, tot creient que rebràs un coneixement respecte als gravats d'annals antics, que són d'antany, els quals contenen aquelles porcions de les meves escriptures de què s'han parlat per la manifestació del meu Esperit.

2 Sí, vet aquí, et parlaré a la ment i al cor, per l'Esperit Sant que et vindrà a sobre i s'estarà al teu cor.

3 Ara, vet aquí, aquest és l'esperit de revelació; sí, és l'esperit amb el que Moisès conduí els fills d'Israel pel mig del Mar Roig en terra eixuta.

4 Per tant, aquest és el teu do; dedica't a ell i seràs beneït, perquè et lliurarà de les mans dels teus enemics, ja que d'altra manera et matarien i se t'emportarien l'ànima fins a la destrucció.

5 Oh, recorda't d'aquestes paraules i guarda els meus manaments. Recorda que aquest és el teu do.

6 Ara, no és l'únic do que tens, perquè en tens un altre, que és el do d'Aaron; vet aquí, aquest t'ha fet saber moltes coses;

7 i no hi ha cap altre poder, llevat del poder de Déu, que pugui fer que aquest do d'Aaron romangui amb tu.

8 Per tant, no dubtis, ja que és do de Déu; i el tindràs a les teves mans i faràs obres meravelloses; i cap poder no te'l podrà llevar de les mans, perquè és obra de Déu.

9 Així doncs, qualsevol cosa que em demanis que et digui per aquests mitjans, te la concediré, i en tindràs coneixement.

10 Recorda't que sense fe no podràs fer res; per tant, demana amb fe. No juguis amb aquestes coses; no demanis allò que no et convé.

11 Demana perquè puguis conèixer els misteris de Déu, i que puguis traduir i rebre coneixement de tots aquells annals antics que han restat amagats, els quals són sagrats; i segons la teva fe et serà concedit.

12 Vet aquí, sóc jo qui ho ha proferit; i sóc el mateix que t'ha parlat des del principi. Amén.

SECCIÓ 9

*Revelació donada mitjançant Josep Smith el Profeta a Oliver Cowdery, a Harmony, Pensilvània, el mes d'abril de l'any 1829 (*History of the Church, *1:37–38). Se li recomana a Oliver que sigui pacient i que de*

moment es conformi en escriure el que li dicti el traductor, en lloc de provar de traduir-ho ell.

1–6, Hi ha d'altres annals antics que encara han de traduir-se; 7–14, Es fa la traducció del Llibre de Mormó per l'estudi i la confirmació espiritual.

VET aquí, fill meu, et dic que ja que no traduïres segons el que m'havies demanat, i començares de nou a escriure per al meu servent Josep Smith, fill, així també voldria que continuessis fins que acabis aquesta història que li he confiat.

2 I llavors, vet aquí, tinc d'altres annals per als quals et donaré poder perquè ajudis a traduir-los.

3 Tingues paciència, fill meu, perquè és en la meva saviesa, i no cal que tradueixis de moment.

4 Vet aquí, l'obra que tens la crida de fer és d'escriure per al meu servent Josep.

5 I mira, és perquè no continuares com al principi quan començares a traduir, que t'he tret aquest privilegi.

6 No rondinis, fill meu, perquè és en la meva saviesa que he obrat amb tu d'aquesta manera.

7 Vet aquí que no has entès; has suposat que jo te'l donaria quan no t'has preocupat sinó en demanar-me.

8 Però vet aquí, et dic que has d'estudiar-ho dins la teva ment; aleshores has de demanar-me si està bé; i si ho està, faré que tinguis el pit tot ardent dintre teu; per consegüent, sentiràs que està bé la cosa.

9 Però si no està bé, no tindràs tals sentiments, sinó que et vindrà un estupor de pensament que farà que t'oblidis de la cosa que està malament; així doncs, no podràs escriure el que és sagrat si no ho reps de mi.

10 Ara, si haguessis sabut això, hauries pogut traduir; tot i així, ja no cal que tradueixis.

11 Vet aquí, era oportú quan començares; però tingueres por i ha passat el moment, i ja no cal;

12 doncs, no veus que he donat prou forces al meu servent, Josep, pel qual s'hi compensa? I ni l'un ni l'altre he condemnat.

13 Fes això que t'he manat i prosperaràs. Sigues fidel i no cedeixis davant cap temptació.

14 Continua ferm en l'obra a la que t'he cridat, i cap cabell del teu cap no es perdrà, i seràs exaltat el darrer dia. Amén.

SECCIÓ 10

*Revelació donada mitjançant Josep Smith el Profeta, a Harmony, Pensilvània, a l'estiu de l'any 1828 (*History of the Church, *1:20–23). En aquesta, el Senyor informa a Josep dels canvis que homes impius feren als 116 fulls de manuscrit de la traducció del llibre de Lehi, del Llibre de*

Mormó. Aquests s'havien perdut de les mans de Martin Harris, al qual foren confiats per un temps. (Vegen l'encapçalament de la secció 3.) La maquinació consistia en esperar una altra traducció de la matèria coberta en les pàgines robades, i aleshores desacreditar el traductor, tot demostrant diferències creades pels canvis. El que Satanàs havia concebut aquesta trama malvada i que el Senyor ho sabia, encara mentre Mormó, antic historiador nefita, feia el seu compendi de les planxes recollides, es demostra en el Llibre de Mormó (venre les Paraules de Mormó 1:3–7).

1–26, Satanàs incita els homes malvats a posar-se en contra de l'obra del Senyor; 27–33, Ell cerca destruir les ànimes dels homes; 34–52, L'evangeli anirà als lamanites i a tota nació a través del Llibre de Mormó; 53–63, El Senyor establirà la seva Església i el seu evangeli entre els homes; 64–70, Reunirà els penedits a la seva Església i salvarà els fidels.

ARA, vet aquí, et dic que perquè lliurares aquells escrits pels que havies rebut el poder de traduir, per mitjà de l'Urim i el Tummim, en mans d'un impiu, els perderes.

2 I al mateix temps perderes el teu do, i se t'ofuscà la ment.

3 Però, el tens restaurat un altre cop; per consegüent, mira d'ésser fidel, i de continuar fins a acabar la resta de l'obra de la traducció tal com començares.

4 No corris ni treballis més de pressa que del que les teves forces i els mitjans proporcionats et deixin traduir; sinó, sigues diligent fins a la fi.

5 Prega en tot moment perquè surtis triomfant; sí, a fi que puguis vèncer Satanàs, i escapar-te de les mans dels servents de Satanàs que donen suport a la seva obra.

6 Vet aquí, han buscat de destruir-te; sí, fins i tot l'home en qui t'has refiat ha cercat de destruir-te.

7 I per aquest motiu he dit que és un impiu, perquè ha cercat d'endur-se les coses que et foren confiades; i també ha provat de destruir el teu do.

8 I perquè lliurares els escrits a les seves mans, vet aquí, uns homes impius te'ls han pres.

9 Així doncs, els has lliurat, sí, fins i tot allò que era sagrat, en mans de la maldat.

10 I vet aquí, que Satanàs els ha posat al cor de canviar les paraules que has fet escriure, o que has traduït, les quals han sortit de les teves mans.

11 I vet aquí et dic, que perquè han canviat les paraules, ara diuen el contrari del que traduïres i féres escriure.

12 I d'aquesta manera el diable ha cercat de tramar-te un pla astut per tal de destruir aquesta obra;

13 perquè ell els ha posat al cor de fer això, a fi que, amb mentides, puguin dir que t'han agafat en les paraules que has fingit haver traduït.

14 Del cert et dic, que no permetré que Satanàs acompleixi la seva maquinació en aquesta cosa.

15 Perquè vet aquí, ell els ha posat al cor de fer-te temptar el teu Senyor i Déu, en demanar-te que el tradueixis de nou.

16 Aleshores, vet aquí, diuen i pensen al seu cor: Ja veurem si Déu li ha donat poder de traduir; i si és així, també li tornarà a donar poder;

17 i si Déu li dóna poder una altra vegada, o si tradueix de nou, o sigui, si fa sortir les mateixes paraules, heus aquí, les tenim entre nosaltres i les tenim alterades;

18 per tant, no concordaran, i direm que ha mentit en les seves paraules, i que no té cap do ni poder;

19 i així el destruirem, i l'obra també; i ho farem d'aquesta manera perquè a la fi no hàgim d'avergonyir-nos, i per tal d'aconseguir la glòria del món.

20 En veritat, en veritat et dic, que Satanàs els té ben agafat el cor; ell els incita a fer el mal contra el que és bo;

21 i tenen el cor corrupte, ple d'iniquitat i abominacions; i estimen més les tenebres que la llum, perquè els seus fets són dolents; per consegüent, no demanaran de mi.

22 Satanàs els incita a fi d'emportar-se les seves ànimes cap a la destrucció.

23 I així ell ha tramat un pla astut, tot pensant destruir l'obra de Déu; però ho exigiré a mans d'ells, i es tornarà per a la seva vergonya i condemna el dia del judici.

24 Sí, ell els incita el cor a la ira en contra d'aquesta obra.

25 I els diu: Enganyeu i estigueu a l'aguait per enxampar, per tal de destruir; vet aquí que en això no hi ha cap mal. I així els afalaga, i els diu que no és cap pecat mentir a fi d'enxampar un home en la mentida per a destruir-lo.

26 I d'aquesta manera els afalaga i els mena fins que els arrossega l'ànima cap a l'infern; i així fa que s'agafin en el seu propi llaç.

27 I d'aquesta manera ell va i ve, passejant-se per la terra, cercant destruir les ànimes dels homes.

28 En veritat, en veritat et dic, ai d'aquell que menteix per a enganyar, perquè es pensa que un altre fa el mateix, perquè el tal no queda exempte de la justícia de Déu.

29 Ara, heus aquí, han canviat aquestes paraules perquè Satanàs els diu: Ell us ha enganyat—i així els afalaga perquè cometin la iniquitat, per fer que temptis el teu Senyor i Déu.

30 Vet aquí, et dic que no tornaràs a traduir aquelles paraules que han sortit de les teves mans;

31 perquè, vet aquí, que no aconseguiran les seves maquinacions de mentir en contra d'aquelles paraules. Perquè, vet aquí, si fessis sortir les mateixes paraules, dirien que tu has mentit i has fingit traduir, però que t'has contradit.

32 I vet aquí, així ho proclamaran, i Satanàs endurirà el cor del poble a fi d'incitar-los a la ira en contra teu, perquè no creguin les meves paraules.

33 Així pensa Satanàs enderrocar el teu testimoniatge en aquesta generació, per tal que l'obra no hi surti.

34 Però vet aquí, i en això hi ha saviesa, i perquè et mostro la saviesa, i et dono manaments respecte a aquestes coses, d'allò que has de fer, no ho mostris al món fins que hagis acabat l'obra de la traducció.

35 No et meravellis del que t'he dit: En això hi ha saviesa, no la mostris al món—perquè he dit que no ho facis a fi que siguis preservat.

36 Vet aquí, no et dic que no hagis de mostrar-la als justos;

37 però com que no sempre pots jutjar el qui és just, o perquè no sempre pots discernir els malvats dels justos, per això et dic que guardis silenci fins que jo vegi oportú donar a conèixer al món totes les coses sobre l'assumpte.

38 I ara, del cert et dic, que una relació d'aquelles coses que has escrit, les quals han sortit de les teves mans, es troba gravada sobre les planxes de Nefí;

39 sí, recordaràs que en aquells escrits es deia que hi havia una relació més detallada d'aquestes coses sobre les planxes de Nefí.

40 I ara, ja que la història gravada sobre les planxes de Nefí dóna més detalls pel que fa a les coses que, en la meva saviesa, voldria portar a coneixença del poble en aquest relat,

41 així doncs, traduiràs els gravats que són a les planxes de Nefí, fins a arribar al regnat del rei Benjamí, o fins a arribar al punt que ja has traduït, i que has retingut;

42 i vet aquí, ho publicaràs com el relat de Nefí; i així confondré tots aquells que han canviat les meves paraules.

43 No deixaré que destrueixin la meva obra; sí, i els mostraré que la meva saviesa és més gran que l'astúcia del diable.

44 Vet aquí, ells només tenen una part, o un compendi, del relat de Nefí.

45 Mira, que hi ha moltes coses gravades a les planxes de Nefí que expliquen més clarament el meu evangeli; per conseqüent, és en la meva saviesa que traduïxis aquesta primera part dels gravats de Nefí, i que la facis sortir amb aquesta obra.

46 I vet aquí, la resta d'aquesta obra conté totes aquelles parts del meu evangeli que els meus sants profetes, sí, i també els meus deixebles, desitjaven en les seves oracions que arribessin a aquest poble.

47 I vaig dir que els seria concedit segons la fe de les seves oracions;

48 sí, i així era la seva fe: que el meu evangeli, que els vaig donar per tal que el prediquessin en el seu dia, arribés als seus germans els lamanites, i també a tot aquell que s'havia fet lamanita per les seves dissensions.

49 Però això no és pas tot: la fe de les seves pregàries era que aquest evangeli també es fes conèixer, si per cas altres nacions arribessin a posseir aquesta terra;

50 i així deixaren una benedic-

ció sobre aquesta terra en les seves oracions, que tots aquells que creguessin en aquest evangeli sobre aquesta terra assolissin la vida eterna;

51 sí, i que fos lliure per a tothom, de la nació, tribu, llengua o poble que fossin.

52 I ara, vet aquí, segons la seva fe en les seves oracions portaré aquesta porció del meu evangeli al coneixement del meu poble. Vet aquí, no els hi porto per a destruir el que han rebut, sinó per a enfortir-lo.

53 I per aquesta raó he dit: Si els d'aquesta generació no endureixen el cor, establiré entre ells la meva església.

54 Ara, no dic això a fi de destruir la meva església, sinó per a edificar-la.

55 Per consegüent, tot aquell que és de la meva església no ha de témer, perquè el tal heretarà el regne dels cels.

56 Però són aquells que no em tenen por ni guarden els meus manaments, sinó que s'edifiquen esglésies per a ells, a fi de lucrar, sí, i tots els que obren malament, i s'edifiquen per a ells el regne del diable, sí, en veritat, en veritat et dic, són aquells als quals desconcertaré, i faré tremolar i estremir-se fins al seu centre.

57 Vet aquí, sóc Jesucrist, el Fill de Déu. Vaig venir als meus, i els meus no em reberen.

58 Sóc la llum que resplandeix en la foscor, i les tenebres no la comprenen pas.

59 Sóc aquell que digué als meus deixebles: Tinc encara altres ovelles que no són d'aquesta cleda—i hi havia molts que no m'entengueren.

60 I mostraré a aquell poble que sí tenia d'altres ovelles, i que eren una branca de la casa de Jacob;

61 i trauré a la llum els seus prodigis que feren en el meu nom;

62 sí, i també trauré a la llum el meu evangeli que els fou ensenyat, i mira, que no denegaran el que tu has rebut, sinó que ho enfortiran, i trauran a la llum els punts veritables de la meva doctrina, sí, que és l'única doctrina que hi ha en mi.

63 I faig això a fi d'establir el meu evangeli, perquè no hi hagi tanta contenció; sí, Satanàs agita el cor del poble perquè es barallin sobre els punts de la meva doctrina; i en aquestes coses s'equivoquen, perquè tergiversen les escriptures i no les entenen.

64 Així doncs, els descobriré aquest gran misteri;

65 perquè, vet aquí, els aplegaré com la lloca aplega els seus pollets sota les ales, si no endureixen el cor.

66 I si volen venir, podran, i beuran lliurement de les aigües de la vida.

67 Heus aquí, aquesta és la meva doctrina: Tot aquell que es penedeix i s'acosta a mi, aquest és la meva església.

68 I el qui declari més o menys que això no és pas de mi, sinó que va en contra meu; així que no és de la meva església.

69 Ara, vet aquí, tot aquell que sigui de la meva església, i hi

perseveri fins a la fi, el tal establiré sobre la meva roca, i les portes de l'infern no prevaldran en contra d'ell.

70 I ara, recorda les paraules d'aquell que és la vida i la llum del món, el teu Redemptor, el teu Senyor, i el teu Déu. Amén.

SECCIÓ 11

*Revelació donada mitjançant Josep Smith el Profeta al seu germà Hyrum Smith, a Harmony, Pensilvània, el mes de maig de l'any 1829 (*History of the Church, *1:39–46). Aquesta revelació es rebé mitjançant l'Urim i el Tummim com a resposta a la súplica i pregunta de Josep. La història de l'Església deixa entendre que es donà aquesta revelació després de la restauració del Sacerdoci d'Aaron.*

1–6, Els obrers a la vinya assoliran la salvació; 7–14, S'ha de buscar la saviesa, predicar el penediment, i confiar en l'Esperit; 15–22, Guarda els manaments i estudia la paraula del Senyor; 23–27, No deneguis l'esperit de revelació o de profecia; 28–30, Els qui reben el Crist esdevenen fills de Déu.

UNA obra gran i meravellosa és a punt de sortir entre els fills dels homes.

2 Vet aquí, que jo sóc Déu; para atenció a la meva paraula que és viva i poderosa, més tallant que una espasa de dos llosos en partir les juntures i el moll dels ossos; així doncs, estigues atent a la meva paraula.

3 Mira el camp, que ja és ros, llest per a la sega; per consegüent, qui vulgui collir, que tiri la falç amb força i segui mentre duri el dia, per tal d'atresorar per a la seva ànima la salvació sempiterna en el regne de Déu.

4 Sí, tot aquell que vulgui tirar la falç i collir, és cridat de Déu.

5 Per tant, si em demanes, rebràs; si truques, et serà obert.

6 Ara, ja que has demanat, vet aquí et dic: Guarda els meus manaments i mira de fer sortir i establir la causa de Sió.

7 No cerquis les riqueses, sinó la saviesa; i vet aquí, els misteris de Déu et seran desplegats; i aleshores seràs ric. Vet aquí, ric és el qui té la vida eterna.

8 En veritat, en veritat et dic, que tal com de mi desitges, així et serà concedit; i si vols, seràs el mitjà de fer molt de bé en aquesta generació.

9 No prediquis sinó el penediment als d'aquesta generació; guarda els meus manaments i ajuda a fer sortir la meva obra, d'acord amb els meus manaments, i seràs beneït.

10 Vet aquí, tens un do, o tindràs un do si de mi ho desitges amb fe, amb un cor honest, tot creient en el poder de Jesucrist, o en el poder del qui et parla;

11 perquè, vet aquí, sóc el que parla; sóc la llum que resplandeix a les tenebres, i pel meu poder et dono aquestes paraules.

12 I ara, en veritat, en veritat et dic: Posa la teva confiança en

aquell Esperit que t'indueix a fer el bé, sí, a obrar amb justícia, a caminar humilment, a jutjar amb dretura; i aquest és el meu Esperit.

13 En veritat, en veritat et dic: Et donaré del meu Esperit, el qual t'il·luminarà la ment i t'omplirà l'ànima de goig;

14 i aleshores sabràs, o per aquests mitjans sabràs, totes les coses que de mi desitgis, que pertanyen a la rectitud, amb fe, tot creient en mi que rebràs.

15 Vet aquí, et mano que no et pensis que ets cridat a predicar fins que tinguis el nomenament.

16 Espera una mica més, fins que tinguis la meva paraula, la meva roca, la meva església i el meu evangeli, a fi que coneguis amb certesa la meva doctrina.

17 I aleshores, vet aquí, segons els teus desigs, sí, segons la teva fe, et serà fet.

18 Guarda els meus manaments; estigues callat; prega pel meu Esperit;

19 i també, aferra't a mi amb tot el teu cor, perquè puguis ajudar a treure a la llum aquelles coses de què s'ha parlat, sí, que és la traducció de la meva obra; tingues paciència fins que ho acompleixis.

20 Vet aquí, aquesta és la teva obra, de guardar els meus manaments, sí, amb tota la teva ànima, ment i força.

21 No cerquis de declarar la meva paraula, sinó d'obtenir-la primer, i aleshores la teva llengua et serà deslligada; llavors, si ho desitges, tindràs el meu Esperit i la meva paraula, sí, el poder de Déu per a convèncer els homes.

22 Però, per ara, guarda silenci; estudia la meva paraula que ja ha sortit entre els fills dels homes, i també la meva paraula que encara hi sortirà, o aquella que ara s'està traduint, sí, fins que hagis obtingut tot allò que concediré als fills dels homes en aquesta generació, i aleshores s'hi afegiran totes les coses.

23 Vet aquí, tu ets Hyrum, el meu fill; cerca el regne de Déu, i totes les coses s'afegiran segons el que sigui recte.

24 Edifica sobre la meva roca, que és el meu evangeli;

25 no deneguis l'esperit de revelació ni l'esperit de profecia, perquè ai d'aquell que denegui aquestes coses.

26 Així doncs, atresora-ho en el teu cor fins al moment que segons la meva saviesa has de sortir.

27 Heus aquí, parlo a tots aquells que tinguin bons desigs, i que hagin tirat la falç per a segar.

28 Vet aquí, sóc Jesucrist, el Fill de Déu. Sóc la vida i la llum del món.

29 Sóc el qui vingué als meus, i els meus no em reberen;

30 però en veritat, en veritat us dic, que a tots aquells que em rebin, els donaré poder d'esdevenir fills de Déu, a tots els qui creuran en el meu nom. Amén.

SECCIÓ 12

*Revelació donada mitjançant Josep Smith el Profeta a Joseph Knight, pare, a Harmony, Pensilvània, el mes de maig de l'any 1829 (*History of the Church, *1:47–48). Joseph Knight creia les declaracions de Josep Smith referent a tenir a les seves mans les planxes del Llibre de Mormó, i l'obra de traducció que aleshores es feia, i en diverses ocasions havia prestat un auxili material a Josep Smith i al seu escrivent perquè poguessin continuar la traducció. En sol·licitar-lo Joseph Knight, el Profeta recorregué al Senyor i rebé aquesta revelació.*

1–6, Els obrers a la vinya assoliran la salvació; 7–9, Tot aquell que tingui el desig i estigui qualificat, pot ajudar en l'obra del Senyor.

UNA obra gran i meravellosa és a punt de sortir entre els fills dels homes.

2 Vet aquí, que jo sóc Déu; para atenció a la meva paraula que és viva i poderosa, més tallant que una espasa de dos llosos en partir les juntures i el moll dels ossos; així doncs, estigues atent a la meva paraula.

3 Mira el camp, que ja és ros, llest per a la sega; per consegüent, qui vulgui collir, que tiri la falç amb força i segui mentre duri el dia, per tal d'atresorar per a la seva ànima la salvació sempiterna en el regne de Déu.

4 Sí, tot aquell que vulgui tirar la falç i collir, és cridat de Déu.

5 Per tant, si em demanes, rebràs; si truques, et serà obert.

6 Ara, ja que has demanat, vet aquí, et dic: Guarda els meus manaments i mira de fer sortir i establir la causa de Sió.

7 Vet aquí, em dirigeixo a tu, i també a tot aquell que tingui el desig de fer sortir i establir aquesta obra.

8 I ningú no ajudarà tret que sigui humil i ple d'amor, tenint la fe, l'esperança i la caritat, i essent moderat en totes les coses, qualsevulla que sigui confiada al seu càrrec.

9 Vet aquí, sóc la llum i la vida del món, el qui parla aquestes paraules; per tant, posa-hi esment amb la teva força, i aleshores tindràs la crida. Amén.

SECCIÓ 13

*Ordenació de Josep Smith i Oliver Cowdery al Sacerdoci Aaònic, als marges del riu Susquehanna, prop d'Harmony, Pensilvània, el dia 15 de maig de l'any 1829 (*History of the Church, *1:39–42). L'ordenació es féu a mans d'un àngel, el qual declarà que era Joan, el mateix que s'anomena Joan el Baptista al Nou Testament. L'àngel explicà que obrava sota la direcció de Pere, Jaume i Joan, els apòstols antics, els quals tenien les claus del sacerdoci més alt, anomenat el Sacerdoci de Melquisedec. Josep i Oliver*

reberen la promesa que al seu temps se'ls conferiria el Sacerdoci de Melquisedec. (Vegeu també la secció 27:7, 8, 12.)

Les claus i els poders del Sacerdoci Aaònic són explicats.

SOBRE vosaltres, conservents meus, en el nom del Messies, confereixo el Sacerdoci d'Aaron, el qual té les claus del ministeri d'àngels, i de l'evangeli del penediment, i del baptisme per immersió per a la remissió dels pecats; i aquest sacerdoci mai més no serà tret de la terra, fins que els fills de Leví ofereixin de nou un sacrifici al Senyor amb rectitud.

SECCIÓ 14

*Revelació donada mitjançant Josep Smith el Profeta a David Whitmer, a Fayette, Nova York, el mes de juny de l'any 1829 (*History of the Church, *1:48–50). La família Whitmer s'havia interessat molt en la traducció del Llibre de Mormó. El Profeta va fixar la seva residència a casa de Peter Whitmer, pare, on romangué fins que s'hagué acabat l'obra de traducció i hagueren aconseguit el títol de propietat literària del llibre que estava per imprimir-se. Tres dels fills Whitmer, havent rebut un testimoni cadascú quant a l'autenticitat de l'obra, es preocupaven profundament de l'assumpte del seu deure particular. Aquesta revelació i les dues que segueixen (les seccions 15 i 16) foren donades com a resposta d'una sol·licitud mitjançant l'Urim i el Tummim. Més endavant, David Whitmer fou un dels Tres Testimonis del Llibre de Mormó.*

1–6, Els obrers a la vinya assoliran la salvació; 7–8, La vida eterna és el do més gran de tots els dons de Déu; 9–11, Crist creà els cels i la terra.

UNA obra gran i meravellosa és a punt de sortir entre els fills dels homes.

2 Vet aquí, que sóc Déu; para atenció a la meva paraula que és viva i poderosa, més tallant que una espasa de dos llosos en partir lès juntures i el moll dels ossos; així doncs, estigues atent a la meva paraula.

3 Mira el camp, que ja és ros, llest per a la sega; per conseqüent, qui vulgui collir, que tiri la falç amb força i segui mentre duri el dia, per tal d'atresorar per a la seva ànima la salvació sempiterna en el regne de Déu.

4 Sí, tot aquell que vulgui tirar la falç i collir, és cridat de Déu.

5 Per tant, si em demanes, rebràs; si truques, et serà obert.

6 Mira de fer sortir i establir la meva Sió. Guarda els meus manaments en totes les coses.

7 I si guardes els meus manaments i perseveres fins a la fi, tindràs la vida eterna, que és el més gran de tots els dons de Déu.

8 I succeirà que si demanes al

Pare en nom meu, amb fe i tot creient, rebràs l'Esperit Sant, el qual dóna d'expressar-se, per tal que siguis testimoni de les coses que tant sentiràs com veuràs, i també perquè declaris el penediment als d'aquesta generació.

9 Heus aquí, sóc Jesucrist, el Fill del Déu vivent, el qual creà els cels i la terra, una llum que no pot amagar-se a la fosquedat;

10 per tant, he de portar la plenitud del meu evangeli des dels gentils fins a la casa d'Israel.

11 I vet aquí, tu ets David, i tens la crida d'ajudar; i si ho fas, i ets fidel, seràs beneït tant espiritualment com temporalment, i serà gran el teu guardó. Amén.

SECCIÓ 15

*Revelació donada mitjançant Josep Smith el Profeta a John Whitmer, a Fayette, Nova York, el mes de juny de l'any 1829 (*History of the Church, *1:50). (Vegeu també l'encapçalament de la secció 14.) El missatge és personal, d'una natura tant íntima com impressionant, ja que el Senyor parla del que únicament ell i John Whitmer sabien. Més endavant, John Whitmer fou un dels Vuit Testimonis del Llibre de Mormó.*

1–2, El braç del Senyor s'estén sobre tota la terra; 3–6, Predicar l'evangeli i salvar ànimes, és la cosa de més valor.

PARA atenció, John, servent meu, i escolta les paraules de Jesucrist, el teu Senyor i Redemptor.

2 Perquè vet aquí, et parlo amb claredat i amb poder, car el meu braç s'estén sobre tota la terra.

3 I et declararé el que cap home no sap, sinó tu i jo únicament,

4 perquè moltes vegades has desitjat saber de mi el que per a tu seria de més valor.

5 Vet aquí, beneït ets per aquesta cosa, i per haver promulgat les meves paraules que ja t'he donat, segons els meus manaments.

6 I ara, escolta, et dic que la cosa que et serà de més valor és declarar el penediment a aquest poble, per tal de portar ànimes a mi, a fi de reposar amb elles en el regne del meu Pare. Amén.

SECCIÓ 16

*Revelació donada mitjançant Josep Smith el Profeta a Peter Whitmer, fill, a Fayette, Nova York, el mes de juny de l'any 1829 (*History of the Church, *1:51). (Vegeu també l'encapçalament de la secció 14.) Més endavant, Peter Whitmer, fill, fou un dels Vuit Testimonis del Llibre de Mormó.*

1–2, El braç del Senyor s'estén sobre tota la terra; 3–6, Predicar l'evangeli a fi de salvar ànimes, és la cosa de més valor.

PARA atenció, Peter, servent meu, i escolta les paraules de Jesucrist, el teu Senyor i Redemptor.

2 Perquè, heus aquí, et parlo amb claredat i amb poder, car el meu braç s'estén sobre tota la terra.

3 I et declararé el que cap home no sap, sinó tu i jo únicament,

4 perquè moltes vegades has desitjat saber de mi el que per a tu seria de més valor.

5 Vet aquí, beneït ets per aquesta cosa, i per haver promulgat les meves paraules que ja t'he donat, segons els meus manaments.

6 I ara, escolta, et dic que la cosa que et serà de més valor és declarar el penediment a aquest poble, per tal de portar ànimes a mi, a fi de reposar amb elles en el regne del meu Pare. Amén.

SECCIÓ 17

*Revelació donada mitjançant Josep Smith el Profeta a Oliver Cowdery, David Whitmer i Martin Harris, a Fayette, Nova York, el mes de juny de l'any 1829, abans de veure ells les planxes gravades que contenien la relació del Llibre de Mormó (*History of the Church, *1:52–57). Josep i el seu escrivent, Oliver Cowdery, s'havien assabentat per la traducció de les planxes del Llibre de Mormó, que tres testimonis especials serien designats (vegeu Éter 5:2–4; 2 Nefí 11:3; 27:12). Oliver Cowdery, David Whitmer i Martin Harris, per inspiració, sentiren el desig d'ésser els tres testimonis especials. El Profeta recorregué al Senyor, i com a resposta es donà aquesta revelació a través de l'Urim i el Tummim.*

1–4, Per la fe, els Tres Testimonis veuran les planxes i els altres objectes sagrats; 5–9, Crist dóna testimoni de la natura divina del Llibre de Mormó.

HEUS aquí, us dic, que heu de confiar en la meva paraula, i si ho feu amb ple propòsit de cor, tindreu una vista de les planxes, i també del pectoral, l'espasa de Laban, l'Urim i el Tummim que rebé el germà de Jàred a la muntanya quan parlà cara a cara amb el Senyor, i els directors miraculosos que foren donats a Lehi mentre anava pel desert a les vores del mar Roig.

2 I serà per la vostra fe que les podreu veure, sí, per aquella fe que tenien els profetes de l'antiguitat.

3 I després d'haver obtingut la fe, i d'haver-les vistes amb els vostres ulls, en donareu testimoniatge pel poder de Déu;

4 i fareu això perquè el meu servent Josep Smith, fill, no quedi destruït, a fi que jo pugui dur a terme els meus justos propòsits per als fills dels homes en aquesta obra.

5 I atestareu d'haver-les vistes,

així com el meu servent Josep Smith, fill, les veié—perquè és pel meu poder que ell les ha vistes, i perquè tenia fe.

6 I ha traduït el llibre, sí, la porció que li he manat; i, com viu el vostre Senyor i Déu, és vertader.

7 Per consegüent, heu rebut el mateix poder, la mateixa fe i el mateix do que ell;

8 i si compliu aquests darrers manaments meus que us he donat, les portes de l'infern no us prevaldran en contra; perquè la meva gràcia us serà suficient, i sereu exaltats el darrer dia.

9 I jo, Jesucrist, el vostre Senyor i Déu, us n'he parlat, a fi de dur a terme els meus justos propòsits per als fills dels homes. Amén.

SECCIÓ 18

*Revelació donada a Josep Smith el Profeta, Oliver Cowdery i David Whitmer, a Fayette, Nova York, el mes de juny de l'any 1829 (*History of the Church, *1:60–64). Quan es conferí el Sacerdoci Aaònic, es prometé l'atorgament del Sacerdoci de Melquisedec (vegeu l'encapçalament de la secció 13). Com a resposta a les súpliques de tenir més coneixement sobre l'assumpte, el Senyor donà aquesta revelació.*

1–5, Les Escriptures mostren com s'ha d'edificar l'Església; 6–8, El món està madurant en la iniquitat; 9–16, El valor de les ànimes és gran; 17–25, Per assolir la salvació, els homes han de prendre damunt seu el nom de Crist; 26–36, El nomenament i la missió dels Dotze es revelen; 37–39, Oliver Cowdery i David Whitmer han de cercar els Dotze; 40–47, Per assolir la salvació, els homes han de penedir-se, batejar-se, i guardar els manaments.

ARA bé, a causa del que tu, Oliver Cowdery, servent meu, has desitjat saber de mi, et dono aquestes paraules:

2 Vet aquí, t'he demostrat en moltes ocasions pel meu Esperit que les coses que has escrit son vertaderes; per consegüent, tu saps que ho són.

3 I si saps que són vertaderes, vet aquí, et dono el manament de refiar-te de les coses escrites;

4 perquè s'hi troben totes les coses referents a la fundació de la meva església, el meu evangeli i la meva roca.

5 Així doncs, si edifiques la meva església sobre el fonament del meu evangeli i la meva roca, les portes de l'infern no et prevaldran en contra.

6 Guaita, que el món s'està madurant en la iniquitat; i cal que els fills dels homes siguin moguts al penediment, tant els gentils com la casa d'Israel.

7 Per tant, ja que has estat batejat per la mà del meu servent Josep Smith, fill, d'acord amb el que li he manat, ell ha acomplert allò que li vaig manar.

8 Ara, no t'estranyis que jo l'hagi cridat per al meu propi propòsit, el qual m'és conegut;

per tant, si és diligent en guardar els manaments, serà beneït fins a la vida eterna; i s'anomena Josep.

9 I ara, Oliver Cowdery, et parlo a tu, i també a David Whitmer, per via de manament; perquè vet aquí, mano a tots els homes a tot arreu que es penedeixin; i us parlo a vosaltres, tal com a Pau el meu apòstol, perquè sou cridats amb la mateixa crida que ell.

10 Recordeu que el valor de les ànimes és gran a la vista de Déu;

11 vet aquí, el Senyor Redemptor vostre patí la mort en la carn; per tant, sofrí el dolor de tots els homes, perquè tothom es penedeixi i s'acosti a ell.

12 I ha ressuscitat d'entre els morts, a fi d'endur-se tots els homes cap a ell, a condició del penediment.

13 I que n'és de gran el seu goig amb l'ànima que es penedeix!

14 Així doncs, teniu la crida de proclamar el penediment a aquest poble.

15 I si és que treballéssiu tots els vostres dies cridant el penediment a aquest poble, i em portéssiu, encara que fos una sola ànima, com en seria de gran el vostre goig amb aquesta ànima en el regne del meu Pare!

16 Ara, si el vostre goig serà gran amb una sola ànima que m'hàgiu portat al regne del meu Pare, que no en serà de portarme moltes ànimes!

17 Heus aquí, teniu el meu evangeli al davant, i la meva roca i la meva salvació.

18 Demaneu al Pare en el meu nom, amb fe, tot creient que rebreu, i tindreu l'Esperit Sant, el qual manifesta totes les coses que cal als fills dels homes.

19 I si no teniu fe, esperança i caritat, no podeu fer res.

20 No us baralleu amb cap església, excepte l'església del diable.

21 Preneu damunt vostre el nom de Crist, i proclameu la veritat amb solemnitat.

22 I tots aquells que es penedeixin i es bategin en el meu nom, que és Jesucrist, i perseverin fins a la fi, se salvaran.

23 Heus aquí, Jesucrist és el nom donat pel Pare, i no hi ha cap altre per mitjà del qual l'home pot salvar-se;

24 així doncs, tots els homes han de prendre damunt seu el nom donat pel Pare, perquè per aquest nom seran anomenats el darrer dia;

25 per tant, si no saben el nom pel qual són anomenats, no tindran cap lloc en el regne del meu Pare.

26 I ara, heus aquí, que hi ha d'altres que tenen la crida de proclamar el meu evangeli, tant als gentils com als jueus;

27 sí, i són dotze; i els Dotze seran els meus deixebles, i prendran damunt seu el meu nom; i els Dotze són aquells que desitgen prendre damunt seu el meu nom amb ple propòsit de cor.

28 I si volen prendre damunt seu el meu nom amb ple propòsit de cor, són cridats a anar per tot el món i predicar el meu evangeli a tota criatura.

29 I són aquells que són ordenats per mi per a batejar en el meu nom, segons el que està escrit;

30 i teniu davant vostre el que està escrit; de manera que heu d'executar-ho segons les paraules escrites.

31 Ara bé, parlo a vosaltres, els Dotze: Heus aquí, en teniu prou amb la meva gràcia; heu de caminar amb dretura davant meu, i no pecar;

32 i heus aquí, vosaltres sou aquells que són ordenats per mi per a ordenar preveres i mestres; de declarar el meu evangeli, segons el poder de l'Esperit Sant que teniu en vosaltres, i segons les crides i els dons de Déu als homes.

33 I jo, Jesucrist, el vostre Senyor i Déu, ho he proferit.

34 Aquestes paraules no són pas dels homes, ni de l'home, sinó que són de mi; per consegüent, donareu testimoniatge que són de mi, i no pas de l'home.

35 Perquè és la meva veu que us les parla; car us són donades pel meu Esperit, i pel meu poder podeu llegir-les els uns als altres; i si no fos pel meu poder, no podríeu tenir-les.

36 Així doncs, podeu testificar que heu sentit la meva veu i que coneixeu les meves paraules.

37 I ara, vet aquí, et concedeixo a tu, Oliver Cowdery, i també a David Whitmer, cercar els Dotze, els quals tindran el desig que he dit;

38 i pels seus desigs i les seves obres els coneixereu.

39 I quan els hàgiu trobat, els mostrareu aquestes coses.

40 I us postrareu i adorareu el Pare en nom meu.

41 I heu de predicar al món, tot dient: Heu de penedir-vos i batejar-vos, en el nom de Jesucrist;

42 perquè tots els homes han de penedir-se i batejar-se, i no sols els homes, sinó les dones i els nens que hagin arribat a l'edat de responsabilitat.

43 I ara, després d'haver rebut això, heu de guardar els meus manaments en totes les coses;

44 i per les vostres mans faré una obra meravellosa entre els fills dels homes, per a convèncer a molts dels seus pecats, a fi que arribin al penediment, i s'acostin al regne del meu Pare.

45 Per consegüent, les benediccions que us dono són per damunt de totes les coses.

46 I després d'haver rebut això, si no guardeu els meus manaments, no podreu salvar-vos al regne del meu Pare.

47 Heus aquí, jo, Jesucrist, el vostre Senyor i Déu, i el vostre Redemptor, pel poder del meu Esperit ho he proferit. Amén.

SECCIÓ 19

*Revelació donada mitjançant Josep Smith, a Manchester, Nova York, el mes de març de l'any 1830 (*History of the Church, *1:72–74). A la seva història, el Profeta la presenta com "un manament de Déu, i no pas de*

l'home, a Martin Harris, donat pel qui és Etern" (History of the Church, *1:72).*

1–3, Crist té tot poder; 4–5, Tots els homes han de penedir-se o patir; 6–12, Càstig etern és càstig de Déu; 13–20, Crist patí per tots, a fi que no pateixin si és que es penedeixen; 21–28, Cal predicar l'evangeli del penediment; 29–41, I declarar el missatge joiós.

SÓC l'Alfa i l'Omega, Crist el Senyor; sí, sóc ell, el principi i la fi, el Redemptor del món.

2 Jo, havent acomplert i portat a terme la voluntat d'aquell de qui sóc, sí, del Pare, referent a mi—havent fet això a fi de sometre'm totes les coses—

3 retenint tot poder, fins el de destruir Satanàs i les seves obres a la fi del món, i al gran dia final del judici que pronunciaré sobre els habitants del món, jutjant cada home segons les seves obres i els fets que hagi executat.

4 I en veritat, tothom ha de penedir-se o patir, perquè jo, Déu, no tinc fi.

5 Per tant, no revoco pas els judicis que pronunciaré, sinó que sortiran planys, plors, gemecs i el cruixit de dents, per a tots aquells que es trobin a la meva esquerra.

6 Tot i així, no s'ha escrit que aquest turment no tindrà fi, sinó que està escrit *turment interminable*.

7 A més, està escrit *condemnació eterna*, així que és més explícita que d'altres escriptures, per tal que obrés sobre el cor dels fills dels homes, del tot, per a la glòria del meu nom.

8 Per consegüent, us explicaré aquest misteri, car convé que sapigueu, així com els meus apòstols.

9 Parlo a vosaltres que sou escollits en això, com si fóssiu u, a fi que pugueu entrar al meu repòs.

10 Perquè, vet aquí, el misteri de la divinitat, que n'és de gran! Doncs, mireu, que no tinc fi, i el càstig que rebeu de la meva mà és càstig interminable, perquè Sense Fi és el meu nom. Així doncs:

11 Càstig etern és càstig de Déu.

12 Càstig sense fi és càstig de Déu.

13 Per tant, et mano que et penedeixis i guardis els manaments que has rebut de la mà del meu servent Josep Smith, fill, en nom meu;

14 i és per la meva omnipotència que els has rebut.

15 Així doncs, et mano penedir-te—penedeix-te, no sigui que et fereixi amb la vara de la meva boca, i amb la meva còlera i el meu enuig, i que siguin dolorosos els teus patiments—com de dolorosos no ho saps, com d'intensos no ho saps, no, ni com de difícils de suportar no ho saps!

16 Perquè vet aquí, jo, Déu, he patit aquestes coses per a tots, per tal que no patissin, si és que es penedeixen;

17 però si no es penedeixen, han de patir així com jo;

18 patiment que féu que jo, sí, Déu, el més gran de tots, tremolés a causa del dolor, i sagnés per cada porus, i sofrís, tant en el cos com en l'esperit, i desitgés que no hagués de beure de l'amarga copa, i defallir.

19 Així i tot, però, sigui la glòria al Pare, en vaig beure, i vaig acabar els meus preparatius per als fills dels homes.

20 Per tant, et dic novament que et penedeixis, no sigui que t'humiliï amb la meva omnipotència; i que confessis els teus pecats, no sigui que pateixis aquests càstigs dels quals he parlat, que tu, en el més mínim, o sigui, en el grau més petit, provares aquella vegada que et vaig treure el meu Esperit.

21 Et mano que no prediquis sinó el penediment; i que no mostris aquestes coses al món fins que sigui en la meva saviesa.

22 Perquè per ara no poden tolerar la carn, més aviat han de rebre llet; per tant, no han de conèixer aquestes coses, no sigui que pereixin.

23 Aprèn de mi i escolta les meves paraules; camina en la mansuetud del meu Esperit, i en mi tindràs pau.

24 Sóc Jesucrist; vaig venir per la voluntat del Pare, i faig la seva voluntat.

25 I a més, et mano que no cobegis la dona del teu proïsme, ni cerquis la vida del teu proïsme.

26 I també, que no has de cobejar els teus propis béns, sinó impartir-los lliurement per a la impressió del Llibre de Mormó, que conté la veritat i la paraula de Déu—

27 el qual és la meva paraula als gentils, a fi que vagi aviat als jueus, dels quals els lamanites en són una resta, per tal que creguin l'evangeli i no esperin més que es presenti un Messies que ja ha vingut.

28 I també, et mano que facis oració, tant en veu alta com dins el cor; sí, davant el món com en secret, en públic com en privat.

29 I que declaris el missatge joiós; sí, proclama'l sobre les muntanyes i en tot indret alt, i entre tot poble que et sigui permès de conèixer.

30 I ho faràs amb tota humilitat, confiant en mi, sense injuriar els qui t'injurien.

31 I de dogmes no en parlaràs, sinó que declararàs el penediment i la fe en el Salvador, i la remissió dels pecats pel baptisme i pel foc, sí, per l'Esperit Sant.

32 Vet aquí, aquest és un gran manament, i l'últim que et donaré sobre aquest assumpte, perquè et serà prou per a la teva conducta diària, inclús fins a la fi de la teva vida.

33 I et sobrevindran desgràcies si menysprees aquests consells, sí, la destrucció de tu mateix i de les teves propietats.

34 Dóna una porció dels teus béns, sí, fins una part dels teus terrenys, i tot menys el que és pel sosteniment de la teva família.

35 Paga el deute que has contractat amb l'impressor. Lliura't de la servitud.

36 Deixa la teva casa i llar, tret de quan vulguis veure els de la teva família;

37 i parla lliurement a tots; sí, predica, exhorta, declara la veritat amb veu forta, amb so de joia, tot cridant: Hosanna, hosanna, beneït sigui el nom del Senyor Déu!

38 Fes oració a tota hora, i et vessaré a sobre el meu Esperit, i gran serà la teva benedicció, sí, més gran encara que si obtinguessis els tresors de la terra i la corrupció en la mesura corresponent.

39 Vet aquí, pots llegir això sense alegrar-te i alçar el cor de goig?

40 O pots seguir vagant per més temps com un guia cec?

41 O pots ésser humil i mansuet, i portar-te amb seny davant meu? Sí, vine a mi, el teu Salvador. Amén.

SECCIÓ 20

*Revelació sobre l'organització i el govern de l'Església, donada mitjançant Josep Smith el Profeta, el mes d'abril de l'any 1830 (*History of the Church, *1:64–70). En assentar aquesta revelació, el Profeta escriví: "Rebérem d'Ell [Jesucrist] la següent, per l'esperit de profecia i revelació, la qual no sols ens donà molta informació, sinó també ens designà el dia precís en què, segons la Seva voluntat i manament, havíem de procedir a organitzar la Seva Església un cop més aquí sobre la terra" (*History of the Church, *1:64).*

1–16, El Llibre de Mormó comprova la natura divina de l'obra dels darrers dies; 17–28, Les doctrines de la Creació, la Caiguda, l'Expiació i el baptisme són afirmades; 29–37, Les lleis que governen el penediment, la justificació, la santificació i el baptisme són explicades; 38–67, Un resum dels deures dels èlders, preveres, mestres i diaques; 68–74, Les obligacions dels membres, la benedicció dels nens, i la forma de batejar són revelades; 75–84, Es donen les oracions sacramentals i les regles que governen els membres de l'Església.

L'ORIGEN de l'Església de Crist en aquests darrers dies, que són mil vuit-cents trenta anys des de la vinguda del nostre Senyor i Salvador Jesucrist en la carn; la qual fou degudament organitzada i establerta d'acord amb les lleis del nostre país, per la voluntat i els manaments de Déu, el quart mes i sisè dia del mes que és anomenat abril—

2 manaments que reberen Josep Smith, fill, qui fou cridat de Déu i ordenat apòstol de Jesucrist, com primer èlder d'aquesta església;

3 i Oliver Cowdery, també cridat de Déu, i apòstol de Jesucrist, com segon èlder d'aquesta església, i ordenat sota la seva mà;

4 i tot això d'acord amb la gràcia del nostre Senyor i Salvador Jesucrist, a qui sigui tota la glòria, ara i per sempre. Amén.

5 Després que fou manifestat veritablement a aquest primer èlder que havia rebut la remissió dels seus pecats, fou embolicat novament en les vanitats del món;

6 però, després de penedir-se i d'humiliar-se sincerament, per mitjà de la fe, Déu el serví en ministeri amb un àngel sant, el qual tenia el semblant com un llampec, i les robes pures i blanques, més que qualsevulla altra blancor;

7 i li donà manaments que l'inspiraven;

8 i li atorgà poder des de dalt, per mitjans que havien estat preparats des d'abans, per a traduir el Llibre de Mormó,

9 el qual conté la història d'un poble caigut, i la plenitud de l'evangeli de Jesucrist als gentils i també als jueus;

10 que li fou donat per inspiració, i és confirmat a altres pel ministeri d'àngels, i declarat al món per ells;

11 provant al món que les santes escriptures són vertaderes, i que Déu inspira els homes i els crida a la seva santa obra tant en aquesta època i generació, com en les antigues;

12 tot demostrant així que ell és el mateix Déu ahir, avui i per sempre. Amén.

13 Per consegüent, tenint testimonis tan grans, per aquests serà jutjat el món, fins i tot aquells que des d'ara en endavant arribin al coneixement d'aquesta obra.

14 I els qui la rebin amb fe, i facin el que és recte, tindran una corona de vida eterna;

15 però per a aquests que endureixen el cor en la incredulitat i la rebutgen, se'ls tornarà per a la seva pròpia condemna;

16 perquè el Senyor Déu ho ha dit; i nosaltres, els èlders de l'església, hem sentit i donem testimoni de les paraules de la gloriosa Majestat de dalt, a qui sigui la glòria per sempre més. Amén.

17 Per aquestes coses sabem que hi ha un Déu al cel, que és infinit i etern, d'eternitat en eternitat el mateix Déu immutable, l'organitzador dels cels i de la terra, i de totes les coses que en ells hi ha;

18 i que creà l'home, mascle i femella, segons la seva pròpia imatge i a la seva semblança els creà.

19 I els donà manaments que l'estimessin i el servissin a ell, l'únic Déu veritable i vivent, i que ell fos l'únic ésser a qui havien d'adorar.

20 Però, per transgredir aquestes lleis santes, l'home es tornà sensual i diabòlic, i esdevingué home caigut.

21 Per consegüent, el Déu Totpoderós donà el seu Fill Unigènit, com està escrit en aquelles escriptures que s'han donat d'ell:

22 Sofrí temptacions però no en féu cas;

23 fou crucificat, morí, i ressuscità el tercer dia;

24 i ascendí als cels, per a seure a la dreta del Pare i regnar amb omnipotència d'acord amb la voluntat del Pare;

25 a fi que tots aquells que creurien i es batejarien en el seu nom sant, i perseverarien amb fe fins a la fi, se salvessin;

26 i no sols els qui hagin cregut després que ell vingué al meridià dels temps, en la carn, sinó que tinguessin vida eterna tots aquells que estigueren des del començament, que foren abans que ell vingués, els quals cregueren les paraules dels sants profetes, que parlaven segons foren inspirats pel do de l'Esperit Sant i testificaven veritablement d'ell en totes les coses,

27 com també aquells que vindrien després, que creurien en els dons i les crides de Déu per l'Esperit Sant, el qual dóna testimoni del Pare i del Fill;

28 i aquests, Pare, Fill i Esperit Sant, són un Déu, infinit i etern, sense fi. Amén.

29 I sabem que tots els homes han de penedir-se i creure en el nom de Jesucrist, i adorar el Pare en nom seu, i perseverar amb fe en el seu nom fins a la fi, o no poden salvar-se en el regne de Déu.

30 I sabem que la justificació per la gràcia del nostre Senyor i Salvador Jesucrist és justa i vertadera;

31 i també sabem que la santificació per la gràcia del nostre Senyor i Salvador Jesucrist és justa i vertadera, per a tots aquells que estimen i serveixen Déu amb tota la seva ànima, ment i força.

32 Però, hi ha la possibilitat que l'home caigui de la gràcia i s'aparti del Déu vivent;

33 així doncs, que l'església tingui cura i faci oració en tot moment, no sigui que caigui en temptació;

34 sí, i fins aquells que són santificats, que vagin amb compte també.

35 I sabem que aquestes coses són vertaderes i concorden amb les revelacions de Joan, sense afegir o treure de la profecia del seu llibre, les santes escriptures, ni de les revelacions de Déu que des d'ara endavant vinguin pel do i el poder de l'Esperit Sant, la veu de Déu, o el ministeri d'àngels.

36 El Senyor Déu ho ha dit; i siguin l'honor, el poder i la glòria al seu sant nom, avui i per sempre. Amén.

37 *A més, per via de manament a l'església, respecte a la manera de batejar:* Tots aquells que s'humiliïn davant Déu, i desitgin batejar-se, i es presentin amb els cors trencats i els esperits contrits, i donin testimoni davant de l'església que veritablement s'han penedit de tots els seus pecats, i estan disposats a prendre damunt seu el nom de Jesucrist, amb la determinació de servir-lo fins a la fi, i demostrin veritablement per les seves obres que han rebut l'Esperit de Crist fins a la remissió dels seus pecats, seran rebuts a la seva església mitjançant el baptisme.

38 *El deure dels èlders, preveres, mestres, diaques i membres de l'Església de Crist:* Un apòstol és un èlder, i la seva crida és la de batejar;

39 i ordenar d'altres èlders, preveres, mestres i diaques;

40 i beneir el pa i el vi, els emblemes de la carn i la sang de Crist,

41 i confirmar aquells que es bategen a l'església, per la imposició de les mans per al baptisme de foc i l'Esperit Sant, d'acord amb les escriptures;

42 i ensenyar, exposar, exhortar, batejar i vetllar per l'església;

43 i confirmar l'església per la imposició de les mans, i de donar l'Esperit Sant;

44 i de fer-se càrrec de totes les reunions.

45 Els èlders han de dirigir les reunions segons siguin guiats per l'Esperit Sant, d'acord amb els manaments i les revelacions de Déu.

46 És deure del prevere de predicar, ensenyar, explicar, exhortar, batejar i administrar el sacrament,

47 i visitar la casa de cada membre, i exhortar-los a fer oració tant en veu alta com en secret, i atendre a totes les obligacions familiars.

48 I també podrà ordenar d'altres preveres, mestres i diaques.

49 I ha de fer-se càrrec de les reunions quan no es trobi present cap èlder;

50 però quan hi hagi present un èlder, només ha de predicar, ensenyar, explicar, exhortar i batejar;

51 i visitar la casa de cada membre, i exhortar-los a fer oració tant en veu alta com en secret, i atendre a totes les obligacions familiars.

52 En tots aquests deures el prevere ha de donar ajut a l'èlder, quan l'ocasió ho demani.

53 És deure del mestre de vetllar sempre pels membres de l'església; i d'estar per ells i enfortir-los;

54 i mirar que no hi hagi iniquitat dins l'església, ni duresa entre l'un i l'altre, ni mentides, ni difamacions, ni calúmnies;

55 i de veure que els membres de l'església es reuneixin sovint, i que compleixin tots amb el seu deure.

56 I ha de fer-se càrrec de les reunions quan no es trobi present cap èlder o prevere;

57 i els diaques l'ajudaran sempre en tots els seus deures a l'església, quan l'ocasió ho demani.

58 Però ni els mestres ni els diaques tenen l'autoritat de batejar, d'administrar el sacrament o de fer la imposició de les mans;

59 sinó que han d'amonestar, explicar, exhortar, ensenyar i invitar tots a venir al Crist.

60 Cada èlder, prevere, mestre i diaca ha d'ésser ordenat segons els dons i les crides de Déu per a ell; i serà ordenat pel poder de l'Esperit Sant que està en el qui l'ordeni.

61 Els diversos èlders que componen aquesta Església de Crist han de reunir-se en conferència cada tres mesos, o de tant en

tant, segons disposin o assenyalin aquelles conferències;

62 i les mateixes tractaran qualsevol assumpte de l'església que sigui necessari fer en el moment.

63 Els èlders rebran les seves llicències d'altres èlders pel vot de l'església de la qual són membres, o de les conferències.

64 Tot prevere, mestre o diaca que sigui ordenat per un prevere, pot demanar-li un certificat a l'acte, i aquest certificat, un cop presentat a un èlder, li donarà el dret a una llicència que l'autoritzi a executar els deures del seu nomenament, o la pot rebre d'una conferència.

65 Cap persona no serà ordenada a un ofici en aquesta església, on hi hagi una branca de la mateixa degudament organitzada, sense el vot d'aquella església;

66 però els èlders presidents, els bisbes viatjants, els membres del summe concili, els summes sacerdots i els èlders podran tenir el privilegi d'ordenar, quan no hi hagi cap branca de l'església d'on es pugui demanar el vot.

67 Cada president del summe sacerdoci (o èlder president), bisbe, membre del summe concili i summe sacerdot ha d'ésser ordenat sota la direcció d'un summe concili o conferència general.

68 *El deure dels membres després que són rebuts pel baptisme:* Els èlders o preveres han de disposar del temps suficient a fi d'explicar-los tot allò referent a l'Església de Crist per al seu enteniment, abans que aquests participin del sacrament i siguin confirmats per la imposició de les mans dels èlders, a fi que totes les coses es facin amb ordre.

69 I els membres demostraran davant l'església, així com davant dels èlders, pel seu piadós comportament i conversa, que en són dignes, a fi que hi hagi obres i fe concordant amb les santes escriptures, tot caminant amb santedat davant el Senyor.

70 Tots els membres de l'Església de Crist que tinguin fills, els portaran als èlders davant l'església, els quals els posaran les mans a sobre en el nom de Jesucrist, i els beneiran en el seu nom.

71 No es pot rebre ningú a l'Església de Crist, fins que hagi arribat a l'edat de responsabilitat davant Déu, i sigui capaç de penedir-se.

72 S'ha d'administrar el baptisme de la manera següent a tots aquells que es penedeixin:

73 El qui és nomenat de Déu i té autoritat de Jesucrist de batejar, baixarà a l'aigua amb la persona que s'hagi presentat per al baptisme, i dirà, anomenant a ell o a ella pel seu nom: Havent estat comissionat de Jesucrist, jo et batejo en el nom del Pare, i del Fill, i de l'Esperit Sant. Amén.

74 Aleshores submergirà a ell o a ella dins l'aigua, i en sortiran una altra vegada.

75 Cal que l'església es reuneixi sovint per a prendre del pa i del vi en recordança del Senyor Jesús;

76 i l'èlder o el prevere l'administrarà; i ho farà d'aquesta ma-

nera: S'agenollarà amb l'església i invocarà el Pare en solemne oració, tot dient:

77 Oh Déu, Pare Etern, et demanem en nom del teu Fill, Jesucrist, que beneeixis i santifiquis aquest pa per a les ànimes de tots aquells que en prenguin, perquè el mengin en remembrança del cos del teu Fill, i donin testimoni davant teu, oh Déu, Pare Etern, que estan disposats a prendre damunt seu el nom del teu Fill, i recordar-lo sempre, i guardar els manaments que ell els ha donat; perquè sempre tinguin el seu Esperit amb ells. Amén.

78 La manera de beneir el vi: Prendrà la copa també, i dirà:

79 Oh Déu, Pare Etern, et demanem, en nom del teu Fill, Jesucrist, que beneeixis i santifiquis aquest vi per a les ànimes de tots aquells que en beguin, perquè ho facin en remembrança de la sang del teu Fill, que fou vessada per a ells; a fi que donin testimoni davant teu, oh Déu, Pare Etern, que sempre se'n recordin d'ell, perquè tinguin el seu Esperit amb ells. Amén.

80 Qualsevol membre de l'Església de Crist que transgredeixi o sigui enxampat en una falta, serà tractat com indiquin les escriptures.

81 Serà obligació de les diverses esglésies que componen l'Església de Crist, d'enviar un o més dels seus mestres perquè assisteixin a les diverses conferències convocades pels èlders de l'església,

82 amb una llista dels noms dels diversos membres que s'hagin ajuntat a l'església des de l'última conferència; o d'enviar-la per via d'algun prevere; per tal que una llista formal dels noms de tots els de l'església quedi guardada en un llibre per un dels èlders, qualsevol que designin els altres de tant en tant;

83 i també, si algú n'ha estat expulsat, que el seu nom es pugui esborrar del registre general de l'església.

84 Tots els membres que es canvien de l'església on resideixen, si és que van a una església on no els coneixen, poden portar una carta que faci constar que són membres formals i dignes; i podrà signar aquest certificat qualsevol èlder o prevere, si el membre que hagi rebut la carta coneix personalment l'èlder o el prevere, o ho podran signar els mestres o diaques de l'església.

SECCIÓ 21

*Revelació donada a Josep Smith el Profeta, a Fayette, Nova York, el dia 6 d'abril de l'any 1830 (*History of the Church, *1:74–79). Aquesta revelació fou donada en l'organització de l'Església en la data esmentada, a casa de Peter Whitmer, pare. Sis homes, prèviament batejats, prengueren part. Per vot unànime aquestes persones expressaren el seu desig i determinació d'organitzar-se, segons el manament de Déu (vegeu la secció*

20). També votaren d'acceptar i sostenir Josep Smith, fill, i Oliver Cowdery com oficials presidents de l'Església. Per la imposició de les mans, Josep aleshores ordenà Oliver èlder de l'Església; i de la mateixa manera Oliver ordenà Josep. Després de l'administració del sacrament, Josep i Oliver posaren les mans sobre el cap de cada participant individualment per a atorgar-li l'Esperit Sant i confirmar cadascú membre de l'Església.

1–3, Josep Smith és nomenat per ser vident, traductor, profeta, apòstol, i èlder; 4–8, La seva paraula guiarà la causa de Sió; 9–12, Els sants han de creure les seves paraules quan parli pel Consolador.

VET aquí, es portarà entre vosaltres una història; i tu hi seràs nomenat vident, traductor, profeta, apòstol de Jesucrist, un èlder de l'església per la voluntat de Déu el Pare, i la gràcia del teu Senyor Jesucrist,

2 havent estat inspirat de l'Esperit Sant de posar-ne els fonaments i d'edificar-la fins a la fe més santa.

3 I aquesta església fou organitzada i establerta l'any mil vuitcents trenta del vostre Senyor, el quart mes i sisè dia del mes anomenat abril.

4 Per tant, vosaltres, que vol dir l'església, heu d'estar atents a totes les seves paraules i els manaments que ell us donarà segons els rebi, caminant davant meu amb tota santedat;

5 car rebreu la seva paraula com si vingués de la meva pròpia boca, amb tota fe i paciència.

6 Ja que en fer aquestes coses, les portes de l'infern no us prevaldran en contra; sí, i el Senyor Déu dispersarà els poders de les tenebres de davant vostre, i farà sacsejar els cels pel vostre bé i per la glòria del seu nom.

7 Car així diu el Senyor Déu: Jo l'he inspirat a empènyer la causa de Sió amb gran poder per fer el bé, i conec la seva diligència, i he sentit les seves oracions.

8 Sí, he vist el seu plor per Sió, i faré que no es dolgui més d'ella; perquè els dies de la seva alegria han arribat fins a la remissió dels seus pecats, i la manifestació de les meves benedicions sobre les seves obres.

9 Perquè, vet aquí, beneiré tots aquells que treballin a la meva vinya amb una gran benedicció, i creuran les paraules d'ell, que li són donades a través de mi pel Consolador, el qual manifesta que Jesús fou crucificat per homes impius pels pecats del món, sí, per a la remissió dels pecats dels de cor contrit.

10 Per tant, em convé que ell sigui ordenat per tu, Oliver Cowdery, apòstol meu;

11 i aquesta és una ordenança per a tu, a fi que siguis èlder sota la seva mà, essent ell el primer per a tu, perquè siguis èlder d'aquesta Església de Crist, la qual porta el meu nom,

12 i el primer predicador d'aquesta església per als seus membres i davant el món; sí, davant els gentils, sí, i així diu el Senyor Déu, vet aquí, guaita, també davant els jueus. Amén.

SECCIÓ 22

*Revelació donada mitjançant Josep Smith el Profeta, a Manchester, Nova York, el mes d'abril de l'any 1830 (*History of the Church, *1:79–80). Aquesta revelació fou donada a l'Església a conseqüència de que alguns, que s'havien batejat abans, volien unir-se a l'Església sense batejar-se de nou.*

1, El baptisme és una aliança nova i sempiterna; 2–4, Es requereix el bateig autoritzat.

HEUS aquí, us dic que respecte això he fet anul·lar totes les aliances antigues; i aquesta és una aliança nova i sempiterna, la mateixa que era des del començament.

2 Per tant, encara que un home s'hagi batejat cent vegades, no li serveix de res, perquè no podeu entrar per la porta estreta per la llei de Moisès, ni tampoc per les vostres obres mortes.

3 Perquè és a causa de les vostres obres mortes que he fet que aquesta darrera aliança i aquesta església siguin establertes per a mi, tal com en els dies antics.

4 Així doncs, entreu per la porta com he manat, i no cerqueu d'aconsellar el vostre Déu. Amén.

SECCIÓ 23

*Revelació donada mitjançant Josep Smith el Profeta, a Manchester, Nova York, el mes d'abril de l'any 1830, a Oliver Cowdery, Hyrum Smith, Samuel H. Smith, Joseph Smith, pare, i Joseph Knight, pare (*History of the Church, *1:80). Com a resultat del fervent desig de part de les cinc persones esmentades, de saber quines eren les seves obligacions individuals, el Profeta recorregué al Senyor, i rebé aquesta revelació.*

1–7, Aquests primers deixebles reben la crida de predicar, exhortar i enfortir l'Església.

VET aquí, et diré a tu, Oliver, unes quantes paraules. Vet aquí, beneït ets i no caus sota cap condemna. Però, guarda't de l'orgull, no sigui que caiguis en la temptació.

2 Fes conèixer el teu nomenament a l'església, i també davant el món, i tindràs el cor obert per a predicar la veritat des d'ara endavant i per sempre. Amén.

3 Vet aquí, et diré a tu, Hyrum, unes quantes paraules; perquè tampoc caus sota condemna, i tens el cor obert i la llengua deslligada; i la teva crida és la d'exhortar, i d'enfortir l'església contínuament. Així doncs, la teva obligació és sempre per a l'església, i això a causa de la teva família. Amén.

4 Vet aquí, et diré unes quantes paraules a tu, Samuel, perquè tampoc caus sota cap condemna, i la teva crida és la d'exhortar, i d'enfortir l'església; i en-

cara no tens la crida de predicar davant el món. Amén.

5 Vet aquí, et parlo unes paraules a tu, Joseph; perquè tampoc caus sota condemna, i la teva crida també és la d'exhortar, i d'enfortir l'església; i aquesta és la teva obligació des d'ara endavant i per sempre. Amén.

6 Vet aquí, et mostraré, Joseph Knight, amb aquestes paraules, que has d'aixecar la teva creu, per la qual cosa has de fer oració en veu alta davant el món, així com en secret i amb la teva família, i entre els teus amics i per tot arreu.

7 I vet aquí, la teva obligació és d'unir-te a l'església vertadera, i de donar expressió a l'exhortació contínuament, perquè rebis la recompensa del treballador. Amén.

SECCIÓ 24

*Revelació donada mitjançant Josep Smith el Profeta i Oliver Cowdery, a Harmony, Pensilvània, el mes de juliol de l'any 1830 (*History of the Church, *1:101–103). Encara que no havien passat quatre mesos des que l'Església havia estat organitzada, la persecució s'havia fet intensa, i els directors havien de buscar la seguretat apartant-se una mica de la gent. Les tres revelacions següents els foren donades en aquest temps per tal de donar-los forces, ànims i instrucció.*

1–9, Josep Smith té la crida de traduir, predicar i explicar les Escriptures; 10–12, Oliver Cowdery rep la crida de predicar l'evangeli; 13–19, Es revela la llei respecte als miracles i les maledicciones, i a com s'han d'espolsar els peus i anar sense bossa o sarró.

VET aquí, fores cridat i escollit per a escriure el Llibre de Mormó, i al meu ministeri; i t'he alçat de les teves afliccions, i t'he aconsellat a fi que quedessis lliure de tots els teus enemics, i has estat lliurat de les forces de Satanàs i de les tenebres.

2 Tanmateix, no et pots excusar en les teves transgressions; tot i així, vés pel teu camí i no pequis més.

3 Magnifica el teu ofici; i després que hagis sembrat i assegurat els teus camps, vés de pressa a l'església que està a Colesville, Fayette i Manchester, i et sustentaran; i jo els beneiré tant espiritualment com temporalment;

4 però si no et reben, els enviaré una maledicció en lloc de benedicció.

5 I has de continuar suplicant Déu en el meu nom, i escrivint les coses que et seran donades pel Consolador, i explicant totes les escriptures a l'església.

6 I et serà donat a l'acte el que has de dir i escriure; i ells t'escoltaran, o els enviaré una maledicció en lloc de benedicció,

7 perquè dedicaràs tot el teu servei a Sió; i en això tindràs força.

8 Sigues pacient en les aflic-

cions, perquè en tindràs moltes; però suporta-les, perquè, vet aquí, estic amb tu fins a la fi dels teus dies.

9 I en treballs temporals no tindràs força, perquè aquesta no és la teva crida. Ocupa't de la teva crida, i tindràs el que calgui per a magnificar el teu ofici, i per a explicar tota escriptura; i continua imposant les mans i confirmant les esglésies.

10 I el teu germà Oliver seguirà portant el meu nom davant el món i també a l'església. I no ha de pensar que pugui dir massa en la meva causa; i vet aquí, estic amb ell fins a la fi.

11 En mi tindrà la glòria, i no pas d'ell mateix, tant en feblesa com en fortalesa, tant com captiu o lliure;

12 i a tota hora i a tot arreu, ha d'obrir la seva boca i declarar el meu evangeli com si fos amb toc de trompeta, tant de dia com de nit. I li donaré una força com no es coneix entre els homes.

13 No demaneu miracles, tret que jo us mani, llevat d'expulsar dimonis, i de guarir els malalts, i contra serps verinoses i verins mortífers.

14 I no fareu aquestes coses si és que no us ho exigeixin aquells que ho desitgin, a fi que s'acompleixin les escriptures; car obrareu segons el que està escrit.

15 I en qualsevol indret on entreu, i no us rebin en el meu nom, deixareu una maledicció en lloc de benedicció, espolsant-vos la pols dels peus en contra d'ells com a testimoni, i netejant-vos els peus a la vora del camí.

16 I succeirà que qualsevol que us agafi amb violència, li manareu que sigui ferit en el meu nom; i vet aquí, els feriré segons les vostres paraules, en el meu propi i degut temps.

17 I aquell que pledegi en contra teu serà maleït per la llei.

18 I no portaràs ni bossa, ni sarró, ni bastó, ni dues peces de vestir; perquè l'església et subministrarà, a la mateixa hora, el que calgui de menjar i de roba, i calçat, i diners i sarró.

19 Doncs, tens la crida de podar la meva vinya amb podada forta, sí, per última vegada; sí, i també tots aquells als que has ordenat, i obraran segons aquest model. Amén.

SECCIÓ 25

*Revelació donada mitjançant Josep Smith el Profeta, a Harmony, Pensilvània, el mes de juliol de l'any 1830 (*History of the Church, *1:103–104). (Vegeu també l'encapçalament de la secció 24.) Aquesta revelació mostra la voluntat del Senyor a Emma Smith, esposa del Profeta.*

1–6, Emma Smith, una senyora electa, rep la crida de donar ajut i consol al seu marit; 7–11, També rep la crida d'escriure, d'explicar les Escriptures, i d'escollir himnes; 12–14, La cançó dels justos és una oració al Senyor; 15–16, Els principis de l'obediència, exposats

en aquesta revelació, s'apliquen a tots.

ESCOLTA la veu del teu Senyor i Déu mentre et parlo, Emma Smith, filla meva, perquè en veritat et dic, tots aquells que reben el meu evangeli són fills i filles en el meu regne.

2 Et dono una revelació pel que fa a la meva voluntat; i si ets fidel i camines per les vies de la virtut davant meu, et preservaré la vida, i rebràs una herència a Sió.

3 Vet aquí, et són perdonats els teus pecats, i ets una senyora electa a qui he cridat.

4 No rondinis a causa de les coses que no has vist, perquè s'han retingut de tu i del món, en la meva saviesa, per un temps a venir.

5 I l'ofici del teu nomenament serà de donar ànims al meu servent Josep Smith, fill, marit teu, en les seves tribulacions, amb paraules consoladores, amb un esperit de mansuetud.

6 I l'acompanyaràs en les seves sortides, i li faràs d'escrivent, mentre no n'hi hagi cap altre, a fi que jo envïi el meu servent Oliver Cowdery on jo vulgui.

7 I seràs ordenada sota la seva mà per a explicar les escriptures i exhortar els de l'església, segons el que t'indiqui el meu Esperit.

8 Perquè ell et posarà les mans a sobre, i rebràs l'Esperit Sant; i dedicaràs el teu temps a escriure i a aprendre força.

9 I no has de témer, perquè el teu marit et sostindrà dins l'església; ja que per a aquells és el seu nomenament, per tal que els siguin revelades totes les coses que jo vulgui, segons la fe d'ells.

10 I del cert et dic, has de deixar de banda les coses d'aquest món i cercar les d'un altre millor.

11 I et serà concedit també de fer una selecció d'himnes sagrats, segons el que se't faci saber, la qual cosa és del meu grat, per tenir-la a la meva església.

12 Perquè la meva ànima es complau en el cant del cor; sí, la cançó dels justos és una oració per a mi, i tindrà resposta amb una benedicció sobre el seu cap.

13 Així doncs, alça el cor i alegra't, i aferra't a les aliances que has fet.

14 Continua amb un esperit de mansuetud, i capguarda't de l'orgull. Deixa que la teva ànima es complagui en el teu marit i en la glòria que rebrà.

15 Guarda els meus manaments sempre, i rebràs una corona de rectitud. I si no ho fas, on jo sóc, no pots arribar.

16 En veritat, en veritat et dic, que aquesta és la meva paraula per a tots. Amén.

SECCIÓ 26

*Revelació donada a Josep Smith el Profeta, Oliver Cowdery i John Whitmer, a Harmony, Pensilvània, el mes de juliol de l'any 1830 (*History of the Church, *1:104). (Vegeu també l'encapçalament de la secció 24.)*

1, Reben la instrucció d'estudiar les Escriptures i de predicar; 2, S'afirma la llei de comú acord.

HEUS aquí, us dic que heu de dedicar el vostre temps a l'estudi de les escriptures, i a predicar i confirmar l'església a Colesville, i executar els vostres treballs al camp, quan calgui, fins després d'anar a l'oest per a tenir la propera conferència; i aleshores se us farà saber el que heu de fer.

2 I totes les coses es faran de comú acord dins l'església, amb molta oració i fe, car rebreu totes les coses per la fe. Amén.

SECCIÓ 27

*Revelació donada a Josep Smith el Profeta, a Harmony, Pensilvània, el mes d'agost de l'any 1830 (*History of the Church, *1:106–108). En fer preparatius per a una reunió de l'Església en què anaven a repartir el sacrament del pa i del vi, Josep sortí buscant el vi per a l'ocasió. Es trobà amb un missatger celestial i rebé aquesta revelació, part de la qual fou escrita en aquell temps, i la resta el mes de setembre següent. Avui s'utilitza l'aigua en lloc del vi en els serveis sacramentals de l'Església.*

1–4, S'indiquen els emblemes que s'han d'usar en el sacrament; 5–14, Crist i els seus servents de totes les dispensacions prendran del sacrament; 15–18, Vestiu-vos amb tota l'armadura de Déu.

ESCOLTA la veu de Jesucrist, el teu Senyor, el teu Déu i Redemptor, la paraula del qual és viva i poderosa.

2 Perquè vet aquí, et dic que no importa el que mengeu o begueu quan preneu del sacrament, si és que ho feu amb la mirada fixa en la meva glòria, tot recordant davant el Pare el meu cos que s'oferí per a vosaltres, i la meva sang que es vessà per a la remissió dels vostres pecats.

3 Per tant, us dono el manament que no heu de comprar ni vi ni begudes alcohòliques dels vostres enemics.

4 Així doncs, no en prendreu de cap, excepte que sigui fet de nou i de vosaltres mateixos, sí, en aquest regne del meu Pare que s'edificarà sobre la terra.

5 Heus aquí, així em sembla prudent; per tant, no us meravelleu, perquè ve l'hora quan beuré del fruit de la vinya amb vosaltres a la terra; i amb Moroni, el qui us he enviat per a revelar el Llibre de Mormó, amb la plenitud del meu evangeli etern,

al qual he donat les claus del relat del pal d'Efraïm;

6 i també amb Elies, a qui he donat les claus de dur a terme la restauració de totes les coses que s'han declarat per boca de tots els sants profetes des del començament del món, pel que fa als darrers dies;

7 i també amb Joan, fill de Zacaries, a qui ell (Elies) visità i prometé que tindria un fill, i que s'anomenaria Joan, i que seria ple de l'esperit d'Elies,

8 i he enviat aquest Joan a vosaltres, Josep Smith, fill, i Oliver Cowdery, servents meus, a fi d'ordenar-vos al primer sacerdoci que heu rebut, per tal que fóssiu cridats i ordenats tal com Aaron;

9 i també amb Elies el profeta, al qual he lliurat les claus del poder de fer tornar el cor dels pares als fills, i el cor del fills als pares, per tal que la terra sencera no sigui ferida amb maledicció;

10 i també amb Josep, i amb Jacob, i Isaac i Abraham, els vostres pares, per als quals romanen les promeses;

11 i també amb Miquel, o Adam, pare de tots, príncep de tots, l'ancià de dies;

12 i també amb Pere, Jaume i Joan, els quals he enviat a vosaltres, i per ells us he ordenat i confirmat per a ésser apòstols i testimonis especials del meu nom, i de posseir les claus del vostre ministeri i de les mateixes coses que vaig revelar a ells;

13 i a aquests he confiat les claus del meu regne, i una dispensació de l'evangeli per als darrers temps; i de la plenitud dels temps quan aplegaré en una totes les coses, tant les que són al cel com les que són a la terra;

14 i també amb tots aquells que el meu Pare m'ha donat d'entre el món.

15 Per tant, alceu el cor i alegreu-vos, cenyits els lloms; i vestiu-vos amb tota la meva armadura, per tal que resistiu el dia dolent, havent fet tot, a fi que pugueu aguantar ferms.

16 Així doncs, aguanteu ferms, cenyits els lloms amb la veritat, i tenint la rectitud com a cuirassa, i els peus calçats amb la preparació de l'evangeli de la pau, el qual he enviat els meus àngels perquè us el lliurin;

17 tot portant l'escut de la fe amb què podreu extingir tots els dards encesos del maligne;

18 i prenent el casc de la salvació, i l'espasa del meu Esperit que vessaré sobre vosaltres, i la meva paraula que us revelaré; i estigueu d'acord en totes les coses que demaneu de mi; i sigueu fidels fins que jo vingui, i sereu arrabassats, que on jo sóc, hi sereu també. Amén.

SECCIÓ 28

Revelació donada mitjançant Josep Smith el Profeta a Oliver Cowdery, a Fayette, Nova York, el mes de setembre de l'any 1830 (History of the Church, *1:109–111). Hiram Page, un membre de l'Església, tenia certa*

pedra, i professava de rebre revelacions per mitjà d'ella sobre l'edificació de Sió i l'ordre de l'Església. Les seves afirmacions havien enganyat alguns membres, i inclús Oliver Cowdery s'influencià malament. Pocs dies abans d'una conferència assenyalada, el Profeta recorregué al Senyor de tot cor respecte a l'assumpte, i rebé aquesta revelació.

1–7, Josep Smith porta les claus dels misteris, i només ell rebrà revelacions per a l'Església; 8–10, Oliver Cowdery predicarà als lamanites; 11–16, Satanàs havia enganyat Hiram Page, donant-li revelacions falses.

HEUS aquí, et dic, Oliver, que et serà donat que l'església t'escolti en totes les coses que ensenyis pel Consolador, respecte a les revelacions i manaments que he donat.

2 Però, vet aquí, en veritat, en veritat et dic, ningú no serà nomenat de rebre manaments i revelacions en aquesta església tret del meu servent Josep Smith, fill, perquè ell els rep així com Moisès.

3 I has d'ésser obedient a les coses que jo li donaré, així com Aaron, de declarar fidelment els manaments i les revelacions amb poder i autoritat a l'església.

4 I si en qualsevol moment el Consolador et dugui a parlar o ensenyar, o a tota hora per via de manament a l'església, podràs fer-ho.

5 Però no has d'escriure per via de manament, sinó de saviesa;

6 i no manaràs el qui t'és cap, i és al capdavant de l'església;

7 perquè a ell li he donat les claus dels misteris i de les revelacions que són segellades, fins que jo els assenyali un altre al seu lloc.

8 Ara, vet aquí, et dic que aniràs entre els lamanites i els predicaràs el meu evangeli; i si reben els teus ensenyaments, faràs que la meva església s'hi estableixi; i tindràs revelacions, però no les escriguis per via de manament.

9 I ara, vet aquí, et dic que no ha estat revelat, i ningú no ho sap, on s'edificarà la ciutat de Sió, però serà divulgat més endavant. Vet aquí, et dic que serà a les fronteres prop dels lamanites.

10 No sortiràs d'aquest lloc fins després de la conferència; i el meu servent Josep serà nomenat per a presidir la conferència per veu de la mateixa, i tot allò que ell et digui, això parlaràs.

11 I a més, prendràs el teu germà, Hiram Page, entre tu i ell tots sols, i li diràs que les coses que ell ha escrit mitjançant aquesta pedra no són meves, i que Satanàs l'enganya;

12 perquè, vet aquí, que no li són assenyalades aquestes coses, ni cap cosa serà assenyalada a ningú d'aquesta església, contrària a les aliances de l'església.

13 Perquè totes les coses s'han de fer amb ordre i de comú acord dins l'església, per l'oració de la fe.

14 I ajudaràs a posar sere-

nes totes aquestes coses, segons les aliances de l'església, abans d'emprendre el teu viatge entre els lamanites.

15 I et serà indicat, des del moment que surtis fins que tornis, el que hauràs de fer.

16 I has d'obrir la boca a tothora i declarar el meu evangeli amb so d'alegria. Amén.

SECCIÓ 29

*Revelació donada mitjançant Josep Smith el Profeta, en presència de sis èlders, a Fayette, Nova York, el mes de setembre de l'any 1830 (*History of the Church, *1:111–115). Aquesta revelació es donà uns dies abans d'una conferència que començà el 26 de setembre de l'any 1830.*

1–8, Crist aplega els seus elegits; 9–11, La seva vinguda obre el Milˈlenari; 12–13, Els Dotze jutjaran tot Israel; 14–21, Senyals, plagues i desolacions antecediran la Segona Vinguda; 22–28, L'última resurrecció i el judici final vénen després del Milˈlenari; 29–35, Totes les coses són espirituals per al Senyor; 36–39, El diable i la seva munió foren expulsats del cel a fi de temptar l'home; 40–45, La Caiguda i l'Expiació aporten la salvació; 46–50, Els nens petits són redimits mitjançant l'Expiació.

ESCOLTEU la veu de Jesucrist, el vostre Redemptor, el Gran Jo Sóc, el qui amb el braç de la seva misericòrdia ha expiat els vostres pecats;

2 el qual aplegarà el seu poble com la lloca aplega els seus pollets sota les ales, sí, tots aquells que m'escoltaran la veu i s'humiliaran davant meu, i m'invocaran amb molta oració.

3 Heus aquí, en veritat, en veritat us dic que en aquest moment els vostres pecats us són perdonats, i per això rebeu aquestes coses; però recordeu de no pecar més, no sigui que us sobrevinguin destrets.

4 Certament us dic, que sou escollits d'entre el món per a declarar el meu evangeli amb so d'alegria, com amb toc de trompeta.

5 Alceu el cor i alegreu-vos, perquè estic enmig de vosaltres, i sóc el vostre advocat amb el Pare; i és la seva bona voluntat de donar-vos el regne.

6 I com està escrit: Tot allò que demaneu amb fe, units plegats en oració segons el meu manament, ho obtindreu.

7 I sou cridats per a dur a terme l'aplegament dels meus elegits; perquè els meus elegits escolten la meva veu i no endureixen els seus cors.

8 Per tant, ha sortit el decret del Pare que seran aplegats en un sol indret sobre la faç d'aquesta terra, a fi de preparar-los el cor i que estiguin preparats en totes les coses, per al dia en què les tribulacions i desolacions siguin enviades sobre els impius.

9 Perquè l'hora és a prop i proper el dia en què la terra serà a punt; i tots el arrogants i aquells

que fan maldat seran com a rostoll, i jo els cremaré, diu el Senyor dels Exèrcits, a fi que no hi hagi iniquitat sobre la terra;

10 perquè l'hora s'apropa, i el que han dit els meus apòstols s'ha d'acomplir; ja que, tal com parlaren, així succeirà;

11 perquè em revelaré des del cel amb poder i gran glòria, amb totes les seves hosts, i viuré amb rectitud entre els homes sobre la terra mil anys, i els malvats no s'hi estaran.

12 I a més, en veritat, en veritat us dic, i ha sortit un ferm decret per la voluntat del Pare, que els meus apòstols, els Dotze que eren amb mi en el meu ministeri a Jerusalem, estaran a la meva dreta, el dia que vingui en una columna de foc, tot revestits amb robes de rectitud, i amb corones sobre els seus caps, amb la mateixa glòria que jo, a fi de jutjar la casa d'Israel sencera, sí, tots aquells que m'hagin estimat i hagin guardat els meus manaments, i cap altre.

13 Car sonarà una trompeta llarg i fortament, així com al mont de Sinaí, i tota la terra tremolarà; i sortiran, sí, aquells que moriren en mi, per tal de rebre una corona de rectitud i d'ésser revestits així com jo, i d'estar amb mi perquè fóssim u.

14 Però us dic una cosa, que abans que arribi aquest gran dia, el sol s'enfosquirà, la lluna es tornarà sang, i els estels cauran del cel; i hi haurà senyals més grans a dalt al cel i avall a la terra;

15 i hi haurà plors i gemecs entre la multitud dels homes.

16 I caurà una gran pedregada enviada per a destruir les collites de la terra.

17 I s'esdevindrà, per la iniquitat del món, que em venjaré dels malvats, ja que no es penediran; perquè la copa de la meva indignació és curulla; i, vet aquí, la meva sang no els netejarà si no em fan cas.

18 Per tant, jo, el Senyor Déu, enviaré mosques sobre la faç de la terra, que s'agafaran dels seus habitants, i es menjaran la seva carn, i faran que se'ls criïn cucs;

19 i els serà travada la llengua, per tal que no parlin pas contra mi; i la seva carn se'ls caurà dels ossos, i els ulls de les conques;

20 i s'esdevindrà que les feres de la muntanya i les aus de l'aire els devoraran.

21 I l'església gran i abominable, que és la prostituta de tota la terra, serà enderrocada amb foc devorador, segons el que ha estat declarat per boca d'Ezequiel el profeta, el qual parlà d'aquestes coses, que no han succeït encara però, com visc jo, segurament han de passar, perquè les abominacions no reeixiran.

22 I a més, en veritat, en veritat us dic, que quan hagin acabat els mil anys, i els homes tornin a negar el seu Déu, aleshores perdonaré la terra tot just una curta temporada;

23 i arribarà la fi, i el cel i la terra seran consumits i passaran, i hi haurà un nou cel i una nova terra.

24 Doncs, totes les coses velles

passaran, i tot serà fet nou, fins el cel i la terra, i tota la seva plenitud, tant homes com animals, les aus de l'aire i els peixos del mar;

25 i ni un cabell ni una brossa no es perdrà, perquè és obra de les meves mans.

26 Però vet aquí, certament us dic, que abans que la terra passi, Miquel, el meu arcàngel, farà sonar la seva trompeta, i aleshores tots els morts despertaran, perquè quedaran oberts els seus sepulcres, i en sortiran, sí, tots ells.

27 I els justos seran aplegats a la meva dreta per a vida eterna; i els malvats, a la meva esquerra, i m'avergonyiré de reconèixerlos davant el Pare.

28 Per consegüent, els diré: Aparteu-vos de mi, vosaltres maleïts, cap al foc etern, preparat per al diable i els seus àngels.

29 Ara, certament us dic, que mai, en cap temps, no he declarat per la meva pròpia boca que tornarien, doncs on sóc jo, no poden venir, perquè no en tenen poder.

30 Però, recordeu que no tots els meus judicis s'han donat als homes; i tal com les paraules han sortit de la meva boca, així s'acompliran, a fi que el primer sigui el darrer, i el darrer, primer, en totes les coses que he creat per la paraula del meu poder, que és el poder del meu Esperit.

31 Perquè pel poder del meu Esperit les he creades; sí, totes les coses, tant espirituals com temporals—

32 primer espirituals, després temporals, que és el principi de la meva obra; i una altra vegada, primer temporals i després espirituals, que és la fi de la meva obra—

33 us parlo perquè entengueu amb naturalitat; però per a mi no tenen fi les meves obres, ni principi; però us és donat a fi que entengueu, ja que m'ho heu demanat i esteu d'acord.

34 Així doncs, del cert us dic, que per a mi totes les coses són espirituals, i mai en cap temps no us he donat cap llei que fos temporal; ni a cap home, ni als fills dels homes, ni a Adam, el vostre pare, el qual vaig crear.

35 Vet aquí, jo li vaig concedir que fos el seu propi agent; i li vaig donar manament; però no li vaig donar cap manament temporal, perquè els meus manaments són espirituals; no són naturals ni temporals, ni tampoc carnals ni sensuals.

36 I s'esdevingué que Adam, havent estat temptat pel diable—doncs, vet aquí, aquest era abans d'Adam, perquè es rebel·là contra mi, dient: Dóna'm la teva honra, que és el meu poder; i també la tercera part de les hosts del cel els descaminà de mi, a causa del seu albir;

37 i foren expulsats cap avall, i així esdevingueren el diable i els seus àngels;

38 i guaiteu, que hi ha un lloc preparat per a ells des del començament, que és l'infern.

39 I calia que el diable temptés els fills dels homes, o no podrien ser agents per ells mateixos; perquè si mai no haguessin provat

l'amarg, no podrien conèixer el dolç.

40 Per tant, succeí que el diable temptà Adam, i prengué del fruit prohibit i transgredí el manament, per la qual cosa esdevingué subjecte a la voluntat del diable, per cedir a la temptació.

41 Per consegüent, jo, el Senyor Déu, vaig fer que fos expulsat del Jardí d'Edèn, de la meva presència, a causa de la seva transgressió, i amb això quedà mort espiritualment, que és la primera mort, la qual és la darrera mort, que és espiritual, la que serà pronunciada sobre els malvats quan jo els digui: Allunyeu-vos, maleïts.

42 Però heus aquí, us dic que jo, el Senyor Déu, vaig concedir a Adam i a la seva posteritat que no morissin pel que fa a la mort temporal, fins que jo, el Senyor Déu, enviés àngels per a declarar-los el penediment i la redempció, per mitjà de la fe en el nom del meu Fill Unigènit.

43 I així, jo, el Senyor Déu, vaig assenyalar a l'home els dies de la seva prova—per tal que per la seva mort natural s'alcés en immortalitat fins a vida eterna, sí, tots aquells que creguessin;

44 i els qui no creuen, fins a condemna eterna, ja que no poden ser redimits de la seva caiguda espiritual perquè no es penedeixen;

45 perquè estimen les tenebres més que la llum, i els seus fets són dolents, i reben la paga d'aquell que desitgen obeir.

46 Però, vet aquí, us dic que els nens petits són redimits des de la fundació del món, per mitjà del meu Unigènit;

47 per consegüent, no poden pecar, ja que no li és donada potestat a Satanàs de temptar els nens petits, fins que comencin a fer-se responsables davant meu;

48 perquè els és donat segons la meva voluntat, d'acord amb allò que em plagui, a fi que es puguin exigir grans coses de les mans dels seus pares.

49 I a més us dic, a qui d'aquests que tenen coneixement no he manat que es penedeixi?

50 I per a aquell que no tingui enteniment, a mi em pertoca fer-li segons el que està escrit. I ara, no us declaro més en aquesta ocasió. Amén.

SECCIÓ 30

*Revelació donada mitjançant Josep Smith el Profeta a David Whitmer, Peter Whitmer, fill, i John Whitmer, a Fayette, Nova York, el mes de setembre de l'any 1830, després d'una conferència de tres dies celebrada a Fayette, però abans de separar-se d'allí els èlders de l'Església (*History of the Church, *115–116). El contingut d'aquesta secció es publicà originalment com tres revelacions; el Profeta les combinà en una sola, en fer l'edició de Doctrina i Aliances de l'any 1835.*

1–4, David Whitmer és reprotxat per no haver servit amb diligència; 5–8, Peter Whitmer, fill, ha d'acompanyar Oliver Cowdery a una missió als lamanites; 9–11, John Whitmer té la crida de predicar l'evangeli.

VET aquí, et dic a tu, David, que has tingut por de l'home, i no t'has refiat de mi per enfortir-te, com hauries d'haver fet,

2 sinó que els teus pensaments han estat més en les coses de la terra que en les que són de mi, el teu Creador, i en el ministeri al qual has estat cridat; i no has parat atenció al meu Esperit, ni a aquells que han estat collocats sobre teu, sinó que t'has deixat persuadir pels que no he manat.

3 Per consegüent, et quedes sol per a recórrer per tu mateix a la meva mà i a rumiar les coses que has rebut.

4 I la teva llar serà la casa del teu pare fins que jo et doni d'altres manaments. I t'ocuparàs del ministeri a l'església, i davant el món, i a les regions del voltant. Amén.

5 Vet aquí, et dic a tu, Peter, que facis camí amb el teu germà Oliver; perquè ha arribat l'hora en què em convé que obris la teva boca i proclamis el meu evangeli; per tant, no tinguis por, sinó estigues atent a les paraules i al consell que et doni el teu germà.

6 I afligeix-te en totes les seves afliccions, alçant el cor sempre cap a mi en oració i amb fe per a l'alliberament de tots dos; perquè a ell li he donat poder d'edificar la meva església entre els lamanites.

7 I no he assenyalat ningú per a ésser conseller sobre ell a l'església, respecte als assumptes d'aquesta, excepte el seu germà, Josep Smith, fill.

8 Per tant, para atenció a aquestes coses i sigues diligent en guardar els meus manaments, i seràs beneït fins a vida eterna. Amén.

9 Vet aquí, et dic a tu, John, servent meu, que has de començar des d'ara endavant a proclamar el meu evangeli, com amb toc de trompeta.

10 I la teva obra serà a casa del teu germà Philip Burroughs i a la regió del voltant, sí, per onsevulla que t'escoltin, fins que jo et mani d'anar-te'n.

11 I tota la teva obra serà a Sió, amb tota l'ànima, des d'ara endavant; sí, obriràs la teva boca a tothora per la meva causa, sense témer el que et pugui fer l'home, perquè jo estic amb tu. Amén.

SECCIÓ 31

*Revelació donada mitjançant Josep Smith el Profeta a Thomas B. Marsh, el mes de setembre de l'any 1830 (*History of the Church, *1:115–117). Succeí tot seguit d'una conferència de l'Església (vegeu l'encapçalament*

de la secció 30). Thomas B. Marsh s'havia batejat abans en el mes i fou ordenat èlder de l'Església abans de rebre aquesta revelació.

1–6, Thomas B. Marsh té la crida de predicar l'evangeli, i se li assegura que la seva família està bé; 7–13, Es aconsellat de tenir paciència, pregar sempre, i seguir les indicacions del Consolador.

THOMAS, fill meu, beneït ets a causa de la teva fe en la meva obra.

2 Vet aquí, has passat per moltes afliccions a causa de la teva família; malgrat tot, et beneiré a tu i a la teva família, sí, als teus petits, i el dia vindrà quan creuran i reconeixeran la veritat, i seran u amb tu a la meva església.

3 Alça el cor i alegra't, perquè l'hora de la teva missió ha arribat; i et serà deslligada la teva llengua, i declararàs un missatge joiós de gran goig a aquesta generació.

4 Proclamaràs les coses que han estat revelades al meu servent, Josep Smith, fill. Començaràs des d'ara a predicar, sí, a segar al camp que ja és ros, llest per a ser cremat.

5 Per tant, tira la falç amb tota l'ànima; i els teus pecats et seran perdonats, i les teves espatlles seran carregades de gavelles, perquè l'obrer és digne del seu sou. Per conseqüent, la teva família viurà.

6 Vet aquí, del cert t'ho dic, aparta't d'ells tot just per un curt temps, i proclama la meva paraula, i jo prepararé un lloc per a ells.

7 Sí, obriré el cor del poble, i et rebran; i establiré una església per la teva mà;

8 i tu els enfortiràs i els prepararàs per a l'hora en què siguin aplegats.

9 Tingues paciència en les afliccions; no injuriïs els qui t'injurien. Governa la teva casa amb mansuetud, i sigues ferm.

10 Vet aquí, et dic que seràs com un metge per a l'església, però no pas per als del món, perquè no et voldran rebre.

11 Ves pel teu camí per onsevulla que jo et digui, i se t'indicarà pel Consolador el que has de fer i per on has d'anar.

12 Prega sempre, no sigui que caiguis en la temptació i perdis el teu guardó.

13 Continua fidel fins a la fi, i vet aquí, estic amb tu. Aquestes paraules no són pas de l'home ni dels homes, sinó de mi, sí, Jesucrist, el teu Redemptor, per la voluntat del Pare. Amén.

SECCIÓ 32

Revelació donada mitjançant Josep Smith el Profeta a Parley P. Pratt i Ziba Peterson, el mes d'octubre de l'any 1830 (History of the Church, *1:118–120). Els èlders sentien gran interès i desigs pels lamanites, a causa de les benediccions pronunciades sobre ells per profecia, de les quals l'Església se n'havia donat compte a través del Llibre de Mormó.*

Com a conseqüència, demanaren al Senyor que indiqués si en aquesta època els èlders havien d'anar entre les tribus indígenes de l'Oest. Seguí la present revelació.

1–3, Parley P. Pratt i Ziba Peterson són cridats a predicar als lamanites, i a acompanyar Oliver Cowdery i Peter Whitmer, fill; 4–5, Han de fer oració per tal d'obtenir un enteniment de les Escriptures.

IARA, pel que fa al meu servent Parley P. Pratt, vet aquí, li dic que com visc jo, és la meva voluntat que proclami el meu evangeli i aprengui de mi, i que sigui mansuet i humil de cor.

2 I el que li he assenyalat és d'anar amb els meus servents, Oliver Cowdery i Peter Whitmer, fill, cap a l'erm entre els lamanites.

3 I Ziba Peterson també els acompanyarà; i jo mateix aniré i estaré enmig d'ells; i sóc el seu advocat davant el Pare, i no hi haurà res que els prevaldrà en contra.

4 I estaran atents al que està escrit, i no pretendran cap altra revelació; i faran oració a tota hora a fi que jo ho desplegui al seu enteniment.

5 I pararan esment en aquestes paraules, i no lleugerament, i jo els beneiré. Amén.

SECCIÓ 33

Revelació donada mitjançant Josep Smith el Profeta a Ezra Thayre i Northrop Sweet, a Fayette, Nova York, el mes d'octubre de l'any 1830 (History of the Church, *1:126–127). En assentar aquesta revelació el Profeta afirmà que "el . . . Senyor sempre està disposat a instruir tot aquell que diligentment cerqui amb fe"* (History of the Church, *1:126).*

1–4. Són cridats obrers per a proclamar l'evangeli a l'onzena hora; 5–6, L'Església s'ha establert i els elegits han d'ésser aplegats; 7–10, Penediu-vos, que el regne del cel és a prop; 11–15, L'Església s'edifica sobre la roca de l'evangeli; 16–18, Prepareu-vos per a la vinguda de l'Espòs.

HEUS aquí, us dic, Ezra i Northrop, servents meus, descloeu l'orella i escolteu la veu del Senyor i Déu vostre, la paraula del qual és viva i poderosa, més tallant que una espasa de dos llosos en partir les junctures i el moll, l'ànima i l'esperit; i sap discernir els pensaments i les intencions del cor.

2 Perquè en veritat, en veritat us dic, que teniu la crida d'elevar la veu com amb so de trompeta, tot declarant el meu evangeli a una generació torta i perversa.

3 Doncs, guaiteu el camp, que ja és ros, llest per a la sega; i és l'hora onzena i l'última vegada que cridaré obrers a la meva vinya.

4 I s'ha corromput del tot la

meva vinya; i no n' hi ha cap que faci el bé, llevat d'uns quants; i aquests erren en molts casos per motiu de les superxeries, tenint tots la ment corrupta.

5 I en veritat, en veritat us dic, que he establert aquesta església i l'he cridada des del desert.

6 I així també aplegaré els meus elegits des dels quatre cantons de la terra, àdhuc tots els qui em creuran i escoltaran la meva veu.

7 Sí, en veritat, en veritat us dic, que el camp ja és ros, llest per a la sega; per consegüent, tireu la falç i segueu amb tota la vostra ànima, ment i força.

8 Sí, obriu la boca i se us omplirà, i us passarà com a Nefí de l'antiguitat, el qual se n'anà de Jerusalem cap a l'erm.

9 Sí, obriu la boca i no us retingueu, i seran carregades de gavelles les vostres espatlles, perquè vet aquí, estic amb vosaltres.

10 Obriu la boca i se us omplirà, tot dient: Penediu-vos, penediu-vos i prepareu el camí del Senyor; adreceu les seves sendes, perquè el regne dels cels és a prop;

11 sí, penediu-vos i bategeu-vos, cadascú de vosaltres, per a la remissió dels vostres pecats; i sigueu batejats amb aigua, i aleshores ve el baptisme de foc i de l'Esperit Sant.

12 Heus aquí, en veritat, en veritat us dic, que aquest és el meu evangeli; i recordeu que han de tenir fe en mi, o de cap manera no podran salvar-se;

13 i sobre aquesta roca edificaré la meva església, sí, sobre aquesta roca sou edificats vosaltres, i si continueu, les portes de l'infern no us prevaldran pas en contra.

14 I recordareu els reglaments i les aliances de l'església, per a observar-los.

15 I a qualsevol que tingui fe, confirmareu a la meva església per la imposició de les mans, i jo els conferiré el do de l'Esperit Sant.

16 I el Llibre de Mormó i les santes escriptures són donats de mi per a la vostra instrucció; i el poder del meu Esperit vivifica totes les coses.

17 Per tant, continueu fidels, pregant sempre, amb les vostres llànties tot endreçades i enceses, i portant oli, a fi que estigueu preparats per a la vinguda de l'Espòs.

18 Perquè heus aquí, en veritat, en veritat us dic, que vindré aviat. Així sigui. Amén.

SECCIÓ 34

*Revelació donada mitjançant Josep Smith el Profeta a Orson Pratt, a Fayette, Nova York, el dia 4 de novembre de l'any 1830 (*History of the Church, *1:127–128). El germà Pratt aleshores tenia dinou anys. S'havia convertit i batejat sis setmanes abans, quan sentí per primera vegada*

l'evangeli restaurat que predicava el seu germà, Parley P. Pratt. Aquesta revelació es donà a casa de Peter Whitmer, pare.

1–4, Els fidels esdevenen fills de Déu per mitjà de l'Expiació; 5–9, Predicar l'evangeli prepara la via per a la Segona Vinguda; 10–12, La profecia ve pel poder de l'Esperit Sant.

ORSON, fill meu, escolta i estigues atent, i comprèn el que et diré jo, el Senyor Déu, sí, Jesucrist, el teu Redemptor,

2 la llum i la vida del món, una llum que resplandeix a la foscor, i les tenebres no la comprenen pas;

3 aquell que tant estimava el món, que donà la seva pròpia vida, a fi que tots els que creguessin, esdevinguessin fills de Déu. Per consegüent, tu ets el meu fill;

4 i benеït ets perquè has cregut;

5 i ets més benеït encara, perquè t'he cridat a predicar el meu evangeli,

6 a alçar la veu com si fos amb so de trompeta, llarg i fortament, i cridar el penediment a una generació torta i perversa, tot adreçant la via del Senyor per a la seva segona vinguda.

7 Perquè, vet aquí, en veritat, en veritat et dic, l'hora és a prop quan vindré en un núvol amb poder i gran glòria.

8 I serà un gran dia, l'hora de la meva vinguda, perquè totes les nacions tremolaran.

9 Però abans que arribi aquell gran dia, el sol s'enfosquirà i la lluna es tornarà sang; i els estels es negaran a donar la seva llum, i alguns cauran, i grans destruccions esperen als malvats.

10 Així doncs, alça la veu i no et retinguis, perquè el Senyor Déu ha parlat; profetitza, i et serà donat pel poder de l'Esperit Sant.

11 I si ets fidel, vet aquí, estic amb tu fins que vingui;

12 i del cert, del cert et dic, que vinc aviat. Sóc el teu Senyor i Redemptor. Així sigui. Amén.

SECCIÓ 35

*Revelació donada a Josep Smith el Profeta i Sidney Rigdon, a Fayette, Nova York, o prop d'allí, el desembre de l'any 1830 (*History of the Church, *1:128–131). En aquesta època, el Profeta treballava quasi a diari en la traducció de la Bíblia. La començà tan aviat com el juny de l'any 1830, i tant Oliver Cowdery com John Whitmer li havien servit d'escrivents. Però, ja que tenien la crida d'altres deures, es designà a Sidney Rigdon per nomenament diví de servir d'escrivent al Profeta en aquesta obra (vegeu el verset 20). Com a pròleg a aquesta revelació, el Profeta escrigué: "El desembre Sidney Rigdon vingué [des d'Ohio] per a recórrer al Senyor, i amb ell, Edward Partridge . . .Pocs dies després de l'arribada d'aquests dos germans, així parlà el Senyor" (*History of the Church, *1:128).*

1–2, La manera en què els homes esdevenen fills de Déu; 3–7, Sidney Rigdon rep la crida de batejar i conferir l'Esperit Sant; 8–12, Els senyals i miracles es fan per la fe; 13–16, Els servents del Senyor trillaran les nacions pel poder de l'Esperit; 17–19, Josep Smith té les claus dels misteris; 20–21, Els elegits suportaran el dia de la vinguda del Senyor; 22–27, Israel se salvarà.

ESCOLTEU la veu del Senyor i Déu vostre, sí, l'Alfa i l'Omega, el principi i la fi, el curs del qual és un girar etern, el mateix avui que ahir i per sempre.

2 Sóc Jesucrist, Fill de Déu, el que fou crucificat pels pecats del món, àdhuc per tots aquells que creuran en el meu nom, a fi que esdevinguin fills de Déu, un en mi, com jo sóc un en el Pare, i el Pare un en mi, perquè siguem u.

3 Vet aquí, en veritat, en veritat, li dic al meu servent Sidney: He posat els meus ulls en tu i en les teves obres. He sentit les teves oracions i t'he preparat per a una obra més gran.

4 Beneït ets, perquè faràs coses grans. Mira, que has estat encomanat, tal com en Joan, per tal de preparar la via davant meu, i davant Elies el profeta, que ha de venir, i no ho sabies.

5 Batejares amb aigua per al penediment, però no reberen l'Esperit Sant;

6 però ara et dono el manament de batejar amb aigua, i rebran l'Esperit Sant per la imposició de les mans tal com feien els apòstols de l'antiguitat.

7 I s'esdevindrà que hi haurà una gran obra a la terra, sí, entre els gentils, perquè les seves insensateses i abominacions es posaran de manifest als ulls de tota la gent.

8 Car jo sóc Déu, i el meu braç no ha quedat escurçat; i mostraré miracles, senyals i prodigis a tot aquell que cregui en el meu nom.

9 I els qui ho demanin en el meu nom, amb fe, expulsaran dimonis, guariran els malalts, faran que els cecs tornin a rebre la vista, i que els sords sentin, que els muts parlin i els coixos caminin.

10 I aviat s'apropa l'hora en què seran manifestades coses grans als fills dels homes;

11 però sense fe no se'n mostrarà cap, tret de desolacions sobre Babilònia, la qual ha fet que totes les nacions beguessin del vi de la ira de les seves fornicacions.

12 I no n'hi ha cap que faci el bé, llevat d'aquells que estiguin disposats a rebre la plenitud del meu evangeli, que he enviat als d'aquesta generació.

13 Per tant, crido els febles del món, aquells que són indoctes i menyspreats, perquè trillin les nacions amb el poder del meu Esperit.

14 I el seu braç serà el meu braç, i jo els seré d'escut i broquer; i els cenyiré els lloms, i lluitaran virilment per a mi; i tindran els seus enemics sota els peus; i deixaré caure l'espasa

en defensa seva, i pel foc de la meva indignació els preservaré.

15 I als pobres i mansuets els serà predicat l'evangeli, i quedaran tot esperant l'hora de la meva vinguda, perquè és a prop;

16 i aprendran la paràbola de la figuera, perquè ara mateix l'estiu s'apropa.

17 I he enviat la plenitud del meu evangeli per la mà del meu servent Josep; i en la feblesa l'he beneït;

18 i li he donat les claus del misteri d'aquelles coses que han restat segellades, sí, coses que han estat des de la fundació del món, i les que vindran des d'ara fins al temps de la meva vinguda, si ell roman en mi; i si no, posaré un altre al seu lloc.

19 Per tant, vetlla per ell perquè la seva fe no falli, i et serà concedit pel Consolador, l'Esperit Sant, el qual coneix totes les coses.

20 I un manament et dono, que escriguis per a ell; i les escriptures seran donades, tal com es troben al meu propi si, per a la salvació dels meus elegits;

21 perquè sentiran la meva veu i em veuran, i no s'adormiran; i suportaran el dia de la meva vinguda, perquè seran purificats, tal com jo sóc pur.

22 I ara et dic, roman amb ell, i ell anirà amb tu. No l'abandonis, i del cert s'acompliran aquestes coses.

23 I mentre no escrius, vet aquí, a ell li serà concedit de profetitzar; i tu predicaràs el meu evangeli i invocaràs els sants profetes perquè comprovin les seves paraules, segons li siguin donades.

24 Guardeu tots el manaments i aliances amb què esteu lligats; i faré que els cels s'estremeixin per al vostre bé; i Satanàs tremolarà, i Sió s'alegrarà sobre els turons i florirà;

25 i Israel se salvarà al meu propi i degut temps; i per les claus que he donat seran conduits, i mai més no seran confosos.

26 Alceu el cor i alegreu-vos; la vostra redempció s'apropa.

27 No temeu, petit ramadet, el regne és vostre fins que jo vingui. Vet aquí, que vinc aviat. Així sigui. Amén.

SECCIÓ 36

Revelació donada mitjançant Josep Smith el Profeta a Edward Partridge, prop de Fayette, Nova York, el mes de desembre de l'any 1830 (History of the Church, *1:131). (Vegeu l'encapçalament de la secció 35.) El Profeta deia que Edward Partridge "era un model de la pietat, i un dels grans homes del Senyor"* (History of the Church, *1:128).*

1–3, El Senyor posa la seva mà sobre Edward Partridge per la mà de Sidney Rigdon; 4–8, Tothom que rebi l'evangeli i el sacerdoci, tindrà la crida de sortir a predicar.

AIXÍ diu el teu Senyor Déu, el Fort d'Israel: Vet aquí, et dic, Edward, servent meu, que ets beneït, i et són perdonats els teus pecats; i tens la crida de predicar el meu evangeli com amb veu de trompeta;

2 i posaré sobre tu la meva mà per la mà del meu servent Sidney Rigdon, i rebràs el meu Esperit, l'Esperit Sant, àdhuc el Consolador, el qual t'ensenyarà les coses pacífiques del regne;

3 i ho proclamaràs amb veu forta, tot i dient: Hosanna, beneït sigui el nom del Déu Altíssim!

4 I ara et dono aquesta crida i manament pel que fa a tots els homes:

5 Tots aquells que es presentin davant els meus servents Sidney Rigdon i Josep Smith, fill, acceptant aquesta crida i manament, seran ordenats i enviats a predicar l'evangeli sempitern entre les nacions,

6 cridant el penediment, tot i dient: Salveu-vos d'aquesta perversa generació, i sortiu del foc, avorrint fins les túniques tacades de la carn.

7 I aquest manament serà donat als èlders de la meva església, a fi que cada home que l'abraci amb el cor fix sigui ordenat i enviat tal com jo he dit.

8 Sóc Jesucrist, el Fill de Déu; així doncs, cenyeix-te els lloms, i de sobte vindré al meu temple. Així sigui. Amén.

SECCIÓ 37

*Revelació donada a Josep Smith el Profeta i Sidney Rigdon, prop de Fayette, Nova York, el mes de desembre de l'any 1830 (*History of the Church, *1:139). Es dóna aquí el primer manament referent a l'aplegament en aquesta dispensació.*

1–4, Els sants tenen la crida d'aplegar-se a l'Ohio.

HEUS aquí, us dic que no em convé que traduïu més fins que us aneu a l'Ohio, i això a causa de l'enemic i pel vostre bé.

2 I a més us dic que no hi anireu fins que hàgiu predicat el meu evangeli en aquelles parts, i hàgiu enfortit l'església onsevulla que es trobi, i més especialment a Colesville, car, vet aquí, em supliquen amb molta fe.

3 I a més, un manament dono a l'església, que em sembla prudent que s'apleguin a l'Ohio, fins que torni entre ells el meu servent Oliver Cowdery.

4 Escolteu, que en això hi ha la saviesa, i que cada home esculli per ell mateix, fins que jo vingui. Així sigui. Amén.

SECCIÓ 38

*Revelació donada mitjançant Josep Smith el Profeta, a Fayette, Nova York, el 2 de gener de l'any 1831 (*History of the Church, *1:140–143). Succeí en una conferència de l'Església.*

1–6, Crist creà totes les coses; 7–8, Es troba enmig dels seus sants, els quals el veuran aviat; 9–12, Tot ésser de carn s'ha corromput davant seu; 13–22, Ha reservat una terra de promissió per als seus sants en el temps i en l'eternitat; 23–27, Se'ls mana als sants d'ésser u i d'estimar-se els uns als altres com a germans; 28–29, Es prediuen les guerres; 30–33, Els sants rebran poder des de dalt i sortiran entre totes les nacions; 34–42, Els membres de l'Església tenen el manament de vetllar pels pobres i necessitats, i de cercar les riqueses de l'eternitat.

AIXÍ diu el Senyor i Déu vostre, Jesucrist, el Gran Jo Sóc, l'Alfa i l'Omega, el principi i la fi, el mateix que contemplà l'ampla extensió de l'eternitat i totes les hosts seràfiques del cel abans que el món fos fet;

2 el qui coneix totes les coses, perquè totes estan presents davant dels meus ulls.

3 Sóc el mateix que parlà, i el món fou fet, i totes les coses existiren per mi.

4 Sóc el mateix que s'ha endut la Sió d'Enoc al meu propi si; i, en veritat us dic, àdhuc tots aquells que han cregut en el meu nom, car sóc el Crist, i en el meu propi nom, en virtut de la sang que he vessat, he pledejat davant el Pare per a ells.

5 Però, guaiteu, he retingut la resta dels malvats amb cadenes de tenebres fins al gran dia del judici, que vindrà a la fi de la terra;

6 i així faré que es retinguin els malvats, aquells que no volen fer cas de la meva veu sinó que endureixen el cor; i ai, ai, ai, de la seva sort!

7 Però heus aquí, en veritat, en veritat us dic, que tinc els ulls fixos en vosaltres. Estic enmig de vosaltres, i no em podeu veure;

8 però molt aviat ve el dia quan em veureu, i sabreu que jo sóc; perquè el vel de tenebres aviat serà esquinçat, i el qui no sigui purificat no suportarà el dia.

9 Per tant, cenyiu-vos els lloms i estigueu preparats. Vet aquí, el regne és vostre, i l'enemic no reeixirà.

10 Certament us dic, sou nets, però no pas tots; i no hi ha cap altre que em complagui.

11 Perquè s'ha corromput tot ésser de carn davant meu; i els poders de les tenebres predominen sobre la terra, entre els fills dels homes, a la vista de totes les hosts dels cels.

12 La qual cosa fa que regni el silenci, i tota l'eternitat s'afligeix; i els àngels es queden, tot esperant el gran manament de segar la terra, de collir la zitzània perquè sigui cremada; i heus aquí, l'enemic s'ha combinat.

13 I ara us descobreixo un mis-

teri, una cosa que es fa a les cambres secretes, per tal de portar a terme la vostra destrucció en el decurs del temps, i no ho sabíeu;

14 però ara us ho dic, i beneïts sou, no per la vostra iniquitat ni pel vostre cor d'incredulitat; perquè en veritat, alguns de vosaltres sou culpables davant meu, però tindré misericòrdia de les vostres febleses.

15 Així doncs, sigueu forts des d'ara endavant; no temeu, car el regne és vostre.

16 I per a la vostra salvació us dono un manament, perquè he sentit les vostres pregàries, i els pobres s'han queixat davant meu, i els rics els he fet, i tota carn és meva, i no faig excepció de persones.

17 I he fet rica la terra, i guaiteu, que és l'escambell dels meus peus, així doncs, tornaré a posar-m'hi dempeus.

18 I m'ofereixo i accedeixo a donar-vos riqueses encara més grans, fins i tot una terra de promissió, una terra que flueix llet i mel, sobre la que no hi haurà maledicció quan vingui el Senyor;

19 i us la donaré com a terra d'herència vostra, si és que la cerqueu de tot cor.

20 I aquesta serà la meva aliança amb vosaltres: la rebreu com la terra de la vostra herència i com l'herència dels vostres fills per sempre, mentre duri la terra, i la posseireu un altre cop en l'eternitat, per a no passar mai més.

21 Però, en veritat us dic, que amb el temps no tindreu cap rei ni cap governant; perquè jo seré el vostre rei i vetllaré per vosaltres.

22 Per tant, escolteu la meva veu i seguiu-me, i sereu un poble lliure; i no tindreu cap més llei que la meva quan jo vingui, perquè sóc el vostre legislador, i què hi ha que pugui detenir-me la mà?

23 Però, certament us dic, ensenyeu-vos els uns als altres, segons l'ofici al qual us he nomenat;

24 i que cada home estimi el seu germà com ell mateix, i posi per obra la virtut i la santedat davant meu.

25 I una altra vegada us dic, que cada home estimi el seu germà com ell mateix.

26 Perquè, qui de vosaltres si té dotze fills i no fa excepció de cap, i li serveixen fidelment, diu a l'un: Vesteix-te de gala i seu aquí; i a l'altre: Vesteix-te de pellingots i seu allà—i contempla els seus fills i diu, sóc just?

27 Heus aquí, això us he donat com a paràbola, i és així també com jo sóc. Us dic: Sigueu u; i si no sou u, no sou meus.

28 I a més us dic que l'enemic dins les cambres secretes busca les vostres vides.

29 Sentiu de guerres a països llunyans, i dieu que aviat hi haurà de grans guerres allí, però no coneixeu pas el cor dels homes dins el vostre propi país.

30 Us dic aquestes coses a causa de les vostres oracions; per tant, atresoreu-vos la saviesa al cor, no sigui que la maldat dels homes us descobreixi aquestes

coses per la seva pròpia malvestat, i d'una manera que us farà ressonar les orelles amb una veu més forta que la que sacsejarà la terra; però si esteu preparats, no temereu.

31 I a fi que pugueu escaparvos del poder de l'enemic i sigueu aplegats a mi, un poble recte, sense taca i sense culpa,

32 per consegüent, per aquesta raó us he donat el manament d'anar a l'Ohio; i allí us donaré la meva llei, i hi sereu investits amb poder des de dalt.

33 I des d'allí els qui jo vulgui s'aniran entre totes les nacions, i els serà comunicat el que han de fer; perquè els tinc una gran obra en reserva, car Israel se salvarà i els menaré per on vulgui, i cap poder no m'aturarà la mà.

34 I ara, dono a l'església d'aquests voltants el manament d'assenyalar d'entre ells alguns homes, i seran nomenats per la veu de l'església;

35 i tindran cura dels pobres i dels necessitats, i vetllaran per les seves necessitats perquè no pateixin; i seran enviats al lloc que els he manat;

36 i aquesta serà la seva obra, d'administrar els afers de les propietats d'aquesta església.

37 I els qui tinguin granges que no es poden vendre, que les deixin o les lloguin, segons els sembli bé.

38 Mireu de preservar totes les coses; i quan els homes siguin investits amb poder des de dalt, i enviats, totes aquestes seran recollides al si de l'església.

39 I si cerqueu les riqueses que és la voluntat del Pare de donar-vos, sereu els més rics de tots els pobles, perquè tindreu les riqueses de l'eternitat; i cal que les riqueses de la terra siguin meves per a donar; però, guardeu-vos de l'orgull, no sigui que us torneu com els nefites de l'antiquitat.

40 I també us dic, que dono el manament a tothom, tant a l'èlder com al prevere, i al mestre, i al membre també, que es posi amb força, amb el treball de les seves mans, a preparar i acomplir les coses que he manat.

41 I que sigui la vostra prèdica la veu d'advertència, cada home al seu proïsme, amb docilitat i mansuetud.

42 I sortiu d'entre els impius. Salveu-vos. Sigueu nets, vosaltres que porteu els vasos del Senyor. Així sigui. Amén.

SECCIÓ 39

Revelació donada mitjançant Josep Smith el Profeta a James Covill, a Fayette, Nova York, el 5 de gener de l'any 1831 (History of the Church, *1:143–145). James Covill, que havia estat ministre baptista uns quaranta anys, féu aliança amb el Senyor d'obeir qualsevol manament que li donés per conducte de Josep el Profeta.*

1–4, Els sants tenen poder d'esdevenir fills de Déu; 5–6, Rebre l'evangeli és com rebre el Crist; 7–14, Es dóna el manament a James Covill de batejar-se i treballar a la vinya del Senyor; 15–21, Els servents del Senyor han de predicar l'evangeli abans de la Segona Vinguda; 22–24, Els qui acceptin l'evangeli seran aplegats en el temps i en l'eternitat.

PARA atenció i escolta la veu del qui és des de l'eternitat fins a tota l'eternitat, el Gran Jo Sóc, sí, Jesucrist,

2 la llum i la vida del món; una llum que resplandeix a la foscor, i les tenebres no la comprenen pas;

3 el mateix que vingué als seus al meridià dels temps, i els meus no em reberen;

4 però a tots els qui em reberen, vaig donar-los poder d'esdevenir els meus fills; i així també, a tots aquells que em rebran, donaré poder d'esdevenir fills meus.

5 I en veritat, en veritat et dic, el qui rep el meu evangeli, em rep a mi; i aquell que no rep el meu evangeli, tampoc no em rep a mi.

6 I aquest és el meu evangeli: El penediment i el baptisme amb aigua, i després ve el baptisme de foc i de l'Esperit Sant, àdhuc el Consolador, el qual mostra totes les coses i ensenya les coses pacífiques del regne.

7 I ara, vet aquí, et dic a tu, el meu servent James: He vist les teves obres i et conec.

8 I del cert et dic, el teu cor és recte davant meu en aquest moment; i mira, que he conferit benediccions molt grans sobre el teu cap.

9 Malgrat això, has conegut molta tristesa, perquè m'has rebutjat moltes vegades a causa de l'orgull i dels afanys del món,

10 però, vet aquí, que els dies del teu alliberament han arribat, si escoltes la meva veu que et diu: Aixeca't i bateja't, i renta't dels pecats, tot invocant el meu nom, i rebràs el meu Esperit i la benedicció més gran que mai has conegut.

11 I si fas això, t'he preparat per a una obra més gran: Predicaràs la plenitud del meu evangeli que he fet sortir en aquests darrers dies, l'aliança que he enviat per a recobrar el meu poble, que són de la casa d'Israel.

12 I s'esdevindrà que el poder et reposarà a sobre; tindràs una fe molt gran, i seré amb tu i aniré davant de la teva faç.

13 Tens la crida de treballar a la meva vinya i d'edificar la meva església, i de fer sortir Sió perquè s'alegri sobre els turons i floreixi.

14 Vet aquí, en veritat, en veritat et dic, no tens la crida d'anar a les terres de l'est, sinó d'anar a l'Ohio.

15 I al pas que el meu poble es reuneixi a l'Ohio, els tinc guardada una benedicció com no es coneix entre els fills dels homes, la qual serà vessada sobre el seu cap. I els homes sortiran d'allí a totes les nacions.

16 Vet aquí, en veritat, en veritat et dic, que el poble d'Ohio

em suplica amb molta fe, tot pensant que aturaré la meva mà del jutjament sobre les nacions, però no puc negar la meva paraula.

17 Per tant, posa't a treballar amb les teves forçes, i crida treballadors fidels a la meva vinya perquè la podin per darrera vegada.

18 I a mesura que es penedeixin i rebin la plenitud del meu evangeli, i se santifiquin, aturaré el judici de la meva mà.

19 Per consegüent, surt, tot proclamant amb veu forta: El regne dels cels és a prop!, i, Hosanna, beneït sigui el nom del Déu Altíssim!

20 Surt, tot batejant amb aigua, i adreçant la via davant la meva faç, per a l'hora de la meva vinguda.

21 Perquè el temps és a prop; ningú no sap el dia ni l'hora, però de segur vindrà.

22 I tots aquells que rebin aquestes coses em rebran a mi; i seran aplegats amb mi, en el temps i en l'eternitat.

23 I a més, succeirà que a tot aquell que bategis amb aigua, li posaràs les mans a sobre, i rebrà el do de l'Esperit Sant, i quedarà tot esperant els senyals de la meva vinguda, i em coneixerà.

24 Vet aquí que vinc aviat. Així sigui. Amén.

SECCIÓ 40

*Revelació donada a Josep Smith el Profeta i Sidney Rigdon, a Fayette, Nova York, el mes de gener de l'any 1831 (*History of the Church, *1:145). Abans d'assentar aquesta revelació, el Profeta escriví: "Ja que James Covill rebutjà la paraula del Senyor i tornà als seus preceptes i companys anteriors, el Senyor ens donà a mi i a Sidney Rigdon la revelació següent" (*History of the Church, *1:145).*

1–3, La por de la persecució i els afanys del món fan que es rebutgi l'evangeli.

HEUS aquí, en veritat us dic, que el cor del meu servent James Covill era recte davant meu, ja que féu aliança amb mi d'obeir la meva paraula.

2 I rebé la paraula amb goig, però tot seguit Satanàs el temptà, i la por de la persecució i els afanys del món li feren rebutjar la paraula.

3 Consegüentment, trencà la meva aliança, i a mi em pertoca fer-li allò que em sembli bé. Amén.

SECCIÓ 41

*Revelació donada mitjançant Josep Smith el Profeta a l'Església, a Kirtland, Ohio, el dia 4 de febrer de l'any 1831 (*History of the Church, *1:146–147). En aquells dies, la branca de l'Església a Kirtland augmentava ràpidament en nombre. Com a pròleg d'aquesta revelació, el Profeta escriví: "[Els] mem-*

bres . . . s'esforçaven a fer la voluntat de Déu, al pas que la conexien, encara que algunes idees estranyes i esperits falsos s'hi havien introduït . . .[i] el Senyor donà a l'Església la següent" (History of the Church, *1:146–147).*

1–3, Els èlders governaran l'Església amb esperit de revelació; 4–6, Els deixebles vertaders rebran i guardaran la llei del Senyor; 7–12, Edward Partridge és nomenat bisbe a l'Església.

PAREU esment i escolteu, oh poble meu, diu el vostre Senyor i Déu, vosaltres que em complau beneir amb les més grans de les benediccions, vosaltres que m'escolteu; i aquells de vosaltres que no em feu cas, que heu professat el meu nom, us maleiré amb la més greu de les malediccions.

2 Pareu atenció, oh èlders de la meva església, als quals he cridat: Heus aquí, us dono el manament de reunir-vos per a posar-vos d'acord sobre la meva paraula;

3 i per l'oració de la vostra fe rebreu la meva llei a fi de saber com governar la meva església i com tenir totes les coses en ordre davant meu.

4 I us seré de governant quan jo vingui; i certament, que vinc aviat; i us assegurareu que la meva llei es guardi.

5 El qui rep la meva llei i la guarda, aquest és el meu deixeble; i aquell que diu que la rep, i no la guarda, aquell no és deixeble meu, i serà expulsat d'entre vosaltres;

6 perquè no és propi que les coses que pertanyen als fills del regne es donin a aquells que no en són dignes, o als gossos, ni que es llencin les perles davant dels porcs.

7 I a més, convé que per al meu servent, Josep Smith, fill, se li edifiqui una casa on pugui viure i traduir.

8 I també, que el meu servent Sidney Rigdon visqui com li sembli bé, en tant que guardi els meus manaments.

9 I a més, he cridat el meu servent Edward Partridge—i dono manament que sigui nomenat per la veu de l'església i ordenat bisbe de la mateixa—de deixar les seves mercaderies i dedicar tot el seu temps als treballs de l'església;

10 que s'encarregui de totes les coses que li siguin assenyalades per les meves lleis, el dia que jo les doni.

11 I ho faig perquè el seu cor és pur davant meu, doncs, és semblant a Natanael d'antany, en qui no hi havia engany.

12 Aquestes paraules us són donades, i són pures davant meu; per consegüent, tingueu cura de com les preneu, perquè seran respostes sobre les vostres ànimes el dia del judici. Així sigui. Amén.

SECCIÓ 42

*Revelació donada mitjançant Josep Smith el Profeta, a Kirtland, Ohio, el dia 9 de febrer de l'any 1831 (*History of the Church, *1:148–154). Es rebé en presència de dotze èlders, i en compliment de la promesa del Senyor, prèviament expressada, que la "llei" es donaria a l'Ohio (vegeu la secció 38:32). El Profeta identifica aquesta revelació com "la que inclou la llei de l'Església" (*History of the Church, *1:148).*

1–10, Els èlders reben la crida de predicar l'evangeli, batejar els convertits, i edificar l'Església; 11–12, Han d'ésser nomenats i ordenats, i han d'ensenyar els principis de l'evangeli tal com es troben a les Escriptures; 13–17, Han d'ensenyar i profetitzar pel poder de l'Esperit; 18–29, Els sants reben el manament que no han de matar, furtar, mentir, luxuriar, cometre l'adulteri, o parlar malament d'altres; 30–39, S'exposen les lleis que governaran la consagració de propietats; 40–42, L'orgull i l'ociositat són condemnats; 43–52, Seran guarits els malalts mitjançant les administracions del sacerdoci i la fe; 53–60, Les Escriptures governen l'Església, i han d'ésser proclamades al món; 61–69, Serà revelat l'indret de la Nova Jerusalem, i alhora els misteris del regne; 70–73, Les propietats consagrades s'utilitzaran per al sosteniment dels oficials de l'Església; 74–93, Són presentades les lleis que regeixen la fornicació, l'adulteri, l'assassinat, el furt, i la confessió dels pecats.

PAREU esment, oh èlders de la meva església, que us heu reunit en nom meu, àdhuc el de Jesucrist, el Fill del Déu vivent, el Salvador del món, a mesura que cregueu en el meu nom i guardeu els meus manaments.

2 Novament us dic, pareu atenció i escolteu, i obeïu la llei que us donaré.

3 Perquè en veritat us dic, que així com us heu reunit segons el manament que us vaig donar, i aneu d'acord referent a aquesta cosa, i heu demanat al Pare en el meu nom, així rebreu.

4 Heus aquí, certament us dic, que us dono aquest primer manament, que sortiu en el meu nom, cadascú de vosaltres excepte els meus servents Josep Smith, fill, i Sidney Rigdon.

5 I a aquests els dono el manament de sortir per un temps, i els serà indicat pel poder de l'Esperit quan hagin de tornar.

6 I us anireu amb el poder del meu Esperit, tot predicant el meu evangeli, de dos en dos, en nom meu, alçant la veu com si fos amb so de trompeta, i declarant la meva paraula com si fóssiu àngels de Déu.

7 I sortireu i batejareu amb aigua, dient: Penediu-vos, penediu-vos, que el regne dels cels és a prop.

8 I des d'aquest indret anireu a les regions de l'oest; i en tant que trobeu els qui us rebin, hi edificareu la meva església, a cada regió,

9 fins que arribi el temps en què us sigui revelat des de dalt, quan s'hagi de preparar la ciutat de la Nova Jerusalem, a fi que us aplegueu tots a la una, perquè sigueu el meu poble i jo el vostre Déu.

10 I també us dic, que el meu servent Edward Partridge s'ocupi de l'ofici al qual l'he nomenat. I succeirà que si transgredeix, un altre serà nomenat al seu lloc. Així sigui. Amén.

11 I a més us dic, que no es permetrà que surti ningú per tal de predicar el meu evangeli o edificar la meva església, que no hagi estat ordenat per algú que en tingui l'autoritat, i que l'església sàpiga que la tingui, i que hagi estat ordenat degudament pels caps de l'església.

12 I a més a més, els èlders, els preveres i mestres d'aquesta església han d'ensenyar els principis del meu evangeli que són a la Bíblia i al Llibre de Mormó, en el qual es troba la plenitud de l'evangeli.

13 I observaran les aliances i els reglaments de l'església per a complir-los; i aquests seran els seus ensenyaments, com l'Esperit els indiqui.

14 I us serà donat l'Esperit per l'oració de la fe; i si no rebeu l'Esperit, no ensenyareu.

15 I tot això ho mirareu de fer tal com he manat, referent a la vostra instrucció, fins que es doni la plenitud de les meves escriptures.

16 I quan alceu les vostres veus pel Consolador, parlareu i profetitzareu com a mi em sembli bé;

17 perquè, heus aquí, el Consolador coneix totes les coses, i testifica del Pare i del Fill.

18 Ara bé, parlo a l'església: No mataràs; i el qui mati no tindrà perdó en aquest món ni en el venidor.

19 I una altra vegada dic: No mataràs; perquè el qui mati morirà.

20 No furtaràs; i el qui furti i no voldrà penedir-se serà expulsat.

21 No mentiràs; aquell que digui mentides i no voldrà penedir-se serà expulsat.

22 Estimaràs la teva esposa amb tot el teu cor, i t'aferraràs a ella i a cap altra.

23 I el qui miri amb luxúria una dona per a desitjar-la, negarà la fe, i no tindrà l'Esperit; i si no es penedeix, serà expulsat.

24 No cometràs adulteri; i el qui adulteri i no es penedeixi, serà expulsat.

25 Però aquell que l'hagi comès, si es penedeix de tot cor, i l'abandona per no fer-ho més, el perdonaràs.

26 Però si ho torna a fer, no serà perdonat, sinó serà expulsat.

27 No parlaràs malament del teu proïsme, ni li causaràs cap mal.

28 Ja saps que les meves lleis pel que fa a aquestes coses es donen a les meves Escriptures. Aquell que faci pecat i no es penedeixi, serà expulsat.

29 Si m'estimes, em serviràs i compliràs tots els meus manaments.

30 I vet aquí, et recordaràs dels pobres, i consagraràs dels teus béns per al seu sosteniment, d'allò que tinguis per a impartirlos, amb una aliança i un títol que no es poden violar.

31 I a mesura que impartiu dels vostres bens als pobres, m'ho fareu a mi; i seran dipositats en mans del bisbe de la meva església i dels seus consellers, dos èlders o summes sacerdots que ell assenyali, o hagi assenyalat i apartat per a aquest fi.

32 I s'esdevindrà que una vegada dipositades en mans del bisbe de la meva església, i després que ell hagi rebut aquests testimoniatges referents a la consagració de les propietats de la meva església, que no es poden retirar d'ella, d'acord amb els meus manaments, tothom es farà responsable davant meu, majordom de la seva propietat, o de la que hagi rebut per consagració, tot allò que sigui necessari per a ell i la seva família.

33 I a més, si hi ha béns a mans de l'església o de qualsevol dels seus membres, més dels necessaris per al seu sosteniment, després d'aquesta primera consagració, que és una resta que s'ha de consagrar al bisbe, es guardaran per a subministrar-ne als qui no en tinguin, de tant en tant, a fi que tothom a qui li faci falta tingui l'abast suficient i rebi d'acord amb les seves carències.

34 Per consegüent, la resta es guardarà al meu magatzem, per a subministrar-ne als pobres i necessitats, segons decretin el summe concili de l'església, i el bisbe i el seu concili,

35 i per al fi de comprar terrenys per al benefici públic de l'església, i de construir cases d'adoració, i d'edificar la Nova Jerusalem, que més endavant us serà revelada,

36 a fi que el meu poble de l'aliança s'aplegui tot a l'una aquell dia quan jo vindré al meu temple. I faig així per a la salvació del meu poble.

37 I s'esdevindrà que aquell que pequi, i no se'n penedeixi, serà expulsat de l'església, i no se li tornarà el que hagi consagrat per als pobres i necessitats de la meva església, o en altres paraules, per a mi;

38 perquè en la mesura en què feu a un d'aquests més petits, a mi m'ho feu.

39 Perquè succeirà que el que he parlat per boca dels meus profetes s'acomplirà, car consagraré de les riqueses d'aquells que d'entre els gentils acceptin el meu evangeli per als pobres del meu poble que són de la casa d'Israel.

40 I a més a més, no seràs altiu de cor; que siguin totes les teves vestimentes senzilles, i la seva bellesa l'obra de les teves pròpies mans.

41 I que es facin totes les coses amb puresa davant meu.

42 No seràs ociós, perquè l'ociós no menjarà del pa ni es vestirà amb les vestimentes del treballador.

43 I tot aquell que d'entre vosaltres estigui malalt, i no tingui la fe suficient d'ésser guarit, pe-

rò sí creu, serà nodrit amb tota tendresa, amb herbes i aliments senzills, i això no pas a les mans de l'enemic.

44 I es cridarà els èlders de l'església, dos o més, i pregaran per a ells, i els posaran les mans a sobre en el meu nom; i si és que moren, moriran per a mi; i si és que viuen, viuran per a mi.

45 Viureu junts en amor, en tant que plorareu la pèrdua d'aquells que morin, i més en especial dels qui no tinguin esperances d'una resurrecció gloriosa.

46 I succeirà que els qui morin en mi, no provaran gens la mort, doncs, els serà dolça;

47 i aquells que no morin en mi, ai d'ells! car la seva mort és amarga.

48 I a més, s'esdevindrà que el qui tingui fe en mi d'ésser guarit, que no estigui decretat per a morir, serà guarit.

49 Aquell que tingui fe de veure, veurà.

50 El qui tingui fe de sentir, sentirà.

51 El coix que tingui fe de saltar, saltarà.

52 I aquells que no tinguin fe de fer aquestes coses, però sí creuen en mi, tindran poder d'esdevenir els meus fills; i si no transgredeixen les meves lleis, els suportaràs en les seves dolències.

53 Continuaràs ferm en el lloc de la teva majordomia.

54 No t'emportaràs la vestimenta del teu germà; pagaràs per allò que rebis d'ell.

55 I si obtens més del que et sigui necessari per al teu sostenim ent, ho donaràs al meu magatzem, a fi que totes les coses es facin segons el que he dit.

56 Demanaràs, i les meves Escriptures seran donades tal com he designat, i seran preservades amb seguretat;

57 i convé que estiguis quiet respecte d'elles, i que no les ensenyis fins que les hagis rebut en la seva plenitud.

58 I et dono el manament que llavors les ensenyis a tots els homes; perquè seran ensenyades a totes les nacions, tribus, llengües i pobles.

59 Prendràs les coses que has rebut, que t'han estat donades a les meves Escriptures, com a llei, perquè sigui la meva llei per a governar la meva església.

60 I el qui faci segons aquestes coses se salvarà, i aquell que no, serà condemnat si continua així.

61 Si demanes, rebràs revelació rera revelació, coneixement sobre coneixement, a fi que coneguis els misteris i les coses pacífiques—allò que porta la joia, allò que fa venir la vida eterna.

62 Demanaràs, i et serà revelat en el meu propi i degut temps on s'edificarà la Nova Jerusalem.

63 I vet aquí, succeirà que els meus servents seran enviats cap a l'est i a l'oest, cap al nord i al sud.

64 I ara mateix, que el que vagi a l'est ensenyi a tot aquell que converteixi que fugi cap a l'oest; i això com a conseqüència d'allò que passarà a la terra, i de combinacions secretes.

65 Heus aquí, observaràs totes

aquestes coses, i gran serà el teu guardó; perquè a vosaltres us és concedit de conèixer els misteris del regne, però no pas als del món.

66 Observareu les lleis que heu rebut i sereu fidels.

67 I més endavant rebreu aliances de l'església, les quals seran suficients per a establir-vos, tant aquí com a la Nova Jerusalem.

68 Així doncs, aquell que li manqui saviesa, que me la demani, i l'hi donaré abundosament i sense fer-ne retret.

69 Alceu el cor i alegreu-vos, perquè a vosaltres se us ha donat el regne o, dit d'una altra manera, les claus de l'església. Així sigui. Amén.

70 Els preveres i mestres tindran les seves majordomies, així com els membres.

71 I els èlders o summes sacerdots que són designats per a ajudar el bisbe com a consellers en totes les coses, rebran el sosteniment per a les seves famílies de les propietats que s'han consagrat al bisbe pel bé dels pobres, i per altres propòsits, com ja s'ha esmentat;

72 o rebran una remuneració justa per tots els seus serveis, sigui una majordomia o d'una altra manera, com el bisbe i els seus consellers ho considerin més bé o decideixin.

73 I el bisbe també rebrà el seu sosteniment, o una remuneració justa per tots els seus serveis a l'església.

74 Heus aquí, del cert us dic, tots aquells que d'entre vosaltres hagin repudiat els seus companys per causa de la fornicació, o en altres paraules, si testifiquen davant vostre amb tota humilitat de cor que així és el cas, no els rebutjareu d'entre vosaltres.

75 Però si trobeu que alguns han deixat els seus companys a causa de l'adulteri, i ells mateixos són els ofensors, i encara viuen els seus companys, seran expulsats d'entre vosaltres.

76 I a més us dic, que vetllareu i tindreu cura, amb tota mena d'investigació, que no rebeu cap d'aquests entre vosaltres, si són casats;

77 i si no són casats, es penediran de tots els seus pecats, o no els rebreu.

78 I també, tot aquell que pertanyi a aquesta Església de Crist mirarà de guardar tots els manaments i aliances de l'església.

79 I succeirà que si d'entre vosaltres algú mata, serà lliurat per ser jutjat segons les lleis del país; car recordareu que no té perdó; i serà comprovat d'acord amb les lleis del país.

80 I si algun home o dona comet adulteri, ell o ella serà jutjat davant dos o més èlders de l'església; i es confirmarà tota paraula contra ell o ella per dos testimonis de l'església, i no pas de l'enemic; però si hi ha més de dos testimonis, serà millor.

81 Tanmateix ell o ella serà condemnat per boca de dos testimonis; i els èlders exposaran el cas davant l'església, i aquesta alçarà la mà en contra d'ell o d'ella, a fi que siguin tractats segons la llei de Déu.

82 I, si és possible, cal que el bisbe estigui present també.

83 I així fareu amb tots els casos que es presentin davant vostre.

84 I si un home o una dona roba, serà lliurat a la llei del país.

85 I si furta, serà lliurat a la llei del país.

86 I si ell o ella menteix, serà lliurat a la llei del país.

87 I si cometen qualsevol mena d'iniquitat, seran lliurats a la llei que és la llei de Déu.

88 I si el teu germà o la teva germana t'ofèn, prendràs ell o ella, entre tu i ell o ella sols, i si confessa, us reconciliareu.

89 I si ell o ella no confessa, lliuraràs ell o ella a l'església, no als membres, sinó als èlders. I es farà en una reunió, i no pas davant el món.

90 I si el teu germà o la teva germana ofèn a molts, seran represos davant de molts.

91 I si qualsevol ofèn públicament, serà renyat en públic, a fi que ell o ella s'avergonyeixi. I si no confessen, seran lliurats a la llei de Déu.

92 Si algú ofèn en secret, serà renyat en secret, perquè tingui l'oportunitat de confessar-ho en secret a aquell o aquella a qui hagi ofès, i a Déu, per tal que l'església no parli en to acusador d'ell o d'ella.

93 I així prosseguireu en totes les coses.

SECCIÓ 43

*Revelació donada mitjançant Josep Smith el Profeta, a Kirtland, Ohio, el mes de febrer de l'any 1831 (*History of the Church, *1:154–156). En aquesta època alguns membres de l'Església es torbaren perquè hi havia persones que allegaven d'ésser reveladors. El Profeta recorregué al Senyor, i rebé aquesta revelació dirigida als èlders de l'Església. La primera part es tracta d'assumptes sobre el govern de l'Església; l'última conté l'advertència que els èlders han de proclamar a les nacions de la terra.*

1–7, Les revelacions i els manaments vénen únicament per conducte de la persona designada; 8–14, Són santificats els membres que actuen amb tota santedat davant el Senyor; 15–22, Els èlders són enviats per tal de proclamar el penediment i preparar els homes pel gran dia del Senyor; 23–28, El Senyor crida els homes, de vegades amb la seva pròpia veu, de vegades a través de les forces de la natura; 29–35, El Milenari vindrà i Satanàs serà lligat.

POSEU atenció, oh èlders de la meva església, i pareu l'orella a les paraules que us diré.

2 Perquè heus aquí, certament, certament us dic, que heu rebut un manament com una llei a la meva església, a través d'aquell que us he designat per a rebre manaments i revelacions de la meva mà.

3 I sabreu amb seguretat, que no hi ha cap altre que tingui el nomenament de rebre ma-

naments i revelacions, fins que aquest sigui llevat, si és que persevera en mi.

4 Però en veritat, en veritat us dic, que cap altre no serà nomenat amb aquest mateix do tret que sigui a través d'ell; perquè si se li treu, no tindrà cap poder llevat del de nomenar un altre en el seu lloc.

5 I això us serà per llei: No rebreu els ensenyaments de ningú que es presenti davant vostre, com a revelacions o manaments;

6 i això us ho dic perquè no sigueu enganyats, a fi que sapigueu que ells no són de mi.

7 Perquè certament us dic, el qui és ordenat de mi entrarà per la porta i serà ordenat com us he dit abans, per a ensenyar aquelles revelacions que ja heu rebut i que rebreu mitjançant aquell que he designat.

8 I ara, heus aquí, us dono un manament, que quan esteu reunits us instruireu i us edificareu els uns als altres, a fi que sapigueu com actuar i com dirigir la meva església, i com obrar en els punts de la meva llei i en els manaments que us he donat.

9 I així sereu instruïts en la llei de la meva església, i sereu santificats per allò que heu rebut, i us lligareu d'actuar amb tota santedat davant meu—

10 perquè a mesura que feu així, s'afegirà glòria al regne que heu rebut. I si no ho feu, us serà tret fins allò que heu rebut.

11 Depureu-vos de la iniquitat que hi ha entre vosaltres; santifiqueu-vos davant de mi;

12 i si desitgeu les glòries del regne, nomenareu el meu servent Josep Smith, fill, i el sostindreu davant meu per l'oració de la fe.

13 I a més us dic, que si desitgeu els misteris del regne, subministreu-li aliments i roba, i tot allò que li faci falta per acomplir l'obra que li he manat.

14 I si no ho feu, ell romandrà amb aquells que l'hagin rebut, per tal que jo em pugui reservar un poble pur davant meu.

15 A més a més us dic, pareu atenció, oh vosaltres, èlders de la meva església, aquells que jo he designat: No sou enviats per a ser instruïts, sinó per a instruir els fills dels homes de les coses que he posat a les vostres mans pel poder del meu Esperit;

16 i sereu instruïts des de dalt. Santifiqueu-vos, i sereu investits amb poder, a fi que pugueu impartir tal com jo he dit.

17 Pareu atenció, perquè, guaiteu, que el gran dia del Senyor és a prop.

18 Perquè s'acosta el dia en què el Senyor farà ressonar la seva veu des del cel; els cels s'estremiran i la terra tremolarà, i la trompeta de Déu sonarà llarg i fortament, dient a les nacions adormides: Aixequeu-vos, oh sants, i viviu; resteu, vosaltres els pecadors, i dormiu fins que jo cridi una altra vegada!

19 Per tant, cenyiu-vos els lloms, no sigui que us trobeu entre els malvats.

20 Alceu la veu i no us retingueu. Crideu les nacions que es penedeixin, tant vells com joves,

esclaus com lliures, tot i dient: Prepareu-vos per al gran dia del Senyor.

21 Perquè si jo, que sóc home, alço la veu i us crido al penediment, i m'avorriu, què direu el dia que els trons facin sentir les seves veus des dels extrems de la terra, tot ressonant a les orelles de tots els vivents, i dient: Penediu-vos i prepareu-vos per al gran dia del Senyor?

22 Sí, i a més, quan els llampecs es llencin des de l'est fins a l'oest, i facin ressonar la seva veu a tots els vivents, fent brunzir les orelles de tothom que senti, amb aquestes paraules: Penediu-vos, perquè el gran dia del Senyor ha arribat!

23 I a més, el Senyor farà ressonar la seva veu des del cel, dient: Escolteu, oh nacions de la terra, i sentiu les paraules d'aquell Déu que us féu!

24 Oh vosaltres, nacions de la terra, quantes vegades no us hauria aplegat com la lloca aplega els seus pollets sota les ales, però no heu volgut!

25 Quantes vegades no us he cridat per boca dels meus servents, i pel ministeri d'àngels, i per la meva pròpia veu, i la veu dels trons, i la veu de llampecs i la veu de tempestes; i per la veu de terratrèmols i grans pedregades, i per la veu de fam i de pestilències de tota mena, i pel gran toc de trompeta, i per la veu de judici, i per la veu de misericòrdia, tot el dia, i per la veu de glòria i honra, i les riqueses de la vida eterna, i us hauria salvat amb una salvació sempiterna, però no heu volgut!

26 Heus aquí, ha arribat el dia en què la copa d'ira de la meva indignació és curulla.

27 Heus aquí, en veritat us dic que aquestes són les paraules del Senyor vostre Déu.

28 Per tant, poseu-vos a treballar, treballeu a la meva vinya per darrera vegada—per darrera vegada crideu els habitants de la terra;

29 perquè en el meu propi i degut temps vindré sobre la terra amb judici, i el meu poble serà redimit, i regnarà amb mi sobre la terra.

30 Perquè vindrà el gran Mil·lenari del qual he parlat per boca dels meus servents.

31 I Satanàs serà lligat; i quan sigui deslligat de nou, tot just regnarà una curta temporada, i llavors ve la fi de la terra.

32 I el que visqui amb rectitud serà canviat en un obrir i tancar d'ulls, i la terra passarà com si fos pel foc.

33 I els malvats s'aniran al foc que no s'apaga, i de la seva fi cap home de la terra no en sap res, ni ho sabràn mai, fins que compareguin davant meu en el judici.

34 Pareu atenció a aquestes paraules. Mireu, que sóc Jesucrist, el Salvador del món. Atresoreu al cor aquestes coses, i deixeu que les solemnitats de l'eternitat reposin damunt la vostra ment.

35 Sigueu assenyats. Guardeu tots els meus manaments. Així sigui. Amén.

SECCIÓ 44

*Revelació donada a Josep Smith el Profeta i Sidney Rigdon, a Kirtland, Ohio, els últims dies del mes de febrer de l'any 1831 (*History of the Church, *1:157). D'acord amb els requisits que es presenten aquí, l'Església assenyalà que fos convocada una conferència al començament del mes del juny següent.*

1–3, Els èlders han de reunir-se en conferència; 4–6, Han d'organitzar-se segons les lleis del país, i de tenir cura dels pobres.

HEUS aquí, així diu el Senyor a vosaltres, els meus servents: M'és convenient que els èlders de la meva església es reuneixin, des de l'est i de l'oest, i des del nord i del sud, per carta o d'altra manera.

2 I s'esdevindrà que si són fidels i exerceixen la fe en mi, els vessaré al damunt el meu Esperit el dia que es convoquin.

3 I s'esdevindrà que sortiran a les regions del voltant, i predicaran el penediment al poble.

4 I molts seran convertits, de manera que obtindreu poder d'organitzar-vos segons les lleis de l'home;

5 a fi que els vostres enemics no tinguin poder sobre vosaltres; que pogueu ser preservats en totes les coses; per tal que se us faciliti guardar les meves lleis i que quedi trencada tota trava amb què l'enemic cerca de destruir el meu poble.

6 Certament, us ho dic, que heu de visitar els pobres i necessitats i donar-los alleujament, a fi que siguin sustentats fins que totes les coses es facin segons la meva llei que heu rebut. Amén.

SECCIÓ 45

*Revelació donada mitjançant Josep Smith el Profeta a l'Església, a Kirtland, Ohio, el dia 7 de març de l'any 1831 (*History of the Church, *1:158–163). Com a pròleg en assentar aquesta revelació, el Profeta deia que "en aquesta època de l'Església es publicava i es feia córrer molta brama falsa i falòrnia per tal d'impedir al poble d'investigar l'obra o abraçar la fe; però per a l'alegria dels sants . . .vaig rebre la següent" (*History of the Church, *1:158).*

1–5, Crist és el nostre Advocat amb el Pare; 6–10, L'evangeli és un missatger que prepara el camí davant del Senyor; 11–15, Enoc i els seus germans foren rebuts pel Senyor mateix; 16–23, Crist revelà els senyals de la seva vinguda, quan es trobava sobre el Mont de les Oliveres; 24–38, L'evangeli serà restaurat, els temps dels gentils s'acompliran, i una malaltia desoladora cobrirà la terra; 39–47, Senyals, prodigis, i la resurrecció mateixa acompanyaran la Segona Vinguda;

48–53, Crist estarà dempeus sobre el Mont de les Oliveres, i els jueus veuran les marques a les seves mans i pens; 54–59, El Senyor regnarà en el Milleni; 60–62, Se li mana al Profeta que comenci la traducció del Nou Testament per la qual es farà saber informació important; 63–75, Els sants reben el manament d'aplegar-se i d'edificar la Nova Jerusalem, a la qual vindrà gent d'entre totes les nacions.

PAREU atenció, oh poble de la meva església, vosaltres a qui s'ha donat el regne; escolteu i pareu l'orella a aquell qui posà els fonaments de la terra, el qui féu els cels i totes les seves hosts, i pel qual foren fetes totes les coses que viuen i es mouen, i tenen el seu ésser.

2 I una altra vegada us dic, pareu atenció a la meva veu, no sigui que la mort us vingui a sobre; i en una hora quan menys us penseu, l'estiu haurà passat, s'haurà acabat la sega, i la vostra ànima estarà sense salvar.

3 Escolteu aquell que és el vostre advocat amb el Pare, el qual advoca la vostra causa davant d'ell,

4 tot i dient: Pare, mira els patiments i la mort d'aquell que no pecà, del qual tingueres complaença; veges la sang del teu Fill que es vessà, la sang d'aquell que tu donares a fi que tu mateix fossis glorificat;

5 per tant, Pare, disculpa aquests germans meus que creuen en el meu nom, a fi que s'acostin a mi i tinguin la vida eterna.

6 Poseu atenció, oh poble de la meva església, i vosaltres els èlders, escolteu tots plegats, i sentiu la meva veu mentre duri el temps anomenat avui, i no enduriu el vostre cor.

7 Perquè, del cert us dic, sóc l'Alfa i l'Omega, el principi i la fi, la llum i la vida del món, una llum que resplandeix a la foscor, i les tenebres no la comprenen pas.

8 Vaig venir als meus, i els meus no em reberen; però a tots aquells que em reberen, els vaig donar poder de fer molts miracles i d'esdevenir els fills de Déu; i fins als que cregueren en el meu nom, vaig donar el poder d'assolir la vida eterna.

9 I així també he enviat la meva aliança sempiterna al món perquè sigui una llum i un estendard per al meu poble, i perquè la cerquin els gentils, i que sigui un missatger davant la meva faç, tot adreçant el camí davant meu.

10 Per tant, acosteu-vos-hi; i amb tot aquell que vingui raonaré, com amb els homes de l'antiguitat, i us mostraré el meu ferm raonament.

11 Així doncs, escolteu tots plegats i deixeu que us mostri la meva saviesa—la saviesa d'aquell que dieu que és el Déu d'Enoc i dels seus germans,

12 els quals restaren separats de la terra i foren rebuts per a mi, una ciutat reservada fins que vingués un dia de justícia—un dia anhelat per tots els homes sants—i no el trobaren enlloc per la iniquitat i les abominacions;

13 i confesaren que eren forasters i peregrins a la terra;
14 però aconseguiren la promesa que el trobarien i el veurien en la carn.
15 Per tant, pareu atenció, i raonaré amb vosaltres i us parlaré, tot profetitzant com vaig fer amb els homes en els temps antics.
16 I us ho mostraré clarament, com els vaig mostrar als meus deixebles quan em trobava davant d'ells en la carn, i els vaig parlar, dient: Com que m'heu demanat respecte als senyals de la meva vinguda, el dia que vindré en la meva glòria dins els núvols del cel, per a complir les promeses que vaig fer als vostres pares,
17 ja que heu considerat la llarga absència de l'esperit del cos com a esclavitud, jo us mostraré com vindrà el dia de la redempció i també la restauració de l'Israel escampat.
18 Ara, mireu aquest temple que és a Jerusalem, el qual anomeneu la casa de Déu, i els vostres enemics diuen que aquesta casa no serà tombada mai.
19 Però del cert us ho dic, la desolació vindrà sobre aquesta generació com un lladre en la nit, i aquest poble quedarà tot destruït i escampat entre totes les nacions.
20 I aquest temple que ara veieu, serà tot enderrocat, que no en quedarà pedra sobre pedra.
21 I succeirà que aquesta generació de jueus no passarà fins que s'acompleixi tota la desolació que us he pronunciat sobre ells.
22 Dieu que sabeu que la fi del món s'apropa; dieu també que sabeu que els cels i la terra passaran;
23 i en tot això dieu la veritat, perquè així és; però aquestes coses que us he dit no passaran fins que tot s'acompleixi.
24 I això us he dit pel que fa a Jerusalem; i quan arribi aquell dia, una part es trobarà escampada entre totes les nacions;
25 i seran arreplegats de nou; però hi romandran fins després del compliment dels temps dels gentils.
26 I aquell dia se sentirà parlar de guerres i rumors de guerres, i la terra sencera estarà en commoció, i defallirà el cor dels homes, i diran que Crist triga en la seva vinguda fins a la fi de la terra,
27 i l'amor dels homes es refredarà, i la iniquitat abundarà.
28 I quan arribin els temps dels gentils, resplandirà una llum entre els qui seuen a les tenebres, i serà la plenitud del meu evangeli;
29 però no la rebran, perquè no perceben la llum; i aparten de mi el seu cor a causa dels preceptes dels homes.
30 I en aquella generació seran acomplerts els temps dels gentils.
31 I hi haurà homes que viuran en aquella generació que no moriran fins que vegin una plaga caramulla, perquè una malaltia desoladora cobrirà la terra.
32 Amb tot, els meus deixebles

s'estaran en indrets sants i no en seran moguts; però d'entre els malvats, els homes alçaran la veu i maleiran Déu, i moriran.

33 I també hi haurà terratrèmols a diversos llocs, i molta desolació; tot i així, els homes enduriran el cor en contra meu, i aixecaran l'espasa l'un contra l'altre, i entre ells es mataran.

34 Ara, quan jo el Senyor vaig haver dit aquestes paraules als meus deixebles, es torbaren.

35 I els vaig dir: No us torbeu, perquè quan totes aquestes coses s'esdevinguin, sabreu que les promeses que us han estat fetes s'acompliran.

36 I en fer-se de dia a trenc d'alba, els serà com una paràbola que us mostraré:

37 Mireu i contempleu les figueres, i les veieu amb els vostres ulls; i dieu que quan comencin a rebrotar i les seves fulles encara siguin tendres, que l'estiu és a prop;

38 així també serà aquell dia, quan vegin totes aquestes coses, aleshores sabran que l'hora s'apropa.

39 I s'esdevindrà que el qui em temi estarà tot esperant el gran dia del Senyor, sí, els senyals de la vinguda del Fill de l'Home.

40 I veuran senyals i prodigis, perquè els seran manifestats a dalt als cels i a baix a la terra.

41 I veuran sang i foc, i vapors de fum.

42 I abans que vingui el dia del Senyor, el sol s'enfosquirà i la lluna es tornarà en sang, i els estels cauran del cel.

43 I els restants seran aplegats a aquest lloc;

44 i aleshores em cercaran, i heus aquí, jo vindré; i em veuran als núvols del cel, tot revestit de poder i gran glòria, amb tots els sants àngels; i el qui no m'estigui esperant, serà expulsat.

45 Però abans que caigui el braç del Senyor, un àngel tocarà la seva trompeta, i els sants que han dormit sortiran per a rebre'm al núvol.

46 Per tant, si heu dormit en pau, beneïts sou, perquè tal com em veieu ara i sabeu qui sóc, així vindreu a mi i les vostres ànimes viuran, i la vostra redempció serà perfeccionada; i els sants s'acostaran des dels quatre cantons de la terra.

47 Aleshores el braç del Senyor caurà sobre les nacions.

48 Llavors el Senyor posarà el peu sobre aquesta muntanya, i es badarà pel mig, i la terra tremolarà i titubarà, i també els cels s'estremiran.

49 I el Senyor farà ressonar la seva veu, i tots els extrems de la terra la sentiran; i les nacions de la terra faran dol, i aquells que hagin fet burla se n'adonaran de la seva insensatesa.

50 I la calamitat envoltarà el burlador, i el mofador serà consumit; i aquells que sotjaven la iniquitat seran talats i llençats al foc.

51 I llavors els jueus em contemplaran i diran: Quines marques són aquestes a les teves mans i als teus peus?

52 Aleshores sabran que sóc el Senyor, perquè els diré: Aques-

tes són les ferides amb què vaig ser ferit a casa dels meus amics. Sóc el qui fou alçat. Sóc Jesús que fou crucificat. Sóc el Fill de Déu.

53 I llavors ploraran a causa de les seves iniquitats; i es lamentaran perquè perseguiren el seu rei.

54 Aleshores seran redimides les nacions paganes, i aquells que no conegueren cap llei tindran part en la primera resurrecció i els serà suportable.

55 I Satanàs serà lligat, a fi que no trobi lloc al cor dels fills dels homes.

56 I aquell dia, quan jo vingui en la meva glòria, s'acomplirà la paràbola que vaig proferir referent a les deu verges.

57 Perquè els qui són prudents i han rebut la veritat, i han pres l'Esperit Sant com a guia, i no han estat enganyats—us asseguro, aquests no seran talats ni llençats al foc, sinó que suportaran el dia.

58 I la terra els serà donada com a herència; i es multiplicaran i es faran forts, i els seus fills creixeran sense pecar fins a la salvació.

59 Perquè el Senyor estarà enmig d'ells, i la seva glòria els restarà a sobre, i ell serà el seu rei i legislador.

60 I ara, heus aquí, us dic que no us serà donat a saber res més sobre aquest capítol fins que es tradueixi el Nou Testament, i hi seran revelades totes aquestes coses.

61 Per tant, us concedeixo de traduir-lo ara a fi que estigueu preparats per a les coses que han de venir.

62 Perquè del cert us dic, que us esperen coses grans.

63 Sentiu parlar de guerres a països estrangers; però, heus aquí us dic, ja són a prop, fins i tot a les vostres portes, i no passaran molts anys abans que sentireu de guerres a les vostres pròpies terres.

64 Per tant, jo, el Senyor, he dit: Aplegueu-vos des de les regions de l'est; reuniu-vos vosaltres, els èlders de la meva església; aneu-vos a les terres de l'oest, crideu els habitants a penedir-se, i a mesura que ho facin, edifiqueu esglésies per a mi.

65 I amb un sol cor i ment, recolliu les vostres riqueses per tal de comprar una herència que més endavant us serà assenyalada.

66 I s'anomenarà la Nova Jerusalem, una terra de pau, una ciutat de refugi, un lloc de seguretat per als sants del Déu Altíssim.

67 I la glòria del Senyor hi serà, i el terror del Senyor també, de manera que els malvats no s'hi acostaran, i s'anomenarà Sió.

68 I succeirà que d'entre els malvats, tot aquell que no aixequi l'espasa contra el seu proïsme haurà de fugir a Sió per a la seva seguretat.

69 I s'hi aplegaran de totes les nacions sota el cel; i serà l'únic poble que no estarà en guerra l'un amb l'altre.

70 I es dirà entre els malvats: No pugem a lluitar contra Sió, perquè els seus habitants són

terribles; per tant, no podem estar-hi.

71 I s'esdevindrà que els justos seran arreplegats d'entre totes les nacions, i vindran a Sió, tot entonant càntics d'alegria sempiterna.

72 I ara us dic: Guardeu aquestes coses perquè no vagin al món fins que em sigui oportú, per tal que pugueu acomplir aquesta obra a la vista del poble i dels vostres enemics, i que no s'adonin dels vostres fets fins que hàgiu acomplert el que us he manat;

73 que per quan ho sàpiguen, puguin considerar aquestes coses—

74 perquè quan el Senyor s'aparegui, serà terrible per a ells—a fi que la por pugui agafar-se d'ells; i s'apartaran lluny i tremolaran.

75 I totes les nacions tindran por a causa del terror del Senyor i del poder de la seva força. Així sigui. Amén.

SECCIÓ 46

*Revelació donada mitjançant Josep Smith el Profeta a l'Església, a Kirtland, Ohio, el dia 8 de març de l'any 1831 (*History of the Church, *1:163–165). En aquests primers dies de l'Església, encara no s'havia establert una pauta uniforme de conduir les reunions. Amb tot, el costum de deixar passar només membres i investigadors sincers a les reunions sacramentals i altres serveis de l'Església quasi era norma. Aquesta revelació expressa la voluntat del Senyor referent a com reglamentar i conduir les reunions.*

1–2, Els èlders han de conduir les reunions tal com els guiï el Sant Esperit; 3–6, No s'ha de treure fora dels serveis sacramentals els qui cerquen la veritat; 7–12, Que cadascú demani a Déu i cerqui els dons de l'Esperit; 13–26, S'enumeren alguns d'aquests dons; 27–33, Es dóna poder als oficials de l'Església de discernir els dons de l'Esperit.

PARA atenció, oh poble de la meva església, perquè certament us dic, que aquestes coses us han estat declarades pel vostre bé i instrucció.

2 Però, tot i tenint aquelles coses per escrit, sempre s'ha donat als èlders de la meva església, des del començament, i sempre se'ls donarà, de conduir totes les reunions tal com els indiqui i guiï el Sant Esperit.

3 Tot i així, se us mana que mai no tragueu fora cap persona de les vostres reunions públiques que es convoquen davant el món.

4 També se us mana que no expulseu ningú de les vostres reunions sacramentals que sigui de l'església; però, si algú ha transgredit, no el deixeu participar-ne fins que hagi fet reconciliació.

5 I a més us dic, no traureu fora de les vostres reunions sacramentals ningú que cerqui afanyosament el regne—parlo ai-

xí concernint als que no són de l'església.

6 I a més a més us dic, pel que fa a les vostres reunions de confirmació, que si hi ha algunes persones que no són de l'església, i que cerquen afanyosament el regne, no les traureu.

7 Però, se us mana en totes les coses que demaneu a Déu, el qual dóna abundosament; i el que l'Esperit us testifiqui, això voldria que féssiu amb tota santedat de cor, caminant amb rectitud davant meu, tot considerant la fi de la vostra salvació, fent totes les coses amb oració i acció de gràcies, a fi que no sigueu seduïts per esperits malignes ni per doctrines de dimonis, o pels manaments dels homes; ja que alguns són dels homes, i d'altres, dels dimonis.

8 Per tant, aneu amb compte, per a no ésser enganyats; i a fi que no sigueu enganyats, cerqueu afanyosament els dons més bons, tot recordant sempre perquè són concedits;

9 perquè certament us dic, que són donats per al bé dels qui m'estimen i guarden tots els meus manaments, i per a aquells que cerquen de fer-ho; a fi que en treguin profit tots els que busquen o demanen de mi, que demanen, i no pas com un senyal per tal de malgastar-lo en les seves concupiscències.

10 I a més, del cert us dic, voldria que sempre recordéssiu, i sempre retinguéssiu a la ment, quins són aquests dons que s'imparteixen a l'església.

11 Perquè no tots reben cada un dels dons; car hi ha molts dons, i a cada home se li dóna un do per l'Esperit de Déu.

12 A alguns els és donat un i a d'altres un altre, a fi que siguin per al profit de tots.

13 A l'un li és donat de saber per l'Esperit Sant que Jesucrist és el Fill de Déu, i que fou crucificat pels pecats del món;

14 a d'altres els és donat de creure en les seves paraules, perquè també assoleixin la vida eterna, si és que continuen fidels.

15 I a més, a alguns els és donat per l'Esperit Sant de conèixer les diverses administracions, com li plagui al mateix Senyor, segons la seva voluntat, tot acomodant les seves misericòrdies a les condicions dels fills dels homes.

16 I també, a alguns els és donat per l'Esperit Sant de discernir la diversitat de fets, si són de Déu, a fi que les manifestacions de l'Esperit siguin donades a cada home perquè en tregui profit.

17 I també, del cert us dic, a alguns els és donat per l'Esperit de Déu la paraula de saviesa;

18 i a d'altres, la paraula de coneixement, a fi que tots siguin ensenyats a ser savis i a tenir coneixement.

19 I també, a alguns els és donat de tenir la fe d'ésser guarits;

20 i a d'altres, la fe de guarir.

21 I a més, a alguns els és donat d'obrar miracles;

22 i a d'altres, de profetitzar;

23 i encara altres, de discernir esperits.

24 I a més, a alguns els és donat de parlar en llengües;

25 i a d'altres, de tenir la interpretació de llengües;
26 i tots aquests dons vénen de Déu, per al profit dels fills de Déu.
27 I al bisbe de l'església, i tots aquells que Déu nomeni i ordeni a vetllar per l'església i d'ésser èlders, els és concedit de discernir tots aquests dons, no sigui que hi hagi entre vosaltres algú que professi tenir-los, i amb tot, que no sigui de Déu.
28 I s'esdevindrà que aquell que demani en l'Esperit, rebrà en l'Esperit;
29 a fi que a alguns els sigui concedit de tenir tots aquests dons, per tal que hi hagi un cap, a fi que cada membre en tregui profit.
30 El qui demana en l'Esperit, demana segons la voluntat de Déu; i així li serà fet tal com demana.
31 I també us dic, que totes les coses han de fer-se en el nom de Crist, qualsevol cosa que feu en l'Esperit;
32 i heu de donar gràcies a Déu en l'Esperit per qualsevol benedicció que rebeu.
33 I heu de practicar la virtut i la santedat davant meu contínuament. Així sigui. Amén.

SECCIÓ 47

*Revelació donada mitjançant Josep Smith el Profeta, a Kirtland, Ohio, el dia 8 de març de l'any 1831 (*History of the Church *1:166). Abans d'aquest temps, Oliver Cowdery havia servit d'historiador i registrador de l'Església. John Whitmer no havia cercat el nomenament d'historiador, però en demanar-li que prestés servei com a tal, havia dit que faria la voluntat del Senyor al respecte. Ja havia servit de secretari al Profeta en assentar moltes de les revelacions que es reberen a l'àrea de Fayette, Nova York.*

1–4, John Whitmer és designat per a guardar la història de l'Església i escriure per al Profeta.

HEUS aquí, és prudent que el meu servent John escrigui i mantingui una història al dia, i que t'ajudi a tu, Josep, servent meu, a transcriure totes les coses que se't donin, fins que sigui cridat a d'altres deures.
2 I a més, certament et dic, també podrà alçar la veu a les reunions, quan sigui oportú.
3 I també et dic, serà designat a portar el registre i la història de l'església contínuament; perquè he assenyalat a Oliver Cowdery per a un altre càrrec.
4 Per consegüent, li serà concedit pel Consolador, mentre sigui fidel, d'escriure aquestes coses. Així sigui. Amén.

SECCIÓ 48

*Revelació donada mitjançant Josep Smith el Profeta, a Kirtland, Ohio, el mes de març de l'any 1831 (*History of the Church, *166–167). El Profeta havia recorregut al Senyor sobre la manera de procedir en l'adquisició de terrenys a fi d'establir els sants. Era assumpte d'importància, ja que membres de l'Església es canviaven des de l'est dels Estats Units, tot obeint el manament del Senyor que havien d'aplegar-se a l'Ohio (vegeu les seccions 37:1–3; 45:64).*

1–3, Els sants a Ohio han de compartir els seus terrenys amb els seus germans; 4–6, Els sants han de comprar terrenys, edificar una ciutat, i seguir els consells dels oficials presidents.

CAL que romangueu en els vostres llocs d'on habiteu per ara, com convingui a les vostres circumstàncies.

2 I si teniu terrenys, heu de compartir-los amb els germans de l'est;

3 i si no en teniu, que aquests comprin de moment a les regions del voltant, com més bé els sembli, perquè cal que tinguin un lloc on viure pel moment.

4 Caldrà que estalvieu tots els diners que pugueu, i que obtingueu tot allò que pugueu amb rectitud, a fi que a la llarga tingueu amb què comprar terrenys per a una herència, àdhuc una ciutat.

5 L'indret encara no us serà revelat, però després que els vostres germans arribin de l'est, s'han de designar alguns homes, als quals els serà donat de conèixer el lloc, o a ells els serà revelat.

6 I seran assenyalats per a comprar terrenys, i per a començar a posar els fonaments de la ciutat; i aleshores començareu a aplegar-vos amb les vostres famílies, cada home segons la seva família, d'acord amb les seves circumstàncies, i tal com la presidència i el bisbe de l'església li designin, segons les lleis i els manaments que heu rebut i que rebreu més endavant. Així sigui. Amén.

SECCIÓ 49

*Revelació donada mitjançant Josep Smith el Profeta a Sidney Rigdon, Parley P. Pratt i Leman Copley, a Kirtland, Ohio, el mes de març de l'any 1831 (*History of the Church, *1:167–169). (Algunes fonts històriques posen la data d'aquesta revelació al mes de maig de l'any 1831.) Leman Copley havia acceptat l'evangeli, però encara s'aferrava a alguns ensenyaments de la secta dels Tremoladors (La Societat Unida de Creients en la Segona Vinguda de Crist) amb els quals s'havia afiliat abans. Algunes creencies dels Tremoladors eren que la segona vinguda de Crist ja havia passat, i que s'havia presentat en forma d'una dona, l'Ann Lee; que el*

baptisme amb aigua no es considerava essencial; es prohibia fermament el menjar porc, i molts d'ells ja no menjaven cap mena de carn; i s'estimava més la vida celibatària que el matrimoni. En fer un pròleg a la revelació, el Profeta escriví: "A fi de tenir [una] comprensió més perfecta de l'assumpte, vaig recórrer al Senyor, i vaig rebre la següent" (History of the Church, *1:167). La revelació refutà algunes dels conceptes bàsics de la secta dels Tremoladors. Els germans esmentats portaren una còpia de la revelació a la comunitat tremoladora (prop de Cleveland, Ohio) que els llegiren en la seva totalitat, però aquests la rebutjaren.*

1–7, No es coneixerà ni el dia ni l'hora de l'arribada del Crist fins que Ell vingui; 8–14, Els homes han de penedir-se, creure l'evangeli, i obeir les ordenances a fi d'assolir la salvació; 15–16, El matrimoni és ordenat de Déu; 17–21, Menjar carn és aprovat; 22–28, Sió prosperarà i els lamanites floriran com la rosa, abans de la Segona Vinguda.

PAREU atenció a la meva paraula, els meus servents, Sidney, Parley i Leman; perquè heus aquí, en veritat us dic, que us dono el manament d'anar a predicar el meu evangeli que vosaltres heu rebut, i tal com l'heu rebut, als tremoladors.

2 Heus aquí, us dic que ells desitgen conèixer la veritat en part, però no pas del tot, perquè no són rectes davant de mi i han de penedir-se.

3 Per la qual cosa us envio, Sidney i Parley, servents meus, a predicar-los l'evangeli.

4 I el meu servent Leman serà ordenat per a aquesta obra per tal que raoni amb ells, no pas segons el que ja ha rebut d'ells, sinó d'acord amb allò que vosaltres, els meus servents, li ensenyareu; i si ho fa així, el beneiré; altrament, no prosperarà.

5 Així diu el Senyor; car sóc Déu, i he enviat el meu Fill Unigènit al món per a la redempció del món, i he decretat que aquell que el rebi se salvarà, i el que no el rebi, serà condemnat;

6 i feren amb el Fill de l'Home com volien; i ell ha assumit la seva potestat a la dreta de la seva glòria, i ara regna als cels, i hi regnarà fins al temps en què baixarà a la terra i sotmetrà tots els seus enemics sota els seus peus, i aquest temps és a prop.

7 Jo, el Senyor Déu, ho he dit, però ni l'hora ni el dia cap home no sap, tampoc els àngels del cel, ni ho sabran fins que ell vingui.

8 Així doncs, vull que tothom es penedeixi, perquè tots es troben sota el pecat, tret d'aquells que he reservat per a mi, homes sants dels quals no en sabeu res.

9 Per tant, us dic que us he enviat la meva aliança sempiterna, la mateixa que ha estat des del començament.

10 I allò que he promès, he complert, i les nacions de la terra s'hi prostraran al davant; i si no ho fan per elles mateixes, seran abaixades, perquè tot allò

que ara s'exalta serà abaixat de poder.

11 Així doncs, us dono el manament d'anar entre els d'aquest poble i dir-los, tal com el meu apòstol de l'antiguitat, que s'anomenava Pere:

12 Creieu en el nom del Senyor Jesús, que era a la terra, el qual vindrà, el principi i la fi;

13 penediu-vos i bategeu-vos en el nom de Jesucrist, segons el sant manament, per a la remissió dels pecats;

14 i el que faci això rebrà el do de l'Esperit Sant, per la imposició de les mans dels èlders de l'església.

15 I a més a més, certament us dic, el qui prohibeix de casar-se no és pas ordenat de Déu, perquè el matrimoni és decret de Déu per a l'home.

16 Per tant, és lícit que tingui una sola esposa; i ambdós seran una sola carn, i tot això a fi que la terra compleixi la finalitat de la seva creació;

17 i que s'empleni amb la mesura de l'home, segons la seva creació abans de fer-se el món.

18 I qui mana d'abstenir-se de la carn, per tal que l'home no en mengi, no és pas ordenat de Déu;

19 perquè heus aquí, les bèsties del camp, els ocells del cel, i allò que ve de la terra, tot s'ha ordenat per a l'ús de l'home com a aliment i roba, i perquè en tingui en abundància.

20 Però no s'ha disposat que un home posseeixi més que un altre; per conseqüent, el món jeu en el pecat.

21 Ai d'aquell que vessi la sang, o desaprofiti la carn quan no en té necessitat!

22 I a més, en veritat us dic, que el Fill de l'Home mai no es presenta en forma d'una dona, ni d'un home viatjant per la terra.

23 Per conseqüent, no sigueu enganyats, sinó continueu amb fermesa, tot esperant que els cels s'estremeixin i la terra tremoli i titubi com un embriac, i que les valls siguin aixecades i les muntanyes abaixades, i que els llocs escabrosos es tornin planers—i tot això quan l'àngel faci sonar la seva trompeta.

24 Però abans que vingui el gran dia del Senyor, Jacob prosperarà a l'erm, i els lamanites floriran com la rosa.

25 Sió florirà sobre els turons i s'alegrarà a les muntanyes, i s'aplegarà al lloc que he assenyalat.

26 Heus aquí, us dic, aneu-vos-en com us he manat; penediu-vos de tots els vostres pecats; demaneu i rebreu; truqueu i us serà obert.

27 Heus aquí, aniré al vostre davant i seré la vostra reraguarda; i estaré enmig de vosaltres i no sereu confosos.

28 Heus aquí, sóc Jesucrist, i vinc aviat. Així sigui. Amén.

SECCIÓ 50

*Revelació donada mitjançant Josep Smith el Profeta, a Kirtland, Ohio, el mes de maig de l'any 1831 (*History of the Church, *1:170–173). El Profeta explica que alguns dels èlders no entenien les manifestacions dels diversos esperits que anaven per tot arreu de la terra, i que aquesta revelació fou donada com a resposta a la seva pregunta particular sobre l'assumpte. Els fenòmens espirituals, així anomenats, no es desconeixien entre els membres, ja que alguns d'ells afirmaven tenir visions i revelacions.*

1–5, Molts esperits falsos van per tot arreu de la terra; 6–9, Ai dels hipòcrites i d'aquells que són expulsats de l'Església!; 10–14, Els èlders han de predicar l'evangeli per l'Esperit; 15–22, Tant el predicador com l'oient han d'ésser il·luminats per l'Esperit; 23–25, Tot allò que no edifica no és pas de Déu; 26–28, Els fidels posseiran totes les coses; 29–36, Les oracions dels purificats són contestades; 37–46, Crist és el Bon Pastor i la Roca d'Israel.

ESCOLTEU, oh èlders de la meva església; pareu l'orella a la veu del Déu vivent, i presteu atenció a les paraules de saviesa que us seran donades, segons el que heu demanat i heu concordat, pel que fa a l'església i als esperits que van per tot arreu de la terra.

2 Heus aquí, us dic en veritat, que hi ha molts esperits que són falsos, els quals s'han escampat per la terra, enganyant el món.

3 I també Satanàs ha cercat d'enganyar-vos, a fi d'enderrocar-vos.

4 Heus aquí, jo, el Senyor, us he contemplat, i he vist les abominacions dins l'església que professa el meu nom.

5 Però, beneïts són aquells que continuen fidels i perduren, sigui en vida o en la mort, perquè heretaran la vida eterna.

6 Però ai d'aquells que són enganyadors i hipòcrites! Car, així diu el Senyor, els portaré a judici.

7 Heus aquí, en veritat us dic, que n'hi ha d'hipòcrites entre vosaltres, que han enganyat alguns, la qual cosa ha donat poder a l'adversari; tot i així, vet aquí, aquests seran recobrats;

8 però els hipòcrites seran descoberts i expulsats, sigui en vida o en la mort, com jo vulgui; i ai dels qui són tallats de la meva església, perquè els tals són vençuts pel món.

9 Per tant, que cada home vagi amb compte, no sigui que faci el que no és correcte o just davant meu.

10 I ara, veniu, diu el Senyor per l'Esperit als èlders de la seva església, i raonarem junts perquè entengueu;

11 raonem com un home raona amb un altre, cara a cara.

12 Ara, quan un home raona amb un altre, l'altre el comprèn, perquè raona com un home; així també jo, el Senyor, raonaré amb vosaltres perquè comprengueu.

13 Per tant, jo, el Senyor, us faig

aquesta pregunta: A què heu estat ordenats?

14 A predicar el meu evangeli per l'Esperit, el Consolador, el qual ha estat enviat per a ensenyar la veritat.

15 I després heu rebut esperits que no podíeu comprendre, i els heu rebut com si fossin de Déu; i podeu justificar-vos en això?

16 Heus aquí, responeu-vos vosaltres mateixos; però tot i així, us tindré misericòrdia, i aquell que d'entre vosaltres sigui feble, des d'ara endavant serà fet fort.

17 Del cert us dic: El qui sigui ordenat per mi i enviat a predicar la paraula de la veritat pel Consolador, amb l'Esperit de veritat, la predica per l'Esperit de veritat o d'alguna altra manera?

18 I si és d'una altra manera, no és pas de Déu.

19 I també, el qui rebi la paraula de la veritat, la rep per l'Esperit de veritat o d'alguna altra forma?

20 Si és d'alguna altra forma, no és pas de Déu.

21 Per consegüent, com és que no podeu comprendre i saber que aquell que rep la paraula per l'Esperit de veritat, la rep tal com es predica per l'Esperit de veritat?

22 Així doncs, el qui predica i aquell que la rep es comprenen l'un a l'altre, i ambdós són edificats i s'alegren junts.

23 I tot allò que no edifiqui no és pas de Déu, sinó és tenebres.

24 El que sigui de Déu és llum; i aquell que rebi la llum i perduri en Déu, rep més llum; i aquesta llum resplendeix més i més fins al dia perfecte.

25 I també, del cert us dic, i ho dic perquè sapigueu la veritat, a fi que pugueu fer fugir les tenebres d'entre vosaltres:

26 El qui és ordenat de Déu i enviat, aquest és nomenat d'ésser el més gran, tot i essent el més petit i servent de tots.

27 Per consegüent, té totes les coses; perquè totes li són subjectes, tant al cel com a la terra, la vida i la llum, l'Esperit i el poder, tots enviats per la voluntat del Pare mitjançant Jesucrist, el seu Fill.

28 Però cap home no té totes les coses, si no és purificat i netejat de tot pecat.

29 I si sou purificats i netejats de tot pecat, demanareu el que vulgueu en nom de Jesús i així serà fet.

30 Però sapigueu això, que us serà indicat el que heu de demanar; i com que sou nomenats per a estar al capdavant, els esperits us seran subjectes.

31 Així doncs, succeirà que si veieu manifestat un esperit que no podeu comprendre, i no rebeu aquest esperit, demanareu al Pare en el nom de Jesús; i si ell no us dóna aquest esperit, aleshores sabreu que no és pas de Déu.

32 I us serà donat poder sobre aquest esperit; i proclamareu en contra seu, amb veu forta, que no és pas de Déu,

33 no amb acusacions injurioses, perquè no sigueu vençuts;

ni amb jactància ni jubileu, no sigui que s'apoderi de vosaltres.

34 Aquell que rebi de Déu, que ho acrediti a Déu; i que s'alegri que Déu el considera digne de rebre.

35 I en posar esment i en fer aquestes coses que heu rebut, i tot allò que rebreu més endavant—i us és donat el regne pel Pare, i el poder de vèncer totes les coses que no són pas ordenades d'ell—

36 heus aquí, del cert us dic, beneïts sou, vosaltres que ara escolteu aquestes paraules meves per boca del meu servent, perquè els vostres pecats us són perdonats.

37 Que surtin el meu servent Joseph Wakefield, amb el qual estic ben complagut, i el meu servent Parley P. Pratt, entre les esglésies i que les enforteixin amb paraules d'exhortació;

38 i que vagi el meu servent John Corrill també, o tots aquells dels meus servents que siguin ordenats a aquest ofici; i que treballin a la vinya; i que ningú no els impedeixi de fer allò que els he assenyalat.

39 Per tant, en aquesta cosa el meu servent Edward Partridge no és justificat; tot i així, que es penedeixi i serà perdonat.

40 Mireu, sou nens petits i no podeu suportar totes les coses de moment; heu de créixer en gràcia i en el coneixement de la veritat.

41 No temeu, menuts, perquè sou meus, i he vençut el món, i sou d'aquells que el meu Pare m'ha donat;

42 i cap dels qui el Pare m'ha donat no es perdrà.

43 I el Pare i jo som u. Jo sóc en el Pare i el Pare en mi, i en tant que m'heu rebut, vosaltres sou en mi i jo en vosaltres.

44 Per consegüent, estic enmig de vosaltres, i sóc el bon pastor i la pedra d'Israel. El qui edifiqui sobre aquesta roca no caurà mai.

45 I vindrà el dia en què sentireu la meva veu i em veureu, i sabreu que jo sóc.

46 Per consegüent, vetlleu, a fi que estigueu preparats. Així sigui. Amén.

SECCIÓ 51

*Revelació donada mitjançant Josep Smith el Profeta, a Thompson, Ohio, el mes de maig de l'any 1831 (*History of the Church, *1:173–174). En aquells dies els sants que es traslladaven des dels estats de l'est començaven a arribar a Ohio, i calia fer preparatius definitius per al seu establiment. Com que aquest treball pertocava en particular a l'ofici de bisbe, el bisbe Edward Partridge va demanar alguna instrucció sobre l'assumpte, i el Profeta recorregué al Senyor.*

1–8, Edward Partridge és nomenat per a reglamentar les majordomies i propietats; 9–12, Els sants han d'actuar honradament, i rebre parts iguals; 13–15, Han de tenir un magatzem del bisbe i organitzar les

propietats segons la llei del Senyor; 16–20, Ohio serà un lloc d'aplegament provisional.

PAREU atenció, diu el Senyor vostre Déu, i parlaré al meu servent Edward Partridge, i li donaré instruccions; perquè cal que rebi instruccions de com organitzar aquest poble.

2 Doncs, cal que siguin organitzats d'acord amb les meves lleis; si no, quedaran exclosos.

3 Per tant, que Edward Partridge i aquells que ell ha escollit, els quals em complauen, assenyalin als d'aquest poble la seva porció, cada home igual segons la seva família i segons les seves circumstàncies, carències i necessitats.

4 I que el meu servent Edward Partridge, en assenyalar a un home la seva porció, li expedeixi una escriptura que li asseguri la seva porció, a fi que la retingui, com a dret i herència dins l'església, fins que transgredeixi i la veu de l'església no el trobi digne d'ésser-ne membre, segons les lleis i aliances de la mateixa.

5 I, si és que transgredeix i no el troben digne de pertànyer a l'església, no tindrà poder per a reclamar la part que hagi consagrat al bisbe per als pobres i necessitats de la meva església; per consegüent, no retindrà la donació, sinó que podrà reclamar només aquella part que hagi rebut per escriptura.

6 I així seran assegurades totes les coses d'acord amb les lleis del país.

7 I que la part que pertoqui a aquest poble li sigui assenyalada.

8 I quant als diners que resten a aquest poble, que sigui designat un agent, per tal d'utilitzar els diners en proporcionar menjar i roba a aquest poble, segons les seves carències.

9 I que tots es tractin honradament i siguin iguals entre ells, i rebin igual, perquè sigueu u, així com us he manat.

10 I no deixareu que el que pertanyi a aquest poble sigui tret i traspassat al d'una altra església.

11 Així doncs, si una altra església vol rebre diners d'aquesta, que els torni a pagar d'acord amb el que convinguin.

12 I això es farà a través del bisbe o de l'agent, el qual serà nomenat per la veu de l'església.

13 I a més, que el bisbe assenyali un magatzem per aquesta església; i que totes les coses, tant de diners com de queviures, que excedeixin el que calgui per a les carències d'aquest poble, es guardin en mans del bisbe.

14 I que també ell retingui quelcom per a les seves necessitats i les de la seva família, mentre s'ocupi d'aquest treball.

15 I així concedeixo a aquest poble el privilegi d'organitzar-se segons les meves lleis.

16 I els consagro aquesta terra per una breu temporada, fins que jo, el Senyor, els proveeixi altrament, i els mani d'anar-sen;

17 i ni l'hora ni el dia no els serà donat de saber, per tant, que es comportin en aquesta terra com si anessin a estar-hi molts anys, i es tornarà pel seu bé.

18 Heus aquí, això servirà de model al meu servent Edward Partridge per a altres llocs, entre totes les esglésies.

19 I aquell que es trobi majordom fidel, just i savi, entrarà en el goig del seu Senyor, i heretarà la vida eterna.

20 En veritat us dic, que sóc Jesucrist, el qual ve aviat, en una hora que no us penseu. Així sigui. Amén.

SECCIÓ 52

*Revelació donada mitjançant Josep Smith el Profeta, als èlders de l'Església, a Kirtland, Ohio, el dia 7 de juny de l'any 1831 (*History of the Church, *1:175–179). S'havia convocat una conferència a Kirtland, que començava el dia tres de juny, i acabava el dia sis. En aquesta conferència es feren les primeres ordenacions distintives a l'ofici de summe sacerdot; també es discerniren algunes manifestacions d'esperits falsos i enganyadors, que aleshores foren increpats.*

1–2, S'assenyala que la propera conferència es faci a Missouri; 3–8, Són nomenats alguns èlders perquè viatgin junts; 9–11, Aquests han d'ensenyar el que els apòstols i profetes han escrit; 12–21, Els qui són il·luminats per l'Esperit treuen fruits de lloança i saviesa; 22–24, Són designats diversos èlders perquè surtin a predicar l'evangeli, mentre viatgen cap a Missouri per a la conferència.

HEUS aquí, així diu el Senyor als èlders que ha cridat i escollit en aquests darrers dies per la veu del seu Esperit,

2 dient: Jo, el Senyor, us faré saber tot allò que vull que feu des d'ara fins a la propera conferència, la qual es farà a Missouri, sobre la terra que consagraré per al meu poble, que és una resta de Jacob, i aquells que són hereus segons l'aliança.

3 Per tant, del cert us dic, que els meus servents Josep Smith, fill, i Sidney Rigdon emprenguin el seu viatge tan aviat com puguin fer els preparatius per a sortir de casa i viatjar cap a la terra de Missouri.

4 I a mesura que em siguin fidels, els serà indicat el que han de fer;

5 i també, si continuen fidels, se'ls donarà a conèixer la terra de la vostra herència.

6 I si no ho són, quedaran exclosos, així com jo vulgui i com em sembli bé.

7 I a més, en veritat us dic, que els meus servents Lyman Wight i John Corrill emprenguin de pressa el seu viatge;

8 i que també surtin els meus servents John Murdock i Hyrum Smith cap al mateix lloc, tot passant per Detroit.

9 I que viatgin des d'allí, predicant la paraula pel camí, sense dir res tret del que han escrit els profetes i apòstols, i allò que el Consolador els ensenyi mitjançant l'oració de la fe.

10 Que vagin de dos en dos, i que prediquin així pel camí a cada congregació, batejant amb aigua, i imposant-los les mans a la riba mateixa.

11 Perquè així diu el Senyor: Escurçaré la meva obra amb justícia, perquè vénen dies en què enviaré el judici fins a la victòria.

12 I que el meu servent Lyman Wight vagi amb compte, perquè Satanàs desitja garbellar-lo com a borrissol.

13 I mireu, el qui sigui fidel serà fet governant sobre moltes coses.

14 I a més a més, us donaré una norma en totes les coses a fi que no sigueu enganyats; perquè Satanàs es passeja arreu de la terra, i surt enganyant les nacions.

15 Per tant, el qui faci oració, i tingui l'esperit contrit, és acceptat de mi si obeeix les meves ordenances.

16 Aquell que parli, i tingui l'esperit contrit, amb un llenguatge humil i edificant, aquest és de Déu, si obeeix les meves ordenances.

17 I a més, el que tremoli sota el meu poder serà fet fort, i traurà fruits de lloança i saviesa, d'acord amb les revelacions i veritats que us he donat.

18 I a més, el qui sigui vençut i no tregui bons fruits, segons aquesta norma, no és de mi.

19 Per consegüent, per aquesta norma discernireu els esperits en cada cas sota tota l'extensió del cel.

20 I els dies han arribat; segons la fe dels homes els serà fet.

21 Heus aquí, aquest manament es dóna a tots els èlders que he escollit.

22 I a més a més, certament us dic, que surtin també els meus servents Thomas B. Marsh i Ezra Thayre, tot predicant la paraula pel camí cap a aquesta mateixa terra.

23 I a més, que surtin els meus servents, Isaac Morley i Ezra Booth, també predicant la paraula pel camí cap a aquesta mateixa terra.

24 I a més, que emprenguin el seu viatge els meus servents Edward Partridge i Martin Harris, junt amb els meus servents Sidney Rigdon i Josep Smith, fill.

25 Que surtin també els meus servents David Whitmer i Harvey Whitlock, tot predicant pel camí fins a aquesta mateixa terra.

26 I que també surtin els meus servents Parley P. Pratt i Orson Pratt, predicant pel camí fins a aquesta mateixa terra.

27 I que vagin també els meus servents Solomon Hancock i Simeon Carter cap a aquesta mateixa terra, tot predicant pel camí.

28 I que els meus servents Edson Fuller i Jacob Scott també emprenguin el seu viatge.

29 Que facin camí també els meus servents Levi W. Hancock i Zebedee Coltrin;

30 i també els meus servents Reynolds Cahoon i Samuel H. Smith;

31 i que els meus servents

Wheeler Baldwin i William Carter hi vagin també.

32 I que els meus servents Newel Knight i Selah J. Griffin siguin ordenats, i emprenguin també el seu viatge.

33 Sí, certament us dic, que viatgin tots cap al mateix lloc, per diversos camins; i l'un no edificarà sobre els fonaments de l'altre, ni seguirà les seves petjades.

34 El qui sigui fidel serà protegit i beneït amb molt de fruit.

35 I a més us dic, que els meus servents Joseph Wakefield i Solomon Humphrey vagin a les terres de l'est;

36 i que treballin entre les seves famílies, sense proclamar ninguna altra cosa excepte els profetes i apòstols, allò que han vist i sentit, i que sense cap dubte creuen, a fi que s'acompleixin les profecies.

37 A conseqüència de la transgressió, que es prengui de Heman Basset allò que se li donà, i que es posi sobre el cap de Simonds Ryder.

38 I a més, certament us dic, que siguin ordenats preveres Jared Carter i George James.

39 Que els èlders que romanen vetllin per les esglésies, i proclamin la paraula a les regions del voltant; i que treballin amb les seves pròpies mans a fi que no es practiqui la idolatria ni la iniquitat.

40 I en totes les coses us recordareu dels pobres i necessitats, els malalts i afligits, perquè el qui no fa aquestes coses no és deixeble meu.

41 I a més, que els meus servents Josep Smith, fill, Sidney Rigdon i Edward Partridge portin amb ells una recomanació de l'església, i que també se n'obtingui una pel meu servent Oliver Cowdery.

42 I així, tal com he dit, si sou fidels, us congregareu per a alegrar-vos a la terra de Missouri, la qual és terra de la vostra herència, i que de moment és terra dels vostres enemics.

43 Però heus aquí, jo, el Senyor, apressaré la ciutat al seu temps i coronaré els fidels amb joia i alegria.

44 Guaiteu, que sóc Jesucrist, el Fill de Déu, i els exaltaré el darrer dia. Així sigui. Amén.

SECCIÓ 53

*Revelació donada mitjançant Josep Smith el Profeta, a Algernon Sidney Gilbert, a Kirtland, Ohio, el mes de juny de l'any 1831 (*History of the Church, *1:179–180). Per sollicitud de Sidney Gilbert, el Profeta recorregué al Senyor respecte al treball i assignació del germà Gilbert dins l'Església.*

1–3, El nomenament i elecció de Sidney Gilbert dins l'Església és d'ésser ordenat èlder; 4–7, També ha de servir com agent del bisbe.

VET aquí, et dic a tu, Sidney Gilbert, servent meu, que he sentit les teves oracions; i m'has demanat que jo, el teu Senyor i Déu, et faci saber el teu nomenament i elecció dins l'església que jo el Senyor he aixecat en aquests darrers dies.

2 Vet aquí, jo, el Senyor, que fou crucificat pels pecats del món, et dono el manament de renunciar al món.

3 Pren sobre teu la meva ordenació, sí, la d'un èlder, per tal de predicar la fe, el penediment i la remissió dels pecats, segons la meva paraula, i la recepció de l'Esperit Sant per la imposició de les mans;

4 i també d'ésser agent d'aquesta església al lloc que el bisbe assenyali, segons els manaments que es donaran més endavant.

5 I a més, del cert et dic, emprendràs el teu viatge amb els meus servents Josep Smith, fill, i Sidney Rigdon.

6 Vet aquí, aquestes són les primeres ordenances que rebràs; i la resta se't farà saber en un dia futur, segons el teu treball a la meva vinya.

7 I a més, vull que aprenguis que només se salva aquell que persevera fins a la fi. Així sigui. Amén.

SECCIÓ 54

*Revelació donada mitjançant Josep Smith el Profeta, a Newel Knight, a Kirtland, Ohio, el juny de l'any 1831 (*History of the Church, *1:180–181). Entre els membres de l'Església de la branca de Thompson, Ohio, hi havia diferències d'opinió respecte a la consagració de propietats. Es posaven de manifest l'egoisme i la cobdícia, i Leman Copley havia trencat la seva aliança de consagrar una granja gran que tenia com a lloc d'herència per als sants que arribaven de Colesville, Nova York. Ezra Thayre també estava embolicat en la controvèrsia. Com a conseqüència, Newell Knight (president de la branca a Thompson) i altres èlders, havien vingut al Profeta, demanant com havien de prosseguir. El Profeta recorregué al Senyor, i rebé aquesta revelació (vegeu també la secció 56, que és continuació de la mateixa).*

1–6, Els sants han d'observar l'aliança de l'evangeli a fi d'assolir la misericòrdia; 7–10, Han d'ésser pacients en les tribulacions.

HEUS aquí, així diu el Senyor, l'Alfa i l'Omega, el principi i la fi, el qual fou crucificat pels pecats del món:

2 Vet aquí, del cert, del cert et dic a tu, el meu servent, Newel Knight, que has de continuar ferm en el nomenament que t'he assenyalat.

3 I si els teus germans volen escapar-se dels seus enemics, que es penedeixin de tots els seus pecats, i siguin veritable-

ment humils i contrits davant meu.

4 I ja que s'ha trencat l'aliança que feren amb mi, així també aquesta ha quedat nul·la i sense cap efecte.

5 I ai d'aquell pel qual hagi vingut aquesta ofensa, car més bé li hauria anat d'haver-se ofegat al fons de la mar.

6 Però beneïts són els qui han guardat l'aliança i observat el manament, perquè assoliran la misericòrdia.

7 Per tant, aneu-hi, fugiu d'aquesta terra, no sigui que els vostres enemics se us vinguin a sobre; empreneu el vostre viatge, i designeu el qui voleu perquè us sigui de capdavanter i que pagui els diners per a vosaltres.

8 I així fareu camí cap a les regions de l'oest, a la terra de Missouri fins a les fronteres dels lamanites.

9 I un cop acabat el viatge, heus aquí, us dic, guanyeu-vos la vida a la manera dels homes fins que jo us prepari un lloc.

10 I també, tingueu paciència en les tribulacions fins que jo vingui; mireu, que vinc aviat i porto amb mi el meu guardó, i aquells que m'han cercat d'hora, trobaran repòs per a les seves ànimes. Així sigui. Amén.

SECCIÓ 55

Revelació donada mitjançant Josep Smith el Profeta, a William W. Phelps, a Kirtland, Ohio, el mes de juny de l'any 1831 (History of the Church, *1:184–186). William W. Phelps, impressor, acabava d'arribar a Kirtland amb la seva família, i el Profeta demanà al Senyor instrucció respecte a ell.*

1–3, W. W. Phelps és cridat i escollit per a ésser batejat i ordenat èlder, i a predicar l'evangeli; 4, També ha d'escriure llibres per als nens a les escoles de l'Església; 5–6, Ha de viatjar a Missouri, que serà el lloc del seu treball.

VET aquí, així diu el Senyor a tu, William, servent meu, sí, el qui és el Senyor de tota la terra et diu que has estat nomenat i escollit; i després d'ésser batejat a l'aigua, si ho fas amb la mirada fixa en la meva glòria, obtindràs la remissió dels teus pecats i la recepció de l'Esperit Sant per a la imposició de mans;

2 i aleshores seràs ordenat per la mà del meu servent, Josep Smith, fill, per a ésser èlder a aquesta església, per a predicar el penediment i la remissió dels pecats per via del baptisme, en el nom de Jesucrist, Fill del Déu vivent.

3 I al qui imposis les mans, si és contrit davant meu, tindràs potestat d'atorgar-li l'Esperit Sant.

4 I a més a més, seràs ordenat per tal d'ajudar el meu servent Oliver Cowdery en l'obra d'imprimir, i en seleccionar i escriure llibres per a les escoles d'aquesta església, a fi que els nens petits també rebin instrucció davant meu, com a mi em complau.

5 I a més, certament et dic, que per aquesta raó viatjaràs amb els meus servents, Josep Smith, fill, i Sidney Rigdon, a fi que t'estableixis a la terra de la teva herència per tal de fer aquest treball.

6 I també que el meu servent Joseph Coe surti amb ells. La resta et serà donada a conèixer més endavant, segons la meva voluntat. Amén.

SECCIÓ 56

*Revelació donada mitjançant Josep Smith el Profeta, a Kirtland, Ohio, el mes de juny de l'any 1831 (*History of the Church, *1:186–188). Ezra Thayre, que havia estat assenyalat perquè viatgés a Missouri amb Thomas B. Marsh (vegeu la secció 52:22), no pogué emprendre la seva missió quan l'altre estava a punt. L'èlder Thayre no estava preparat a causa d'estar involucrat amb els problemes a Thompson, Ohio (vegeu l'encapçalament de la secció 54). El Senyor respongué a la sol·licitud del Profeta sobre l'assumpte, amb aquesta revelació.*

1–2, Els sants han d'aixecar la seva creu i seguir el Senyor a fi d'assolir la salvació; 3–13, El Senyor mana i revoca, i els desobedients són expulsats; 14–17, Ai dels rics que no donen ajut als pobres, i ai dels pobres que no tenen el cor trencat; 18–20, Beneïts els pobres que són purs de cor, perquè aquests heretaran la terra.

PAREU atenció, oh poble que professa el meu nom, diu el vostre Senyor i Déu; perquè vet aquí, la meva ira està encesa en contra dels rebels, i coneixeran el meu braç i la meva indignació el dia de la visita i de la ira sobre les nacions.

2 I qui no aixequi la seva creu i em segueixi, i guardi els meus manaments, no se salvarà.

3 Heus aquí, jo, el Senyor, mano; i el qui no obeeixi serà expulsat en el meu propi i degut temps, un cop que jo hagi manat i s'hagi trencat el meu manament.

4 Per conseqüent, jo, el Senyor, mano i revoco, com em sembla bé; i tot això tindrà resposta sobre el cap dels rebels, diu el Senyor.

5 Així doncs, revoco el manament que vaig donar als meus servents Thomas B. Marsh i Ezra Thayre, i li dono un nou manament al meu servent Thomas, d'emprendre de pressa el seu viatge cap a la terra de Missouri, i que el meu servent Selah J. Griffin l'acompanyi.

6 Perquè heus aquí, revoco el manament que vaig donar als meus servents Selah J. Griffin i Newel Knight, a conseqüència de la tossuderia i les rebel·lions del meu poble a Thompson.

7 Per tant, que romangui amb ells el meu servent Newel Knight; i tots aquells que vulguin anar-se'n, poden sortir si

són contrits davant meu, i seran portats per ell a la terra que he assenyalat.

8 I a més, del cert us dic, que el meu servent Ezra Thayre ha de penedir-se del seu orgull i egoisme, i obeir el manament anterior que li vaig donar, respecte al lloc on viu.

9 I si ho fa, ja que no es faran divisions de la terra, ell encara serà designat d'anar a la terra de Missouri;

10 altrament, rebrà de volta els diners que ha pagat, i se n'anirà del lloc, i serà expulsat de la meva església, diu el Senyor Déu dels Exèrcits;

11 i encara que passin el cel i la terra, aquestes paraules no passaran pas, sinó que s'acompliran.

12 I si cal que el meu servent Josep Smith, fill, pagui els diners, vet aquí, jo, el Senyor, els hi tornaré a pagar a la terra de Missouri, a fi que aquests dels quals hagi rebut siguin recompensats, segons el que facin;

13 perquè segons allò que facin, rebran, fins i tot terrenys per a la seva herència.

14 Heus aquí, així diu el Senyor al meu poble: Teniu moltes coses a fer, i de què penedir-vos; perquè mireu, que els vostres pecats han arribat fins a mi i no són perdonats, ja que cerqueu de donar consells segons la vostra pròpia manera.

15 I el vostre cor no queda sadoll; i no obeïu la veritat, més aviat trobeu plaer en la iniquitat.

16 Ai de vosaltres, els rics, que no voleu donar dels vostres béns als pobres!, perquè les vostres riqueses us podriran l'ànima; i aquesta serà la vostra lamentació el dia de la visita, i del judici i de la indignació: La sega ha passat, s'ha acabat l'estiu, i la meva ànima no està salvada!

17 Ai de vosaltres els pobres, que no teniu el cor trencat ni l'esperit contrit, i que mai teniu sadoll el ventre; que no pareu d'aferrar-vos als béns d'altri, i teniu els ulls plens de cobdícia i no voleu treballar amb les pròpies mans!

18 Però beneïts els pobres que són purs de cor, aquells que tenen el cor trencat i l'esperit contrit, perquè veuran el regne de Déu venint amb poder i gran glòria per a la seva deslliurança; doncs, l'abundància de la terra serà seva.

19 Perquè, guaiteu, el Senyor vindrà, i portarà amb ell la seva recompensa; i donarà a cadascú el seu guardó, i els pobres s'alegraran;

20 i la seva posteritat heretarà la terra de generació en generació, per sempre més. I ara deixo de parlar-vos. Així sigui. Amén.

SECCIÓ 57

*Revelació donada mitjançant Josep Smith el Profeta, a Sió, Comtat de Jackson, Missouri, el dia 20 de juliol de l'any 1831 (*History of the Church, *1:189–190). Tot complint el manament del Senyor (la secció*

52), els èlders havien fet el viatge des de Kirtland fins a Missouri, passant per moltes experiències, i s'havien trobat amb alguna oposició. En contemplar la condició dels lamanites i la manca en general entre ells, tant de civilització com de refinament i religió, el Profeta exclamà amb oració suplicant: "Quan florirà l'erm com la rosa? Quan serà edificada Sió en la seva glòria, i on es trobarà el teu temple al qual vindran de totes les nacions als darrers dies?" (History of the Church, *1:189). Més endavant, rebé aquesta revelació.*

1–3, Independence, Missouri, és l'indret per a la ciutat de Sió i per al temple; 4–7, Els sants han de comprar terrenys i rebre herències en aquell sector; 8–16, Sidney Gilbert ha d'establir-hi un comerç, W. W. Phelps hi treballarà com a impressor, i Oliver Cowdery editarà materials per a imprimir.

ESCOLTEU, oh èlders de la meva església, diu el vostre Senyor i Déu, vosaltres que us heu aplegat junts en aquesta terra, d'acord amb els meus manaments, que és la de Missouri, terra que he assenyalada i consagrada per a l'aplegament dels sants.

2 Per tant, aquesta és la terra de promissió i el lloc de la ciutat de Sió.

3 I així diu el vostre Senyor i Déu, aquí hi ha saviesa si és que en voleu rebre. Heus aquí, el lloc que ara s'anomena Independence és el punt central; i l'indret per al temple es troba cap a l'oest, en un solar no gaire lluny del jutjat.

4 Per tant, és encertat que els sants comprin aquest terreny i també tota parcel·la cap a l'oest, fins a la línia que corre recte entre jueu i gentil;

5 com també cada parcel·la que confina amb les prades, en tant que els meus deixebles puguin comprar terrenys. Vet aquí, que això és prudent, per tal que l'obtinguin com a herència sempiterna.

6 I que el meu servent Sidney Gilbert s'ocupi de l'ofici que li he assenyalat, de rebre diners i ésser agent de l'església, i de fer compres de terrenys a totes les regions del voltant, al pas que es pugui fer amb rectitud i com la prudència ho dicti.

7 I que el meu servent Edward Partridge es mantingui ferm en l'ofici que li he assenyalat, i reparteixi entre els sants les seves herències tal com he manat; i igualment tots aquells que ell hagi designat perquè l'ajudin.

8 I a més, del cert us dic, que el meu servent Sidney Gilbert s'estableixi en aquest lloc, i hi posi un comerç perquè vengui mercaderies sense frau, per tal que obtingui diners per a la compra de terrenys per al bé dels sants, i que obtingui qualsevol cosa que necessitin els deixebles per a establir-se a les seves herències.

9 I també que el meu servent Sidney Gilbert obtingui una llicència—vet aquí, que en això hi ha saviesa, i el qui llegeixi, que

entengui—perquè envïi mercaderies també a la gent, per conducte dels que vulgui, com empleats al seu servei;

10 i així, que proveeixi pels meus sants, a fi que el meu evangeli es prediqui als qui es troben a les tenebres i a la regió de l'ombra de la mort.

11 I a més, del cert us dic, que el meu servent William W. Phelps es posi en aquest indret, i s'hi estableixi com impressor de l'església.

12 I vet aquí, si el món rep els seus escrits—en això hi ha saviesa—que ell obtingui tot allò que pugui amb rectitud, per al bé dels sants.

13 I que el meu servent Oliver Cowdery l'ajudi, tal com he manat, en qualsevol indret que jo l'indiqui, en copiar, corregir i seleccionar, a fi que totes les coses siguin rectes davant meu, tal com sigui comprovat per l'Esperit mitjançant ell.

14 I així, que aquells dels quals he parlat siguin establerts a la terra de Sió, tan aviat com sigui possible, junt amb les seves famílies, per tal de fer aquestes coses, tal com he dit.

15 I ara, pel que fa a l'aplegament: Que el bisbe i l'agent facin els preparatius per aquelles famílies que han rebut el manament de venir a aquesta terra, tan aviat com sigui possible, i que les estableixin a les seves herències.

16 I a la resta dels èlders i membres es donaran instruccions addicionals més endavant. Així sigui. Amén.

SECCIÓ 58

*Revelació donada mitjançant Josep Smith el Profeta, a Sió, Comtat de Jackson, Missouri, el dia 1 d'agost de l'any 1831 (*History of the Church, *190–195). El primer diumenge després de l'arribada del Profeta i el seu grup al Comtat de Jackson, Missouri, es convocà una reunió, i dues persones es batejaren. En aquesta setmana membres de Colesville arribaren des de la branca de Thompson, junt amb alguns altres (vegeu la secció 54). Molts desitjaven saber la voluntat del Senyor respecte a ells en el nou lloc d'aplegament.*

1–5, Els que suporten la tribulació seran coronats de glòria; 6–12, Els sants han de preparar-se per a les noces de l'Anyell i el sopar del Senyor; 13–18, Els bisbes són jutges d'Israel; 19–23, Els sants han d'obeir les lleis del país; 24–29, Els homes han d'utilitzar el seu albir per a fer el bé; 30–33, El Senyor mana i revoca; 34–43, Per tal de penedir-se, els homes han de confessar els seus pecats i abandonar-los; 44–58, Els sants han de comprar les seves herències i aplegar-se a Missouri; 59–65, S'ha de predicar l'evangeli a cada ésser vivent.

POSEU atenció, oh èlders de la meva església, pareu l'o-

rella a la meva paraula, i apreneu de mi la meva voluntat pel que fa a vosaltres, i també a aquesta terra a la qual us he enviat.

2 Perquè certament us dic, beneït sigui aquell que guarda els meus manaments, en vida o en la mort; i el qui és fidel en la tribulació, tindrà un guardó més gran en el regne dels cels.

3 De moment no podeu veure amb els ulls naturals el pla del vostre Déu respecte a les coses que vindran més endavant, ni la glòria que seguirà després de molta tribulació.

4 Perquè després de molta tribulació vénen les benediccions. Per consegüent, s'apropa el dia en què sereu coronats amb molta glòria; no ha arribat l'hora encara, però és a prop.

5 Recordeu això que us dic per endavant, a fi que ho penseu al cor, i rebeu el que seguirà.

6 Heus aquí, en veritat us dic, que és per aquest motiu que us he enviat: perquè sigueu obedients, i a fi que tingueu el cor preparat per a donar testimoniatge de les coses que han de venir;

7 i també perquè tingueu l'honor de posar-hi els fonaments, i de donar testimoniatge de la terra sobre la qual s'aixecarà la Sió de Déu;

8 i a més, perquè es prepari un festí de carns amb greix per als pobres; sí, un festí de carns sucoses, de vi amb la vinassa, ben purificat, a fi que la terra sàpiga que les paraules dels profetes no fallaran;

9 sí, un sopar de la casa del Senyor, ben disposat, al qual seran convidades totes les nacions.

10 Primer, els rics i els instruïts, els savis i els nobles;

11 i després ve el dia del meu poder; aleshores els pobres, els coixos, els cecs i els sords entraran a les noces de l'Anyell, i hi participaran del sopar del Senyor, tot preparat per al gran dia que ve.

12 Heus aquí, jo, el Senyor, ho he proferit.

13 I perquè el testimoniatge surti de Sió, de la boca de la ciutat de l'herència de Déu—

14 Sí, i és per aquesta raó que us hi he enviat, i he escollit el meu servent Edward Partridge i li he assenyalat la seva missió en aquesta terra.

15 Però si no es penedeix dels seus pecats, que són la incredulitat i la ceguesa de cor, que vagi amb compte, no sigui que caigui.

16 Heus aquí, se li ha donat la seva missió, i no se li tornarà a donar.

17 I el qui ocupi aquesta missió és nomenat per a ésser jutge d'Israel, com fou en els dies antics, per tal de repartir les terres de l'herència de Déu als seus fills;

18 i de jutjar el seu poble pel testimoniatge dels justos, i amb l'ajuda dels seus consellers, segons les lleis del regne donades pels profetes de Déu.

19 Perquè, del cert us dic, la meva llei serà observada sobre aquesta terra.

20 Que ningú no es pensi que

és governant; més aviat que Déu governi el qui jutgi, segons el consell de la seva pròpia voluntat, o sigui, aquell que aconsella o seu al seient del tribunal.

21 Que ningú no infringeixi les lleis del país, perquè el qui observa les lleis de Déu no té necessitat d'infringir-ne les lleis.

22 Per tant, subjecteu-vos a les potestats que siguin, fins que regni aquell a qui pertoca el dret de regnar, i que sotmeti sota els seus peus tot enemic.

23 Heus aquí, les lleis que heu rebut de la meva mà són les lleis de l'església, i amb aquesta mira les considerareu. Vet aquí, que en això hi ha saviesa.

24 I ara, com he dit respecte al meu servent Edward Partridge, aquesta és la terra de la seva residència, i dels que ha escollit com a consellers seus; i també és la terra de residència del qui he designat per a guardar el meu magatzem;

25 per tant, que s'enduguin les seves famílies a aquesta terra, segons el que determinin entre ells i amb mi.

26 Perquè vet aquí, no convé que jo mani en totes les coses; ja que aquell que és compel·lit en tot és un servent mandrós i no pas savi; així doncs, no tindrà cap recompensa.

27 Del cert us dic, els homes han d'estar afanyosament compromesos en una causa bona, i de fer moltes coses de la seva pròpia i lliure voluntat, i de portar a cap molta justícia;

28 perquè el poder està en ells, així que són els seus propis agents. I en tant que els homes facin el bé, de cap mena no perdran la seva recompensa.

29 Però el qui no faci res fins que se li mani, i rebi un manament amb cor dubtós, complintlo tot amb desídia, el tal ja és condemnat.

30 Qui sóc jo, diu el Senyor, que vaig fer l'home, de tenir lliure de culpa aquell que no obeeixi els meus manaments?

31 Qui sóc jo, diu el Senyor, de fer promeses i no pas complirles?

32 Mano, i els homes no obeeixen; revoco, i no reben la benedicció.

33 Aleshores, es diuen al cor: Aquesta no és pas l'obra del Senyor, perquè les seves promeses no s'acompleixen. Però ai d'aquests!, perquè la seva recompensa jeu dessota, i no ve de dalt.

34 I ara us dono més instrucció pel que fa a aquesta terra.

35 Em sembla convenient que el meu servent Martin Harris serveixi d'exemple a l'església, en posar dels seus diners davant el bisbe de la mateixa.

36 I també, això és llei per a cada home que s'acosti a aquesta terra per a rebre una herència; i farà amb els seus diners allò que la llei mani.

37 I també convé que es comprin terrenys a Independence, per al lloc del magatzem, i també la casa de la impremta.

38 I altres instruccions respecte al meu servent Martin Harris li seran indicades per l'Esperit, a

fi que rebi la seva herència com més bé li sembli;

39 i que es penedeixi dels seus pecats, perquè busca les lloances del món.

40 També, que el meu servent William W. Phelps s'ocupi de l'ofici al qual l'he nomenat, i rebi la seva herència en la terra;

41 i ell també té necessitat de penedir-se; doncs, jo, el Senyor, no estic ben complagut amb ell, perquè busca de sobresortir, i no és prou mans davant meu.

42 Heus aquí, el qui s'ha penedit dels seus pecats n'està perdonat, i jo, el Senyor, no els recordo més.

43 D'aquesta manera sabreu si un home es penedeix dels seus pecats: Vet aquí, els confessarà i els abandonarà.

44 I ara, del cert us dic pel que fa a la resta dels èlders de la meva església: Encara no ha arribat l'hora, fins d'aqui a molts anys, en què rebran la seva herència en aquesta terra, a menys que ho vulguin per l'oració de la fe, i això només si els és assenyalat pel Senyor.

45 Perquè, heus aquí, ells ajuntaran els pobles tots plegats des dels extrems de la terra.

46 Per tant, reuniu-vos junts; i aquells que no siguin designats a romandre en aquesta terra, que prediquin l'evangeli a les regions del voltant, i que torni després cadascú a casa seva.

47 Que prediquin pel camí, i donin testimoniatge de la veritat a tot arreu, i que cridin al penediment el ric, l'altiu, l'humil i el pobre.

48 I que estableixin esglésies, al pas que els habitants de la terra vulguin penedir-se.

49 I que es nomeni un agent per la veu de l'església, per a l'església que és a l'Ohio, perquè rebi diners per la compra de terrenys a Sió.

50 I dono al meu servent Sidney Rigdon el manament d'escriure una descripció de la terra de Sió, i una declaració de la voluntat de Déu, segons l'Esperit li ho faci saber.

51 I també una epístola i subscripció que seran presentades a totes les esglésies, a fi d'obtenir-ne diners que es posaran en mans del bisbe mateix o de l'agent, com més bé li sembli o com ell mani, per a comprar terrenys com una herència per als fills de Déu.

52 Perquè, vet aquí, en veritat us dic, que el Senyor vol que els deixebles i els fills dels homes obrin el seu cor, fins a comprar tota aquesta regió, tan aviat com el temps ho permeti.

53 Heus aquí, en això hi ha saviesa. I que facin això, no sigui que no rebin cap herència, excepte pel vessament de la sang.

54 I també, al pas que s'obtinguin terrenys, que hi enviïn treballadors de tota mena a aquella terra, perquè treballin pels sants de Déu.

55 Que es facin totes aquestes coses amb ordre, i que es donin a conèixer els privilegis dels terrenys de tant en tant, pel bisbe o per l'agent de l'església.

56 I que es faci l'obra de l'aplegament no pas amb presses

ni com en fuga, sinó com ho aconsellin els èlders de l'església en les conferències, segons el coneixement que rebin de tant en tant.

57 I que el meu servent Sidney Rigdon consagri i dediqui al Senyor aquesta terra i l'indret del temple.

58 I que es convoqui una conferència; i després d'això, que els meus servents Sidney Rigdon i Josep Smith, fill, en tornin, i que els acompanyi també Oliver Cowdery, a fi d'acomplir el que resta de l'obra que els he assenyalat a la seva pròpia terra, i el demés tal com determinin les conferències.

59 I que cap home no torni d'aquesta terra sense donar testimoniatge pel camí del que sap i que sense cap dubte creu.

60 I que allò que fou conferit sobre Ziba Peterson li sigui tret, i que ell segueixi com membre de l'església, treballant amb les seves mans amb els germans, fins que sigui prou disciplinat per tots els seus pecats; perquè no els confessa, i pensa amagar-los.

61 Que la resta dels èlders d'aquesta església que vénen aquí, alguns dels quals són altament beneïts, sí, fora de mida, també convoquin una conferència sobre aquesta terra.

62 I que el meu servent Edward Partridge dirigeixi la conferència que ells convoquin.

63 I aleshores, que ells tornin, tot predicant l'evangeli pel camí, i donant testimoniatge de les coses que els siguin revelades.

64 Perquè, certament, el pregó ha de sortir des d'aquest lloc a tot el món, i fins als cantons més llunyans de la terra; l'evangeli ha de predicar-se a tota criatura, amb senyals que seguiran els qui creguin.

65 I heus aquí, el Fill de l'Home ve. Amén.

SECCIÓ 59

Revelació mitjançant Josep Smith el Profeta a Sió, Comtat de Jackson, Missouri, el dia 7 d'agost de l'any 1831 (History of the Church, *1:196–201). Abans d'assentar aquesta revelació en el registre, el Profeta escriví una descripció de la terra de Sió, on el poble ja s'havia reunit. La terra havia estat consagrada, com el Senyor indicà, i s'havia dedicat l'indret del futur temple. El Senyor fa aplicables aquests manaments de manera especial als sants a Sió.*

1–4, Els sants fidels a Sió seran beneïts; 5–8, Han d'estimar i servir el Senyor, i guardar els seus manaments; 9–19, En guardar sant el dia del Senyor, els sants reben benediccions tant temporals com espirituals; 20–24, Els justos reben la promesa de la pau en aquest món, i la vida eterna en el venidor.

HEUS aquí, així diu el Senyor, beneïts són aquells que han vingut a aquesta terra

amb la mirada fixa en la meva glòria, segons els meus manaments.

2 Perquè els que viuen heretaran la terra; i aquells que hagin mort descansaran de tot el seu treball, i les seves obres els acompanyaran; i rebran una corona a les mansions del meu Pare, que tinc preparades per a ells.

3 Sí, beneïts són aquells que posin els peus sobre la terra de Sió, els quals han obeït el meu evangeli; perquè rebran com a recompensa les coses bones de la terra, la qual els donarà de la seva força.

4 I també seran coronats amb benediccions de dalt, sí, amb manaments no pocs, i amb revelacions a la seva saó—tots aquells que siguin fidels i diligents davant meu.

5 Per tant, els dono aquest manament: Estimaràs el teu Senyor i Déu amb tot el teu cor, ànima, ment i força; i en el nom de Jesucrist el serviràs.

6 Estimaràs el teu proïsme com a tu mateix. No furtaràs, ni cometràs adulteri, ni mataràs, ni faràs cap cosa semblant.

7 Donaràs les gràcies al Senyor el teu Déu en totes les coses.

8 Oferiràs un sacrifici al Senyor el teu Déu amb rectitud, sí, el d'un cor trencat i un esperit contrit.

9 I a fi de mantenir-te més incontaminat del món, aniràs a la casa d'oració i hi oferiràs els teus sacraments en el meu dia sant;

10 perquè, certament, aquest és un dia que t'és assenyalat per a descansar dels teus treballs i a fer les teves devocions a l'Altíssim;

11 tot i així, els teus vots s'oferiran amb rectitud tots els dies i a tota hora;

12 però recorda, que en aquest dia del Senyor, oferiràs les teves ofrenes i els teus sacraments a l'Altíssim, tot confessant els teus pecats als teus germans i davant el Senyor.

13 I aquest dia no faràs cap altra cosa, tret de preparar-te els aliments amb senzillesa de cor, a fi que els teus dejunis siguin perfectes, o en altres paraules, que la teva joia sigui complerta.

14 Certament, això és dejuni i oració, o en altres paraules, gaubança i oració.

15 I si feu aquestes coses amb acció de gràcies, amb un cor i un semblant alegre, no pas amb molta rialla perquè això és pecat, sinó amb el cor alegre i una bona cara,

16 certament, us dic, que si feu això, l'abundància de la terra és vostra, els animals del camp i les aus del cel, i el que puja en els arbres i camina sobre la terra;

17 sí, i l'herba i les coses bones que vénen de la terra, sigui per a aliment, o vestimenta, o per a cases, o graners, horts o jardins o vinyes;

18 sí, totes les coses que surten de la terra, a la seva saó, són fetes pel benefici i l'ús de l'home, tant per complaure'l la vista com alegrar-li el cor;

19 sí, per a aliment i vestimen-

ta, per tastar i olorar, per enfortir el cos i vigoritzar l'ànima.

20 I a Déu li complau haver donat totes aquestes coses a l'home; perquè per aquest fi foren fetes, per tal d'utilitzar-les amb judici, no pas amb excés, ni amb exacció.

21 I en res no ofèn l'home a Déu, o contra ningú no està encesa la seva ira, sinó contra aquells que no reconeixen la seva mà en totes les coses i no obeeixen els seus manaments.

22 Heus aquí, això va d'acord amb la llei i els profetes; per tant, no m'amoïneu més respecte a aquest assumpte.

23 Apreneu, més aviat, que el qui faci les obres de rectitud rebrà la seva recompensa, que és la pau en aquest món i la vida eterna en el venidor.

24 Jo, el Senyor, ho he proferit, i l'Esperit en dóna testimoniatge. Amén.

SECCIÓ 60

*Revelació donada mitjançant Josep Smith el Profeta, al Comtat de Jackson, Missouri, el dia 8 d'agost de l'any 1831 (*History of the Church, *1:201–202). En aquesta ocasió els èlders que havien estat designats per a tornar cap a l'Est volien saber com havien de procedir, i el camí i la manera en què havien de viatjar.*

1–9, Els èlders han de predicar l'evangeli a les congregacions dels impius; 10–14, No han de malgastar el temps, ni colgar a terra els talents; 15–17, Poden rentar-se els peus com a testimoniatge en contra d'aquells que rebutgin l'evangeli.

HEUS aquí, així diu el Senyor als èlders de la seva església, els quals han de tornar de pressa cap a la terra d'on vingueren: Heus aquí, em complau que hàgiu vingut fins aquí;

2 però amb alguns no estic complagut del tot, perquè no volen obrir la boca, sinó que amaguen el talent que els he donat, a causa del temor dels homes. Ai d'aquests!, perquè la meva ira s'encén en contra d'ells.

3 I s'esdevindrà que si no em són més fidels, els serà tret inclús allò que tenen.

4 Perquè jo, el Senyor, governo als cels de dalt i entre les hosts de la terra; i el dia que integri les meves joies, tothom coneixerà allò que mostra el poder de Déu.

5 Però, del cert, us parlaré referent al vostre viatge de retorn d'on vinguéreu. Que es faci o es compri un vaixell, segons us sembli més bé, que a mi m'és igual, i emprengueu el vostre viatge de pressa cap al lloc que s'anomena Saint Louis.

6 I des d'allí, que els meus servents Sidney Rigdon, Josep Smith, fill, i Oliver Cowdery viatgin fins a Cincinnati;

7 i en arribar a aquest lloc, que alcin la veu i declarin la meva paraula amb veu forta, sense ira

o sense dubtar, imposant-los a sobre mans santes. Perquè puc fer-vos sants, i us són perdonats els vostres pecats.

8 I que els qui resten, surtin de Sant Louis de dos en dos, i prediquin la paraula, no pas amb presses, entre les congregacions dels impius, fins que arribin a les esglésies d'on sortiren.

9 I tot això per al bé de les esglésies, car per aquest fi els hi he enviat.

10 I dels diners que li he donat al meu servent Edward Partridge, que imparteixi una porció als meus èlders, aquells que han rebut el manament de tornar-hi;

11 i els qui puguin, que els hi tornin a pagar a través de l'agent; i aquell que no pot, no se li exigirà.

12 I ara parlo als altres que han de venir a aquesta terra.

13 Heus aquí, han estat enviats a predicar el meu evangeli entre les congregacions dels impius; per tant, els dono un manament així: No malgastaràs el teu temps, ni colgaràs a terra el teu talent perquè no es conegui.

14 I després d'haver anat a la terra de Sió, i d'haver proclamat la meva paraula, en tornarás aviat, tot anunciant la meva paraula entre les congregacions dels impius, no pas amb presses, ni amb ira ni baralles.

15 I sacsejaràs la pols dels peus contra aquells que no et rebin, no en presència seva, no fos que els provoquéssiu, sinó en secret; i et rentaràs els peus com a testimoniatge en contra d'ells per al dia del judici.

16 Heus aquí, amb això en teniu prou, i és la voluntat del qui us ha enviat.

17 I per boca del meu servent Josep Smith, fill, es farà saber allò que pertoqui a Sidney Rigdon i Oliver Cowdery. La resta, més tard. Així sigui. Amén.

SECCIÓ 61

*Revelació donada mitjançant Josep Smith el Profeta, a les ribes del riu Missouri, a McIlwaine's Bend, el 12 d'agost de l'any 1831 (*History of the Church, *1:202–205). En el viatge de retorn a Kirtland, el Profeta i deu èlders havien baixat pel riu Missouri amb canoes. El tercer dia del viatge passaren per molts destrets. L'èlder William W. Phelps, a plena llum de dia, veié en visió el destructor muntat amb poder sobre la faç de les aigües.*

1–12, El Senyor ha decretat moltes destruccions sobre les aigües; 13–22, Aquestes foren maleïdes pel Joan, i el destructor munta sobre la seva faç; 23–29, Alguns tenen potestat de manar les aigües; 30–35, Els èlders han de viatjar de dos en dos, i predicar l'evangeli; 36–39, Han de preparar-se per a la vinguda del Fill de l'Home.

HEUS aquí, escolteu la veu del qui té tot poder, el qual és d'eternitat en eternitat, l'Alfa i l'Omega, el principi i la fi.

2 Heus aquí, del cert us diu el

Senyor a vosaltres, oh èlders de la meva església, que us heu reunit en aquest lloc: Ara teniu els pecats perdonats, perquè jo, el Senyor, perdono els pecats, i sóc misericordiós amb aquells que els confessen amb el cor humil;

3 però, certament us dic, no convé que aquesta companyia sencera dels meus èlders baixi amb presses sobre les aigües, mentre els qui habiten de les dues bandes pereixen en la incredulitat.

4 Malgrat tot, ho vaig permetre perquè poguéssiu donar-ne testimoni; heus aquí, hi ha molts perills sobre les aigües, i sobretot des d'ara endavant;

5 perquè jo, el Senyor, he decretat en la meva ira moltes destruccions sobre les aigües, sí, i sobre aquestes en particular.

6 Tot i així, tota carn és a la meva mà, i el qui d'entre vosaltres sigui fidel, no perirà per les aigües.

7 Per tant, convé que els meus servents Sidney Gilbert i William W. Phelps es donin pressa en el seu encàrrec i la seva missió.

8 Amb tot, no vaig permetre que us n'anéssiu fins que haguéssiu estat disciplinats per tots els vostres pecats, a fi que sigueu u, per tal que no morissiu en la maldat;

9 però ara, certament us dic, em convé que us separeu. Per consegüent, que els meus servents Sidney Gilbert i William W. Phelps s'emportin els seus companys anteriors, i es donin pressa en el seu camí perquè compleixin la seva missió, i mitjançant la fe reeixiran;

10 i en tant que em siguin fidels, seran preservats; i jo, el Senyor, estaré amb ells.

11 I que els altres s'enduguin allò que calgui per a vestir-se.

12 Que el meu servent Sidney Gilbert s'emporti tot allò que no us sigui necessari, segons acordeu.

13 Ara, vet aquí, per al vostre bé us vaig donar un manament quant a aquestes coses; i jo, el Senyor, raonaré amb vosaltres com raonava amb els homes als temps antics.

14 Heus aquí, jo, el Senyor, en el principi vaig beneir les aigües; però als darrers dies, per boca del meu servent Joan, les he maleïdes.

15 Per la qual cosa, vindran dies en què cap ésser de carn no estarà segur damunt d'elles.

16 I diran en dies venidors que ningú no pot anar a la terra de Sió sobre les aigües, excepte el qui sigui recte de cor.

17 I, tal com jo, el Senyor, en el principi vaig maleir la terra, així als darrers dies l'he beneïda, a la seva saó, per a l'ús dels meus sants, perquè mengin de la seva abundància.

18 I ara us dono un manament, i el que dic a un serveix per tots, a fi que previngueu els vostres germans pel que fa a aquestes aigües: que no hi viatgin, no sigui que els falli la fe i quedin atrapats en paranys.

19 Jo, el Senyor, ho he decretat, i el destructor hi munta sobre la

seva faç, i no revoco pas el decret.

20 Jo, el Senyor, ahir vaig estar enfadat amb vosaltres, però avui s'ha apartat la meva ira.

21 Per tant, que aquells dels quals he parlat que havien de sortir de pressa—una altra vegada us ho dic—que emprenguin el viatge aviat.

22 I m'és igual, després d'un temps, un cop que hagin complert la seva missió, si hi van per aigua o per terra; que facin d'acord amb el que se'ls faci saber, segons el seu juí des d'ara endavant.

23 I ara, respecte als meus servents Sidney Rigdon, Josep Smith, fill, i Oliver Cowdery, que no se'n vagin una altra vegada sobre les aigües, excepte pel canal quan tornin a casa; o en altres paraules, que no viatgin sobre les aigües, sinó pel canal.

24 Heus aquí, jo, el Senyor, he assenyalat als meus sants la manera de viatjar, i és aquesta: Després de deixar el canal, aniran per terra, ja que tenen el manament de viatjar i pujar a la terra de Sió;

25 i faran com els fills d'Israel, tot assentant el seu campament pel camí.

26 I mireu, que heu de donar aquest manament a tots els vostres germans.

27 Malgrat tot, el qui hagi rebut potestat de manar les aigües, a aquest l'Esperit li farà conèixer totes les seves vies;

28 consegüentment, que faci allò que l'Esperit del Déu vivent li mani, bé sigui per terra o sobre les aigües, tal com em resta a mi de fer des d'ara endavant.

29 I a vosaltres us és posat de manifest el curs, o la forma en què els sants del campament del Senyor han de viatjar.

30 I també, del cert els dic als meus servents Sidney Rigdon, Josep Smith, fill, i Oliver Cowdery: No heu d'obrir la boca entre les congregacions dels impius, fins que arribeu a Cincinnati;

31 i en aquell lloc alçareu la veu a Déu contra aquell poble, sí, fins a aquell qui els té encesa la ira en contra per la seva maldat, un poble quasi a punt per a la destrucció.

32 I des d'allí, que viatgin entre les congregacions dels seus germans, perquè per ara les seves obres fan més falta entre ells que entre les congregacions dels impius.

33 I ara, respecte als altres, que viatgin i proclamin la paraula entre les congregacions dels impius, en tant que els sigui manifestat.

34 I si fan això, netejaran les seves vestimentes i quedaran sense taca davant meu.

35 I que viatgin junts, o aparellats, com els sembli més bé, però que no se separin els meus servents Reynolds Cahoon i Samuel H. Smith, en els quals em complac, fins que arribin a casa seva, i això per a un savi propòsit meu.

36 I ara, certament us dic, i el que dic a un ho dic a tots: Ànims, menuts meus, perquè

estic enmig de vosaltres, i no us he abandonat;

37 i en tant que us humilieu davant meu, són vostres les benediccions del regne.

38 Cenyiu-vos els lloms i desvetlleu, i sigueu assenyats, tot esperant l'arribada del Fill de l'Home, perquè vindrà en una hora que no us penseu.

39 Pregueu sempre perquè no caigueu en la temptació, a fi que pugueu suportar el dia de la seva vinguda, ja sigui en la vida o en la mort. Així sigui. Amén.

SECCIÓ 62

*Revelació donada mitjançant Josep Smith el Profeta, a les ribes del riu Missouri, a Chariton, Missouri, el dia 13 d'agost de l'any 1831 (*History of the Church, *1:205–206). Aquell dia el Profeta i els seus companys, que venien en camí des d'Independence cap a Kirtland, es trobaren amb alguns èlders que se n'anaven cap a la terra de Sió, i després de saludar-se amb alegria, el Profeta rebé aquesta revelació.*

1–3, Els testimoniatges queden registrats al cel; 4–9, Els èlders han de viatjar i predicar segons el juí i com els dugui l'Esperit.

HEUS aquí, pareu atenció, oh èlders de la meva església, diu el vostre Senyor i Déu, sí, Jesucrist, el vostre advocat, el qual coneix les febleses de l'home i sap com socórrer aquells que són temptats.

2 I, en veritat, tinc els ulls posats en aquells que encara no han pujat a la terra de Sió; per tant, la vostra missió no s'ha acabat encara.

3 Però, beneïts sou, perquè el testimoniatge que heu donat ha estat inscrit al registre del cel a fi que el contemplin els àngels; i aquests s'alegren de vosaltres, i els vostres pecats us són perdonats.

4 I ara, seguiu pel vostre camí. Reuniu-vos sobre la terra de Sió; convoqueu una reunió, i alegreu-vos tots junts, i oferiu un sacrament a l'Altíssim.

5 I aleshores podreu tornar-hi per a testimoniar, sí, ja sigui tots plegats, o de dos en dos, com us sembli bé, m'és igual; només sigueu fidels i proclameu el missatge joiós als habitants de la terra, o entre les congregacions dels impius.

6 Heus aquí, jo, el Senyor, us he ajuntat a fi que s'acompleixi la promesa de què els fidels d'entre vosaltres serien preservats i s'alegrarien tots junts a la terra de Missouri. Jo, el Senyor, faig promeses als fidels i no puc mentir.

7 Jo, el Senyor, estic disposat, i si algú de vosaltres vol anar-hi a cavall, o amb mula, o en carro, rebrà aquesta benedicció, si la rep de la mà del Senyor amb el cor agraït en totes les coses.

8 Resta en vosaltres de fer aquestes coses segons el vostre juí i les indicacions de l'Esperit.

9 Mireu, que el regne és vostre; i certament, estic amb els fidels per sempre. Així sigui. Amén.

SECCIÓ 63

*Revelació donada mitjançant Josep Smith el Profeta, a Kirtland, Ohio, a finals del mes d'agost de l'any 1831 (*History of the Church, *1:206–211). El Profeta, Sidney Rigdon i Oliver Cowdery havien arribat a Kirtland el dia 27 d'agost, després del viatge a Missouri. Com a pròleg d'aquesta revelació, el Profeta escriví: "En aquests dies del començament de l'Església, hi havia un gran anhel d'obtenir la paraula del Senyor sobre qualsevol assumpte que d'alguna manera es relacionés amb la nostra salvació, i ja que en aquell moment la terra de Sió era l'objectiu temporal més important davant nostre, vaig demanar al Senyor informació addicional sobre l'aplegament dels sants i la compra de terrenys, i d'altres assumptes" (*History of the Church, *1:207).*

1–6, Un dia d'ira sobrevindrà als impius; 7–12, Els senyals vénen per la fe; 13–19, El qui adulteria al seu cor negarà la fe i serà llençat al llac de foc; 20, Els fidels rebran una herència sobre la terra transfigurada; 21, La relació completa del que passà al Mont de la Transfiguració encara no s'ha revelat; 22–23, Els obedients rebran els misteris del regne; 24–31, S'han de comprar herències a Sió; 32–35, El Senyor decreta les guerres, i els impius es maten entre ells; 36–48, Els sants han d'aplegar-se a Sió i proveir-se dels diners per a la seva edificació; 49–54, S'afirmen les benediccions als fidels en la Segona Vinguda i la Resurrecció, i durant el Milenari; 55–58, Avui és un dia d'advertència; 59–66, Quan les persones usen el nom del Senyor sense cap autorització, és com prendre'l en fals.

POSEU atenció, oh poble; obriu el vostre cor i pareu l'orella des de lluny; escolteu, vosaltres que us anomeneu el poble del Senyor, i sentiu la seva paraula i la seva voluntat quant a vosaltres.

2 Sí, en veritat us dic, escolteu la paraula d'aquell que té la ira encesa en contra dels impius i els rebels;

3 el qual disposa emportar-se el qui vol portar, i conservar amb vida aquell que vol conservar;

4 el que edifica segons la seva voluntat i plaer; i destrueix quan li plau; i pot llençar l'ànima cap a l'infern.

5 Heus aquí, jo, el Senyor, profereixo la meva veu, i serà obeïda.

6 Per consegüent, del cert us dic: Que els impius vagin amb compte, i que els rebels temin i tremolin, i que els descreguts no obrin la boca, perquè el dia de la ira els vindrà a sobre com un remolí, i tothom sabrà que sóc Déu.

7 I el qui cerqui senyals, veurà senyals, però no pas per a salvació.

8 En veritat us dic, que hi ha entre vosaltres aquells qui cerquen senyals, i d'aquests n'hi ha hagut des del començament;

9 però vet aquí, la fe no ve pels senyals, més aviat els senyals segueixen els qui creuen.

10 Sí, els senyals vénen per la fe, no pas per la voluntat dels homes, ni com a ells els complagui, sinó per la voluntat de Déu.

11 Sí, els senyals vénen per la fe fins als prodigis, doncs, sense la fe cap home no complau a Déu; i aquell amb qui Déu s'enfada, no hi està ben complagut; així que a aquests no els mostra cap senyal, només amb còlera per a la seva condemnació.

12 Per tant, jo el Senyor, no estic complagut amb els qui d'entre vosaltres han cercat senyals i prodigis per a la fe, i no pas per al bé dels homes per la meva glòria.

13 Tot i així, dono manaments, i molts s'han apartat dels meus manaments i no els han guardat.

14 Hi havia entre vosaltres adúlters i adúlteres, alguns dels quals s'han allunyat de vosaltres, i d'altres que encara hi romanen i que més endavant seran descoberts.

15 Que vagin amb compte aquests, i es penedeixin aviat, no sigui que els judicis els vinguin a sobre com un parany, i es posi de manifest la seva insensatesa, i les seves obres els segueixin fins als ulls del poble.

16 I certament us dic, com ja he dit abans, el qui mira una dona amb luxúria per a cobejarla, o si algú comet adulteri al seu cor, aquest no tindrà l'Esperit, sinó que negarà la fe i sentirà temor.

17 Per la qual cosa, jo, el Senyor, he dit que els covards, els descreguts, i tots els mentiders, i qualsevol que estimi i digui mentides, i el fornicador i l'embruixador, tots plegats, tindran la seva part en aquell llac que crema amb foc i sofre, que és la segona mort.

18 Del cert us ho dic, que aquests no tindran part en la primera resurrecció.

19 I ara, heus aquí, jo, el Senyor, us dic que no sou justificats, ja que aquestes coses es troben entre vosaltres.

20 Malgrat tot, aquell que perseveri amb fe i faci la meva voluntat, el tal reeixirà; i rebrà una herència sobre la terra quan arribi el dia de la transfiguració,

21 quan la terra serà transfigurada, segons el model que fou mostrat als meus apòstols sobre el mont; i d'aquesta relació encara no n'heu rebut la plenitud.

22 I ara, del cert us dic, com he dit que us faria conèixer la meva voluntat a vosaltres, mireu, que us n'assabentaré, no pas per via de manament, perquè hi ha molts de vosaltres que no busquen de guardar els meus manaments.

23 Però a aquell qui guarda els meus manaments, li faré saber els misteris del meu regne, i li

seran com a font d'aigües vives, tot brotant fins a vida eterna.

24 I ara, heus aquí, aquesta és la voluntat del vostre Senyor i Déu respecte als seus sants: Que es reuneixin tots plegats a la terra de Sió, no pas amb presses, no sigui que hi hagi confusió, la qual porta la pestilència.

25 Contempleu la terra de Sió! Jo, el Senyor, la tinc a les meves pròpies mans;

26 tot i així, jo, el Senyor, dono al Cèsar les coses que són del Cèsar.

27 Així doncs, jo, el Senyor, vull que compreu els terrenys, per tal que porteu avantatge del món, que pugueu reclamar-ne, i que no siguin incitats a la ira.

28 Perquè Satanàs els incita a agitar-se amb còlera contra vosaltres, i a vessar-vos la sang.

29 Així que la terra de Sió no s'obtindrà excepte per compra o per sang, altrament no hi haurà herència per a vosaltres.

30 I si fos per compra, certament beneïts sou;

31 i si fos per sang, com que us és prohibit de vessar-la, tindreu els vostres enemics a sobre, i sereu escarnits de ciutat en ciutat, i de sinagoga en sinagoga, i només restaran uns quants per a rebre una herència.

32 Jo, el Senyor, m'enfado amb els impius, i retinc el meu Esperit dels habitants de la terra.

33 He fet jurament en la meva ira, i he decretat guerres sobre la faç de la terra, i els impius es mataran entre ells, i el temor s'apoderarà de tothom;

34 i també els sants tot just se n'escaparan; tot i així, jo, el Senyor, estic amb ells, i baixaré del cel, de la presència del meu Pare, i consumiré els impius amb un foc que no s'apaga.

35 I vet aquí, tot això no serà encara, sinó aviat.

36 Així que, puix que jo, el Senyor, he decretat totes aquestes coses sobre la faç de la terra, vull que els meus sants es reuneixin a la terra de Sió;

37 i que tothom prengui la rectitud a les seves mans i la fidelitat sobre els seus lloms, i que alci la veu d'advertència als habitants de la terra, tot proclamant, tant amb paraules com amb fugida, que la desolació sobrevindrà als malvats.

38 Per consegüent, que els meus deixebles de Kirtland posin en ordre els seus afers temporals, dels qui habiten en aquesta granja.

39 Que el meu servent Titus Billings, que té al seu càrrec aquest terreny, el vengui, a fi que estigui a punt, la primavera que ve, per a viatjar fins a la terra de Sió, junt amb els que hi resideixen, llevat d'aquells que jo reservaré per a mi, els quals no sortiran fins que jo els hi mani.

40 I que tots els diners disponibles s'envïin a la terra de Sió, m'és igual que siguin molts o pocs, a aquells que he nomenat per a rebre'ls.

41 Heus aquí, jo, el Senyor, donaré poder al meu servent Josep Smith, fill, perquè discerneixi per l'Esperit els qui han de pujar a la terra de Sió, i aquells

dels meus deixebles que han de romandre.

42 Que el meu servent Newel K. Whitney retingui encara el seu comerç, o en altres paraules, la botiga, per un temps.

43 Però que aporti tots els diners que pugui, per tal que s'enviïn a la terra de Sió.

44 Heus aquí, aquestes coses són a les seves mans, i que faci segons li sembli prudent.

45 Del cert us dic, que ell sigui nomenat com agent dels deixebles que hi restin, i que sigui ordenat amb aquest poder.

46 I aleshores, que vagi aviat entre les esglésies, junt amb el meu servent Oliver Cowdery, exposant-hi aquestes coses. Vet aquí, aquesta és la meva voluntat, de recollir diners de la manera que he indicat.

47 Qui sigui fidel i perseveri, vencerà el món.

48 Aquell que envïi tresors a la terra de Sió rebrà una herència en aquest món, i les seves obres el seguiran, i també tindrà una recompensa en el món venidor.

49 Sí, i beneïts són els morts que moren en el Senyor, des d'ara endavant. Quan el Senyor vingui, i les coses velles passin, i totes les coses es facin noves, s'aixecaran dels morts per a no morir més, i rebran una herència davant el Senyor a la ciutat santa.

50 I el qui visqui quan vingui el Senyor, i hagi guardat la fe, beneït sigui; amb tot, li serà assenyalat de morir a l'edat de l'home.

51 I els nens creixeran fins que siguin grans; els ancians moriran, però no dormiran pas a la pols, sinó que seran canviats en un obrir i tancar d'ulls.

52 Així doncs, per aquesta causa els apòstols predicaren al món la resurrecció dels morts.

53 Aquestes coses són les que heu d'estar esperant; i, parlant segons la manera del Senyor, ara són a prop, i en un temps a venir, àdhuc en el dia de la vinguda del Fill de l'Home.

54 I fins aquella hora hi haurà verges insensates entre les sensates; i en aquella hora es farà una separació completa entre el just i el malvat; i aquell dia enviaré els meus àngels per arrencar-ne els impius i llençar-los al foc que no s'apaga.

55 I ara, vet aquí, en veritat us dic, que a mi, el Senyor, no em complau gens el meu servent Sidney Rigdon; s'exalçà de cor, i no rebé consells, sinó que afligí l'Esperit;

56 conseqüentment, el seu escrit no té acceptació davant el Senyor, i en farà un altre; i si el Senyor no l'accepta, vet aquí, no ocuparà més el lloc al qual l'he nomenat.

57 I a més a més, del cert us dic, els qui desitgen en el seu cor, amb mansuetud, cridar els pecadors al penediment, que siguin ordenats a aquest poder.

58 Perquè avui és un dia d'advertència i no pas de moltes paraules. Doncs, jo, el Senyor, no sóc per a ser burlat en els darrers dies.

59 Mireu, que sóc de dalt, i el

meu poder jeu fins a baix. Estic sobre totes les coses, i en tot, i enmig de tot, i escodrinyo totes les coses; i el dia vindrà en què totes les coses m'estaran sotmeses.

60 Heus aquí, sóc l'Alfa i l'Omega, sí, Jesucrist mateix.

61 Per tant, que tots els homes vagin amb compte de com prenen el meu nom als seus llavis;

62 perquè vet aquí, certament us dic, hi ha molts que estan sota aquesta condemna, els quals prenen el nom del Senyor i l'usen en va, sense tenir cap autoritat.

63 Per tant, que els de l'església es penedeixin dels seus pecats; i jo, el Senyor, els reconeixeré; i si no, quedaran exclosos.

64 Recordeu que allò que ve de dalt és sagrat, i s'ha d'expressar amb cura i pel constrenyiment de l'Esperit; i en això no hi ha cap condemna. I vosaltres rebeu l'Esperit mitjançant l'oració, per tant, sense això, la condemna roman.

65 Que els meus servents, Josep Smith, fill, i Sidney Rigdon, es busquin casa, segons siguin ensenyats per l'Esperit mitjançant l'oració.

66 Aquestes coses romanen per a vèncer, a través de la paciència, a fi que el que ho faci pugui rebre un pes de glòria més excel·lent i etern, i si no, una condemna més gran. Amén.

SECCIÓ 64

*Revelació donada mitjançant Josep Smith el Profeta als èlders de l'Església, a Kirtland, Ohio, el dia 11 de setembre de l'any 1831 (*History of the Church, *1:211–214). El Profeta es preparava per a traslladar-se a Hiram, Ohio, per tal de treballar novament en la traducció de la Bíblia, que havia deixat mentre era a Missouri. Un grup de germans que havia rebut el manament de viatjar a Sió (Missouri), s'afanyava a fer preparatius de sortir el mes d'octubre. En aquesta època tan enfeinada, es rebé la revelació.*

1–11, Es mana als sants que es perdonin l'un a l'altre, per a no caure en el pecat més greu; 12–22, Els impenitents han de comparèixer davant l'Església; 23–25, Qui sigui delmat no serà cremat a la vinguda del Senyor; 26–32, Els sants reben l'admonició de no contreure deutes; 33–36, Els rebels quedaran exclosos de Sió; 37–40, L'Església jutjarà les nacions; 41–43, Sió florirà.

HEUS aquí, així us diu el vostre Senyor i Déu: Oh èlders de la meva església, pareu atenció i escolteu, i rebeu la meva voluntat quant a vosaltres.

2 Perquè, en veritat us dic, és la meva voluntat que venceu el món; en conseqüència, tindré compassió de vosaltres.

3 Hi ha entre vosaltres els qui han pecat; però del cert us dic, per aquesta sola vegada, per a

la meva pròpia glòria i la salvació de les ànimes, us he perdonat els vostres pecats.

4 Tindré misericòrdia de vosaltres, car us he donat el regne.

5 I les claus dels misteris del regne no li seran tretes al meu servent Josep Smith, fill, a través dels mitjans que he assenyalat, mentre visqui, si obeeix les meves ordenances.

6 Hi ha alguns que han buscat raons contra ell sense causa;

7 tot i així, ell ha pecat; però en veritat us dic, que jo, el Senyor, perdono els pecats d'aquells que els confessen davant meu i demanen perdó, si no han fet pecat de mort.

8 Els meus deixebles en els dies de l'antiguitat buscaven raons l'un contra l'altre, i no es perdonaven l'un a l'altre en el seu cor; i per aquesta maldat foren afligits i greument disciplinats.

9 Per això, us dic que hauríeu de perdonar-vos els uns als altres; perquè el qui no perdona les ofenses del seu germà, queda condemnat davant el Senyor, ja que en ell roman el pecat més gran.

10 Jo, el Senyor, perdonaré el qui vulgui perdonar, però a vosaltres es demana que perdoneu tothom.

11 I hauríeu de dir dins el cor: Que jutgi Déu entre tu i jo, i et premiï segons les teves accions.

12 I el que no es penedeixi dels seus pecats ni els confessi, el portareu davant de l'església i fareu amb ell allò que les escriptures us diuen, ja sigui per manament o per revelació.

13 I això ho fareu perquè Déu sigui glorificat—no pas perquè no perdoneu, no tenint compassió, sinó perquè sigueu justificats als ulls de la llei, a fi que no ofengueu aquell que és el vostre legislador—

14 certament us dic, que per aquesta causa fareu aquestes coses.

15 Heus aquí, jo, el Senyor, vaig enutjar-me amb el qui era el meu servent, Ezra Booth, així com amb el meu servent Isaac Morley, perquè no observaren la llei, ni tampoc el manament;

16 buscaren la maldat dins els seus cors, i jo, el Senyor, vaig retenir-los el meu Esperit. Condemnaren com a cosa dolenta allò en què no hi havia cap mal; amb tot, he perdonat el meu servent Isaac Morley.

17 I també el meu servent Edward Partridge, en efecte, ha pecat, i Satanàs cerca de destruir-li l'ànima; però quan aquestes coses se'ls facin saber, i es penedeixin de la seva maldat, seran perdonats.

18 I ara, certament us dic, em convé que dins d'unes setmanes el meu servent Sidney Gilbert torni al seu negoci i a la seva agència a la terra de Sió;

19 i que tot allò que ha vist i sentit es faci saber als meus deixebles, perquè no pereixin. I per aquesta raó he dit aquestes coses.

20 I a més a més us dic, que a fi que el meu servent Isaac Morley no sigui temptat més del que pugui resistir, i us aconselli erròniament per al vostre perjudici,

vaig donar el manament que es vengués la seva granja.

21 No vull que el meu servent Frederick G. Williams vengui la seva granja, perquè jo, el Senyor, vull estar ben arrelat a la terra de Kirtland uns cinc anys més, durant els quals no enderrocaré els malvats, a fi que en pugui salvar alguns.

22 I després d'aquell dia, jo, el Senyor, no tindré per culpable a ningú que pugi amb el cor obert cap a la terra de Sió; perquè jo, el Senyor, requereixo el cor dels fills dels homes.

23 Heus aquí, el temps present s'anomena avui fins a la vinguda del Fill de l'Home; i certament és un dia de sacrifici i un dia pel delme del meu poble, car qui sigui delmat no serà cremat a la seva vinguda.

24 Perquè després d'avui ve la cremada—parlant així segons la manera del Senyor—perquè en veritat us dic, que a l'endemà tots els altius i els qui fan maldat seran com a rostoll; i jo els cremaré, doncs, sóc el Senyor dels Exèrcits; i no disculparé ningú que quedi a Babilònia.

25 Per consegüent, si em creieu, treballareu mentre s'anomena avui.

26 I no convé que els meus servents, Newel K. Whitney i Sidney Gilbert, venguin el seu comerç ni els béns que tenen aquí; doncs, no és prudent sinó fins que aquells que romanen de l'església, que encara hi resten, pugin a la terra de Sió.

27 Mireu, que s'ha dit a les meves lleis, o s'ha prohibit, que es contraguin deutes amb els enemics.

28 Però vet aquí, en cap temps no s'ha dit que el Senyor no ha de prendre quan ell vol, i pagar com li sembli bé.

29 De manera que, com que vosaltres sou agents, esteu fent l'obra del Senyor; i el que feu d'acord amb la voluntat d'ell, és l'afer del Senyor.

30 I ell us ha posat a fi que subministreu pels seus sants en aquests darrers dies, per tal que obtinguin una herència a la terra de Sió.

31 I vet aquí, jo, el Senyor, us declaro, i les meves paraules són certes i no fallaran, que l'obtindran.

32 Però totes les coses han d'esdevenir-se a la seva hora.

33 Per tant, no us canseu de fer el bé, perquè esteu posant els fonaments d'una obra gran. I de les coses petites procedeix allò que és gran.

34 Vet aquí, el Senyor requereix el cor i una ment ben disposada; i els ben disposats i els obedients menjaran de l'abundància de la terra de Sió en aquests darrers dies.

35 I els rebels quedaran exclosos de la terra de Sió; i seran foragitats, i no heretaran la terra.

36 Perquè del cert us dic, els rebels no són de la sang d'Efraïm; per consegüent, seran arrencats.

37 Heus aquí, jo, el Senyor, en aquests darrers dies, he fet la meva església semblant a un jutge assentat en un turó, o en un indret alt, per tal de jutjar les nacions.

38 Perquè s'esdevindrà que els habitants de Sió jutjaran totes les coses que pertoquin a Sió.

39 I els mentiders i els hipòcrites seran provats per ells; i aquells que no són apòstols i profetes seran coneguts.

40 I fins i tot el bisbe, qui és jutge, i els seus consellers, si no continuen ferms en les seves majordomies, seran condemnats; i uns altres seran col·locats al seu lloc.

41 Perquè, heus aquí, us dic que Sió florirà, i la glòria del Senyor hi reposarà;

42 i serà com a insígnia per al poble, i hi vindran de totes les nacions que hi ha sota el cel.

43 I el dia arribarà en què les nacions de la terra tremolaran a causa d'ella, i tindran por a causa dels seus poderosos. El Senyor ho ha proferit. Amén.

SECCIÓ 65

*Revelació donada mitjançant Josep Smith el Profeta, a Hiram, Ohio, el mes d'octubre de l'any 1831 (*History of the Church, *1:218). El Profeta designa aquesta revelació com a una oració.*

1–2, Les claus del regne de Déu són confiades a l'home sobre la terra, i la causa de l'evangeli reeixirà; 3–6, El regne mil·lenari del cel baixarà i s'ajuntarà amb el regne de Déu sobre la terra.

PAREU atenció i considereu la veu com d'un enviat des de les altures, qui és fort i poderós, i la seva crida s'escampa fins als extrems de la terra, sí, la seva veu és per a tothom: Prepareu la via del Senyor, adreceu-li les seves sendes.

2 Les claus del regne de Déu han estat confiades a l'home sobre la terra, i des d'allí l'evangeli rodarà fins als seus extrems, com la pedra tallada de la muntanya, no pas amb mans, que rodarà fins que ompli la terra sencera.

3 Sí, una veu que crida: Adreceu els camins del Senyor, disposeu el sopar de l'Anyell, prepareu-vos per a l'Espòs.

4 Clameu al Senyor, invoqueu el seu nom sant, feu saber els seus prodigis entre els pobles.

5 Pregueu al Senyor, per tal que el seu regne s'estengui sobre la terra, i que els habitants el rebin i siguin preparats pels dies que vénen, quan el Fill de l'Home baixarà pel cel, tot revestit del resplendor de la seva glòria, per a trobar-se amb el regne de Déu que s'ha establert sobre la terra.

6 Així doncs, que s'estengui el regne de Déu, per tal que s'acosti el regne del cel, i que tu, oh Déu, siguis glorificat al cel així com a la terra, a fi que els teus enemics siguin vençuts; perquè és teva l'honra, el poder i la glòria, per sempre més. Amén.

SECCIÓ 66

Revelació donada mitjançant Josep Smith el Profeta, a Orange, Ohio, el dia 25 d'octubre de l'any 1831 (History of the Church, *1:219–221). Aquest era el primer dia d'una conferència important. Com a pròleg d'aquesta revelació, el Profeta escriví: "A sol·licitud de William E. McLellin, vaig recórrer al Senyor, i vaig rebre la següent"* (History of the Church, *1:220).*

1–4, L'aliança sempiterna és la plenitud de l'evangeli; 5–8, Els èlders han de predicar, testificar i raonar amb les persones; 9–13, El servei fidel en el ministeri assegura una herència de vida eterna.

HEUS aquí, així diu el Senyor al meu servent William E. McLellin: Beneït ets, ja que t'has apartat dels teus pecats, i has rebut les meves veritats, diu el Senyor, el teu Redemptor, el Salvador del món, sí, de tots aquells que creguin en el meu nom.

2 Certament et dic, beneït ets per haver rebut la meva aliança sempiterna, la plenitud mateixa del meu evangeli, enviada entre els fills dels homes perquè tinguin vida i tinguin part en les glòries que seran revelades als darrers dies, tal com fou escrit pels profetes i apòstols dels dies antics.

3 Certament, així et dic, William, servent meu, que estàs net, però no pas del tot; per tant, penedeix-te de les coses que no em complauen, diu el Senyor, perquè jo te les mostraré.

4 I ara, jo, el Senyor, en veritat et mostraré el que vull de tu, o allò que és la meva voluntat respecte a tu.

5 Vet aquí, certament et dic, que és la meva voluntat que proclamis el meu evangeli de terra en terra, i de ciutat en ciutat, sí, a totes aquelles regions veïnes on no s'hagi proclamat.

6 No t'hi estiguis gaire en aquest lloc, ni tampoc no te'n vagis encara a la terra de Sió; però segons el que puguis enviar, envia'l-hi; altrament, no pensis en els teus béns.

7 Vés a les terres de l'est i dóna testimoniatge a cada lloc i poble i sinagoga, tot raonant amb la gent.

8 I que vagi amb tu el meu servent, Samuel H. Smith; no l'abandonis, i dóna-li les teves instruccions; i qui sigui fidel serà enfortit en cada lloc; i jo, el Senyor, us acompanyaré.

9 Posa les teves mans sobre els malalts, i sanaran. No tornis fins que jo, el Senyor, t'ho mani. Tingues paciència en les afliccions. Demana, i rebràs; truca, i et serà obert.

10 No cerquis d'estar sobrecarregat. Abandona tota injustícia. No cometis adulteri—una temptació que t'ha preocupat.

11 Guarda aquestes paraules, perquè són vertaderes i fidels; i magnificaràs el teu ofici, i animaràs a molts cap a Sió amb

càntics d'una alegria sempiterna sobre el seu cap.

12 Continua en aquestes coses fins a la fi, i tindràs una corona de vida eterna a la dreta del meu Pare, el qual és ple de gràcia i de veritat.

13 Certament, així ho diu el Senyor, el teu Déu i Redemptor, sí, Jesucrist. Amén.

SECCIÓ 67

*Revelació donada mitjançant Josep Smith el Profeta, a Hiram, Ohio, el mes de novembre de l'any 1831 (*History of the Church, *1:224–225). Ocorregué en una conferència especial, en la que es proposà i determinà la publicació de les revelacions del Senyor que ja s'havien rebut per mitjà del Profeta (vegeu l'encapçalament de la secció 1). Decidiren que Oliver Cowdery i John Whitmer portarien els manuscrits de les revelacions a Independence, on W. W. Phelps les publicaria com "El Llibre de Manaments". Molts dels germans donaren solemne testimoniatge de què les revelacions compilades a punt de ser publicades eren veritables, com els fou atestat per l'Esperit Sant que els il·luminava. El Profeta escriví que després de rebre la revelació coneguda com la secció 1, alguns comentaris negatius es feren respecte al llenguatge que s'usava a les revelacions. Aquesta revelació vingué a continuació.*

1–3, El Senyor escolta les oracions dels seus èlders i vetlla per ells; 4–9, Desafia al més savi que dupliqui la més petita de les seves revelacions; 10–14, Els èlders fidels seran vivificats per l'Esperit i veuran la faç de Déu.

ESCOLTEU i pareu atenció, oh èlders de la meva església que us heu reunit, perquè he sentit les vostres oracions, i conec el vostre cor, i els vostres desigs han pujat fins a mi.

2 Mireu, que tinc els meus ulls posats en vosaltres, i els cels i la terra els tinc a les meves mans, i les riqueses de l'eternitat són meves per a donar.

3 Us pensàveu que rebrieu la benedicció que us fou estesa; però, vet aquí, certament us dic, encara teniu por al vostre cor, en veritat us dic, que per aquest motiu no la rebéreu.

4 I ara jo, el Senyor, us dono un testimoniatge de la veritat d'aquests manaments que teniu al vostre davant.

5 Heu posat els ulls en el meu servent Josep Smith, fill; i heu conegut el seu llenguatge i les seves imperfeccions, i heu cercat en el cor la ciència de poder expressar-vos més enllà del llenguatge d'ell. Això també ho sabeu.

6 Ara, busqueu del Llibre dels Manaments fins al més petit d'entre ells, i designeu al qui de vosaltres sigui el més savi;

7 o si hi ha d'entre vosaltres algú que en farà un de semblant, aleshores sou justificats en dir que no sabeu si són veritables;

8 però si no podeu fer-ne un de

semblant, estareu sota condemna si no doneu testimoni de que són la veritat.

9 Perquè sabeu que no hi ha cap injustícia en ells, i tot allò que és just baixa des de dalt, des del Pare de les llums.

10 I a més a més, certament us dic, que és vostre el privilegi, i us faig la promesa a vosaltres que heu estat ordenats a aquest ministeri, que si us desposseïu de tota enveja i temor, i us humilieu davant meu—perquè encara no sou prou humils—el vel es fendirà, i em veureu i sabreu que Jo Sóc, no pas amb la ment carnal o natural, sinó amb l'espiritual.

11 Perquè cap home en la carn mai no ha vist Déu en cap temps, a no ser que hagi estat vivificat per l'Esperit de Déu.

12 Ni cap home natural pot suportar la presència de Déu, ni segons la ment carnal.

13 De moment no podeu suportar la presència de Déu, ni el ministeri d'àngels; així doncs, continueu amb paciència fins a perfeccionar-vos.

14 No deixeu que la vostra ment es torni enrera; i quan sigueu dignes, al meu propi i degut temps, veureu i coneixereu el que us fou conferit per la mà del meu servent Josep Smith, fill. Amén.

SECCIÓ 68

*Revelació donada mitjançant Josep Smith el Profeta, a Hiram, Ohio, el mes de novembre de l'any 1831, a sol·licitud d'Orson Hyde, Luke S. Johnson, Lyman E. Johnson i William E. McLellin (*History of the Church, *1:227–229). Encara que aquesta revelació fou donada com a resposta a la súplica que es manifestés el parer del Senyor respecte als èlders esmentats, molt del seu contingut pertany a tota l'Església.*

1–5, Les paraules dels èlders, moguts per l'Esperit Sant, són escriptura; 6–12, Els èlders han de predicar i batejar, i els senyals acompanyaran aquells que són creients veritables; 13–24, El qui sigui primogènit d'entre els fills d'Aaron pot servir com a Bisbe President (o sigui, tenir les claus de la presidència com a bisbe), sota la direcció de la Primera Presidència; 25–28, Se'ls mana als pares que ensenyin l'evangeli als seus fills; 29–35, Els sants han de guardar el dia del Senyor, treballar amb diligència, i pregar.

EL meu servent Orson Hyde rebé la crida per a la seva ordinació, de proclamar l'evangeli sempitern per l'Esperit del Déu vivent, de poble en poble i de terra en terra, entre les congregacions dels impius i a les seves sinagogues, tot raonant amb ells, i exposant-los tota escriptura.

2 I heus aquí, això és un model per a tot aquell que hagi estat ordenat a aquest sacerdoci, i que hagi rebut la missió de sortir.

3 I això els servirà de model:

Parlaran segons els inspiri l'Esperit Sant.

4 I el que diguin, quan són inspirats per l'Esperit Sant, serà escriptura, serà la voluntat del Senyor, serà el parer del Senyor, serà la paraula del Senyor, serà la veu del Senyor, i el poder de Déu per a salvació.

5 Heus aquí, aquesta és la promesa del Senyor per a vosaltres, oh servents meus.

6 Sigueu de bon ànim, doncs, i no temeu, perquè jo, el Senyor, estic amb vosaltres i us donaré suport; i donareu testimoniatge de mi, sí, de Jesucrist mateix, que sóc el Fill del Déu vivent, que vaig ésser, que sóc i que he de venir.

7 Aquesta és la paraula del Senyor per a tu, Orson Hyde, servent meu, i també a Luke Johnson, Lyman Johnson i William E. McLellin, servents meus, i a tot èlder fidel de la meva església.

8 Aneu per tot el món, proclameu l'evangeli a tota criatura, actuant amb l'autoritat que us he donat, batejant en el nom del Pare, i del Fill, i de l'Esperit Sant.

9 I el qui cregui i sigui batejat, se salvarà, i aquell que no creu, serà condemnat.

10 I el que creu, rebrà la benedicció de senyals que l'acompanyaran, com està escrit.

11 I a vosaltres us serà permès de conèixer els senyals dels temps, i els senyals de la vinguda del Fill de l'Home.

12 I tots aquells dels quals el Pare testifiqui, a ells se'ls donarà el poder de segellar per a vida eterna. Amén.

13 I ara, respecte als assumptes apart de les aliances i manaments, són aquests:

14 Hi haurà més endavant, en el degut temps del Senyor, d'altres bisbes per a ser apartats per l'església, els quals serviran en ministeri tal com el primer.

15 Per tant, seran summes sacerdots que siguin dignes, i seran nomenats per la Primera Presidència del Sacerdoci de Melquisedec, a no ser que siguin descendents literals d'Aaron;

16 i si són descendents literals d'Aaron, tenen dret legal al bisbat, si són els primogènits d'entre els fills d'Aaron;

17 perquè el primogènit té dret a la presidència sobre aquest sacerdoci, i a les claus o l'autoritat del mateix.

18 Cap home no té dret legal a aquest ofici, de posseir les claus d'aquest sacerdoci, tret que sigui descendent literal i el primogènit d'Aaron.

19 Però, com que un summe sacerdot del Sacerdoci de Melquisedec té l'autoritat d'oficiar en tots els oficis menors, aquest pot exercir l'ofici de bisbe quan no es trobi cap descendent literal d'Aaron, sempre que sigui cridat, apartat i ordenat a aquest poder sota les mans de la Primera Presidència del Sacerdoci de Melquisedec.

20 I un descendent literal d'Aaron també ha de ser designat per aquesta Presidència, i trobat digne, i ser ungit i ordenat sota les mans d'aquesta pre-

sidència, altrament, no està autoritzat legalment per a oficiar en el seu sacerdoci.

21 Però, en virtut del decret respecte al seu dret al sacerdoci que descendeix de pare a fill, aquests poden reclamar la seva unció, si en qualsevol moment poden comprovar el seu llinatge, o l'esbrinen per revelació del Senyor sota les mans de la Presidència ja esmentada.

22 I a més, cap bisbe o summe sacerdot que sigui apartat per aquest ministeri no ha d'ésser jutjat ni condemnat per cap delicte, excepte davant la Primera Presidència de l'església;

23 i en tant que es trobi culpable davant aquesta Presidència, per un testimoniatge que no es pot impugnar, serà condemnat;

24 i si es penedeix serà perdonat, segons les aliances i manaments de l'església.

25 I a més, en tant que els pares tinguin fills a Sió o a qualsevol de les seves estaques organitzades, i no els ensenyin a comprendre la doctrina del penediment, de la fe en Crist, el Fill del Déu vivent, i del baptisme i el do de l'Esperit Sant per la imposició de les mans, als vuit anys d'edat, que el pecat recaigui sobre el cap dels pares.

26 I aquesta serà una llei per als habitants a Sió, o a qualsevol de les seves estaques organitzades.

27 I els seus fills seran batejats per a la remissió dels seus pecats quan tinguin vuit anys, i rebran la imposició de les mans.

28 I també ensenyaran els seus fills a fer oració i a caminar rectament davant del Senyor.

29 I els habitants de Sió també observaran el dia del Senyor per a santificar-lo.

30 I els habitants de Sió se'n recordaran dels seus treballs amb tota fidelitat, en tant que siguin assenyalats a treballar; perquè l'ociós es guardarà en memòria davant del Senyor.

31 Ara, jo, el Senyor, no estic molt complagut amb els habitants a Sió, perquè n'hi ha d'ociosos entre ells; i els seus fills també estan creixent en la iniquitat; tampoc no s'afanyen molt per les riqueses de l'eternitat, sinó que tenen els ulls plens d'avarícia.

32 Aquestes coses no haurien de ser, i han de ser rebutjades d'entre ells; consegüentment, que el meu servent Oliver Cowdery porti aquestes paraules a la terra de Sió.

33 I els dono un manament: Qui no faci les seves oracions davant del Senyor, a la seva hora, que es guardi en memòria davant el jutge del meu poble.

34 Aquestes paraules són veritables i fidels; així doncs, no les transgrediu ni tragueu d'elles.

35 Heus aquí, sóc l'Alfa i l'Omega, i vinc aviat. Amén.

SECCIÓ 69

*Revelació donada mitjançant Josep Smith el Profeta, a Hiram, Ohio, el mes de novembre de l'any 1831 (*History of the Church, *1:234–235). En la conferència especial del primer de novembre s'havia aprovat la compilació de les revelacions que es proposava publicar en breu. El dia 3 els fou afegida la revelació que apareix en aquesta obra com la secció 133, la qual anomenaren l'Apèndix. Per vot de la conferència, Oliver Cowdery fou designat per a portar el manuscrit de les revelacions i manaments compilats a Independence, Missouri, per a la seva impressió. També havia de portar diners contribuïts per a l'edificació de l'Església a Missouri. Com que el camí cap a la frontera passava per una regió poc poblada, convenia que un company de viatge anés amb ell.*

1–2, John Whitmer ha d'acompanyar Oliver Cowdery a Missouri; 3–8, Aquell també ha de predicar, i recollir, registrar i redactar dades històriques.

ESCOLTEU-ME, diu el vostre Senyor i Déu, pel bé del meu servent Oliver Cowdery. No em sembla bé que li confieu els manaments i els diners que portarà a la terra de Sió, excepte que l'acompanyi un que sigui lleial i fidel.

2 Així que jo, el Senyor, disposo que el meu servent John Whitmer hi vagi amb el meu servent Oliver Cowdery.

3 I també, que ell ha de continuar redactant i preparant una història de totes les coses importants que vegi i sàpiga referent a la meva església;

4 i que també rebi consell i ajut del meu servent Oliver Cowdery i d'altres.

5 I a més, que els meus servents que es troben arreu de la terra enviïn una relació de les seves majordomies a la terra de Sió;

6 perquè la terra de Sió serà la seu, i un lloc per a rebre i fer totes aquestes coses.

7 Tot i així, que vagi el meu servent John Whitmer d'un lloc a l'altre, visitant una església i l'altra, per tal d'obtenir coneixement més fàcilment,

8 tot predicant, i explicant, escrivint, copiant, seleccionant i obtenint totes les coses que siguin pel bé de l'església, i de les generacions futures que creixeran a la terra de Sió, per a posseir-la de generació en generació per sempre més. Amén.

SECCIÓ 70

*Revelació donada mitjançant Josep Smith el Profeta, a Kirtland, Ohio, el 12 de novembre de l'any 1831 (*History of the Church, *1:235–237). La història escrita pel Profeta indica que foren convocades quatre conferències especials el mes de novembre, des del dia primer fins al dotze. En l'última d'aquestes assemblees estudiaren la gran importància del Llibre de Mana-*

ments, posteriorment anomenat Doctrina i Aliances, al qual el Profeta es referia com "el fonament de l'Església en aquests darrers dies, i un benefici per al món, que mostra que les claus dels misteris del regne del nostre Salvador novament s'han confiat a l'home" (History of the Church, *1:235).*

1–5, Són designats majordoms per a publicar les revelacions; 6–13, Aquells que treballen en coses espirituals són dignes del seu sou; 14–18, Els sants han d'ésser iguals en les coses temporals.

GUAITEU, pareu atenció, oh habitants de Sió, i tots vosaltres de la meva església que esteu lluny, i escolteu la paraula del Senyor que dono al meu servent Josep Smith, fill, i també al meu servent Martin Harris, i també al meu servent Oliver Cowdery, i també als meus servents John Whitmer, Sidney Rigdon i William W. Phelps, per via de manament a ells.

2 Perquè els dono un manament; per tant, escolteu i sentiu, car així els diu el Senyor:

3 Jo, el Senyor, els he designat i ordenat majordoms de les revelacions i els manaments que els he donat, i que en el futur els donaré;

4 i els demanaré comptes d'aquesta majordomia el dia del judici.

5 Per conseqüent, els he nomenat, i aquesta és la seva assignació en l'Església de Déu, d'administrar-los i tot allò relacionat amb ells, sí, i els beneficis que aportin.

6 Per tant, els dono el manament de no donar aquestes coses a l'església ni al món.

7 Amb tot, a mesura que rebin més del que calgui per a les seves necessitats i carències, es lliurarà al meu magatzem.

8 I els beneficis es consagraran per als habitants de Sió i les seves generacions, a mesura que aquests es facin hereus d'acord amb les lleis del regne.

9 Heus aquí, això és el que el Senyor demana de cada home en la seva majordomia, tal com jo, el Senyor, he assenyalat, o que en el futur assenyalaré a qualsevol home.

10 Vet aquí, ningú no queda lliure d'aquesta llei, dels que pertanyen a l'Església del Déu vivent;

11 ni el bisbe, ni l'agent que guarda el magatzem del Senyor, ni aquell que tingui assenyalada una majordomia sobre coses temporals.

12 El qui és nomenat per a administrar coses espirituals, el tal és digne del seu sou, com també els que són assenyalats a una majordomia, per a administrar coses temporals;

13 sí, encara amb més abundor, i aquesta abundància els és multiplicada mitjançant les manifestacions de l'Esperit.

14 Però, en les vostres coses temporals sereu iguals, i això no pas de mala gana, altrament, l'abundor de les manifestacions de l'Esperit us serà retinguda.

15 Ara, dono aquest manament als meus servents pel seu benefi-

ci, mentre romanguin, com a demostració de les meves benediccions sobre el seu cap, i com una recompensa de la seva diligència i per la seva seguretat;

16 d'aliments i de roba; d'una herència; de cases i terrenys, en qualsevol circumstància que jo, el Senyor, els col·loqui, i a qualsevol indret que jo, el Senyor, els envïi.

17 Perquè han estat fidels sobre moltes coses, i han fet el bé, ja que no han pecat.

18 Heus aquí, jo, el Senyor, sóc misericordiós, i els beneiré, i entraran al goig d'aquestes coses. Així sigui. Amén.

SECCIÓ 71

*Revelació donada a Josep Smith el Profeta i a Sidney Rigdon, a Hiram, Ohio, el primer dia de desembre de l'any 1831 (*History of the Church, *1:238–239). El Profeta havia prosseguit en la traducció de la Bíblia amb Sidney Rigdon d'escrivent, fins que rebé la revelació present, quan la deixà de banda per un temps, per tal de complir amb l'instrucció que aquí se'ls dóna. Els germans havien de sortir i predicar a fi d'apaivagar els sentiments hostils que s'havien aixecat en contra de l'Església com a resultat de la publicació d'alguns articles en els diaris, escrits per Ezra Booth, qui havia apostatat.*

1–4, Josep Smith i Sidney Rigdon han de sortir i proclamar l'evangeli; 5–11, Els enemics dels sants seran confosos.

HEUS aquí, així diu el Senyor a vosaltres, els meus servents Josep Smith, fill, i Sidney Rigdon: Certament ha arribat l'hora quan em sembla convenient i oportú que obriu la boca i proclameu el meu evangeli, les coses del regne, tot explicant els seus misteris que hi ha a les escriptures, d'acord amb aquella porció de l'Esperit i del poder que us sigui donada, segons jo vulgui.

2 Certament us dic, proclameu-lo al món, a les regions del voltant, i també a l'església, per una temporada, fins que se us faci saber.

3 En veritat, aquesta és una missió que us dono per un temps.

4 Per tant, treballeu a la meva vinya. Crideu els habitants de la terra i doneu testimoni, i prepareu la via per als manaments i revelacions que vindran.

5 Ara, en això hi ha saviesa; qui llegeixi, que entengui i rebi també,

6 perquè a aquell que rebi, li serà donat amb més abundor, àdhuc poder.

7 Així doncs, confoneu els vostres enemics; inviteu-los a discutir amb vosaltres en públic i en privat; i si sou fidels, la seva vergonya es posarà de manifest.

8 Per tant, permeteu que aquells aportin els seus forts arguments en contra del Senyor.

9 Perquè, certament, així us diu

el Senyor, no hi ha arma forjada en contra vostra que prosperarà;
10 i si algú us alça la veu en contra, quedarà confós en el meu propi i degut temps.
11 Així doncs, guardeu els meus manaments, els quals són vertaders i fidels. Així sigui. Amén.

SECCIÓ 72

*Revelació donada mitjançant Josep Smith el Profeta, a Kirtland, Ohio, el 4 de desembre de l'any 1831 (*History of the Church, *1:239–241). Alguns èlders i membres s'havien reunit a fi d'aprendre les seves obligacions i de rebre instrucció addicional sobre els ensenyaments de l'Església. Aquesta secció és una compilació de dues que es reberen el mateix dia. Els versets 1 al 8 fan saber la crida de Newell K. Whitney com a bisbe. Tot seguit d'ésser nomenat i ordenat, es reberen els versets 9 al 26 que donen més detalls sobre els deures d'un bisbe.*

1–8, Els èlders han de donar comptes de la seva majordomia al bisbe; 9–15, El bisbe guarda el magatzem i vetlla pels pobres i els necessitats; 16–26, Els bisbes han de certificar la dignitat dels èlders.

PAREU atenció i escolteu la veu del Senyor, oh vosaltres que us heu reunit junts, que sou els summes sacerdots de la meva església, als quals s'han donat el regne i el poder.
2 Perquè certament, així diu el Senyor, em convé que sigui nomenat un bisbe per a vosaltres, o d'entre vosaltres, per a l'església en aquesta part de la vinya del Senyor.
3 I del cert, en això heu obrat amb seny, perquè el Senyor exigeix de la mà de tot majordom, que doni comptes de la seva majordomia, tant en aquesta vida com en l'eternitat.
4 Doncs, el qui sigui fidel i savi en aquesta vida es considera digne d'heretar les mansions preparades per a ell pel meu Pare.
5 En veritat us dic, que els èlders de l'església en aquesta part de la meva vinya han de donar comptes de la seva majordomia al bisbe que serà designat per mi en aquesta part de la vinya.
6 Aquestes coses quedaran registrades, per a ser lliurades al bisbe a Sió.
7 I el deure del bisbe es farà conèixer pels manaments que s'han donat, i per la veu de la conferència.
8 I ara, del cert us dic, el meu servent Newel K. Whitney és l'home que serà nomenat i ordenat amb aquest poder. Aquesta és la voluntat del Senyor, el vostre Déu i Redemptor. Així sigui. Amén.
9 La paraula del Senyor—a més de la llei que s'ha donat de fer conèixer el deure del bisbe que ha estat ordenat a l'església en aquesta part de la meva vinya—és en veritat la següent:

10 De guardar el magatzem del Senyor; de rebre els fons de l'església en aquesta part de la vinya;

11 de rebre els comptes dels èlders com ja s'ha manat; i subministrar-los en les seves necessitats, i aquests pagaran per tot allò que rebin, si és que tenen amb què pagar;

12 a fi que això també es consagri pel bé de l'església, per als pobres i necessitats.

13 I d'aquell que no tingui amb què pagar, es farà un compte que serà lliurat al bisbe de Sió, el qual pagarà el deute amb el que el Senyor li posi a les mans.

14 I els treballs dels fidels que obren en coses espirituals, administrant l'evangeli i les coses del regne a l'església i al món, respondran pel deute al bisbe a Sió.

15 Així doncs, prové de l'església, perquè segons la llei, cada home que pugi a Sió ha de posar totes les coses davant el bisbe a Sió.

16 I ara, certament us dic, com que tots els èlders en aquesta part de la vinya han de donar comptes de la seva majordomia al bisbe en aquesta part de la vinya,

17 un certificat del jutge o bisbe en aquesta part de la vinya, dirigit al bisbe a Sió, fa acceptable a cada home, i satisfà el que calgui per a una herència, i perquè el rebin com a savi majordom i fidel treballador;

18 d'altra manera no serà acceptat pel bisbe a Sió.

19 I ara, del cert us dic, que cada èlder que doni comptes al bisbe de l'església en aquesta part de la vinya, sigui recomanat per l'església o les esglésies on estigui treballant, a fi que ell i els seus comptes siguin aprovats en totes les coses;

20 i a més, que els meus servents, els quals han estat nomenats majordoms dels interessos literaris de la meva església, tinguin dret de demanar l'ajut del bisbe o dels bisbes en totes les coses;

21 a fi que les revelacions es publiquin i surtin fins als extrems de la terra; per tal que ells també obtinguin fons que beneficiaran l'església en totes les coses;

22 i que també assoleixin l'aprovació en totes les coses, i siguin comptats com majordoms savis.

23 I ara, heus aquí, això servirà de model a totes les branques escampades de la meva església, en qualsevol lloc on siguin establertes. I ara poso fi a les meves paraules. Amén.

24 Unes quantes paraules més, apart de les lleis del regne, respecte als membres de l'església, aquells que el Sant Esperit assenyali que pugin a Sió, i els qui tinguin el privilegi d'anar-hi:

25 Que portin amb ells, per al bisbe, un certificat de tres èlders de l'església o un certificat del bisbe;

26 si no, aquell que pugi a la terra de Sió no serà considerat com majordom assenyat. Això també és un model. Amén.

SECCIÓ 73

*Revelació donada a Josep Smith el Profeta i Sidney Rigdon, a Hiram, Ohio, el 10 de gener de l'any 1832 (*History of the Church, *1:241–242). Des dels primers dies del desembre anterior, el Profeta i Sidney s'havien dedicat a predicar, i per aquests mitjans s'havia aconseguit en disminuir molt els sentiments desfavorables que havien sorgit en contra de l'Església (vegeu l'encapçalament de la secció 71).*

1–2, Els èlders han de prosseguir la predicació; 3–6, Josep Smith i Sidney Rigdon han de continuar la traducció que fan de la Bíblia, fins que l'acabin.

PERQUÈ en veritat, així diu el Senyor, em convé que continuin predicant l'evangeli, tot exhortant les esglésies a les regions del voltant, fins al temps de la conferència;

2 i aleshores, heus aquí, la veu de la conferència els farà saber les seves missions respectives.

3 Ara, del cert us dic a vosaltres, el meu servent, Josep Smith, fill, i el meu servent, Sidney Rigdon, així diu el Senyor: Convé que traduïu novament;

4 i en tant que es pugui fer, prediqueu a les regions del voltant fins al temps de la conferència; i després, convé que continueu l'obra de la traducció fins a acabar-la.

5 Que això serveixi de model per als èlders fins que rebin més instrucció, tal com està escrit.

6 Ara, no us dono més en aquesta ocasió. Cenyiu-vos els lloms i sigueu assenyats. Així sigui. Amén.

SECCIÓ 74

*Revelació donada a Josep Smith el Profeta, a Hiram, Ohio, el mes de gener de l'any 1832 (*History of the Church, *1:242). El Profeta escriu: "En rebre la paraula anterior del Senyor (D.i A. 73), vaig començar de nou la traducció de les Escriptures, i vaig treballar amb diligència fins una mica abans de la conferència que estava per convocar-se el dia 25 de gener. Durant aquests dies també vaig rebre la següent, com una explicació de la Primera Epístola als Corintis, capítol 7, verset 14" (*History of the Church, *1:242).*

1–5, Pau aconsella l'Església dels seus dies que no han d'observar la llei de Moisès; 6–7, Els nens petits són sants i són santificats per mitjà de l'Expiació.

PERQUÈ el marit incrèdul és santificat per la muller, i la muller incrèdula pel marit; altrament els vostres fills serien impurs, però ara són sants.

2 Ara bé, en els dies dels apòstols s'observava la llei de la circumcisió entre tots els jueus que no creien l'evangeli de Jesucrist.

3 I succeí que sorgí una gran

baralla entre el poble sobre la llei de la circumcisió, perquè el marit incrèdul desitjava que els seus fills fossin circumcidats i que es subjectessin a la llei de Moisès, la qual ja s'havia acomplert.

4 I s'esdevingué que els fills, en ésser criats en subjecció a la llei de Moisès, es guiaven per les tradicions dels seus pares i no creien l'evangeli de Crist, de manera que esdevingueren impurs.

5 Per conseqüent, per aquest motiu l'apòstol escriví als de l'església, donant-los el manament, no pas del Senyor, sinó d'ell mateix, que una creient no s'ajuntés amb un incrèdul, a menys que fos treta la llei de Moisès d'entre ells,

6 a fi que els seus fills restessin incircumcisos, i que d'aquesta manera es posés fi a la tradició que deia que els nens petits són impurs; perquè així es creia entre els jueus.

7 Però els nens petits són sants, perquè són santificats mitjançant l'expiació de Jesucrist; i això és el que signifiquen les escriptures.

SECCIÓ 75

*Revelació donada mitjançant Josep Smith el Profeta, a Amherst, Ohio, el 25 de gener de l'any 1832 (*History of the Church, *1:242–245). Succeí en una conferència que s'havia assenyalat prèviament. En aquesta conferència Josep Smith fou sostingut i ordenat President del Summe Sacerdoci. Diversos èlders havien tingut dificultat en fer entendre als homes el seu missatge, i desitjaven saber més respecte als seus deures immediats. Aquesta revelació seguí.*

1–5, Els èlders fidels que prediquen l'evangeli assoliran la vida eterna; 6–12, S'ha de fer oració per a rebre el Consolador, el qual ensenya totes les coses; 13–22, Els èlders faran de jutges d'aquells que rebutgin el seu missatge; 23–26, Les famílies dels missioners han de rebre l'ajut de l'Església.

DEL cert del cert us dic, parlant àdhuc per la veu del meu Esperit, sí, l'Alfa i l'Omega, el vostre Senyor i Déu:

2 Escolteu, oh vosaltres que heu presentat els vostres noms a fi de sortir i proclamar el meu evangeli, i podar la meva vinya.

3 Heus aquí, us dic que és la meva voluntat que sortiu i no trigueu, i que tampoc tingueu peresa, sinó que treballeu amb la vostra força,

4 tot alçant la veu com amb so de trompeta, proclamant la veritat segons les revelacions i els manaments que us he donat.

5 I així, si sou fidels, sereu carregats amb moltes gavelles, i coronats amb honra, glòria, immortalitat i vida eterna.

6 Per tant, certament li dic al meu servent William E.

McLellin, que revoco la comissió que vaig donar-li d'anar a les regions de l'est;

7 i li dono una nova comissió, i un manament nou, amb la qual cosa jo, el Senyor, el corregeixo pels murmuris del seu cor.

8 Ha pecat; tot i així el perdono, i novament li dic: Vés a les regions del sud.

9 I que vagi amb ell el meu servent Luke Johnson, i proclamin les coses que els he manat,

10 tot clamant en el nom del Senyor perquè rebin el Consolador, el qual els ensenyarà totes les coses que els siguin necessàries,

11 pregant a tothora perquè no defalleixin; i si fan això, estaré amb ells fins a la fi.

12 Vet aquí, aquesta és la voluntat del vostre Senyor i Déu respecte a vosaltres. Així sigui. Amén.

13 I a més, del cert us diu el Senyor: Que els meus servents, Orson Hyde i Samuel H. Smith, emprenguin el seu viatge cap a les regions de l'est, i proclamin les coses que els he manat; i si són fidels, vet aquí, estaré amb ells fins a la fi.

14 I a més, del cert els dic als meus servents, Lyman Johnson i Orson Pratt, que també facin camí cap a les regions de l'est; i vet aquí, també estic amb ells fins a la fi.

15 I a més, els dic als meus servents, Asa Dodds i Calves Wilson, que vagin també a les regions de l'oest, i proclamin el meu evangeli tal com els he manat.

16 I el qui sigui fidel reeixirà en totes les coses, i serà exaltat el darrer dia.

17 I a més, els dic als meus servents Major N. Ashley i Burr Riggs, que viatgin també a les regions del sud.

18 Sí, que facin camí tots aquests tal com els he manat, passant de casa en casa, de vila en vila i de ciutat en ciutat.

19 I en qualsevol casa on entreu i us rebin, deixeu allí la vostra benedicció.

20 I de qualsevol casa on entreu i no us rebin, en sortireu de seguida, i sacsejareu la pols dels vostres peus com a testimoniatge en contra d'ells.

21 I us omplireu de goig i d'alegria; i sapigueu això, que el dia del judici sereu jutges dels d'aquella casa, i els condemnareu;

22 i serà més tolerable per al pagà el dia del judici que per als d'aquella casa; per tant, cenyiu-vos els lloms i sigueu fidels, i reeixireu en totes les coses, i sereu exaltats el darrer dia. Així sigui. Amén.

23 I a més a més, així us diu el Senyor, a vosaltres, oh èlders de la meva església, aquells que heu presentat els vostres noms a fi de saber la seva voluntat quant a vosaltres:

24 Heus aquí, us dic que és obligació de l'església d'ajudar en sostenir les famílies d'aquests, i també les famílies dels qui són cridats i que cal que siguin enviats al món a proclamar-hi l'evangeli.

25 Per tant, jo, el Senyor, us dono aquest manament, que

cerqueu un lloc per a les vostres famílies, en tant que els vostres germans es disposin a obrir el seu cor.

26 I que tots aquells que obtinguin un lloc per a les seves famílies i un suport de l'església per elles, no deixin de sortir al món, sigui a l'est o a l'oest, al nord o al sud.

27 Que demanin, i rebran; que truquin, i els serà obert; i se'ls farà saber des de dalt, sí, pel Consolador, on han d'anar.

28 I a més, certament us dic, tot home que tingui l'obligació de mantenir la seva pròpia família, que ho faci, i de cap manera no perdrà la seva corona; i que treballi a l'església.

29 Que s'afanyi tothom en totes les coses, perquè l'ociós no tindrà lloc dins l'església, a no ser que es penedeixi i corregeixi els seus costums.

30 Així doncs, que els meus servents Simeon Carter i Emer Harris s'uneixin en el ministeri;

31 i també els meus servents Ezra Thayre i Thomas B. Marsh;

32 com també els meus servents Hyrum Smith i Reynolds Cahoon;

33 i també els meus servents Daniel Stanton i Seymour Brunson;

34 així com els meus servents Sylvester Smith i Gideon Carter;

35 i també els meus servents Ruggles Eames i Stephen Burnett;

36 i també els meus servents Micah B. Welton i Eden Smith. Així sigui. Amén.

SECCIÓ 76

*Visió manifestada a Josep Smith el Profeta i a Sidney Rigdon, a Hiram, Ohio, el 16 de febrer de l'any 1832 (*History of the Church, *1:245–252). En assentar aquesta visió, el Profeta féu aquest pròleg: "En tornar de la conferència d'Amherst, vaig començar novament la traducció de les Escriptures. De diverses revelacions que s'havien rebut, es feia evident que molts punts importants relacionats amb la salvació de l'home s'havien tret de la Bíblia, o s'havien perdut abans de la seva compilació. A bon compte de les veritats que hi romanien, era prou evident que si Déu premiava cadascú d'acord amb les obres fetes en la carn, el terme 'Cel', referint-se a la llar eterna dels sants, hauria d'incloure més que un regne. Com a resultat . . . mentre traduia l'Evangeli de St. Joan, jo i l'èlder Rigdon presenciàrem la visió següent" (*History of the Church, *1:245). Fou després que el Profeta havia traduït Joan 5:29, que se'ls donà aquesta visió.*

1–4, El Senyor és Déu; 5–10, Els misteris del regne seran revelats a tots els fidels; 11–17, Tothom sortirà en la resurrecció, sigui en la dels justos o en la dels injustos; 18–24, Els habitants de molts mons són fills i filles engendrats de Déu, mitjançant l'Expiació de Jesucrist; 25–29, Un àngel de Déu caigué i esdevingué el diable; 30–49, Els fills de perdició sofriran la condemna eterna; tots els altres assoliran

algun grau de salvació; 50–70, Es describeix la glòria i el guardó dels éssers exaltats en el regne celestial; 71–80, Els qui heretaran el regne terrestre; 81–113, La condició dels éssers en les glòries telestial, terrestre i celestial; 114–119, Tots els fidels poden veure i comprendre els misteris del regne de Déu pel poder de l'Esperit Sant.

ESCOLTEU, oh cels, i para l'orella, oh terra, i alegreuvos, vosaltres els seus habitants, perquè el Senyor és Déu, i fora d'ell no hi ha cap Salvador!

2 Gran és en saviesa, meravelloses són les seves vies, i l'abast de les seves obres ningú no el pot descobrir.

3 Els seus propòsits no fallen mai, ni tampoc hi ha qui li pugui detenir la mà.

4 D'eternitat en eternitat és el mateix, i els seus anys no tenen fi.

5 Car així diu el Senyor: Jo, el Senyor, sóc misericordiós i benèvol amb els qui em temen, i em complau honrar aquells que em serveixen amb dretura i amb fidelitat fins a la fi.

6 Gran serà la seva recompensa i eterna la seva glòria.

7 I a ells revelaré tots els misteris, àdhuc tots els misteris amagats del meu regne des dels dies antics, i pels segles venidors els faré saber la bona disposició de la meva voluntat respecte a totes les coses que pertanyen al meu regne.

8 Sí, fins i tot sabran les meravelles de l'eternitat, i els mostraré coses que han de venir, àdhuc coses de moltes generacions.

9 I serà gran la seva saviesa, i la seva intel·ligència arribarà fins al cel; i davant d'ells s'esvairà la saviesa dels savis, i la intel·ligència de l'intel·ligent arribarà al no-res.

10 Perquè pel meu Esperit els il·luminaré, i pel meu poder els descobriré els secrets de la meva voluntat, sí, fins i tot coses que cap ull no ha vist, ni cap orella no ha sentit, ni han entrat mai al cor de l'home.

11 Nosaltres, Josep Smith, fill, i Sidney Rigdon, estant en l'Esperit el dia setze de febrer, de l'any del nostre Senyor mil vuitcents trenta-dos,

12 pel poder de l'Esperit ens foren oberts els nostres ulls i foren il·luminats els nostres enteniments, fins a veure i comprendre les coses de Déu,

13 àdhuc aquelles coses que existiren des del començament, abans que el món fos, les quals foren decretades pel Pare mitjançant el seu Fill Unigènit, qui era al si del Pare, des del començament,

14 de qui donem testimoniatge; i el testimoniatge que donem és la plenitud de l'evangeli de Jesucrist, qui és el Fill, el qual veiérem i amb qui conversàrem en la visió celestial.

15 Perquè mentre fèiem la traducció que el Senyor ens havia assenyalat, arribàrem al verset vint-i-nou del cinquè capítol de Joan, que se'ns donà així:

16 Parlant de la resurrecció dels morts, pel que fa a aquells

que sentiran la veu del Fill de l'Home,

17 i sortiran; els qui hagin fet el bé, en la resurrecció dels justos; i aquells que hagin fet el mal, en la resurrecció dels injustos.

18 Ara, això ens féu meravellar, perquè ens fou donat per l'Esperit.

19 I mentre meditàvem aquestes coses, el Senyor tocà els ulls del nostre enteniment i foren oberts, i la glòria del Senyor ens resplandí al voltant.

20 I veiérem la glòria del Fill, a la dreta del Pare, i rebérem de la seva plenitud;

21 i veiérem els àngels sants i els qui són santificats davant del seu tron, tot adorant Déu i l'Anyell; i l'adoren per sempre més.

22 I ara, després dels molts testimoniatges que s'han donat d'ell, aquest és el testimoniatge, l'últim de tots, que nosaltres donem d'ell: Que viu!

23 Perquè el veiérem, àdhuc a la dreta de Déu; i sentírem la veu tot testimoniant que ell és l'Unigènit del Pare;

24 que per ell, i mitjançant ell, i d'ell els mons són i foren creats, i els seus habitants són fills i filles engendrats per a Déu.

25 I això veiérem també, i ho atestem, que un àngel de Déu, el qual tenia autoritat a la presència de Déu i es rebel·là en contra del Fill Unigènit, al qui el Pare estimava i qui estava al si del Pare, fou llençat de la presència de Déu i del Fill,

26 i l'anomenaren Perdició, perquè els cels ploraren per ell; i era Llucifer, un fill de l'aurora.

27 I contemplàrem, i vet aquí, guaiteu, ha caigut, ha caigut, un fill de l'aurora ha caigut!

28 I mentre ens trobàvem encara en l'Esperit, el Senyor ens manà que escriguéssim la visió; perquè veiérem Satanàs, aquella serp antiga, el diable mateix, el qui es rebel·là contra Déu i cercava de prendre el regne del nostre Déu i del seu Crist;

29 per conseqüent, fa la guerra amb els sants de Déu, i els rodeja per tots costats.

30 I veiérem una visió dels patiments d'aquells amb els quals féu la guerra i vencé, perquè així ens vingué la veu del Senyor:

31 Així diu el Senyor pel que fa a tots aquells que coneixen el meu poder, i del qual n'han participat, i es deixen vèncer mitjançant el poder del diable, i neguen la veritat i desafien el meu poder.

32 Aquests són els fills de perdició, dels quals jo dic que més bé els hauria anat de no haver nascut;

33 perquè són vasos de còlera, condemnats a patir la ira de Déu amb el diable i els seus àngels en l'eternitat;

34 respecte als quals he dit que no hi ha perdó en aquest món ni en el venidor,

35 havent negat el Sant Esperit després d'haver-lo rebut, i havent negat el Fill Unigènit del Pare, crucificant-lo per a ells i exposant-lo a la ignomínia plena.

36 Aquests són els qui aniran

al llac de foc i sofre, amb el diable i els seus àngels,

37 i els únics sobre els quals la segona mort tindrà algun poder;

38 sí, en veritat, els únics que no seran redimits en el degut temps del Senyor, després de patir la seva ira.

39 Perquè tots els altres seran alçats per la resurrecció dels morts, mitjançant la victòria i glòria de l'Anyell que fou mort, el qual era al si del Pare abans que els mons fossin fets.

40 I aquest és l'evangeli, el missatge joiós, que la veu des del cel ens atestà:

41 Que ell vingué al món, àdhuc Jesús, a fi d'ésser crucificat pel món i llevar els seus pecats, i de santificar el món, netejantlo de tota injustícia;

42 per tal que mitjançant ell, poguessin salvar-se tots aquells que el Pare havia posat al seu poder i havia fet per mitjà d'ell;

43 i ell glorifica el Pare i salva totes les obres de les seves mans, tret d'aquells fills de perdició que neguen el Fill després que el Pare l'ha revelat.

44 Per consegüent, salva tots menys ells; i aquests s'aniran al càstig inacabable, que és càstig sense fi, càstig etern, per a regnar amb el diable i els seus àngels en l'eternitat, on el seu cuc no mor i el foc no s'apaga mai, la qual cosa és el seu turment;

45 i ni la fi d'allò, ni el lloc, ni el seu turment, cap home no ho sap;

46 ni tampoc no ha estat revelat, ni es revela, ni serà revelat mai a l'home, excepte als qui se'n fan partícips;

47 amb tot, jo, el Senyor, ho mostro a molts en visió, però de seguida la torno a tancar;

48 consegüentment, la fi, l'amplària, l'alçària, la fondària, i la misèria d'allò ells no ho comprenen pas, ni cap home, sinó aquells que són consignats a aquesta condemna.

49 I sentírem la veu, tot dient: Escriviu la visió, perquè guaiteu, és el final de la visió dels patiments dels impius.

50 I una altra vegada testifiquem—perquè veiérem i sentírem—i aquest és el testimoniatge de l'evangeli de Crist respecte a aquells que sortiran en la resurrecció dels justos:

51 Són aquests que reberen el testimoniatge de Jesús, i cregueren en el seu nom, i foren batejats a la manera de la seva sepultura, estant sepultats en l'aigua en el seu nom, i això d'acord amb el manament que ell ha donat,

52 que per guardar els manaments poguessin quedar rentats i netejats de tots els seus pecats, i rebre el Sant Esperit per la imposició de les mans del qui és ordenat i segellat amb aquest poder;

53 i que reïxen per la fe, i són segellats pel Sant Esperit de la promesa, que el Pare aboca sobre tots aquells que són justos i fidels.

54 Són els qui fan l'Església del Primogènit.

55 Són els que el Pare ha lliurat a les seves mans totes les coses;

56 són els que són sacerdots i reis, els quals han rebut de la seva plenitud i de la seva glòria;
57 i són sacerdots de l'Altíssim, segons l'orde de Melquisedec, que era segons l'orde d'Enoc, que fou segons l'orde del Fill Unigènit.
58 Així doncs, com està escrit, són déus, àdhuc els fills de Déu.
59 Per consegüent, totes les coses són seves, sigui en la vida o en la mort, o coses del present o coses a venir, totes són seves, i ells són de Crist, i Crist és de Déu.
60 I reeixiran en totes les coses.
61 Per tant, que ningú no es gloriï en l'home; sinó que es gloriï més aviat en Déu, qui sotmetrà tots els enemics sota els seus peus.
62 Aquests viuran a la presència de Déu i del seu Crist per sempre més.
63 Són aquells que portarà amb ell quan vingui en els núvols del cel per a regnar a la terra sobre el seu poble.
64 Són els qui tindran part en la primera resurrecció.
65 Són els qui sortiran en la resurrecció dels justos.
66 Són els que s'han acostat al mont de Sió i a la ciutat del Déu vivent, l'indret celestial, el més sant de tots.
67 Aquests són els que s'han acostat a l'aplec d'incomptables àngels, a l'assamblea general i l'església d'Enoc, i del Primogènit.
68 Són aquells que tenen els seus noms inscrits al cel, on Déu i Crist són els jutges de tots.
69 Aquests són homes justos fets perfectes mitjançant Jesús, el mitjancer de la nova aliança, el qual obrà aquesta expiació perfecta, tot vessant de la seva pròpia sang.
70 Són els que tenen el cos celestial, amb un esclat que és com el del sol, àdhuc la glòria de Déu, el més alt de tots, la glòria del qual, com està escrit, és com l'esclat del sol del firmament.
71 I a més, veiérem el món terrestre, i vet aquí, guaiteu, aquests són els qui són del terrestre, i la seva glòria difereix de la de l'Església del Primogènit dels que han rebut la plenitud del Pare, així com la de la lluna difereix del sol del firmament.
72 Heus aquí, aquests són els qui moriren sense llei;
73 i també són aquells que són els esperits dels homes tancats a la presó, els quals el Fill visità i els predicà l'evangeli, per tal que fossin jutjats segons els homes en la carn;
74 els que no reberen el testimoniatge de Jesús en la carn, però després el reberen.
75 Són aquests els homes honorables de la terra, que foren encegats per les astúcies dels homes.
76 Són aquells que reben de la seva glòria, però no pas de la seva plenitud.
77 Són els que reben de la presència del Fill, però no pas de la plenitud del Pare.
78 Per consegüent, tenen el cos terrestre, i no pas celestial, i di-

fereixen en glòria com la lluna difereix del sol.

79 Són els que no són pas valents en el testimoniatge de Jesús; per tant, no assoleixen la corona sobre el regne del nostre Déu.

80 I ara això és el final de la visió que veiérem del terrestre, que el Senyor ens manà escriure mentre encara érem en l'Esperit.

81 I a més, veiérem la glòria del telestial, la qual és la de l'inferior, així com la glòria dels estels difereix de la glòria de la lluna en el firmament.

82 Aquests són els qui no reberen ni l'evangeli de Crist ni el testimoniatge de Jesús.

83 Són els que no neguen el Sant Esperit.

84 Són els que són llençats a l'infern.

85 Aquests són els que no seran redimits del diable fins a l'última resurrecció, fins que el Senyor, Crist l'Anyell, hagi acabat la seva obra.

86 Són aquells que no reben de la seva plenitud en el món etern, sinó del Sant Esperit a través del ministeri del terrestre;

87 i el terrestre, a través del ministeri del celestial.

88 I també el telestial la rep pel ministeri d'àngels que són assenyalats a ministrar-los, que són designats per a ésser-los d'esperits ministrants, perquè seran hereus de la salvació.

89 I així veiérem en la visió celestial, la glòria del telestial, la qual passa tota comprensió;

90 i ningú no la coneix llevat d'aquell a qui Déu l'hagi revelada.

91 I així veiérem la glòria del terrestre, que sobrepuja en totes les coses la glòria del telestial, en glòria, i en poder, i en força i en domini.

92 I així veiérem la glòria del celestial, que sobrepuja en totes les coses, on Déu, àdhuc el Pare, regna sobre el seu tron per sempre més;

93 i davant del seu tron s'inclinen totes les coses amb reverència humil, i li donen glòria per sempre més.

94 Els qui viuen a la seva presència són l'Església del Primogènit; i veuen tal com són vistos, i coneixen tal com són coneguts, havent rebut de la seva plenitud i de la seva gràcia;

95 i ell els fa iguals en poder, i en força i en domini.

96 I la glòria del celestial és única, com també la glòria del sol és única.

97 I la glòria del terrestre és única, com també la glòria de la lluna és única.

98 I la glòria del telestial és única, com també la glòria dels estels és única; perquè com un estel difereix d'un altre en glòria, així també difereixen els uns dels altres en glòria en el món telestial;

99 perquè aquests són els que diuen que són de Pau, i d'Apolos, i de Cefas.

100 Són aquells que declaren que els uns són d'un, i els altres d'un altre—alguns de Crist i d'altres de Joan, i alguns de

Moisès i d'altres d'Elies, i d'Esaïes i d'Isaïes, i d'Enoc;

101 però no reberen pas l'evangeli, ni el testimoniatge de Jesús, ni els profetes, ni l'aliança sempiterna.

102 Finalment, són tots aquells que no seran aplegats amb els sants, per a ésser arrabassats fins a l'Església del Primogènit, i rebuts en el núvol.

103 Sinó són aquests que són mentiders i embruixadors, i adúlters, i fornicadors, i qualsevol que estimi i fabriqui mentides.

104 Són els qui pateixen la ira de Déu a la terra.

105 Són els qui sofreixen la venjança del foc etern.

106 Aquests són els qui són llençats a l'infern, i pateixen la ira del Déu Totpoderós fins al compliment dels temps, quan Crist haurà sotmès tots els enemics sota els seus peus i haurà perfeccionat la seva obra;

107 quan lliurarà el regne, i el presentarà al Pare, sense taca, tot i dient: He reeixit, i he trepitjat el cup tot sol, el cup del furor de la ira del Déu Totpoderós.

108 Aleshores serà coronat amb la corona de la seva glòria, per seure al tron de la seva potestat i regnar per sempre més.

109 Però, heus aquí, guaiteu, que contemplàrem la glòria i els habitants del món telestial, i eren tan incomptables com els estels del firmament del cel, o com la sorra a les platges del mar;

110 i sentírem la veu del Senyor que deia: Tots aquests doblegaran el genoll, i tota llengua confessarà Aquell que seu sobre el tron, per sempre més;

111 perquè seran jutjats segons les seves obres, i cadascú rebrà segons els seus fets, el seu propi domini a les mansions que són preparades;

112 i seran servents de l'Altíssim; però on Déu i Crist viuen no s'hi podran acostar, pels segles dels segles.

113 Aquesta és la fi de la visió que veiérem, que se'ns manà que escriguéssim mentre encara érem en l'Esperit.

114 Però grans i meravelloses són les obres del Senyor i els misteris del seu regne que ell ens va mostrar, els quals passen tota comprensió en glòria, i en força i en domini,

115 els quals ens manà que no escriguéssim mentre encara érem en l'Esperit, i no és permès a l'home de dir;

116 ni tampoc és capaç l'home de donar-los a conèixer, ja que només es poden veure i comprendre pel poder del Sant Esperit que Déu atorga als qui l'estimen i es purifiquen davant seu,

117 als quals ell concedeix aquest privilegi de veure i conèixer per ells mateixos;

118 a fi que, mitjançant el poder i la manifestació de l'Esperit, mentre siguin en la carn, puguin suportar la seva presència en el món de glòria.

119 I a Déu i a l'Anyell siguin la glòria, l'honra i el domini per sempre més. Amén.

SECCIÓ 77

Revelació donada a Josep Smith el Profeta, a Hiram, Ohio, el març de l'any 1832. (History of the Church, *1:253–255). El Profeta escriví: "En fer la traducció de les Escriptures, vaig rebre l'explicació següent sobre l'Apocalipsi de St. Joan"* (History of the Church, *1:253).*

1–4, Els animals tenen un esperit i viuran amb felicitat eterna sobre una terra immortal; 5–7, Aquesta terra té una existència temporal de set mil anys; 8–10, Diversos àngels restauren l'evangeli i serveixen en ministeri a la terra; 11, El segellament dels 144,000; 12–14, Crist vindrà al començament del setè milenari; 15, Dos profetes seran alçats a la nació jueva.

PREGUNTA. Quin és el mar de cristall del qual parla Joan en el capítol 4, verset 6, de l'Apocalipsi?

Resposta. És la terra en el seu estat santificat, immortal i etern.

2 P. Què hem d'entendre pels quatre animals dels quals parla aquest mateix verset?

R. Són expressions figurades que utilitza Joan el Revelador en descriure el cel, el paradís de Déu, la felicitat de l'home i la dels animals, i de tot allò que s'arrossega, i els ocells del cel; el que és espiritual a semblança d'allò que és temporal; i el que és temporal a semblança d'allò que és espiritual; l'esperit de l'home a semblança de la seva persona, com també l'esperit de l'animal, i tots els altres éssers que Déu ha creat.

3 P. Estan limitats els quatre animals a animals particulars, o representen classes o ordres?

R. Estan limitats a quatre animals particulars, que foren mostrats a Joan per a representar la glòria de les classes d'éssers en el seu decretat ordre o esfera de creació, en el gaudir de la seva felicitat eterna.

4 P. Què hem d'entendre pels ulls i les ales que tenien els animals?

R. Els seus ulls són una representació de llum i coneixement, o sigui, ells són plens de coneixement; i les seves ales representen la facultat de moure's, d'actuar, etc.

5 P. Què hem d'entendre pels vint-i-quatre ancians de què parla Joan?

R. Hem d'entendre que aquests ancians que Joan veié eren uns èlders que havien estat fidels en l'obra del ministeri, i havien mort; eren membres de les set esglésies i aleshores es trobaven al paradís de Déu.

6 P. Què hem d'entendre pel llibre que Joan veié, segellat al dors amb set segells?

R. Hem d'entendre que conté la voluntat, els misteris i les obres revelades de Déu; les coses amagades del seu govern referent a aquesta terra en els set milenis de la seva durada o la seva existència temporal.

7 P. Què hem d'entendre pels

set segells amb què estava segellat?

R. Que el primer segell conté les coses dels primers mil anys; i el segon, les dels mil anys següents, i així fins al setè.

8 P. Què hem d'entendre pels quatre àngels de què parla el capítol 7, verset 1, de l'Apocalipsi?

R. Hem d'entendre que són quatre àngels enviats de Déu, als quals es dóna poder sobre les quatre parts de la terra de salvar la vida i de destruir-la; són aquells que tenen l'evangeli etern per a lliurar a tota nació, tribu, llengua i poble, i tenen la potestat de tancar els cels, de segellar per a vida, o de llençar a baix a les regions de les tenebres.

9 P. Què hem d'entendre per l'àngel que pujava des de l'est, capítol 7, verset 2, de l'Apocalipsi?

R. Que l'àngel que pujava des de l'est és aquell a qui es dóna el segell del Déu vivent sobre les dotze tribus d'Israel; per conseqüent, clama als quatre àngels que tenen l'evangeli etern, tot i dient: No feu mal a la terra, ni al mar, ni als arbres, fins que hàgim segellat els servents del nostre Déu en els seus fronts. I si voleu rebre'l, aquest és Elies, que havia de venir per a aplegar les tribus d'Israel i restaurar totes les coses.

10 P. Quan s'acompliran les coses de les quals se'ns parla en aquest capítol?

R. S'han d'acomplir en el sisè mil·lenari, o en obrir el sisè segell.

11 P. Què hem d'entendre pel segellament dels cent quaranta quatre mil d'entre totes les tribus d'Israel, dotze mil de cada tribu?

R. Hem d'entendre que els qui són segellats són summes sacerdots, ordenats segons el sant orde de Déu per a administrar l'evangeli etern; doncs, són els qui són ordenats d'entre cada nació, tribu, llengua i poble, pels àngels als quals es dóna potestat sobre les nacions de la terra, a fi de portar tot aquell que vulgui a l'Església del Primogènit.

12 P. Què hem d'entendre pel toc de les trompetes que s'esmenta al capítol 8 de l'Apocalipsi?

R. Hem d'entendre que així com Déu féu el món en sis dies, i el setè acabà la seva obra i la santificà, i també formà l'home de la pols de la terra, així també, en començar el setè mil·lenari, el Senyor Déu santificarà la terra, i durà a terme la salvació de l'home, i jutjarà i redimirà totes les coses, tret d'allò que no tingui posat al seu poder, quan haurà segellat totes les coses, fins al final de totes les coses; i els tocs de trompeta dels set àngels són la preparació i la fi de la seva obra, en començar el setè mil·lenari—la preparació del camí abans de l'hora de la seva vinguda.

13 P. Quan s'acompliran les coses que són escrites al capítol 9 de l'Apocalipsi?

R. S'acompliran després d'obrir el setè segell, i abans de la vinguda del Crist.

14 P. Què hem d'entendre pel llibre petit que Joan devorà, com s'esmenta en el capítol 10 de l'Apocalipsi?

R. Hem d'entendre que fou una missió i una ordenança per a ell d'aplegar les tribus d'Israel; vet aquí, aquest és Elies, el qual, com està escrit, ha de venir i restaurar totes les coses.

15 P. Què s'ha d'entendre pels dos testimonis, en el capítol 11 de l'Apocalipsi?

R. Són dos profetes que han d'ésser alçats a la nació jueva als darrers dies, en l'època de la restauració, i han de profetitzar als jueus, després que aquests s'hagin aplegat i hagin edificat la ciutat de Jerusalem a la terra dels seus pares.

SECCIÓ 78

*Revelació donada mitjançant Josep Smith el Profeta, a Hiram, Ohio, el mes de març de l'any 1832 (*History of the Church, *1:255–257). L'ordre fou donada pel Senyor a Josep Smith, amb l'objectiu d'establir un magatzem per als pobres (*History of the Church, *1:255–257). No sempre convenia que fossin identificades pel món, les persones a qui el Senyor es dirigia en les revelacions; així que, en publicar aquesta i algunes altres revelacions posteriors, es referia als germans amb noms que no eren seus. En passar la necessitat d'amagar els noms d'aquests, es donaven entre parèntesis els noms vertaders. Ja que avui no hi ha cap necessitat important de continuar amb els noms en clau, només es posen aquí els noms vertaders, tal com aparexien en els manuscrits originals.*

1–4, Els sants havien d'organitzar i establir un magatzem; 5–12, L'ús assenyat dels seus béns els portarà a la salvació; 13–14, L'Església ha d'ésser independent dels poders terrenals; 15–16, Miquel (Adam) serveix sota la direcció del Sant (Crist); 17–22, Beneïts els fidels, perquè heretaran totes les coses.

EL Senyor parlà a Josep Smith, fill, dient: Pareu atenció, diu el vostre Senyor i Déu, vosaltres que sou ordenats summes sacerdots de la meva església, i que us heu reunit tots plegats;

2 i escolteu el consell d'aquell que us ha ordenat des de dalt, el qual parlarà a les vostres orelles paraules de saviesa, per tal que trobeu la salvació en allò que heu presentat davant meu, diu el Senyor Déu.

3 Perquè, certament us dic, ha arribat l'hora i ja és a prop; i vet aquí, cal que es faci una organització del meu poble per a reglamentar i establir els afers del magatzem per als pobres del meu poble, tant en aquest lloc com a la terra de Sió,

4 com un establiment permanent i sempitern i una ordre de la meva església, per tal d'avançar la causa que heu abraçat per a la salvació de l'home i la glòria del vostre Pare que està en el cel;

5 a fi que sigueu iguals en els

lligams de coses celestials, sí, i de coses terrenals també, per tal d'assolir coses celestials.

6 Perquè si no sou iguals en les coses terrenals, no podeu ser iguals tampoc en aconseguir les coses celestials;

7 ja que si voleu que jo us doni un lloc en el món celestial, heu de preparar-vos en fer el que us mano i exigeixo de vosaltres.

8 I ara, en veritat, així diu el Senyor, convé que es facin totes les coses per a la meva glòria, de part de vosaltres que us heu ajuntat en aquesta ordre;

9 o, dit d'una altra manera, que els meus servents Newel K. Whitney, Josep Smith, fill, i Sidney Rigdon seguin en concili amb els sants que són a Sió.

10 Altrament Satanàs prova d'apartar-los el cor de la veritat, a fi que s'enceguin i no comprenguin les coses que s'han preparat per a ells.

11 Per consegüent, us dono el manament de preparar-vos i organitzar-vos amb un lligam o aliança sempiterna que no es pugui trencar.

12 I qui la transgredeixi perdrà el seu ofici i estat de membre dins l'església, i serà lliurat a les bufetades de Satanàs fins al dia de la redempció.

13 Vet aquí, aquesta és la preparació amb la qual us preparo, i el fonament, i el model que us dono, mitjançant els quals podreu acomplir els manaments que us són donats;

14 per tal que, mitjançant la meva providència, i malgrat les tribulacions que us sobrevinguin, l'església pugui mantenir-se independent i al damunt de totes les altres criatures dessota el món celestial;

15 a fi que arribeu fins a assolir la corona preparada per a vosaltres, i sigueu fets governants sobre molts regnes, diu el Senyor Déu, el Sant de Sió, el qual ha establert els fonaments d'Adam-ondi-Ahman;

16 i ha nomenat Miquel com a príncep vostre, i li ha afermat els peus, i l'ha posat a dalt, i li ha donat les claus de la salvació sota el consell i la direcció del Sant, qui és sense principi de dies o fi de vida.

17 Certament, en veritat us dic, que sou nens petits, i encara no heu entès que en són de grans les benediccions que el Pare té a les seves mans, preparades per a vosaltres;

18 i encara no podeu suportar totes les coses; tot i així, tingueu bons ànims, perquè jo us menaré. És vostre el regne, i les seves benediccions també, i les riqueses de l'eternitat són vostres.

19 I el qui rebi totes les coses amb agraïment serà glorificat; i li seran afegides les coses d'aquesta terra, fins a cent vegades, i encara més.

20 Ara, feu les coses que us he manat, diu el vostre Redemptor, el Fill Ahman, el qual prepara totes les coses abans de dur-vos;

21 perquè sou l'Església del Primogènit, i ell us arrabassarà

en un núvol, i assenyalarà a cadascú la seva porció.
22 I el qui és majordom fidel i savi heretarà totes les coses. Amén.

SECCIÓ 79

*Revelació donada mitjançant Josep Smith el Profeta, a Hiram, Ohio, el mes de març de l'any 1832 (*History of the Church, *1:257).*

1–4, Jared Carter rep la crida de predicar l'evangeli pel Consolador.

DEL cert et dic, que és la meva voluntat que el meu servent Jared Carter vagi una altra vegada a les terres de l'est, d'un lloc a l'altre, i de ciutat en ciutat, mitjançant el poder de l'ordenació amb què ha estat ordenat, tot proclamant el missatge joiós de gran goig, sí, l'evangeli etern.
2 I enviaré sobre ell el Consolador, que li ensenyarà la veritat i el camí que ha de seguir;
3 i en tant que sigui fidel, el coronaré novament amb gavelles.
4 Per tant, que s'alegri el teu cor, Jared Carter, servent meu, i no tinguis por, diu el teu Senyor, que és Jesucrist. Amén.

SECCIÓ 80

*Revelació donada mitjançant Josep Smith el Profeta, a Hiram, Ohio, el mes de març de l'any 1832 (*History of the Church, *1:257).*

1–5, Stephen Burnett i Eden Smith reben la crida de predicar a qualsevol lloc que ells escullin.

EN veritat, així et diu el Senyor a tu, el meu servent Stephen Burnett: Vés entre els del món i predica l'evangeli a tota criatura a la que arribi el so de la teva veu.
2 I si desitges tenir un company, et dono el meu servent Eden Smith.
3 Així doncs, aneu-hi, i prediqueu el meu evangeli, sigui al nord o al sud, a l'est o a l'oest, m'és igual, perquè no podreu anar errats.
4 Per tant, declareu les coses que heu sentit, i que certament creieu i sabeu que són veritables.
5 Heus aquí, aquesta és la voluntat del que us ha cridat, el vostre Redemptor, Jesucrist mateix. Amén.

SECCIÓ 81

*Revelació donada mitjançant Josep Smith el Profeta, a Hiram, Ohio, el mes de març de l'any 1832 (*History of the Church, *1:257–258). Frederick G. Williams és nomenat summe sacerdot i conseller de la Presidència del Summe Sacerdoci. El registre històric indica que quan es donà aquesta*

revelació el mes de març de l'any 1832, Jesse Gause rebé el nomenament a l'ofici de conseller de Josep Smith en la Presidència. Tot i així, quan deixà de portar aquesta assignació d'una manera digna, el nomenament fou passat més tard a Frederick G. Williams. Aquesta revelació (amb data de març de l'any 1832) s'ha de considerar com un pas en l'organització formal de la Primera Presidència, en què es dóna una crida específica a l'ofici de conseller en aquest cos i explica la dignitat del nomenament. El germà Gause oficià per algun temps, però fou excomulgat de l'Església el desembre de l'any 1832. El germà Williams fou ordenat a aquest ofici el dia 18 de març de l'any 1833.

1–2, La Primera Presidència sempre té les claus del regne; 3–7, Si Frederick G. Williams continua fidel en el seu ministeri, assolirà la vida eterna.

DEL cert, del cert et dic a tu, el meu servent Frederick G. Williams: Escolta la veu del qui et parla, la paraula del teu Senyor i Déu, i para atenció al nomenament per al qual has estat cridat, o sigui, el d'ésser summe sacerdot a la meva església i conseller del meu servent Josep Smith, fill;

2 a qui he donat les claus del regne, que sempre corresponen a la presidència del summe sacerdoci;

3 per conseqüent, el reconec en veritat i el beneiré, i també a tu, si continues fidel en aconsellar, en l'ofici que t'he assenyalat, sempre amb oració, tant en veu alta com dins el cor, en públic com en privat; i també en el teu ministeri de proclamar l'evangeli a la terra dels vivents i entre els teus germans.

4 I en complir aquestes coses faràs un bé dels més grans per al teu proïsme, i promouràs la glòria d'aquell que és el teu Senyor.

5 Així que, sigues fidel; ocupa't de l'ofici que t'he assenyalat; dóna socors als febles, enforteix les mans que defalleixen i aferma els genolls vacil·lants.

6 I si ets fidel fins a la fi, tindràs una corona d'immortalitat i la vida eterna a les mansions que et tinc preparades a la casa del meu Pare.

7 Vet aquí, guaita, aquestes són les paraules de l'Alfa i l'Omega, de Jesucrist mateix. Amén.

SECCIÓ 82

*Revelació donada a Josep Smith el Profeta, al Comtat de Jackson, Missouri, el 26 d'abril de l'any 1832 (*History of the Church, *1:267–269). Es rebé en una reunió general de concili de l'Església, en la qual Josep Smith el Profeta fou sostingut com a President del Summe Sacerdoci, ofici al qual havia estat ordenat abans en una conferència de summes sacerdots, èlders i membres, a Amherst, Ohio, el dia 25 de gener de l'any 1832 (vegeu l'encap-*

çalament de la secció 75). Anteriorment es posaven noms en clau en publicar aquesta revelació, a fi d'amagar la identitat de les persones esmentades (vegeu l'encapçalament de la secció 78).

1–4, On s'ha donat molt, molt es demana; 5–7, Les tenebres regnen en el món; 8–13, El Senyor està obligat quan nosaltres complim el que ens diu; 14–18, Sió ha d'augmentar en bellesa i santedat; 19–24, Cadascú ha de cercar el benestar del proïsme.

EN veritat, en veritat us dic, els meus servents, que a mesura que us hàgiu perdonat l'un a l'altre les vostres transgressions, així també jo el Senyor us perdono.

2 Amb tot, hi ha entre vosaltres alguns que han pecat greument; sí, àdhuc tots heu pecat; però, del cert us dic, aneu amb compte d'ara endavant i absteniu-vos de pecar, no sigui que us caiguin al damunt dels vostres caps greus judicis.

3 Perquè a aquell a qui s'ha donat molt, se li demanarà molt; i el qui pequi contra la llum més gran, rebrà la condemna més gran.

4 Demaneu en el meu nom per a tenir revelacions, i us les concedeixo; i en tant que no guardeu les paraules que us dono, us feu transgressors; i la justícia i el judici són la pena afegida a la meva llei.

5 Per consegüent, el que li dic a l'un, ho dic a tots: Vetlleu, perquè l'adversari estén els seus dominis, i les tenebres predominen;

6 i la ira de Déu s'encén contra els habitants de la terra; i ningú no fa el bé, car, tots plegats s'han extraviat.

7 I ara, certament us dic: Jo, el Senyor, no us acusaré de cap pecat; aneu i no pequeu més; però, a l'ànima que pequi, se li tornaran els pecats anteriors, diu el vostre Senyor i Déu.

8 I a més us dic: Us dono un nou manament perquè entengueu la meva voluntat quant a vosaltres;

9 o dit d'una altra manera, us dono instrucció de com podeu portar-vos davant meu, a fi que es torni per a la vostra salvació.

10 Jo, el Senyor, estic obligat quan feu el que us dic; però quan no feu allò que us dic, no teniu cap promesa.

11 Per tant, certament us dic, convé que els meus servents Edward Partridge i Newel K. Whitney, A. Sidney Gilbert i Sidney Rigdon, i el meu servent Josep Smith, i John Whitmer i Oliver Cowdery, i W. W. Phelps i Martin Harris s'uneixin mitjançant un lligam i una aliança que no es pot trencar per transgressió, sense acompanyar-ho d'un judici immediat, en les vostres majordomies respectives,

12 d'administrar els afers dels pobres i totes les coses que pertoquen al bisbat, tant a la terra de Sió com a Kirtland;

13 perquè he consagrat la terra de Kirtland en el meu propi i degut temps per al benefici dels

sants de l'Altíssim, i per a una estaca a Sió.

14 Perquè Sió ha d'augmentar en bellesa i en santedat; els seus límits han d'eixamplar-se; les seves estaques han d'enfortir-se; sí, en veritat us dic, que Sió ha d'aixecar-se i posar-se les seves robes més esplèndides.

15 Per consegüent, us dono aquest manament: que us uniu amb aquesta aliança; i es farà segons les lleis del Senyor.

16 Vet aquí, també això em sembla prudent per al vostre bé.

17 I sereu iguals, o sigui, heu de tenir el mateix dret a les propietats, per a manejar més bé els assumptes de les vostres majordomies, cada home segons les seves carències i necessitats, si aquelles són justes—

18 i tot això per al benefici de l'Església del Déu vivent, a fi que tothom augmenti el seu talent, i cadascú se'n guanyi d'altres, en efecte, fins a cent vegades més, per a posar-los al magatzem del Senyor, perquè esdevinguin béns comuns de tota l'església—

19 tothom buscant el benestar del seu proïsme, i fent totes les coses amb la mirada fixa en la glòria de Déu.

20 Aquesta ordre us he assenyalada com una ordre sempiterna per a vosaltres i per als vostres successors, mentre no pequeu.

21 I la persona que pequi contra aquesta aliança, i endureixi el cor en contra, serà tractada d'acord amb les lleis de la meva església, i serà lliurada a les bufetades de Satanàs fins al dia de la redempció.

22 Ara, certament us dic, i en això hi ha saviesa: Feu-vos amics amb les riqueses mal adquirides, i hom no us destruirà.

23 Deixeu el judici a les meves mans, perquè és meu, i jo tornaré a pagar. Pau a vosaltres; les meves benediccions us acompanyen.

24 Doncs, encara és vostre el regne, i ho serà per sempre més, si no davalleu en la vostra fermesa. Així sigui. Amén.

SECCIÓ 83

Revelació mitjançant Josep Smith el Profeta, a Independence, Missouri, el dia 30 d'abril de l'any 1832 (History of the Church, *1:269–270). Aquesta revelació es rebé mentre el Profeta seia en concili amb els seus germans.*

1–4, Les dones i els nens tenen dret de demanar el seu sosteniment als seus marits i pares; 5–6, Les vídues i els orfes tenen dret de demanar-ho a l'Església.

CERTAMENT, així diu el Senyor, a més a més de les lleis de l'església respecte a les dones i els nens, aquells que pertanyen a l'església, i que han

perdut o els seus marits o els pares:

2 Les dones tenen dret de demanar pel seu sosteniment dels seus marits fins que aquests morin; i si no són transgressores, tindran la companyonia de l'església.

3 I si no són fidels, no tindran la companyonia de l'església; però, podran restar a les seves herències segons les lleis del país.

4 Tots els nens tenen dret de demanar el sosteniment als seus pares fins que arribin a la majoria d'edat.

5 I després d'això, tenen dret de demanar-ho a l'església, o sigui, al magatzem del Senyor, si els seus pares no tenen amb què donar-los herències.

6 I el magatzem es mantindrà per les consagracions de l'església; i així es proveirà per a les vídues i els orfes, com també per als pobres. Amén.

SECCIÓ 84

Revelació donada mitjançant Josep Smith el Profeta, a Kirtland, Ohio, els dies 22 i 23 de setembre de l'any 1832 (History of the Church, *1:286–295). Durant el mes de setembre, els èlders començaven a tornar de les seves missions als estats de l'est i a informar dels seus treballs. Mentre es trobaven reunits en aquest temps d'alegria, es rebé la comunicació següent. El Profeta l'anomena una revelació sobre el sacerdoci.*

1–5, La Nova Jerusalem i el temple s'edificaran a Missouri; 6–17, La línia del sacerdoci es dóna des de Moisès fins a Adam; 18–25, El sacerdoci més gran té la clau del coneixement de Déu; 26–32, El sacerdoci menor té la clau del ministeri d'àngels i de l'evangeli preparatori; 33–44, Els homes assoleixen la vida eterna mitjançant el jurament i l'aliança del sacerdoci; 45–53, L'Esperit de Crist il·lumina els homes, i el món jeu en el pecat; 54–61, Els sants han de testificar de les coses que han rebut; 62–76, Han de predicar l'evangeli, i els senyals els acompanyaran; 77–91, Els èlders han de sortir sense bossa o alforja, i el Senyor tindrà cura de les seves necessitats; 92–97, Plagues i malediccions esperen aquells que rebutgin l'evangeli; 98–102, Es dóna el nou càntic de la redempció de Sió; 103–110, Que cadascú s'ocupi del seu ofici, i treballi en el seu nomenament; 111–120, Els servents del Senyor han de proclamar l'abominació devastadora dels darrers dies.

UNA revelació de Jesucrist al seu servent Josep Smith, fill, i a sis èlders, mentre unien els seus cors i alçaven la veu a les altures.

2 Sí, la paraula del Senyor quant a la seva església, establerta en els darrers dies per a la restauració del seu poble, tal com ell ha declarat per boca dels seus profetes, i per l'aplegament dels seus sants, per a estar-se so-

bre el mont de Sió, que serà la ciutat de la Nova Jerusalem;

3 la qual serà edificada, començant en el solar del temple, que està assenyalat pel dit del Senyor a les fronteres occidentals de l'Estat de Missouri, i consagrat per la mà de Josep Smith, fill, i d'altres en els quals el Senyor es complau.

4 Del cert, aquesta és la paraula del Senyor, que la ciutat de la Nova Jerusalem sigui edificada per a l'aplegament dels sants, començant en aquest lloc, àdhuc l'indret del temple, el qual s'edificarà en aquesta generació.

5 Perquè en veritat, tota aquesta generació no passarà fins que s'edifiqui una casa al Senyor, i un núvol restarà al damunt, el qual serà la glòria del Senyor que omplirà la casa.

6 I els fills de Moisès—de conformitat amb el Sant Sacerdoci que aquest rebé de les mans del seu sogre Jetro;

7 i Jetro el rebé de les mans de Caleb;

8 i Caleb de les mans d'Eliú;

9 i Eliú de les mans de Jeremí,

10 i Jeremí de les mans de Gad;

11 i Gad de les mans d'Essaïes;

12 i Essaïes el rebé de les mans de Déu.

13 Essaïes també visqué en els dies d'Abraham, el qual el benei—

14 i Abraham rebé el sacerdoci de Melquisedec, el qual el rebé per mitjà del llinatge dels seus pares, fins a Noè,

15 i de Noè fins a Enoc, pel llinatge dels pares d'ells;

16 i d'Enoc fins a Abel, el qui fou mort per la conspiració del seu germà, i Abel, pels manaments de Déu, rebé el sacerdoci de les mans del seu pare Adam, el primer home—

17 i aquest sacerdoci continua en l'Església de Déu en totes les generacions; i és sense principi de dies o fi d'anys.

18 I el Senyor també confirmà un sacerdoci sobre Aaron i la seva descendència, per totes les seves generacions; i aquest sacerdoci també continua i roman per sempre amb el sacerdoci que és segons l'orde més sant de Déu.

19 I aquest sacerdoci més gran administra l'evangeli i té la clau dels misteris del regne, àdhuc la clau del coneixement de Déu.

20 Així doncs, en les seves ordenances es posa de manifest el poder de la divinitat.

21 I sense les seves ordenances i l'autoritat del sacerdoci, el poder de la divinitat no es posa de manifest als homes en la carn;

22 perquè sense això, ningú no pot contemplar la faç de Déu, sí, del Pare, i viure.

23 Ara, Moisès ensenyava això clarament als fills d'Israel al desert, i s'afanyava en santificar el seu poble perquè poguessin veure la faç de Déu;

24 però aquests enduriren el cor i no pogueren suportar la seva presència; per consegüent, el Senyor en la seva ira, perquè s'havia encès la seva còlera en contra d'ells, jurà que mentre eren al desert, no entrarien al seu repòs, i aquest repòs és la plenitud de la seva glòria.

25 Per tant, tragué Moisès d'enmig d'ells, i el Sant Sacerdoci també;

26 i el sacerdoci menor continuà, el qual té la clau del ministeri d'àngels i de l'evangeli preparatori,

27 i aquest és l'evangeli del penediment i del baptisme, i la remissió dels pecats, i la llei dels manaments carnals, la qual el Senyor en la seva ira féu que continués amb la casa d'Aaron entre els fills d'Israel fins a Joan, a qui Déu suscità, estant ple de l'Esperit Sant des del ventre de la seva mare.

28 Perquè fou batejat mentre encara era petit, i quan tenia vuit dies fou ordenat per l'àngel de Déu a aquest poder, per tal d'enderrocar el regne dels jueus i adreçar el camí del Senyor davant la faç del seu poble, a fi de preparar-los per a la vinguda del Senyor, a qui s'ha donat tot poder.

29 I a més a més, els oficis d'èlder i de bisbe són dependències necessàries que corresponen al sacerdoci major.

30 I també, els oficis de mestre i diaca són dependències necessàries que corresponen al sacerdoci menor, el qual fou confirmat sobre Aaron i els seus fills.

31 Així que, tal com deia respecte als fills de Moisès—perquè els fills de Moisès i també els fills d'Aaron faran una ofrena i un sacrifici acceptables a la casa del Senyor, la qual li serà edificada en aquesta generació, sobre l'indret consagrat com he assenyalat.

32 I els fills de Moisès i d'Aaron, els quals sou vosaltres, s'ompliran de la glòria del Senyor sobre el mont de Sió, a la casa del Senyor; i també molts que he cridat i enviat per a edificar la meva església.

33 Perquè tots aquells que siguin fidels en obtenir aquests dos sacerdocis dels quals he parlat, i en magnificar el seu nomenament, són santificats per l'Esperit fins al renovellament del seu cos.

34 Aquests arriben a ser fills de Moisès i d'Aaron, i del llinatge d'Abraham, i l'església i el regne, i els elegits de Déu.

35 I també, tot aquell que rebi aquest sacerdoci, em rep a mi, diu el Senyor;

36 perquè el que rep els meus servents, em rep a mi;

37 i el que em rep a mi, rep el meu Pare;

38 i el qui rep el meu Pare, rep el regne del meu Pare; de manera que tot allò que el meu Pare té, li serà donat.

39 I això va d'acord amb el jurament i l'aliança que pertanyen al sacerdoci.

40 Així que, tots aquells que reben el sacerdoci, reben aquest jurament i aliança del meu Pare, que ell no pot trencar, ni tampoc pot ser traspassat.

41 Però aquell que infringeixi aquesta aliança, un cop l'hagi rebuda, i l'abandoni del tot, no tindrà perdó dels pecats ni en aquest món ni en el venidor.

42 I ai de tots aquells que no obtenen aquest sacerdoci que heu rebut, el qual ara confirmo

per la meva pròpia veu des dels cels sobre vosaltres que sou presents avui; i inclús us he encomenat a les hosts celestials i als meus àngels.

43 I ara us dono el manament d'anar amb compte, quant a vosaltres mateixos, de posar molt esment en les paraules de vida eterna.

44 Car viureu de tota paraula que surt de la boca de Déu.

45 Perquè la paraula del Senyor és veritat, i tot allò que és veritat és llum, i el que és llum és Esperit, àdhuc l'Esperit de Jesucrist.

46 I l'Esperit dóna llum a tots els homes que vénen al món; i l'Esperit il·lumina tothom en el món que escolti la veu de l'Esperit.

47 I tot aquell que para atenció a la veu de l'Esperit, s'acosta a Déu, sí, al Pare.

48 I el Pare li ensenya l'aliança que ha renovat i confirmat sobre vosaltres, la qual us és confirmada pel vostre propi bé; i no sols pel bé de vosaltres, sinó pel bé del món sencer.

49 I tot el món jeu en el pecat, i gemega a les tenebres, sota l'esclavitud del pecat.

50 I d'aquesta manera podreu saber que es troben sota l'esclavitud del pecat, perquè no s'acosten a mi.

51 Perquè el qui no s'acosta a mi es troba sota l'esclavitud del pecat.

52 I aquell que no rep la meva veu, no la coneix, i no és meu.

53 I així podeu distingir els justos dels malvats, i que el món sencer gemega sota el pecat i les tenebres ara mateix.

54 I les vostres ments en dies passats s'han ofuscat per la incredulitat, i per haver tractat a la lleugera les coses que heu rebut,

55 i aquesta vanitat i incredulitat han posat tota l'església sota condemna.

56 I aquesta condemnació resta sobre els fills de Sió, àdhuc sobre tots ells;

57 i romandran sota aquesta condemna fins que es penedeixin i es recordin de la nova aliança, el Llibre de Mormó, i dels manaments anteriors que els he donat, no sols de parlar, sinó de fer segons el que he escrit,

58 a fi que aportin fruits dignes per al regne del seu Pare; altrament un assot i un judici romanen per a ser abocats sobre els fills de Sió.

59 Doncs, han de contaminar la meva terra santa els fills del regne? Del cert, us dic que no.

60 En veritat, en veritat us dic a vosaltres, que ara sentiu les meves paraules, les quals són la meva veu, beneïts sou si rebeu aquestes coses;

61 perquè jo us perdonaré els vostres pecats amb aquest manament: Que continueu ferms en la vostra ment, amb solemnitat i amb esperit d'oració, en donar testimoniatge a tot el món d'aquelles coses que us són comunicades.

62 Per tant, aneu per tot el món; i a qualsevol lloc on no podeu arribar, hi enviareu, a fi

que el testimoniatge surti des de vosaltres a tot el món, fins a tota criatura.

63 I com vaig dir als meus apòstols, així us dic també, perquè sou apòstols meus, sí, summes sacerdots de Déu: Vosaltres sou els qui el meu Pare m'ha donat; sou els meus amics;

64 per consegüent, així com vaig dir als meus apòstols, novament dic a vosaltres: Que tota ànima que cregui en les vostres paraules i es bategi amb aigua per a la remissió dels pecats, rebrà l'Esperit Sant.

65 I aquests senyals acompanyaran els qui creuran:

66 En el meu nom faran molts prodigis;

67 en el meu nom foragitaran dimonis;

68 en el meu nom guariran els malalts;

69 en el meu nom obriran els ulls dels cecs i desclouran les orelles dels sords;

70 i la llengua del mut parlarà;

71 i si algú els administra verí, no els farà mal;

72 i el verí de la serp no tindrà poder de fer-los dany.

73 Però un manament els dono, que no es vanagloriïn d'aquestes coses ni en parlin davant del món; perquè us són donades per al vostre benefici i per a salvació.

74 En veritat, certament us dic, aquells que no creguin les vostres paraules, ni es bategin dins l'aigua en el meu nom per a la remissió dels seus pecats, a fi que rebin l'Esperit Sant, seran condemnats, i no entraran en el regne del meu Pare, on el meu Pare i jo estem.

75 I aquesta revelació i manament per a vosaltres està en vigor des d'aquesta mateixa hora per a tot el món; i l'evangeli és per tot aquell que no l'hagi rebut.

76 Però del cert ho dic a tots aquells als quals s'ha donat el regne: Des de vosaltres s'ha de predicar a ells, a fi que es penedeixin de les seves iniqües obres anteriors; perquè han d'ésser reprotxats pel seu dolent cor d'incredulitat, i els vostres germans a Sió, per la seva rebel·lia contra vosaltres quan vaig enviar-vos-hi.

77 I us torno a dir, amics meus, perquè des d'ara endavant us anomenaré els meus amics, és convenient que us doni aquest manament a fi que esdevingueu com els meus amics dels dies en què jo anava entre ells, quan fèiem camí, tot predicant l'evangeli amb el meu poder;

78 perquè no els deixava portar bossa ni alforja, ni tampoc dues peces de vestir.

79 Heus aquí, us envio a fi de provar el món, i l'obrer és digne del seu sou.

80 I qualsevol que surti i prediqui aquest evangeli del regne, i no deixi de continuar fidel en totes les coses, no tindrà fatigada ni entenebrida la ment, ni es cansarà de cos, ni de membres o juntures; i ni tan sols un cabell del seu cap caurà a terra desapercebut. I no patirà ni gana ni set.

81 No us afanyeu, doncs, pel

dia de demà, pensant en què menjareu o beureu, o de com us vestireu.

82 Car, fixeu-vos en els lliris del camp, com creixen; no treballen ni filen; i els regnes del món, amb tota la seva glòria, no van adornats com un d'ells.

83 Doncs, el vostre Pare que està en els cels prou sap de què teniu necessitat de totes aquestes coses.

84 Per consegüent, deixeu que el demà es preocupi del seu propi afany.

85 Tampoc no us preocupeu per endavant de què parlareu; sinó atresoreu contínuament a la ment les paraules de vida, i us serà donada a l'hora mateixa aquella porció que serà repartida a cadascú.

86 Per tant, que ningú d'entre vosaltres—perquè aquest manament és per a tots els fidels de l'església que són cridats de Déu al ministeri—des d'aquesta hora, no porti bossa ni alforja quan surti a proclamar aquest evangeli del regne.

87 Heus aquí, us envio a fi de reprendre el món de totes les seves injustícies, i d'ensenyar-li d'un judici que està per venir.

88 I els qui us rebin, allí jo també hi seré, perquè aniré al vostre davant. Seré a la vostra dreta i a la vostra esquerra, i el meu Esperit serà al vostre cor, i els meus àngels al vostre voltant per a sostenir-vos.

89 Qui us aculli a vosaltres, a mi m'aculli; i us alimentarà i us vestirà, i us donarà diners.

90 I el qui us alimenti, o us doni de vestir o diners, de cap manera no perdrà la seva recompensa.

91 I aquell que no faci aquestes coses, no és el meu deixeble; amb això podreu conèixer els deixebles meus.

92 Del qui no us aculli, aparteu-vos-en a soles, i renteu-vos els peus amb aigua, aigua pura, sigui en temps de fred o de calor, i doneu testimoniatge d'allò al vostre Pare que està en el cel, i no torneu més amb aquest home.

93 I a qualsevol vila o ciutat on entreu, feu igual.

94 Tot i així, afanyeu-vos i no us retingueu; i ai d'aquella casa, o vila o ciutat que us rebutgi, o les vostres paraules o el vostre testimoniatge de mi!

95 Ai, torno a dir, d'aquella casa, o aquella vila o ciutat que us rebutgi, o les vostres paraules, o el vostre testimoniatge de mi!

96 Perquè jo, el Totpoderós, he posat les meves mans sobre les nacions, per a assotar-les per les seves iniquitats.

97 I sortiran plagues, i no seran tretes de la terra fins que jo hagi acomplert la meva obra, la qual s'escurçarà amb rectitud,

98 fins que tothom em conegui, dels que hi romanen, des del més petit fins al més gran, i que s'omplin del coneixement del Senyor, i es mirin tots a l'una, i alcin la veu, i tots junts entonin aquest càntic nou, exclamant:

99 El Senyor ha tornat a portar Sió;
el Senyor ha redimit el seu poble, Israel,

segons l'elecció de gràcia,
la qual es dugué a terme per la fe
i l'aliança dels seus pares.

100 El Senyor ha redimit el seu poble,
i Satanàs està lligat, i el temps ja no és.
El Senyor ha aplegat a l'una totes les coses.
El Senyor ha fet baixar Sió des de dalt.
Ha fet pujar Sió des d'avall.

101 La terra estava de part i ha donat a llum la seva força;
i la veritat s'ha establert a les seves entranyes;
els cels l'han somriguda,
i ella s'ha revestit de la glòria del seu Déu;
car ell es posa entremig del seu poble.

102 Glòria, honra, poder i força siguin atribuïts al nostre Déu;
perquè està ple de misericòrdia, justícia, gràcia, veritat i pau,
per sempre més, Amén.

103 I a més, certament, certament us dic, convé que tot home que surti a proclamar el meu evangeli etern, si és que té família i se li donen diners d'obsequi, que els enviï a ells, o els utilitzi per al seu benefici, com el Senyor li mani, perquè així em sembla bé.

104 I tots els qui no tinguin família, i rebin diners, que els enviïn al bisbe a Sió, o al bisbe a l'Ohio, per tal que es consagrin per a la publicació de les revelacions, i la seva impressió, i per a l'establiment de Sió.

105 I si algú us dóna una túnica o un vestit, agafeu el vell i doneu-lo als pobres, i aneu feliços pel vostre camí.

106 I si hi ha d'entre vosaltres un que sigui fort en l'Esperit, que s'emporti amb ell aquell que és feble, a fi que s'edifiqui amb tota mansuetud i que es faci fort també.

107 Així doncs, porteu amb vosaltres els qui són ordenats amb el sacerdoci menor, i envieu-los davant vostre per tal de fixar cites, i de preparar-vos el camí, i d'acomplir els compromisos que vosaltres mateixos no podeu.

108 Heus aquí, així és com els meus apòstols de l'antiguitat edificaren la meva església.

109 Per tant, que cada home ocupi el seu ofici, i treballi en el seu nomenament; i que el cap no digui als peus que no té necessitat d'ells; car, sense els peus, com podrà sostenir-se el cos?

110 També el cos té necessitat de cada membre, per tal que tots s'edifiquin junts, a fi que el sistema es conservi perfecte.

111 I heus aquí, els summes sacerdots han de viatjar, i també els èlders i els preveres; però s'ha d'assenyalar als diaques i mestres perquè vetllin per l'església, i que hi facin de ministres residents.

112 I el bisbe Newel K. Whitney també ha de viatjar amunt i avall i entre totes les esglésies, recercant els pobres per a subministrar-los les seves necessitats, en humiliar els rics i els altius.

113 També ha d'emprar un agent per a fer-se càrrec i tramitar els seus afers seculars, com ell ho indiqui.

114 Tot i així, que vagi el bisbe a les ciutats de Nova York, i Albany i Boston, i adverteixi els d'aquestes ciutats, amb el so de l'evangeli i amb veu forta, de la desolació i l'aboliment total que els esperen si rebutgen aquestes coses.

115 Perquè si les rebutgen, s'apropa l'hora del seu judici, i la seva casa els hi quedarà abandonada.

116 Que ell confiï en mi i no serà confós; i ni tan sols un cabell del seu cap caurà desapercebut a terra.

117 I del cert us dic a vosaltres, la resta dels meus servents, sortiu, segons ho permetin les vostres circumstàncies, en els vostres diversos nomenaments, a les ciutats i viles més grans i importants, tot reprenent el món amb rectitud de les seves accions injustes i impies, i exposant clarament i comprensivament l'abominació devastadora dels darrers dies.

118 Perquè amb vosaltres, diu el Senyor Totpoderós, fendré els seus regnes; no sols sacsejaré la terra, sinó que els cels estelats també tremolaran.

119 Doncs, jo, el Senyor, he estès la meva mà per a exercir els poders del cel; no ho podeu veure ara, però d'aquí a poc ho veureu, i sabreu que jo sóc, i que vindré i regnaré amb el meu poble.

120 Sóc l'Alfa i l'Omega, el principi i la fi. Amén.

SECCIÓ 85

*Revelació donada mitjançant Josep Smith el Profeta, a Kirtland, Ohio, el 27 de novembre de l'any 1832 (*History of the Church, *1:298–299). Aquesta secció és un tros d'una carta del Profeta a W. W. Phelps, que vivia a Independence, Missouri. Es donà com a resposta a algunes preguntes sobre els sants que s'havien traslladat a Sió, però que no havien rebut les seves herències segons l'ordre establerta de l'Església.*

1–5, Les herències a Sió han de rebre's per mitjà de la consagració; 6–12, Un de poderós i fort donarà als sants les seves herències a Sió.

ÉS deure del secretari del Senyor, el que ell hagi nomenat, de portar una història i un registre general de l'església, de totes les coses que passin a Sió, i de tots aquells que consagrin propietats i rebin herències legalment del bisbe;

2 i també de la seva manera de viure, la seva fe i obres; i també dels apòstates que apostaten després de rebre les seves herències.

3 És contrari a la voluntat i manament de Déu que els noms d'aquells que no reben la seva herència per consagració, segons la llei que ell ha donat, a fi de poder delmar el seu poble

i preparar-lo per al dia de la venjança i la cremada, restin inscrits amb els del poble de Déu.

4 Ni tampoc s'ha de guardar la seva genealogia, ni s'ha de trobar en cap dels registres ni cap història de l'església.

5 No es trobaran inscrits ni els seus noms, ni els dels seus pares, ni els dels seus fills en el llibre de la llei de Déu, diu el Senyor dels Exèrcits.

6 Sí, així diu la veu suau i tranquil·la que xiuxiueja, penetrant i travessant totes les coses, i que moltes vegades em fa estremir fins els ossos mentre es manifesta, tot i dient:

7 S'esdevindrà que jo, el Senyor Déu, enviaré un de poderós i fort—amb el ceptre de poder a la mà, tot revestit de llum com un mantell, i que de la seva boca sortiran paraules, paraules eternes, mentre les seves entranyes seran una font de veritat—per a posar en ordre la casa de Déu i disposar per sort les herències dels sants, els quals tenen els noms inscrits, junt amb els dels seus pares i dels seus fills, al llibre de la llei de Déu;

8 mentre que aquell home que fou cridat i nomenat de Déu, que estengui la mà a fi de sostenir l'arca de Déu, caurà pel dard de la mort, com l'arbre ferit pel fulgent cop del llamp.

9 I tots aquells que no estiguin inscrits al llibre de memòries, no trobaran cap herència aquell dia, sinó que seran tallats, i se'ls assenyalarà la seva porció entre els incrèduls, on és el plor i el cruixit de dents.

10 No dic aquestes coses de mi mateix; per consegüent, tal com parla el Senyor, així també ell ho complirà.

11 I aquells del summe sacerdoci, així com els del sacerdoci menor o els membres mateixos, que no tenen els seus noms inscrits al llibre de la llei, o es troba que hagin apostatat, o que hagin estat expulsats de l'església, aquell dia no trobaran cap herència entre els sants de l'Altíssim;

12 per consegüent, els passarà com als fills del sacerdot, com està escrit al capítol segon, els versets seixanta-un i seixantados d'Esdres.

SECCIÓ 86

*Revelació donada mitjançant Josep Smith el Profeta, a Kirtland, Ohio, el 6 de desembre de l'any 1832 (*History of the Church, *1:300). Es rebé mentre el Profeta repassava i editava el manuscrit de la traducció de la Bíblia.*

1–7, El Senyor explica el significat de la paràbola del blat i la zitzània; 8–11, Explica que les benediccions del sacerdoci seran per a aquells que són hereus legítims segons la carn.

EN veritat, així diu el Senyor a vosaltres, els meus servents, referent a la paràbola del blat i la zitzània:

2 Heus aquí, del cert us dic, el

camp era el món, i els apòstols els sembradors de la llavor;

3 i en adormir-se aquests, la gran perseguidora de l'església, l'apòstata, la prostituta, Babilònia mateixa, la que fa que totes les nacions beguin de la seva copa, les quals tenen regnant al seu cor l'enemic, sí, Satanàs—vet aquí, ell sembra la zitzània; i aleshores aquesta ofega el blat i fa fugir l'església al desert.

4 Però, vet aquí, als darrers dies, inclús avui en què el Senyor comença a treure a la llum la paraula, i el bri està brotant i encara és tendre,

5 guaiteu, certament us dic, que els àngels clamen al Senyor dia i nit, i estan a punt, tot esperant que els enviïn a segar els camps;

6 però el Senyor els diu: No arranqueu la zitzània mentre el bri encara és tendre (perquè certament és dèbil la vostra fe), no sigui que destruïu també el blat.

7 Per tant, deixeu que creixin junts el blat i la zitzània fins que la collita estigui a punt; llavors primer recollireu el blat d'entre la zitzània, i un cop aplegat el blat, vet aquí, guaiteu, la zitzània és lligada en feixos, i el camp resta per a ésser cremat.

8 Per tant, així diu el Senyor a vosaltres amb els quals ha continuat el sacerdoci pel llinatge dels vostres pares—

9 perquè sou hereus legítims segons la carn, i heu estat amagats del món amb Crist en Déu—

10 per consegüent, la vostra vida i el sacerdoci han romàs, i cal que romanguin per mitjà de vosaltres i el vostre llinatge fins a la restauració de totes les coses de què s'ha parlat per boca de tots els sants profetes des del principi del món.

11 Així doncs, beneïts sou si continueu en la meva bondat, com a llum als gentils i, per mitjà d'aquest sacerdoci, com a salvador del meu poble, Israel. El Senyor ho ha proferit. Amén.

SECCIÓ 87

*Revelació i profecia sobre la guerra, donada mitjançant Josep Smith el Profeta, el dia 25 de desembre de l'any 1832 (*History of the Church, *1:301–302). Es rebé en una època en què els germans reflexionaven i raonaven sobre l'esclavitud d'africans sobre el continent americà i sobre l'esclavitud dels fills dels homes per tot el món.*

1–4, Es prediu la guerra entre els estats del Nord i els del Sud; 5–8, Funestes desgràcies cauran sobre tots els habitants de la terra.

DEL cert, així diu el Senyor respecte a les guerres que aviat s'esdevindran, començant amb la rebel·lió de Carolina del Sud, que finalment acabaran en la mort i els patiments de moltes ànimes;

2 i arribarà el temps en què s'abocarà la guerra sobre to-

ta nació, començant en aquell lloc.

3 Perquè vet aquí, els estats del Sud es dividiran en contra dels del Nord, i els estats del Sud cridaran altres nacions, fins i tot el país de Gran Bretanya, com és anomenat, i també cridaran altres nacions per tal de defensar-se d'altres nacions; aleshores s'abocarà la guerra sobre tota nació.

4 I s'esdevindrà, passats molts dies, que els esclaus s'aixecaran contra els seus amos, els quals seran mobilitzats i disciplinats per a la guerra.

5 I també succeirà que les restes dels que han romàs al país es mobilitzaran i s'enfadaran en gran manera, i pertorbaran els gentils amb forta pertorbació.

6 I així, amb l'espasa i amb vessament de sang, els habitants de la terra s'afligiran; i amb gana i plagues, i terratrèmols i trons del cel, i llampecs fortíssims també, es farà sentir als habitants de la terra la ira, la indignació, i la mà disciplinària d'un Déu Totpoderós, fins que la consumació decretada hagi acabat per complet amb tota nació;

7 a fi que el clam dels sants i de la seva sang deixi de pujar de la terra fins a les orelles del Senyor de Sabaot, tot demanant que siguin venjats dels seus enemics.

8 Per consegüent, estigueu en indrets sants i no sigueu moguts, fins que el dia del Senyor vingui; perquè, vet aquí, ve aviat, diu el Senyor. Amén.

SECCIÓ 88

Revelació donada mitjançant Josep Smith el Profeta, a Kirtland, Ohio, el 27 de desembre de l'any 1832 (History of the Church, *1:302–312). El Profeta la designà com "la fulla d'olivera, arrencada de l'Arbre del Paradís, el missatge de pau del Senyor per a nosaltres"* (History of the Church, *1:316). Els registres històrics indiquen que porcions d'aquesta revelació es reberen el 27 i 28 de desembre de l'any 1832, i el dia 3 de gener de l'any 1833.*

1–5, Els membres fidels reben aquell Consolador que és la promesa de la vida eterna; 6–13, La llum de Crist controla i governa totes les coses; 14–16, La Resurrecció ve a través de la Redempció; 17–31, L'obediència a una llei celestial, terrestre, o telestial prepara els homes per aquests regnes i glòries; 32–35, Aquells que volen romandre en el pecat resten bruts encara; 36–41, Tots els regnes es governen per la llei; 42–45, Déu ha donat una llei a totes les coses; 46–50, L'home comprendrà fins i tot Déu; 51–61, La paràbola de l'home que envia els seus servents al camp i els visita cadascú al seu torn; 62–73, Acosteu-vos al Senyor i veureu la seva faç; 74–80, Santifiqueu-vos, ensenyeu-vos els uns als altres les doctrines del regne; 81–85, Tothom que hagi estat advertit, que adverteixi el seu proïsme; 86–94, Senyals, commocions dels elements, i àngels que preparen el camí per a la

vinguda del Senyor; 95–102, Els tocs de trompetes angèliques fan sortir els morts en el seu ordre; 103–116, Les trompetes angèliques proclamen la restauració de l'evangeli, la caiguda de Babilònia, i la batalla del gran Déu; 117–126, Cerqueu l'estudi, establiu una casa de Déu (un temple), i revestiu-vos amb el lligam de la caritat; 127–141, S'explica l'ordre de l'escola dels profetes, que inclou l'ordenança del rentament dels peus.

EN veritat, així us diu el Senyor, a vosaltres que us heu reunit tots plegats a fi de rebre la seva voluntat respecte a vosaltres:

2 Vet aquí, això agrada al vostre Senyor, i els àngels s'alegren per vosaltres; les ofrenes de les vostres pregàries han pujat fins a les orelles del Senyor de Sabaot, i són inscrites en el registre dels noms dels santificats, àdhuc els del món celestial.

3 Per tant, ara envio un altre Consolador a vosaltres, els meus amics, perquè romangui al vostre cor, àdhuc el Sant Esperit de la promesa; i aquest altre Consolador és el mateix que vaig prometre als meus deixebles, segons el que es troba escrit en el testimoniatge de Joan.

4 Aquest Consolador és la promesa que us dono de la vida eterna, fins i tot la glòria del regne celestial;

5 i aquesta és la glòria de l'església del Primogènit, de Déu mateix, el més sant de tots, per mitjà de Jesucrist el seu Fill,

6 el qui pujà fins a dalt, com també descendí dessota totes les coses, amb la qual cosa comprèn tot, a fi que pugui estar en tot i a través de tot, la llum de la veritat,

7 la qual resplandeix. Aquesta és la llum de Crist. Com també ell és al sol, i és la llum del sol, i el poder pel qual fou fet.

8 Com també és a la lluna, i és la llum de la lluna, i el poder pel qual fou feta;

9 com també la llum dels estels, i el poder pel qual foren fets.

10 I la terra també, i el seu poder, sí, la terra sobre la qual esteu vosaltres.

11 I la llum que resplandeix, la qual us enllumena, ve a través d'aquell qui illumina els vostres ulls, i és la mateixa que vivifica el vostre enteniment,

12 i aquesta procedeix de la presència de Déu per a omplir la immensitat de l'espai—

13 la llum que és en totes les coses, que dóna vida a tot, i és la llei per la qual totes les coses es governen, sí, el poder de Déu qui seu sobre el seu tron, i és al si de l'eternitat, i es troba entremig de totes les coses.

14 Ara, del cert us dic, que a través de la redempció que s'ha fet per a vosaltres, es duu a terme la resurrecció dels morts.

15 I l'esperit i el cos són l'ànima de l'home.

16 I la resurrecció dels morts és la redempció de l'ànima.

17 I la redempció de l'ànima ve a través del qui vivifica totes les coses, i és al si d'aquell que s'ha decretat que els pobres i mansuets de la terra l'heretaran.

18 Per consegüent, cal que sigui santificada de tota injustícia, perquè quedi preparada per a la glòria celestial.

19 Perquè després d'haver acomplert la mida de la seva creació, serà coronada de glòria, fins i tot amb la presència mateixa de Déu el Pare;

20 a fi que els cossos dels qui són del regne celestial la posseeixin per sempre més; ja que per aquesta finalitat fou feta i creada, i per aquest fi aquells són santificats.

21 I els qui no siguin santificats per la llei que us he donat, la qual és la llei de Crist, han d'heretar un altre regne, ja sigui un regne terrestre o un regne telestial.

22 Perquè aquell que no pot viure la llei d'un regne celestial, no pot suportar una glòria celestial.

23 I el que no pot viure la llei d'un regne terrestre, no pot suportar una glòria terrestre.

24 I aquell que no pot viure la llei d'un regne telestial, no pot suportar una glòria telestial; per consegüent, no mereix cap regne de glòria. Aleshores, ha de suportar un regne que no és de glòria.

25 I a més, certament us dic, que la terra obeeix la llei d'un regne celestial, perquè omple la mida de la seva creació, i no transgredeix pas la llei;

26 per consegüent, serà santificada; sí, i tot i que mori, serà vivificada novament; i suportarà el poder pel qual serà vivificada, i els justos l'heretaran.

27 Perquè encara que morin, també s'alçaran novament amb cos espiritual.

28 Aquells que són d'un esperit celestial rebran el mateix cos que era el cos natural; i àdhuc vosaltres rebreu el vostre cos, i la vostra glòria serà aquella per la qual el vostre cos sigui vivificat.

29 Vosaltres que sigueu vivificats per una porció de la glòria celestial, rebreu aleshores de la mateixa, fins a una plenitud.

30 I aquells que siguin vivificats per una porció de la glòria terrestre, llavors rebran de la mateixa, fins a una plenitud.

31 I també els que siguin vivificats per una porció de la glòria telestial, rebran llavors de la mateixa, fins a una plenitud.

32 I els que restin seran vivificats també; però tornaran un altre cop al seu propi lloc, per a fruir del que disposin rebre, ja que no disposaven fruir del que haguessin tingut.

33 Perquè de què li serveix a un home si li confereixen un do, i no el rep? Vet aquí, ni s'alegra d'allò que li és donat, ni d'aquell qui és el donador.

34 I a més, del cert us dic, que allò que la llei governa, també la llei el preserva, i per ella és perfeccionat i santificat.

35 Allò que transgredeix una llei, i no la obeeix pas, ans cerca més aviat de fer-se la llei, i disposa quedar-se en el pecat, restant-hi del tot, no pot ser santificat per la llei, ni per la misericòrdia, ni per la justícia

ni pel judici. Per tant, ha de romandre brut encara.

36 A tots els regnes se'ls ha donat una llei;

37 i hi ha molts regnes, perquè no hi ha espai on no hi hagi regne; ni hi ha regne on no hi hagi espai, ja sigui un regne més gran o més petit.

38 I a cada regne s'ha donat una llei, i cada llei també té els seus termes i condicions.

39 Tots els éssers que no compleixen pas amb aquestes condicions no són justificats.

40 Perquè la intel·ligència s'ajunta amb la intel·ligència; la saviesa rep la saviesa; la veritat s'abraça amb la veritat; la virtut estima la virtut; la llum s'aplega amb la llum; la misericòrdia es compadeix de la misericòrdia i reclama els seus; la justícia segueix el seu curs i reclama tot allò que sigui seu; el judici va davant del qui seu al tron i governa i executa totes les coses.

41 Ell comprèn totes les coses, i totes les coses les té al seu davant, i tot ho té al seu voltant; i ell és damunt de tot, i en tot, i entremig de tot, i a tot arreu de tot; i totes les coses són per ell, i d'ell, sí, Déu, per sempre més.

42 I a més, del cert us dic, ell ha donat una llei a totes les coses, per la qual es mouen en els seus temps i en les seves estacions;

43 i els seus cursos són fixos, inclús els cursos dels cels i de la terra, que inclou la terra i tots els planetes.

44 I es donen llum els uns als altres en els seus temps i en les seves temporades, en els seus minuts, les seves hores, els seus dies, les seves setmanes, els seus mesos, els seus anys—tots aquests són un any amb Déu, però no pas amb l'home.

45 La terra roda sobre les seves ales, i el sol dóna de la seva llum de dia, i la lluna la seva llum de nit, i els estels també donen de la seva llum, mentre roden sobre les seves ales en la seva glòria, entremig del poder de Déu.

46 A què compararé aquests regnes, a fi que comprengueu?

47 Heus aquí, tots aquests són regnes, i l'home que ha vist qualsevol o el més petit d'ells, ha vist Déu avançant en la seva majestat i poder.

48 Us dic que l'ha vist; amb tot, aquell que vingué als seus no el comprengueren.

49 La llum resplandeix a la foscor, i les tenebres no la comprenen pas; però el dia vindrà en què comprendreu fins i tot a Déu, estant vivificats en ell i per ell.

50 Aleshores sabreu que m'heu vist, que jo sóc, i que sóc la llum vertadera que és en vosaltres, i vosaltres en mi; altrament no podríeu abundar.

51 Vet aquí, compararé aquests regnes a un home que té un camp, i va enviar els seus servents a cavar-hi.

52 I diu al primer: Vés i treballa al camp, i a la primera hora vindré a tu, i veuràs el goig del meu semblant;

53 I diu al segon: Vés-hi també, i a la segona hora et visitaré amb el goig del meu semblant;

54 i també al tercer, tot dient: Et visitaré;

55 i al quart, i així, fins al dotzè.

56 I el senyor del camp s'acostà al primer a la primera hora, i romangué amb ell tota aquella hora, i aquest s'alegrà amb la llum de la mirada del seu senyor.

57 Aleshores deixà el primer per visitar també el segon, i el tercer, i el quart, i així fins al dotzè.

58 I així, tots reberen la llum de la mirada del seu senyor, cada home a la seva hora, al seu temps i a la seva temporada,

59 començant amb el primer, i així fins a l'últim; i des de l'últim fins al primer; i des del primer fins a l'últim;

60 cada home en el seu propi ordre fins que s'acomplia la seva hora, segons el que el seu senyor li havia manat, a fi que el seu senyor es glorifiqués en ell, i ell en el seu senyor, i que tots plegats fossin glorificats.

61 Així doncs, assimilaré tots aquests regnes i els seus habitants a aquesta paràbola, cada regne a la seva hora i al seu temps, i a la seva temporada, segons el decret que Déu ha ordenat.

62 I també, certament us dic, amics meus, que us deixo aquestes paraules perquè les mediteu al cor, junt amb aquest manament que us dono, de cridar-me mentre sóc a la vora.

63 Apropeu-vos a mi, i jo m'aproparé a vosaltres; cerqueu-me amb diligència, i em trobareu; demaneu, i rebreu; truqueu i us serà obert.

64 Qualsevol cosa que demaneu al Pare en el meu nom, que us calgui, us serà donada;

65 i si demaneu quelcom que no calgui, es girarà per a la vostra condemnació.

66 Heus aquí, el que sentiu és com la veu d'un que crida al desert—al desert, perquè no el podeu veure—la meva veu, perquè és Esperit; el meu Esperit és veritat; la veritat roman i no té fi; i si la teniu a dins, abundarà.

67 I si teniu la mirada fixa en la meva glòria, tot el vostre cos s'omplirà de llum i no hi haurà tenebres en vosaltres; i el cos que s'omple de llum comprèn totes les coses.

68 Per conseqüent, santifiqueu-vos a fi que tingueu la ment fixa en Déu, i els dies vindran quan el veureu, perquè us descubrirà la seva faç; i serà en el seu propi temps i a la seva pròpia manera, i segons la seva pròpia voluntat.

69 Recordeu de la promesa gran i final que us he fet; llenceu lluny de vosaltres tot pensament inútil i tota riallada.

70 Trigueu, resteu en aquest lloc, i convoqueu una assemblea solemne dels qui són els primers obrers en aquest darrer regne.

71 I que aquells als quals han advertit pel seu camí invoquin el Senyor, i meditin al cor per un temps l'advertència que han rebut.

72 Vet aquí, que jo em faré càrrec dels vostres ramats, i aixecaré èlders i els hi enviaré.

73 Heus aquí, apressaré la meva obra al seu temps.

74 I us dono a vosaltres, que sou els primers obrers en aquest últim regne, el manament de reunir-vos plegats, i d'organitzar-vos i preparar-vos, i de santificar-vos, sí, purifiqueu-vos el cor, i netegeu-vos les mans i els peus davant meu, a fi que jo us pugui fer nets;

75 per tal que pugui testificar al vostre Pare, i al vostre Déu i al meu Déu, que esteu nets de la sang d'aquesta iníqua generació; perquè pugui acomplir aquesta promesa, aquesta promesa gran i final que us he fet, quan jo vulgui.

76 També us dono el manament de continuar amb oració i dejuni des d'ara endavant.

77 I us dono el manament que us ensenyeu els uns als altres la doctrina del regne.

78 Afanyeu-vos en ensenyar, i la meva gràcia us acompanyarà, a fi que sigueu instruïts més perfectament en teoria, en principi, en doctrina, i en la llei de l'evangeli, en qualsevol cosa que pertanyi al regne de Déu que us calgui comprendre;

79 coses tant al cel com a la terra, i sota la terra; coses que han estat, que són i que aviat han de passar; coses que són al país; coses que són a l'estranger; les guerres i els desconcerts de les nacions, i els judicis que hi ha sobre la terra; i una coneixença també de països i de regnes,

80 per tal que estigueu preparats en totes les coses, quan novament us enviï a engrandir la crida amb què us he cridat, i la missió amb què us he comissionat.

81 Vet aquí, us vaig enviar per a testificar i advertir el poble, i convé que tot home que hagi estat advertit, adverteixi el seu proïsme.

82 Per consegüent, resten sense excusa, i els seus pecats els tenen sobre el propi cap.

83 El qui em busca d'hora, em trobarà, i no serà desemparat.

84 Trigueu, doncs, i afanyeu-vos, perquè sigueu perfeccionats en el vostre ministeri de sortir entre els gentils per última vegada, tots els qui la boca del Senyor anomeni, per a lligar la llei i segellar el testimoni, i a preparar els sants per a l'hora del judici que és a venir;

85 a fi que les seves ànimes s'escapin de la ira de Déu, l'abominació devastadora que espera els impius, tant en aquest món com en el venidor. Del cert us dic, que romanguin a la vinya aquells que no són els primers èlders, fins que la boca del Senyor els cridi, perquè el seu temps no és encara; les seves vestidures no s'han rentat del tot de la sang d'aquesta generació.

86 Resteu en la llibertat que us ha fet lliures; no us emboliqueu en el pecat, sinó manteniu netes les vostres mans, fins que el Senyor vingui.

87 Perquè d'aquí a pocs dies la terra tremolarà i titubarà com un embriac; el sol amagarà el seu rostre i es negarà a donar llum; la lluna serà banyada de sang, i els estels, tot enfurismats,

es deixaran caure com la figa que cau de la figuera.

88 I després del vostre testimoniatge ve la ira i la indignació sobre el poble.

89 Perquè després del vostre testimoniatge ve el testimoniatge dels terratrèmols, els quals causaran gemecs d'entremig de la terra, i els homes cauran al sòl i no podran estar dempeus.

90 I també ve el testimoniatge de la veu de tronades, i la veu de llampecs, i la veu de tempestes, i la veu de les onades del mar que es llencen més enllà dels seus confins.

91 I totes les coses estaran en commoció; i segurament defallirà el cor dels homes, perquè el temor sobrevindrà a tot poble.

92 I els àngels volaran pel mig del cel, cridant amb veu forta i fent sonar la trompeta de Déu, tot i dient: Prepareu-vos, prepareu-vos, oh habitants de la terra, perquè el judici del nostre Déu ha arribat. Heus aquí, guaiteu, l'Espòs s'acosta; sortiu a rebre'l.

93 I tot seguit apareixerà un gran senyal al cel, i tots els pobles plegats ho veuran.

94 I un altre àngel tocarà la seva trompeta, tot i dient: Aquella gran església, la mare de les abominacions, que feia que totes les nacions beguessin del vi de la ira de la seva fornicació, la qual persegueix els sants de Déu, i vessa la seva sang—aquella que seu sobre moltes aigües i sobre les illes del mar—vet aquí, ella és la zitzània de la terra; està lligada en feixos; els seus lligams queden afermats, i ningú no els pot afluixar; per tant, està a punt de cremar-se. I ell tocarà la seva trompeta llarg i fortament, i totes les nacions la sentiran.

95 I hi haurà silenci al cel per cosa de mitja hora, i tot seguit serà desplegat el vel del cel, com un pergamí que es desenrotlla després d'estar plegat, i la faç del Senyor serà descoberta.

96 I els sants que hi ha sobre la terra, els que encara viuen, seran vivificats i arrabassats per a rebre'l.

97 I els qui han dormit als seus sepulcres sortiran, perquè els sepulcres seran oberts; i també seran arrabassats per a rebre'l enmig de la columna del cel.

98 Aquests són de Crist, les primícies, els que baixaran amb ell primer, i els que es troben a la terra i als seus sepulcres, que són arrabassats primer per a rebre'l; i tot això per la veu del so de la trompeta de l'àngel de Déu.

99 I després d'això, un altre àngel farà un toc, que és la segona trompeta; i aleshores ve la redempció dels qui són de Crist a la seva vinguda, els quals han rebut la seva part en aquella presó preparada per a ells, a fi que poguessin rebre l'evangeli i ser jutjats segons els homes en la carn.

100 I una altra vegada, sonarà una altra trompeta, que és la tercera; i aleshores surten els esperits dels homes que han d'ésser jutjats i que es troben sota condemna.

101 I aquests són la resta dels

morts; i no tornen a viure fins que passin els mil anys, ni mai més, fins a la fi de la terra.

102 I sonarà una altra trompeta, que és la quarta, tot i dient: Es troben d'entre els que han de romandre fins el gran i darrer dia, que és la fi, aquells que restaran bruts encara.

103 I una altra trompeta sonarà, que és la cinquena, i el cinquè àngel que lliura l'evangeli etern, tot volant pel mig del cel, a tota nació, tribu, llengua i poble;

104 i aquest serà el so de la seva trompeta, dient a tot poble, tant al cel com a la terra i sota la terra—perquè tota orella ho sentirà, i tot genoll es doblegarà, i tota llengua reconeixerà, en escoltar el so de la trompeta que diu: Temeu Déu i doneu glòria al qui seu sobre el tron, per sempre més; perquè l'hora del seu judici ha arribat.

105 I una altra vegada, un altre àngel farà sonar la seva trompeta, que és el sisè àngel, i dirà: Ha caigut aquella que feia que totes les nacions beguessin del vi de la ira de la seva fornicació; ha caigut, ha caigut!

106 I a més, un altre àngel farà sonar la seva trompeta, que és el setè àngel, tot i dient: S'ha consumat, s'ha consumat! L'Anyell de Déu ha reeixit, i ha trepitjat tot sol el cup, que és el cup del furor de la ira del Déu Totpoderós.

107 Llavors els àngels seran coronats amb la glòria de la potència d'ell, i els sants seran plens de la seva glòria, i rebran les seves herències i seran fets iguals amb ell.

108 Aleshores el primer àngel farà sonar la seva trompeta de nou a les orelles de tots els vivents, i revelarà els fets secrets dels homes i els prodigis de Déu del primer mil·lenari.

109 I llavors el segon àngel farà sonar la seva trompeta, i revelarà els fets secrets dels homes, i els pensaments i les intencions del seu cor, i els prodigis de Déu del segon mil·lenari.

110 I així la resta, fins que el setè àngel tocarà la seva trompeta; i estarà dempeus sobre la terra i sobre el mar, i jurarà en el nom d'aquell que seu al tron, que ja no hi haurà més temps; i Satanàs serà lligat, aquella serp antiga que s'anomena el diable, i no serà deslligat per espai de mil anys.

111 Aleshores quedarà deslligat per poc temps, perquè reuneixi els seus exèrcits.

112 I Miquel, el setè àngel, àdhuc l'arcàngel, reunirà els seus exèrcits, inclús les hosts del cel.

113 I el diable reunirà els seus, les hosts de l'infern, i pujarà a la batalla contra Miquel i els seus exèrcits.

114 Aleshores ve la batalla del gran Déu; i el diable i els seus exèrcits seran llençats fins al seu propi lloc, a fi que no tinguin poder mai més de cap manera sobre els sants.

115 Perquè Miquel lluitarà les seves batalles, i vencerà el que ambiciona el tron d'aquell que hi seu, que és l'Anyell.

116 Aquesta és la glòria de

Déu i dels santificats; i mai més veuran la mort.

117 Per tant, del cert us dic, amics meus, convoqueu la vostra assemblea solemne com us he manat.

118 I com que no tots tenen fe, afanyeu-vos, cerqueu i ensenyeu-vos paraules de saviesa; sí, busqueu dels llibres més bons paraules de saviesa; busqueu la instrucció, tant per l'estudi com per la fe.

119 Organitzeu-vos; prepareu tota cosa útil; i establiu una casa, àdhuc una casa d'oració, una casa de dejuni, una casa de fe, una casa d'instrucció, una casa de glòria, una casa d'ordre, una casa de Déu;

120 a fi que les vostres entrades siguin en el nom del Senyor; i les vostres sortides siguin en el nom del Senyor; que totes les vostres salutacions siguin en el nom del Senyor, amb les mans alçades cap a l'Altíssim.

121 Per tant, deixeu tota la vostra conversa vana, totes les rialles, tota la vostra lascívia, la vostra altivesa i frivolitat, i totes les vostres accions dolentes.

122 Nomeneu d'entre vosaltres un mestre; i no deixeu que tots tinguin la paraula alhora; sinó que parli l'un i que escoltin els altres les seves paraules, a fi que quan tots hagin parlat, cadascú sigui edificat de tots, i que cada home tingui el mateix privilegi.

123 Mireu d'estimar-vos els uns als altres; deixeu de cobejar; apreneu a compartir els uns amb els altres tal com l'evangeli ho demana.

124 Deixeu d'ésser ganduls, deixeu d'ésser impurs; deixeu de criticar-vos l'un a l'altre; deixeu de dormir més del que calgui; aneu-vos-en al llit d'hora perquè no estigueu cansats; aixequeu-vos d'hora perquè tingueu el cos i la ment vigoritzats.

125 I sobretot, revestiu-vos amb el lligam de la caritat, com d'un mantell, que és el lligam de la perfecció i la pau.

126 Pregueu sempre perquè no defalliu, fins que jo vingui. Vet aquí, que vindré aviat, i us rebré per a mi. Amén.

127 I a més, l'ordre de la casa preparada per a la presidència de l'escola dels profetes, establerta per a la seva instrucció en totes les coses que els calgui, inclús, per a tots els oficials de l'església, o sigui, els qui són cridats al ministeri de l'església, començant amb els summes sacerdots, fins als diaques—

128 I aquest serà l'ordre de la casa de la presidència de l'escola: El qui sigui nomenat president o mestre estarà dempeus al seu lloc a la casa que hagi estat preparada per a ell.

129 Per consegüent, serà el primer a la casa de Déu, en un punt des d'on els congregats a la casa puguin sentir les seves paraules curosament i distintament, sense haver-les parlat amb veu forta.

130 I quan entri a la casa de Déu, perquè ha d'ésser el primer dins la casa—vet aquí, això és formós, perquè ell us sigui d'exemple—

131 que es doni en oració, agenollat davant Déu, en senyal o

recordança de l'aliança sempiterna.

132 I quan un altre entri després d'ell, que el mestre s'aixequi i, amb les mans alçades, sí, rectes cap al cel, que saludi el seu germà o els seus germans amb aquestes paraules:

133 Ets germà, o sou germans? Us saludo en nom del Senyor Jesucrist, en senyal o recordança de l'aliança sempiterna, aliança amb què us rebo com a germà, amb una determinació fixa, immutable i incanviable, d'ésser-te amic i germà, mitjançant la gràcia de Déu, en els lligams d'amor, de caminar en tots els manaments de Déu sense retret, amb acció de gràcies, per sempre més. Amén.

134 I aquell que no sigui digne d'aquesta salutació, no tindrà lloc entre vosaltres; perquè no permetreu que sigui profanada la meva casa per ell.

135 I el qui entri i sigui fidel davant meu, i és un germà, o si són germans, se saludaran amb el president o mestre, amb les mans alçades cap al cel, amb aquesta mateixa oració i aliança, o diran amén en senyal del mateix.

136 Heus aquí, en veritat us dic, aquest és un model per a vosaltres, d'una salutació de l'un a l'altre dins la casa de Déu, a l'escola dels profetes.

137 I se us mana que ho feu amb oració i acció de gràcies, segons l'Esperit us doni expressió en totes les vostres accions dins la casa del Senyor, a l'escola dels profetes, a fi que es faci santuari, un tabernacle de l'Esperit Sant per a la vostra edificació.

138 I no rebreu ningú entre vosaltres en aquesta escola, a menys que sigui net de la sang d'aquesta generació;

139 i el rebreu per mitjà de l'ordenança del rentament dels peus, ja que per aquest fi fou instituïda.

140 I també, l'ordenança de rentar-se els peus serà administrada pel president o l'èlder president de l'església.

141 S'ha de començar amb oració; i després de participar del pa i del vi, ell ha de cenyir-se segons el model que es dóna al capítol tretzè del testimoniatge de Joan referent a mi. Amén.

SECCIÓ 89

*Revelació donada mitjançant Josep Smith el Profeta, a Kirtland, Ohio, el 27 de febrer de l'any 1833 (*History of the Church, *1:327–329). A conseqüència de què alguns germans d'aquella època usaven el tabac a les reunions, el Profeta es posà a reflexionar sobre l'assumpte; consegüentment, recorregué al Senyor sobre el mateix. Aquesta revelació, coneguda com la Paraula de Saviesa, fou el resultat. El Profeta originalment escriví els primers tres versets com a introducció i descripció inspirades.*

1–9, Es proscriu l'ús del vi, de les begudes fortes, el tabac i les begudes calentes; 10–17, Les herbes, les fruites, la carn i el gra són decretats per a l'ús de l'home i dels animals; 18–21, L'obediència a la llei de l'evangeli, que inclou la Paraula de Saviesa, porta benediccions tant temporals com espirituals.

UNA Paraula de Saviesa per al benefici del concili de summes sacerdots reunit a Kirtland, i de l'església, i també dels sants a Sió,

2—per a ésser enviada com a salutació; no per manament ni per constrenyiment, sinó per revelació i la paraula de saviesa, tot demostrant l'ordre i la voluntat de Déu en la salvació temporal de tots els sants als darrers dies—

3 la qual es dóna com un principi amb promesa, adaptada a la capacitat del dèbil i del més dèbil de tots els sants, que són o que poden anomenar-se sants.

4 Heus aquí, del cert així us diu el Senyor: A conseqüència de les malvestats i les males intencions que existeixen i que existiran al cor d'homes conspiradors als darrers dies, us he previngut, i us previnc per endavant, donant-vos aquesta paraula de saviesa per revelació:

5 Que si hi ha algú d'entre vosaltres que begui vi o begudes fortes, vet aquí, no és bo ni propi a la vista del vostre Pare, únicament quan us reuniu junts per oferir-li els vostres sacraments.

6 I, vet aquí, aquest ha d'ésser vi, sí, vi pur del raïm de la vinya, de la vostra pròpia confecció.

7 I també, les begudes fortes no són pas per al ventre, sinó per a rentar els vostres cossos.

8 I a més, el tabac no és per al cos ni per al ventre, ni tampoc és bo per a l'home, sinó que és una herba pels morats i per tot bestiar malalt, que s'ha d'usar amb judici i destresa.

9 I a més, les begudes calentes no són pas per al cos ni per al ventre.

10 I també, del cert us dic, que Déu ha disposat tota herba saludable per a la constitució, la natura i l'ús de l'home.

11 Cada herba a la seva saó, i cada fruita a la seva saó, i totes aquestes per a utilitzar-se amb prudència i acció de gràcies.

12 Sí, i també la carn dels animals i de les aus, jo, el Senyor, he disposat per a l'ús de l'home amb acció de gràcies; però, tot i així, s'han d'usar escassament;

13 i em complau que no s'utilitzin, sinó en temps d'hivern, o de fred, o de gana.

14 Tot gra s'ha disposat per a l'ús de l'home i dels animals, com a sosteniment de la vida; no sols de l'home, sinó també dels animals del camp, i de les aus i de tot animal salvatge que corri o s'arrossegui sobre la terra;

15 i aquests, Déu els ha fet per a l'ús de l'home sols en temps de carestia i excés de gana.

16 Tot gra és bo per a l'alimentació de l'home, així com també el fruit de la vinya, allò que llevi fruit, ja sigui dins de la terra, com al seu damunt.

17 Tot i així, el blat per a l'home, el blat de moro per al bou, la civada per al cavall, i el sègol per a les aus, els porcs i tota bèstia del camp, i l'ordi per a tot animal útil, i per fer-se begudes moderades, com també d'altres grans.

18 I tots els sants que se'n recordin d'observar i complir aquestes paraules, tot caminant en obediència als manaments, rebran salut al melic i moll als ossos.

19 I trobaran saviesa i grans tresors de coneixement, fins a tresors amagats;

20 I correran sense fatigar-se, i caminaran sense defallir.

21 I jo, el Senyor, els faig la promesa que l'àngel destructor passarà de llarg d'ells, com amb els fills d'Israel, i no els matarà. Amén.

SECCIÓ 90

*Revelació a Josep Smith el Profeta, donada a Kirtland, Ohio, el dia 8 de març de l'any 1833 (*History of the Church, *1:329–331). Aquesta revelació marca un altre pas en l'establiment de la Primera Presidència (vegeu l'encapçalament de la secció 81), i a conseqüència d'ella, els esmentats consellers foren ordenats el 18 de març de l'any 1833.*

1–5, Les claus del regne són conferides a Josep Smith i, a través d'ell, a l'Església; 6–7, Sidney Rigdon i Frederick G. Williams han de servir en la Primera Presidència; 8–11, L'evangeli ha de predicar-se a les nacions d'Israel, als gentils, i als jueus, i cadascú el sentirà en la seva pròpia llengua; 12–18, Josep Smith i els seus consellers han de posar en ordre l'Església; 19–37, El Senyor aconsella diverses persones que caminin amb rectitud i serveixin en el seu regne.

AIXÍ diu el Senyor: Del cert, del cert et dic, fill meu, et són perdonats els teus pecats, segons la teva petició, perquè les teves oracions i les dels teus germans han pujat fins a les meves orelles.

2 Per tant, d'avui endavant, beneït ets tu que portes les claus del regne que et foren donades, i aquest regne està sorgint per darrera vegada.

3 En veritat et dic, les claus d'aquest regne mai no et seran tretes, mentre estiguis en el món, ni tampoc en el venidor;

4 tot i així, a través de tu es donaran els oracles a un altre, que és l'església.

5 I tots aquells que rebin els oracles de Déu, que vagin amb compte de com els tracten, no sigui que els estimin com a poca cosa, i d'aquesta manera incorrin en la condemna, i ensopeguin i caiguin quan davallen les tempestes, i bufen els vents i cau la pluja, i envesteixen contra la seva casa.

6 I a més, certament els dic als teus germans Sidney Rigdon i Frederick G. Williams, que també els són perdonats els seus pe-

cats, i són considerats iguals que tu en posseir les claus d'aquest darrer regne;

7 com també, a través de la teva administració, les claus de l'escola dels profetes que he manat que s'organitzi;

8 a fi que d'aquesta manera es perfeccionin en el seu ministeri per a la salvació de Sió, i de les nacions d'Israel i dels gentils, de tots els qui creuran.

9 Que a través de la vostra administració rebin la paraula, i per la seva administració la paraula surti fins als extrems de la terra, primer als gentils, i llavors, vet aquí, guaiteu, que anirà als jueus.

10 I aleshores ve el dia en què el braç del Senyor es revelarà amb poder en convèncer les nacions, les nacions paganes, la casa de Josep, de l'evangeli de la seva salvació.

11 Perquè succeirà que aquell dia cadascú sentirà la plenitud de l'evangeli en la seva pròpia llengua i en el seu propi idioma, a través d'aquells que són ordenats amb aquest poder, per l'administració del Consolador vessant-se sobre ells per a la revelació de Jesucrist.

12 I ara, certament us dic, us dono el manament de continuar en el ministeri i en la presidència.

13 I quan hàgiu acabat la traducció dels profetes, des d'aleshores endavant presidireu els afers de l'església i de l'escola;

14 i, de tant en tant, segons ho mostri el Consolador, rebreu revelacions per tal de descloure els misteris del regne,

15 i posareu en ordre les esglésies, i estudiareu i aprendreu, i us familiaritzareu amb tot llibre bo, i amb idiomes, llengües i pobles.

16 I aquest serà el vostre càrrec i missió per tota la vida: de presidir els concilis i posar en ordre tots els afers d'aquesta església i regne.

17 No sigueu avergonyits, ni confosos; més aviat sigueu amonestats en tota la vostra altivesa i orgull, car allò us col·loca un parany a l'ànima.

18 Poseu en ordre les vostres cases; allunyeu-vos de la mandra i de la brutícia.

19 Ara, certament et dic, que es prepari una casa, tan aviat com sigui possible, per a la família del teu conseller i escrivent, Frederick G. Williams.

20 I que continuï el meu ancià servent, Joseph Smith, pare, amb la seva família a la casa on resideix ara; i que aquesta no sigui venuda fins que la boca del Senyor ho digui.

21 I que romangui el meu conseller, Sidney Rigdon, on és ara, fins que la boca del Senyor ho digui.

22 I que el bisbe cerqui amb diligència d'obtenir-ne un agent; i que sigui un home que tingui riqueses en reserva, un home de Déu i fort en la seva fe,

23 a fi que d'aquesta manera pugui liquidar tot deute, per tal que el magatzem del Senyor no caigui en descrèdit als ulls del poble.

24 Esbrineu amb diligència, pregueu a tothora, sigueu creients, i

les coses obraran plegades per al vostre bé, si camineu amb rectitud i recordeu l'aliança que heu fet l'un amb l'altre.

25 Que sigui reduït el vostre cercle familiar, especialment el del meu servent ancià, Joseph Smith, pare, respecte a aquells que no són pas familiars vostres;

26 a fi que aquelles coses que us han proporcionat per tal de dur a terme la meva obra, no us les prenguin per a donar-les als que no en són dignes,

27 i que d'aquesta manera sigueu impedits en acomplir el que us he manat.

28 I a més, en veritat et dic, és la meva voluntat que la meva serventa Vienna Jacques rebi diners per a les seves despeses, i que vagi a la terra de Sió;

29 i el que resta dels diners pot consagrar-se a mi, i que ella sigui recompensada en el meu propi i degut temps.

30 En veritat et dic, em convé que ella vagi a la terra de Sió i rebi una herència de mans del bisbe;

31 per tal que s'estableixi en pau, mentre sigui fidel, i que no passi els seus dies en l'oci des d'aleshores endavant.

32 I heus aquí, en veritat et dic, que has d'escriure aquest manament i dir als teus germans a Sió, amb afectuosa salutació, que també t'he cridat a presidir sobre Sió en el meu propi i degut temps.

33 Per tant, que deixin d'amoïnar-me respecte a aquest assumpte.

34 Vet aquí, et dic que els teus germans a Sió comencen a penedir-se, i els àngels s'alegren a causa d'ells.

35 Amb tot, no m'agraden moltes coses: i no em complau gens el meu servent William E. McLellin, ni tampoc el meu servent Sidney Gilbert; i el bisbe tampoc, i altres que tenen molt de què penedir-se.

36 Però, del cert et dic, jo, el Senyor, discorreré amb Sió i pledejaré amb els seus forts, i la corregiré fins que reeixi i es netegi davant meu.

37 Car ella no serà treta del seu lloc. Jo, el Senyor, ho he proferit. Amén.

SECCIÓ 91

Revelació mitjançant Josep Smith el Profeta, a Kirtland, Ohio, el dia 9 de març de l'any 1833. (History of the Church, *1:331–332). En aquests dies el Profeta s'ocupava de la traducció de l'Antic Testament. En arribar a aquella part dels antics escrits que s'anomenen els Apòcrifs, recorregué al Senyor i rebé aquesta instrucció.*

1–3, Els Apòcrifs en general han estat traduïts correctament, però contenen moltes interpolacions de part dels homes, que no són pas veritables; 4–6, Reportarà un benefici per als qui siguin illuminats per l'Esperit.

EN veritat, així us diu el Senyor sobre els llibres apòcrifs: Contenen moltes coses vertaderes, i en general la part més gran fou traduïda correctament.

2 Contenen moltes coses que no són pas veritables, les quals són interpolacions de part dels homes.

3 Certament us dic, que no cal que siguin traduïts els llibres apòcrifs.

4 Per tant, qui els llegeixi que entengui, perquè l'Esperit manifesta la veritat;

5 i qualsevol que sigui il·luminat per l'Esperit en traurà profit;

6 i el qui no rep pas de l'Esperit no pot beneficiar-se'n. Així doncs, no cal que siguin traduïts. Amén.

SECCIÓ 92

*Revelació donada a Josep Smith el Profeta, a Kirtland, Ohio, el 15 de març de l'any 1833 (*History of the Church, *1:333). Aquesta es dirigeix a Frederick G. Williams, que feia poc havia estat nomenat conseller en la Primera Presidència.*

1–2, El Senyor dóna un manament que es refereix a l'admissió a l'ordre unida.

DEL cert, així diu el Senyor, dono a l'ordre unida, que fou organitzada segons un manament anterior, una revelació i manament pel que fa al meu servent Frederick G. Williams, que heu d'admetre'l a l'ordre. El que dic a un ho dic a tots.

2 I a més, et dic a tu, el meu servent Frederick G. Williams, que seràs membre actiu en aquesta ordre; i a mesura que siguis fidel en guardar tots els manaments anteriors, seràs beneït per sempre. Amén.

SECCIÓ 93

*Revelació donada mitjançant Josep Smith el Profeta, a Kirtland, Ohio, el 6 de maig de l'any 1833 (*History of the Church, *1:343–346).*

1–5, Tots aquells que siguin fidels veuran el Senyor; 6–18, Joan donà testimoniatge que el Fill de Déu creixia de gràcia en gràcia fins que rebé una plenitud de la glòria del Pare; 19–20, Els homes fidels, que reben de gràcia en gràcia, també rebran de la seva plenitud; 21–22, Aquells que són engendrats mitjançant Crist son l'Església del Primogènit; 23–28, Crist rebé una plenitud de tota la veritat, i l'home, per la seva obediència, també la pot obtenir; 29–32, L'home era amb Déu al començament; 33–35, Els elements són eterns, i l'home pot rebre una plenitud de joia en la Resurrecció; 36–37, La glòria de Déu és la intel·ligència; 38–40, Els nens són innocents davant Déu

degut a la redempció de Crist; 41–53, Els germans dirigents reben el manament de posar en ordre les seves famílies.

EN veritat, així diu el Senyor: S'esdevindrà que tota ànima que abandoni els seus pecats i s'acosti a mi, i invoqui el meu nom, i obeeixi la meva veu i guardi els meus manaments, veurà la meva faç i sabrà que jo sóc;

2 i que sóc la llum veritable que il·lumina tothom que ve al món;

3 i que sóc en el Pare, i el Pare en mi, i el Pare i jo som u:

4 el Pare, perquè ell em donà de la seva plenitud, i el Fill perquè vaig estar en el món, i vaig fer de la carn el meu tabernacle, i vaig habitar entre els fills dels homes.

5 Vaig estar en el món, i vaig rebre del meu Pare, i les obres d'ell clarament es posaren de manifest.

6 I Joan veié i donà testimoniatge de la plenitud de la meva glòria; i la plenitud del testimoniatge de Joan més endavant serà revelada.

7 I ell en donà testimoniatge, dient: Vaig veure la seva glòria, que ell era al començament, abans que el món fos fet;

8 així doncs, al començament era el Verb, perquè ell era el Verb, àdhuc el missatger de la salvació,

9 la llum i el Redemptor del món; l'Esperit de la veritat que vingué al món, perquè el món fou fet per ell, i en ell era la vida dels homes i la llum dels homes.

10 Els mons per ell foren fets, i els homes foren fets per ell; totes les coses foren fetes per ell, i mitjançant ell, i d'ell.

11 I jo, Joan, en dono testimoniatge de què vaig veure la seva glòria, com la glòria de l'Unigènit del Pare, ple de gràcia i de veritat, àdhuc l'Esperit de la veritat que vingué i habità en la carn, i visqué entre nosaltres.

12 I jo, Joan, vaig veure que no rebé de la plenitud al principi, sinó que rebé gràcia per gràcia;

13 i no rebé de la plenitud al principi, sinó que continuà de gràcia en gràcia fins que rebé una plenitud;

14 i per això fou anomenat el Fill de Déu, perquè no rebé de la plenitud al principi.

15 I jo, Joan, en dono testimoniatge, i vet aquí, els cels li foren oberts, i l'Esperit Sant baixà sobre ell en forma de colom, i reposà sobre d'ell; i hi havia una veu des del cel que deia: Aquest és el meu Fill Estimat.

16 I jo, Joan, testifico que rebé la plenitud de la glòria del Pare;

17 i rebé tot poder, tant al cel com a la terra, i la glòria del Pare era amb ell, perquè habitava en ell.

18 I succeirà que si sou fidels, rebreu la plenitud de la relació de Joan.

19 Us dono aquestes paraules a fi que comprengueu i sapigueu com adorar, i conegueu el que adoreu, per tal que pugueu acostar-vos al Pare en el meu nom, i en el degut temps rebre de la seva plenitud.

20 Perquè si guardeu els meus manaments, rebreu de la seva

plenitud, i sereu glorificats en mi, com jo sóc en el Pare; així doncs, us dic, rebreu gràcia per gràcia.

21 I ara, en veritat us dic, vaig estar amb el Pare al començament, i sóc el Primogènit;

22 i tots aquells que són engendrats per mitjà de mi, participen de la glòria del mateix, i són l'Església del Primogènit.

23 Vosaltres també éreu al començament amb el Pare; el que és Esperit, àdhuc l'Esperit de la veritat;

24 i la veritat és el coneixement de les coses com són, i com eren i com seran;

25 i tot allò que sigui més o menys que això és l'esperit d'aquell inic que fou mentider des del començament.

26 L'Esperit de la veritat és de Déu. Jo sóc l'Esperit de la veritat, i Joan donà testimoniatge de mi, tot dient: Ell rebé la plenitud de la veritat, en efecte, de tota la veritat;

27 i ningú no rep la plenitud, si no guarda els seus manaments.

28 Qui guarda els seus manaments rep la veritat i la llum, fins que sigui glorificat en la veritat i sàpiga totes les coses.

29 L'home també era amb Déu al començament. La intel·ligència, o la llum de la veritat, no fou creada ni feta, ni en efecte ho pot ésser.

30 Tota veritat és independent en aquella esfera en la qual Déu l'ha col·locada, per a obrar per si sola, com també tota intel·ligència; si no, no hi ha existència.

31 Vet aquí, l'albir de l'home, i també la condemnació de l'home; perquè allò que era des del començament els és manifestat clarament, i no reben la llum.

32 I tothom que el seu esperit no rebi la llum, es troba sota condemna.

33 Perquè l'home és esperit. Els elements són eterns, i esperit i element, units inseparablement, reben una plenitud de joia;

34 i quan són separats, l'home no pot pas rebre una plenitud de joia.

35 Els elements són el tabernacle de Déu; els homes mateixos són tabernacles de Déu, àdhuc temples; i qualsevol temple que es profani, Déu el destruirà.

36 La glòria de Déu és la intel·ligència, o sigui, llum i veritat.

37 La llum i la veritat abandonen aquell ésser impiu.

38 Tot esperit d'home era innocent al començament, i Déu, havent redimit l'home de la caiguda, els homes tornaren novament al seu estat d'infància, innocents davant Déu.

39 I aquell inicuo ve i els treu la llum i la veritat dels fills dels homes, per mitjà de la desobediència, i a causa de les tradicions dels seus pares.

40 Però jo us he donat el manament de criar els vostres fills a la llum i la veritat.

41 Amb tot, del cert et dic a tu, el meu servent, Frederick G. Williams, que has continuat sota aquesta condemna;

42 no has ensenyat els teus fills la llum i la veritat, segons

els manaments; i aquell inicuo encara té poder damunt teu, i aquesta és la causa de la teva aflicció.

43 I ara et dono un manament: Si vols deslliurar-te, posaràs en ordre la teva pròpia casa, perquè hi ha moltes coses que no són rectes a casa teva.

44 Certament li dic al meu servent Sidney Rigdon, que en algunes coses no ha guardat els manaments respecte als seus fills; així doncs, que posi en ordre primer la seva casa.

45 Del cert li dic al meu servent, Josep Smith, fill, o en altres paraules us anomenaré amics, perquè sou els meus amics, i tindreu una herència amb mi—

46 Us he anomenat servents pel bé del món, i sou els seus servents pel meu bé—

47 I ara, del cert li dic a Josep Smith, fill: No has guardat els manaments, i cal que quedis reprovat davant el Senyor;

48 cal que els de la teva família es penedeixin i deixin de fer algunes coses, i que escoltin amb més esment les teves paraules, o seran trets del seu lloc.

49 El que dic a un ho dic a tots: Pregueu sempre, no sigui que aquell inicuo s'empari de vosaltres i us tregui del vostre lloc.

50 El meu servent Newel K. Whitney també, un bisbe de la meva església, té necessitat d'ésser corregit, i de posar en ordre la seva família, i de mirar que ells siguin més diligents i atents a casa, i que facin oració sempre, o seran trets del seu lloc.

51 Ara us mano, amics meus, que el meu servent Sidney Rigdon emprengui el seu viatge, i que vagi de pressa, tot proclamant l'any de gràcia del Senyor i l'evangeli de salvació, tal com jo li doni expressió; i per l'oració de la vostra fe, tots plegats, el sostindré.

52 I que vagin de pressa també Josep Smith, fill, i Frederick G. Williams, servents meus, i els serà fet segons l'oració de la fe; i si guardeu les meves paraules, no quedareu confosos en aquest món ni en el venidor.

53 I en veritat us dic, que és la meva voluntat que us apresseu a traduir les meves escriptures i a obtenir una coneixença de la història, i dels països i els regnes, i de les lleis de Déu i dels homes, i tot això per a la salvació de Sió. Amén.

SECCIÓ 94

*Revelació mitjançant Josep Smith el Profeta, a Kirtland, Ohio, el 6 de maig de l'any 1833 (*History of the Church, *1:346–347). Hyrum Smith, Reynolds Cahoon i Jared Carter són designats com un comité de construcció de l'Església.*

1–9, Un manament referent a la construcció d'una casa per a l'obra de la Presidència; 10–12, S'edificarà una casa d'impremta; 13–17, Diverses herències són assignades.

I A MÉS, del cert us dic, amics meus, us dono el manament de començar el treball de projectar i preparar el fonament i la fundació de la ciutat de l'estaca de Sió, aquí a la terra de Kirtland, començant amb la meva casa.

2 I heus aquí, ha de fer-se segons el model que us he donat.

3 I que el primer solar cap al sud sigui consagrat per a mi a fi d'edificar-hi una casa per a la presidència, per a l'obra de la presidència en obtenir revelacions; i per a l'obra del ministeri de la presidència en totes les coses que pertoquin a l'església i al regne.

4 Certament us dic, el saló interior mesurarà cinquanta-cinc peus d'amplada per seixanta-cinc de llargada.

5 I hi haurà un saló a baix i un altre a dalt, d'acord amb el model que us serà donat més endavant.

6 I serà consagrada al Senyor des de la seva fundació, segons l'orde del sacerdoci, d'acord amb el model que us serà donat més endavant.

7 I serà consagrada totalment al Senyor per a l'obra de la presidència.

8 I no consentireu pas que hi entri cap cosa impura; i la meva glòria hi serà, i la meva presència també.

9 Però si alguna cosa impura hi entra, la meva glòria no hi serà, ni la meva presència no s'hi acostarà.

10 I a més, en veritat us dic, el segon solar cap al sud serà consagrat per a fer-me una casa, edificada per a l'obra d'imprimir la traducció de les meves escriptures, i tota altra cosa que us mani.

11 I el saló interior serà de cinquanta-cinc peus d'amplada per seixanta-cinc de llargada; i hi haurà un saló a baix i un altre a dalt.

12 I aquesta casa serà consagrada totalment al Senyor, des dels seus fonaments, per al treball de la impressió, en tota cosa que jo us mani, perquè sigui santa, sense taca, segons el model en totes les coses com us sigui donat.

13 I en el tercer solar, el meu servent Hyrum Smith rebrà la seva herència.

14 I en el primer i segon solar cap al nord, els meus servents Reynolds Cahoon i Jared Carter rebran les seves herències,

15 a fi que puguin acomplir l'obra que els he assenyalada, d'ésser un comité de construcció i de fer cases per a mi, segons el manament que jo, el Senyor Déu, us he donat.

16 No s'han d'edificar aquestes dues cases fins que jo us doni el manament sobre elles.

17 I ara no us dono més en aquesta ocasió. Amén.

SECCIÓ 95

*Revelació mitjançant Josep Smith el Profeta, a Kirtland, Ohio, el primer de juny de l'any 1833 (*History of the Church, *1:350–352). Aquesta revelació és continuació d'unes directives divines sobre l'edificació de cases d'adoració i d'instrucció, i en especial, de la Casa del Senyor. Vegeu la secció 88:119–136 i la secció 94.*

1–6, Es reprèn els sants per no haver edificat la Casa del Senyor; 7–10, El Senyor vol fer servir la seva casa per a investir el seu poble amb poder des de dalt; 11–17, La casa serà consagrada com un lloc d'adoració i una escola dels Apòstols.

CERTAMENT, així diu el Senyor a vosaltres, als quals estimo, i a tot aquell que estimo també corregeixo a fi que li siguin perdonats els seus pecats, perquè amb la correcció preparo el camí per a deslliurar-lo de la temptació en totes les coses; i jo us he estimat.

2 Cal, doncs, que sigueu corregits, i quedeu reprovats davant la meva faç;

3 perquè heu comès un pecat molt greu contra mi, de no tenir bé en compte en totes les coses el gran manament que us he donat sobre l'edificació de la meva casa;

4 per a la preparació amb la qual em proposo preparar els meus apòstols, en podar la meva vinya per darrera vegada, a fi de dur a terme la meva estranya obra, per tal que pugui vessar el meu Esperit sobre tota carn.

5 Però, heus aquí, certament us dic, hi ha molts d'entre vosaltres que han estat ordenats, els quals he cridat, però pocs d'ells són escollits.

6 Els qui no són escollits han comès un pecat molt greu, car caminen a les tenebres al migdia.

7 I per aquesta causa us vaig donar el manament de convocar la vostra assemblea solemne, a fi que els vostres dejunis i les vostres lamentacions pugessin fins a les orelles del Senyor de Sabaot, que per interpretació és el Creador del primer dia, el principi i la fi.

8 Sí, en veritat us dic, vaig donar un manament de què edifiquéssiu una casa, dins la qual em proposo investir els qui he escollit amb poder des de dalt;

9 perquè aquesta és la promesa del Pare per a vosaltres; així doncs, us mano a romandre-hi, tal com als meus apòstols a Jerusalem.

10 Tot i així, els meus servents cometeren un pecat molt greu; i sorgiren baralles a l'escola dels profetes, el que em sabia molt greu, diu el vostre Senyor; per conseqüent, els vaig manar que se n'anessin perquè fossin corregits.

11 Del cert us dic, és la meva voluntat que edifiqueu una casa. Si guardeu els meus manaments, tindreu poder per a construir-la.

12 Si no guardeu els meus manaments, l'amor del Pare no us acompanyarà pas; per tant, caminareu a les tenebres.

13 Ara, aquí teniu la saviesa i la voluntat del Senyor: Que s'edifiqui la casa, no pas segons les maneres del món, perquè no us concedeixo de viure d'acord amb les seves maneres;

14 per tant, edifiqueu-la segons la manera que mostraré a tres de vosaltres, als quals nomenareu i ordenareu amb aquest poder.

15 I les dimensions del saló seran de cinquanta-cinc peus d'amplada per seixanta-cinc de llargada, a la part interior.

16 I que es consagri la part més baixa del saló interior per a les vostres ofrenes sacramentals, i la vostra prèdica i els vostres dejunis, i per a fer oració i oferir-me els vostres desigs més sants, diu el vostre Senyor.

17 I que la part més alta del saló interior es consagri per a l'escola dels meus apòstols, diu el Fill Ahman; o dit d'una altra manera, l'Alfa, o sigui, l'Omega; àdhuc Jesucrist el vostre Senyor. Amén.

SECCIÓ 96

*Revelació donada a Josep Smith el Profeta, el 4 de juny de l'any 1833, que mostra l'ordre de la ciutat o estaca de Sió a Kirtland, Ohio. Donada com a model als sants de Kirtland (*History of the Church, *1:352–353). Ocorregué en una conferència de summes sacerdots, on el tema principal de consideració era la disposició d'alguns terrenys, coneguts com la granja French, que l'Església tenia prop de Kirtland. Com que en la conferència no es posaven d'acord respecte a qui s'havia de fer càrrec de la granja, tots concordaren en demanar al Senyor sobre l'assumpte.*

1, L'estaca de Sió a Kirtland ha d'enfortir-se; 2–5, El bisbe ha de repartir les herències dels sants; 6–9, John Johnson ha d'ésser membre de l'Ordre Unida.

MIREU, us dic, aquí teniu saviesa per la qual podeu saber com actuar en aquest assumpte, ja que em convé que aquesta estaca, que he establert per a la força de Sió, es faci forta.

2 Per tant, que el meu servent Newel K. Whitney es faci càrrec de l'indret que us ha estat assenyalat, sobre el qual em proposo edificar la meva santa casa.

3 I a més, que es divideixi en solars, segons sigui prudent, pel benefici dels que cerquin herències, d'acord amb el que determineu entre vosaltres en concili.

4 Així doncs, teniu cura d'atendre a aquest assumpte i a aquella porció que calgui per al benefici de la meva ordre, a fi de portar la meva paraula als fills dels homes.

5 Perquè heus aquí, del cert us dic, que això és el que per a mi és més expedient, que la meva paraula surti entre els fills dels

homes a fi d'assuavir-los el cor per al vostre bé. Així sigui. Amén.

6 I a més, del cert us dic, em sembla savi i convenient que el meu servent John Johnson—perquè he acceptat les seves ofrenes i he sentit les seves oracions, i li faig la promesa de la vida eterna, si guarda els meus manaments des d'avui endavant,

7 perquè és descendent de Josep i és partícip de les benediccions de la promesa feta als seus pares—

8 certament us dic, que em convé que ell es faci membre de l'ordre, per tal que ajudi a portar la meva paraula als fills dels homes.

9 Així que l'ordenareu amb aquesta benedicció, i ell s'afanyarà en treure els gravàmens que pesen sobre la casa nomenada entre vosaltres per tal que hi pugui habitar. Així sigui. Amén.

SECCIÓ 97

*Revelació donada mitjançant Josep Smith el Profeta, a Kirtland, Ohio, el 2 d'agost de l'any 1833 (*History of the Church, *1:400–402). Aquesta tracta en particular dels assumptes dels membres a Sió, Comtat de Jackson, Missouri, com una resposta al Profeta sobre la seva sol·licitud al Senyor per a tenir-ne instrucció. En aquesta època els membres de l'Església a Missouri sofrien greus persecucions, i el dia 23 de juliol de l'any 1833, els havien obligat a firmar un acord de sortir del Comtat de Jackson.*

1–2, Molts dels membres a Sió (Comtat de Jackson, Missouri) reben benediccions per la seva fidelitat; 3–5, Parley P. Pratt és encomanat pels seus treballs en l'escola a Sió; 6–9, Els qui guarden les aliances que han fet són acceptats pel Senyor; 10–17, S'edificarà una casa a Sió, on els purs de cor veuran Déu; 18–21, Sió vol dir els purs de cor; 22–28, Sió s'escaparà de l'assot del Senyor, si es manté fidel.

DEL cert us dic, amics meus, i us parlo amb la meva veu, que és la veu del meu Esperit, a fi de mostrar-vos la meva voluntat respecte als vostres germans a la terra de Sió, ja que molts d'ells són veritablement humils i s'esforcen molt per aprendre la saviesa i per trobar la veritat.

2 En veritat, en veritat us dic, beneït és el tal, perquè l'assolirà; car jo, el Senyor, estenc misericòrdia a tots els mansuets, i a tot aquell que vulgui, perquè sigui justificat el dia que els porti a judici.

3 Heus aquí, referent a l'escola a Sió, us dic que jo, el Senyor, estic ben complagut de tenir una escola a Sió, i també em complau el meu servent Parley P. Pratt, perquè perdura en mi.

4 I en tant que perseveri en mi, continuarà presidint l'escola a la terra de Sió fins que jo li doni altres manaments.

5 I el beneiré amb multiplicitat

de benediccions, en l'exposició de totes les escriptures i els misteris per a l'edificació de l'escola i l'església a Sió.

6 I respecte a la resta de l'escola, jo, el Senyor, estic disposat a mostrar-los misericòrdia; però, n'hi ha d'aquells que han d'ésser corregits, i les seves obres seran descobertes.

7 La destral està posada a l'arrel dels arbres; i tot arbre que no llevi bon fruit serà tallat i llençat al foc. Jo, el Senyor, ho he proferit.

8 En veritat, us dic, tots aquells que d'entre ells sàpiguen que el seu cor és honest i trencat, i el seu esperit contrit, i que estiguin disposats a observar les seves aliances amb sacrifici, sí, qualsevol sacrifici que jo el Senyor els mani, aquests són acceptats per mi.

9 Perquè jo, el Senyor, els faré llevar molt, com l'arbre molt fructífer que s'ha plantat en bona terra, a la vora d'un rierol d'aigües pures, el qual dóna molt de fruit preciós.

10 En veritat us dic, que és la meva voluntat que s'edifiqui una casa per a mi a la terra de Sió, semblant al model que us he donat.

11 Sí, que s'edifiqui de pressa amb el delme del meu poble.

12 Vet aquí, aquest és el delme i el sacrifici que jo, el Senyor, exigeixo de les seves mans, a fi que se m'edifiqui una casa per a la salvació de Sió.

13 Com un lloc d'acció de gràcies per a tots els sants, i un indret d'instrucció de tots aquells que són cridats a l'obra del ministeri, en tots els seus diversos cridaments i oficis;

14 a fi que es perfeccionin en la comprensió del seu ministeri, en teoria, en principi i en doctrina, en totes les coses que pertanyen al regne de Déu sobre la terra, les claus del qual han estat conferides sobre vosaltres.

15 I en tant que el meu poble edifiqui una casa per a mi en el nom del Senyor, i no deixi entrar cap cosa immunda perquè sigui profanada, la meva glòria reposarà a sobre.

16 Sí, i la meva presència hi serà, perquè hi entraré; i tots els purs de cor que hi entrin veuran Déu.

17 Però si és profanada, no hi entraré, i la meva glòria no hi serà; perquè no entro en temples impurs.

18 I ara, vet aquí, si Sió fa aquestes coses, prosperarà, i s'eixamplarà i arribarà a ser molt gloriosa, molt gran i temible.

19 I les nacions de la terra l'honraran i diran: Certament Sió és la ciutat del nostre Déu, i segurament no pot caure ni ésser treta del seu lloc, perquè Déu hi és i la mà del Senyor també;

20 i ell ha jurat pel poder de la seva força d'ésser-li la seva salvació i la seva ciutadella.

21 Per tant, del cert, així diu el Senyor: Que s'alegri Sió, perquè aquesta és Sió: ELS PURS DE COR; així doncs, que se n'alegri Sió mentre s'afligeixen tots els malvats.

22 Car, vet aquí, guaiteu, la venjança cau de pressa sobre

els impius, com un remolí; i qui podrà escapar-se'n?

23 L'assot del Senyor passarà a sobre de nit i de dia, i la notícia afligirà tot poble; sí, i no s'aturarà fins que el Senyor vingui;

24 perqué la indignació del Senyor s'ha encès en contra de les seves abominacions i totes les seves obres iníqües.

25 Tot i així, Sió s'escaparà si mira de fer tot el que li he manat.

26 Però si no procura fer-ho tot, la visitaré segons totes les seves obres, amb gran aflicció, amb pestilència, amb plagues, amb l'espasa, amb venjança i amb un foc devorador.

27 Tot i així, que es llegeixi a les seves orelles aquesta sola vegada, que jo, el Senyor, he acceptat les seves ofrenes; i si no peca més, cap d'aquestes coses no li vindrà a sobre;

28 i la beneiré amb benediccions, i multiplicaré una multiplicitat de benediccions sobre ella i sobre les seves generacions per sempre més, diu el vostre Senyor i Déu. Amén.

SECCIÓ 98

*Revelació donada a Josep Smith el Profeta, a Kirtland, Ohio, el dia 6 d'agost de l'any 1833 (*History of the Church, *1:403–406). Es rebé a conseqüència de la persecució que sofrien els sants a Missouri. Era cosa normal que els membres a Missouri, després d'haver patit físicament i d'haver perdut les seves propietats, tinguessin tendència a fer represàlies i a buscar la venjança. Per consegüent, el Senyor els donà aquesta revelació. Encara que alguna notícia dels problemes a Missouri indubtablement s'havia comunicat al Profeta a Kirtland (a uns 1450 kilòmetres de distància), ell no s'hauria assabentat de la seriositat total de la situació per aquestes dates, excepte per revelació.*

1–3, Les afliccions dels sants repercutiran en bé d'ells; 4–8, Els sants han de familiaritzar-se amb la llei constitucional del país; 9–10, S'ha de donar suport a homes honrats, assenyats i bons, per a tenir-los als càrrecs seculars del govern; 11–15, Els qui posen la vida per la causa del Senyor tindran la vida eterna; 16–18, S'ha de renunciar a la guerra i proclamar la pau; 19–22, Es reprèn els sants a Kirtland i se'ls mana que es penedeixin; 23–32, El Senyor revela les seves lleis que governaran les persecucions i afliccions imposades sobre el seu poble; 33–38, La guerra és justificada únicament quan el Senyor ho mana; 39–48, Els sants han de perdonar els seus enemics, i si aquests es penedeixen, s'escaparan de la venjança del Senyor.

EN veritat us dic, amics meus, no tingueu por, consoleu-vos el cor; sí, alegreu-vos per sempre més, i en tot doneu les gràcies;

2 tot esperant amb paciència en el Senyor, perquè les vostres

pregàries han arribat a les orelles del Senyor de Sabaot, i han quedat inscrites amb aquest segell i testimoniatge: El Senyor ha jurat i decretat que seran concedides.

3 Així doncs, us dóna aquesta promesa, amb una aliança immutable que seran acomplides; i totes les coses amb què heu estat afligits obraran a l'una per al vostre bé i per a la glòria del meu nom, diu el Senyor.

4 I ara, en veritat us dic, respecte a les lleis del país, és la meva voluntat que el meu poble cerqui de fer tot allò que jo els mani.

5 I aquella llei del país, que és constitucional, que dóna suport a aquell principi de la llibertat en mantenir drets i privilegis, pertany a tota la humanitat i és justificable davant meu.

6 Per tant, jo el Senyor us justifico, així com els vostres germans de la meva església, en emparar-vos d'aquella llei que és la llei constitucional del país;

7 i respecte a la llei de l'home, qualsevol cosa que sigui més o menys que això, prové del mal.

8 Jo, el Senyor Déu, us faig lliures, per tant, sou lliures en veritat; i la llei també us fa lliures.

9 Tot i així, quan els impius governen, el poble es lamenta.

10 Així que, s'ha de cercar amb diligència homes honrats i assenyats, i heu de procurar donar suport a homes bons i savis; altrament, el que sigui menys que aquests, prové del mal.

11 I us dono un manament, que abandoneu tot el mal, i us abraceu a tot el bé, i que visqueu d'acord amb tota paraula que surti de la boca de Déu.

12 Perquè ell donarà als fidels línia sobre línia, precepte rera precepte, i en això jo us provaré i us comprovaré.

13 I el qui posi la vida per la meva causa, per l'amor del meu nom, la trobarà una altra vegada, àdhuc la vida eterna.

14 No tingueu por, doncs, dels vostres enemics, perquè he decidit en el meu cor, diu el Senyor, que us provaré en totes les coses, per veure si perseverareu en la meva aliança fins a la mort, a fi que us trobeu dignes.

15 Perquè si no perseverareu en la meva aliança, no sou dignes de mi.

16 Per tant, renuncieu a la guerra i proclameu la pau, i afanyeu-vos en tornar el cor dels fills als seus pares, i el cor dels pares als seus fills;

17 i a més, el cor dels jueus als profetes, i dels profetes als jueus, no sigui que jo vingui i fereixi la terra sencera amb maledicció, i tota carn quedi consumida davant meu.

18 Que no es torbi el vostre cor, perquè a casa del meu Pare hi ha moltes estances, i he preparat un lloc per a vosaltres; i on el meu Pare i jo estem, també hi sereu vosaltres.

19 Heus aquí, jo el Senyor, no estic molt complagut amb molts dels que són de l'església a Kirtland;

20 perquè no abandonen ni els seus pecats ni les seves males

maneres, ni l'altivesa del seu cor ni la cobdícia, ni cap de les seves abominacions, ni observen les paraules de saviesa i vida eterna que jo els he donat.

21 Us dic en veritat, que jo, el Senyor, els corregiré i faré el que em sembli bé, si no es penedeixen i observen tot allò que els he dit.

22 I torno a dir, si cerqueu de fer tot el que us mano, jo, el Senyor, apartaré tota ira i indignació de vosaltres, i les portes de l'infern no us prevaldran en contra.

23 Ara us parlo respecte a les vostres famílies: Si els homes us fereixen, o a vosaltres o a les vostres famílies, un sol cop, i ho suporteu amb paciència, sense injuriar-los o provar de venjar-vos, sereu recompensats;

24 però, si no ho suporteu amb paciència, us serà comptat com a mida justa d'allò que mereixeu.

25 I altra vegada, si el vostre enemic us fereix un altre cop, i no l'injurieu, més bé ho suporteu amb paciència, la vostra recompensa serà cent vegades més;

26 i a més, si us fereix un tercer cop, i ho suporteu amb paciència, la vostra recompensa us serà quatre-centes vegades més;

27 i aquests tres testimoniatges es confirmaran sobre el vostre enemic si no es penedeix, i no seran esborrats.

28 I ara, del cert us dic, que si aquest enemic s'escapa de la meva venjança, en no èsser portat a judici davant meu, llavors mirareu d'advertir-lo en el meu nom, que no vingui més en contra vostre, ni en contra de la vostra família, ni tampoc en contra dels fills dels vostres fills, fins a la tercera i la quarta generació.

29 I aleshores si ve en contra vostre o en contra dels vostres fills, o dels fills dels vostres fills fins a la tercera i la quarta generació, jo hauré lliurat el vostre enemic a les vostres mans;

30 i aleshores, si el disculpeu, sereu recompensats per la vostra rectitud; i també els vostres fills i els fills dels vostres fills, fins a la tercera i la quarta generació.

31 Tot i així, el vostre enemic està a les vostres mans; i si el pagueu segons les seves obres, sou justificats; si us ha buscat la vida, i s'ha posat en perill la vostra vida a causa d'ell, el vostre enemic està a les vostres mans i sou justificats.

32 Heus aquí, aquesta és la llei que vaig donar al meu servent Nefí, i als teus pares, Josep, i Jacob, Isaac i Abraham, i a tots els meus profetes i apòstols antics.

33 I a més, és aquesta la llei que vaig donar als meus antics: que no havien d'anar a la guerra contra cap nació, tribu, llengua o poble, tret que jo, el Senyor, ho dictés.

34 I si alguna nació, llengua o poble proclamava la guerra en contra seu, primer havien d'hissar-los un estendard de pau a aquella nació, llengua o poble;

35 i si aquest poble no acceptava l'oferta de la pau, ni la segona o tercera vegada, havien

de portar aquests testimoniatges davant el Senyor;

36 aleshores, jo, el Senyor, els donava un manament, i els justificava en sortir a la batalla contra aquella nació, llengua o poble.

37 I jo, el Senyor, lluitava els seus combats, i els combats dels seus fills, i els dels fills dels seus fills, fins que s'havien venjat de tots els seus enemics, fins a la tercera i la quarta generació.

38 Vet aquí, aquest és el model per a tot poble, diu el vostre Senyor i Déu, per a justificar-se davant meu.

39 I a més, en veritat us dic, que si el vostre enemic, després d'haver anat en contra vostre el primer cop, es penedeix i s'acosta demanant-vos perdó, el perdonareu, i no ho tindreu més com a testimoniatge en contra del vostre enemic;

40 i així fins al segon i tercer cop; i cada vegada que el vostre enemic es penedeixi de les ofenses que hagi comès contra vosaltres, el perdonareu, fins a setanta vegades set.

41 I si us fa algun greuge i no es penedeix el primer cop, amb tot, el perdonareu.

42 I si us agreuja el segon cop, i no es penedeix pas, també haureu de perdonar-lo.

43 I si us agreuja un tercer cop, i no es penedeix pas, també haureu de perdonar-lo.

44 Però, si us agreuja per quarta vegada, no heu de perdonar-lo, sinó que portareu aquests testimoniatges davant el Senyor; i no seran esborrats fins que es penedeixi i us recompensi quatre vegades més en totes les coses que ell us hagi agreujat.

45 I si ho fa, el perdonareu de tot cor; i si no ho fa, jo, el Senyor, us venjaré del vostre enemic cent vegades més,

46 i dels seus fills, i dels fills dels seus fills, de tots aquells que m'odiïn a mi, fins a la tercera i la quarta generació.

47 Però si els fills es penedeixen, o els fills dels seus fills, i tornen al Senyor, el seu Déu, amb tot el cor, ànima, ment i força, i restitueixen quatre vegades tots els greuges que hagin comès ells o els seus pares, o els pares dels seus pares, aleshores apartareu d'ells la vostra indignació;

48 i la venjança no vindrà més sobre ells, diu el vostre Senyor i Déu, i els seus greuges mai més no seran presentats com a testimoniatge en contra d'ells davant el Senyor. Amén.

SECCIÓ 99

Revelació donada mitjançant Josep Smith el Profeta, a John Murdock, el mes d'agost de l'any 1832, a Hiram, Ohio. Encara que les diverses edicions de Doctrina i Aliances, començant amb la de l'any 1876, indiquen que aquesta revelació es rebé a Kirtland, al mes d'agost de l'any 1833, edicions

anteriors i altres registres històrics certifiquen altrament i doneu la informació correcta.

1–8, John Murdock rep la crida de proclamar l'evangeli, i els que l'acceptin, rebran el Senyor i assoliran misericòrdia.

HEUS aquí, així diu el Senyor al meu servent John Murdock: Tens la crida d'anar a les regions de l'est, de casa en casa, de vila en vila, i de ciutat en ciutat, tot proclamant el meu evangeli sempitern als habitants d'allí, enmig de la persecució i la iniquitat.

2 I el qui et rebi, em rep a mi; i tindràs poder de declarar la meva paraula amb la manifestació del meu Sant Esperit.

3 I aquells que et rebin com a un nen petit, reben el meu regne; i beneïts són, perquè assoliran misericòrdia.

4 I aquells que et rebutgin, seran rebutjats del meu Pare, junt amb els de la seva casa; i netejaràs els teus peus als llocs secrets pel camí com a testimoniatge en contra seu.

5 I vet aquí, guaita, que vinc aviat per a fer judici, per a convèncer tots de les seves obres iníqües que hagin comès en contra meu, com està escrit de mi en el llibre.

6 I ara, del cert et dic, no convé que surtis fins que hom tingui cura dels teus fills, i que siguin enviats amb bondat al bisbe a Sió.

7 I després d'uns anys, si ho desitges de mi, també podràs anar a la bona terra a fi de posseir la teva herència;

8 altrament seguiràs proclamant el meu evangeli fins que siguis endut. Amén.

SECCIÓ 100

*Revelació donada a Josep Smith el Profeta i Sidney Rigdon, a Perrysburg, Nova York, el 12 d'octubre de l'any 1833 (*History of the Church, *1:416, 419–421). Aquests dos germans havien passat uns quants dies separats de les seves famílies, i sentien alguna inquietud al respecte.*

1–4, Josep i Sidney han de predicar l'evangeli per a la salvació de les ànimes; 5–8, Se'ls donarà el que han de dir en la mateixa hora; 9–12, Sidney serà el portaveu, i Josep el revelador, poderós en testimoni; 13–17, El Senyor aixecarà un poble pur, i els obedients se salvaran.

CERTAMENT, així diu el Senyor a vosaltres, els meus amics, Sidney i Josep, les vostres famílies estan bé; les tinc a les meves mans i faré amb elles com em sembli bé; car jo tinc tot poder.

2 Per tant, seguiu-me i escolteu els consells que us doni.

3 Heus aquí, guaiteu, que tinc molta gent en aquest lloc, a les regions del voltant, i s'obrirà una porta propícia a les regions

de tot arreu en aquestes terres de l'est.

4 Per consegüent, jo el Senyor us he deixat venir fins a aquest lloc; perquè així em semblava expedient per a la salvació de les ànimes.

5 Per tant, certament us dic, alceu la veu a aquest poble; doneu expressió als pensaments que us posaré al cor, i no sereu confosos davant dels homes;

6 perquè us serà donat en aquella hora, sí, al mateix moment, el que heu de dir.

7 Però us dono el manament, que qualsevol cosa que declareu en el meu nom, que la declareu amb solemnitat de cor, amb l'esperit de mansuetud en totes les coses.

8 I us faig la promesa, que si ho feu, s'hi abocarà l'Esperit Sant, atestant de totes les coses que parleu.

9 I em convé que tu, el meu servent Sidney, serveixis de portaveu a aquest poble; sí, en veritat, jo t'ordenaré a aquesta crida, d'ésser portaveu del meu servent Josep.

10 I a ell li donaré el poder d'ésser fort en testimoni;

11 i a tu et donaré poder d'ésser fort en explicar tota escriptura, per tal que li serveixis de portaveu, i ell et servirà de revelador, a fi que sàpigues de la certesa de totes les coses que pertoquen al meu regne sobre la terra.

12 Aneu, doncs, pel vostre camí, i alegreu-vos el cor, perquè vet aquí, estic amb vosaltres fins a la fi.

13 I ara us dono una paraula pel que fa a Sió. Sió serà redimida, encara que sigui corregida per una estona.

14 Els vostres germans, els meus servents, Orson Hyde i John Gould, els tinc a les meves mans; i en tant que guardin els meus manaments se salvaran.

15 Per tant, que el vostre cor es consoli, perquè totes les coses obraran a l'una pel bé dels qui caminin amb rectitud, i per a la santificació de l'església.

16 Perquè aixecaré per a mi un poble pur que em servirà amb dretura.

17 I tot aquell que invoqui el nom del Senyor i guardi els seus manaments, se salvarà. Així sigui. Amén.

SECCIÓ 101

*Revelació donada a Josep Smith el Profeta, a Kirtland, Ohio, el dia 16 de desembre de l'any 1833 (*History of the Church, *1:458–464). En aquesta època els Sants que s'havien reunit a Missouri patien greus persecucions. Les turbes els havien fet fora de les seves cases en el Comtat de Jackson, i alguns d'ells havien provat d'establir-se al Comtat de Van Buren, però els seguia la persecució. El cos principal de l'Església en aquest temps es trobava al Comtat de Clay, Missouri. Corrien moltes amenaces de mort*

contra els membres de l'Església. La gent havia perdut mobles, roba, bestiar i d'altres béns personals, i molts dels seus sembrats havien quedat destruïts.

1–8, Els sants són corregits i afligits per les seves transgressions; 9–15, La indignació del Senyor caurà sobre les nacions, però el seu poble serà aplegat, i tindrà consolació; 16–21, Sió i les seves estaques seran establertes; 22–31, S'expliquen les condicions de vida durant el Milleni; 32–42, Aquell dia els sants seran beneïts i rebran el seu guardó; 43–62, La paràbola del noble i les oliveres simbolitza les penes i la redempció final de Sió; 63–75, Els sants han de continuar l'aplegament; 76–80, El Senyor establí la Constitució dels Estats Units; 81–101, Els sants han d'importunar per a la reparació dels seus greuges, segons la paràbola de la dona i el jutge injust.

DEL cert et dic, referent als teus germans que han estat afligits i perseguits, i que foren expulsats de la terra de la seva herència,

2 jo, el Senyor, he permès que els sobrevinguessin les afliccions que els han caigut al damunt, a conseqüència de les seves transgressions;

3 però, tot i així, em pertanyen, i seran meus el dia en què jo vingui a integrar les meves joies.

4 Per tant, cal que siguin corregits i provats, així com Abraham, a qui li fou manat de sacrificar el seu fill únic.

5 Car tot aquell que no vulgui suportar la correcció, més aviat em nega, no pot santificar-se.

6 Heus aquí, et dic que hi havia renyines, baralles, enveges i disputes, i desigs luxuriosos i cobdiciosos entre ells; de manera que amb aquelles coses profanaren les seves herències.

7 Eren lents en fer cas de la veu del Senyor, el seu Déu; per conseqüent, el Senyor, el seu Déu, és lent en fer cas de les seves pregàries, i en contestar-los el dia de la seva angoixa.

8 En el dia de la seva pau estimaven a la lleugera el meu consell; però, el dia de la seva angoixa, per necessitat es dirigeixen a mi.

9 I en veritat et dic, que malgrat els seus pecats, les meves entranyes s'omplen de compassió per ells. No els rebutjaré del tot, i en el dia de la ira me'n recordaré de la misericòrdia.

10 He jurat, i el decret ha sortit en un manament anterior que us he donat, que deixaria caure l'espasa de la meva indignació en bé del meu poble; i tal com he dit, així serà.

11 La meva indignació aviat s'abocarà sense mida sobre tota nació; i faré així quan la copa de la seva iniquitat estigui curulla.

12 I aquell dia tots els que es trobin sobre la talaia, o, sigui, tot el meu Israel, se salvarà.

13 I els qui hagin estat escampats seran aplegats.

14 I aquells que hagin fet dol seran consolats.

15 I tots aquells que hagin posat la seva vida pel meu nom seran coronats.

16 Conforteu-vos el cor, doncs, pel que fa a Sió; perquè tota carn està a les meves mans; estigueu quiets i sapigueu que jo sóc Déu.

17 Sió no serà treta del seu lloc, encara que els seus fills quedin escampats.

18 Aquells que romanguin i siguin purs de cor, tornaran i arribaran a les seves herències, ells i els seus fills, amb càntics d'una alegria sempiterna, per a edificar els llocs desolats de Sió;

19 i totes aquestes coses, per tal que s'acompleixin els profetes.

20 I vet aquí, no ha estat assenyalat cap altre lloc sinó el que he assenyalat; i no n'hi haurà cap altre més que aquell que he designat per a l'obra de l'aplegament dels meus sants,

21 fins que arribi el dia en què no hi hagi més lloc per a ells; i llavors tinc d'altres que els designaré, i s'anomenaran estaques, per a les cortines o la força de Sió.

22 Heus aquí, és la meva voluntat que tots aquells que invoquin el meu nom, i m'adorin segons el meu evangeli etern, s'apleguin i s'estiguin en indrets sants,

23 i que es preparin per la revelació que és a venir, quan el vel de la coberta del meu temple, dins el meu tabernacle, que amaga la terra, els serà tret, i tota carn em veurà alhora.

24 I tota cosa corruptible—tant d'homes com d'animals del camp, o les aus del cel, o els peixos del mar, de tot allò que habiti sobre tota la faç de la terra—serà tot consumit;

25 i també els elements es desfaran amb la calor abrasadora; i totes les coses seran fetes noves, a fi que el meu coneixement i la meva glòria s'estenguin per tota la terra.

26 I aquell dia l'enemistat de l'home i dels animals, sí, i fins l'enemistat de tota carn cessarà de davant la meva faç.

27 Aleshores qualsevol cosa que l'home demani, li serà concedida;

28 llavors Satanàs no tindrà poder de temptar ningú;

29 i no hi haurà pesar perquè no hi haurà mort.

30 Aquell dia l'infant no morirà fins que sigui vell; i la seva durada serà la d'un arbre;

31 i quan mori, no s'adormirà, és a dir, dins la terra, sinó que serà transformat en un obrir i tancar d'ulls, i serà arrabassat, i el seu repòs serà gloriós.

32 Sí, en veritat et dic, el dia en què el Senyor vingui, ell revelarà totes les coses:

33 coses que han passat, coses amagades que cap home mai no ha conegut; coses de la terra, per mitjà de les quals fou feta, i el propòsit i la finalitat d'ella;

34 coses molt precioses, coses que són a dalt i coses que són a baix; coses que estan dins la terra, i al damunt, i al cel.

35 I tots aquells que pateixen la persecució pel meu nom, i la suporten amb fe, encara que siguin assenyalats a posar la seva vida per la meva causa, amb tot, participaran de tota aquesta glòria.

36 Per tant, no temeu ni la mort; perquè en aquest món la

vostra joia no és completa, però en mi és plena.

37 Per consegüent, no us afanyeu pel cos, ni per la vida del cos; més bé, afanyeu-vos per l'ànima, i la vida de l'ànima.

38 I cerqueu sempre la faç del Senyor, a fi que amb paciència pugueu posseir les vostres ànimes, i tindreu la vida eterna.

39 Quan els homes són cridats al meu evangeli etern, i fan pacte amb una aliança sempiterna, són considerats com la sal de la terra i el sabor dels homes.

40 Són cridats per a ésser el sabor dels homes; per consegüent, si aquesta sal de la terra perd el seu sabor, vet aquí, des d'aleshores no serveix de res sinó per a ésser llençada fora i ésser petjada pels homes.

41 Vet aquí hi ha saviesa, referent als fills de Sió, a molts però no pas a tots: es descobrí que eren transgressors, i a conseqüència, cal que siguin corregits—

42 El qui s'exalta serà abaixat, i el qui s'abaixa serà exaltat.

43 I ara us explicaré una paràbola, a fi que sapigueu la meva voluntat pel que fa a la redempció de Sió.

44 Un tal noble tenia un terreny molt escollit; i digué als seus servents: Aneu a la meva vinya, àdhuc aquell terreny ben escollit, i planteu-hi dotze oliveres;

45 i poseu guaites tot al voltant, i edifiqueu una talaia, a fi que un sol vigili el terreny d'arreu, i sigui de guaita sobre la talaia, per tal que les meves oliveres no siguin derruïdes quan vingui l'enemic a desposseir i a fer-se seu el fruit de la meva vinya.

46 Aleshores els servents del noble hi anaren i feren el que el seu senyor els manà; plantaren les oliveres, i hi feren una tanca, i posaren guaites, i començaren a construir la talaia.

47 I mentre encara posaven els fonaments, començaren a dir entre ells: I quina necessitat té el nostre senyor d'aquesta talaia?

48 I es consultaren llargament entre ells, dient: Quina necessitat té el nostre senyor d'aquesta talaia, ja que aquesta és època de pau?

49 No podríem donar aquests diners als canvistes? Doncs, no hi ha necessitat d'aquestes coses.

50 I mentre estaven en desacord els uns amb els altres, es tornaren molt negligents i no feren cas dels manaments del seu senyor.

51 I en arribar la nit, l'enemic vingué i enderrocà la tanca; i els servents del noble s'alçaren tot atemorits i fugiren; i l'enemic destruí les seves obres i derruí les oliveres.

52 Ara, heus aquí, el noble, el senyor de la vinya, cridà els seus servents, i els digué: Com és això? Què ha causat aquest gran mal?

53 No haríeu de fer el que jo us vaig manar i, un cop plantada la vinya, i construïda la tanca al seu voltant, i col·locats els guaites als seus murs, no haurieu de construir-hi també la talaia, i de col·locar-hi un guaita, i d'haver vigilat la meva vinya, sense

adormitar, no fos que l'enemic us sobrevingués?

54 Heus aquí, el guaita de la talaia hauria vist l'enemic quan encara era lluny; i aleshores haurieu pogut preparar-vos, i evitar que l'enemic enderroqués la tanca, i haurieu salvat la meva vinya de la mà del destructor.

55 I el senyor de la vinya digué a un dels seus servents: Vés i reuneix els altres dels meus servents, i pren tota la força de la meva casa, que són els meus guerrers, els joves, i també els homes madurs d'entre tots els meus servents, els quals són la força de la meva casa, tots menys aquells que he dit que romanguin,

56 i aneu de pressa a la terra de la meva vinya i redimiu-la, perquè és meva; l'he comprada amb diners.

57 Aneu de seguida, doncs, al meu terreny; enderroqueu els murs dels meus enemics; tireu a terra la seva talaia, i escampeu els seus guaites.

58 I mentre es reuneixin en contra, vengeu-me dels meus enemics, a fi que d'aquí a poc jo vingui amb la resta de la meva casa per a posseir la terra.

59 I el servent digué al seu senyor: Quan passaran aquestes coses?

60 I ell li respongué: Quan jo vulgui; vés de pressa i fes tot tal com t'he manat;

61 i aquest serà el meu segell i benedicció sobre tu: majordom fidel i savi entremig de la meva casa, un governant en el meu regne.

62 I el seu servent sortí de seguida, i féu tot el que li manà el seu senyor; i després de molts dies tot s'acomplí.

63 I a més, en veritat us dic, que us mostraré la meva saviesa pel que fa a totes les esglésies, en tant que es deixin guiar d'una manera recta i correcta per a la seva salvació;

64 a fi que l'obra de l'aplegament dels meus sants vagi endavant, per tal que jo els estableixi al meu nom en indrets sants; car ha arribat l'hora de la collita, i cal que la meva paraula s'acompleixi.

65 Per tant, he d'aplegar el meu poble, segons la paràbola del blat i la zitzània, a fi que es guardi el blat als graners per a vida eterna, i siguin coronats de glòria celestial, quan jo vingui al regne del meu Pare per a recompensar a cadascú segons la seva obra;

66 mentre que la zitzània serà lligada en feixos, amb lligams ben forts, perquè sigui cremada amb un foc que no s'apaga.

67 Així doncs, dono un manament a totes les esglésies, que segueixin aplegant-se als llocs que he designat.

68 Tot i així, tal com us he dit en un manament anterior, que l'aplegament no es faci amb presses ni com amb fuga, sinó que totes les coses es preparin per endavant.

69 I perquè tot estigui preparat al davant vostre, observeu el manament que us he donat respecte a aquestes coses,

70 el qual diu, o ensenya, que

s'han de comprar amb diners tots els terrenys que pugueu, en les regions al voltant de la terra que he designat com la terra de Sió, per al començament de l'aplegament dels meus sants;

71 tots els terrenys que es puguin comprar al Comtat de Jackson, i als comtats veïns, i deixeu la resta a la meva mà.

72 Ara, certament us dic, que totes les esglésies reuneixin els seus diners; que aquestes coses es facin al seu temps, però no amb presses, i mireu de tenir preparades totes les coses per endavant.

73 I que es designin homes honrats, homes assenyats, i envieu-los a comprar aquests terrenys.

74 I les esglésies de l'est, quan siguin edificades, en tant que escoltin aquests consells, podran comprar terrenys i aplegar-s'hi; i així podran establir Sió.

75 Ara mateix teniu prou al magatzem, sí, fins i tot una abundor, per a redimir Sió i establir els seus llocs desolats, per no ser enderrocats mai més, si les esglésies que porten el meu nom volguessin posar atenció a la meva veu.

76 I també us dic que és la meva voluntat que els qui foren escampats pels seus enemics segueixin importunant per una reparació i redempció, a mans d'aquells que us siguin col·locats de governants i tinguin autoritat damunt de vosaltres,

77 tot segons les lleis i la constitució del poble, les quals he permès que s'estableixin, i que han de mantenir-se per als drets i la protecció de tota carn, d'acord amb principis justos i sants;

78 a fi que tothom obrés en doctrina i principi en el que pertoca a l'esdevenidor, segons l'albir moral que jo li he donat, perquè tothom sigui responsable dels propis pecats el dia del judici.

79 Per tant, no és just que cap home estigui a la servitud d'un altre.

80 I per aquest fi he establert la Constitució d'aquest país, a mans d'homes savis que vaig aixecar per aquest mateix propòsit, i vaig redimir la terra pel vessament de la sang.

81 Ara, a què compararé els fills de Sió? Els faré semblants a la paràbola de la dona i el jutge injust—car els homes haurien de pregar sempre i no defallir—la qual és:

82 Hi havia en una ciutat un jutge que no temia Déu ni respectava els homes.

83 I hi havia també una vídua d'aquesta ciutat, que l'anava a trobar, i li deia: Fes-me justícia contra el meu adversari.

84 I no ho volia fer durant un quant temps, però després es digué dintre seu: Encara que no temo Déu ni respeto els homes, amb tot, per la molèstia que em dóna aquesta vídua, li faré justícia, si no, no pararà de venir a amoïnar-me.

85 Així compararé els fills de Sió.

86 Que importunin als peus del jutge;

87 i si ell no els escolta, que importunin als peus del governador;

88 i si el governador no els posa atenció, que importunin als peus del president;

89 i si el president no els fa cas, aleshores el Senyor s'aixecarà i sortirà del seu amagatall, i en la seva fúria afligirà la nació.

90 i en el seu fort desplaer i en la seva ardent ira, arrencarà, al seu temps, aquests majordoms malvats, infidels i injustos, i els assenyalarà la seva porció entre els hipòcrites i els increduls;

91 sí, a les tenebres de fora, on és el plor, i el plany i el cruixit de dents.

92 Oreu, doncs, que siguin descloses les seves orelles als vostres clams, a fi que jo tingui misericòrdia d'ells i que no els sobrevinguin aquestes coses.

93 El que us he dit ha de passar, a fi que tothom quedi sense excusa;

94 per tal que els savis i els governants parin atenció i s'adonin del que mai no havien pensat;

95 a fi que jo pugui procedir a dur a terme la meva obra, la meva obra estranya, i a acomplir la meva tasca, la meva tasca estranya, perquè els homes puguin distingir entre els justos i els malvats, diu el vostre Déu.

96 I a més us dic, és contrari al meu manament i a la meva voluntat que el meu servent Sidney Gilbert vengui el meu magatzem, el qual he designat per al meu poble, a mans dels meus enemics.

97 Que el que jo he assenyalat no sigui profanat pels meus enemics, amb l'aprovació d'aquells que porten el meu nom,

98 perquè és un pecat molt greu i terrible contra mi i contra el meu poble, a conseqüència de les coses que he decretat, les quals en breu cauran sobre les nacions.

99 Per tant, és la meva voluntat que el meu poble demani i retingui drets en tot allò que els he assenyalat, encara que no se'ls permeti d'habitar allí.

100 Tot i així, no dic pas que no hi habitaran; perquè a mesura que donin fruit i obres dignes per al meu regne, hi viuran.

101 Edificaran, i no ho heretarà pas un altre; plantaran vinyes, i menjaran del seu fruit. Així sigui. Amén.

SECCIÓ 102

*Acta d'organització del primer summe concili de l'Església, a Kirtland, Ohio, el dia 17 de febrer de l'any 1834 (*History of the Church, *2:28–31). Els èlders Oliver Cowdery i Orson Hyde guardaren les actes originals. Dos dies més tard, el Profeta la corregí i la llegí al summe concili, que la aprovà. Els versets 30 al 32, que fan referència al Concili dels Dotze Apòstols, foren afegits pel Profeta Josep Smith l'any 1835, quan preparava aquesta secció per a publicar-la a Doctrina i Aliances.*

1–8, Es nomena un summe concili a fi de resoldre grens dificultats quan sorgeixin dins l'Església; 9–18, Els procediments a seguir en escoltar els casos; 19–23, El president del concili pronuncia la decisió; 24–34, S'explica la manera de fer apel·lacions.

AVUI un concili general de vint-i-quatre summes sacerdots s'ha reunit a casa de Josep Smith, fill, per revelació, i han procedit a organitzar el summe concili de l'Església de Crist, el qual ha de compondre's de dotze summes sacerdots i d'un o tres presidents, segons demani el cas.

2 El summe concili ha estat assenyalat per revelació, amb l'objectiu de resoldre dificultats greus que poguessin sorgir dins l'església, les quals ni l'església, ni el concili del bisbe no podrien solucionar a satisfacció de les parts.

3 La veu del concili ha reconegut com a presidents, Josep Smith, fill, Sidney Rigdon i Frederick G. Williams; i Joseph Smith, pare, John Smith, Joseph Coe, John Johnson, Martin Harris, John S. Carter, Jared Carter, Oliver Cowdery, Samuel H. Smith, Orson Hyde, Sylvester Smith i Luke Johnson, tots summes sacerdots, han estat escollits com a concili resident de l'església, per la veu unànime del concili.

4 Es demanà als consellers ja esmentats si acceptaven el seu nomenament, i si actuarien en aquest ofici d'acord amb la llei del cel, al que tots respongueren que acceptaven el seu nomenament, i que exercirien el seu càrrec d'acord amb la gràcia de Déu que els fos atorgada.

5 El nombre dels integrants del concili, els quals votaren en nom de i per l'església en nomenar els consellers prèviament esmentats, fou de quaranta-tres, a saber: nou summes sacerdots, disset èlders, quatre preveres i tretze membres.

6 Aprovat per votació: Que el summe concili no té el poder d'actuar si no hi ha presents set dels consellers ja esmentats, o els seus successors, degudament nomenats.

7 Aquests set tindran el poder de nomenar d'altres summes sacerdots, els quals poden considerar dignes i capaços d'actuar en lloc de consellers absents.

8 Aprovat per votació: Que quan hi hagi alguna vacant, degut a que qualsevol dels esmentats consellers mori, o sigui tret del seu lloc per transgressió, o que es trobi fora de la jurisdicció d'aquest govern eclesiàstic, s'ocuparà dita vacant pel nomenament del president o dels presidents, i serà sancionat per la veu d'un concili general de summes sacerdots, convocats per a tal fi, d'actuar en nom de l'església.

9 El president de l'església, el qual també és president del concili, és nomenat per revelació, i reconegut en la seva administració per la veu de l'església.

10 I correspon a la dignitat del seu ofici que presideixi el concili de l'església; i és seu el privilegi

de comptar amb l'ajut d'altres dos presidents, nomenats de la mateixa manera que ell.

11 I en el cas d'estar absent un o ambdós dels que són nomenats per ajudar-lo, ell té l'autoritat de presidir el concili sense ajudants; i en el cas que ell mateix es trobés absent, els altres presidents tenen l'autoritat de presidir al seu lloc, ambdós o qualsevol d'ells.

12 En quedar organitzat formalment un summe concili de l'Església de Crist, segons el model anterior, serà el deure dels dotze consellers de fer-s'ho a la sort per nombres, a fi de determinar quin dels dotze enraonarà primer, començant amb el nombre u i així succesivament fins al dotze.

13 Quan es reuneix aquest concili per a examinar algun cas, els dotze consellers determinaran si aquest és difícil o no; si no ho és, parlaran només dos dels consellers al respecte, d'acord amb el model ja explicat.

14 Però si es considera difícil, seran nomenats quatre; i si encara més difícil, sis; però en cap cas no es nomenaran més de sis per a enraonar.

15 L'acusat, en tots els casos, té dret a l'ajut de la meitat dels consellers per a evitar ofenses o injustícies.

16 I els consellers designats per a enraonar davant el concili, hi presentaran el cas, un cop examinats els fets en el seu aspecte veritable; i cada home ha de parlar amb equitat i justícia.

17 Els consellers que treguin nombres parells, que són, 2, 4, 6, 8, 10 i 12, són els que han de posar-se a favor de l'acusat, i d'evitar ofenses i injustícies.

18 En tots els casos l'acusador i l'acusat tindran el privilegi d'enraonar per ells mateixos davant el concili, després que s'hagin presentat els fets, i quan els consellers nomenats per a parlar sobre el cas hagin acabat de fer les seves observacions.

19 Un cop presentats els fets i que hagin parlat els consellers, l'acusador i l'acusat, el president donarà la decisió d'acord amb l'enteniment que tingui del cas, i demanarà dels dotze consellers la seva aprovació per vot.

20 Però si els consellers restants, els quals no hagin enraonat, o qualsevol d'ells, després d'escoltar imparcialment les proves i els allegats, descobreixen alguna errada a la decisió del president, poden manifestar-la, i es presentarà novament el cas.

21 I si, després d'una nova audició curosa, es presenta alguna aclaració addicional relativa al cas, es modificarà la decisió de conformitat amb allò.

22 Però, cas que no es presenti cap aclaració addicional, la decisió original seguirà en vigor, havent tingut la majoria del concili el poder de determinar-ho.

23 En cas d'alguna dificultat respecte a doctrina o principi, si no es troben prous escrits per a aclarir el cas a la ment del concili, el president podrà recórrer al Senyor i rebre el seu parer per revelació.

24 Els summes sacerdots, quan són fora, tenen el poder de convocar i organitzar un concili, de la forma ja esmentada, per a reconciliar dificultats quan totes les parts o qualsevol d'elles ho sol·licitin.

25 I l'esmentat concili de summes sacerdots tindrà l'autoritat de nomenar un dels seus perquè presideixi tal concili durant aquest temps.

26 Serà el deure d'aquest concili de transmetre immediatament una còpia de les seves actes al summe concili de la seu de la Primera Presidència de l'Església, amb una exposició completa de les declaracions en suport de la seva decisió.

27 Si qualsevol de les parts no està conforme amb la decisió de l'esmentat concili, podrà apel·lar-la al summe concili de la seu de la Primera Presidència de l'Església i rebre una reexaminació, i el cas es farà allí, segons l'anterior model escrit, com si mai no s'hagués prés tal decisió.

28 Aquest concili de summes sacerdots viatjants tan sols es convocarà en els casos més difícils d'assumptes eclesiàstics; i cap cas comú o ordinari no serà suficient per a convocar-lo.

29 Els summes sacerdots que viatgen o que tenen la residència fora, tindran poder de decidir si és necessari o no, convocar tal concili.

30 Hi ha una diferència entre el summe concili o els summes sacerdots viatjants, i el summe concili viatjant integrat pels dotze apòstols, quant a les seves decisions.

31 De la decisió del primer pot haver-hi apel·lació, però no pas de la del segon.

32 De la decisió d'aquest, només les autoritats generals de l'església poden demanar comptes, en cas de transgressió.

33 Fou acordat: Que el president o els presidents de la seu de la Primera Presidència de l'Església tindran el poder de determinar si els casos apel·lats mereixen una nova audició, un cop examinades l'apel·lació, i les proves i declaracions que l'acompanyen.

34 Aleshores els dotze consellers procediren a fer-s'ho a la sort o a votar, a fi de determinar el qui hauria de prendre la paraula primer, resultant en el següent, a saber: 1. Oliver Cowdery; 2. Joseph Coe; 3. Samuel H. Smith; 4. Luke Johnson; 5. John S. Carter; 6. Sylvester Smith; 7. John Johnson; 8. Orson Hyde; 9. Jared Carter; 10. Joseph Smith, pare; 11. John Smith; 12. Martin Harris. Després d'una oració, acabà la conferència.

Oliver Cowdery
Orson Hyde
Secretaris

SECCIÓ 103

*Revelació donada mitjançant Josep Smith el Profeta, a Kirtland, Ohio, el dia 24 de febrer de l'any 1834 (*History of the Church, *2:36–39). Fou rebuda després de l'arribada de Parley P. Pratt i Lyman Wight a Kirtland, Ohio, els quals havien vingut de Missouri per a consultar amb el Profeta sobre l'alleujament i la restauració dels sants a les seves terres al Comtat de Jackson.*

1–4, Com és que el Senyor permeté que els sants al Comtat de Jackson fossin perseguits; 5–10, Els sants prevaldran si guarden els manaments; 11–20, La redempció de Sió vindrà pel poder, i el Senyor anirà al capdavant del seu poble; 21–28, Els sants han d'aplegar-se a Sió, i els qui posin la seva vida, la trobaran de nou; 29–40, Diversos germans reben la crida d'organitzar el Campament de Sió, i d'anar-hi; tenen la promesa de la victòria si són fidels.

DEL cert us dic, amics meus, vet aquí, us donaré una revelació i un manament, a fi que sapigueu com obrar en la realització dels vostres deures respecte a la salvació i redempció dels vostres germans que han estat escampats a la terra de Sió;

2 estant foragitats i ferits per la mà dels meus enemics, sobre els quals vessaré la meva ira sense mida en el meu propi temps.

3 Perquè els he deixat fins ara a fi que omplin la mida de les seves iniquitats, per tal que s'empleni la seva copa;

4 i perquè aquells que portin el meu nom siguin corregits per un temps amb una correcció greu i penosa per no haver escoltat del tot els preceptes i manaments que jo els vaig donar.

5 Però del cert us dic, que he promulgat un decret que els del meu poble realitzaran, a mesura que des d'aquesta mateixa hora escoltin el consell que jo, el Senyor, el seu Déu, els donaré.

6 Vet aquí, començaran a prevaler en contra dels meus enemics des d'aquesta mateixa hora, perquè així ho he decretat.

7 I si s'afanyen en observar totes les paraules que jo, el Senyor, el seu Déu, els proferiré, no pararan mai de prevaler, fins que els regnes d'aquest món siguin sotmesos sota els meus peus, i la terra sigui donada als sants com a possessió perpètua.

8 Però a mesura que no observin els meus manaments ni posin atenció a totes les meves paraules, els regnes d'aquest món prevaldran en contra seu.

9 Perquè han estat posats com a llum al món, i salvadors dels homes;

10 i en tant que no siguin salvadors dels homes, són com la sal que ha perdut el seu sabor, i des d'aleshores no serveix de res, sinó d'ésser llençada fora i petjada pels homes.

11 Però, del cert us dic, he decretat que els vostres germans, els quals han estat escampats, tornaran a les terres de les seves

herències i edificaran els llocs desolats de Sió,

12 perquè després de molta tribulació, tal com us he dit en un manament anterior, ve la benedicció.

13 Heus aquí, aquesta és la benedicció que us he promès després de les vostres tribulacions i les tribulacions dels vostres germans: la vostra redempció i la redempció d'ells, àdhuc la seva restauració a la terra de Sió, per a establir-s'hi i no ser enderrocats mai més.

14 Tot i així, si profanen les seves herències, seran enderrocats; perquè no els disculparé pas si les profanen.

15 Heus aquí, us dic que cal que la redempció de Sió vingui pel poder;

16 per consegüent, aixecaré al meu poble un home que els guiarà com Moisès guià els fills d'Israel.

17 Car vosaltres sou els fills d'Israel i de la posteritat d'Abraham; i cal que sigueu trets de la servitud amb poder i amb el braç estès.

18 I de la mateixa manera en què foren guiats els vostres pares abans, així també serà la redempció de Sió.

19 Que no defalleixi, doncs, el vostre cor, perquè no us dic, com vaig dir als vostres pares: El meu àngel pujarà al vostre davant, però no pas la meva presència.

20 Sinó que us dic: Els meus àngels pujaran al vostre davant, i també la meva presència; i amb el temps posseireu la bona terra.

21 Del cert, en veritat us dic, que el meu servent Josep Smith, fill, és l'home a qui jo comparava el servent amb qui el senyor de la vinya parlà en la paràbola que us he donat.

22 Per tant, que digui el meu servent Josep Smith, fill, a la força de la meva casa, als meus joves i als d'edat madura: Aplegueu-vos alhora a la terra de Sió, sobre la terra que he comprat amb diners que m'han estat consagrats.

23 I que totes les esglésies enviïn homes savis amb els seus diners, i comprin terrenys tal com jo els ho he manat.

24 I al pas que els meus enemics us vinguin en contra per a foragitar-vos de la meva bona terra, la qual he consagrat com la terra de Sió, sí, de les vostres pròpies terres, després d'aquests testimoniatges que m'heu portat contra ells, vosaltres els maleireu;

25 i tot aquell que maleireu, jo també el maleiré; i vosaltres em venjareu dels meus enemics.

26 I la meva presència estarà amb vosaltres en venjar-me dels meus enemics, fins a la tercera i quarta generació d'aquells que m'odien.

27 Que ningú no tingui por de donar la pròpia vida per la meva causa; perquè el qui la doni per causa meva, la trobarà de nou.

28 I aquell que no estigui disposat a donar la seva vida per la meva causa, no és el meu deixeble.

29 És la meva voluntat que el meu servent Sidney Rigdon alci

la veu entre les congregacions a les regions de l'est, en preparar les esglésies perquè guardin els manaments que els he donat respecte a la restauració i redempció de Sió.

30 És la meva voluntat que els meus servents Parley P. Pratt i Lyman Wight no tornin a la terra dels seus germans, fins que obtinguin companyies perquè vagin a la terra de Sió, en nombre de deu, o de vint, de cinquanta o cent, fins que hagin aconseguit un total de cinc-cents de la força de la meva casa.

31 Vet aquí, aquesta és la meva voluntat; demaneu i rebreu; però els homes no sempre compleixen la meva voluntat.

32 Així, doncs, si no podeu aconseguir-ne cinc-cents, cerqueu amb diligència d'obtenir per ventura tres-cents.

33 I si no podeu aconseguir-ne tres-cents, busqueu amb diligència d'obtenir-ne per ventura cent.

34 Però certament us dic, i un manament us dono, que no anireu a la terra de Sió fins que hàgiu reunit cent homes de la força de la meva casa, perquè vagin amb vosaltres a la terra de Sió.

35 Així doncs, tal com us vaig dir, demaneu i rebreu; pregueu de tot cor que per ventura el meu servent, Josep Smith, fill, us acompanyi i presideixi enmig del meu poble, i organitzi el meu regne sobre la terra consagrada, i estableixi els fills de Sió sobre lleis i manaments que us han estat donats i que us seran donats.

36 Tota victòria i tota glòria es realitza mitjançant la vostra diligència i fidelitat, i les oracions de fe.

37 Que viatgi el meu servent Parley P. Pratt amb el meu servent Josep Smith, fill.

38 Que vagi el meu servent Lyman Wight amb el meu servent Sidney Rigdon.

39 Que el meu servent Hyrum Smith vagi amb el meu servent Frederick G. Williams.

40 Que viatgin junts els meus servents Orson Hyde i Orson Pratt onsevulga que els aconselli el meu servent Josep Smith, fill, per a aconseguir el compliment d'aquests manaments que us he donat, i deixeu la resta a les meves mans. Així sigui. Amén.

SECCIÓ 104

Revelació donada a Josep Smith el Profeta, el dia 23 d'abril de l'any 1834, referent a l'ordre unida, o l'ordre de l'Església per al benefici dels pobres (History of the Church, *2:54–60). Ocorregué en una reunió de concili de la Primera Presidència i d'altres summes sacerdots, en la qual s'havien estudiat les urgents necessitats temporals del poble. L'Ordre Unida a Kirtland havia de restar dissolta de moment i de ser reorganitzada més*

endavant, i les propietats, com majordomies, havien d'ésser repartides entre els membres de l'ordre.

1–10, Els sants que transgredeixin contra l'ordre unida seran maleïts; 11–16, El Senyor proveeix pels seus sants a la seva pròpia manera; 17–18, La llei de l'evangeli governa la cura dels pobres; 19–46, Són designades les majordomies i benediccions que rebran diversos germans; 47–53, L'ordre unida a Kirtland i a Sió funcionaran separadament; 54–66, S'estableix la tresoreria sagrada del Senyor per tal d'imprimir les Escriptures; 67–77, La tresoreria general de l'ordre unida ha de funcionar sobre la base d'un acord comú; 78–86, Els de l'ordre unida pagaran tots els seus deutes, i el Senyor els lliurarà de la servitud econòmica.

DEL cert us dic, amics meus, us dono un consell i un manament referent a totes les propietats que pertanyen a l'ordre, la qual vaig manar d'organitzar i establir perquè fos una ordre unida, i una ordre sempiterna per al benefici de la meva església i la salvació dels homes fins que jo vingui;

2 amb la promesa immutable i inalterable que, en tant que fossin fidels aquells als quals vaig donar el manament, serien beneïts amb benediccions sense fi;

3 però, a mesura que no fossin fidels, s'apropaven a rebre una maledicció.

4 Per consegüent, ja que alguns dels meus servents no han guardat el manament, sinó que han trencat l'aliança per avarícia i amb paraules fingides, jo els he maleït amb una maledicció molt greu i penosa.

5 Perquè jo, el Senyor, he decretat dins el meu cor que, en tant que qualsevol dels que pertanyen a l'ordre es trobés transgressor, o sigui, que si trenqués l'aliança que us lliga, seria maleït en la seva vida, i petjat pel qui jo disposi,

6 perquè jo, el Senyor, no seré burlat en aquestes coses;

7 i tot això a fi que els innocents que hi hagi entre vosaltres no siguin condemnats amb els injustos; i que els culpables d'entre vosaltres no s'escapin; perquè jo, el Senyor, us he promès una corona de glòria a la meva destra.

8 Així doncs, en tant que us trobeu transgressors, no podeu escapar la meva còlera en la vostra vida.

9 Si quedeu exclosos per la transgressió, no podeu escapar de les bufetades de Satanàs sinó fins al dia de la redempció.

10 I ara us dono poder des d'aquesta mateixa hora, que si entre vosaltres hi ha algú de l'ordre que es trobi transgressor, i no es penedeixi del mal, el lliurareu a les bufetades de Satanàs; i no tindrà poder de portar cap mal damunt vostre.

11 És en la meva saviesa; per tant, us mano que us organitzeu i que assenyaleu a cadascú la seva majordomia;

12 a fi que tothom em passi

comptes de la majordomia que li ha estat assenyalada.

13 Perquè m'és expedient que jo, el Senyor, faci responsable a tot home, com a majordom sobre les benediccions terrenals que he disposat i preparat per a les meves criatures.

14 Jo, el Senyor, vaig estendre els cels i vaig fundar la terra, obra de les meves pròpies mans, i totes les coses que s'hi troben són meves.

15 I és la meva intenció de proveir per als meus sants, ja que totes les coses són meves.

16 Però cal fer-ho a la meva pròpia manera, i vet aquí, és aquesta la manera en què jo, el Senyor, he decretat de proveir per als meus sants, a fi que els pobres siguin exaltats, en el que els rics siguin abaixats.

17 Perquè la terra està plena, i n'hi ha bastant i de sobres; sí, vaig preparar totes les coses, i he concedit als fills dels homes que siguin els seus propis agents.

18 Per consegüent, si algú pren de l'abundància que jo he creat, i no imparteix pas de la seva porció als pobres i necessitats, segons la llei del meu evangeli, aquest aixecarà els ulls des de l'infern, estant amb turments enmig dels malvats.

19 I ara, certament us dic, respecte a les propietats de l'ordre:

20 Que s'assenyali al meu servent Sidney Rigdon el lloc on ara resideix i el terreny de l'adoberia com a majordomia seva, per al seu sosteniment, mentre treballi a la meva vinya, així com jo vulgui quan li mani.

21 I que totes les coses es facin segons el parer de l'ordre, i l'assentiment o la veu unànime de l'ordre que es troba a la terra de Kirtland.

22 I aquesta majordomia i benedicció jo, el Senyor, la confereixo sobre el meu servent Sidney Rigdon com a benedicció sobre ell i la seva descendència després d'ell;

23 i multiplicaré benediccions sobre ell, mentre sigui humil davant meu.

24 I a més, que s'assenyali al meu servent Martin Harris com a majordomia seva, el solar de terreny que el meu servent John Johnson obtingué a canvi de la seva herència anterior, i que sigui per a ell i la seva descendència després d'ell;

25 i en tant que sigui fidel, multiplicaré benediccions sobre ell i la seva descendència després d'ell.

26 I que dediqui el meu servent Martin Harris els seus diners a la proclamació de la meva paraula, segons li indiqui el meu servent Josep Smith, fill.

27 I a més, que el meu servent Frederick G. Williams rebi el lloc on ara resideix.

28 I que tingui el meu servent Oliver Cowdery el solar que és veí de la casa que és per a la impremta, el qual és el solar número u, i també el solar on resideix el seu pare.

29 I que els meus servents Frederick G. Williams i Oliver Cowdery tinguin l'oficina de la impremta i tot el que li pertoca.

30 I això serà la seva majordomia que els serà assenyalada.

31 I en tant que siguin fidels, vet aquí, els beneiré i multiplicaré benediccions sobre ells.

32 I aquest és el principi de la majordomia que els he assenyalat per a ells i la seva descendència després d'ells.

33 I si són fidels, multiplicaré benediccions sobre ells i la seva descendència després d'ells, fins una multiplicitat de benediccions.

34 A més, que el meu servent John Johnson tingui la casa on resideix, i l'herència, tot menys el terreny que ha estat reservat per a l'edificació de les meves cases, el qual pertoca a aquella herència i a aquells solars que han estat assenyalats per al meu servent Oliver Cowdery.

35 I en tant que sigui fidel, multiplicaré benediccions sobre ell.

36 I és la meva voluntat que ell vengui els solars que s'han destinat per a l'edificació de la ciutat dels meus sants, segons li indiqui la veu de l'Esperit i d'acord amb el parer i la veu de l'ordre.

37 I aquest és el principi de la majordomia que li he assenyalat, com a benedicció per a ell i la seva descendència després d'ell.

38 I en tant que sigui fidel, multiplicaré una multiplicitat de benediccions sobre ell.

39 A més a més, que s'assenyalin al meu servent Newel K. Whitney les cases i el solar on ara resideix, i el solar i l'edifici que ocupa l'establiment mercantil, i també el solar de la cantonada al sud d'aquest comerç i el solar on es troba la fàbrica de potassa.

40 I tot això he assenyalat per al meu servent Newel K. Whitney com majordomia seva, com a benedicció sobre ell i la seva descendència després d'ell, per al benefici de l'establiment mercantil de la meva ordre que he posat per la meva estaca a la terra de Kirtland.

41 Sí, en veritat aquesta és la majordomia que he assenyalat al meu servent Newel K. Whitney, inclús tot aquest establiment mercantil, per a ell i el seu agent, i la seva descendència després d'ell.

42 I en tant que sigui fidel en guardar els meus manaments que li he donat, multiplicaré benediccions sobre ell i la seva descendència després d'ell, fins una multiplicitat de benediccions.

43 I també, que sigui assenyalat al meu servent Josep Smith, fill, el solar que s'ha destinat per a la construcció de la meva casa, el qual mesura dos-cents dos metres de fons per seixanta d'amplada, i també l'herència sobre la qual el seu pare ara resideix;

44 i aquest és el principi de la majordomia que he assenyalat com a benedicció sobre ell i sobre el seu pare.

45 Perquè, heus aquí, he reservat una herència per al seu pare, pel seu sosteniment; així doncs, serà comptat amb els de la casa del meu servent Josep Smith, fill.

46 I multiplicaré benediccions sobre la casa del meu servent Josep Smith, fill, mentre continua fidel, fins una multiplicitat de benediccions.

47 I ara us dono un manament referent a Sió: Que no sereu lligats per més temps amb els vostres germans a Sió, com a ordre unida, tret d'aquesta manera:

48 Després d'organitzats, us anomenareu l'Ordre Unida de l'Estaca de Sió, de la Ciutat de Kirtland. I els vostres germans, després d'organitzats, s'anomenaran l'Ordre Unida de la Ciutat de Sió.

49 I ells s'organitzaran amb els seus propis noms i amb la seva pròpia representació; i tramitaran els seus assumptes amb la seva pròpia representació i amb els seus propis noms;

50 i vosaltres tramitareu els vostres assumptes amb la vostra pròpia representació, i amb els vostres propis noms.

51 I he manat que es faci així per a la vostra salvació, i també la salvació d'ells, a conseqüència de la seva expulsió i del que ha de venir.

52 Les aliances han estat trencades a causa de la trangressió, per cobdícia i paraules fingides—

53 per consegüent, sou dissolts dels vostres germans com a ordre unida, en què des d'aquesta hora ja no hi esteu lligats tret d'aquesta manera, com ja he dit, amb préstecs com convingui aquesta ordre en concili, segons les vostres circumstàncies us permetin i la veu del concili determini.

54 I a més a més us dono un manament respecte a la majordomia que us he assenyalat:

55 Heus aquí, són meves totes aquestes propietats, altrament és vana la vostra fe i us trobeu hipòcrites, i les aliances que heu fet amb mi són desfetes;

56 i si les propietats són meves, llavors sou majordoms; d'altra manera no en sou.

57 Però, en veritat us dic, que us he assenyalat com a majordoms sobre la meva casa, majordoms en veritat.

58 I amb aquest fi he manat que us organitzeu, per tal d'imprimir les meves paraules, la plenitud de les meves escriptures, les revelacions que us he donat i les que més endavant us donaré de tant en tant,

59 per al fi d'edificar la meva església i el meu regne sobre la terra, i preparar el meu poble per al temps en què habitaré amb ells, que ja és a prop.

60 I prepararreu un lloc per una tresoreria, i la consagrareu al meu nom;

61 i nomenareu un d'entre vosaltres per a guardar la tresoreria, i serà ordenat amb aquesta benedicció.

62 I hi haurà un segell sobre la tresoreria, i totes les coses sagrades s'hi lliuraran; i cap de vosaltres dirà que és seva, ni part alguna d'ella, perquè pertanyerà a tots vosaltres en comú.

63 I us la lliuro des d'aquesta mateixa hora; i ara procureu de fer ús de la majordomia que us he assenyalat, excepte de les

coses sagrades, amb el propòsit d'imprimir aquestes coses sagrades com he dit.

64 I els guanys de les coses sagrades es guardaran a la tresoreria, i s'hi posarà un segell; i ningú no els utilitzarà ni se'ls endurà, ni es treurà el segell que s'hagi afegit, sinó per la veu de l'ordre o per manament.

65 I així guardareu a la tresoreria el guany de les coses sagrades, per a fins sacrosants.

66 I serà anomenada la tresoreria sagrada del Senyor; i s'hi posarà un segell a fi que es conservi santa i consagrada per al Senyor.

67 A més, es prepararà una altra tresoreria, i un tresorer serà nomenat per a guardar-la, i s'hi posarà un segell;

68 i tots el diners que rebeu en les vostres majordomies, per haver millorat els béns que us he assenyalat, ja fossin en cases, terrenys, o en bestiar o en el que fos, excepte els sants i sagrats escrits que he reservat per a mi per a fins sacrosants, seran dipositats a la tresoreria tan aviat com rebeu els diners, siguin de cent, de cinquanta, de vint, deu o cinc.

69 O sigui, si algun de vosaltres obté cinc dòlars, que els dipositi a la tresoreria; o si es guanyen deu, o vint, o cinquanta, o cent, que faci el mateix;

70 i que cap de vosaltres no digui que és seu; perquè no s'ha d'anomenar seu, ni qualsevol part d'això.

71 I no s'utilitzarà cap part, ni es treurà de la tresoreria, sinó per la veu i l'assentiment de l'ordre.

72 I això serà la veu i l'assentiment de l'ordre: Que si algun d'entre vosaltres digués al tresorer: Tinc necessitat d'això per tal d'ajudar-me en la meva majordomia—

73 ja fossin cinc dòlars, o deu, o vint, cinquanta o cent—el tresorer li donarà la quantitat que requereixi a fi d'ajudar-lo en la seva majordomia,

74 fins que es descobreixi que és transgressor, i es demostri clarament davant el concili de l'ordre que és majordom infidel i imprudent.

75 Però mentre frueixi de plena confraternitat, i sigui fidel i assenyat en la seva majordomia, això li constarà davant del tresorer perquè aquest no li negui.

76 Però, en cas de transgressió, el tresorer estarà subjecte al concili i a la veu de l'ordre.

77 I en cas que es descobreixi que el tresorer és majordom infidel i imprudent, estarà subjecte al concili i a la veu de l'ordre, i serà tret del seu lloc, i un altre serà nomenat al seu lloc.

78 A més, en veritat us dic, respecte als vostres deutes: Vet aquí, és la meva voluntat que els pagueu tots;

79 i es la meva voluntat que us humilieu davant meu i obtingueu aquesta benedicció per la vostra diligència i humilitat, i l'oració de la fe.

80 I en tant que sigueu diligents i humils, i exerciteu l'oració de la fe, vet aquí, ablaniré el cor dels vostres creditors, fins

que us enviï els mitjans per al vostre alliberament.

81 Per tant, escriviu de seguida a Nova York, i poseu per escrit segons el que dicti el meu Esperit, i ablaniré el cor dels vostres creditors perquè els sigui esborrat de la ment de portar afliccions sobre vosaltres.

82 I si sou humils i fidels, i invoqueu el meu nom, vet aquí, us donaré la victòria.

83 Us faig la promesa que per aquesta sola vegada sereu lliurats de la vostra servitud.

84 Tal com tingueu l'oportunitat de rebre préstecs de cents o de mils, fins a obtenir-ne prou per alliberar-vos de la servitud, és vostre el privilegi.

85 I d'hipotecar per aquesta sola vegada les propietats que he posat a les vostres mans, donant els vostres noms per l'assentiment o d'altra manera, com us sembli bé.

86 Us dono aquest privilegi tan sols aquesta vegada; i vet aquí, si comenceu a fer les coses que us he posat al vostre davant, segons els meus manaments, totes aquestes coses són meves i vosaltres sou els meus majordoms, i l'amo no deixarà que es desfaci la seva casa. Així sigui. Amén.

SECCIÓ 105

*Revelació donada mitjançant Josep Smith el Profeta, al marge del riu Fishing, Missouri, el dia 22 de juny de l'any 1834 (*History of the Church, *2:108–111). La violència de les turbes en contra dels sants a Missouri havia augmentat, i grups organitzats de diversos comtats havien manifestat la seva intenció de destruir el poble. El Profeta havia arribat de Kirtland al capdavant d'una companyia d'homes anomenada el Campament de Sió, portant roba i queviures. Mentre es trobaven acampats al marge del riu Fishing, el Profeta rebé aquesta revelació.*

1–5, Sió s'ha d'edificar de conformitat amb la llei celestial; 6–13, La redempció de Sió s'ajorna per un temps; 14–19, El Senyor lluitarà les batalles de Sió; 20–26, Els sants han de tenir seny i no vanagloriar-se dels prodigis mentre s'apleguen; 27–30, Cal comprar terrenys a Jackson i als comtats veïns; 31–34, Els èlders rebran una investidura a la Casa del Senyor a Kirtland; 35–37, Els sants que siguin cridats i escollits seran santificats; 38–41, Els sants han d'hissar una insígnia de pau al món.

DEL cert us dic a vosaltres que us heu reunit a fi d'assabentar-vos de la meva voluntat sobre la redempció del meu poble afligit:

2 Heus aquí, us dic que si no fos per les transgressions del meu poble, parlant de l'església i no dels individus, bé podrien haver estat redimits ara mateix.

3 Però, vet aquí, no han après a ésser obedients a les coses que he demanat de les seves mans, sinó que són plens de tota mena

d'iniquitat, i no imparteixen els seus béns, com escau als sants, als pobres i afligits d'entre ells;

4 tampoc no són units segons la unió que exigeix la llei del regne celestial;

5 i no es pot edificar Sió si no es fa segons els principis de la llei del regne celestial; d'altra manera, no la puc rebre per a mi.

6 I cal que el meu poble sigui disciplinat fins que aprengui l'obediència, si cal, per les coses que pateix.

7 No parlo d'aquells que són nomenats per a guiar el meu poble, que són els primers èlders de la meva església, perquè no tots es troben sota aquesta condemna;

8 sinó que parlo de les esglésies que són fora d'aquí. Hi ha molts que diran: On és el seu Déu? Vet aquí, que ell els lliuri en l'hora d'aflicció; altrament no anirem a Sió, i així retindrem els nostres diners.

9 Per tant, a conseqüència de les transgressions del meu poble, em convé que els meus èlders esperin una estona la redempció de Sió;

10 a fi que ells mateixos es preparin, i el meu poble sigui instruït més perfectament, i obtingui experiència i sàpiga més perfectament quant a la seva obligació i les coses que exigeixo de les seves mans.

11 I això no es pot dur a terme fins que els meus èlders siguin investits amb poder des de dalt.

12 Car, vet aquí, he preparat una magna investidura i benedicció que abocaré sobre ells, mentre siguin fidels i continuïn amb humilitat davant meu.

13 Així doncs, m'és expedient que els meus èlders esperin una estona la redempció de Sió.

14 Perquè heus aquí, no exigeixo de les seves mans que combatin les batalles de Sió; car, com he dit en un manament anterior—i així ho acompliré—jo lluitaré les vostres batalles.

15 Guaiteu, he enviat el destructor per a destruir i arruinar els meus enemics; i d'aquí a pocs anys no en quedaran per a profanar la meva herència, ni per a blasfemar el meu nom damunt les terres que he consagrat per l'aplegament dels meus sants.

16 Vet aquí, he manat el meu servent Josep Smith, fill, que digui a la força de la meva casa, als meus guerrers, als joves i als d'edat madura, que s'apleguin per a la redempció del meu poble, i derrueixin les talaies dels meus enemics i escampin els seus guaites.

17 Però la força de la meva casa no ha parat atenció a les meves paraules.

18 Tanmateix, però, com que n'hi ha alguns que han fet cas de les meves paraules, els tinc preparades una benedicció i una investidura, si és que continuen fidels.

19 He sentit les seves pregàries i acceptaré la seva ofrena; i m'és expedient que siguin portats fins aquí per tal de posar a prova la seva fe.

20 Ara, en veritat us dic, i un manament us dono, que tots els qui han vingut fins aquí, i que

poden restar a les regions del voltant, que romanguin;

21 i aquells que no poden romandre-hi, i tenen famílies a l'est, que estiguin aquí un temps, segons el que els assenyali el meu servent Josep;

22 perquè jo li donaré consells sobre aquest afer, i totes les coses que ell els digui seran complides.

23 I que tot el meu poble que habita a les regions del voltant continuï ben fidel i atent en l'oració, i humil davant meu, i que no divulguin les coses que els he revelat fins que, dins de la meva saviesa, s'hagin de descobrir.

24 No parleu de judici, ni us vanaglorieu de la fe o dels prodigis, més aviat aplegueu-vos amb cura, tots els que pugueu, en una sola regió, segons us ho permeti l'actitud de la gent;

25 i heus aquí, us donaré favor i gràcia als ulls del poble perquè resteu en pau i seguretat mentre els dieu: Feu judici i justícia per nosaltres segons la llei, i remeieu-nos de les nostres injustícies.

26 Ara, veureu, amics meus, d'aquesta manera podeu trobar gràcia als ulls del poble fins que l'exèrcit d'Israel es faci molt gran.

27 I ablaniré el cor del poble de tant en tant, com vaig ablanir el cor del Faraó, fins que el meu servent Josep Smith, fill, i els meus èlders que he nomenat, tinguin el temps suficient per a reunir la força de la meva casa,

28 i per a enviar homes assenyats per a acomplir el que he manat referent a la compra de tots els terrenys que es puguin al comtat de Jackson, així com als comtats veïns.

29 Perquè és la meva voluntat que es comprin aquests terrenys, i un cop comprats, que els meus sants els posseeixin segons les lleis de consagració que he donat.

30 I després que es comprin aquests terrenys, tindré lliures de culpa els exèrcits d'Israel en fer-se amos dels seus propis terrenys que anteriorment hagin comprat amb els seus diners, i en derruir les talaies dels meus enemics que hi fossin a sobre, i en escampar els seus guaites i en venjar-se dels meus enemics fins a la tercera i quarta generació dels que m'odien.

31 Però primer, que el meu exèrcit es faci molt gran, i que se santifiqui davant meu, a fi que arribi a ser formós com el sol, clar com la lluna, i que els seus estendards esglaïn tota nació;

32 per tal que els regnes d'aquest món se sentin obligats a reconèixer que el regne de Sió és en efecte el regne del nostre Déu i del seu Crist; per tant, que ens subjectem a les seves lleis.

33 Del cert us dic, que m'és expedient que els primers èlders de la meva església rebin la seva investidura des de dalt, dins la meva casa, la qual he manat edificar al meu nom a la terra de Kirtland;

34 i que els manaments que he donat respecte a Sió i la seva llei es duguin a terme i s'acom-

pleixin després de la seva redempció.

35 Hi ha hagut un dia de cridament, però ha arribat l'hora de l'escolliment; i que siguin escollits aquells que en són dignes.

36 I al meu servent li serà indicat, per la veu de l'Esperit, els qui són escollits; i aquests seran santificats;

37 i mentre segueixin el consell que reben, tindran poder, després de molts dies, d'acomplir totes les coses que pertoquen a Sió.

38 I una altra vegada us dic, proposeu la pau no sols a aquells que us han afligit, sinó a tot poble;

39 hisseu una insígnia de pau, i feu una proclama de pau fins als extrems de la terra.

40 I feu proposicions de pau a aquells que us han afligit, segons la veu de l'Esperit que teniu a dins, i totes les coses obraran a l'una per al vostre bé.

41 Per tant, sigueu fidels; i heus aquí, guaiteu, que estic amb vosaltres fins a la fi. Així sigui. Amén.

SECCIÓ 106

*Revelació mitjançant Josep Smith el Profeta, a Kirtland, Ohio, el dia 25 de novembre de l'any 1834 (*History of the Church, *2:170–171). Aquesta revelació va adreçada a Warren A. Cowdery, germà gran d'Oliver Cowdery.*

1–3, Warren A. Cowdery és nomenat com a oficial president local; 4–5, La Segona Vinguda no sorpendrà com un lladre als que són fills de la llum; 6–8, Grans benediccions acompanyen el servei fidel en l'Església.

És la meva voluntat que el meu servent Warren A. Cowdery sigui nomenat i ordenat summe sacerdot president sobre la meva església a la terra de Freedom i a les regions del voltant.

2 I que prediqui el meu evangeli sempitern, i alci la veu i adverteixi el poble, no sols on viu, sinó als comtats veïns;

3 i que dediqui tot el seu temps a aquest alt i sant nomenament que ara li confereixo, cercant amb tota diligència el regne del cel i la seva justícia, i totes les coses necessàries li seran afegides; perquè l'obrer és digne del seu sou.

4 I a més, en veritat us dic, la vinguda del Senyor s'apropa i sorprendrà el món com un lladre en la nit.

5 Per tant, cenyiu-vos els lloms perquè sigueu els fills de la llum, i que aquell dia no us sorprengui com un lladre.

6 I també, del cert us dic, hi havia goig als cels quan el meu servent Warren s'inclinà davant el meu ceptre i s'allunyà dels artificis dels homes;

7 així doncs, beneït és el meu servent Warren, perquè li tindré misericòrdia, i malgrat la vanitat

del seu cor, l'exaltaré si s'humilia davant meu.

8 I li donaré gràcia i seguretat amb les quals podrà mantenir-se ferm; i si es manté com a testimoni fidel i llum a l'església, li tinc preparada una corona a les mansions del meu Pare. Així sigui. Amén.

SECCIÓ 107

*Revelació sobre el sacerdoci, donada per mitjà de Josep Smith el Profeta, a Kirtland, Ohio, amb data del 28 de març de l'any 1835 (*History of the Church, *2:209–217). El dia esmentat, els Dotze es reuniren en concili, tot confessant les seves debilitats i imperfeccions personals, expressant el penediment, i cercant una guia addicional del Senyor. Estaven a punt de separar-se en missions a districtes que els havien assenyalat. Encara que porcions d'aquesta secció es reberen el dia esmentat, els registres històrics afirmen que algunes parts es reberen en diverses ocasions, unes tan aviat com el novembre de l'any 1831.*

1–6, Hi ha dos sacerdocis: el de Melquisedec i el d'Aaron; 7–12, Aquells que posseeixen el Sacerdoci de Melquisedec tenen el dret d'oficiar en tots els oficis de l'Església; 13–17, El bisbat presideix el Sacerdoci Aaònic, que administra les ordenances exteriors; 18–20, El Sacerdoci de Melquisedec posseeix les claus de totes les benediccions espirituals; l'Aaònic té les claus del ministeri d'àngels; 21–38, La Primera Presidència, els Dotze, i els Setanta constitueixen els quòrums presidents, i les seves decisions han de fer-se amb unitat i rectitud; 39–52, L'orde patriarcal estigué en vigor des d'Adam fins a Noé; 53–57, Els sants dels dies antics es reuniren a Adam-ondi-Ahman, i el Senyor se'ls aparegué; 58–67, Els Dotze han d'ordenar i posar en ordre els oficials de l'Església; 68–76, Els bisbes fan de jutges comuns d'Israel; 77–84, La Primera Presidència i els Dotze constitueixen el tribunal més alt de l'Església; 85–100, Els presidents del sacerdoci dirigeixen els seus quòrums respectius.

HI ha, a l'església, dos sacerdocis, a saber, el de Melquisedec i l'Aaònic, el qual inclou el Levític.

2 El primer porta el nom del Sacerdoci de Melquisedec perquè Melquisedec fou tan gran summe sacerdot.

3 Abans del seu temps s'anomenava *el Sant Sacerdoci segons l'Orde del Fill de Déu.*

4 Però per respecte o reverència al nom de l'Ésser Suprem, per a evitar la repetició excessiva del seu nom, l'església dels dies antics anomenava aquell sacerdoci per Melquisedec, o el Sacerdoci de Melquisedec.

5 Totes les altres autoritats o oficis de l'església són dependències d'aquest sacerdoci.

6 Però hi ha dues divisions o

caps principals: l'un és el Sacerdoci de Melquisedec, i l'altre l'Aaònic o Sacerdoci Levític.

7 L'ofici d'èlder va sota el Sacerdoci de Melquisedec.

8 El Sacerdoci de Melquisedec posseeix el dret de presidir, i té poder i autoritat sobre tots els oficis de l'església en totes les èpoques del món, d'administrar en les coses espirituals.

9 La Presidència del Summe Sacerdoci, segons l'orde de Melquisedec, té dret d'oficiar en tots els oficis de l'església.

10 Els summes sacerdots segons l'orde del Sacerdoci de Melquisedec tenen dret d'oficiar en la seva pròpia assignació, sota la direcció de la presidència, en administrar les coses espirituals, i també en l'ofici d'un èlder, prevere (de l'orde levític), mestre, diaca i membre.

11 Un èlder té dret d'oficiar en lloc d'un summe sacerdot, quan aquest no es trobi present.

12 El summe sacerdot i l'èlder han d'administrar les coses espirituals de conformitat amb les aliances i els manaments de l'església, i tenen el dret d'oficiar en tots aquests oficis de l'església quan no hi hagi present cap autoritat més alta.

13 El segon sacerdoci s'anomena el Sacerdoci d'Aaron perquè fou conferit sobre Aaron i la seva descendència per totes les seves generacions.

14 S'anomena el sacerdoci menor perquè es dependència del més gran, o Saerdoci de Melquisedec, i té el poder d'administrar les ordenances exteriors.

15 El bisbat és la presidència d'aquest sacerdoci, i en posseeix les claus o l'autoritat.

16 Ningú no té dret legal d'ocupar aquest ofici, de posseir les claus d'aquest sacerdoci, si no és descendent literal d'Aaron.

17 Però com que un summe sacerdot del Sacerdoci de Melquisedec té autoritat d'oficiar en tots els oficis menors, aquest pot oficiar en l'ofici de bisbe quan no es pugui trobar cap descendent literal d'Aaron, sempre que hagi estat cridat, apartat i ordenat a aquest poder per mans de la Presidència del Sacerdoci de Melquisedec.

18 El poder i l'autoritat del sacerdoci major, o sigui, el de Melquisedec, és de posseir les claus de totes les benediccions espirituals de l'església;

19 de tenir el privilegi de rebre els misteris del regne dels cels, de tenir desclosos per a ells els cels, de comunicar-se amb l'assemblea general i l'Església del Primogènit, i de fruir de la comunió i presència de Déu el Pare i de Jesús, el mitjancer de la nova aliança.

20 El poder i l'autoritat del menor, o Sacerdoci Aaònic, és de posseir les claus del ministeri d'àngels, i d'administrar les ordenances exteriors, la lletra de l'evangeli, el baptisme de penediment per a la remissió dels pecats, de conformitat amb les aliances i els manaments.

21 Per necessitat hi ha presidents, o oficials presidents que surten de, o són nomenats d'entre aquells que són ordenats als

diversos oficis en aquests dos sacerdocis.

22 Del Sacerdoci de Melquisedec, tres Summes Sacerdots Presidents, escollits pel cos, nomenats i ordenats a aquest ofici, i sostinguts per la confiança, fe i oracions de l'església, fan un quòrum de la Presidència de l'Església.

23 Els dotze consellers viatjants són nomenats a ésser els Dotze Apòstols, o testimonis especials del nom de Crist a tot el món, i així es diferencien d'altres oficials de l'església en els deures del seu nomenament.

24 I fan un quòrum, igual en autoritat i poder als tres presidents ja esmentats.

25 Els Setanta també són nomenats a predicar l'evangeli i ésser testimonis especials als gentils i a tot el món, i així es diferencien d'altres oficials de l'església en els deures del seu nomenament.

26 I fan un quòrum, igual en autoritat al dels Dotze testimonis especials o Apòstols ja esmentats.

27 I tota decisió que faci qualsevol d'aquests dos quòrums ha d'ésser per la veu unànime del mateix; és a dir, tots els membres de cadascun dels quòrums han d'arribar a un acord en les seves decisions, a fi que aquestes tinguin el mateix poder o validesa, l'una amb l'altra;

28 una majoria pot constituir un quòrum quan les circumstàncies impossibilitin que es fa d'una altra manera.

29 De no ésser així, les seves decisions no mereixen les mateixes benediccions que antigament tenien els acords d'un quòrum de tres presidents, els quals foren ordenats segons l'orde de Melquisedec, i eren homes justos i sants.

30 Les decisions d'aquests quòrums, o qualsevol dels dos, es faran amb tota rectitud, santedat i humilitat de cor, amb mansuetud i longanimitat, i fe, virtut, coneixement, templança, paciència, pietat, afecte fraternal i caritat;

31 perquè hi ha la promesa de què si aquestes coses abunden en ells, no deixaran de donar fruit en el coneixement del Senyor.

32 I en cas que alguna decisió dels quòrums no es faci amb rectitud, es podrà presentar davant una assemblea general dels diversos quòrums, els quals constitueixen les autoritats espirituals de l'església; si no, no es pot apel·lar la seva decisió.

33 Els Dotze són un Summe Concili President Viatjant, per a oficiar en el nom del Senyor, sota la direcció de la Presidència de l'Església, tot concordant amb el govern del cel, per tal d'edificar l'església i reglamentar tots els afers d'aquesta a totes les nacions, primer als gentils i després als jueus.

34 Els Setanta han d'obrar en el nom del Senyor sota la direcció dels Dotze o summe concili viatjant, en edificar l'església i reglamentar tots els afers d'aquesta en totes les nacions, primer als gentils i després als jueus;

35 els Dotze, en ésser enviats, tenen les claus d'obrir la porta

per la proclamació de l'evangeli de Jesucrist, primer als gentils i després als jueus.

36 Els summes concilis residents a les estaques de Sió, fan un quòrum que és igual en autoritat en els afers de l'església, en totes les seves decisions, al quòrum de la presidència o al summe concili viatjant.

37 El summe concili a Sió fa un quòrum que és igual en autoritat en els afers de l'església, en totes les seves decisions, als consells dels Dotze en les estaques de Sió.

38 És deure del summe concili viatjant d'acudir als Setanta, i a cap altre, quan en tenen necessitat, per a atendre els diversos cridaments de predicar i administrar l'evangeli.

39 És deure dels Dotze en totes les branques més grans de l'església, d'ordenar representants de l'evangeli segons els sigui indicat per revelació.

40 L'orde d'aquest sacerdoci fou confirmat per a descendir de pare a fill, i per dret pertany als descendents literals del llinatge escollit, al qual foren fetes les promeses.

41 Aquest orde fou instituït en els dies d'Adam, i descendí per llinatge de la manera següent:

42 D'Adam a Set, a qui Adam ordenà a l'edat de seixanta-nou anys, i fou beneït per ell tres anys abans de la seva mort (d'Adam), i rebé la promesa de Déu per conducte del seu pare que la seva posteritat seria l'escollida del Senyor, i que seria preservada fins a la fi de la terra;

43 perquè Set era un home perfecte, i la seva semblança fou la imatge exacte del seu pare, al punt que s'assemblava a ell en totes les coses, i es podia distingir d'ell sols per l'edat.

44 Enós fou ordenat a l'edat de cent trenta-quatre anys i quatre mesos, per la mà d'Adam.

45 Déu anà a l'encontre de Cainan a l'erm quan aquest tenia quaranta anys; i aquest es trobà amb Adam mentre viatjava cap al lloc Shedolamak. Tenia vuitanta-set anys quan rebé la seva ordenació.

46 Mahalaleel tenia quatrecents noranta-sis anys i set dies quan fou ordenat sota la mà d'Adam, qui també el beneí.

47 Jàred tenia dos-cents anys quan rebé la seva ordenació sota la mà d'Adam, el qual també el beneí.

48 Enoc tenia vint-i-cinc anys quan fou ordenat sota la mà d'Adam; i en tenir seixanta-cinc anys, Adam el beneí.

49 I Enoc veié el Senyor, i caminava amb ell, i anava davant de la seva faç contínuament; i Enoc caminà amb Déu tres-cents seixanta-cinc anys, de manera que tenia quatre-cents trenta anys quan fou traslladat.

50 Matusala tenia cent anys quan fou ordenat sota la mà d'Adam.

51 Lamec tenia trenta-dos anys quan fou ordenat sota la mà de Set.

52 Noé tenia deu anys d'edat quan fou ordenat sota la mà de Matusala.

53 Tres anys abans de la seva mort, Adam cridà Set, Enós, Cainan, Mahalaleel, Jàred, Enoc i Matusala, tots ells summes sacerdots, amb la resta de la posteritat d'ell que eren justos, a la vall d'Adam-ondi-Ahman, i allí els conferí la seva última benedicció.

54 I el Senyor se'ls aparegué, i es posaren dempeus i beneïren Adam, i l'anomenaren Miquel, el príncep, l'arcàngel.

55 I el Senyor donà consol a Adam, dient: T'he posat perquè siguis el cap; un aplec de nacions sortirà de tu, i tu en seràs un príncep per sempre.

56 I Adam es posà dempeus enmig de la congregació, i malgrat el pes dels seus anys, trobant-se ple de l'Esperit Sant, predigué tot el que hauria de passar a la seva posteritat fins a l'última generació.

57 Totes aquestes coses quedaren assentades al llibre d'Enoc, i hom testificarà d'elles en el seu degut temps.

58 També és deure dels Dotze de fer ordenacions i posar en ordre tots els altres oficials de l'església, tot concordant amb la revelació que diu:

59 A l'Església de Crist a la terra de Sió, a més de les lleis de l'església respecte als assumptes de la mateixa:

60 Del cert, jo, el Senyor de les Hosts, us dic: Cal que hi hagi èlders presidents per a presidir aquells que tenen l'ofici d'èlder;

61 i també preveres que presideixin els qui tenen l'ofici de prevere;

62 i també, en igual manera, mestres que presideixin aquells que tenen l'ofici de mestre; i també dels diaques.

63 Per tant, de diaca a mestre, de mestre a prevere, i de prevere a èlder, respectivament com són nomenats, segons les aliances i els manaments de l'església.

64 Aleshores segueix el summe sacerdoci que és el més gran de tots.

65 Per consegüent, cal que un d'entre el summe sacerdoci sigui nomenat a fi que presideixi el sacerdoci, i serà anomenat President del Summe Sacerdoci de l'Església,

66 o sigui, Summe Sacerdot President sobre tot el Summe Sacerdoci de l'Església.

67 D'ell és l'administració de les ordenances i benediccions a l'església, per la imposició de les mans.

68 Així doncs, l'ofici d'un bisbe no l'iguala, perquè l'ofici de bisbe és d'administrar totes les coses temporals;

69 tot i així, un bisbe ha de ser escollit d'entre els del summe sacerdoci, tret que sigui descendent literal d'Aaron;

70 perquè si no és descendent literal d'Aaron, no pot tenir les claus d'aquest sacerdoci.

71 Amb tot, es pot apartar un summe sacerdot segons l'orde de Melquisedec, per tal de ministrar les coses temporals, coneixent-les per l'Esperit de la veritat;

72 i també per a ser jutge d'Israel, per tal de tramitar els assumptes de l'església, a seure

en judici sobre els transgressors pel testimoni que sigui presentat davant d'ell, segons les lleis, amb l'ajut dels seus consellers, els quals hagi escollit o escollirà d'entre els èlders de l'església.

73 Aquest és el deure d'un bisbe que no sigui descendent literal d'Aaron, però que hagi estat ordenat al summe sacerdoci segons l'orde de Melquisedec.

74 Així que serà un jutge, àdhuc un jutge comú entre els habitants de Sió, o en una estaca de Sió o en qualsevol branca de l'església on sigui apartat per a aquest ministeri, fins que s'eixamplin els termes de Sió, i sigui necessari que hi hagi d'altres bisbes o jutges a Sió o a altres llocs.

75 I en tant que siguin designats altres bisbes, aquests obraran en el mateix ofici.

76 Però un descendent literal d'Aaron té dret legal a la presidència d'aquest sacerdoci, i a les claus d'aquest ministeri, d'obrar en l'ofici de bisbe independentment, sense consellers, de seure com jutge d'Israel, llevat d'un cas que es jutgui un president del summe sacerdoci, segons l'orde de Melquisedec.

77 I la decisió de qualsevol d'aquests concilis anirà d'acord amb el manament que diu:

78 A més, del cert us dic, els assumptes més importants de l'església, i els casos més difícils de l'església, en tant que no hi hagi conformitat amb la decisió del bisbe o dels jutges, seran lliurats i presentats davant el concili de l'església, a la Presidència del Summe Sacerdoci.

79 I la Presidència del Concili del Summe Sacerdoci tindrà poder de cridar d'altres summes sacerdots, fins a dotze, perquè ajudin com consellers; i així la Presidència del Summe Sacerdoci i els seus consellers tindran poder de decidir sobre el testimoniatge, segons les lleis de l'església.

80 I després d'aquesta decisió, ja no es tindrà més en memòria davant el Senyor, perquè aquest és el concili més alt de l'Església de Déu, i la decisió final sobre les controvèrsies en assumptes espirituals.

81 No hi ha cap persona que pertanyi a l'església que quedi exempte d'aquest concili.

82 I si transgredeix un President del Summe Sacerdoci, serà tingut en memòria davant el concili comú de l'església, que tindrà l'ajut de dotze consellers del summe sacerdoci;

83 i la seva decisió sobre el cap d'ell posarà fi a tota controvèrsia al respecte.

84 Així doncs, ningú no quedarà exempte de la justícia i les lleis de Déu, a fi que totes les coses es facin amb ordre i solemnitat davant d'ell, segons la veritat i la rectitud.

85 I a més, del cert us dic, és deure d'un president de l'ofici de diaca de presidir sobre dotze diaques, de seure en concili amb ells, i d'ensenyar-los el seu deure, edificant l'un a l'altre, com es dóna segons les aliances;

86 i també és deure del presi-

dent de l'ofici dels mestres de presidir sobre vint-i-quatre mestres, i de seure en concili amb ells, ensenyant-los els deures del seu ofici, com es donen en les aliances.

87 I també és deure del president del Sacerdoci d'Aaron de presidir quaranta-vuit preveres, i de seure en concili amb ells, ensenyant-los els deures del seu ofici, com es donen en les aliances.

88 Aquest president ha d'ésser bisbe, perquè aquest és un dels deures d'aquest sacerdoci.

89 A més, és deure del president de l'ofici dels èlders de presidir a noranta-sis èlders, i de seure en concili amb ells i d'instruir-los segons les aliances.

90 Aquesta presidència és diferent de la dels setanta, i s'ha disposat per aquells que no viatgen per tot el món.

91 I a més, és deure del president de l'ofici del summe sacerdoci de presidir tota l'església i d'ésser semblant a Moisès—

92 vet aquí, en això hi ha la saviesa—sí, d'ésser un vident, un revelador, un traductor i un profeta, tenint tots els dons de Déu que ell atorga sobre el cap de l'església.

93 I va d'acord amb la visió, que demostra l'orde dels Setanta, que els hagin de presidir set presidents, escollits d'entre el nombre dels setanta;

94 i el setè d'aquests presidents ha de presidir els sis;

95 i aquests set presidents han d'escollir d'altres setanta, a més dels primers als quals pertanyen, i han de presidir sobre aquests.

96 I també d'altres setanta, fins setanta vegades set, si l'obra de la vinya per necessitat ho demana.

97 I aquests setanta han d'ésser ministres viatjants, primer als gentils, i després als jueus.

98 Mentre que altres oficials de l'església, que no pertanyin ni als Dotze ni als Setanta, no tenen la responsabilitat de viatjar entre totes les nacions, sinó que han de viatjar segons ho permetin les seves circumstàncies, encara que tinguin càrrecs d'igual altura i responsabilitat en l'església.

99 Així doncs, que aprengui cada home el seu deure, i com obrar en l'ofici al qual ha estat nomenat, amb tota diligència.

100 El peresós no serà considerat digne de romandre, i aquell que no aprengui el seu deure, i demostri que no està aprovat, no serà considerat digne de romandre. Així sigui. Amén.

SECCIÓ 108

Revelació donada mitjançant Josep Smith el Profeta, a Kirtland, Ohio, el dia 26 de desembre de l'any 1835 (History of the Church, *2:345). Aquesta secció es rebé a sol·licitud de Lyman Sherman, el qual havia estat*

ordenat summe sacerdot i setanta anteriorment, i havia vingut al Profeta sol·licitant-ne una revelació per a fer-li saber el seu deure.

1–3, A Lyman Sherman li són perdonats els pecats; 4–5, Serà comptat amb els primers èlders de l'Església; 6–8, Té la crida de predicar l'evangeli i d'enfortir els seus germans.

DEL cert, així diu el Senyor a tu, el meu servent Lyman: Et són perdonats els teus pecats, ja que has obeït la meva veu en pujar fins aquí aquest matí per a rebre consell d'aquell que jo he nomenat.

2 Per tant, que estigui tranquil·la la teva ànima respecte a la teva condició espiritual, i que no resisteixis més la meva veu.

3 Aixeca't i posa més cura d'ara endavant en observar els vots que has fet i que faràs, i seràs beneït amb benediccions molt grans.

4 Espera amb paciència fins que es convoqui l'assemblea solemne dels meus servents; llavors seràs tingut en memòria amb els primers dels meus èlders i rebràs el dret per ordenació, amb la resta dels meus èlders que he escollit.

5 Vet aquí, aquesta és la promesa del Pare per a tu, si continues fidel;

6 i et serà acomplert aquell dia, que tindràs el dret de predicar el meu evangeli onsevulga que jo et mani, des d'aleshores endavant.

7 Per tant, enforteix els teus germans amb tota la teva conversa, amb totes les teves oracions, amb totes les teves exhortacions i totes les teves accions.

8 I vet aquí, guaita, que estic amb tu per beneir-te i alliberar-te per sempre. Amén.

SECCIÓ 109

*Oració pronunciada en la dedicació del temple de Kirtland, Ohio, el dia 27 de març de l'any 1836 (*History of the Church, *2:420–426). Segons la declaració que escriví el Profeta, aquesta oració li vingué per revelació.*

1–5, El Temple de Kirtland fou edificat com un lloc on el Fill de l'Home pogués manifestar-se; 6–21, Serà una casa d'oració, una casa de dejuni, de fe, d'instrucció, de glòria i d'ordre, una casa de Déu; 22–33, Que quedin confosos tots els impenitents que es posin en contra del poble del Senyor; 34–42, Que els sants surtin d'allí amb poder per a aplegar els justos a Sió; 43–53, Que els sants es lliurin de les desgràcies que seran vessades sobre els impius als darrers dies; 54–58, Que les nacions, pobles i esglésies estiguin preparats per l'evangeli; 59–67, Que siguin redimits els jueus, els lamanites i tot Israel; 68–80, Que els sants siguin coronats de glòria i honra, i assoleixin la salvació eterna.

DONEM gràcies al teu nom, oh Senyor Déu d'Israel, tu que guardes pacte i estens misericòrdia als teus servents que caminen rectament i de tot cor davant teu;

2 tu que has manat els teus servents que edifiquessin una casa en nom teu en aquest lloc [Kirtland].

3 I ara, mira, oh Senyor, que els teus servents han obrat segons el teu manament.

4 I et demanem, Pare Sant, en el nom de Jesucrist, Fill del teu si, l'únic nom pel qual pot administrar-se la salvació als fills dels homes, et preguem, oh Senyor, que acceptis aquesta casa, obra de les nostres mans, els teus servents, que tu ens manares a edificar.

5 Perquè tu saps que hem fet aquesta obra a través de gran tribulació; i de la nostra pobresa hem donat dels nostres béns per fer-te una casa al teu nom, perquè el Fill de l'Home tingui un lloc on pot manifestar-se al seu poble.

6 I perquè has declarat en una revelació donada a nosaltres en la qual ens anomenes els teus amics, dient: Convoqueu la vostra assemblea solemne com us he manat;

7 i com que no tots teniu fe, afanyeu-vos, cerqueu i ensenyeu-vos l'un a l'altre paraules de saviesa; sí, busqueu paraules de saviesa dels llibres més bons; cerqueu coneixement, tant per l'estudi com per la fe;

8 organitzeu-vos, prepareu tot el que calgui, i establiu una casa, àdhuc una casa d'oració, una casa de dejuni, una casa de fe, una casa d'instrucció, una casa de glòria, una casa d'ordre, una casa de Déu;

9 que les vostres entrades siguin en el nom del Senyor, que les vostres sortides siguin en el nom del Senyor, que totes les vostres salutacions es facin en el nom del Senyor, amb mans alçades cap a l'Altíssim.

10 I ara, Pare Sant, et preguem que ens ajudis a nosaltres, el teu poble, amb la teva gràcia, en convocar la nostra assemblea solemne, a fi que es faci per a honra teva i per la teva acceptació divina;

11 d'una manera que siguem considerats dignes a la teva vista, d'assegurar el compliment de les promeses que has fet a nosaltres, el teu poble, en les revelacions que ens són donades.

12 A fi que la teva glòria reposi sobre el teu poble i sobre aquesta casa teva, que ara et dediquem a tu, perquè sigui santificada i consagrada com santa, i que la teva presència romangui sempre en aquesta casa.

13 I que totes les persones que passin pel llindar de la casa del Senyor sentin el teu poder i siguin compel·lides a reconèixer que tu l'has santificada i que és la teva casa, un lloc de la teva santedat.

14 I concedeix, Pare Sant, que tots aquells que adorin en aquesta casa aprenguin paraules de saviesa dels llibres més bons, i que busquin instrucció

tant per l'estudi com per la fe, així com tu has dit;

15 que creixin en tu, i rebin la plenitud de l'Esperit Sant; i s'organitzin segons les teves lleis, i que es preparin a obtenir tota cosa necessària;

16 i que aquesta sigui una casa d'oració, una casa de dejuni, una casa de fe, una casa de glòria i de Déu, àdhuc la teva casa;

17 que totes les entrades del teu poble a aquesta casa siguin en el nom del Senyor;

18 que totes les seves sortides d'aquesta casa siguin en el nom del Senyor;

19 i que totes les seves salutacions es facin en el nom del Senyor, amb mans santes, alçades cap a l'Altíssim;

20 i que no es permeti entrar a casa teva cap cosa immunda que pugui profanar-la;

21 i quan el teu poble transgredeixi, qualsevol que sigui, que se'n penedeixin de seguida i tornin a tu, i trobin gràcia als teus ulls, i que els siguin restaurades les benediccions que tu has decretat que es vessarien sobre aquells que et reverencien a casa teva.

22 Et preguem, Pare Sant, que els teus servents puguin sortir d'aquesta casa fornits del teu poder, i que el teu nom estigui sobre ells, i els envolti la teva glòria, i els teus àngels s'encarreguin d'ells;

23 i que des d'aquest lloc portin noves altament grans i glorioses, en veritat, fins als extrems de la terra, a fi que sàpiguen que aquesta és la teva obra, i que tu has estès la teva mà en compliment del que parlares per boca dels profetes referent als darrers dies.

24 Et demanem, Pare Sant, que estableixis els que adoraran i tindran amb honra un nom i una posició en aquesta casa teva, per totes les generacions i per l'eternitat;

25 que cap arma forjada en contra d'ells prosperi; que aquell que els cavi la fossa sigui el qui hi caigui;

26 que cap combinació d'iniquitat tingui poder d'aixecar-se i prevaler contra els del teu poble sobre els quals es posarà el teu nom en aquesta casa;

27 i si s'aixeca qualsevol contra aquest poble, que la teva còlera s'encengui contra ell;

28 i si fereixen aquest poble, tu els feriràs; lluitaràs pel teu poble com ho feres el dia de la batalla, perquè siguin lliurats de les mans de tots els seus enemics.

29 Et preguem, Pare Sant, que confonguis i sorprenguis, i portis a la vergonya i a la confusió tots aquells que han escampat calúmnies arreu del món en contra del teu servent o servents, si no se'n penedeixen quan sentin l'evangeli sempitern proclamat a les seves orelles.

30 I que totes les seves obres arribin al no res, i siguin arrossegades per la pedregada, i pels judicis que tu enviaràs sobre ells en la teva ira, perquè es doni fi a les mentides i calúmnies en contra del teu poble.

31 Perquè tu saps, oh Senyor, que els teus servents han estat

innocents davant teu en testificar del teu nom, per la qual cosa han patit aquestes coses.

32 Per tant, supliquem davant teu una deslliurança plena i completa d'aquest jou;

33 trenca'l oh Senyor; trau-lo del coll dels teus servents pel teu poder, a fi que puguem aixecar-nos enmig d'aquesta generació i fer la teva obra.

34 Oh Jehovà, tingues misericòrdia d'aquest poble, i com que tothom peca, perdona les transgressions del teu poble i borrales per sempre més.

35 Permet que la unció dels teus ministres sigui segellada sobre ells amb poder des de dalt.

36 Que s'acompleixi sobre ells com amb aquells altres el dia de Pentecostés; que el do de llengües s'aboqui sobre el teu poble, fins i tot llengües destriades com de foc, amb la seva interpretació.

37 I que s'ompli la teva casa, com si fos amb una ventada forta i impetuosa, de la teva glòria.

38 Posa sobre els teus servents el testimoniatge de l'aliança, a fi que quan surtin a proclamar la teva paraula puguin segellar la llei i preparar el cor dels teus sants per a tots aquells judicis que estàs a punt d'enviar, en la teva còlera, sobre els habitants de la terra per causa de les seves transgressions, per tal que el teu poble no defalleixi en l'hora d'angoixa.

39 I a qualsevol ciutat on entrin els teus servents, i els seus habitants rebin el seu testimoniatge, que la teva pau i la teva salvació estigui sobre aquella ciutat, a fi que puguin aplegar els justos, perquè arribin a Sió o a les seves estaques, els llocs que tu assenyalis, amb càntics d'una alegria sempiterna;

40 i fins que tot això s'acompleixi, que no caiguin sobre aquella ciutat els teus judicis.

41 I a qualsevol ciutat on entrin els teus servents, i els seus habitants no rebin el testimoniatge dels teus servents, i aquests els adverteixin per a salvar-se d'aquesta generació perversa, que es faci amb aquella ciutat segons el que has dit per boca dels teus profetes.

42 Però, deslliura, oh Jehovà, et preguem, els teus servents de les seves mans i purifica'ls de la seva sang.

43 Oh Senyor, no ens deleitem en la destrucció dels nostres semblants; les seves ànimes són valuoses davant teu;

44 però la teva paraula ha d'acomplir-se. Ajuda els teus servents a dir, mitjançant la teva gràcia: Sigui feta la teva voluntat, oh Senyor, i no la nostra.

45 Sabem que per boca dels teus profetes has decretat coses terribles respecte als impius als darrers dies—que vessaràs els teus judicis sense mida;

46 així doncs, oh Senyor, salva el teu poble de la desgràcia dels impius; permet que els teus servents segellin la llei i lliguin el testimoniatge, perquè estiguin preparats contra el dia de la cremada.

47 Et preguem, Pare Sant, que te'n recordis d'aquells que han

estat foragitats pels habitants del comtat de Jackson, Missouri, de les terres de la seva herència. Trenca'ls, oh Senyor, aquest jou d'aflicció que els ha estat col·locat.

48 Tu saps, oh Senyor, que han patit opressions i afliccions molt greus a mans d'homes impius, i el nostre cor es curull de tristesa per les seves penoses cargues.

49 Oh Senyor, per quant de temps permetràs que aquest poble pateixi aquesta aflicció, i que els plors dels seus innocents pugin fins a les teves orelles, i la seva sang faci testimoni davant teu, sense desplegar el teu testimoniatge en defensa seva?

50 Tingues misericòrdia, oh Senyor, de la turba inicua que ha foragitat el teu poble, perquè deixin de saquejar, i que es penedeixin dels seus pecats, si és que el penediment és al seu abast;

51 però si no ho fan, arromanga el teu braç, oh Senyor, i redimeix allò que assenyalares al teu poble com una Sió.

52 I si no es pot fer d'altra manera, a fi que la causa del teu poble no falli davant teu, que la teva còlera s'encengui, i la teva indignació els caigui al damunt, a fi que quedin consumits, tant arrel com branca, dessota del cel;

53 però, si se'n penedeixen, ets clement i misericordiós, i desviaràs la teva ira en contemplar la faç del teu Ungit.

54 Tingues misericòrdia, oh Senyor, de totes les nacions de la terra; tingues compassió dels governants del nostre país, permet que aquells principis que defensaren tan honorablement i noblement els nostres pares, és a dir, la Constitució del nostre país, quedin establerts per sempre.

55 Recorda't dels reis, dels prínceps, els nobles i els grans de la terra, i de tot poble i església, i dels pobres, els necessitats i els afligits de la terra,

56 a fi que se'ls ablaneixi el cor quan els teus servents surtin de la teva casa, oh Jehovà, per a donar testimoniatge del teu nom; a fi que els seus prejudicis cedeixin davant la veritat, i el teu poble trobi gràcia a la vista de tothom;

57 per tal que tots els extrems de la terra sàpiguen que nosaltres, els teus servents, hem sentit la teva veu, i que tu ens has enviat;

58 a fi que d'entre tots aquells, els teus servents, els fills de Jacob, puguin aplegar-se els justos i edificar una ciutat santa al teu nom, com tu els has manat.

59 Et preguem que assenyalis a Sió encara d'altres estaques, a més d'aquesta que has designat, a fi que l'aplegament del teu poble vagi endavant amb gran poder i majestat per tal que s'escurci la teva obra amb rectitud.

60 Ara, oh Senyor, aquestes paraules hem parlat al teu davant, respecte a les revelacions i els manaments que has donat a nosaltres que ens identifiquem amb els gentils.

61 Però tu saps del gran amor que sents pels fills de Jacob que han quedat escampats sobre les

muntanyes per un temps molt llarg, en un dia de boires i de tenebra.

62 Et preguem, per tant, que tinguis misericòrdia dels fills de Jacob, a fi que des d'aquesta mateixa hora Jerusalem comenci a redimir-se;

63 i que el jou de la servitud comenci a trencar-se de sobre la casa de David;

64 i que els fills de Judà comencin a tornar a les terres que donares a Abraham, el seu pare.

65 I fes que la resta de Jacob, la qual ha estat maleïda i ferida per causa de la seva transgressió, es converteixi de la seva condició indòmita i salvatge a la plenitud de l'evangeli sempitern;

66 a fi que abandonin les seves armes de vessar sang i posin fi a les seves rebel·lions.

67 I que tot el remanent escampat d'Israel, els quals han estat expulsats fins als extrems de la terra, arribin al coneixement de la veritat, creguin en el Messies, i siguin redimits de l'opressió, i facin gaubança davant teu.

68 Oh Senyor, recorda't del teu servent, Josep Smith, fill, i de totes les seves afliccions i persecucions—de com ha fet aliança amb Jehovà, i ha fet vot amb tu, oh Déu Fort de Jacob—i dels manaments que li has donat, i que ell s'ha afanyat sincerament a fer la teva voluntat.

69 Tingues compassió, oh Senyor, de la seva esposa i fills, a fi que siguin exaltats a la teva presència, i siguin preservats per la teva mà protectora.

70 Tingues misericòrdia de tots els seus familiars, perquè els seus prejudicis quedin desfets i arrossegats com si fos amb un diluvi; a fi que siguin convertits i redimits amb Israel, i sàpiguen que tu ets Déu.

71 Recorda't, oh Senyor, dels presidents, àdhuc tots els de la teva església, perquè la teva mà dreta els exalci, tots plegats amb les seves famílies i familiars, a fi que els seus noms siguin perpetuats i guardats en memòria eterna d'una generació a l'altra.

72 Recorda't, oh Senyor, de tots els de la teva església, amb totes les seves famílies i parents pròxims, amb tots els seus malalts i afligits, juntament amb tots els pobres i mansuets de la terra, perquè el regne que tu has establert sense mans, es converteixi en una gran muntanya i ompli tota la terra;

73 i que la teva església surti del desert de la tenebra, i que resplendeixi tan bella com la lluna, tan clara com el sol, i imponent com un exèrcit amb els seus estendards,

74 i sigui abillada com la núvia per aquell dia quan trauràs el vel dels cels i faràs que les muntanyes es fonguin a la teva presència, i siguin aixecades les valls i anivellats els llocs escabrosos, perquè la teva glòria ompli la terra;

75 i que, en sonar la trompeta per als morts, siguem arrabassats fins al núvol per trobar-te, per tal que estiguem sempre amb el Senyor;

76 a fi que les nostres vestidu-

res siguin pures, i que siguem revestits amb túniques de rectitud, amb palmes a les mans i corones de glòria al cap, i collim joia eterna per tots els nostres patiments.

77 Oh Senyor, Déu Totpoderós, escolta'ns en aquestes les nostres peticions, i dona'ns una resposta des del cel, la teva santa habitació, on seus al teu tron amb glòria, honra, poder, majestat, força, domini, veritat, justícia, judici, misericòrdia, i una plenitud infinita, d'eternitat en eternitat.

78 Oh escolta, escolta, escolta'ns, oh Senyor! I respon a aquestes peticions, i accepta la dedicació que et fem d'aquesta casa, obra de les nostres mans, que hem edificat al teu nom;

79 i també aquesta església perquè hi posis el teu nom. I ajuda'ns, pel poder del teu Esperit, a fi que unim les nostres veus amb les d'aquells serafins lluminosos i resplendents que rodegen el teu tron, amb aclamacions de lloança, tot cantant: Hosanna a Déu i a l'Anyell!

80 I permet que aquests, els teus ungits, siguin revestits de salvació, i que els teus sants facin aclamacions de joia amb veu forta. Amén i Amén.

SECCIÓ 110

*Visions manifestades a Josep Smith el Profeta i a Oliver Cowdery, al temple de Kirtland, Ohio, el dia 3 d'abril de l'any 1836 (*History of the Church, *2:435–436). Ocorregueren en una reunió de diumenge. El Profeta prologa la seva relació de les manifestacions amb aquestes paraules: "A la tarda, vaig ajudar els altres presidents en repartir el Sant Sopar del Senyor a l'Església, havent-lo rebut nosaltres dels Dotze, els quals havien tingut el privilegi d'oficiar a la taula sagrada aquell dia. Després d'haver fet aquest servei als meus germans, vaig tornar al púlpit, estant els vels estesos, i em vaig agenollar junt amb Oliver Cowdery en una solemne oració tot en silenci. En aixecar-nos després d'orar, se'ns desplegà als ulls d'ambdós la visió següent" (*History of the Church, *2:435).*

1–10, El Senyor Jehovà es presenta en glòria i accepta el Temple de Kirtland com a casa seva; 11–12, Moisès i Elies apareixen, cada un, i lliuren les seves claus i dispensacions; 13–16, Elies el profeta torna i lliura les claus de la seva dispensació, com Malaquies prometé.

EL vel fou tret de la nostra ment, i els ulls del nostre enteniment foren desclosos.

2 Veiérem el Senyor dempeus sobre la barana del púlpit davant nostre; i sota els seus peus un enrajolat d'or pur de color d'ambre.

3 Els seus ulls eren com una flama de foc; el cabell del seu cap era blanc com la neu pura; el seu semblant resplenia més que l'esclat del sol; i la seva veu tenia un so com d'un corrent tumultuós

d'aigües, la veu de Jehovà mateix, que deia:

4 Sóc el primer i el darrer; sóc aquell que viu, el qui fou mort; sóc el vostre advocat amb el Pare.

5 Heus aquí, els vostres pecats us són perdonats; sou nets davant meu; així doncs, alceu el cap i alegreu-vos.

6 Que s'alegri el cor dels vostres germans, així com el de tots els del meu poble, els quals amb la seva força han construït aquesta casa al meu nom.

7 Perquè, vet aquí, he acceptat aquesta casa, i el meu nom estarà aquí, i em manifestaré al meu poble en misericòrdia en aquesta casa.

8 Sí, em presentaré als meus servents, i els parlaré amb la meva pròpia veu, si el meu poble guarda els meus manaments i no profana aquesta santa casa.

9 En efecte, el cor de milers i desenes de milers s'alegrarà granment a conseqüència de les benediccions que s'abocaran, i de la investidura amb què els meus servents han estat investits en aquesta casa.

10 I el renom d'aquesta casa s'estendrà fins a països estrangers, i aquest és el començament de la benedicció que es vessarà sobre el cap del meu poble. Així sigui. Amén.

11 Després d'ésser closa aquesta visió, els cels se'ns obriren novament; i Moisès aparegué davant nostre, i ens lliurà les claus de l'aplegament d'Israel des dels quatre cantons de la terra, i de portar les deu tribus des del país del nord.

12 Després d'això, aparegué Elies, i lliurà la dispensació de l'evangeli d'Abraham, tot dient que en nosaltres i en la nostra descendència, totes les generacions després de nosaltres serien beneïdes.

13 Closa aquesta visió, se'ns esclatà una altra de gran i gloriosa; perquè Elies el profeta, el qui fou endut al cel sense provar la mort, es presentà davant nostre, tot i dient:

14 Heus aquí, s'ha acomplert plenament el temps proferit per boca de Malaquies—testificant que ell [Elies, el profeta] seria enviat abans que vingués el dia gran i temible del Senyor,

15 per a fer tornar el cor dels pares cap als fills, i dels fills cap als pares, no fos que la terra sencera sigui ferida de maledicció.

16 Per tant, les claus d'aquesta dispensació es lliuren a les vostres mans, i amb això podeu saber que el dia gran i temible del Senyor és a prop, fins i tot a les portes.

SECCIÓ 111

*Revelació donada mitjançant Josep Smith el Profeta, a Salem, Massachusetts, el dia 6 d'agost de l'any 1836 (*History of the Church, *2:465–466). En aquesta època els dirigents de l'Església es trobaven carregats de deutes pel seu treball en el ministeri. En assabentar-se que se'ls facilitaria una quantitat considerable de diners a la ciutat de Salem, el Profeta,*

Sidney Rigdon, Hyrum Smith i Oliver Cowdery hi anaren des de Kirtland, Ohio, amb el fi d'investigar aquesta afirmació, i a la vegada de predicar l'evangeli. Els germans hi tramitaren alguns assumptes de negoci de l'Església i predicaren una mica. Quan es feia evident que no disposarien dels diners que esperaven, tornaren a Kirtland. Alguns detalls importants de la situació es deixen entendre per les frases de la revelació.

1–5, El Senyor mira per les necessitats temporals dels seus servents; 6–11, Farà misericòrdia a Sió i disposarà totes les coses per al bé dels seus servents.

NO em desplau a mi, el Senyor vostre Déu, que hàgiu vingut en aquest viatge fins aquí, malgrat les vostres imprudències.

2 Tinc molt tresor per a vosaltres en aquesta ciutat, per al benefici de Sió, i hi tinc moltes persones, les quals aplegaré en el temps oportú per a l'avantatge de Sió, per mitjà de vosaltres.

3 Convé, doncs, que us feu amics dels homes d'aquesta ciutat, segons sigueu guiats i us sigui indicat.

4 I s'esdevindrà que en el degut temps posaré aquesta ciutat a les vostres mans, perquè hi tingueu poder, fins al punt que no descobriran les vostres coses secretes; i la seva riquesa quant a l'or i la plata serà vostra.

5 No us preocupeu dels vostres deutes, perquè us donaré el poder de pagar-los.

6 No us inquieteu per Sió, perquè faré misericòrdia amb ella.

7 Resteu en aquest lloc i als seus voltants;

8 i l'indret on és la meva voluntat que trigueu principalment, us serà indicat per la pau i el poder del meu Esperit, que fluirà cap a vosaltres.

9 Podeu llogar aquest lloc. I demaneu amb diligència respecte als habitants i als fundadors més antics d'aquesta ciutat;

10 perquè hi ha més d'un tresor per a vosaltres en aquesta ciutat.

11 Per tant, sigueu prudents com la serp, i amb tot, sense pecar; i jo disposaré totes les coses per al vostre bé, tan aviat com pugueu rebre-les. Amén.

SECCIÓ 112

*Revelació donada mitjançant Josep Smith el Profeta, a Thomas B. Marsh, a Kirtland, Ohio, el dia 23 de juliol de l'any 1837 (*History of the Church, *2:499–501). Aquesta revelació conté la paraula del Senyor a Thomas B. Marsh referent als Dotze Apòstols de l'Anyell. El Profeta assentà al registre que rebé aquesta revelació el mateix dia que l'evangeli fou predicat a Anglaterra per primera vegada. Thomas B. Marsh en aquella època fou President del Quòrum dels Dotze Apòstols.*

1–10, Els Dotze han de portar l'evangeli i alçar la veu d'advertència a tota nació i poble; 11–15, Han de prendre la seva creu, seguir Jesús, i pasturar les seves ovelles; 16–20, Els qui reben la Primera Presidència reben el Senyor; 21–29, Les tenebres cobreixen la terra, i solament aquells que creguin i es bategin se salvaran; 30–34, La Primera Presidència i els Dotze tenen les claus de la dispensació del compliment dels temps.

EN veritat, així diu el Senyor a tu, el meu servent Thomas: He sentit les teves oracions, i les teves ofrenes han pujat davant meu com a memorial a favor d'aquells, els teus germans, que han estat escollits per a donar testimoniatge del meu nom i promulgar-lo a l'estranger entre totes les nacions, llengües, tribus i pobles, i que han estat ordenats per conducte dels meus servents.

2 Del cert et dic, has tingut algunes coses al teu cor, i amb tu mateix, que a mi, el Senyor, no em complauen gaire.

3 Tot i així, com que t'has abaixat, seràs exaltat; per conseqüent, et són perdonats tots els teus pecats.

4 Que s'animi el teu cor davant meu, i testificaràs del meu nom, no sols als gentils, sinó als jueus també; i enviaràs la meva paraula fins als extrems de la terra.

5 Així doncs, discorre de matí a matí, i un dia rera l'altre deixa que surti la teva veu d'advertència; i al capvespre no deixis endormiscar els habitants de la terra, per les teves paraules.

6 Que estigui establerta la teva casa a Sió, i no et canviïs de casa; perquè jo, el Senyor, tinc una gran obra per a tu, la de fer conèixer el meu nom entre els fills dels homes.

7 Per tant, cenyeix-te els lloms per a l'obra. Que estiguin calçats els teus peus també, perquè ets escollit, i el teu camí va entre les muntanyes i entre moltes nacions.

8 I per la teva paraula molts altius seran abaixats, i molts de cor baix seran exaltats.

9 La teva veu serà una reprensió al transgressor; i amb ella la llengua del calumniador deixarà la seva perversitat.

10 Sigues humil, i el Senyor el teu Déu et portarà de la mà i donarà resposta a les teves oracions.

11 Conec el teu cor i he sentit les teves oracions respecte als teus germans. No siguis parcial amb ells, estimant-los més que molts d'altres, sinó estima'ls com a tu mateix; i que el teu cor abundi en amor per a tothom i per tot aquell que tingui amor pel meu nom.

12 I prega pels teus germans dels Dotze. Amonesta'ls amb severitat per l'amor del meu nom, i que siguin amonestats de tots els seus pecats; i continueu fidels davant meu per al meu nom.

13 I després de les seves temptacions i de molta tribulació, vet aquí, jo, el Senyor, els buscaré; i si no endureixen el cor ni es

posen testarruts en contra meu, seran convertits i jo els sanaré.

14 Ara, et dic, i el que dic a tu ho dic a tots els Dotze: Aixequeu-vos i cenyiu-vos els lloms, preneu la vostra creu, seguiu-me i pastureu les meves ovelles.

15 No us exalteu, ni us subleveu en contra del meu servent Josep, perquè del cert us dic, estic amb ell, i la meva mà l'abrigarà; i he donat les claus tant a ell com també a vosaltres, i no li seran tretes fins que jo vingui.

16 En veritat et dic, el meu servent Thomas, que tu ets l'home que he escollit per a posseir les claus del meu regne, que pertoca als Dotze, fins a l'estranger i entre totes les nacions,

17 a fi que siguis el meu servent en obrir la porta del regne a tots els llocs on el meu servent Josep, i el meu servent Sidney, i el meu servent Hyrum no poden arribar;

18 perquè sobre ells he posat la càrrega de totes les esglésies per una estona.

19 Per tant, onsevulga que ells et manin, vés-hi, i jo estaré amb tu. I sigui on sigui l'indret on proclamis el meu nom, et serà oberta una porta propícia perquè rebin la meva paraula.

20 El que rebi la meva paraula, em rep a mi, i el qui em rebi a mi, rep a aquells de la Primera Presidència, els quals he enviat, i els he posat com a consellers per a tu, pel bé del meu nom.

21 I a més et dic, que qualsevol que enviïs en el meu nom, per la veu dels teus germans els Dotze, i que sigui degudament recomanat i autoritzat per tu, tindrà poder d'obrir la porta del meu regne a la nació on l'enviïs,

22 en tant que s'humilii davant meu i perseveri en la meva paraula, i escolti la veu del meu Esperit.

23 En veritat, en veritat et dic, que les tenebres cobreixen la terra, i una foscor gran la ment del poble, i tota carn s'ha corromput davant la meva faç.

24 Vet aquí, la venjança caurà aviat sobre els habitants de la terra, un dia d'ira, un dia de cremada, un dia de desolació, de planys, de plors i de lamentacions; i vindrà com un remolí sobre tota la faç de la terra, diu el Senyor.

25 I començarà sobre la meva casa, i de la meva casa sortirà, diu el Senyor;

26 primer entre aquells de vosaltres, diu el Senyor, que heu dit que coneixeu el meu nom i no m'heu conegut, i heu blasfemat en contra meu enmig de la meva casa, diu el Senyor.

27 Per consegüent, mireu de no amoïnar-vos pels afers de la meva església en aquest lloc, diu el Senyor.

28 Més aviat, purifiqueu-vos el cor davant meu; aleshores, aneu per tot el món i prediqueu el meu evangeli a tota criatura que no l'hagi rebut;

29 i el qui cregui i sigui batejat, se salvarà; i el que no creu ni es bateja, serà condemnat.

30 Perquè a vosaltres, els Dotze, i aquells de la Primera Presidència que siguin nomenats amb vosaltres per a ésser-vos

de consellers i líders, us és donat el poder d'aquest sacerdoci, per als darrers dies i per última vegada, que és la dispensació del compliment dels temps,

31 un poder que vosaltres teniu en conjunt amb tots aquells que hagin rebut una dispensació en qualsevol altra època, des del començament de la creació;

32 perquè, en veritat us dic, les claus de la dispensació, les quals heu rebut, han descendit des dels pares, i últim de tot, són enviades des del cel a vosaltres.

33 Del cert us dic, guaiteu, que n'és de gran el vostre nomenament! Purifiqueu-vos el cor i les vostres vestimentes, no sigui que la sang d'aquesta generació s'exigeixi de les vostres mans.

34 Continueu fidels fins que jo vingui, perquè vinc aviat; i el meu guardó ve amb mi a fi de recompensar cadascú segons les seves obres. Sóc l'Alfa i l'Omega. Amén.

SECCIÓ 113

Respostes a diverses preguntes sobre els escrits d'Isaïes, donades per Josep Smith el Profeta, al mes de març de l'any 1838 (History of the Church, *3:9–10).*

1–6, La soca de Jesè, el tany que surt d'ella, i l'arrel de Jesè, són tots identificats; 7–10, Els remanents escampats de Sió tenen dret al sacerdoci, i se'ls mana tornar al Senyor.

QUI és la soca de Jesè, de la qual es parla als versets 1, 2, 3, 4 i 5 del capítol 11 d'Isaïes?

2 Del cert, així diu el Senyor, és el Crist.

3 Què és el tany esmentat al primer verset del capítol 11 d'Isaïes, el qual sortirà de la soca de Jesè?

4 Vet aquí, així diu el Senyor: És un servent en les mans de Crist, que en part és descendent de Jesè, i en part d'Efraïm, o de la casa de Josep, sobre el qual s'ha posat molt poder.

5 Què és l'arrel de Jesè, de què es parla al desè verset del capítol onzè?

6 Vet aquí, així diu el Senyor: És un descendent tant de Jesè, com de Josep, al qual per dret pertanyen el sacerdoci i les claus del regne, com a insígnia, i per a l'aplegament del meu poble als darrers dies.

7 Preguntes fetes per Elias Higbee: Què vol dir el manament que es dóna en el primer verset del capítol 52 d'Isaïes, que diu: Vesteix-te de la teva força, oh Sió—i a quin poble es referia Isaïes?

8 Feia referència a aquells que Déu cridaria als darrers dies, els quals posseirien el poder del sacerdoci per a fer tornar Sió, i per a dur a terme la redempció d'Israel. Vestir-se de força significa vestir-te amb l'autoritat del sacerdoci, al qual ella, Sió, té dret per llinatge;

també, a tornar a posseir aquell poder que havia perdut.

9 Què hem d'entendre pel segon verset que diu que Sió ha de desfermar-se dels lligams del seu coll?

10 Hem d'entendre que s'exhorta als remanents escampats que tornin al Senyor de qui s'allunyaren; i si ho fan, el Senyor ha promès que els parlarà, o els donarà revelació. Vegeu els versets 6, 7 i 8. Els lligams del coll són les malediccions de Déu sobre ella, o els remanents d'Israel en la seva condició escampada entre els gentils.

SECCIÓ 114

*Revelació donada mitjançant Josep Smith el Profeta, a Far West, Missouri, el dia 17 d'abril de l'any 1838 (*History of the Church, *3:23).*

1–2, Els càrrecs de l'Església, portats pels que no són fidels, es donaran a uns altres.

EN veritat, així diu el Senyor, serà prudent que el meu servent David W. Patten posi en ordre tots els seus negocis tan aviat com li sigui possible, i que faci una liquidació de les seves mercaderies, a fi que acompleixi una missió per a mi la primavera que ve, acompanyat d'altres, fins a dotze incloent ell mateix, de testificar del meu nom i portar el missatge joiós a tot el món.

2 Car, en veritat, així diu el Senyor, que si hi ha d'entre vosaltres aquells que neguen el meu nom, se'n posaran d'altres al seu lloc, i aquests rebran el seu bisbat. Amén.

SECCIÓ 115

*Revelació donada mitjançant Josep Smith el Profeta, a Far West, Missouri, el dia 26 d'abril de l'any 1838, que dóna a saber la voluntat de Déu quant a l'edificació d'aquell lloc i de la Casa del Senyor (*History of the Church, *3:23–25). Aquesta revelació es dirigeix als oficials presidents de l'Església.*

1–4, El Senyor anomena la seva església, L'Església de Jesucrist dels Sants dels Darrers Dies; 5–6, Sió i les seves estaques són llocs de defensa i de refugi per als sants; 7–16, Els sants reben el manament de construir una Casa del Senyor a Far West; 17–19, Josep Smith té les claus del regne de Déu sobre la terra.

CERTAMENT, així diu el Senyor a tu, el meu servent Josep Smith, fill, i també als meus servents Sidney Rigdon i Hyrum Smith, així com als teus consellers que són i que seran nomenats més endavant;

2 i també a tu, el meu servent Edward Partridge, i als teus consellers;

3 i també als meus servents fidels del summe concili de la meva església a Sió, perquè així s'anomenarà, i a tots els èlders i poble de la meva Església de Jesucrist dels Sants dels Darrers Dies escampats per tot el món;

4 perquè així s'anomenarà la meva església en els darrers dies, és a dir, L'Església de Jesucrist dels Sants dels Darrers Dies.

5 Certament us dic a tots: Aixequeu-vos i resplendiu, a fi que la vostra llum sigui un estendard a les nacions;

6 i que l'aplegament a la terra de Sió i a les seves estaques sigui com una defensa i un refugi contra la tempesta, i contra la ira quan aquesta s'aboqui sense barreja sobre tota la terra.

7 Que sigui per a mi la ciutat de Far West una terra santa i consagrada; i s'anomenarà santíssima, perquè la terra on us trobeu és santa.

8 Per consegüent, us mano que edifiqueu una casa per a l'aplegament dels meus sants, per tal que m'adorin.

9 I que hi hagi un començament d'aquest treball, i un fonament i una obra preparatòria, l'estiu que ve;

10 que comenci el dia quatre del pròxim juliol, i des d'aquell dia endavant que s'afanyi el meu poble en la construcció d'una casa al meu nom,

11 i que d'aquí a un any tornin a començar en posar els fonaments de la meva casa.

12 Que treballin així amb diligència des d'aquell dia endavant fins a acabar-la, des de la pedra angular fins al sostre, fins que no hi hagi res per acabar.

13 Del cert us dic, que no contreguin més deutes, ni el meu servent Josep, ni Sidney, ni Hyrum, els meus servents, en l'edificació d'una casa al meu nom.

14 Sinó que la casa s'edifiqui al meu nom segons el model que us mostraré.

15 I si el meu poble no la construeix segons el model que mostraré a la seva presidència, no l'acceptaré de les seves mans.

16 Però si el meu poble l'edifica segons el model que mostraré a la seva presidència, que són el meu servent Josep i els seus consellers, aleshores l'acceptaré de les mans del meu poble.

17 I a més, del cert us dic, és la meva voluntat que s'edifiqui la ciutat de Far West aviat a través de l'aplegament dels meus sants;

18 i també que s'assenyalin d'altres indrets com estaques a les regions del voltant, segons aquests siguin manifestats al meu servent Josep de tant en tant.

19 Perquè, vet aquí, estaré amb ell i el santificaré davant el poble; ja que a ell li he donat les claus d'aquest regne i ministeri. Així sigui. Amén.

SECCIÓ 116

Revelació donada a Josep Smith el Profeta, prop de la Barcassa de Wight, en un lloc conegut com Spring Hill, al Comtat de Daviess, Missouri, el dia 19 de maig de l'any 1838 (History of the Church, *3:35).*

L'INDRET de Spring Hill és anomenat Adam-ondi-Ahman pel Senyor, perquè és el lloc, com ha dit ell, al qual Adam vindrà i es presentarà al seu poble, o l'indret on seurà l'Ancià de Dies, com proferí Daniel el profeta.

SECCIÓ 117

Revelació donada mitjançant Josep Smith el Profeta, a Far West, Missouri, el dia 8 de juliol de l'any 1838, respecte als primers deures dels èlders William Marks, Newel K. Whitney i Oliver Granger.(History of the Church, *3:45–46).*

1–9, Els servents del Senyor no han de cobejar les coses materials, perquè "de què serveixen els béns per al Senyor?"; 10–16, Han d'abandonar les mesquineses de l'ànima, i el Senyor tindrà per sagrats els seus sacrificis.

EN veritat, així diu el Senyor als meus servents William Marks i Newel K. Whitney, que posin en ordre els seus assumptes aviat, i surtin de la terra de Kirtland abans que jo, el Senyor, enviï les neus un altre cop sobre la terra.

2 Que despertin i s'aixequin, i surtin sense trigar, perquè jo el Senyor, ho mano.

3 Per consegüent, si tarden, no els anirà bé.

4 Que es penedeixin de tots els seus pecats i de tots els desigs cobdiciosos davant meu, diu el Senyor, car, de què serveixen els béns per a mi?, diu el Senyor.

5 Que es lliurin les propietats de Kirtland per als deutes, diu el Senyor. Deixeu-les, diu ell, i allò que queda, que resti a les vostres mans, diu el Senyor.

6 Doncs, no tinc jo les aus dels cels, i també els peixos del mar, i les feres de la muntanya? No he fet jo la terra? No domino els destins de tots els exèrcits de les nacions de la terra?

7 Així doncs, no faré que els erms solitaris rebrotin i floreixin, i llevin en abundància?, diu el Senyor.

8 No teniu prou lloc sobre les muntanyes d'Adam-ondi-Ahman i a les planures d'Olaha Shinehà, o a la terra on habitava Adam, que cobegeu el que no és més que una gota, i descuideu les coses de més pes?

9 Veniu, doncs, fins aquí, a la terra del meu poble, que és Sió.

10 Que sigui fidel el meu servent William Marks sobre poques coses, i serà fet governant de moltes. Que presideixi en-

mig del meu poble a la ciutat de Far West, i que rebi les mateixes benediccions que el meu poble.

11 Que el meu servent Newel K. Whitney s'avergonyeixi de la banda nicolaïta i de totes les seves abominacions secretes, així com de totes les seves mesquineses d'ànima davant meu, diu el Senyor, i que pugi a la terra d'Adam-ondi-Ahman i sigui un bisbe al meu poble, diu el Senyor, no sols de nom, sinó de fet, diu el Senyor.

12 I també, us dic que em recordo del meu servent Oliver Granger. Vet aquí, del cert li dic, que el seu nom es tindrà en sagrada memòria de generació en generació per sempre més, diu el Senyor.

13 Per tant, que ell lluiti de tot cor per la redempció de la Primera Presidència de la meva Església, diu el Senyor; i quan ell caigui, s'aixecarà de nou, perquè el seu sacrifici serà més sagrat per a mi que el seu guany, diu el Senyor.

14 Per conseqüent, que pugi de pressa a la terra de Sió, i en el degut temps serà fet un comerciant al meu nom, diu el Senyor, per al benefici del meu poble.

15 Així doncs, que ningú no jutgi amb menyspreu el meu servent Oliver Granger, sinó que reposin sobre ell les bendiccions del meu poble per sempre més.

16 I també, en veritat us dic, que tots els meus servents a la terra de Kirtland se'n recordin del Senyor, el seu Déu, i de la meva casa també, per a guardar-la i conservar-la santa, i per a enderrocar els canvistes de diners al meu propi i degut temps, diu el Senyor. Així sigui. Amén.

SECCIÓ 118

Revelació donada mitjançant Josep Smith el Profeta, a Far West, Missouri, el dia 8 de juliol de l'any 1838, com a resposta a la súplica: "Indica'ns, oh Senyor!, la teva voluntat respecte als Dotze" (History of the Church, *3:46).*

1–3, El Senyor proveirà per les famílies dels Dotze; 4–6, S'omplen les places vacants en el Quòrum dels Dotze.

EN veritat, així diu el Senyor: Que es convoqui una conferència immediatament; que s'organitzin els Dotze i siguin designats homes per a omplir les places dels que han caigut.

2 Que romangui el meu servent Thomas un temps a la terra de Sió a fi de publicar la meva paraula.

3 Que els altres continuïn predicant des d'aquella hora; i si ho fan amb els cors submissos, amb mansuetud i humilitat, i amb longanimitat, jo, el Senyor, els faig la promesa que proveiré per les seves famílies; i els serà oberta una porta propícia, des d'aleshores endavant.

4 I la primavera que ve, que surtin i atravessin les grans

aigües, i que promulguin allí el meu evangeli en la seva plenitud, i donin testimoni del meu nom.

5 Que s'acomiadin dels meus sants a la ciutat de Far West, el vint-i-sis del mes de l'abril pròxim, en el lloc de construcció de la meva casa, diu el Senyor.

6 Que el meu servent John Taylor, i també el meu servent John E. Page, i també el meu servent Wilford Woodruff, i també el meu servent Willard Richards siguin nomenats, per a omplir les places d'aquells que han caigut, i que siguin notificats oficialment del seu nomenament.

SECCIÓ 119

Revelació donada mitjançant Josep Smith el Profeta, a Far West, Missouri, el dia 8 de juliol de l'any 1838, com a resposta a la seva súplica: "Oh Senyor!, indica als teus servents quant exigeixes de les propietats del teu poble com a delme" (History of the Church, *3:44). La llei del delme, tal com s'entén avui dia, no s'havia donat a l'Església abans d'aquesta revelació. El terme* delme *en l'oració aquí citada i en revelacions anteriors (64:23; 85:3; 97:11) significava no sols un desé, sinó tota ofrena voluntària, o contribucions, als fons de l'Església. El Senyor anteriorment havia donat a l'Església la llei de consagració i la majordomia de propietats, que els membres (principalment els èlders que dirigien) acceptaven amb una aliança que havia d'ésser eterna. A causa de la falta per part de molts d'obrar d'acord amb aquesta aliança, el Senyor la tragué per un temps, i al seu lloc donà la llei del delme a l'Església sencera. El Profeta demanà al Senyor la porció dels béns que Ell exigia per a propòsits sants. La resposta fou aquesta revelació.*

1–5, Els sants han de pagar el que tinguin de sobrant dels seus béns, i aleshores, de donar, com a delme, la desena part del seu interès cada any; 6–7, Un curs tal santificarà la terra de Sió.

EN veritat, així diu el Senyor, exigeixo que tots els seus béns sobrants es posin en mans del bisbe de la meva església a Sió,

2 per a la construcció de la meva casa, i per posar els fonaments de Sió, i per al sacerdoci i els deutes de la Presidència de la meva Església.

3 I això serà el començament del delme del meu poble.

4 I després d'això, tots aquells que hagin estat delmats així pagaran la desena part de tot el seu interès cada any; i això serà una llei fixa per a ells per sempre, per al meu sant sacerdoci, diu el Senyor.

5 Del cert us dic, que s'esdevindrà que tots aquells que s'apleguin a la terra de Sió seran delmats de tots els seus béns sobrants, i observaran aquesta llei, o no es trobaran dignes de romandre entre vosaltres.

6 I us dic que si el meu poble no observa aquesta llei, per a guardar-la santa, i si per aquesta llei no santifiquen la terra de Sió per a mi, a fi que els meus estatuts i judicis es puguin guardar allí, perquè sigui molt santa, vet aquí, del cert us dic, no serà per a vosaltres una terra de Sió.

7 I això servirà de model a totes les estaques de Sió. Així sigui. Amén.

SECCIÓ 120

*Revelació donada mitjançant Josep Smith el Profeta, a Far West, Missouri, el dia 8 de juliol de l'any 1838, que fa saber la manera de disposar dels béns delmats que s'esmenten en la revelació anterior, la secció 119 (*History of the Church, *3:44).*

EN veritat, així diu el Senyor, ha arribat l'hora en què allò serà disposat per un concili, que es compondrà de la Primera Presidència de la meva església, i del bisbe i el seu concili, i pel meu summe concili; i per la meva pròpia veu dirigida a ells, diu el Senyor. Així sigui. Amén.

SECCIÓ 121

*Pregària i profecies escrites per Josep Smith, el Profeta, mentre era presoner a la presó de Liberty, Missouri, amb data del 20 de març de l'any 1839 (*History of the Church, *3:289–300). El Profeta i alguns companys havien passat mesos a la presó. Les seves peticions i apel·lacions dirigides als oficials executius i judicials no havien donat cap resultat en portar-los alleujament.*

1–6, El Profeta suplica el Senyor a favor dels sants afligits; 7–10, El Senyor li parla pau; 11–17, Són maleïts tots aquells que aixequin falses acusacions de transgressió contra el poble del Senyor; 18–25, No tindran cap dret al sacerdoci i seran condemnats; 26–32, Es prometen revelacions glorioses a aquells que perseveren valerosament; 33–40, Perquè és que molts són cridats, però pocs són escollits; 41–46, El sacerdoci s'ha d'utilitzar únicament amb rectitud.

OH Déu, on ets? i on és el pavelló que cobreix el teu amagatall?

2 Per quant de temps aturaràs la mà, i el teu ull, sí, el teu ull pur contemplarà des dels cels eterns els greuges contra el teu poble i contra els teus servents, i penetraran els seus planys les teves orelles?

3 Sí, oh Senyor, fins quan sofriran aquestes injustícies i opressions il·lícites, abans que el teu cor s'estovi envers ells, i

es commoguin de compassió les teves entranyes cap a ells?

4 Oh Senyor Déu Totpoderós, autor dels cels, la terra, els mars i totes les coses que en ells hi ha, i que domines i subjectes el diable, i el fosc i tenebrós reialme del seol—estén la teva mà; deixa que el teu ull penetri; permet que el teu pavelló es desmunti, i que el teu amagatall quedi destapat; deixa que es decanti la teva orella, que s'estovi el teu cor, i es commoguin de compassió les teves entranyes envers nosaltres.

5 Que s'encengui la teva ira en contra dels nostres enemics; i, en la fúria del teu cor, venja'ns amb la teva espasa de les nostres injustícies.

6 Recorda els patiments dels teus sants, oh Déu nostre, i els teus servents s'alegraran en el teu nom per sempre més.

7 Fill meu, pau sigui a la teva ànima; la teva adversitat i les teves afliccions no seran més que un breu moment;

8 i llavors, si ho suportes bé, Déu t'exaltarà a les altures; reeixiràs de tots els teus enemics.

9 Les teves amistats et sostenen, i et saludaran novament amb cors afectuosos i mans d'amistat.

10 No ets encara com Job; no barallen en contra teu els teus amics, ni t'acusen de transgressions, com feren amb Job.

11 I aquells que t'acusen de transgressió veuran aixafades les seves esperances, i les seves expectatives es fondran com el gebre davant els candents raigs d'un sol naixent;

12 i a més, Déu ha posat la seva mà i segell, de canviar els temps i les estacions, i d'ofuscar-los la ment perquè no comprenguin les meravelles d'ell, a fi de provar a aquests també i d'agafar-los en els seus propis artificis;

13 també, com que tenen el cor corrupte, que els caiguin al damunt fins al màxim les coses que volen ocasionar als altres, i es delecten que altres pateixin;

14 per tal que ells es vegin frustrats també, i les seves esperances tot aixafades;

15 i que d'aquí a pocs anys, ells i la seva posteritat seran escombrats des de sota dels cels, diu Déu, que no quedarà ni un d'ells per a estar-se al costat de la paret.

16 Són maleïts tots aquells que alcin el calcany contra els meus ungits, diu el Senyor, i que diuen tot clamant que aquests han pecat, quan no han fet cap pecat davant meu, diu el Senyor, sinó han acomplert allò que era propi als meus ulls i el que els he manat.

17 Però aquells que criden transgressió ho fan perquè són servents del pecat, i són fills de la desobediència ells mateixos.

18 I els que juren en fals contra els meus servents, a fi d'emportar-los a la servitud i a la mort,

19 ai d'ells! Per haver ofès els meus menuts, seran separats de les ordenances de la meva casa.

20 El seu cistell no s'omplirà mai, les seves cases i graners desapareixeran anorreats, i ells mateixos seran odiats per aquells que els afalagaven.

21 No tindran cap dret al sacerdoci, ni la seva descendència després d'ells, de generació en generació.

22 Més bé els haguera anat que els haguessin penjat una pedra de molí al coll, i s'haguessin ofegat al fons de la mar.

23 Ai de tots aquells que desconfortin el meu poble, i els foragitin i assassinin, i els testimoniïn en contra, diu el Senyor de les Hosts! Una generació d'escurçons no s'escaparà de la condemna de l'infern.

24 Vet aquí, que els meus ulls veuen i reconeixen tots els seus fets, i els tinc reservat un judici prompte a la seva hora, per a tots ells;

25 perquè cadascú té una hora assenyalada, segons siguin les seves obres.

26 Déu us donarà coneixement pel seu Sant Esperit, sí, per l'inefable do de l'Esperit Sant, coneixement que no s'ha revelat des del començament del món fins ara;

27 el qual els nostres avantpassats han esperat amb ànsia que es revelés en els postrers temps, als que els seus pensaments foren enfocats pels àngels, com a cosa tinguda en reserva per a la plenitud de la seva glòria;

28 un dia a venir quan res no serà retingut, si és que hi hagi un Déu o molts déus, seran manifestats.

29 Tots els trons i dominis, principats i potestats seran revelats, i seran conferits sobre aquells que valerosament hagin perseverat per l'evangeli de Jesucrist.

30 I també, si hi ha límits fixos als cels, o als mars o a la terra seca, o al sol, la lluna o els estels,

31 tots els temps de les seves revolucions, tots els dies, mesos i anys assenyalats, i tota la durada dels seus dies, mesos i anys, i totes les seves glòries, lleis i termes, seran revelats en els dies de la dispensació de la plenitud dels temps—

32 d'acord amb el que fou decretat enmig del Concili del Déu Etern de tots els altres déus, abans que aquest món fos, que havia de quedar reservat fins al seu acabament i final, quan tothom entri a la seva presència eterna i al seu repòs immortal.

33 Fins quan poden romandre impures les aigües turbulentes? Quin poder deturarà els cels? Igualment podria l'home estendre el seu braç feble per a contenir el riu Missouri en el seu curs decretat, o tornar-lo riu amunt, com impedir al Totpoderós d'abocar coneixement des del cel sobre el cap dels Sants dels Darrers Dies.

34 Vet aquí, molts són cridats, però pocs són escollits. I per què no són escollits?

35 Perquè tenen el cor fixat tant en les coses d'aquest món, i ambicionen tant els honors dels homes, que no aprenen aquesta lliçó única:

36 Que els drets del sacerdoci estan inseparablement lligats amb els poders del cel, i que aquests no poden ser contro-

lats ni utilitzats sinó sobre els principis de la rectitud.

37 Que se'ns poden conferir, és cert, però quan provem d'encobrir-nos els pecats, o de satisfer-nos l'orgull, les nostres vanes ambicions, o d'exercir control, o domini o compulsió sobre les ànimes dels fills dels homes, en qualsevol grau d'injustícia, vet aquí, els cels es retiren, l'Esperit del Senyor és ofès; i quan se'ns retira, adéu al sacerdoci o l'autoritat d'aquell home.

38 Vet aquí, abans que se n'adoni, s'ha quedat tot sol, per a tirar guitzes contra l'agulló, per a perseguir els sants i per a lluitar contra Déu.

39 Hem après per tristes experiències que és la natura i disposició de gairebé tots els homes, que tan aviat com aconsegueixen una mica d'autoritat, com suposen, comencen tot seguit a exercir un domini injust.

40 Per la qual cosa, molts són cridats, però pocs són escollits.

41 Cap poder o influència no pot ni hauria de mantenir-se en virtut del sacerdoci, excepte per la persuasió, per la longanimitat, per docilitat i mansuetud, i per l'amor no fingit;

42 per bondat i el coneixement pur, que eixamplarà molt l'ànima, sense hipocresia i sense engany;

43 reprenent al moment amb severitat, quan ets mogut de l'Esperit Sant; i llavors tot demostrant després un amor més gran cap aquell que has reprès, no sigui que t'estimi com el seu enemic;

44 perquè sàpiga que la teva fidelitat és més forta que els lligams de la mort.

45 Deixa també que les teves entranyes s'emplenin de caritat cap a tothom, i cap als de la família de la fe, i que la virtut guarneixi els teus pensaments contínuament; aleshores la teva confiança s'enfortirà a la presència de Déu, i la doctrina del sacerdoci destil·larà sobre la teva ànima com la rosada del cel.

46 L'Esperit Sant serà el teu company constant, i el teu ceptre, un ceptre immutable de rectitud i de veritat; i el teu domini, un domini etern, que sense cap mena de compulsió fluirà cap a tu per sempre i sempre més.

SECCIÓ 122

*La paraula del Senyor a Josep Smith el Profeta, mentre era presoner a la presó de Liberty, Missouri, al mes de març de l'any 1839 (*History of the Church, *3:300–301).*

1–4, Els extrems de la terra encercaran el nom de Josep Smith; 5–7, Tots els seus destrets i angúnies li serviran d'experiència i seran pel seu bé; 8–9, El Fill de l'Home ha descendit sota tots ells.

ELS extrems de la terra encercaran el teu nom, i els insensats es riuran de tu, i l'infern s'enrabiarà en contra teva.

2 Mentre que els purs de cor, i els savis, els nobles i virtuosos

buscaran constantment consell, i autoritat i benediccions sota la teva mà.

3 I mai no es tornarà en contra teu el teu poble, pel testimoni dels traïdors.

4 I encara que la seva influència et posi en destret, i darrera reixes i murs, tu seràs tingut en honor; i després de tan sols un breu moment, i la teva veu serà més terrible enmig dels teus enemics que el lleó feroç, a causa de la teva rectitud; i el teu Déu estarà amb tu per sempre més.

5 Si et criden de passar angoixes, si perilles entre germans falsos, si passes per destrets entre lladres; si t'afronten perills en terra o en mar;

6 si t'acusen de tota mena d'acusacions falses; si et cauen al damunt els teus enemics; si t'arrenquen de la companyia del pare i de la mare, i de germans i germanes; i si amb l'espasa treta els teus enemics t'arrabassen del si de la teva esposa i dels teus nens, i si el més gran, que sols té sis anys, t'agafa de la roba i et diu: Pare meu, pare meu, per què no pots restar amb nosaltres? Oh, pare meu, què et faran aquests homes?; i si llavors te l'empenyen a un costat amb l'espasa, i t'arrosseguen fins a la presó, i els teus enemics et rodegen, com uns llops cercant la sang del xai;

7 i si et llencen al clot, o en mans d'assassins, i et pronuncien la condemna de mort; si et llencen fins a l'abisme; si les onades del mar conspiren en contra teu; si vents violents es tornen en enemic; si els cels s'ennegreixen, i tots els elements es combinen en tancar-te el pas; i sobretot, si les portes mateixes de l'infern s'obren de bat a bat per a empassar-te—entén, fill meu, que totes aquestes coses et serviran d'experiència, i seran per al teu bé.

8 El Fill de l'Home ha descendit sota totes elles. Ets tu més gran que ell?

9 Per conseqüent, mantén el teu camí, i el sacerdoci romandrà amb tu; perquè els termes d'ells són fixos, no els poden passar. Els teus dies són coneguts, i els teus anys no seran escurçats; per tant, no tinguis por del que et pugui fer l'home, perquè Déu estarà amb tu per sempre més.

SECCIÓ 123

*L'obligació dels sants referent als seus perseguidors, com ho exposà Josep Smith el Profeta, mentre era presoner a la presó de Liberty, Missouri, el mes de març de l'any 1839 (*History of the Church, *3:302–303).*

1–6, Els sants havien de recollir i publicar una relació dels seus patiments i persecucions; 7–10, El mateix esperit que fundà els credos falsos també porta a les persecucions dels sants; 11–17, Moltes persones d'entre totes les sectes encara acceptaran la veritat.

I A més, per la vostra consideració, suggerim la conveniència que tots els sants recopilin el coneixement que tenen de tots els fets, i patiments i abusos que els hagi ocasionat el poble d'aquest estat;

2 i també de tots els danys a la propietat que hagin sofert, i el seu import, tant de danys de caràcter i de ferides personals, com de béns immobles;

3 i a més, els noms de totes les persones que hagin participat en les seves opressions fins on es puguin obtenir i esbrinar.

4 I potser es pugui nomenar un comité a fi de recercar aquests detalls i prendre declaracions i deposicions; i també de recollir publicacions difamatòries que circulen;

5 i tot allò que es trobi en revistes i enciclopèdies, així com totes les històries difamatòries que ja s'han publicat o s'estan escrivint, i per qui s'està fent, i de presentar tota la concatenació de belitrades diabòliques i imposicions nefàries i assassines que s'han inflingit sobre aquest poble,

6 a fi de publicar-les no sols al món sencer, sinó de presentar-les als caps de govern en tot el seu matís fosc i diabòlic, com l'últim esforç que ens ha prescrit el nostre Pare Celestial, abans que puguem reclamar per complet i del tot aquella promesa que el faci sortir del seu amagatall; i també perquè la nació sencera quedi sense excusa abans que descarregui la força del seu braç potent.

7 És una obligació imperativa que tenim amb Déu, i amb els àngels davant dels quals ens presentarem, i amb nosaltres mateixos, i les nostres esposes i fills que s'han vist en la necessitat de doblegar-se d'angoixa, tristor i angúnies, sota la mà més maleïda de l'homicidi, tirania i opressió, recolzada, tot incitada i sostinguda per la influència d'aquell esperit que tan fortament té clavats al cor dels fills els credos dels seus pares, els quals han rebut mentides d'herència, i ha emplenat el món de confusió, cada vegada més forta, que ara s'ha tornat en la font de tota corrupció, i fa que la terra sencera gemegui sota el pes de la seva iniquitat.

8 És un jou de ferro, un lligam fort; són les manilles i cadenes, grillons i manyoteres mateixos de l'infern.

9 Per conseqüent, és una obligació imperativa que tenim, no sols envers les nostres pròpies esposes i fills, sinó també envers les vídues i orfes que han vist assassinats els seus marits i pares sota la seva mà de ferro;

10 i els actes foscs i ennegrits d'aquest fan que l'infern mateix s'esgarrifi, i quedi atemorit i pàl·lid, i que les mans del mateix diable tremolin i trembolin.

11 I també, és una obligació imperativa que tenim envers la generació creixent i tots els purs de cor—

12 ja que encara hi ha molts a la terra, entre totes les sectes,

partits i denominacions, que s'han encegat pels artificis subtils dels homes, els quals es posen a l'aguait per a enganyar, i ells no arriben a la veritat sols perquè no saben on trobar-la—

13 aleshores, doncs, hem de gastar i esgotar les nostres vides en portar a la llum totes les coses ocultes de la tenebra, fins on les coneguem; i veritablement ens són manifestades des del cel—

14 d'aquestes coses, doncs, hauríem d'ocupar-nos amb molt afany.

15 Que ningú no les consideri com petiteses, perquè hi ha molt en l'esdevenidor pertanyent als sants, que depèn d'aquestes coses.

16 Sabeu, germans, que en temps de tempestat un vaixell molt gran treu molt profit d'un timó molt petit, el qual el manté cap al vent i a les onades.

17 Així doncs, molt estimats germans, fem de bon cor totes les coses que estiguin al nostre abast; i aleshores podrem restar tranquils, amb la més completa seguretat de conèixer la salvació de Déu i de veure revelat el seu braç.

SECCIÓ 124

*Revelació donada a Josep Smith el Profeta, a Nauvoo, Illinois, el dia 19 de gener de l'any 1841 (*History of the Church, *4:274–286). Com que augmentaven contra ells les persecucions i procediments il·lícits, tramats d'autoritats públiques, els sants s'havien vist compel·lits a sortir de l'Estat de Missouri. L'ordre d'extermini promulgada per Lilburn W. Boggs, governador de Missouri, amb data del 27 d'octubre de l'any 1838, no els deixà cap altre remei (*History of the Church, *3:175.) Cap a l'any 1841, quan es donà aquesta revelació, els sants havien edificat la ciutat de Nauvoo, sobre el lloc de l'antiga vila de Commerce, Estat d'Illinois, i allí havien establert el capdavant de l'Església.*

1–14, Se li mana a Josep Smith que faci una proclama solemne de l'evangeli al president dels Estats Units, als governadors, i als sobirans de totes les nacions; 15–21, Hyrum Smith, David W. Patten, Joseph Smith, pare, i altres d'entre els vius i els difunts, són beneïts per la seva enteresa i les seves virtuts; 22–28, Els sants reben el manament d'edificar tant una casa d'allotjament per forasters com un temple a Nauvoo; 29–36, S'han d'efectuar baptismes pels morts dins els temples; 37–44, El poble del Senyor sempre ha edificat temples a fi de realitzar-hi ordenances sagrades; 45–55, Els sants són perdonats d'edificar un temple al Comtat de Jackson, a causa de l'opressió dels seus enemics; 56–83, Es donen instruccions sobre l'edificació de l'Alberg de Nauvoo; 84–96, Hyrum Smith és nomenat per a ésser patriarca, i per a rebre les claus i ocupar el lloc d'Oliver Cowdery; 97–122, William Law i altres reben consells referent als

seus treballs; 123–145, Són nomenats oficials generals i locals, i s'expliquen els seus deures i afiliacions dins del quòrum.

AIXÍ diu el Senyor a tu, Josep Smith, que certament estic ben complagut amb l'ofrena i els reconeixements que has fet; car, per aquest fi t'he alçat, perquè jo pogués demostrar la meva saviesa a través de les coses febles de la terra.

2 Les teves pregàries són acceptades davant meu; i com a resposta, et dic que ara mateix tens la crida de fer una proclama solemne del meu evangeli, i d'aquesta estaca que he col·locat com a pedra angular de Sió, la qual serà brunyida i pulida a semblança d'un palau.

3 S'enviarà aquesta proclama a tots els reis del món, fins als quatre cantons, a l'honorable president electe, als nobles governadors de la nació en què habites i a totes les nacions de la terra escampades per l'estranger.

4 Que s'escrigui amb esperit de mansuetud i pel poder de l'Esperit Sant que tinguis a dins al moment de fer-ho;

5 perquè et serà concedit per l'Esperit Sant de conèixer la meva voluntat respecte als esmentats reis i autoritats, fins i tot alló que els passarà en un temps a venir.

6 Perquè, vet aquí, estic a punt de fer-los una crida, a fi que parin atenció a la llum i la glòria de Sió, ja que ha arribat el temps fixat d'afavorir-la.

7 Així que, crida'ls amb una forta proclama i amb el teu testimoniatge, sense tenir-los por—perquè són com l'herba, i tota la seva glòria com la flor d'herba que aviat cau—per tal que ells també es quedin sense excusa,

8 i perquè jo els pugui visitar, el dia de la visita, quan descobriré la faç del meu vel per a destinar a l'opressor a estar entre els hipòcrites, on és el cruixit de dents, si és que rebutgen els meus servents i el meu testimoniatge que els he revelat.

9 I a més, els visitaré i els ablaniré el cor a molts d'ells, pel vostre bé, perquè trobeu gràcia als seus ulls, per tal que arribin a la llum de la veritat, i els gentils a l'exaltació o l'enaltiment de Sió.

10 Car el dia de la meva vinguda vé aviat, en una hora que no penseu; i on serà la seguretat del meu poble i el refugi d'aquells que romanguin entre ells?

11 Desperteu, oh reis de la terra! Veniu, oh veniu, amb el vostre or i la vostra plata, per a l'auxili del meu poble, per a la casa de les filles de Sió!

12 I a més, en veritat et dic, que el meu servent Robert B. Thompson t'ajudi en escriure aquesta proclama, perquè estic ben complagut amb ell, i de què t'acompanyi.

13 Que ell pari atenció, doncs, al teu consell, i el beneiré amb una multiplicitat de benediccions; que sigui fidel i veraç en totes les coses des d'ara endavant, i serà gran als meus ulls.

14 Però que se'n recordi que

demanaré la seva majordomia de les seves mans.

15 I a més, en veritat us dic, beneït és el meu servent Hyrum Smith, car jo, el Senyor, l'estimo per l'enteresa del seu cor, i perquè ell estima tot allò que és recte davant meu, diu el Senyor.

16 També, que el meu servent John C. Bennett t'ajudi en la teva obra d'enviar la meva paraula als reis i pobles de la terra, i que et sostingui a tu, Josep Smith, servent meu, en l'hora de l'aflicció; i no faltarà la seva recompensa si accepta consell.

17 I pel seu amor serà fet gran; perquè ell serà meu si ho fa, diu el Senyor. He vist l'obra que ha fet, la qual accepto, si és que continua; i el coronaré amb benediccions i gran glòria.

18 I a més et dic, és la meva voluntat que el meu servent Lyman Wight continuï predicant a favor de Sió, amb l'esperit de mansuetud, tot confessantme davant el món; i el portaré ben alt, com en ales d'àguila; i engendrarà glòria i honra per a ell i el meu nom,

19 a fi que, quan acabi la seva obra, jo el rebi, com vaig rebre el meu servent David Patten, que ara està amb mi, i també el meu servent, Edward Partridge, i el meu ancià servent, Joseph Smith, pare, el qual seu a la dreta d'Abraham, i beneït i sant és ell, perquè és meu.

20 També, del cert et dic, que el meu servent George Miller no té engany; es pot confiar en ell per causa de l'enteresa del seu cor; i per l'amor que té pel meu testimoniatge, jo el Senyor, l'estimo.

21 Per tant, et dic que segello sobre el seu cap l'ofici d'un bisbat, semblant al del meu servent Edward Partridge, a fi que rebi les consagracions de la meva casa, i que confereixi benediccions sobre el cap dels pobres del meu poble, diu el Senyor. Que ningú no menyspreï el meu servent George, perquè ell em farà honor.

22 Que els meus servents George i Lyman, i el meu servent John Snider i altres edifiquin una casa al meu nom, tal com el meu servent Josep els indicarà, al lloc que ell també els mostrarà.

23 I serà una casa d'allotjament, una casa on el foraster que ve de lluny pugui allotjar-se; per consegüent, que sigui una bona casa, digna de tota acceptació, a fi que el viatger cansat hi trobi salut i seguretat, mentre mediti la paraula del Senyor i la pedra angular que he assenyalat per a Sió.

24 Aquesta casa serà una habitació saludable, si s'edifica al meu nom, i si el que sigui nomenat per administrar-la no deixa que cap contaminació hi entri. Serà santa, o el Senyor, el vostre Déu, no hi habitarà.

25 I a més, certament us dic, que s'acostin des de lluny tots els meus sants;

26 i envieu missatgers veloços, en efecte, missatgers escollits, i que els diguin: Veniu, vosaltres, amb tot el vostre or, la vostra plata i les vostres pedres pre-

cioses, i totes les vostres coses antigues; i tot aquell que tingui coneixement d'antigalles i que vulgui, pot venir; i porteu el boix, i l'avet i el pi, junt amb tots els arbres preciosos de la terra;

27 i amb ferro, i coure, llautó, zenc i totes les vostres coses precioses de la terra; i edifiqueu una casa al meu nom, a fi que hi habiti l'Altíssim.

28 Car, no hi ha cap indret sobre la terra on ell pugui venir a restaurar el que se us havia perdut, o allò que ell ha tret, que és la plenitud del sacerdoci.

29 Perquè no hi ha cap pila baptismal sobre la terra on els meus sants puguin batejar-se pels que han mort;

30 perquè aquesta ordenança pertany a la meva casa, altrament no la puc acceptar, excepte en els dies de la vostra pobresa quan no podíeu fer-me una casa.

31 Però us mano, a tots vosaltres els meus sants, que m'edifiqueu una casa; i us concedeixo un temps suficient perquè me l'edifiqueu; i durant aquest temps els vostres baptismes seran acceptables per a mi.

32 Però, vet aquí, acabat aquest terme, els vostres baptismes pels vostres morts no em seran acceptables, i si no heu fet aquestes coses per quan acabi el terme fixat, sereu rebutjats com església, junt amb els vostres morts, diu el Senyor, el vostre Déu.

33 Perquè us dic en veritat, que després que hagueu tingut un temps suficient de fer-me una casa dins de la qual pertany l'ordenança del baptisme pels morts, i pel qual fou instituïda aquesta ordenança des d'abans de la fundació del món, els vostres baptismes pels vostres morts no poden ser acceptables per a mi;

34 perquè allí dins són conferides les claus del sant sacerdoci, a fi que rebeu honra i glòria.

35 I acabat el terme fixat, els vostres baptismes pels morts, fets per mitjà d'aquells que són escampats per tot arreu, no em són acceptables, diu el Senyor.

36 Perquè està decretat que a Sió i a les seves estaques, i a Jerusalem, aquells llocs que he assenyalat com a refugi, siguin els indrets designats per als vostres baptismes pels vostres morts.

37 I a més, del cert us dic, com seran acceptables per a mi els vostres rentaments, si no els feu en una casa que hagueu erigit al meu nom?

38 Doncs, per aquesta causa vaig manar a Moisès que edifiqués un tabernacle que poguessin dur amb ells pel desert, i que m'edifiquessin una casa a la terra de promissió, a fi que es revelessin aquestes ordenances, les quals havien estat amagades des d'abans del món.

39 Per tant, certament us dic, que les vostres uncions i els vostres rentaments, i els vostres baptismes pels morts, i les vostres assemblees solemnes, i els memorials dels vostres sacrificis per mitjà dels fills de Leví, i per als vostres oracles en els vostres indrets santíssims on rebeu converses, i els vostres estatuts i

judicis, per a principi de les revelacions i la fundació de Sió, i per a la glòria, honra i investidura de tots els seus habitants, es confereixen en l'ordenança de la meva santa casa, que el meu poble sempre té el manament de construir al meu nom sant.

40 I del cert us dic, que s'edifiqui aquesta casa al meu nom, a fi que pugui revelar-hi les meves ordenances al meu poble;

41 perquè em proposo revelar a la meva església coses que han restat amagades des d'abans de la fundació del món, coses que pertanyen a la dispensació de la plenitud dels temps.

42 I mostraré al meu servent Josep totes les coses que pertanyen a aquesta casa i al seu sacerdoci, i el lloc on s'ha d'edificar.

43 I l'edificareu al punt on heu pensat, perquè és l'indret que us he escollit perquè l'edifiqueu.

44 Si treballeu amb totes les vostres forces, us consagraré aquest lloc perquè sigui sant.

45 I si el meu poble para atenció a la meva veu, i a la veu dels meus servents que he nomenat perquè guiïn el meu poble, vet aquí, del cert us dic, no seran trets del seu lloc.

46 Però si no escolten la meva veu, ni la veu d'aquests homes que he nomenat, no seran beneïts, perquè contaminen els meus terrenys sants, i les meves santes ordenances, i els estatuts, i les meves santes paraules que jo els dono.

47 I s'esdevindrà que si feu una casa al meu nom, i no compliu les coses que jo dic, no compliré el jurament que us faig, ni compliré les promeses que espereu de les meves mans, diu el Senyor.

48 Perquè en lloc de benediccions, vosaltres, per les vostres pròpies obres, us emporteu malediccions, ira, indignació i judicis sobre el propi cap, per les vostres insensateses i per totes les vostres abominacions que cometeu davant meu, diu el Senyor.

49 En veritat, certament us dic, que quan dono un manament a qualsevol dels fills dels homes de fer una obra al meu nom, i aquests, amb totes les seves forces i amb tot el que tenen, proven de fer aquest treball, i no paren d'afanyar-se, i els seus enemics els vénen a sobre i els impedeixen l'execució d'aquest treball, vet aquí, em pertoca de no exigir més aquell treball a mans d'aquells fills dels homes, sinó d'acceptar les seves ofrenes.

50 I visitaré la iniquitat i la transgressió de les meves santes lleis i manaments sobre el cap d'aquells que impediren la meva obra, fins a la tercera i quarta generació, mentre no se'n penedeixin i m'aborreixin, diu el Senyor Déu.

51 Així doncs, per aquesta causa vaig acceptar les ofrenes d'aquells que vaig manar que edifiquessin una ciutat i una casa al meu nom al Comtat de Jackson, Missouri, i que els seus enemics ho impediren, diu el Senyor, el vostre Déu.

52 I respondré amb judici, ira,

indignació, planys, angoixes i el cruixit de dents damunt el cap d'ells fins a la tercera i quarta generació, mentre no se'n penedeixin i m'aborreixin, diu el Senyor, el vostre Déu.

53 I això us faig com a exemple per al vostre consol respecte a tots aquells que han rebut el manament de fer alguna obra, i han quedat impedits per la mà dels seus enemics i per l'opressió, diu el Senyor, el vostre Déu.

54 Perquè sóc el Senyor, el vostre Déu, i salvaré tots els vostres germans que han estat purs de cor, i que foren morts a la terra de Missouri, diu el Senyor.

55 I a més, certament us dic, novament us dono el manament d'edificar una casa al meu nom, àdhuc en aquest lloc, perquè demostreu que em sou fidels en totes les coses que us mano, per tal que us pugui beneir i coronar d'honra, immortalitat i vida eterna.

56 I ara us dic, pel que fa al meu hostal que us he manat de construir per a l'allotjament de forasters, que l'edifiqueu al meu nom, i que s'anomeni pel meu nom, i que el meu servent Josep i la seva família hi tinguin lloc, de generació en generació.

57 Perquè he confirmat aquesta unció sobre el seu cap, a fi que la seva benedicció també es posi sobre el cap de la seva descendència després d'ell.

58 I com vaig dir a Abraham, referent a les famílies de la terra, així també ho dic al meu servent Josep: En tu i en la teva descendència seran beneïdes les famílies de la terra.

59 Així doncs, que el meu servent Josep i la seva descendència després d'ell tinguin lloc en aquella casa, de generació en generació, per sempre més, diu el Senyor.

60 I que s'anomeni aquella casa l'Alberg de Nauvoo; i que sigui una habitació plaent per a l'home, i un lloc de repòs per al viatjant fatigat, per tal que contempli la glòria de Sió i la glòria d'aquesta, la seva pedra angular;

61 i que rebi consells també d'aquells que he posat perquè siguin com plantes de renom i guaites sobres els seus murs.

62 Heus aquí, en veritat us dic, que els meus servents George Miller, Lyman Wight, John Snider i Peter Haws s'organitzin, i que nomenin un d'entre ells com president del seu quòrum per al propòsit de construir la casa.

63 I formularan reglaments amb què podran rebre un capital per a l'edificació de la casa.

64 I no rebran menys de cinquanta dòlars per cada acció de la casa, i podran rebre fins a quinze mil dòlars d'un sol home per les accions de la casa.

65 Però no se'ls permetrà rebre més de quinze mil dòlars de capital de cap persona;

66 ni se'ls permetrà rebre menys de cinquanta dòlars de cap home, per una acció en aquella casa.

67 I no se'ls permetrà rebre a cap home com accionista d'a-

questa casa, tret que pagui el valor de les accions a les mans d'ells al moment de rebre-les;

68 i en proporció al valor que pagui a les seves mans rebrà accions en aquella casa; però si no els paga res, no rebrà accions de la casa.

69 I si algú paga diners a les seves mans, serà a canvi d'accions en aquella casa, per a ell i per a la seva descendència després d'ell, de generació en generació, mentre ell i els seus hereus retinguin les accions, i no les venguin ni les traspassin de les seves mans per la seva voluntat i fets, si voleu complir la meva voluntat, diu el Senyor, el vostre Déu.

70 A més, del cert us dic, si els meus servents George Miller, Lyman Wight, John Snider i Peter Haws reben algun capital a les seves mans, ja sigui en diners o en propietats que representin el valor real de diners, no destinaran cap part d'aquell capital per a cap altre propòsit sinó per a aquella casa.

71 I si destinen qualsevol part d'aquest capital a una altra cosa llevat d'aquella casa, sense el consentiment de l'accionista, i no tornen a pagar amb quatre tants el capital que hagin destinat a l'altra cosa excepte en aquella casa, seran maleïts, i seran trets del seu lloc, diu el Senyor Déu; perquè jo, el Senyor, sóc Déu, i no puc ser burlat en cap d'aquestes coses.

72 En veritat us dic, que el meu servent Josep pagui accions a les mans d'ells per a la construcció d'aquella casa, com li sembli bé; però el meu servent Josep no podrà invertir més de quinze mil dòlars de capital en aquella casa, ni menys de cinquanta; ni tampoc podrà fer-ho cap altre, diu el Senyor.

73 I també hi ha d'altres que volen saber la meva voluntat respecte a ells, perquè m'ho han demanat.

74 Per tant, respecte al meu servent Vinson Knight, us dic que si fa la meva voluntat, que compri accions en aquella casa per a ell i la seva descendència després d'ell, de generació en generació.

75 I que alci la seva veu llarg i fortament enmig del poble, en defensar la causa dels pobres i necessitats; i que no falli ell ni defalleixi el seu cor; i acceptaré de les seves ofrenes, car no em seran com les de Caín, perquè ell serà meu, diu el Senyor.

76 Que s'alegri la seva família i aparti el seu cor de l'angoixa, perquè l'he escollit i l'he ungit, i serà honorat enmig de la seva casa, car li perdonaré tots els seus pecats, diu el Senyor. Amén.

77 Certament us dic, que el meu servent Hyrum posi capital en aquella casa com li sembli bé, per a ell i la seva descendència després d'ell, de generació en generació.

78 Que el meu servent Isaac Galland posi capital en aquella casa; perquè jo, el Senyor, l'estimo per l'obra que ha fet, i li perdonaré tots els seus pecats; per tant, que es guardi ell en me-

mòria per la seva part en aquella casa de generació en generació.

79 Que sigui nomenat d'entre vosaltres el meu servent Isaac Galland, i que el meu servent William Marks l'ordeni i el beneeixi, perquè acompanyi el meu servent Hyrum en complir l'obra que el meu servent Josep els assenyali, i seran molt beneïts.

80 Que el meu servent William Marks posi capital en aquella casa, com més bé li sembli, per a ell i la seva posteritat, de generació en generació.

81 Que el meu servent Henry G. Sherwood posi capital en aquella casa, com més bé li sembli, per a ell i la seva posteritat després d'ell, de generació en generació.

82 Que el meu servent William Law inverteixi capital en aquella casa, per a ell i la seva posteritat després d'ell, de generació en generació.

83 Si vol fer la meva voluntat, que no s'emporti la seva família a les regions de l'est, àdhuc a Kirtland; tot i així, jo, el Senyor, edificaré Kirtland, però jo, el Senyor, tinc preparat un assot per als seus habitants.

84 Respecte al meu servent Almon Babbitt, hi ha moltes coses que no em complauen d'ell; vet aquí, ambiciona imposar el propi criteri en lloc del consell que jo he ordenat, que és el de la Presidència de la meva església; i aixeca un vedell d'or perquè el meu poble l'adori.

85 Que ningú no se'n vagi d'aquest lloc, dels que han vingut fins aquí tot procurant de guardar els meus manaments.

86 Si viuen aquí, que visquin per a mi; i si moren, que morin per a mi; perquè aquí descansaran de tots els seus treballs, i continuaran les seves obres.

87 Per tant, que el meu servent William confiï en mi, i deixi de témer quant a la seva família per la malaltia que hi ha a la terra. Si m'estimeu, guardeu els meus manaments; i la malaltia de la terra vindrà a parar en glòria vostra.

88 Que surti el meu servent William i proclami el meu evangeli sempitern amb veu forta i amb gran goig, segons l'inspiri el meu Esperit, als habitants de Warsaw, i també als habitants de Carthage i de Burlington, així com de Madison, i que esperi amb paciència i diligència més instrucció en la meva conferència general, diu el Senyor.

89 Si vol fer la meva voluntat, que escolti des d'ara endavant el consell del meu servent Josep, i amb els seus ingressos sostingui la causa dels pobres, i publiqui la nova traducció de la meva santa paraula als habitants de la terra.

90 I si ho fa, el beneiré amb una multiplicitat de benediccions, que mai es trobarà desemparat ni li demanarà pa la seva descendència.

91 A més, en veritat us dic, que el meu servent William sigui nomenat, ordenat i ungit com conseller del meu servent Josep, al lloc del meu servent Hyrum, a fi que el meu servent Hyrum

ocupi l'ofici del Sacerdoci i de Patriarca que li assenyalà el seu pare, per benedicció i també per dret;

92 per tal que des d'ara endavant tingui les claus de les benediccions patriarcals sobre el cap de tot el meu poble;

93 a fi que qualsevol que ell beneeixi sigui beneït, i qualsevol que ell maleeixi sigui maleït; i que tot allò que lligui a la terra sigui lligat al cel, i tot allò que deslligui a la terra sigui deslligat al cel.

94 I des d'ara endavant, li nomeno que sigui profeta, vident i revelador de la meva església, així com el meu servent Josep,

95 per tal que actuï en concert també amb el meu servent Josep; i que rebi consell d'ell; i aquest li mostrarà les claus per les quals podrà demanar i rebre, i tenir de corona la mateixa benedicció i glòria, honra i sacerdoci, i els dons del sacerdoci que en un temps es posaren sobre el qui era el meu servent, Oliver Cowdery;

96 a fi que el meu servent Hyrum testifiqui de les coses que jo li mostraré, perquè es guardi en memòria d'honor el seu nom, de generació en generació, per sempre més.

97 Que el meu servent William Law rebi també les claus per les quals pugui demanar i rebre benediccions; que sigui humil davant meu, i sense engany, i tindrà el meu Esperit, el Consolador, que li manifestarà la veritat de totes les coses i li donarà en aquell instant, el que ha de dir.

98 I aquests senyals l'acompanyaran: Guarirà els malalts, llençarà fora dimonis, i serà lliurat d'aquells que voldrien administrar-li un verí mortífer.

99 I serà conduït per viaranys on la serp verinosa no li pugui picar el taló, i pujarà en les imatges dels seus pensaments com en ales d'àguila.

100 I si és que jo vull que aixequi els morts, que no es retingui d'expressar-ho.

101 Per tant, que el meu servent William cridi amb veu forta i no es retingui, amb alegria i gaubança, i amb hosannes per a aquell que seu sobre el tron, per sempre més, diu el Senyor, el vostre Déu.

102 Heus aquí, us dic, tinc reservada una missió per als meus servents William i Hyrum, i per a ells sols; i que el meu servent Josep estigui per casa, perquè hi fa falta. La resta us ho mostraré més tard. Així sigui. Amén.

103 A més, en veritat us dic, que si el meu servent Sidney em serveix i fa de conseller del meu servent Josep, que s'aixequi i s'acosti, i s'ocupi de l'ofici del seu nomenament, i s'humilií davant meu.

104 I si em fa una ofrena acceptable i reconeixements, i roman amb el meu poble, vet aquí, jo, el Senyor, el vostre Déu, el guariré perquè es posi bo; i novament alçarà la seva veu sobre les muntanyes, i servirà de portaveu davant la meva faç.

105 Que s'acosti i estableixi la seva família prop d'on habita el meu servent Josep.

106 I en totes les seves jornades que alci la seva veu com amb so de trompeta, tot advertint als habitants de la terra a fugir de la ira que ve.

107 Que ajudi el meu servent Josep, i també que el meu servent William Law l'ajudi, en fer una proclama solemne als reis de la terra, tal com us he dit abans.

108 Si el meu servent Sidney fa la meva voluntat, que no s'emporti la seva família fins a les regions de l'est, sinó que els canviï el lloc de la seva residència tal com he dit.

109 Heus aquí, no és la meva voluntat que ell es busqui seguretat i un refugi fora de la ciutat que us he designat, que és la ciutat de Nauvoo.

110 En veritat us dic, que ara mateix, si vol escoltar la meva veu, li anirà bé. Així sigui. Amén.

111 I a més, certament us dic, que el meu servent Amos Davies compri accions d'aquells que he nomenat per a fer una casa d'allotjament, que serà l'Alberg de Nauvoo.

112 Que ho faci si vol tenir una part; i que pari atenció al consell del meu servent Josep, i treballi amb les seves pròpies mans per tal d'obtenir la confiança dels homes.

113 I quan hagi mostrat que és fidel en totes les coses que li siguin confiades, àdhuc en poques, aleshores serà fet un governant sobre moltes;

114 que s'abaixi, doncs, perquè sigui exaltat. Així sigui. Amén.

115 A més, en veritat us dic, que si el meu servent Robert D. Foster obeeix la meva veu, que faci una casa per al meu servent Josep, segons el contracte concertat amb ell, d'acord amb l'oportunitat que se li presenti de tant en tant.

116 I que es penedeixi de totes les seves insensateses, i es revesteixi de la caritat, i deixi de fer el mal, i abandoni les seves paraules aspres;

117 i que també compri accions del quòrum de l'Alberg de Nauvoo, per a ell i la seva posteritat, de generació en generació.

118 I que faci cas dels consells dels meus servents Josep, Hyrum, i William Law, així com de les autoritats que he cridat per a establir els fonaments de Sió; i li anirà bé per sempre més. Així sigui. Amén.

119 I a més, en veritat us dic, que ningú no compri accions del quòrum de l'Alberg de Nauvoo, tret que sigui creient del Llibre de Mormó i les revelacions que us he donat, diu el Senyor, el vostre Déu;

120 perquè tot allò que sigui més o menys que això ve del mal, i serà acompanyat de maledicions i no benedicions, diu el Senyor, el vostre Déu. Així sigui. Amén.

121 I a més, del cert us dic, que el quòrum de l'Alberg de Nauvoo rebi una remuneració exacta per tot el treball que posin en la construcció d'aquella casa; i que sigui el seu salari segons concordin entre tots ells respecte al preu.

122 I que cada accionista aporti la seva part del salari d'ells, si cal, per al seu sosteniment, diu el Senyor; altrament el seu treball els serà tingut al compte d'accions en aquella casa. Així sigui. Amén.

123 Certament us dic, que ara us presento els oficials que pertanyen al meu sacerdoci, perquè tingueu les claus d'allò, sí, el Sacerdoci que és segons l'orde de Melquisedec, el qual és segons l'orde del meu Fill Unigènit.

124 Primerament, us dono Hyrum Smith, perquè us sigui de patriarca en posseir les benediccions de segellament de la meva església, sí, el Sant Esperit de la promesa, pel qual sou segellats fins al dia de redempció, a fi que no caigueu, malgrat l'hora de la temptació que us pugui sobrevenir.

125 Us dono el meu servent Josep, per a ésser èlder president sobre tota la meva església, perquè li sigui de traductor, revelador, vident i profeta.

126 Li dono a ell de consellers el meu servent Sidney Rigdon i el meu servent William Law, perquè constitueixin un quòrum i Primera Presidència, en rebre els oracles per a tota l'església.

127 Us dono el meu servent Brigham Young, perquè sigui de president sobre el concili viatjant dels Dotze,

128 i aquests Dotze tenen les claus de donar entrada a l'autoritat del meu regne fins als quatre cantons de la terra, i després, d'enviar-hi la meva paraula a tota criatura.

129 Són: Heber C. Kimball, Parley P. Pratt, Orson Pratt, Orson Hyde, William Smith, John Taylor, John E. Page, Wilford Woodruff, Willard Richards, George A. Smith;

130 He pres David Patten per a mi; vet aquí, ningú no li treu el seu sacerdoci; però certament us dic, es pot nomenar un altre al mateix nomenament.

131 I a més, us dic, us dono un summe concili, com a pedra angular de Sió.

132 I seran Samuel Bent, Henry G. Sherwood, George W. Harris, Charles C. Rich, Thomas Grover, Newel Knight, David Dort, Dunbar Wilson—he pres Seymour Brunson per a mi; ningú no li treu el seu sacerdoci, però es pot nomenar un altre al mateix sacerdoci al seu lloc; i del cert us dic, que sigui ordenat el meu servent Aaron Johnson a aquest nomenament al seu lloc—David Fullmer, Alpheus Cutler i William Huntington.

133 I a més, us dono Don C. Smith, perquè sigui de president sobre un quòrum de summes sacerdots,

134 i aquesta ordenança està instituïda amb el propòsit d'habilitar aquells que seran nomenats presidents residents o servents sobre les diverses estaques escampades fora d'aquí;

135 i també poden viatjar si volen, però més aviat que siguin ordenats com presidents resi-

dents; aquest és l'ofici del seu nomenament, diu el Senyor, el vostre Déu.

136 Li dono per consellers Amasa Lyman i Noah Packard, perquè presideixin el quòrum de summes sacerdots de la meva església, diu el Senyor.

137 I a més, us dic, us dono John A. Hicks, Samuel Williams i Jesse Baker, i aquest sacerdoci és de presidir sobre el quòrum d'èlders, el qual s'ha format de ministres residents; tot i així, poden viatjar, però són ordenats perquè siguin ministres residents de la meva església, diu el Senyor.

138 I a més, us dono Joseph Young, Josiah Butterfield, Daniel Miles, Henry Herriman, Zera Pulsipher, Levi Hancock i James Foster perquè presideixin sobre el quòrum de setantes;

139 i aquest quòrum s'ha instituït dels èlders viatjants, els quals han de testimoniar del meu nom a tot el món, onsevulga que el summe concili viatjant, els meus apòstols, els envïi perquè preparin el camí davant de la meva faç.

140 Aquest quòrum es diferencia del quòrum dels èlders en què l'un ha de viatjar contínuament, i l'altre ha de presidir les esglésies de tant en tant; l'un té la responsabilitat de presidir de vegades, i l'altre no té cap responsabilitat de presidir, diu el Senyor, el vostre Déu.

141 I a més, us dono Vinson Knight, Samuel H. Smith i Shadrac Roundy, si aquest vol rebre'l, perquè presideixin el bisbat; un coneixement referent a aquest bisbat us és donat en el llibre de Doctrina i Aliances.

142 I a més us dic, Samuel Rolfe i els seus consellers per als preveres; i el president dels mestres i els seus consellers; i també el president dels diaques i els seus consellers; i també el president de l'estaca i els seus consellers.

143 Els oficis anteriors, junt amb les seves claus, us he donat com a auxilis i governaments, per a l'obra del ministeri i el perfeccionament dels meus sants.

144 I un manament us dono, que heu d'omplir tots aquests oficis i aprovar els noms que he esmentat, o desaprovar-los, en la meva conferència general;

145 i que heu de preparar sales per a tots aquests oficis dins la meva casa quan l'edifiqueu al meu nom, diu el Senyor, el vostre Déu. Així sigui. Amén.

SECCIÓ 125

*Revelació donada mitjançant Josep Smith el Profeta, a Nauvoo, Illinois, el mes de març de l'any 1841, respecte als sants al Territori d'Iowa (*History of the Church, *4:311–312).*

1–4, Els sants han d'edificar ciutats i aplegar-se a les estaques de Sió.

QUINA és la voluntat del Senyor referent als sants al Territori d'Iowa?

2 En veritat, així us diu el Senyor, si els qui porten el meu nom i s'estan esforçant d'ésser els meus sants, fan la meva voluntat i guarden els meus manaments referent a ells, que s'apleguin als llocs que jo els assenyalaré pel meu servent Josep, i edifiquin ciutats al meu nom, a fi que estiguin preparats per allò que els passarà en un dia futur.

3 Que edifiquin una ciutat al meu nom sobre el terreny que dona cara a la ciutat de Nauvoo, i que li posin el nom de Zarahemla.

4 I que tothom que vingui, des de l'est, des de l'oest, del nord i del sud, amb el desig d'habitar-hi, arreli la seva herència allí, tant com a la ciutat de Nashville, o Nauvoo, i a totes les estaques que he assenyalat, diu el Senyor.

SECCIÓ 126

*Revelació donada mitjançant Josep Smith el Profeta, a casa de Brigham Young, a Nauvoo, Illinois, el dia 9 de juliol de l'any 1841 (*History of the Church, *4:382). En aquesta època Brigham Young era President del Quòrum dels Dotze Apòstols.*

1–3, S'encomia Brigham Young pel seu treball i queda dispensat de viatjar en el futur a l'estranger.

BENVOLGUT i estimat germà, Brigham Young, certament així et diu el Senyor: Brigham, servent meu, ja no cal que deixis la teva família com en el passat, perquè he acceptat la teva ofrena.

2 He vist el teu treball i afany en viatjar pel meu nom.

3 Per tant, et mano que enviïs la meva paraula a l'estranger, i que prenguis cura especial de la teva família, des d'ara endavant i per sempre. Amén.

SECCIÓ 127

*Epístola de Josep Smith el Profeta als Sants dels Darrers Dies a Nauvoo, Illinois, amb instruccions sobre la manera de fer baptismes pels morts; feta a Nauvoo, Illinois, amb data del primer de setembre de l'any 1842 (*History of the Church, *5:142–144).*

1–4, Josep Smith es gloria en la persecució i les tribulacions; 5–12, S'ha de guardar un registre respecte als baptismes pels morts.

JA que el Senyor m'ha revelat que els meus enemics, tant a Missouri com aquí en aquest estat, tornen a perseguir-me; i

com que m'empaiten sense raó, i no tenen ni ombra ni aparença de justícia o dret de la seva part en la fabricació de les seves acusacions contra meu; i com que totes les seves pretensions són fonamentades en les mentides més negres, m'ha semblat convenient i savi de sortir d'aquest lloc per un temps, per a la meva pròpia seguretat i la d'aquest poble. Vull dir a tots amb els quals faig negoci, que he deixat els meus afers en mans d'agents i secretaris que tramitaran tots els negocis d'una manera prompta i correcta, i s'encarregaran de veure que tots els meus deutes quedin coberts en el moment oportú, en disposar de propietats o d'una altra manera, segons la situació demani o les circumstàncies ho permetin. Quan jo sàpiga que la tempesta ha passat, tornaré una altra vegada a vosaltres.

2 I quant als perills pels quals m'he vist obligat de passar, em semblen cosa petita, ja que l'enveja i la ira de l'home han estat la meva sort tots els dies de la meva vida, i per causes que semblen misterioses, a no ser que jo hagi estat ordenat des d'abans de la fundació del món per algun fi bo o dolent, com volgueu anomenar-ho. Jutgeu vosaltres mateixos. Déu coneix totes aquestes coses, si són bones o dolentes. Tot i així, però, m'he acostumat a nedar en aigües profundes. Això ja és com si ho hagués fet de tota la vida, i tal com Pau, sento el desig de gloriar-me en les tribulacions, perquè fins ara el Déu dels meus pares m'ha alliberat de totes elles, i des d'ara endavant m'alliberarà; doncs, vet aquí, reeixiré de tots els meus enemics, perquè el Senyor Déu així ho ha proferit.

3 Que s'alegrin tots els sants, doncs, i s'omplin de goig; perquè el Déu d'Israel és el seu Déu, i ell posarà una mida exacta de recompensa sobre el cap de tots els seus opressors.

4 I a més, en veritat, així diu el Senyor: Que es continuï endavant el treball del meu temple, així com totes les obres que us he assenyalat, i que no es pari; i que la vostra diligència, i perseverància i paciència, i els vostres treballs augmentin el doble, i de cap manera perdreu el vostre guardó, diu el Senyor de les Hosts. I si us persegueixen, així perseguiren els profetes i homes justos abans de vosaltres. De tot això hi haurà una recompensa al cel.

5 I a més, us diré unes quantes paraules referent al baptisme pels vostres morts.

6 Del cert, així us diu el Senyor, referent als vostres morts: Quan algú de vosaltres es bateja pels vostres morts, que hi hagi present un registrador, i que sigui testimoni ocular dels vostres baptismes; que senti amb les seves orelles, a fi que doni testimoni de la seva veritat, diu el Senyor;

7 a fi que qualsevol cosa que inscrigueu quedi registrada als cels; que tot allò que lligueu a la terra quedi lligat als cels, i tot

allò que deslligueu a la terra quedi deslligat als cels;

8 perquè sóc a punt de restaurar a la terra moltes coses que pertanyen al sacerdoci, diu el Senyor de les Hosts.

9 I a més, que tots els registres es guardin en ordre, per tal que puguin dipositar-se als arxius del meu sant temple, i guardar-se en memòria de generació en generació, diu el Senyor de les Hosts.

10 Diré a tots els sants, que desitjava de tot cor d'haver pogut dirigir-vos la paraula des del púlpit sobre el tema del baptisme pels morts, el diumenge entrant. Però com que no és al meu poder, us escriuré la paraula del Senyor de tant en tant sobre aquest tema, i us l'enviaré per correu junt amb moltes altres coses.

11 Ara, de moment poso fi a la meva carta, per manca de temps; car l'enemic està a l'aguait, i com va dir el Salvador: Ve el príncep d'aquest món, però en mi no hi té res.

12 Heus aquí, la meva oració a Déu és que pugueu salvar-vos tots plegats; i us deixo com a servent vostre en el Senyor, profeta i vident de l'Església de Jesucrist dels Sants dels Darrers Dies.

JOSEP SMITH.

SECCIÓ 128

Epístola de Josep Smith el Profeta a l'Església de Jesucrist dels Sants dels Darrers Dies, amb instruccions addicionals sobre el baptisme pels morts; feta a Nauvoo, Illinois, amb data del 6 de setembre de l'any 1842 (History of the Church, *5:148–153).*

1–5, Registradors locals i generals han de certificar del fet dels baptismes pels morts; 6–9, El que registreu lliga i resta inscrit tant a la terra com al cel; 10–14, La pila baptismal és a semblança del sepulcre; 15–17, Elies el profeta restaurà el poder respecte al baptisme pels morts; 18–21, Totes les claus, potestats, i autoritats de dispensacions anteriors han estat restaurades; 22–25, Alegres i glorioses notícies ressonen per als vius i per als morts.

COM us vaig comunicar per la meva carta, abans d'anarme'n de casa, que de tant en tant us escriuria i us donaria informació referent a molts assumptes, en aquesta torno a tractar el tema del baptisme pels morts, ja que em sembla que és el que ocupa més els meus pensaments i pesa més sobre els meus sentiments, des que em persegueixen els meus enemics.

2 Us vaig escriure algunes paraules de revelació referent a un registrador. He rebut unes quantes impressions addicionals pel que fa a aquest assumpte, les quals ara us confirmo. O sigui, us vaig explicar en la meva carta anterior que havíeu de tenir un registrador, el qual

havia d'ésser testimoni ocular, i també havia de sentir amb les seves orelles, a fi de registrar una veritat davant del Senyor.

3 Ara, envers això, seria molt difícil que un sol registrador estigués present en tot moment i tingués cura de tots els detalls. Per a evitar aquesta dificultat, es pot designar un registrador a cada barri de la ciutat que sigui hàbil en fer notes correctes, i que aquest tingui molta cura i precisió en aixecar una acta del succeït, tot atestant al seu registre el que veié amb els seus ulls i sentí amb les seves orelles, i donant la data, els noms, i la resta, i una relació de tot l'assumpte; inclús de donar els noms d'alguns tres individus que hagin estat presents, si és que n'hi havia, els quals en qualsevol moment que calgui, poden certificar del succeït, a fi que en boca de dos o tres testimonis es confirmi tota paraula.

4 Llavors, que hi hagi un registrador general, al qual es poden lliurar aquests altres registres, acompanyats de constàncies signats amb les seves firmes, que certifiquin que el registre que han fet és veritable. Aleshores, el registrador general de l'església pot donar-li entrada al llibre general de l'església, juntament amb les constàncies i tots els testimonis que hi hagué, amb la seva pròpia declaració que ell creu de veritat que les declaracions i els registres esmentats són veritables, pel seu coneixement del caràcter general d'aquells homes i el càrrec que tenen per l'església. I quan es fa així al llibre general de l'església, el registre serà tan sant, i respondrà a l'ordenança igual que si ell ho hagués vist amb els seus ulls, i sentit amb les seves orelles, i l'hagués registrada directament al llibre general de l'església.

5 Potser us semblarà molt particular aquest ordre de les coses, però permeteu que us expliqui que és sols per a respondre a la voluntat de Déu, tot acomodant-nos a l'ordenança i disposició que el Senyor ordenà i disposà des d'abans de la fundació del món, per a la salvació dels morts que moririen sense tenir un coneixement de l'evangeli.

6 I a més, vull que us recordeu que Joan el Revelador reflexionava sobre aquesta mateixa qüestió, respecte als morts, quan declarà, com trobem escrit a l'Apocalipsis, 20:12: *Aleshores vaig veure com els morts, els grans i els petits, eren dempeus davant Déu; i uns llibres foren oberts; i fou obert també un altre llibre, que és el de la vida, i els morts foren jutjats per les coses escrites als llibres, segons les seves obres.*

7 Sabeu per aquesta referència que els llibres foren oberts i que fou obert un altre llibre, que era el de la vida; però que els morts foren jutjats per aquelles coses escrites als llibres, segons les seves obres; per conseqüent, els llibres esmentats han d'ésser els que contenien una relació de les seves obres, i fan referència als registres que es duen a la terra. I el llibre que era de la vida és el

registre que es duu al cel; així que el principi concorda exactament amb la doctrina que se us mana a la revelació continguda en la carta que us vaig escriure abans de sortir de casa, de què tot el que registreu podria quedar registrat al cel.

8 Ara, la natura d'aquesta ordenança consisteix en el poder del sacerdoci, per la revelació de Jesucrist, on es concedeix que tot el que lligueu a la terra sigui lligat als cels, i el que deslligueu a la terra sigui deslligat als cels. O dit d'una altra manera, si mirem la traducció des d'un altre punt de vista, tot allò que registreu a la terra serà registrat al cel, i el que no registreu pas a la terra no serà registrat al cel; perquè des dels llibres seran jutjats els vostres morts, segons les seves pròpies obres, sigui que ells mateixos s'hagin ocupat de les ordenances personalment, o per mitjà dels seus representants, segons l'ordenança que Déu ha preparat per a la seva salvació, des d'abans de la fundació del món, d'acord amb els registres que ells hagin portat dels seus morts.

9 A alguns els semblarà molt audaç aquesta doctrina de la qual parlem: un poder que registra o lliga tant a la terra com també al cel. Tot i així, però, a totes les èpoques del món, cada vegada que el Senyor ha donat una dispensació del sacerdoci a qualsevol home o grup d'homes per revelació efectiva, sempre s'ha donat aquest poder. Per això, tot el que aquells homes han fet amb autoritat, en el nom del Senyor, i ho han fet veritablement i fidelment, i han portat un registre correcte i fidel del mateix, es féu llei a la terra i al cel, i no podia anul·lar-se, segons els decrets del gran Jehovà. Aquesta és una declaració veritable. Qui la pot sentir?

10 I a més, com precedent tenim Mateu 16:18 i 19: *I jo et dic que tu ets Pere, i sobre aquesta pedra edificaré la meva església; i les forces del reialme de la mort no la podran dominar. I et donaré les claus del regne del cel; tot allò que lliguis a la terra quedarà lligat al cel, i tot allò que deslliguis a la terra quedarà deslligat al cel.*

11 Ara, el molt gran secret de tot l'assumpte, i el *summum bonum* de tota la questió que tenim per davant consisteix en obtenir els poders del Sant Sacerdoci. A aquell a qui es donen aquestes claus no li costa res d'obtenir coneixement dels fets que es relacionen amb la salvació dels fills del homes, tant dels morts com dels vius.

12 En això tenim glòria i honra, immortalitat i vida eterna: l'ordenança del baptisme per aigua, d'ésser summergits dins d'ella per a respondre a la semblança dels morts, a fi que un principi concordi amb l'altre; d'ésser submergits dins l'aigua i de sortir és a semblança de la resurrecció dels morts en sortir dels seus sepulcres; de manera que aquesta ordenança fou instituida a fi d'establir una relació amb l'ordenança del

baptisme dels morts, essent a semblança dels morts.

13 Per conseqüent, fou instituida la pila baptismal com a semblança del sepulcre, i fou manament de tenir-la sota el lloc on els vius acostumen a congregar-se, de fer representació dels vius i dels morts, i que totes les coses tinguin la seva semblança, i es concordin unes amb altres—allò que és terrenal amb allò que és celestial, com ho ha declarat Pau a la Primera Epístola als Corintis 15:46, 47 i 48:

14 *No és primer l'ésser espiritual, sinó el natural, i l'espiritual ve després. El primer home, terrenal, prové de la terra, però el segon home, que és el Senyor, prové del cel. Tal com és el terrenal son tots els terrenals, i tal com és el del cel són tots els del cel.* I com són els registres a la terra relacionats amb els vostres morts, lleialment portats, així també són els registres als cels. Aquest, doncs, és el poder de segellar i lligar, i en un sentit de la paraula, les claus del regne, que consisteixen en la clau de coneixement.

15 I ara, benvolguts germans i germanes meus, deixeu que us afirmi que aquests són principis relacionats amb els morts i amb els vius que no poden desatendre's, que pertoquen a la nostra salvació. Perquè la seva salvació és necessària i essencial a la nostra, com ha dit Pau tocant als pares: que ells sense nosaltres no poden ser perfeccionats, ni tampoc podem nosaltres ser perfeccionats sense els nostres morts.

16 Ara, respecte al baptisme pels morts, us donaré una altra referència de Pau, de 1 Corintis 15:29: *Si els morts no ressusciten, què aconseguirien els qui es fan batejar en lloc dels qui ja han mort? Si els morts no ressusciten pas, per què fer-se batejar en lloc d'ells?*

17 A més, en relació amb aquesta referència, us donaré una altra d'un dels profetes que tenia la vista fixa en la restauració del sacerdoci, les glòries que serien revelades als darrers dies, i d'una manera especial, en aquesta qüestió, la més gloriosa de totes les que pertanyen a l'evangeli sempitern, o sigui, el baptisme pels morts; perquè Malaquies diu al darrer capítol, els versets 5 i 6: *Vet aquí que us enviaré Elies el profeta, abans que arribi el dia del Senyor gran i temible: i ell farà tornar el cor dels pares cap als fills, i el cor dels fills cap als seus pares, no sigui que jo vingui i fereixi la terra amb maledicció.*

18 Jo hauria fet una traducció més clara d'això, però per a la meva intenció és prou clar així com està. És bastant de saber, en aquest cas, que la terra serà ferida amb maledicció, a menys que hi hagi una baula unificadora d'alguna mena entre els pares i els fills, sobre algun punt o l'altre—i vet aquí, quin és aquest punt? És el baptisme pels morts. Perquè nosaltres sense ells no podem ser perfeccionats, ni ells sense nosaltres. Ni tampoc poden ells ni nosaltres ser perfeccionats sense aquells que han mort en l'evangeli; perquè cal que en iniciar-se la dispen-

sació de la plenitud dels temps, dispensació que ja s'està començant, que una unió sencera, completa i perfecta, i una connexió de dispensacions, i de claus, i poder i glòries, tinguin lloc i siguin revelades des dels dies d'Adam fins al temps present. I no sols això, sinó que aquelles coses que mai no han estat revelades des de la fundació del món, sinó que han romàs amagades dels savis i assenyats, siguin revelades als nens petits i als de pit en aquesta, la dispensació de la plenitud dels temps.

19 Ara, què escoltem de l'evangeli que hem rebut? Una veu d'alegria! Una veu de misericòrdia des del cel; i una veu de veritat des de la terra; un missatge joiós per als morts; una veu d'alegria per als vius i als morts; alegres noves de gran goig! Com en són de bells sobre les muntanyes els peus dels qui porten el missatge joiós de bones coses, que diuen a Sió: Vet aquí, el teu Déu regna! Com la rosada del Carmel, així descendirà sobre ells el coneixement de Déu!

20 I a més, què sentim? Alegres noves de Cumora! Moroni, un àngel del cel, tot declarant el compliment dels profetes: el llibre per revelar-se. La veu del Senyor a l'erm de Fayette, comtat de Sèneca, declarant als tres testimonis que donin testimoniatge del llibre! La veu de Miquel, als marges del Susquehanna, quan discernia el diable que li aparegué com un àngel de llum! La veu de Pere, Jaume i Joan a l'erm entre Harmony, comtat de Susquehanna, i Colesville, comtat de Broome, als marges del Susquehanna, tot declarant que posseïen les claus del regne i de la dispensació de la plenitud dels temps!

21 I a més, la veu de Déu a la cambra de la casa de l'ancià pare Whitmer, a Fayette, comtat de Sèneca, i en diverses ocasions i diferents llocs, en totes les peregrinacions i tribulacions d'aquesta Església de Jesucrist dels Sants dels Darrers Dies! I la veu de Miquel, l'arcàngel; la veu de Gabriel i de Rafel, i de diversos àngels, des de Miquel o Adam, fins al temps actual, tots declarant la seva dispensació, els seus drets, les seves claus, els seus honors, la seva majestat i glòria, i el poder del seu sacerdoci; donant línia sobre línia, precepte sobre precepte; una mica aquí i una mica allà; donant-nos consol en presentar allò que ha de venir, i confirmant-nos les nostres esperances!

22 Germans, no hem de seguir cap endavant en una causa tan gran? D'anar cap endavant en comptes de cap enrera. Valor, germans, i aneu endavant, sempre endavant, cap a la victòria! Que s'alegri el vostre cor i s'ompli de goig! Que prorrompi la terra en càntics! Que els morts alcin himnes de lloança eterna al Rei Immanuel, el qual decretà, encara abans de fer-se el món, allò que ens habilitaria a redimir-los de la seva presó; car els presoners sortiran lliures!

23 Que les muntanyes cridin de joia, i totes vosaltres, les valls,

clameu amb veu forta; i vosaltres, les mars i terres seques, proclameu les meravelles del vostre Rei Etern! I vosaltres, rius, rierons i rierols, baixeu corrent d'alegria! Que els boscos i tot arbre del camp facin lloança al Senyor; i vosaltres, roques sòlides, clameu d'alegria! Que el sol, la lluna, i els estels de l'aurora cantin plegats, i tots els fills de Déu cridin d'alegria! I que les creacions eternes contin el seu nom per sempre més! I una altra vegada dic: Com és de gloriosa la veu que sentim des dels cels, que proclama a les nostres orelles glòria, salvació, honra, immortalitat i vida eterna; regnes, principats i potestats!

24 Heus aquí, el gran dia del Senyor és a prop, i qui suportarà el dia de la seva vinguda? o qui podrà perdurar quan ell aparegui? Perquè és com foc del fonedor i sabó del bataner; i s'asseurà com a fonedor i purificador de plata, i purificarà els fills de Leví, i els purgarà com l'or i la plata, per tal que presentin al Senyor una ofrena amb rectitud. Oferim nosaltres, doncs, com església i com poble, i com sants dels darrers dies, una ofrena al Senyor amb rectitud; i presentem al seu sant temple, quan estigui acabat, un llibre que contingui els registres dels nostres morts, que serà digne de tota acceptació.

25 Germans, tinc moltes coses a dir-vos referent al tema; però per ara posaré fi, i continuaré la qüestió en una altra ocasió. Resto de vosaltres, com sempre, el vostre humil servent i constant amic,

Josep Smith.

SECCIÓ 129

*Instruccions donades per Josep Smith el Profeta, a Nauvoo, Illinois, el dia 9 de febrer de l'any 1843, que donen a conèixer tres grans claus mitjançant les quals es pot diferenciar entre la natura correcta dels àngels i dels esperits ministrants (*History of the Church, *5:267).*

1–3, Hi ha al cel éssers tant de cos ressuscitat com de cos d'esperit; 4–9, Es donen claus per les quals es poden identificar els missatgers que vénen de més enllà del vel.

Hi ha dues menes d'éssers al cel, o sigui, els àngels que són personatges ressuscitats, amb cos de carn i ossos—

2 Per exemple, Jesús digué: Palpeu-me i mireu, que un esperit no té carn ni ossos com veieu que jo tinc.

3 I segon: Els esperits d'homes justos perfeccionats, els quals no han ressuscitat, però que hereten la mateixa glòria.

4 Quan s'acosta un missatger tot dient que té un missatge de Déu, estén-li la mà i demana que et doni la seva.

5 Si és àngel, ho farà, i sentiràs la seva mà.

6 Si és l'esperit d'un home just perfeccionat, vindrà en la seva glòria; perquè únicament d'aquesta manera pot aparèixer.

7 Demana-li que et doni la mà, però no es mourà, car és contrari a l'ordre del cel que un home just enganyi; però tot i així donarà el seu missatge.

8 Si és el diable que ve com un àngel de llum, quan li demanis que et doni la mà, t'oferirà la seva, però no sentiràs res; així podràs percebre'l.

9 Aquestes són tres grans claus mitjançant les quals podràs saber si una administració és de Déu.

SECCIÓ 130

*Punts d'instrucció donats per Josep Smith el Profeta, a Ramus, Illinois, el dia 2 d'abril de l'any 1843 (*History of the Church, *5:323–325).*

1–3, El Pare i el Fill poden aparèixer en persona als homes; 4–7, Els àngels habiten en una esfera celestial; 8–9, La terra celestial serà un gran Urim i Tummim; 10–11, Es dóna una pedreta blanca a tots els qui entrin al món celestial; 12–17, No es revela al Profeta el temps de la Segona Vinguda; 18–19, La intel·ligència que s'assoleix en aquesta vida s'aixecarà amb nosaltres en la Resurrecció; 20–21, Totes les benediccions vénen per l'obediència a la llei; 22–23, Tant el Pare com el Fill tenen cos de carn i ossos.

QUAN el Salvador s'aparegui, el veurem tal com és. Veurem que és un home com nosaltres.

2 I aquella mateixa relació social que existeix entre nosaltres aquí, existirà entre nosaltres allà, però acompanyada de glòria eterna, de la qual no fruïm per ara.

3 Joan 14:23. L'aparèixer del Pare i del Fill, en aquest verset, és una aparició personal; i la idea que el Pare i el Fill habitin al cor d'un home és una antiga noció sectària, i és falsa.

4 Responent a la pregunta que si es calcula el temps de Déu, el dels àngels, el dels profetes i el de l'home, d'acord amb el planeta on resideixen?

5 Responc que sí. Però no hi ha cap àngel que serveixi en ministeri en aquesta terra que no pertanyi o no hagi pertangut a ella.

6 Els àngels no habiten en un planeta com aquesta terra,

7 sinó que viuen a la presència de Déu, en un globus semblant a un mar de cristall i foc, on són revelades totes les coses per a la glòria d'ells, siguin passades, presents o futures, i estan contínuament davant del Senyor.

8 El lloc on viu Déu és un gran Urim i Tummim.

9 Aquesta terra, en el seu estat santificat i immortal, arribarà a ser semblant al cristall, i serà un Urim i Tummim per als qui hi habiten, mitjançant el qual totes les coses pertanyents a un regne inferior, o a tots els regnes d'un

ordre menor, seran mostrades als qui l'habiten; i aquesta terra serà de Crist.

10 Aleshores la pedreta blanca esmentada a l'Apocalipsi 2:17, es tornarà en un Urim i Tummim per a cada persona que en rebi una, pel qual es donaran a conèixer les coses que pertanyen a un ordre més alt de regnes;

11 i es dóna una pedreta blanca a cada un d'aquells que entren en el regne celestial, damunt la qual es troba escrit un nom nou que ningú no coneix, excepte el qui el rebi. El nom nou és la paraula clau.

12 Jo profetiso, en el nom del Senyor Déu, que el començament dels problemes que causaran el vessament de molta sang abans de l'arribada del Fill de l'Home serà en l'Estat de la Carolina del Sud.

13 És probable que sorgeixi a través de la controvèrsia sobre els esclaus. Així m'ho declarà una veu mentre pregava de tot cor sobre l'assumpte, el 25 de desembre de 1832.

14 Una vegada que pregava de tot cor per saber l'hora de la vinguda del Fill de l'Home, vaig sentir una veu que em deia:

15 Josep, fill meu, si vius fins als vuitanta-cinc anys d'edat, veuràs la faç del Fill de l'Home; així doncs, que això et sigui prou, i no m'amoïnis més sobre aquest assumpte.

16 I així em vaig quedar, sense poder determinar si aquesta vinguda es referia al començament del mil·lenari, o a alguna aparició anterior, o si jo moriria i així veuria la seva faç.

17 Crec que la vinguda del Fill de l'Home no serà més aviat que aquell temps.

18 Qualsevol principi d'intel·ligència que atenyim en aquesta vida s'aixecarà amb nosaltres en la resurrecció.

19 I si una persona assoleix més coneixement i intel·ligència en aquesta vida per la seva diligència i obediència que una altra, fins aquest grau li portarà l'avantatge en el món venidor.

20 Hi ha una llei, irrevocablement decretada al cel des d'abans de la fundació d'aquest món, sobre la qual totes les benediccions es fonamenten;

21 i quan obtenim alguna benedicció de Déu, és per obeir aquella llei sobre la qual és fonamentada.

22 El Pare té un cos de carn i ossos, tan tangible com el de l'home; el Fill també; però l'Esperit Sant no té cos de carn i ossos, sinó que és un personatge d'Esperit. Si no fos així, l'Esperit Sant no podria habitar en nosaltres.

23 Un home pot rebre l'Esperit Sant, i aquest pot baixar sobre ell i no restar amb ell.

SECCIÓ 131

Instruccions de Josep Smith el Profeta, a Ramus, Illinois, els dies 16 i 17 de maig de l'any 1843 (History of the Church, *5:392–393).*

1–4, El matrimoni celestial és essencial per a assolir l'exaltació al cel més alt; 5–6, S'explica com se segellen els homes per a vida eterna; 7–8, Tot esperit és matèria.

EN la glòria celestial hi ha tres cels o graus;
2 i a fi d'assolir el més alt, un home ha d'entrar en aquest orde del sacerdoci [que vol dir la nova i sempiterna aliança del matrimoni];
3 i si no ho fa, no pot atènyer-lo.
4 Podrà entrar a l'altre, però aquest serà la fi del seu regne; no pot tenir progènie.
5 (El 17 del maig de l'any 1843.) La paraula profètica més segura vol dir que un home sàpiga que està segellat fins a vida eterna, per revelació i per l'esperit de profecia, mitjançant el poder del Sant Sacerdoci.
6 És impossible que l'home se salvi en la ignorància.
7 No hi ha tal cosa com matèria immaterial. Tot esperit és matèria, però és més refinat o pur, i sols el poden discernir els ulls més purs;
8 nosaltres no el podem veure; però quan tinguem el cos purificat, veurem que és tot matèria.

SECCIÓ 132

Revelació donada mitjançant Josep Smith el Profeta, a Nauvoo, Illinois, i assentada al registre el dia 12 de juliol de l'any 1843, relacionada amb la nova i sempiterna aliança, que inclou la natura eterna de l'aliança matrimonial, com també la pluralitat de les esposes (History of the Church, *5:501–507). Encara que la revelació s'assentà l'any 1843, és prou evident pels registres històrics que el Profeta en sabia de les doctrines i els principis continguts en aquesta revelació, des de l'any 1831.*

1–6, S'assoleix l'exaltació per mitjà de la nova i sempiterna aliança; 7–14, S'expliquen els termes i les condicions d'aquesta aliança; 15–20, El matrimoni celestial i la continuació de la unitat familiar permetran que els homes arribin a ésser déus; 21–25, El camí estret i angost que porta a vides eternes; 26–27, Es dóna la llei referent a la blasfèmia contra l'Esperit Sant; 28–39, S'han fet promeses d'un augment etern i de l'exaltació als profetes i sants de totes les èpoques; 40–47, A Josep Smith li és donat poder de lligar i segellar a la terra i al cel; 48–50, El Senyor segella sobre ell la seva exaltació; 51–57, S'aconsella a Emma Smith que sigui fidel i lleial; 58–66, S'expliquen les lleis que governen la pluralitat de les esposes.

CERTAMENT, així et diu el Senyor a tu, Josep, servent meu, ja que m'has demanat de saber i comprendre com és que jo, el Senyor, vaig justificar els meus servents Abraham, Isaac i Jacob, com també Moisès, David i Salomó, servents meus, respecte al principi i doctrina de tenir moltes esposes i concubines,

2 vet aquí, sóc el Senyor, el teu Déu, i et contestaré sobre aquest assumpte.

3 Per consegüent, prepara't el cor a rebre i obeir les instruccions que estic per donar-te, doncs, tots aquells als quals es revela aquesta llei l'han d'obeir.

4 Perquè heus aquí, et revelo una aliança nova i sempiterna, i si no hi perseveres, aleshores ets condemnat; car ningú no pot rebutjar aquesta aliança i entrar a la meva glòria.

5 Perquè tots aquells que tindran una benedicció de la meva mà han de perseverar en la llei assenyalada per aquella benedicció, i les seves condicions, segons foren instituïdes des d'abans de la fundació del món.

6 I respecte a l'aliança nova i sempiterna, fou instituïda per a la plenitud de la meva glòria; i el qui rebi de la seva plenitud ha de continuar i continuarà en la llei, o serà condemnat, diu el Senyor Déu.

7 I del cert et dic, que les condicions d'aquesta llei són les següents: Totes les aliances, contractes, lligams, compromisos, juraments, vots, execucions, connexions, associacions o aspiracions que no són fets, ni concertats i segellats pel Sant Esperit de la promesa, per aquell que sigui ungit, tant per temps com per tota l'eternitat, i això també de la manera més santa, per revelació i manament mitjançant el meu ungit, al qual he assenyalat sobre la terra per a tenir aquest poder (i he nomenat el meu servent Josep per a tenir aquest poder als darrers dies, i que mai no n'hi hagi més d'un alhora damunt la terra sobre el qual es confereixen aquest poder i les claus d'aquest sacerdoci), no tenen cap eficàcia, virtut o validesa en la resurrecció dels morts ni després; perquè tots els contractes que no es facin amb aquesta finalitat tenen fi quan moren els homes.

8 Vet aquí, la meva casa és una casa d'ordre, diu el Senyor Déu, i no una casa de confusió.

9 Què, acceptaré una ofrena, diu el Senyor, quan no es fa al meu nom?

10 O rebré de les teves mans allò que no he assenyalat?

11 O assenyalaré a tu, diu el Senyor, tret que sigui per llei, tal com jo i el meu Pare et decretàrem per a tu, abans que el món fos?

12 Sóc el Senyor, el teu Déu, i et dono aquest manament: Que ningú no s'acostarà al Pare sinó per mi o per la meva paraula, la qual és la meva llei, diu el Senyor.

13 I tot allò que hi hagi en el món, ja sigui ordenat dels homes, pels trons, o per principats o poders, o coses de renom, qualsevol que siguin, que no són per mi ni per la meva paraula,

diu el Senyor, seran enderrocats i no romandran després que els homes morin, ni tampoc en la resurrecció, ni després d'ella, diu el Senyor, el teu Déu.

14 Perquè totes les coses que romanguin són per mi; i qualsevol cosa que no sigui per mi serà sacsejada i destruïda.

15 Per tant, si un home es casa amb una dona en el món, i no es casa ni per mi ni per la meva paraula, i fa aliança amb ella pel temps que estigui al món, i ella amb ell, la seva aliança i matrimoni no té cap validesa quan morin ni quan estiguin fora del món; per tant, no són lligats per cap llei quan són fora del món.

16 Així doncs, quan són fora del món, ni es casen ni es donen en casament, sinó que són designats àngels al cel, els quals són servents ministrants, per a servir en ministeri a aquells que mereixen un pes molt més gran, i superior i etern de glòria.

17 Car, aquests àngels no suportaren la meva llei; per tant, no poden ser augmentats, sinó que romanen apartats i sols, sense exaltació, en el seu estat de salvació, per tota l'eternitat; i des d'aleshores endavant ja no són déus, sinó àngels de Déu per sempre més.

18 I a més, del cert et dic, que si un home es casa amb una dona i fa aliança amb ella per temps i per tota l'eternitat, i si aquella aliança no es fa per mi ni per la meva paraula, que és la meva llei, ni tampoc és segellada pel Sant Esperit de la promesa, mitjançant aquell a qui he ungit i nomenat a aquest poder, aleshores cap vigència ni validesa té quan són fora del món, perquè no s'han ajuntat per mi ni per la meva paraula, diu el Senyor; quan surtin del món no es podrà rebre allà, perquè els àngels i els déus són nomenats d'estar-hi, pels quals no poden passar; no poden, per consegüent, heretar la meva glòria; perquè la meva casa és una casa d'ordre, diu el Senyor Déu.

19 I a més, del cert et dic, que si un home es casa amb una dona per la meva paraula, que és la meva llei, i per l'aliança nova i sempiterna, i aquesta els és segellada pel Sant Esperit de la promesa, per aquell que és ungit, a qui he atorgat aquest poder i les claus d'aquest sacerdoci, i se'ls diu: Sortireu en la primera resurrecció—i si és després de la primera, en la resurrecció següent—i heretareu trons, regnes, principats i potestats, dominis, de tota alçada i fondària—aleshores s'inscriurà al Llibre de la Vida de l'Anyell que no cometran l'homicidi amb el qual es vessi la sang innocent, i si perseveren en la meva aliança i no cometen homicidi, vessant sang innocent, els serà acomplert en totes les coses allò que el meu servent hagi declarat d'ells, per temps i per tota l'eternitat; i serà en ple vigor quan ja siguin fora del món; i passaran pels àngels i els déus que hi són col·locats, a la seva exaltació i glòria en totes les coses, tal com ha estat segellat sobre els seus caps, i aquesta

glòria serà una plenitud i una continuació de la posteritat per sempre més.

20 Aleshores seran déus, perquè no tenen fi; per conseqüent, seran de l'etern fins a l'etern, perquè continuen; aleshores seran sobre de tot, perquè totes les coses els són subjectes. Aleshores seran déus, perquè tenen tot poder, i els àngels els són subjectes.

21 En veritat, en veritat et dic, llevat que persevereu en la meva llei no podreu assolir aquesta glòria.

22 Perquè estreta és la porta i angost el camí que mena a l'exaltació i la continuació de les vides, i són pocs els qui la troben, ja que no em rebeu en el món ni tampoc em coneixeu.

23 Però si em rebeu en el món, aleshores em coneixereu i rebreu la vostra exaltació; que on jo sóc, vosaltres també hi sereu.

24 Això són vides eternes: de conèixer l'únic Déu savi i veritable, i Jesucrist, el qual ha enviat. Jo sóc ell. Rebeu, per tant, la meva llei.

25 Ampla és la porta i espaiós el camí que mena a les morts, i són molts els que hi entren, perquè no em reben, ni tampoc perseveren en la meva llei.

26 Del cert, del cert t'ho dic, que si un home es casa amb una dona segons la meva paraula, i són segellats pel Sant Esperit de la promesa, segons el meu decret, i ell o ella cometen algun pecat o transgressió de l'aliança nova i sempiterna, qualsevol que sigui, i tota classe de blasfèmies, i si no cometen cap homicidi en què vessin la sang innocent, encara sortiran en la primera resurrecció i entraran a la seva exaltació; però seran destruïts en la carn, i lliurats a les bofetades de Satanàs fins el dia de la redempció, diu el Senyor Déu.

27 La blasfèmia contra l'Esperit Sant, la qual no serà perdonada ni en el món ni fora d'ell, és que cometeu un homicidi amb el que vesseu la sang innocent, i assentiu en la meva mort, després d'haver rebut la meva aliança nova i sempiterna, diu el Senyor Déu; i el qui no perseveri en aquesta llei, de cap manera no podrà entrar a la meva glòria, més aviat serà condemnat, diu el Senyor.

28 Sóc el Senyor, el teu Déu, i et donaré la llei del meu Sant Sacerdoci, com fou decretat per mi i pel meu Pare abans que el món fos.

29 Abraham rebé totes les coses, qualsevulla cosa que rebé, per revelació i manament, per la meva paraula, diu el Senyor, i ha entrat a la seva exaltació i seu sobre el seu tron.

30 Abraham rebé promeses respecte a la seva posteritat i el fruit dels seus lloms—i dels lloms d'ell ets tu, Josep, servent meu—promeses que havien de continuar mentre estiguessin al món; i, pel que fa a Abraham i la seva posteritat, continuarien fora del món; tant en el món com fora d'ell continuarien, tan incomptables com els estels; o si et posessis a comptar la sorra

a les platges del mar, no podries numerar-les.

31 Aquesta promesa és també teva, perquè tu ets d'Abraham, i la promesa li fou feta a ell; i per aquesta llei ve la continuació de les obres del meu Pare, per les quals ell es glorifica.

32 Vés-hi, doncs, i fes les obres d'Abraham; entra en la meva llei i et salvaràs.

33 Però si no entres en la meva llei, no podràs rebre la promesa del meu Pare, que féu amb Abraham.

34 Déu manà a Abraham, i Sara li donà Agar d'esposa a Abraham. I perquè ho féu? Perquè era la llei; i d'Agar sortiren molts pobles. Per consegüent, entre altres coses, això complia les promeses.

35 Aleshores, caigué Abraham en condemna? Del cert et dic que no, perquè jo, el Senyor, ho vaig manar.

36 A Abraham se li manà sacrificar el seu fill Isaac, tot i ésser escrit: No mataràs. Però, Abraham no s'hi negà, i se li comptà per a justícia.

37 Abraham rebé concubines, i li donaren fills; i això se li comptà per a justícia, perquè li foren donades, i perseverà en la meva llei. Isaac també, i ni ell ni Jacob feren cap altra cosa sinó allò que se'ls manà; i perquè no feren d'altre, han entrat a la seva exaltació, segons les promeses, i seuen sobre trons, i no són àngels sinó déus.

38 David també rebé moltes esposes i concubines, i també Salomó i Moisès, servents meus, així com molts altres dels meus servents, des del començament de la creació fins ara; i en res no pecaren sinó en les coses que no reberen de mi.

39 Les esposes i concubines de David les va rebre de mi, per la mà de Natan, el meu servent, i d'altres profetes que tenien les claus d'aquest poder; i en cap d'aquestes coses no pecà en contra meu, sinó en el cas d'Uries i la seva muller; i així ha caigut de la seva exaltació, i ha rebut la seva part; i no les heretarà fora del món, perquè les vaig donar a un altre, diu el Senyor.

40 Sóc el Senyor, el teu Déu, i a tu, el meu servent Josep, vaig donar un nomenament, i restauro totes les coses. Demana el que vulguis, i et serà donat segons la meva paraula.

41 I com que has demanat sobre l'adulteri, del cert, del cert et dic, que si un home rep una esposa en l'aliança nova i sempiterna, i si ella s'ajunta amb un altre, que no he decretat per a ella per l'ungiment sant, ella ha comès l'adulteri i serà destruïda.

42 Si no ha entrat en l'aliança nova i sempiterna, i s'ajunta amb un altre, ha comès l'adulteri.

43 I si el seu marit s'ajunta amb una altra dona, i ell havia fet el vot, ha trencat el seu vot i ha comès l'adulteri.

44 I si ella no ha comès l'adulteri, sinó és innocent i no ha trencat el seu vot, i ho sap, i jo ho revelo a tu, el meu servent Josep, aleshores tindràs potestat, pel poder del meu Sant Sacerdoci, de prendre-la i donar-la al

que no ha comès l'adulteri sinó ha estat fidel; perquè aquest altre serà fet governant sobre moltes.

45 Car he conferit damunt teu les claus i el poder del sacerdoci pels quals restauro totes les coses, i et faig saber totes les coses en el seu degut temps.

46 En veritat, en veritat et dic, tot allò que segellis a la terra serà segellat al cel; i el que lliguis a la terra, en el meu nom i per la meva paraula, diu el Senyor, serà lligat eternament en els cels; i a qualsevol que li remetis els pecats a la terra, li seran remesos eternament en els cels; i al qui li retinguis els pecats a la terra, li seran retinguts en els cels.

47 A més, en veritat et dic, que qualsevol que beneeixis jo beneiré; i tot aquell que maleeixis jo maleiré, diu el Senyor; perquè jo, el Senyor, sóc el teu Déu.

48 I a més, del cert et dic, el meu servent Josep, que tot allò que tu donis a la terra, i a qualsevol que tu donis alguna a la terra, per la meva paraula i segons la meva llei, serà visitat amb benediccions i no maledicions, i amb el meu poder, diu el Senyor, i serà lliure de condemna a la terra i al cel.

49 Perquè jo sóc el Senyor, el teu Déu, i seré amb tu fins a la fi del món, i per tota l'eternitat; perquè en veritat segello damunt teu la teva exaltació, i et preparo un tron al regne del meu Pare, amb Abraham el teu pare.

50 Vet aquí, he vist els teus sacrificis, i et perdonaré tots els pecats; he vist com t'has sacrificat en obeir el que t'he manat. Vés-hi, doncs, i t'obro un camí perquè et defugis, com vaig fer amb Abraham, en acceptar-li l'ofrena del seu fill Isaac.

51 Del cert et dic: Un manament dono a la meva serventa Emma Smith, la teva muller, la que t'he donat: que s'aturi i no participi del que jo et vaig manar d'oferir-li; perquè ho vaig fer, diu el Senyor, a fi de provar-vos a tots, com vaig provar Abraham, i per tal de demanar una ofrena de les teves mans, per aliança i sacrifici.

52 I que la meva serventa, Emma Smith, rebi totes aquelles que han estat donades al meu servent Josep, les quals són virtuoses i pures davant meu; i les que no són pures, i han dit que ho són, seran destruïdes, diu el Senyor Déu.

53 Perquè sóc el Senyor, el teu Déu, i obeiràs la meva veu; i concedeixo al meu servent Josep que sigui governant sobre moltes coses, ja que ha estat fidel sobre poques, i d'avui endavant jo l'enfortiré.

54 I li mano a la meva serventa, Emma Smith, que s'aturi i s'ajunti al meu servent Josep, i a cap altre. Però si no vol romandre en aquest manament serà destruïda, diu el Senyor; perquè jo sóc el Senyor, el teu Déu, i la destruiré si no continua en la meva llei.

55 Però si ella no vol romandre en aquest manament, aleshores el meu servent Josep farà totes les coses per a ella, així com ell ha dit; i beneiré a ell i el

multiplicaré, i li donaré cent tants més en aquest món, de pares i mares, germans i germanes, cases i terrenys, esposes i fills, i corones de vides eternes en els mons eterns.

56 A més a més, dic en veritat, que la meva serventa li perdoni les ofenses al meu servent Josep; aleshores li seran perdonades a ella les seves amb les quals m'ha ofès; i jo, el Senyor, el vostre Déu, la beneiré i la multiplicaré, i faré que s'alegri el seu cor.

57 I dic a més, que el meu servent no lliuri les seves propietats de les mans, no sigui que un enemic vingui i el destrueixi; perquè Satanàs busca de destruir-lo; car sóc el Senyor, el teu Déu, i ell és el meu servent; i vet aquí, sóc amb ell, com vaig ser amb Abraham, el teu pare, fins a la seva exaltació i glòria.

58 Ara, quant a la llei del sacerdoci, hi ha moltes coses que hi pertanyen.

59 En veritat, si un home fos cridat pel meu Pare, com ho fou Aaron, per la meva pròpia veu, i per la veu del qui m'envià, i jo l'hagués investit amb les claus del poder d'aquest sacerdoci, si fes alguna cosa en el meu nom, i segons la meva llei i per la meva paraula, no haurà comès pecat, i jo el justificaré.

60 Per tant, que ningú no censuri el meu servent Josep, doncs, jo el justificaré; car ell farà el sacrifici que jo exigeixi de les seves mans per les seves transgressions, diu el Senyor, el vostre Déu.

61 I a més, pel que pertany a la llei del sacerdoci: Si un home es casa amb una verge i vol casar-se amb una altra, i la primera dóna el seu permís, i ell es casa amb la segona, i són verges, i no han fet vot amb cap altre, aleshores ell és justificat; no pot cometre l'adulteri, perquè li són donades; ja que no pot cometre l'adulteri amb allò que pertany a ell i a cap altre.

62 I si li fossin donades deu verges per aquesta llei, no podria cometre l'adulteri, perquè li pertanyen a ell, i li són donades; així doncs, ell queda justificat.

63 Però si una o qualsevol de les deu verges, després de casar-se, se n'anés amb un altre, ella haurà comès l'adulteri i serà destruïda; perquè li són donades a ell per a multiplicar-se i omplir la terra, segons el meu manament, i per a complir la promesa que fou proferida pel meu Pare abans de la fundació del món, i per l'exaltació d'ells en els mons eterns, a fi que engendrin les ànimes dels homes; car en això continua l'obra del meu Pare, per tal que ell sigui glorificat.

64 I a més, en veritat, en veritat et dic, que si qualsevol home té una muller, posseint ell les claus d'aquest poder, i li ensenya la llei del meu sacerdoci respecte a aquestes coses, llavors ella creurà i el servirà en ministeri, o serà destruïda, diu el Senyor, el teu Déu; car jo la destruiré, perquè engrandiré el meu nom en tots aquells que rebin i romanguin en la meva llei.

65 Per tant, per a mi serà lícit,

si ella no accepta aquesta llei, que ell rebi totes les coses, tot allò que jo, el Senyor, el teu Déu, li doni, perquè ella no cregué ni el serví en ministeri segons la meva paraula; i aleshores ella es fa transgressora; i ell queda exempte de la llei de Sara, la qual serví en ministeri a Abraham segons la llei, quan vaig manar a ell que prengués Agar per esposa.

66 I ara, quant a aquesta llei, certament, certament et dic, que et revelaré més en el futur; per consegüent, que et sigui prou per ara. Vet aquí, sóc l'Alfa i l'Omega. Amén.

SECCIÓ 133

*Revelació donada mitjançant Josep Smith el Profeta, a Hiram, Ohio, el 3 de novembre de l'any 1831 (*History of the Church, *1:229–234). En prologar aquesta revelació el Profeta escriví: "En aquesta època hi havia moltes coses que els èlders volien saber respecte a la proclamació de l'evangeli entre els habitants de la terra i sobre l'aplegament; i per tal de caminar segons la llum veritable i de rebre instrucció des de dalt, el dia 3 de novembre de l'any 1831 vaig recórrer al Senyor i vaig rebre la següent revelació important" (*History of the Church, *1:229). Aquesta primerament fou afegida al llibre de Doctrina i Aliances com un apèndix, i més tard designada amb un número de secció.*

1–6, Se'ls mana als sants que es prepariu per a la Segona Vinguda; 7–16, Es mana a tothom que fugi de Babilònia, que s'acosti a Sió, i que es prepari per al gran dia del Senyor; 17–35, Ell es posarà dempeus sobre el Mont de Sió, els continents s'uniran tot d'una, i les tribus perdudes d'Israel tornaran; 36–40, L'evangeli fou restaurat a través de Josep Smith a fi que es prediqués en tot el món; 41–51, El Senyor baixarà amb venjança sobre els impius; 52–56, Serà l'any dels seus redimits; 57–74, L'evangeli ha de sortir a fi de salvar els sants i destruir els impius.

PAREU atenció, oh poble de la meva església, diu el Senyor, el vostre Déu, i escolteu la paraula del Senyor pel que fa a vosaltres—

2 El Senyor que vindrà de sobte al seu temple; el Senyor que baixarà damunt el món en judici amb una maledicció, sí, sobre totes les nacions que s'oblidin de Déu, i sobre tots els impius d'entre vosaltres.

3 Perquè arromangarà el seu braç sant a la vista de totes les nacions, i des d'un extrem a l'altre de la terra veuran la salvació del seu Déu.

4 Per tant, prepareu-vos, prepareu-vos, oh poble meu; santifiqueu-vos, aplegueu-vos, oh poble de la meva església, sobre la terra de Sió, tots vosaltres que no teniu el manament de romandre.

5 Sortiu de Babilònia. Sigueu

nets, vosaltres que porteu els vasos del Senyor.

6 Convoqueu les vostres assemblees solemnes i parleu-vos sovint l'un amb l'altre. I invoqui cadascú el nom del Senyor.

7 Sí, i certament us dic novament, el temps ha arribat quan la veu del Senyor es dirigeix a vosaltres: Sortiu de Babilònia; aplegueu-vos d'entre les nacions, des dels quatre vents, des d'un cap del cel fins a l'altre.

8 Envieu els èlders de la meva església a les nacions que són lluny, a les illes del mar; envieulos a països estrangers; crideu a tota nació, primer als gentils i després als jueus.

9 I vet aquí, aquest serà el seu pregó i la veu del Senyor a tot poble: Aneu a la terra de Sió a fi que s'eixamplin els termes del meu poble i que s'enforteixin les seves estaques, i que Sió s'estengui fins a les regions del voltant.

10 Sí, que surti el pregó entre tot poble: Desperteu, aixequeuvos, i sortiu a rebre l'Espòs; guaiteu, que ve l'Espòs! Sortiu a rebre'l! Prepareu-vos per al gran dia del Senyor!

11 Vetlleu, doncs, perquè no sabeu ni el dia ni l'hora.

12 Per consegüent, que fugi a Sió tot aquell que es trobi entre els gentils.

13 I aquells que són de Judà, fugiu a Jerusalem, a les muntanyes de la casa del Senyor.

14 Sortiu d'enmig de les nacions, sí, de Babilònia, d'entremig de la iniquitat, que és la Babilònia espiritual.

15 Però, certament, així diu el Senyor, que la vostra fugida no sigui amb presses, sinó que totes les coses es preparin per endavant; i que el que surti no miri cap enrera, no sigui que li caigui al damunt una destrucció sobtada.

16 Pareu atenció i escolteu, oh habitants de la terra. Escolteu tots alhora, vosaltres, els èlders de la meva església, i sentiu la veu del Senyor; perquè ell crida a tothom, i mana a tots de tot arreu que es penedeixin.

17 Car, vet aquí, el Senyor Déu ha enviat l'àngel proclamant per enmig del cel: Prepareu les vies del Senyor i adreceu les seves sendes, perquè l'hora de la seva vinguda és a prop—

18 quan l'Anyell es posarà dempeus sobre el Mont de Sió, i amb ell, cent quaranta-quatre mil que porten escrit al front el nom del seu Pare.

19 Per tant, prepareu-vos per a la vinguda de l'Espòs; sortiu, sortiu a rebre'l.

20 Car, guaiteu, es posarà dempeus sobre el Mont de les Oliveres, i sobre l'oceà poderós, sí, el gran abisme, i sobre les illes del mar, i sobre la terra de Sió.

21 I farà ressonar la seva veu des de Sió, i parlarà des de Jerusalem, i la seva veu se sentirà entre tot poble.

22 I serà una veu com el so de moltes aigües, i com d'una gran tronada que enderrocarà les muntanyes, i no es trobaran les valls.

23 Manarà el gran abisme, i serà llençat cap als països del

nord, i les illes esdevindran una sola terra;

24 i la terra de Jerusalem i la terra de Sió tornaran al seu propi lloc, i aquesta terra serà com en els dies abans que fos dividida.

25 I el Senyor, àdhuc el Salvador, es posarà enmig del seu poble, i regnarà sobre tota carn.

26 I els qui estiguin als països del nord seran recordats pel Senyor, i els seus profetes sentiran la seva veu, i no es retindran per més temps; i donaran un cop a les roques, i el gel fluirà davant la seva presència.

27 I s'aixecarà una calçada enmig del gran abisme.

28 Els seus enemics els seran com a presa,

29 i als erms desolats brollaran pous d'aigües vives, i la terra resseca no tornarà a tenir set.

30 I portaran els seus tresors als fills d'Efraïm, els meus servents.

31 I els termes de les collades eternes tremolaran davant la seva presència.

32 I allí es postraran, i seran coronats de glòria, sí, a Sió, per la mà dels servents del Senyor, els fills d'Efraïm.

33 I s'ompliran de càntics d'una alegria sempiterna.

34 Vet aquí, aquesta és la benedicció del Déu etern sobre les tribus d'Israel, i la benedicció més rica sobre el cap d'Efraïm i els seus companys.

35 I també els de la tribu de Judà, després del seu dolor, seran purificats en santedat davant del Senyor, per a viure a la seva presència dia i nit, per sempre més.

36 I ara, certament diu el Senyor, a fi que es facin conèixer aquestes coses entre vosaltres, oh habitants de la terra, he enviat el meu àngel, tot volant per enmig del cel i portant l'evangeli sempitern, i ell ha aparegut a alguns i l'ha lliurat a l'home, i apareixerà a molts que viuen a la terra.

37 I aquest evangeli serà predicat a tota nació, tribu, llengua i poble.

38 I els servents de Déu sortiran, tot proclamant amb veu forta: Temeu Déu i glorifiqueulo, perquè ha arribat l'hora del seu judici;

39 i adoreu aquell que ha fet el cel, la terra, el mar i les fonts de les aigües,

40 tot invocant el nom del Senyor, dia i nit, i dient: Oh que fendeixis els cels, que baixessis, que les muntanyes es desfessin davant la teva presència!

41 I tindrà resposta damunt del seu cap, perquè la presència del Senyor serà com el foc candent que fa fondre, i com el foc que fa bullir l'aigua.

42 Oh Senyor, tu baixaràs per fer conèixer el teu nom als teus contraris, i totes les nacions tremolaran davant la teva presència,

43 quan facis coses que esglaien, coses que no esperen;

44 sí, quan baixis i les muntanyes es desfacin a la teva presència, trobaràs aquell que fa jubileu i obra rectament, el que es recorda de tu i de les teves vies.

45 Perquè des del començament del món els homes no han sentit, ni cap orella no ha sentit, ni cap ull ha vist mai, oh Déu, fora del teu, com en són de grans les coses que tens preparades per aquell que t'espera.

46 I es dirà: Qui és aquest que baixa de Déu en el cel amb les vestimentes tot tenyides; sí, des de regions desconegudes, tot revestit de robes esplèndides, avançant en la grandesa de la seva força?

47 I ell dirà: Sóc aquell que parlava amb rectitud, poderós per a salvar.

48 I les robes del Senyor seran vermelles, i les seves vestimentes com d'aquell que trepitja al cup.

49 I tan gran serà la glòria de la seva presència, que el sol amagarà la seva cara de vergonya, i la lluna retindrà la seva llum, i els estels seran llençats del seu lloc.

50 I se sentirà la seva veu: He trepitjat el cup tot sol, i he portat el judici damunt tot poble; i no hi havia ningú amb mi;

51 i els he aixafat en el meu furor i els he premsat en la meva ira, i m'he esquitxat les vestimentes amb la seva sang i en porto tacat tot el vestit; perquè aquest fou el dia de venjança que duia al cor.

52 I ara l'any dels meus redimits ha arribat; i faran esment de la tendra bondat del seu Senyor, i de tot el que ell ha conferit sobre ells d'acord amb la seva benvolença i segons la seva amorosa compassió, per sempre més.

53 Tots els seus sofriments, ell també els sofria. I l'àngel de la seva presència els salvava; i pel seu amor, i per la seva compassió, els redimia; els prenia en braços, els duia a coll tots els dies de l'antiguitat.

54 Sí, i també Enoc, i els qui estigueren amb ell; i els profetes que eren abans d'ell; i també Noè, i els qui eren abans d'ell; i Moisès també, i els qui eren abans d'ell;

55 i des de Moisès fins a Elies el profeta, i d'Elies el profeta a Joan, els quals foren amb Crist en la seva resurrecció, i els sants apòstols, amb Abraham, Isaac i Jacob, seran a la presència de l'Anyell.

56 I els sepulcres dels sants seran oberts; i en sortiran, i seran a la dreta de l'Anyell, quan es posi dempeus sobre el Mont de Sió i sobre la ciutat santa, la Nova Jerusalem; i entonaran el càntic de l'Anyell, dia i nit per sempre més.

57 I per aquest motiu, a fi que els homes poguessin ser fets participants de les glòries que els serien revelades, el Senyor envià la plenitud del seu evangeli, la seva aliança sempiterna, tot raonant amb senzillesa i simplicitat,

58 a fi de preparar els febles per aquelles coses que vénen a la terra, i per l'encàrrec del Senyor el dia en què els dèbils confondran els assenyats, i els menuts es faran nació forta, i dos faran fugir les seves desenes de milers.

59 I amb lo feble de la terra el Senyor batrà les nacions pel poder del seu Esperit.

60 I per aquest motiu es donaren aquests manaments; fou manat que es retinguessin del món el dia que eren donats, però ara han de sortir entre tota carn;

61 i tot això d'acord amb el parer i la voluntat del Senyor, que regna sobre tota carn.

62 I a aquell que es penedeixi i se santifiqui davant del Senyor, li será donada la vida eterna.

63 I sobre aquells que no paren atenció a la veu del Senyor s'acomplirà el que escriví el profeta Moisès, que serien exclosos d'entre el poble.

64 I també el que escriví el profeta Malaquies: Perquè vet aquí, vindrà el dia que cremarà com un forn, i tots els arrogants i tots aquells que fan maldat seran com a rostoll; i el dia que ve els cremarà, diu el Senyor de les Hosts, que no els en quedarà ni arrel ni branca.

65 Per tant, aquesta serà la resposta que el Senyor els donarà:

66 El dia que vaig venir als meus, cap de vosaltres no em va rebre, i fóreu foragitats.

67 Quan vaig cridar novament, ningú de vosaltres no em respongué; però, tot i així, el meu braç no quedà escurçat de cap manera, que no pogués redimir, ni el meu poder que no pogués alliberel meuar.

68 Vet aquí, amb la meva reprensió eixugo el mar. Faig dels rius un desert; els seus peixos es podreixen, i moren de set.

69 Revesteixo els cels amb negror i els cobreixo amb roba de sac.

70 I això tindreu de la meva mà: Us ajaureu amb dolor.

71 Vet aquí, guaiteu, que no hi ha ningú que us deslliuri, perquè no obeíreu la meva veu quan us vaig cridar des dels cels; no creguéreu els meus servents, i quan us foren enviats no els rebéreu.

72 Per consegüent, segellaren el testimoniatge, i lligaren la llei, i vosaltres fóreu lliurats a la tenebra.

73 Aquests se n'aniran a les tenebres d'afora, on és el plor, i el plany, i el cruixit de dents.

74 Vet aquí, el Senyor, el vostre Déu ho ha proferit. Amén.

SECCIÓ 134

Declaració de creença respecte a governs i lleis en general, adoptada pel vot unànime d'una assemblea general de l'Església, convocada a Kirtland, Ohio, el dia 17 d'agost de l'any 1835 (History of the Church, *2:247–249). Ocorregué en una reunió de dirigents de l'Església que s'havien reunit a fi d'estudiar les matèries proposades per a la primera edició de Doctrina i Aliances. En presentar aquesta declaració, li posaren el preàmbul següent: "Per tal que la nostra creença respecte als governs terrenals i les lleis en general no sigui mal interpretada ni malentesa,*

hem jutjat oportú de presentar al final d'aquesta obra la nostra opinió referent a la mateixa" (History of the Church, *2:247).*

1–4, Els governs han de preservar la llibertat de consciència i de culte; 5–8, Tothom ha de sostenir el seu govern, i mostrar respecte i deferència a la llei; 9–10, Les societats religioses no haurien d'exercir poders civils; 11–12, Els homes són justificats en defensar-se ells mateixos i la seva propietat.

CREIEM que els governs foren instituïts per Déu per a l'avantage de l'home, i que ell fa responsables als homes de les seves accions amb referència a aquells, tant en formular lleis com en administrar-les, per al bé i la seguretat de la societat.

2 Creiem que cap govern pot existir en pau, llevat que es facin i es mantinguin íntegres unes lleis que garanteixen a cada individu el lliure exercici de la consciència, el dret de tenir i de controlar propietats, i la protecció de la vida.

3 Creiem que en tot govern cal tenir oficials i jutges civils que facin complir les lleis del mateix, i que s'han d'esbrinar aquells que administraran la llei amb equitat i justícia, i de sostenir-los per la veu del poble, si és república, o per la voluntat del sobirà.

4 Creiem que la religió és instituïda per Déu; i que els homes són responsables davant d'ell, i només ell, pel seu exercici, a no ser que les seves opinions religioses els empenyin a infringir els drets i les llibertats d'altres persones; però, no creiem que la llei humana tingui dret a entremetre's en prescriure regles de culte per a lligar la consciència dels homes, ni a dictar normes de la devoció pública o privada; que el jutge civil ha de restringir el crim, però mai controlar la consciència; que ha de castigar el delicte, però mai suprimir la llibertat de l'ànima.

5 Creiem que tothom està obligat a sostenir i defensar els governs respectius dels països on viu, mentre les lleis dels esmentats governs els protegeixin en els seus drets inherents i inalienables; i que la sedició i la rebel·lió són impròpies de tot ciutadà així protegit, i han de ser castigades tal com correspon; i que tots els governs tenen el dret de decretar lleis que al seu judici estimin que garanteixen millor els interessos del poble; al mateix temps, però, de conservar sagrada la llibertat de consciència.

6 Creiem que tothom mereix el respecte de la seva posició, com governants i com jutges, col·locats com són per a la protecció dels innocents i el càstig dels culpables; i que tothom deu respecte i deferència a les lleis, ja que sense elles la pau i l'harmonia serien suplantades per l'anarquia i el terror; car, les lleis humanes són instituïdes per a l'exprés propòsit de reglamentar els nostres interessos com individus i com nacions, entre un home i l'altre; i les lleis divines,

donades del cel, de prescriure regles sobre els assumptes espirituals quant a la fe i l'adoració, i per ambdues l'home respondrà davant del seu Creador.

7 Creiem que els governants, estats i governs tenen el dret i l'obligació de decretar lleis per a la protecció de tot ciutadà en el lliure exercici de la seva creença religiosa; però no creiem que tinguin el dret, en justícia, de privar els ciutadans d'aquest privilegi, ni de proscriure'ls per les seves opinions, mentre demostrin una consideració i una reverència per les lleis, i que aquestes opinions religioses no donin justificació a la sedició ni la conspiració.

8 Creiem que la comissió d'un crim s'ha de castigar d'acord amb la natura de l'ofensa; que l'homicidi, la traició, el robatori, el furt i la violació de la pau en general, en tots els respectes, han d'ésser castigats d'acord amb la seva criminalitat i la seva tendència de maldat entre els homes, per les lleis d'aquell govern on s'hagi comès l'ofensa; i que en bé de la pau i tranquil·litat públiques, tots els homes han de fer un pas cap endavant i utilitzar la seva facultat en portar a càstic aquells que transgredeixin bones lleis.

9 No creiem que sigui correcte barrejar influències religioses amb el govern civil, amb el qual es promogui una sola societat religiosa, mentre que una altra quedi limitada en els seus privilegis espirituals, i es neguin als seus membres els seus drets individuals com ciutadans.

10 Creiem que tota societat religiosa té dret de posar disciplina als seus membres per la seva conducta desordenada, segons els estatuts i reglaments d'aquestes societats, si aquests tractes són per a la germanor i la bona fama del membre; però no creiem que cap societat religiosa tingui l'autoritat de jutjar els homes sobre el dret de propietat o de vida, ni de treure'ls els béns d'aquest món, o de fer-los perillar de vida o de cos, o infligir-los cap càstig físic. Únicament poden excomunicar-los de la seva societat, i retirar d'ells la seva germanor.

11 Creiem que els homes han de recórrer a la llei civil per a la reparació de totes les injustícies i els greuges, en casos en què s'hagi infligit un atropellament personal o s'hagin infringit els drets de propietat o de caràcter, onsevulga que existeixin lleis que protegeixen els mateixos; però creiem que tots els homes queden justificats en defensar-se ells mateixos, els seus amics, les seves propietats, i el govern, d'atacs il·lícits i d'usurpacions de qualsevol persona en temps d'exigència, quan no sigui possible en el moment d'apel·lar a les lleis i de rebre'n un alleujament.

12 Creiem que és correcte predicar l'evangeli a les nacions de la terra i advertir els justos que se salvin de la corrupció del món; però no creiem que sigui propi d'intervenir amb els es-

claus, ni predicar-los l'evangeli o batejar-los contra la voluntat i el desig dels seus amos, ni immiscir-nos amb ells o influir-los en el més mínim per tal que estiguin descontents amb la seva situació en aquesta vida, i així posar en perill la vida dels homes; creiem que tal intervenció és il·lícita i injusta, i perilla la pau de tot govern que permeti l'esclavitud dels éssers humans.

SECCIÓ 135

*El martiri de Josep Smith el Profeta i del seu germà, Hyrum Smith el Patriarca, a Carthage, Illinois, el dia 27 de juny de l'any 1844 (*History of the Church, *6:629–631). Aquest document fou escrit per l'èlder John Taylor del Concili dels Dotze, qui era testimoni dels esdeveniments.*

1–2, Josep i Hyrum són martiritzats a la presó de Carthage; 3, Es declara la posició preeminent del Profeta; 4–7, La sang innocent d'ells dóna testimoni de la veracitat i natura divina de l'obra.

EN segellar el testimoniatge d'aquest llibre i del Llibre de Mormó, fem anunci del martiri de Josep Smith el Profeta, i de Hyrum Smith el Patriarca. Foren agredits a trets a la presó de Carthage, el dia 27 de juny de l'any 1844, cap a les cinc de la tarda, per una turba armada, amb les cares pintades de negre, d'entre cent cinquanta i duescentes persones. Hyrum rebé els primers trets i caigué, exclamant tranquil·lament: *Sóc home mort!* Josep saltà per la finestra i quedà mort a trets al moment, tot exclamant: *Oh Senyor, Déu meu!* A tots dos els dispararen després de morts, d'una manera brutal, i cada un rebé quatre trets.

2 John Taylor i Willard Richards, dos membres dels Dotze, eren els únics que els acompanyaven a l'habitació en el moment; aquell quedà ferit amb quatre trets d'una manera bestial, però ja s'ha restablert; aquest, mitjançant la providència de Déu, escapà sense cap forat a la roba.

3 Josep Smith, el Profeta i Vident del Senyor, ha fet més, fora de Jesús mateix, per a la salvació dels homes d'aquest món, que qualsevol altre que hagi viscut sobre ell. En el breu espai de vint anys ha tret a la llum el Llibre de Mormó, el qual traduí pel do i poder de Déu, i l'ha fet publicar en dos continents; ha enviat la plenitud de l'evangeli sempitern, continguda en el llibre, als quatre cantons de la terra; ha fet sortir les revelacions i els manaments que componen aquest llibre de Doctrina i Aliances, així com de molts altres savis documents i instruccions per al benefici dels fills dels homes; ha fet aplegar molts milers dels Sants dels Darrers Dies; ha fundat una gran ciutat, i ha deixat una fama i un renom que no es pot derruir. Visqué gran i morí gran a

la vista de Déu i del seu poble; i igual com la part més gran dels ungits del Senyor dels temps antics, ha segellat la seva missió i les seves obres amb la pròpia sang; i així també ha fet el seu germà Hyrum. En vida no foren dividits, i en la mort no quedaren separats!

4 En marxar Josep cap a Carthage, per a lliurar-se als suposats requisits de la llei, dos o tres dies abans del seu assassinat, digué: "Me'n vaig com un anyell a l'escorxador, però em sento tan serè com un matí d'estiu; tinc la consciència lliure d'ofenses vers Déu i vers tots els homes. Moriré Innocent, I Encara Es Dirà De Mi: Fou Assassinat A Sang Freda." Aquell mateix matí, Hyrum, després d'haver-se preparat per anar-se'n—a la matança, diguéssim? sí, perquè així fou—llegí el següent verset, quasi al final del capítol dotzè d'Éter, del Llibre de Mormó, i hi doblegà la punta del full:

5 *I succeí que vaig fer oració al Senyor que donés als gentils gràcia perquè tinguessin caritat. I s'esdevingué que el Senyor em digué: Si no tenen caritat, no t'importa a tu; tu has estat fidel. Per tant, les teves vestidures són netes. I perquè has vist la teva feblesa, seràs fet fort, fins a seure't al lloc que t'he preparat a les mansions del meu Pare. I ara. . . m'acomiado dels gentils, sí, i també dels meus germans, els quals estimo, fins que ens trobarem davant el tribunal de Crist, on tothom sabrà que les meves vestidures no s'han tacat amb la vostra sang.* Els testadors ara s'han mort, i el seu testament està en vigor.

6 Hyrum Smith complí quaranta-quatre anys el mes de febrer de l'any 1844, i Josep Smith complí trenta-vuit el desembre de l'any 1843; i des d'ara endavant els seus noms seran comptats entre els màrtirs de la religió; i el lector de tota nació es recordarà que el Llibre de Mormó, i aquest llibre de Doctrina i Aliances de l'església, costaren la millor sang del segle dinou, a fer-los sortir per a la salvació d'un món arruïnat; i que si el foc pot socarrar l'arbre verd per a la glòria de Déu, quan fàcil no serà cremar els arbres secs, a fi de purificar la vinya de tota corrupció! Visqueren per la glòria; moriren per la glòria, i la glòria és el seu guardó etern. D'una època a l'altra els seus noms seran transmesos a la posteritat com joies per als santificats.

7 Foren innocents de qualsevol crim, com tantes vegades s'havia comprovat abans, i únicament quedaren empresonats per la conspiració de traidors i impius, i la seva *sang innocent* vessada al terra de la presó de Carthage és un ample segell afegit al "Mormonisme" que cap tribunal del món no pot rebutjar; i la seva *sang innocent* sobre l'escut de l'Estat d'Illinois, junt amb la paraula violada de l'Estat, donada en penyora pel seu governador, és un testimoniatge de la veritat de l'evangeli sempitern que el món sencer no pot impugnar; i la seva *sang innocent* sobre la senyera de la

llibertat i sobre la *carta magna* dels Estats Units servirà d'ambaixador de la religió de Jesucrist que tocarà el cor dels homes honrats de tota nació; i la seva *sang innocent*, junt amb la sang innocent de tots els màrtirs dessota l'altar, com veié l'apòstol Joan, clamarà al Senyor de les Hosts fins que ell vingui a venjar aquesta sang sobre la terra. Amén.

SECCIÓ 136

*La paraula i voluntat del Senyor, donada mitjançant el president Brigham Young, a l'Allotjament d'Hivern (Winter Quarters) del Campament d'Israel, a la nació dels indis Omaha, sobre els marges occidentals del riu Missouri, prop de Council Bluffs, Iowa (*Journal History of the Church, *[Crònica de l'Església], amb data del dia 14 de gener de l'any 1847).*

1–16, S'explica com s'ha d'organitzar el Campament d'Israel per a l'emigració cap a l'oest; 17–27, Els sants reben el manament de viure d'acord amb diverses normes de l'evangeli; 28–33, Els sants han de cantar, ballar, orar, i aprendre la saviesa; 34–42, Cal que es doni la mort als profetes a fi que siguin honorats, i que els impius siguin condemnats.

LA paraula i voluntat del Senyor respecte al Campament d'Israel en el seu viatge cap a l'oest:

2 Que tot el poble de l'Església de Jesucrist dels Sants dels Darrers Dies, i els que viatgen amb ells, s'organitzin en companyies, amb una aliança i promesa de guardar tots els manaments i estatuts del Senyor, el nostre Déu.

3 Que siguin organitzades les companyies amb capitans de cent, capitans de cinquanta, i capitans de deu, amb un president i els seus dos consellers al capdavant, sota la direcció dels Dotze Apòstols.

4 I aquesta serà la nostra aliança: Caminarem en totes les ordenances del Senyor.

5 Que cada companyia es proveeixi amb tot el que pugui de tirs d'animals, carros, queviures, roba, i d'altres coses necessàries per al viatge.

6 Un cop que les companyies quedin organitzades, que vagin endavant amb totes les forces a fer preparacions per als qui romandran.

7 Que cada companyia, amb els seus capitans i presidents, determini quantes persones podran anar-se'n la primavera que ve; aleshores, que escullin un nombre suficient d'homes forts i hàbils per a portar tirs d'animals, llavors i eines d'agricultura, i que vagin com una vanguàrdia, i preparin la sembrada de la primavera.

8 Que cada companyia ajudi en parts iguals, segons la vàlua de les seves possessions, en emportar-se els pobres, les vídues, els orfes, i les famílies d'aquells que han ingressat a l'exèrcit, a

fi que els clams de les vídues i els orfes no arribin a les orelles del Senyor contra aquest poble.

9 Que cada companyia prepari cases, i terrenys per al cultiu de gra, per aquells que han de romandre aquesta temporada; i aquesta és la voluntat del Senyor pel que fa al seu poble.

10 Que cadascú faci servir tota la seva influència i els seus béns en traslladar aquest poble al lloc on el Senyor establirà una estaca de Sió.

11 I si feu això amb un cor pur, i amb tota fidelitat, sereu beneïts; sereu beneïts en els vostres ramats, i en les vostres cledes, i en els vostres camps, i les vostres cases i les vostres famílies.

12 Que els meus servents Ezra T. Benson i Erastus Snow organitzin una companyia.

13 I que els meus servents Orson Pratt i Wilford Woodruff organitzin una companyia.

14 També, que els meus servents Amasa Lyman i George A. Smith organitzin una companyia.

15 I que es nomenin presidents, i capitans de cent, de cinquanta, i de deu.

16 I que surtin els meus servents que han estat nomenats, i ensenyin això, la meva voluntat, als sants, perquè estiguin preparats per a anar-se'n a una terra de pau.

17 Aneu pel vostre camí i feu el que us he dit, i no tingueu por dels vostres enemics, perquè no tindran poder de detenir la meva obra.

18 Sió serà redimida en el meu propi i degut temps.

19 I si qualsevol home prova d'enlairar-se i no busca el meu consell, no tindrà poder, i la seva neciesa es posarà de manifest.

20 Busqueu; i guardeu totes les vostres promeses l'un a l'altre; i no cobegeu el que és del vostre germà.

21 Guardeu-vos del pecat de prendre el nom del Senyor en va, perquè jo sóc el vostre Senyor, el vostre Déu, el Déu dels vostres pares, el Déu d'Abraham i d'Isaac i de Jacob.

22 Sóc el qui vaig conduir els fills d'Israel de la terra d'Egipte; i el meu braç s'ha estès en els darrers dies per a salvar el meu poble Israel.

23 Deixeu de barallar-vos els uns amb els altres. Deixeu de parlar malament l'un de l'altre.

24 Deixeu d'ésser ebris; i que les vostres paraules condueixin a edificar-vos l'un a l'altre.

25 Si manlleves al teu veí, li tornaràs el que li has manllevat; i si no pots tornar-li, vés de seguida i diga-l'hi, no sigui que et condemni.

26 Si trobes allò que el teu veí ha perdut, esbrinaràs amb diligència fins que puguis lliurar-l'hi novament.

27 T'afanyaràs en guardar el que tinguis, per tal que siguis majordom savi; perquè és do gratuït del Senyor, el teu Déu, i tu n'ets el seu majordom.

28 Si et sents alegre, dóna lloances al Senyor amb càntics,

amb música, amb ball i amb una oració de lloança i acció de gràcies.

29 Si et sents trist, clama al Senyor, el teu Déu, tot suplicant que la teva ànima s'alegri.

30 No tinguis por dels teus enemics, perquè els tinc a les meves mans, i faré amb ells el que vulgui.

31 El meu poble ha d'ésser provat en totes les coses, a fi que sigui preparat per a rebre la glòria que li tinc guardada, la qual és la glòria de Sió; i aquell que no suporti la correcció, no és digne del meu regne.

32 Que el qui és ignorant aprengui saviesa, tot humiliantse i invocant el Senyor, el seu Déu, per tal que quedin desclosos els seus ulls perquè vegi, i les seves orelles perquè senti;

33 car el meu Esperit és enviat al món a fi d'il·luminar els humils i contrits, i per a condemna dels impius.

34 Els vostres germans han rebutjat tant vosaltres com el vostre testimoniatge, i la nació mateixa us ha expulsat.

35 I ara ve el dia de les seves desgràcies, àdhuc els dies de dolor, com la dona que va de part; i les seves afliccions seran grans, tret que es penedeixin aviat, sí, molt aviat.

36 Perquè donaren mort als profetes i a aquells que els foren enviats; i vessaren la sang innocent que ara crida des de la terra contra ells.

37 Així doncs, no us meravelleu d'aquestes coses, perquè encara no sou purs; no podeu suportar la meva glòria encara; però la contemplareu si sou fidels en guardar totes les meves paraules que us he donat, des dels dies d'Adam fins a Abraham, d'Abraham fins a Moisès, de Moisès fins a Jesús i els seus apòstols, i de Jesús i els seus apòstols fins a Josep Smith, al qual vaig cridar a través dels meus àngels, els meus servents ministrants, i per la meva pròpia veu des dels cels, a fi de fer sorgir la meva obra;

38 i ell ha posat el seu fonament, i fou fidel, i jo el vaig prendre per a mi.

39 Molts s'han meravellat a causa de la seva mort; però calia que segellés el seu testimoni amb la seva sang, a fi que fos tingut en honor, i que els impius fossin condemnats.

40 Què, no us he alliberat dels vostres enemics, tret d'ell que he deixat com testimoni del meu nom?

41 Ara, doncs, pareu atenció, oh poble de la meva església, i vosaltres, els èlders, escolteu tots plegats: Heu rebut el meu regne.

42 Sigueu diligents en guardar tots els meus manaments, no sigui que els judicis us caiguin al damunt, i us defalleixi la fe, i els vostres enemics triomfin sobre vosaltres. De moment, això és tot. Amén i amén.

SECCIÓ 137

*Una visió donada a Josep Smith el Profeta, al temple de Kirtland, Ohio, el dia 21 de gener de l'any 1836 (*History of the Church, *2:380–381). Ocorregué mentre s'administraven les ordenances de la investidura, fins al punt que havien estat revelades llavors.*

1–6, El Profeta veu el seu germà Alvin al regne celestial; 7–9, La doctrina de la salvació pels morts és revelada; 10, Tots els nens se salvaran en el regne celestial.

ENS restaren desclosos els cels, i vaig veure el regne celestial de Déu i la seva glòria, si en el cos, o fora d'ell, no ho puc dir.

2 Vaig veure la bellesa transcendent de la porta per la qual entraran els hereus d'aquell regne, que era semblant a flames circumdants de foc;

3 també vaig veure el tron refulgent de Déu, sobre el qual estaven asseguts el Pare i el Fill.

4 Vaig veure els formosos carrers d'aquell regne, que semblaven estar enrajolats d'or.

5 Vaig veure el nostre pare Adam, i Abraham, i el meu pare i la meva mare, i el meu germà Alvin, que fa molt de temps que es morí;

6 i em vaig meravellar que ell hagués obtingut una herència en aquell regne, vist que havia sortit d'aquesta vida abans que el Senyor hagués posat la mà per a aplegar Israel per segona vegada, i no havia estat batejat per a la remissió dels pecats.

7 Aleshores em parlà la veu del Senyor, dient: Tots aquells que han mort sense el coneixement d'aquest evangeli, els quals l'haguessin rebut si se'ls hagués permès de romandre, seran hereus del regne celestial de Déu;

8 també tots els qui des d'ara en endavant morin sense tenir-ne coneixement, que l'haurien rebut de tot cor, seran hereus d'aquell regne;

9 perquè jo, el Senyor, jutjaré tothom segons les seves obres, d'acord amb el desig del seu cor.

10 I també vaig veure que tots els nens que moren abans d'arribar a l'edat de responsabilitat se salven en el regne celestial.

SECCIÓ 138

Una visió donada al president Joseph F. Smith, a Salt Lake City, Utah, el dia 3 d'octubre de l'any 1918. En el seu primer discurs en inaugurar la Conferència General Semiannual 89 de l'Església, el 4 d'octubre de l'any 1918, el president Smith declarà que havia rebut diverses comunicacions divines durant els mesos anteriors. Una d'aquestes, que era de la visita del Salvador entre els esperits dels morts, mentre el seu cos encara jeia a la tomba, el president Smith l'havia rebuda el dia anterior. Acabada la

conferència, la inscriviren de seguida, i el dia 31 d'octubre de l'any 1918, fou presentada als consellers de la Primera Presidència, al Concili dels Dotze, i al Patriarca, i acceptada pel vot unànime de tots ells.

1–10, El president Joseph F. Smith medita sobre els escrits de l'apòstol Pere, i de la visita del nostre Senyor al món dels esperits; 11–24, El president Smith veu els morts justos reunits al paradís, i el ministeri de Crist entre ells; 25–37, Veu com fou organitzada la predicació de l'evangeli entre els esperits; 38–52, Veu Adam i Eva, i molts dels sants profetes al món dels esperits, els quals consideraven com una esclavitud el seu estat d'esperit abans de ressuscitar; 53–60, Els morts justos d'avui continuen el seu treball al món dels esperits.

EL dia tres d'octubre de l'any mil nou-cents divuit, em trobava assegut a la meva habitació tot meditant sobre les escriptures,

2 i reflexionant el gran sacrifici expiatori que el Fill de Déu féu per la redempció del món;

3 i l'amor tan gran i meravellós manifestat pel Pare i el Fill en la vinguda del Redemptor al món,

4 a fi que mitjançant la seva expiació i l'obediència als principis de l'evangeli, el gènere humà podria salvar-se.

5 Mentre m'ocupava així, la ment tornà als escrits de l'apòstol Pere als sants de l'església primitiva escampats pel Pont, Galàcia, Capadòcia i altres parts de l'Asia, on havia estat predicat l'evangeli després de la crucifixió del Senyor.

6 Vaig obrir la Bíblia i vaig llegir els capítols tercer i quart de la primera epístola de Pere, i en llegir-los m'impressionaren molt, més que en cap altra ocasió, els versets següents:

7 "També el Crist va patir una vegada a causa dels pecats, just pels injustos, a fi de portar-nos a Déu; mort en la carn, però vivificat en l'esperit.

8 "En el qual també anà a predicar als esperits que estaven empresonats,

9 "a aquells que en altre temps havien estat desobedients, quan en els dies de Noè la paciència de Déu s'allargava, llavors de la construcció de l'arca, en la qual uns pocs, és a dir, vuit persones, foren salvades per l'aigua." (1 Pere 3:18–20.)

10 "És per això que fins als morts ha estat anunciat l'evangeli, a fi que, jutjats segons els homes en la carn, visquin segons Déu en l'esperit." (1 Pere 4:6.)

11 Mentre meditava aquestes coses que són escrites, els ulls del meu enteniment quedaren desclosos, i l'Esperit del Senyor reposà sobre mi, i vaig veure les hosts dels morts, tant els petits com els grans.

12 I es trobaven en un sol indret hosts innumerables dels esperits dels justos, els quals havien estat fidels en el testimoniatge de Jesús mentre estaven en la vida mortal,

13 i que havien fet sacrifici a semblança del gran sacrifici del Fill de Déu, i havien patit tribulacions en nom del seu Redemptor.

14 Tots aquests havien sortit de la vida mortal, ferms en l'esperança d'una resurrecció gloriosa, mitjançant la gràcia de Déu el Pare i del seu Fill Unigènit, Jesucrist.

15 Vaig veure que s'omplien de goig i de joia, i s'alegraven tots a l'una perquè el dia del seu alliberament ja era a prop.

16 Es trobaven reunits tot esperant l'arribada del Fill de Déu al món dels esperits, per a declarar-los la seva redempció dels lligams de la mort.

17 La seva pols adormida era a punt per a restaurar-se a la seva forma perfecta, cada os al seu os, amb els tendons i la carn al damunt, l'esperit i el cos ajuntats per no quedar separats mai més, a fi que poguessin rebre una plenitud de joia.

18 Mentre aquesta gran multitud esperava i conversava, tot alegrant-se en l'hora del seu alliberament de les cadenes de la mort, el Fill de Déu aparegué i els declarà la llibertat als captius que havien estat fidels;

19 i allí els predicà l'evangeli sempitern, la doctrina de la resurrecció i de la redempció de la humanitat de la caiguda, i dels pecats individuals sota condicions del penediment.

20 Però no anà fins als malvats, i entre els impius i els impenitents que s'havien profanat mentre vivien en la carn no alçà la veu;

21 ni tampoc fruïren de la seva presència ni contemplaren la seva faç els rebels que rebutjaren els testimoniatges i les advertències dels profetes antics.

22 On es trobaren aquests, regnaven les tenebres, però entre els justos hi havia pau;

23 i els sants s'alegraren de la seva redempció, i doblegaren el genoll i reconeixeren el Fill de Déu com el seu Redemptor i Llibertador de la mort i les cadenes de l'infern.

24 Els seus semblants brillaven, i el resplandor de la presència del Senyor els reposava a sobre, i entonaren lloances al seu nom sant.

25 Em vaig meravellar, perquè sabia que el Salvador havia passat uns tres anys en el seu ministeri entre els jueus i els de la casa d'Israel, tot cercant d'ensenyar-los l'evangeli etern i de cridar-los al penediment,

26 i tot i així, amb tots els seus prodigis i miracles, i el proclamar de la veritat amb gran poder i autoritat, foren pocs els qui escoltaren la seva veu i s'alegraren de la seva presència, i que reberen salvació de les seves mans.

27 Però el seu ministeri entre aquells que havien mort es limità al breu temps que passà entre la crucifixió i la seva resurrecció,

28 i em meravellava de les paraules de Pere, quan deia que el Fill de Déu predicà als esperits empresonats, els quals en altre temps havien estat des-

obedients, quan s'allargava la paciència de Déu en els dies de Noè, i com li fou possible predicar a aquells esperits i executar l'obra necessària entre ells en tant breu temps.

29 I mentre em preguntava, se m'obriren els ulls, i el meu enteniment es vivificà, i vaig adonar-me que el Senyor no anà en persona entre els impius i els desobedients que havien rebutjat la veritat, a fi d'instruir-los,

30 sinó que d'entre els justos organitzà les seves forces i nomenà missatgers revestits de poder i autoritat, i els comissionà a fi d'anar i portar la llum de l'evangeli als qui es trobaven en tenebres, àdhuc a tots els esperits dels homes; i així fou predicat l'evangeli als morts;

31 i els missatgers escollits s'anaren tot declarant el dia de gràcia del Senyor i proclamant la llibertat als captius que estaven lligats, inclús a tots els que volien penedir-se dels pecats i rebre l'evangeli.

32 Així fou predicat l'evangeli a aquells que havien mort en el pecat, sense un coneixement de la veritat, o en transgressió, per haver rebutjat els profetes.

33 A aquests els foren ensenyats la fe en Déu, el penediment del pecat, el baptisme vicari per a la remissió dels pecats, el do de l'Esperit Sant per la imposició de les mans,

34 i tots els altres principis de l'evangeli que els calia conèixer, a fi d'habilitar-los perquè fossin jutjats segons els homes en la carn, però vivificats segons Déu en l'esperit.

35 I així es feia saber entre els morts, tant els petits com els grans, l'injust com el fidel, que la redempció s'havia efectuat mitjançant el sacrifici del Fill de Déu sobre la creu.

36 D'aquesta manera es féu saber com el nostre Redemptor passà el seu temps durant la seva estada al món dels esperits, donant instrucció i preparant els esperits fidels dels profetes que havien testificat d'ell en la carn,

37 per tal que portessin el missatge de la redempció a tots els morts, als quals ell no podia anar personalment per la seva rebel·lia i transgressió, a fi que aquests, a través del ministeri dels seus servents, també sentissin les seves paraules.

38 Entre els grans i poderosos que es trobaven reunits en aquella gran congregació de justos, hi havia el nostre pare Adam, l'Ancià de Dies i pare de tots,

39 i la nostra gloriosa mare Eva, amb moltes de les seves filles fidels, les quals havien viscut a través de les èpoques i havien adorat el Déu vertader i vivent;

40 Abel, el primer màrtir, hi era, i el seu germà Set, un dels poderosos, el qui era a la imatge mateixa del seu pare Adam.

41 Noè, que advertí del diluvi; Sem, el gran summe sacerdot; Abraham, el pare dels fidels; Isaac, Jacob, i Moisès, el gran legislador d'Israel;

42 i Isaïes, el qui declarà per

profecia que el Redemptor fou ungit a embenar els cors destrossats, a anunciar la llibertat als captius, i l'obriment de la presó als que estaven lligats, tots aquests també hi eren.

43 A més, Ezequiel, a qui es mostrà en visió la gran vall d'ossos secs, que havien de ser revestits de carn i sortir novament en la resurrecció dels morts com ànimes vivents;

44 Daniel, el qui prevéu i predigué l'establiment del regne de Déu en els darrers dies, que mai més no seria destruït o lliurat a cap altre poble;

45 Elies, el qui fou amb Moisès al Mont de la Transfiguració;

46 i Malaquies—el profeta que testificà de la vinguda d'Elies el profeta, del qual Moroni també parlà al profeta Josep Smith, tot declarant que hauria de venir abans que arribi el dia gran i temible del Senyor—també hi eren.

47 Elies el profeta havia de plantar al cor dels fills les promeses fetes als seus pares,

48 presagiant la gran obra que es faria en els temples del Senyor en la dispensació de la plenitud dels temps per a la redempció dels morts, i el segellament dels fills als seus pares, no fora que la terra sencera quedés ferida amb maledicció i devastada totalment a la seva vinguda.

49 Tots aquests i molts d'altres, fins i tot els profetes que visqueren entre els nefites i testificaren de la vinguda del Fill de Déu, s'associaven al mig d'aquest gran aplec, tot esperant el seu alliberament,

50 ja que els morts havien considerat la llarga separació dels seus esperits dels seus cossos com una esclavitud.

51 A aquests el Senyor els instruí, i els donà poder de sortir, tan aviat com ell hagués ressuscitat dels morts, i d'entrar al regne del seu Pare, i ésser-hi coronats d'immortalitat i vida eterna.

52 I de continuar les seves obres des d'aleshores endavant, com el Senyor havia promès, i ser partícips de totes les benediccions que es guardaven en reserva per a aquells que l'estimen.

53 El profeta Josep Smith i el meu pare, Hyrum Smith, i Brigham Young, John Taylor, Wilford Woodruff i altres esperits escollits que es tenien en reserva per a néixer en la plenitud dels temps, per tal de participar en posar els fonaments de la gran obra dels darrers dies,

54 inclús la construcció de temples i la realització en ells d'ordenances per a la redempció dels morts—tots ells també hi eren al món dels esperits.

55 Em vaig fixar que ells també eren entre els nobles i grans que foren escollits en el començament per a ésser governants a l'Església de Déu.

56 Encara abans de néixer, ells, entre molts d'altres, reberen les seves primeres lliçons al món dels esperits, i foren preparats per a sortir en el degut temps del Senyor i treballar a la

seva vinya en bé de la salvació de les ànimes dels homes.

57 Vaig veure que els èlders fidels d'aquesta dispensació, quan surten de la vida mortal, continuen els seus treballs en la predicació de l'evangeli del penediment i de la redempció, mitjançant el sacrifici del Fill Unigènit de Déu, entre aquells que són a les tenebres i sota l'esclavitud del pecat en el gran món dels esperits dels morts.

58 Els morts que es penedeixen seran redimits, mitjançant l'obediència a les ordenances de la casa de Déu,

59 i després que hagin pagat la pena de les seves transgressions i hagin estat rentats tot nets, rebran la recompensa segons les seves obres, perquè són hereus de la salvació.

60 Així fou la visió de la redempció dels morts que em fou revelada, i jo en dono testimoni, i sé que aquest testimoniatge és veritable, mitjançant la benedicció del nostre Senyor i Salvador, Jesucrist. Així sigui. Amén.

DECLARACIÓ OFICIAL—1

A Qui Correspongui:

S'han despatxat comunicats de premsa des de Salt Lake City, amb objectius polítics, els quals han tingut una distribució extensa, que declaren que la Comissió d'Utah, en un recent report al Secretari de l'Interior, allega que encara s'estan solemnitzant matrimonis plurals, i que quaranta o més d'aquests matrimonis s'han contractat a Utah des del mes del juny passat o durant l'any anterior, i també que els dirigents de l'Església, en discursos públics, han ensenyat, fomentat i instat que es continuï amb la pràctica de la poligàmia—

Per tant, jo, com President de l'Església de Jesucrist dels Sants dels Darrers Dies, a través de la present, declaro de la manera més solemne que aquestes acusacions són falses. No estem ensenyant la poligàmia ni el matrimoni plural, ni permetem que persona alguna entri en la seva pràctica, i nego que s'hagin solemnitzat quaranta o qualsevol altre nombre de matrimonis plurals durant el temps esmentat, als nostres temples o a qualsevol altre lloc del territori.

S'ha informat d'un cas, en el qual les parts allèguen que el seu matrimoni fou efectuat dins la Casa de les Investidures a Salt Lake City, a la primavera de l'any 1889, però no m'ha estat possible esbrinar qui oficià en la cerimònia; allò que fou fet en aquest cas fou efectuat sense el meu coneixement. Com a conseqüència d'aquest suposat esdeveniment, la Casa de les Investidures fou derruïda de seguida, per les meves instruccions.

Com que el Congrés ha decretat lleis que prohibeixen el matrimoni plural, les quals la Cort Suprema ha jutjat constitucionals, jo, per la present, declaro la meva intenció de subjectar-me a aquestes lleis, i d'utilitzar la meva influència en els membres de l'Església que presideixo perquè facin igual.

No hi ha res en els meus ensenyaments a l'Església, ni en els dels meus col·legues, presentats a l'Església durant el temps ja esmentat, que pugui adduir-se per mitjans de la raó, a inculcar o fomentar la poligàmia; i quan un èlder de l'Església ha emprat un llenguatge que semblava donar a entendre tals ensenyaments, se l'ha reprès a l'acte. I ara, declaro públicament que el meu consell als Sants dels Darrers Dies és de deixar de contraure qualsevol matrimoni prohibit per la llei del país.

WILFORD WOODRUFF
President de l'Església de Jesucrist
dels Sants dels Darrers Dies.

El president Lorenzo Snow presentà el següent:

"Proposo que, reconeixent Wilford Woodruff com a President de l'Església de Jesucrist dels Sants dels Darrers Dies, i l'únic home sobre la terra que en l'actualitat té les claus de les ordenances de segellar, el considerem plenament autoritzat, en virtut de la seva posició, per a expedir el Manifest que s'ha llegit a la nostra presència, el qual porta la data del 24 de setembre de l'any 1890; i que com a església, convocada en Conferència General, acceptem la seva declaració respecte als matrimonis plurals com autoritzada i obligatòria."

El vot a favor de la proposició anterior fou unànime.

Salt Lake City, Utah, al 6 d'octubre de l'any 1890.

EXTRACTES DE TRES SERMONS DEL PRESIDENT WILFORD WOODRUFF REFERENTS AL MANIFEST

El Senyor mai no em permetrà a mi ni a cap altre que ocupi el lloc de President d'aquesta Església, que us porti per mal camí. No és part del programa. No és del parer de Déu. Si jo provés de fer-ho, el Senyor em trauria del meu lloc, i així ho farà amb qualsevol altre que provi de desencaminar els fills dels homes dels

oracles de Déu i de la seva obligació. (Conferència General Semianual 61 de l'Església, del dilluns, 6 d'octubre, de l'any 1890, Salt Lake City, Utah. Reportatge del *Deseret Evening News*, de l'11 d'octubre del 1890, pàg. 2.)

No importa qui és que visqui o qui es mori, o qui sigui cridat per a dirigir aquesta Església; han de dirigir-la per la inspiració del Déu Totpoderós. Si no ho fan així, no ho podran fer de cap manera. . . .

Últimament he tingut algunes revelacions, les quals per a mi han tingut molta importància, i us diré el que m'ha dit el Senyor. Permeteu que us recordi del que es diu el Manifest. . . .

El Senyor m'ha dit que faci una pregunta als Sants dels Darrers Dies, i també m'ha dit que si paren atenció al que els dic, i responen a la pregunta que els poso, per l'Esperit i el poder de Déu, tots contestaran de la mateixa manera, i tots creuran igual respecte a aquest assumpte.

La pregunta és aquesta: Quin curs és el més prudent perquè el prossegueixin els Sants dels Darrers Dies—de continuar provant de practicar el matrimoni plural, amb les lleis de la nació totes en contra, i l'oposició de seixanta milions de persones, i a costa de veure la confiscació i la pèrdua de tots els temples, i de veure aturada tota l'obra de les ordenances que s'hi fan, tant pels vius com pels morts, i de veure empresonats als de la Primera Presidència i als Dotze, i als caps de família de l'Església, i la confiscació de la propietat personal del poble (i qualsevol d'aquestes coses aturaria la pràctica); o, després de fer i de sofrir tot el que hem passat per la nostra adhesió a aquest principi, d'abandonar la pràctica i sotmetre-nos a la llei, i en fer-ho, de permetre que els Profetes, els Apòstols i els caps de família romanguin a casa, a fi de poder instruir el poble i tenir cura dels deures de l'Església, i també de deixar els temples en mans dels sants perquè tinguessin cura de les ordenances de l'Evangeli, tant per als vius com per als morts?

El Senyor em mostrà en visió i per revelació exactament el que passaria si no posàvem fi a aquesta pràctica. Si no ho haguéssim fet, no hauríeu tingut cap ús per . . .qualsevol dels homes d'aquest temple de Logan, perquè totes les ordenances haurien estat aturades a tota la terra de Sió. Hauria regnat la confusió per tot Israel, i molts homes serien a la presó. Aquest problema hauria passat a tota l'Església, i hauríem estat compel·lits a aturar-ne la pràctica. Ara, la pregunta és, si cal aturar-ho d'aquesta manera, o de la manera que el Senyor ens ha manifestat, i de deixar com homes lliures els nostres Profetes i Apòstols i caps de família, i de deixar els temples en mans del poble, a fi que els morts fossin redimits. Molts d'ells ja han quedat deslliurats de la presó en el món dels esperits, degut a aquest poble, i hem de continuar el treball o bé aturar-lo? Aquesta és la pregunta que poso davant dels Sants dels Darrers Dies. Vosaltres mateixos heu de decidir. Vull que hi doneu resposta vosaltres mateixos. Jo no ho faré; però us dic que això és exactament la condició en què hauríem estat si nosaltres com a poble no haguéssim pres el curs que hem escollit.

. . .Vaig veure exactament el que ens hauria passat si no haguéssim fet alguna cosa. He tingut aquest esperit amb mi per molt de temps. Però vull dir això: Jo hauria deixat que tots els temples sortissin de les nostres mans; hauria anat a la presó jo mateix, i hauria deixat que tots els altres homes hi anesssin també, si el Déu del cel no m'hagués manat de fer el que vaig fer; i quan arribà l'hora en què es donà, tot ja era molt clar per a mi. Vaig anar davant del Senyor i vaig escriure el que Ell em manà que escrigués. . . .

Us explico això perquè ho penseu i mediteu. El Senyor està obrant amb nosaltres. (Conferència de l'Estaca Cache, a Logan, Utah, dia diumenge, 1er de novembre de l'any 1891. Reportatge del *Deseret Weekly*, del 14 de novembre, de l'any 1891.)

Ara us diré el que em va ser manifestat i el que el Fill de Déu efectuà en aquesta qüestió. . . . Totes aquestes coses haurien succeït, com viu el Déu Totpoderós, si el Manifest no hagués estat proclamat. Per tant, el Fill de Déu se sentí disposat a presentar-lo a l'Església i al món per les seves pròpies intencions. El Senyor havia decretat l'establiment de Sió. Havia decretat que es portés a terme la construcció d'aquest temple. Havia decretat que la salvació dels vius i dels morts es donés en aquestes valls de les muntanyes. I el Déu Totpoderós tenia decretat que el diable no ho frustraria. Si podeu comprendre això, és una clau de la qüestió. (D'un sermó donat a la sisena reunió de dedicació del Temple de Salt Lake, a l'abril de l'any 1893. D'un manuscrit d'impremta dels Serveis Dedicatoris, depositat als Arxius del Departament Històric de l'Església, Salt Lake City, Utah.)

DECLARACIÓ OFICIAL—2

A Qui Correspongui:

El dia 30 de setembre de l'any 1978, a la Conferència General Semianual 148 de l'Església de Jesucrist dels Sants dels Darrers Dies, el president N. Eldon Tanner, Primer Conseller a la Primera Presidència de l'Església, presentà el següent:

Al començament de juny d'aquest any, la Primera Presidència anuncià que el president Spencer W. Kimball havia tingut una revelació, la qual estenia les benediccions del sacerdoci i del temple a tot membre baró digne de l'Església. El president Kimball m'ha demanat que faci saber a la conferència que després d'haver rebut aquesta revelació, la qual li vingué després d'extensa meditació i oració dins les sales sagrades del sant temple, la presentà als seus consellers, els quals l'acceptaren i aprovaren. Llavors fou presentada al Quòrum dels Dotze Apòstols, els quals l'aprovaren unànimement, i més tard fou presentada a totes les altres Autoritats Generals, que de la mateixa manera l'aprovaren per unanimitat.

El president Kimball ha demanat que ara us llegeixi aquesta carta:

Dia 8 de juny de l'any 1978
A tots els oficials generals i locals del sacerdoci de l'Església de Jesucrist dels Sants dels Darrers Dies de tot el món:

Estimats germans:

En presenciar l'extensió de l'obra del Senyor per tota la terra, hem sentit agraïment en veure que persones de moltes nacions han donat resposta al missatge de l'evangeli restaurat, i s'han unit a l'Església en nombres cada cop més grans. Això, com a resultat, ens ha inspirat amb el desig d'estendre a tot membre digne de l'Església tots els privilegis i benediccions que l'evangeli dóna.

Essent conscients de les promeses fetes pels profetes i presidents anteriors de l'Església, de què algun dia, en el pla etern de Déu, tots els nostres germans que en són dignes podran rebre el

sacerdoci, i en veure la fidelitat d'aquells dels quals s'ha retingut el sacerdoci, hem fet una súplica llarga i sincera a favor d'aquests, els nostres fidels germans, passant moltes hores a la Sala Superior del Temple, sollicitant del Senyor la seva guia divina.

Ell ha escoltat les nostres pregàries i ha confirmat per revelació que ja ha arribat el dia promès per tan llarg temps, quan tot baró fidel i digne de l'Església pot rebre el sant sacerdoci, amb el poder d'exercir la seva autoritat divina i, junt amb els seus éssers estimats, de fruir de tota benedicció que n'emana, incloent les benediccions del temple. Per consegüent, doncs, es pot conferir el sacerdoci a tot baró que sigui membre digne de l'Església, sense fer cas de la seva raça o del seu color. Els directors del sacerdoci tenen instruccions de seguir les normes d'entrevistar amb cura cada candidat per a la seva ordenació al sacerdoci, sigui a l'Aaònic o al de Melquisedec, a fi d'assegurar que compleixen les regles establertes pel que fa a dignitat.

Declarem amb solemnitat que el Senyor ara ha fet saber la seva voluntat per a la benedicció de tots els seus fills per tota la terra, d'aquells que pararan atenció a la veu dels seus servents autoritzats, i es prepararan per a rebre tota benedicció de l'evangeli.

Atentament,

SPENCER W. KIMBALL
N. ELDON TANNER
MARION G. ROMNEY

La Primera Presidència

Reconeixent a Spencer W. Kimball com a Profeta, Vident i Revelador, i President de l'Església de Jesucrist dels Sants dels Darrers Dies, es proposa que nosaltres, en qualitat d'assemblea constituent, acceptem aquesta revelació com la paraula i voluntat del Senyor. Tots aquells que estiguin a favor ho indicaran alçant la mà dreta. Els qui estiguin en contra ho manifestaran de la mateixa manera.

El vot a favor de la proposició anterior fou unànime.

Salt Lake City, Utah, el 30 de setembre de l'any 1978.

LA PERLA DE GRAN PREU

UNA SELECCIÓ DE LES REVELACIONS,

TRADUCCIONS I NARRACIONS DE

JOSEP SMITH

PRIMER PROFETA, VIDENT I REVELADOR DE

L'ESGLÉSIA DE JESUCRIST

DELS SANTS DELS DARRERS DIES

INTRODUCCIÓ

LA Perla de Gran Preu és una selecció de matèries escollides, que toquen molts aspectes importants de la fe i doctrina de l'Església de Jesucrist dels Sants dels Darrers Dies. Aquestes matèries eren producte del Profeta Josep Smith i sortiren en publicacions de l'Església del seu temps.

La primera col·lecció de temes escrits que portaven el nom de Perla de Gran Preu, es féu l'any 1851 per l'èlder Franklin D. Richards, aleshores president del Concili dels Dotze i president de la Missió Britànica. El seu propòsit era de posar a disposició del públic alguns articles importants que havien tingut una distribució limitada en els dies de Josep Smith. Mentre que augmentava el nombre de membres de l'Església per Europa i l'Amèrica, hi havia la necessitat de fer més accessibles aquestes matèries. La Perla de Gran Preu tingué una acceptació extensa, i més tard esdevingué un llibre canònic de l'Església per acció de la Primera Presidència i d'una conferència general convocada a Salt Lake City, el dia 10 d'octubre, de l'any 1880.

A mesura que les necessitats de l'Església ho han exigit, s'han fet algunes revisions en el seu contingut. L'any 1878 s'afegiren porcions del Llibre de Moisès que no figuraven a la primera edició. L'any 1902 foren suprimides certes porcions de la Perla de Gran Preu que duplicaven textos ja publicats a Doctrina i Aliances. L'any 1902 sortí una edició arreglada en capítols i versets, amb referències a peu de pàgina. La primera publicació en pàgines de doble columna, amb índex, es féu l'any 1921. No hi hagué més canvis fins a l'abril de l'any 1976, quan s'afegiren dos escrits més de revelació. L'any 1979 aquests foren trets de la Perla de Gran Preu, i col·locats a Doctrina i Aliances, on es troben avui com a seccions 137 i 138. En l'edició actual s'han fet alguns canvis perquè concordi el text amb documents anteriors.

El que segueix és una descripció breu de l'edició actual:

Seleccions del Llibre de Moisès. Un extracte del llibre de Gènesi d'una traducció de la Bíblia feta per Josep Smith, que començà el juny de l'any 1830 (*History of the Church*, 1:98–101, 131–139).

El Llibre d'Abraham. Traducció d'alguns papirs egipcis que arribaren a mans de Josep Smith l'any 1835, els quals contenien escrits del patriarca Abraham. La traducció fou publicada en forma de fascicles en la revista, *Times and Seasons*, començant l'1 de març, de l'any 1842, a la ciutat de Nauvoo, Illinois, Estats Units. (*History of the Church*, 4:519–534.)

Josep Smith—Mateu. Un extracte del testimoniatge de Mateu, de la traducció de la Bíblia feta per Josep Smith (vegeu Doctrina i

Aliances 45:60–61, on es troba la injunció divina de començar la traducció del Nou Testament).

Josep Smith—Història. Consisteix en extractes del testimoniatge i història oficial de Josep Smith, que ell prepará l'any 1838, la qual fou publicada en forma de fascicles en *Times and Seasons*, a Nauvoo, Illinois, començant el 15 de març de l'any 1842 (*History of the Church*, 1:1–44).

Els Articles de Fe de l'Església de Jesucrist dels Sants del Darrers Dies. Una declaració, feta per Josep Smith, i publicada en *Times and Seasons* amb data de l'1 de març de l'any 1842, acompanyant una breu història de l'Església, que es conexia comunament com la Carta Wentworth. (*History of the Church*, 4:535–541.)

ELS NOMS I L'ORDRE DEL LLIBRES DE

La Perla de Gran Preu

Pàgina

Seleccions del Llibre de Moisès 1

El Llibre d'Abraham 27

Facsímil Núm. 1 26

Facsímil Núm. 2 34

Facsímil Núm. 3 39

Josep Smith—Mateu 42

Josep Smith—Història 46

Els Articles de Fe. 61

Seleccions del Llibre de Moisès

Un extret de la traducció de la Bíblia, tal com fou revelat a Josep Smith el Profeta, entre juny de l'any 1830 i febrer del 1831.

CAPÍTOL 1

(Juny de l'any 1830)

Déu es revela a Moisès—Moisès és transfigurat—La seva confrontació amb Satanàs—Moisès veu molts mons habitats—El Fill ha creat mons sense nombre—L'obra i la glòria de Déu és de dur a terme la immortalitat i vida eterna de l'home.

LES paraules de Déu que parlà a Moisès en una ocasió quan fou arrabassat a una muntanya molt alta.

2 I veié Déu cara a cara, i parlà amb ell, i la glòria de Déu fou sobre Moisès; per tant, Moisès podia suportar la seva presència.

3 I Déu parlà a Moisès, tot dient: Vet aquí, sóc el Senyor Déu Totpoderós, i Sense Fi és el meu nom; perquè no tinc ni principi de dies ni fi d'anys; i no és això sense fi?

4 I vet aquí, tu ets el meu fill; guaita, doncs, i et mostraré les obres de les meves mans; però no pas totes, perquè les meves obres són sense fi, i també les meves paraules, doncs, mai no deixen d'ésser.

5 Per consegüent, ningú no pot veure totes les meves obres sense contemplar tota la meva glòria; i cap home no pot contemplar tota la meva glòria i després romandre en la carn sobre la terra.

6 I tinc una obra per a tu, Moisès, fill meu; i tu ets a la semblança del meu Unigènit; i el meu Unigènit és i serà el Salvador, perquè és ple de gràcia i de veritat, però fora de mi no hi ha cap més Déu, i totes les coses són davant meu, perquè les conec totes.

7 I ara, vet aquí, et revelo aquesta única cosa, Moisès, fill meu, perquè tu estàs en el món i ara te'l mostro.

8 I s'esdevingué que Moisès mirà, i veié el món damunt el qual fou creat; i Moisès veié el món i els seus confins, i tots els fills dels homes que són i han estat creats, de la qual cosa se'n meravellà i astorà molt.

9 I la presència de Déu s'allunyà de Moisès, de manera que ja no tingué la seva glòria a sobre; i Moisès restà sol. I en quedar sol, caigué a terra.

10 I succeí que passaren moltes hores en què Moisès no pogué recobrar la seva força natural segons l'home; i es digué: Ara, per aquesta causa sé que l'home no és res, la qual cosa mai no havia pensat.

11 Però ja amb els meus propis ulls he vist Déu; però no pas amb els ulls naturals, sinó els espirituals, perquè els meus ulls naturals no podrien haverlo contemplat; car m'hauria assecat i mort a la seva presència; però la seva glòria estava al

meu damunt, i vaig contemplar la seva faç, perquè vaig ésser transfigurat davant seu.

12 I succeí que quan Moisès hagué pronunciat aquestes paraules, vet aquí, Satanàs es presentà per a temptar-lo, tot dient: Moisès, fill de l'home, adora'm a mi.

13 I s'esdevingué que Moisès mirà Satanàs i digué: Qui ets tu? Perquè, vet aquí, sóc un fill de Déu, a la semblança del seu Unigènit. I on és la teva glòria, perquè t'adori?

14 Car vet aquí, no podia contemplar Déu, si, la seva glòria no em cobrís i fos transfigurat davant seu. Però a tu et puc veure segons l'home natural. No és veritat això?

15 Beneït sigui el nom del meu Déu, perquè el seu Esperit no s'ha allunyat del tot de mi, altrament, on és la teva glòria?, perquè per a mi és foscor. I puc discernir entre tu i Déu; car ell m'ha dit: Adora Déu, perquè sols a ell serviràs.

16 Vés-te'n d'aquí, Satanàs, no m'enganyis; perquè Déu m'ha dit: Tu ets a la semblança del meu Unigènit.

17 I també em donà manaments quan em cridà des de la bardissa cremant, dient: Clama a Déu en el nom del meu Unigènit, i adora'm a mi.

18 I Moisès digué novament: No deixaré de clamar a Déu; tinc d'altres coses per a demanar-li: perquè la seva glòria ha estat damunt meu, per tant, puc discernir entre tu i ell. Vés-te'n d'aquí, Satanàs.

19 I quan Moisès hagué pronunciat aquestes paraules, Satanàs cridà amb veu forta i bramà sobre la terra, i manà: Sóc l'Unigènit, adora'm a mi!

20 I s'esdevingué que Moisès començà a tenir molta por; i en començar a témer, veié l'amargor de l'infern. Tot i així, clamant a Déu, rebé forces, i manà, tot dient: Vés-te'n de mi, Satanàs, perquè només a aquest Déu adoraré, el qual és el Déu de glòria.

21 Llavors Satanàs començà a tremolar, i la terra s'estremí; i Moisès rebé forces, i clamà a Déu, dient: En nom de l'Unigènit, vés-te'n d'aquí, Satanàs.

22 I succeí que Satanàs cridà amb veu forta, amb plors i gemecs i el cruixit de dents; i se n'anà, àdhuc de la presència de Moisès, que ja no el veia més.

23 I d'això Moisès en donà testimoniatge; però per la iniquitat, no es troba entre els fills dels homes.

24 I s'esdevingué que quan Satanàs se n'havia anat de la presència de Moisès, aquest aixecà els ulls al cel, estant tot ple de l'Esperit Sant, el qual atesta del Pare i del Fill,

25 i invocant el nom de Déu, novament contemplà la seva glòria, perquè la tingué a sobre; i sentí una veu que deia: Beneït ets, Moisès, perquè jo, el Totpoderós, t'he escollit, i seràs fet més fort que moltes aigües, perquè obeiran la teva paraula com si fossis Déu.

26 I vet aquí, estic amb tu fins a la fi de la teva vida, perquè

alliberaràs el meu poble de la servitud, sí, Israel, el meu escollit.

27 I s'esdevingué que mentre la veu encara parlava, Moisès fixà la vista i veié la terra, tota de fet, i no hi havia partícula que no veiés, tot discernint-la per l'Esperit de Déu.

28 I també veié els seus habitants; i no hi havia una sola ànima que no veiés; i els discerní per l'Esperit de Déu; i eren molt nombrosos, tan incomptables com la sorra sobre les platges del mar.

29 I veié moltes terres; i cada terra s'anomenava terra, i hi havia habitants damunt la faç d'elles.

30 I s'esdevingué que Moisès clamà a Déu, dient: Digues, et prego, perquè són així aquestes coses, i com les féres?

31 I vet aquí, Moisès tingué al damunt la glòria del Senyor, així que s'estava a la presència de Déu, i parlava amb ell cara a cara. I el Senyor Déu digué a Moisès: Per al meu fi he fet aquestes coses. Aquí hi ha saviesa, i roman en mi.

32 I per la paraula del meu poder les he creades, que és el meu Fill Unigènit, el qual és ple de gràcia i de veritat.

33 I mons sense nombre he creat, i també els he creat per al meu propi fi; i mitjantçant el Fill els he creat, el qual és el meu Unigènit.

34 I el primer home de tots he anomenat Adam, que vol dir molts.

35 Però únicament et dono una relació d'aquesta terra i dels seus habitants. Perquè vet aquí, hi ha molts mons que han deixat d'existir per la paraula del meu poder. I n'hi ha molts que avui són, i són incomptables per a l'home; però per a mi totes les coses estan comptades, perquè són meves i les conec totes.

36 I s'esdevingué que Moisès parlà al Senyor, dient: Tingues compassió del teu servent, oh Déu, i parla'm d'aquesta terra i dels seus habitants, i dels cels també; i llavors el teu servent estarà content.

37 I el Senyor Déu parlà a Moisès, dient: Els cels són molts, i per a l'home no tenen nombre; però per a mi estan comptats, perquè són meus.

38 I així com una terra passa, amb els seus cels, així també n'hi haurà una altra; i no hi ha fi a les meves obres, ni tampoc a les meves paraules.

39 Perquè, vet aquí, aquesta és la meva obra i la meva glòria: Dur a terme la immortalitat i la vida eterna de l'home.

40 I ara, Moisès, fill meu, jo et parlaré pel que fa a aquesta terra sobre la qual et trobes, i escriuràs les coses que et diré.

41 I en un dia que els fills dels homes menyspreïn les meves paraules com a no res, i treguin moltes d'elles del llibre que tu escriuràs, vet aquí, aixecaré un altre semblant a tu; i novament es tindran entre els fills dels homes, entre tots els qui creguin.

42 (Aquestes paraules foren proferides a Moisès en la mun-

tanya, el nom de la qual no es coneixerà entre els fills dels homes. I ara se't diuen a tu. No les mostris a ningú, tret dels qui creguin. Així sigui. Amén.)

CAPÍTOL 2

(Del juny a l'octubre de l'any 1830)

Déu crea els cels i la terra—Totes les formes de vida són creades—Déu fa l'home i li dóna domini sobre tota la resta.

I s'esdevingué que el Senyor parlà a Moisès, tot i dient: Vet aquí, et revelo concernint a aquest cel i a aquesta terra; escriu les paraules que et dic. Sóc el Principi i la Fi, el Déu Totpoderós; pel meu Unigènit vaig crear aquestes coses; sí, en el començament vaig crear el cel i la terra sobre la qual tu et trobes.

2 I la terra era sense forma i buida; i vaig fer que les tenebres vinguessin per sobre la faç de l'abisme; i el meu Esperit es movia sobre la faç de les aigües, perquè jo sóc Déu.

3 I jo, Déu, vaig dir: Que hi hagi llum, i hi hagué llum.

4 I jo, Déu, vaig veure la llum, i que la llum era bona. I jo, Déu, vaig separar la llum de les tenebres.

5 I jo, Déu, vaig anomenar la llum Dia, i les tenebres Nit; i ho vaig fer per la paraula del meu poder, i fou fet tal com jo deia; i el vespre i el matí foren el dia primer.

6 I jo, Déu, vaig dir novament: Que hi hagi un firmament entremig de les aigües; i fou així, tal com jo deia. I vaig dir: Que se separin les aigües de les aigües; i fou fet així;

7 i jo, Déu, vaig fer el firmament i vaig separar les aigües, sí, les grans aigües de sota el firmament, de les aigües de dalt del firmament, i fou fet tal com jo vaig manar.

8 I jo, Déu, vaig anomenar el firmament Cel; i el vespre i el matí foren el dia segon.

9 I jo, Déu, vaig dir: Que s'apleguin en un sol indret les aigües de sota el cel, i fou així; i jo, Déu, vaig dir: Que aparegui la terra seca, i fou així.

10 I jo, Déu, vaig anomenar el sec, Terra, i el recolliment de les aigües vaig anomenar Mar; i jo, Déu, vaig veure que totes les coses que havia fet eren bones.

11 I jo, Déu, vaig dir: Que el sòl llevi pastura sobre la terra, l'herba que doni llavor, l'arbre fruiter que doni fruita segons la seva espècie, i l'arbre que doni fruit, amb la seva llavor a dins, sobre la terra; i fou fet tal com jo vaig dir.

12 I el sòl llevà pastura, cada herba que dóna llavor, segons la seva espècie, i l'arbre que dóna fruit, amb la seva llavor a dins, segons la seva espècie; i jo, Déu, vaig veure que totes les coses que havia fet eren bones;

13 I foren el vespre i el matí el dia tercer.

14 I jo, Déu, vaig dir: Que hi hagi llums al firmament del cel per a separar el dia i la nit, i que siguin per senyals, i per estacions, i dies i anys;

15 i que siguin per llum al fir-

mament del cel perquè il·luminin la terra; i fou així.

16 I jo, Déu, vaig fer dos grans llumeners, un de més gran que governés el dia, i un més petit perquè governés la nit; i el llumener de més gran fou el sol i el de més petit la lluna; i foren fets els estels també, segons la meva paraula.

17 I jo, Déu, els vaig posar al firmament del cel perquè il·luminessin la terra,

18 i el sol per a governar el dia, i la lluna per a governar la nit, i per separar la llum de les tenebres; i jo, Déu, vaig veure que totes les coses que havia fet eren bones;

19 I el vespre i el matí foren el dia quart.

20 I jo, Déu, vaig dir: Que les aigües duguin amb abundància éssers vivents que es mouen, i les aus que puguin volar per damunt la terra en el firmament obert del cel.

21 I jo, Déu, vaig crear les grans balenes, i éssers vivents de tota mena que es mouen, que les aigües produiren en abundància, segons la seva espècie, i totes les menes d'au alada; i jo, Déu, vaig veure que totes les coses que havia creat eren bones.

22 I jo, Déu, les vaig beneir, dient: Sigueu fecundes i multipliqueu-vos, i ompliu les aigües del mar; i que es multipliquin les aus a la terra;

23 i el vespre i el matí foren el dia cinquè.

24 I jo, Déu, vaig dir: Que la terra doni éssers vivents de totes les menes, el bestiar, i tot allò que s'arrossega, i els animals de la terra segons les seves espècies; i fou així.

25 I jo, Déu, vaig fer els animals de la terra segons les seves espècies, i el bestiar, segons la seva espècie, i tot allò que s'arrossega sobre la terra, segons les seves espècies; i jo, Déu, vaig veure que totes aquestes coses eren bones.

26 I jo, Déu, vaig dir al meu Unigènit, el qual estava amb mi des del començament: Fem l'home a la nostra imatge, segons la nostra semblança; i fou fet així. I jo, Déu, vaig dir: Que tingui domini sobre els peixos de la mar, i les aus del cel, i el bestiar, i tota la terra, i sobre tot allò que s'arrossega per terra.

27 I jo, Déu, vaig crear l'home a la meva imatge, a semblança del meu Unigènit el vaig crear; tant home com dona els vaig crear.

28 I jo, Déu, els vaig beneir, i els vaig dir: Sigueu fecunds i multipliqueu-vos, i pobleu la terra i subjugueu-la; i tingueu domini sobre els peixos del mar, i les aus del cel, i sobre tot ésser vivent que es mogui per sobre la terra.

29 I jo, Déu, vaig dir a l'home: Guaita, jo t'he donat tota herba que dóna llavor que hi ha sobre tota la faç de la terra, i tot arbre que produeix fruit amb la llavor d'un arbre a dins; per a vosaltres us servirà d'aliment.

30 I a tot animal de la terra, i a tota au de l'aire, i tot allò que s'arrossega per terra, als quals he donat vida, els serà donada

tota herba neta per a aliment; i fou així, tal com jo vaig dir.

31 I jo, Déu, vaig veure tot el que havia fet; i vet aquí, totes les coses que havia fet eren molt bones; i el vespre i el matí foren el dia sisè.

CAPÍTOL 3

(Del juny a l'octubre de l'any 1830)

Déu creà totes les coses espiritualment abans que existissin físicament sobre la terra—El primer home i la primera carn són creats—La dona, una ajuda idònia per a l'home.

Així foren acabats el cel i la terra, amb totes les seves munions.

2 I el dia setè, jo, Déu, vaig acabar la meva obra i totes les coses que havia fet. I vaig reposar el dia setè de tota la meva obra, i totes les coses que havia fet foren acabades; i jo, Déu, vaig veure que eren bones.

3 I jo, Déu, vaig beneir el dia setè i el vaig santificar; perquè aquell dia havia reposat de tota l'obra que jo, Déu, havia creat i havia fet.

4 I ara, vet aquí, et dic que aquestes són les èpoques del cel i de la terra, quan foren creats, el dia que jo, el Senyor Déu, vaig fer el cel i la terra.

5 I tota planta del camp abans que existís a la terra, i tota herba del camp abans que brotés. Perquè jo, el Senyor Déu, vaig crear espiritualment totes les coses de què he parlat, abans que existissin físicament sobre la faç de la terra. Perquè jo, el Senyor Déu, encara no havia fet ploure damunt la faç de la terra. I jo, el Senyor Déu, havia creat tots els fills dels homes; i no hi havia encara l'home per conrear els camps; perquè els havia creat al cel; i encara no hi havia carn sobre la terra, ni a l'aigua, ni en l'aire.

6 Llavors jo, el Senyor Déu, vaig parlar, i pujà de la terra un vapor i va regar tota la superfície dels camps.

7 Aleshores jo, el Senyor Déu, vaig formar l'home de la pols de la terra, i vaig bufar-li al nas l'alè de vida, i l'home esdevingué una ànima vivent, la primera carn sobre la terra, el primer home també. Tot i així, totes les coses foren creades abans; però foren creades espiritualment, i fetes segons la meva paraula.

8 I jo, el Senyor Déu, vaig plantar un jardí a Edèn, cap a l'est, i vaig posar-hi l'home que havia format.

9 I de la terra, jo, el Senyor Déu, vaig fer brotar físicament tot arbre agradable a la vista de l'home; i l'home els podia contemplar. I també es tornaren ànimes vivents, perquè foren espirituals el dia que jo els vaig crear, ja que romangueren en l'esfera en què jo, Déu, els vaig crear, àdhuc totes les coses que vaig preparar per a l'ús de l'home. I l'home veié que eren bons per a menjar. I jo, el Senyor Déu, vaig plantar també l'arbre de la vida al mig del jardí, i també l'arbre del coneixement del bé i del mal.

10 I jo, el Senyor Déu, vaig fer

que sortís un riu d'Edèn per a regar el jardí; i d'allí es partia en quatre braços.

11 I jo, el Senyor Déu, vaig donar al primer el nom de Fison, que passa per tot el país d'Hevilà, on jo, el Senyor Déu, havia creat molt d'or;

12 I l'or d'aquell país era bo, i hi havia també bedel·li i pedra d'ònix.

13 I el segon riu s'anomenà Guihon, el mateix que va per tot el país d'Etiòpia.

14 I el tercer riu s'anomenà Hidekel, i és aquest que corre cap a l'est d'Assíria. I el quart riu era l'Eufrates.

15 I jo, el Senyor Déu, vaig prendre l'home i el vaig posar al Jardí d'Edèn perquè el conreés i el guardés.

16 I jo, el Senyor Déu, vaig donar manament a l'home: De tots els arbres del jardí pots menjar lliurement,

17 però de l'arbre del coneixement del bé i del mal no en menjaràs; amb tot, però, pots escollir tu mateix, perquè t'és concedit; però recorda que jo t'ho prohibeixo, perquè el dia que en mengis, certament moriràs.

18 I jo, el Senyor Déu, vaig dir al meu Unigènit que no estava bé que l'home estigués sol; per tant, li faria ajuda idònia per a ell.

19 I de la terra jo, el Senyor Déu, vaig formar tots els animals del camp i totes les aus de l'aire; i els vaig manar que s'acostessin a Adam per veure quin nom els posava; i també foren ànimes vivents, perquè jo, Déu, vaig bufar en ells l'alè de vida; i vaig manar que el nom que Adam posés a cada un, fóra el seu nom.

20 I Adam anomenà tot el bestiar, i totes les aus de l'aire, i tot animal del camp; però per a Adam, no hi havia ajuda idònia per a ell.

21 Llavors jo, el Senyor Déu, vaig fer que li caigués un son profund a Adam, i s'adormí; i vaig prendre una de les seves costelles i vaig cloure la carn al seu lloc;

22 i de la costella que jo, el Senyor Déu, havia pres a l'home, vaig fer-ne una dona, i la vaig portar a l'home.

23 I Adam digué: Ara sé que aquesta és os dels meus ossos i carn de la meva carn; s'anomenarà Dona, perquè ha estat presa de l'home.

24 Per tant, l'home deixarà el pare i la mare, i s'unirà a la seva dona; i tots dos formaran una sola carn.

25 I anaven nus tots dos, l'home i la seva dona, i no se n'avergonyien.

CAPÍTOL 4

(Del juny a l'octubre de l'any 1830)

Com és que Satanàs esdevingué el diable—Aquest tempta l'Eva—Adam i Eva cauen, i la mort entra al món.

I jo, el Senyor Déu, vaig parlar a Moisès, dient: Aquell Satanàs a qui tu has manat en el nom del meu Unigènit, és el mateix que estigué des del comença-

ment, i es posà davant meu, tot dient: Guaita, sóc aquí, envia'm a mi. Seré el teu fill i redimiré tota la humanitat, que no se'n perdrà cap ànima, i del cert que ho faré; dóna'm, doncs, la teva honra.

2 Però, vet quí, el meu Fill Benvolgut, el qui fou l'Estimat i l'Escollit des del començament, em digué: Pare, faci's la teva voluntat, i sigui teva la glòria per sempre.

3 Per conseqüent, ja que Satanàs es rebellà contra meu, i provà de destruir l'albir de l'home que jo, el Senyor Déu, li havia donat, i també cercava que jo li donés del meu propi poder, pel poder del meu Unigènit vaig fer que fos foragitat cap avall.

4 I esdevingué Satanàs, sí, el diable, pare de tota mentida, per a enganyar i encegar els homes, i emportar-se'ls captius segons la seva voluntat, àdhuc tots aquells que no volien escoltar la meva veu.

5 Ara bé, la serp era la més astuta de totes les bèsties del camp que jo, el Senyor Déu, havia fet.

6 I Satanàs ho posà al cor de la serp (perquè se n'havia endut molts), i cercà també d'enganyar l'Eva, no coneixent pas el parer de Déu; per tant, provava de destruir el món.

7 I digué a la dona: Així que Déu ha dit que no mengeu de cap arbre del jardí? (I parlava per boca de la serp.)

8 I la dona li respongué: Podem menjar del fruit dels arbres del jardí;

9 però, del fruit de l'arbre que tu veus al mig del jardí, Déu ha dit: No en mengeu, ni el toqueu pas, no sigui que moriu.

10 I la serp digué a la dona: Del cert no morireu pas;

11 perquè Déu sap que el dia que en mengeu, us seran desclosos els ulls, i sereu com déus, coneixent el bé i el mal.

12 I veient la dona que l'arbre era bo per a menjar, i que feia goig de mirar-se'l, i un arbre temptador per a donar-li coneixement, prengué del seu fruit i en menjà, i també en donà al seu marit, i ell en menjà també.

13 I foren desclosos els ulls a tots dos, i s'adonaren que anaven nus. I cosiren fulles de figuera i es feren davantals.

14 I sentiren la veu del Senyor Déu, mentre es passejaven pel jardí, a la fresca del dia, i Adam i la seva dona s'amagaren de la presència del Senyor Déu, entremig dels arbres del jardí.

15 I jo, el Senyor Déu, vaig cridar a Adam, i li vaig dir: On ets?

16 I ell respongué: He sentit la teva veu al jardí, i he tingut por, perquè veia que anava nu, i m'he amagat.

17 I jo, el Senyor Déu, vaig dir a Adam: Qui t'ha fet saber que anaves nu? Has menjat de l'arbre del que t'havia dit que no en mengessis, si no, del cert et moriries?

18 I l'home digué: La dona que m'has donat, i has dit que romangués amb mi, ella m'ha donat del fruit de l'arbre, i n'he menjat.

19 I jo, el Senyor Déu, vaig dir a la dona: Què és això que has

fet? I la dona respongué: La serp m'ha enganyat i n'he menjat.

20 I jo, el Senyor Déu, vaig dir a la serp: Ja que has fet això, seràs maleïda més que tot bestiar i tots els animals del camp; damunt del ventre t'arrossegaràs, i menjaràs pols tots els dies de la teva vida;

21 i posaré enemistat entre tu i la dona, entre la teva posteritat i la seva; i ell et ferirà el cap, i tu li feriràs el taló.

22 A la dona, jo, el Senyor Déu, li vaig dir: Et faré patir les grans fatigues de l'embaràs. Donaràs a llum els fills enmig de dolors; el teu desig serà per al teu marit, i ell s'ensenyorirà de tu.

23 I a Adam, jo, el Senyor Déu, li vaig dir: Ja que has escoltat el que et deia la teva dona i has menjat del fruit de l'arbre del qual t'havia manat, dient: No en menjareu, la terra serà maleïda per culpa teva; amb angoixa menjaràs d'ella tots els dies de la teva vida.

24 Et llevarà també espines i cards, i menjaràs l'herba del camp.

25 Amb la suor del teu front menjaràs el pa, fins que tornis a la terra—perquè del cert moriràs—ja que d'ella fores tret; perquè eres pols, i a la pols tornaràs.

26 I Adam posà a la seva dona el nom d'Eva, perquè era la mare de tots els vivents; car és així com jo, el Senyor Déu, he anomenat la primera de totes les dones, que són moltes.

27 I per Adam i la seva dona, jo, el Senyor Déu, vaig fer túniques de pell, i els vaig vestir.

28 I jo, el Senyor Déu, vaig dir al meu Unigènit: Vet aquí, l'home s'ha tornat com un de nosaltres, coneixent el bé i el mal; ara, perquè no estengui la seva mà i prengui també de l'arbre de la vida i en mengi, i visqui per sempre,

29 per tant, jo, el Senyor Déu, el trauré del Jardí d'Edèn, per a conrear la terra d'on havia estat tret.

30 Perquè com visc jo, el Senyor Déu, així també les meves paraules no poden tornar buides a mi, ja que tal com surten de la meva boca, així han d'acomplir-se.

31 De manera que vaig foragitar l'home, i vaig col·locar a l'est del Jardí d'Edèn, querubins i una espasa flamejant que voltejava per tots costats, per a guardar el camí de l'arbre de la vida.

32 (I aquestes són les paraules que vaig parlar al meu servent Moisès; i són veritables així com jo vull; i te les he proferit a tu. Mira de no mostrar-les a cap home, tret dels qui creguin, fins que jo t'ho mani. Amén).

CAPÍTOL 5

(Del juny a l'octubre de l'any 1830)

Adam i Eva infanten fills—Adam ofereix sacrificis i serveix Déu—Neixen Caín i Abel—Caín es rebel·la, estima Satanàs més que Déu, i es torna en Perdició—L'assassinat i la iniquitat s'estenen—

L'evangeli es predica des del començament.

I s'esdevingué que, després que jo, el Senyor Déu, els vaig foragitar, Adam començà a conrear la terra, i a tenir domini sobre tots els animals del camp, i a menjar-se el pa amb la suor del seu front, com jo, el Senyor, li havia manat; i Eva, la seva dona, també treballava amb ell.

2 I Adam conegué la seva dona, i ella infantà fills i filles, i començaren a multiplicar-se i a poblar la terra.

3 I des d'aleshores endavant els fills i les filles d'Adam començaren a dividir-se de dos en dos a la terra, i a conrear-la i a guardar ramats; i també engendraren fills i filles.

4 I Adam i Eva, la seva dona, invocaren el nom del Senyor, i sentiren la seva veu que els parlava des del camí cap al Jardí d'Edèn, i no el veieren, perquè quedaren exclosos de la seva presència.

5 I els manà que adoressin Déu, el seu Senyor, i li oferissin les primícies dels ramats com a ofrena al Senyor. I Adam era obedient als manaments del Senyor.

6 I després de molts dies, un àngel del Senyor s'aparegué a Adam, dient: Per què ofereixes sacrificis al Senyor? I Adam li respongué: No ho sé, tret que el Senyor m'ho ha manat.

7 Llavors l'àngel li digué: Això és a semblança del sacrifici de l'Unigènit del Pare, el qual és ple de gràcia i de veritat.

8 Per consegüent, faràs tot el que facis en el nom del Fill; i et penediràs i invocaràs Déu en el nom del Fill per sempre més.

9 I aquell dia caigué sobre Adam l'Esperit Sant, que dóna testimoniatge del Pare i del Fill, tot i dient: Sóc l'Unigènit del Pare des del començament, i des d'ara i per sempre, a fi que així com has caigut, puguis ésser redimit; i també tot el gènere humà, tots aquells que vulguin.

10 I aquell dia Adam beneí Déu, i quedà sadoll, i començà a profetitzar respecte a totes les famílies de la terra, dient: Beneït sigui el nom de Déu, perquè a causa de la meva transgressió han quedat desclosos els meus ulls, i en aquesta vida tindré joia, i en la carn tornaré a veure Déu.

11 I Eva, la seva dona, escoltà totes aquestes coses, i s'alegrà, dient: De no haver estat per la nostra transgressió, mai no hauríem tingut posteritat ni hauríem conegut el bé i el mal, ni la joia de la nostra redempció, ni la vida eterna que Déu atorga a tots els obedients.

12 I Adam i Eva beneiren el nom de Déu, i feren saber totes les coses als seus fills i les seves filles.

13 Llavors Satanàs anà entre ells, i digué: Jo també sóc fill de Déu; i els manà, dient: No les cregueu; i no creien; i estimaren Satanàs més que Déu. I des d'aquest temps endavant els homes esdevingueren carnals, sensuals i diabòlics.

14 I el Senyor Déu cridà a tots els homes de tot arreu, per

l'Esperit Sant, i els manà que es penedissin.

15 I que tots aquells que creguessin en el Fill i es penedissin dels seus pecats, serien salvats; i tots els que no creguessin ni es penedissin, serien condemnats; i les paraules sortiren de la boca de Déu com un decret ferm; per consegüent, s'han d'acomplir.

16 I Adam i Eva, la seva dona, no pararen d'invocar Déu. I Adam conegué Eva, la seva dona, i ella concebé i infantà Caín, i digué: He rebut un home del Senyor; per tant, potser aquest no refusarà les seves paraules. Però, vet aquí, Caín no escoltà, tot dient: Qui és el Senyor, perquè l'hagi de conèixer?

17 I ella tornà a concebre i infantà el seu germà Abel; i ell escoltà la veu del Senyor. I Abel era pastor d'ovelles, però Caín cultivava la terra.

18 I Caín estimava Satanàs més que Déu. I Satanàs el manà, dient: Fes una ofrena al Senyor.

19 I en el transcurs del temps, succeí que Caín presentà al Senyor una ofrena dels fruits del camp.

20 I Abel també, presentà de les primícies dels seus ramats, i de la seva abundància. I el Senyor acceptà Abel i la seva ofrena;

21 però quant a Caín i la seva ofrena, no els acceptà. Ara, Satanàs ho sabia, i se n'alegrava. I Caín s'indignà molt, i anava amb el cap cot.

22 I el Senyor digué a Caín: Per què estàs indignat, i perquè vas amb el cap cot?

23 Si obres bé, seràs acceptat; i si no obres bé, el pecat aguaita a la porta, i Satanàs desitja tenir-te; i si no fas cas dels meus manaments, et lliuraré, i se't farà segons la seva voluntat. I tu t'ensenyoriràs d'ell;

24 perquè des d'ara endavant tu seràs el pare de les seves mentides; seràs anomenat Perdició; perquè tu també eres des d'abans del món.

25 I en l'esdevenidor es dirà que aquestes abominacions procediren de Caín, perquè rebutjà el consell més gran que venia de Déu; i aquesta és una maledicció que et posaré a sobre, si no et penedeixes.

26 I Caín s'indignà, i no escoltà més la veu del Senyor, ni a Abel, el seu germà, el qual caminava amb santedat davant el Senyor.

27 I Adam i la seva dona s'afligiren davant el Senyor a causa de Caín i dels seus germans.

28 I succeí que Caín prengué per esposa una de les filles dels seus germans, i estimaven Satanàs més que Déu.

29 I Satanàs digué a Caín: Jura'm pel coll, i si ho divulgues moriràs; i pren jurament als teus germans pels seus caps i pel Déu vivent, que no ho divulguin, perquè si ho diuen, del cert que moriran; i tot això perquè el teu pare no se n'adoni; i aquest dia lliuraré el teu germà Abel a les teves mans.

30 I Satanàs jurà a Caín que obraria segons els seus manaments. I totes aquestes coses es feien en secret.

31 I Caín digué: Certament sóc Mahan, el mestre d'aquest gran secret, a fi que pogués assassinar i obtenir lucre. Així que Caín fou nomenat Mestre Mahan, i es gloriava de la seva iniquitat.

32 I Caín sortí al camp i raonà amb Abel, el seu germà. I s'esdevingué que mentre es trobaven al camp, Caín es llançà sobre Abel, el seu germà, i el matà.

33 I Caín es gloriava del que havia fet, tot i dient: Sóc lliure; segurament els ramats del meu germà seran meus.

34 Aleshores el Senyor digué a Caín: On és Abel, el teu germà? I ell respongué: No ho sé; que potser sóc el guardià del meu germà?

35 I el Senyor li digué: Què has fet? El crit de la sang del teu germà em clama des de la terra.

36 Des d'ara, doncs, seràs maleït de la terra que ha obert la boca per recollir de les teves mans la sang del teu germà.

37 Quan cultivis la terra, d'ara endavant no et donarà de la seva força. Viuràs fugitiu i errant per la terra.

38 I Caín digué al Senyor: Satanàs em temptà pels ramats del meu germà. I també jo estava indignat, perquè acceptares la seva ofrena i no pas la meva; el meu càstig és més gran del que puc suportar.

39 Vet aquí, avui em bandeges de davant la faç del Senyor, i de la teva presència m'hauré d'amagar; i viuré fugitiu i errant pel món. I s'esdevindrà que qualsevol que em trobi em matarà, per les meves iniquitats, perquè aquestes coses no s'amaguen del Senyor.

40 I jo, el Senyor, li digué: Aquell que et mati, serà venjat set vegades. I jo, el Senyor, vaig posar un senyal a Caín, perquè no el matés qualsevol que el trobés.

41 I Caín quedà exclòs de la presència del Senyor; i amb la seva dona i molts dels seus germans se n'anà a habitar al país de Nod, a l'est d'Edèn.

42 I Caín conegué la seva dona, la qual concebé i infantà Enoc; i engendrà també molts d'altres fills i filles. I edificà una ciutat a la que li posà el nom del seu fill, Enoc.

43 I a Enoc li nasqueren Irad i d'altres fills i filles. I Irad engendrà Mahujael i d'altres fills i filles. I Mahujael engendrà Matusael i d'altres fills i filles. I Matusael engendrà Làmec.

44 I Làmec prengué per a ell dues dones: la primera es deia Adà, i la segona, Sel·là.

45 I Adà infantà Jabel, que fou el pare dels qui viuen en tendes i crien ramats; i el seu germà es deia Jubal, pare de tots els que toquen l'arpa i l'orgue.

46 I també Sel·là infantà Tubal-Caín, mestre de tota mena d'eines d'aram i de ferro. I la germana de Tubal-Caín es deia Naama.

47 I Làmec digué a les seves dones, Adà i Sel·là: Escolteu la meva veu, dones de Làmec, estigueu atentes a les meves paraules; perquè he matat un home

per al meu perjudici, i un noi per al meu dany.

48 Si Caín ha d'ésser venjat set cops, Làmec en veritat ho serà setanta-set;

49 perquè Làmec havia fet pacte amb Satanàs, a la manera de Caín, pel que arribà a ser Mestre Mahan, senyor del gran secret que Satanàs administrà a Caín; i Irad, fill d'Enoc, havent descobert el seu secret, començà a divulgar-lo entre els fills d'Adam.

50 A conseqüència, Làmec, ple d'ira, el matà, no com Caín al seu germà Abel, per obtenir lucre, sinó pel jurament.

51 Perquè des dels dies de Caín hi havia una combinació secreta, i feien les seves obres a les tenebres, i cadascú coneixia el seu germà.

52 Per tant, el Senyor maleí Làmec i la seva casa, i tots aquells que havien fet pacte amb Satanàs; perquè no guardaven els manaments de Déu, i això ofengué Déu, i no els serví en ministeri; i les seves obres foren abominacions que començaven a escampar-se entre tots els fills dels homes. I això es feia entre els fills dels homes.

53 I entre les filles dels homes no es parlava d'aquestes coses, perquè Làmec havia divulgat el secret a les seves dones; i elles es rebel·laren en contra d'ell, i declararen aquestes coses per tot arreu, i no li tenien compassió;

54 de manera que Làmec fou menyspreat i expulsat; i no anava entre els fills dels homes, per por de morir.

55 I així començaren a prevaler les obres de les tenebres entre tots els fills dels homes.

56 I Déu maleí la terra amb una maledicció greu, i s'enutjà amb els impius, amb tots els fills dels homes que havia creat;

57 perquè no volien parar atenció a la seva veu, ni creure en el seu Fill Unigènit, aquell que ell deia que vindria en el meridià dels temps, preparat des d'abans de la fundació del món.

58 I així començà a predicar-se l'evangeli des del començament, i a ser declarat per àngels sants, enviats de la presència de Déu, i per la seva pròpia veu, i pel do de l'Esperit Sant.

59 I d'aquesta manera foren confirmades totes les coses a Adam, amb una santa ordenança; i fou predicat l'evangeli, i sortí el decret de què estaria en el món fins a la seva fi; i així era. Amén.

CAPÍTOL 6

(Novembre i desembre de l'any 1830)

La posteritat d'Adam porta un llibre de memòries—La seva recta descendència predica el penediment—Déu es revela a Enoc—Enoc predica l'evangeli—El pla de salvació és revelat a Adam—Rep el baptisme i el sacerdoci.

I Adam escoltava la veu de Déu, i cridava els seus fills al penediment.

2 I Adam conegué novament la seva esposa, i infantà un fill; i li posà el nom de Set. I Adam glorificà el nom de Déu, perquè

digué: Déu m'ha assenyalat una altra descendència en comptes d'Abel, a qui Caín matà.

3 I Déu es revelà a Set, el qual no fou rebel, sinó que oferí un sacrifici acceptable, com el seu germà Abel. I també a ell li nasqué un fill, al qual li posà el nom d'Enós.

4 Llavors aquests homes començaren a invocar el nom del Senyor, i el Senyor els beneí.

5 I es portava un llibre de memòries, en el que s'escrivia en la llengua d'Adam, perquè a aquells que invocaven Déu els era concedit d'escriure per l'esperit d'inspiració;

6 i ensenyaren els seus fills a llegir i a escriure, i posseïren una llengua pura i sense barreja.

7 Ara, aquest mateix Sacerdoci que existí en el començament, també hi serà a la fi del món.

8 I Adam declarà aquesta profecia, essent mogut de l'Esperit Sant, i es guardava una genealogia dels fills de Déu. Aquest era el llibre dels descendents d'Adam, i deia: El dia que Déu creà l'home, el féu semblant a Déu;

9 a imatge del seu propi cos, home i dona els creà, i els beneí i els posà el nom d'Adam el dia que foren creats, i esdevingueren ànimes vivents a la terra sobre l'escambell dels peus de Déu.

10 I quan Adam tenia cent trenta anys, engendrà un fill semblant a ell, a la seva imatge, i li posà el nom de Set.

11 I el temps que visqué Adam després d'engendrar Set, fou de vuit-cents anys, i engendrà molts fills i filles;

12 i Adam visqué en total nou-cents trenta anys, i morí.

13 Quan Set tenia cent cinc anys, engendrà Enós; i profetitzà tots els seus dies, i ensenyà el seu fill Enós en les vies de Déu; per tant, Enós també profetitzava.

14 I després d'engendrar Enós, Set visqué vuit-cents set anys, i engendrà molts fills i filles.

15 I els fills dels homes eren molts sobre tota la faç de la terra. I en aquells dies Satanàs dominava fortament entre els homes, i els enfurismava el cor; i des d'aleshores hi havia guerres i vessaments de sang; i tot cercant el poder, l' home alçava la mà contra el propi germà per a matar-lo, a causa de les obres secretes.

16 Set visqué en total nou-cents dotze anys, i morí.

17 I quan Enós tenia noranta anys, engendrà Cainan; i Enós i la resta del poble de Déu sortiren de la terra que s'anomenava Xulon i habitaren una terra promesa, a la que ell donà el nom del seu fill, a qui li havia posat el nom de Cainan;

18 i després d'engendrar Cainan, Enós visqué vuit-cents quinze anys, i engendrà molts fills i filles. I Enós visqué en total nou-cents cinc anys, i morí.

19 I quan Cainan tenia setanta anys, engendrà Mahalaleel; i després d'engendrar Mahalaleel, Cainan visqué vuit-cents quaranta anys, i engendrà fills i filles. I Cainan visqué en total nou-cents deu anys, i morí.

20 I quan Mahalaleel tenia seixanta-cinc anys, engendrà Jàred; i després d'engendrar Jàred, Mahalaleel visqué vuit-cents trenta anys, i engendrà fills i filles. I Mahalaleel visqué en total vuit-cents noranta-cinc anys, i morí.

21 I quan Jàred tenia cent seixanta-dos anys, engendrà Enoc; i després d'engendrar Enoc, Jàred visqué vuit-cents anys, i engendrà fills i filles. I Jàred instruí Enoc en totes les vies de Déu.

22 Aquesta és la genealogia dels fills d'Adam, el qual fou el fill de Déu, amb el qui Déu mateix conversava.

23 I eren predicadors de rectitud; i parlaven i profetitzaven, i exhortaven tots els homes, per tot arreu, que es penedissin; i s'ensenyava la fe als fills dels homes.

24 S'esdevingué que Jàred visqué en total nou-cents seixanta-dos anys, i morí.

25 I quan Enoc tenia seixanta-cinc anys, engendrà Matusala.

26 I s'esdevingué que Enoc viatjava per la terra, entre el poble; i mentre anava, l'Esperit de Déu baixà del cel i li restà a sobre.

27 I sentí una veu del cel que digué: Enoc, fill meu, profetitza a aquest poble i digue'ls: Penediu-vos, perquè així diu el Senyor: Estic enutjat amb aquest poble i la meva ira ardent s'ha inflamat contra ells, perquè han endurit el cor, i tenen les orelles mal disposades i els seus ulls no poden veure lluny;

28 i fa molts anys, des del dia que els vaig crear, que s'extravien, i em neguen, i cerquen els seus propis consells a les fosques; i en les seves abominacions han ideat l'assassinat, i no han guardat els manaments que jo vaig donar al seu pare, Adam.

29 Per consegüent, s'han juramentat entre ells, i pels seus propis juraments s'han endut a sobre la mort; i tinc preparat un infern per a ells, si no es penedeixen;

30 i aquest és un decret que he enviat des del començament del món, de la meva pròpia boca, des de la seva fundació, i per boca dels meus servents, els teus pares, ho he decretat, tal com serà enviat al món, fins als seus confins.

31 I quan Enoc sentí aquestes paraules, es postrà a terra davant del Senyor, i li parlà, dient: Com és que he trobat gràcia a la teva vista, ja que no sóc més que un jovenet, i tothom m'avorreix, perquè sóc tardà en la parla; per què, doncs, sóc el teu servent?

32 I el Senyor digué a Enoc: Vés-te'n i fes allò que jo t'he manat, i ningú no et traspassarà. Obre la teva boca i s'omplirà, i et donaré paraules, perquè tota carn és a les meves mans, i faré el que em sembli bé.

33 Digues a aquest poble: Escolliu avui mateix a servir al Senyor Déu que us féu.

34 Vet aquí, tens el meu Esperit a sobre, per consegüent, totes les teves paraules justificaré; i les muntanyes fugiran davant teu, i els rius es desviaran del seu

curs; i tu romandràs en mi i jo en tu; per tant, camina amb mi.

35 I el Senyor parlà a Enoc i li digué: Unta't els ulls amb fang, i renta'ls, i veuràs. I així féu.

36 I veié els esperits que Déu havia creat; i també contemplà coses que l'ull natural no veu; i des d'aleshores s'escampà la dita per la terra: El Senyor ha aixecat un vident al seu poble.

37 I s'esdevingué que Enoc sortí per la terra, entre el poble, als turons i a tot indret alt, tot clamant amb veu forta, i testificant contra els seus fets; i tots els homes s'ofenien a causa d'ell.

38 I sortien a escoltar-lo als indrets alts, i deien a aquells que guardaven les tendes: Resteu aquí i vigileu les tendes mentre hi anem a veure el vident, perquè profetitza, i hi ha una cosa estranya a la terra: un boig ha vingut entre nosaltres.

39 I succeí que en sentir-lo, cap no li posà les mans a sobre, pel temor que s'apoderà de tots els qui l'escoltaren; perquè caminava amb Déu.

40 I se li acostà un home que s'anomenava Mahija, i li digué: Digue'ns clarament qui ets i d'on has vingut.

41 I ell els respongué: Vaig sortir de la terra de Cainan, terra dels meus pares, una terra de rectitud fins al dia d'avui. I el meu pare m'instruí en totes les vies de Déu.

42 I s'esdevingué que mentre me n'anava de la terra de Cainan, pel mar de l'est, vaig veure una visió; i heus aquí, vaig veure els cels oberts, i el Senyor parlà amb mi i i em donà manament; per consegüent, per aquest motiu, a fi de complir el seu manament, he dit aquestes paraules.

43 I Enoc parlà novament, tot i dient: El Senyor que em parlava és el Déu del cel, i és el meu Déu i el vostre Déu, i vosaltres sou els meus germans; i com és que us aconselleu vosaltres mateixos i negueu el Déu del cel?

44 Ell féu els cels; la terra és l'escambell dels seus peus, i el seu fonament és d'ell. Mireu, que ell l'establí, i ha portat una host d'homes sobre la seva faç.

45 I la mort ha vingut sobre els nostres pares; amb tot, els coneixem, i no ho podem negar, i fins el primer de tots coneixem, que és Adam.

46 Perquè portem escrit un llibre de memòries entre nosaltres, segons el model que hem rebut del dit de Déu; i s'ha fet en la nostra pròpia llengua.

47 I en parlar Enoc les paraules de Déu, la gent tremolava i no podia romandre dempeus a la seva presència.

48 I ell els digué: Per haver caigut Adam, nosaltres hi som; i per la seva caiguda ha vingut la mort; i ens hem fet partícips de la misèria i de l'angoixa.

49 Heus aquí, que Satanàs ha vingut entre els fills dels homes, i els tempta perquè l'adorin; i els homes s'han tornat carnals, sensuals i diabòlics, i han quedat exclosos de la presència de Déu.

50 Però Déu ha fet saber als nostres pares que tots els homes han de penedir-se.

51 I cridà el nostre pare Adam amb la seva pròpia veu, tot i dient: Jo sóc Déu; vaig fer el món i els homes abans que existissin en la carn.

52 I també li digué: Si tornes a mi i estàs atent a la meva veu, i creus i et penedeixes de totes les teves transgressions, i et bateges dins l'aigua, en el nom del meu Unigènit, el qual és ple de gràcia i de veritat, que és Jesucrist, l'únic nom que serà donat sota el cel, mitjançant el qual la salvació vindrà als fills dels homes, rebràs el do de l'Esperit Sant, tot demanant les coses en el seu nom; i tot allò que demanis et serà donat.

53 I el nostre pare Adam parlà al Senyor, dient: Com és que els homes han de penedir-se i batejar-se dins l'aigua? I el Senyor li digué: Vet aquí, t'he perdonat la teva trangressió al Jardí d'Edèn.

54 Per això s'escampà entre el poble la dita que el Fill de Déu ha expiat la culpa original, per la qual cosa els pecats dels pares no poden tenir resposta sobre el cap dels fills, perquè aquests són purs des de la fundació del món.

55 I el Senyor parlà a Adam, dient: Ja que els teus fills es conceben en el pecat, així també, quan comencen a créixer, el pecat es concep dins el seu cor, i proven l'amarg perquè sàpiguin estimar el dolç.

56 I els és concedit de distingir el bé del mal; per tant, són agents per a ells mateixos. I una altra llei i manament t'he donat:

57 Ensenya, doncs, als teus fills, que tots els homes, a tot arreu, han de penedir-se, o de cap manera no podran heretar el regne de Déu, perquè cap cosa immunda no pot estar-hi, o habitar a la seva presència; doncs, en la llengua d'Adam, el seu nom és Home de Santedat, i el nom del seu Unigènit és Fill de l'Home, àdhuc Jesucrist, un Jutge just que vindrà en el meridià del temps.

58 Per consegüent, et dono el manament d'ensenyar aquestes coses lliurement als teus fills, tot i dient:

59 Que a raó de la transgressió ve la caiguda, la qual porta la mort; i així com heu nascut en el món mitjançant l'aigua, i la sang, i l'esperit que jo he fet, i així us heu tornat de la pols en ànima vivent, així també heu de néixer un altre cop en el regne dels cels, de l'aigua i de l'Esperit, i ésser purificats per la sang, àdhuc la sang del meu Unigènit, a fi que sigueu santificats de tot pecat, i gaudiu de les paraules de vida eterna en aquest món, i de la vida eterna en el món a venir, àdhuc la glòria immortal;

60 perquè per l'aigua guardeu el manament, per l'Esperit sou justificats, i per la sang sou santificats;

61 per consegüent, aquest us és donat perquè romangui en vosaltres: el testimoni del cel; el Consolador; les coses pacífiques

de la glòria immortal; la veritat de totes les coses; allò que vivifica totes les coses, que fa viure totes les coses; el que coneix totes les coses, i té tot poder segons la saviesa, la misericòrdia, la veritat, la justícia i el judici.

62 I ara, vet aquí, et dic: Això és el pla de salvació per a tothom, mitjantçant la sang del meu Unigènit, el qual vindrà en el meridià del temps.

63 I vet aquí, totes les coses tenen la seva semblança, i s'han creat i fet totes perquè donin testimoniatge de mi, tant les coses que són temporals com les espirituals; coses que hi ha a dalt als cels, coses que són a la terra, i dins la terra, i sota la terra, tant a dalt com dessota—totes les coses testifiquen de mi.

64 I s'esdevingué que quan el Senyor hagué parlat amb Adam, el nostre pare, Adam clamà al Senyor, i fou arrabassat per l'Esperit del Senyor, i endut dins l'aigua, i submergit en l'aigua, i tret de l'aigua.

65 I d'aquesta manera fou batejat, i l'Esperit de Déu baixà sobre ell, i així nasqué de l'Esperit, i fou vivificat en l'home interior.

66 I sentí una veu des del cel que deia: Has estat batejat amb foc i amb l'Esperit Sant. Aquest és el testimoni del Pare i del Fill, des d'ara i per sempre;

67 i ets segons l'orde d'Aquell que era sense principi de dies o fi d'anys, des de l'eternitat fins a tota l'eternitat.

68 Vet aquí, ets un en mi, un fill de Déu; i així tots poden arribar a ser els meus fills. Amén.

CAPÍTOL 7

(Desembre de l'any 1830)

Enoc ensenya, dirigeix el poble i trasllada muntanyes—És establerta la Ciutat de Sió—Enoc preveu la vinguda del Fill de l'Home, el seu sacrifici expiatori, i la resurrecció dels sants—Ve la Restauració, l'Aplegament, la Segona Vinguda, i el retorn de Sió.

I s'esdevingué que Enoc continuà parlant, i digué: Heus aquí, el nostre pare Adam ensenyà aquestes coses, i molts han cregut i han arribat a ésser fills de Déu; i molts no han cregut, i s'han mort en els seus pecats; i estan a l'expectativa, amb temor i en turment, esperant que es vessi sobre ells la indignació ardent de la ira de Déu.

2 I des d'aleshores endavant Enoc profetitzava, i deia al poble: Mentre viatjava, i passava per un lloc que s'anomena Mahuja, i clamava al Senyor, vingué una veu des del cel que deia: Gira't i puja al mont de Simeó.

3 I s'esdevingué que vaig tornar i vaig pujar a la muntanya; i en estar-me allí, vaig veure els cels desclosos i vaig quedar revestit de glòria;

4 i vaig veure el Senyor; i estava dempeus davant la meva faç, i parlà amb mi, així com un home parla amb l'altre, cara a cara; i em digué: Mira, i et mostraré el món per l'espai de moltes generacions.

5 I s'esdevingué que vaig veure la vall de Xum, i vet aquí, un poble nombrós que habitava en tendes, que era el poble de Xum.

6 I em tornà a parlar el Senyor, i digué: Mira; i vaig mirar cap al nord, i vaig veure el poble de Canaan, que habitava en tendes.

7 I el Senyor em digué: Profetitza; i vaig profetitzar, tot i dient: Heus aquí, el poble de Canaan, que són molts, sortirà en ordre de batalla contra el poble de Xum i els matarà fins a destruirlos del tot; i el poble de Canaan es repartirà sobre la terra, i la terra serà àrida i estèril, i cap poble no hi viurà, excepte el poble de Canaan;

8 perquè vet aquí, el Senyor maleirà la terra amb molta calor, i la seva sequedat continuarà per sempre. I hi havia una foscor que caigué sobre tots els fills de Canaan, que foren menyspreats entre tots els pobles.

9 I succeí que el Senyor em digué: Mira; i vaig mirar i vaig veure la terra de Saró, i la terra d'Enoc, i la terra d'Omner, i la terra d'Heni, i la terra de Sem, i d'Haner, i d'Hananniha, amb tots els seus habitants;

10 i el Senyor em digué: Vés entre aquest poble i digues: Penediu-vos, no sigui que jo surti i us castigui amb maledicció, i moriu.

11 I em donà el manament de batejar en el nom del Pare i del Fill, el qual és ple de gràcia i de veritat, i de l'Esperit Sant, que dóna testimoniatge del Pare i del Fill.

12 I s'esdevingué que Enoc no deixava de cridar tot el poble al penediment, excepte el poble de Canaan;

13 i tan gran fou la fe d'Enoc, que dirigí el poble de Déu; i els seus enemics sortiren a la batalla contra ells, i en pronunciar la paraula del Senyor, la terra tremolava, i fugien les muntanyes, segons el seu manament; i els rius d'aigua es desviaven del seu curs, i el rugit dels lleons se sentia des del desert, i totes les nacions agafaren una gran por, tan potent era la paraula d'Enoc, i tan poderós el llenguatge que Déu li havia donat.

14 També sortí una terra des de les profunditats del mar, i fou tan gran el temor dels enemics del poble de Déu, que fugiren, i s'apartaren, i se n'anaren a la terra que sortí de les profunditats del mar.

15 I els gegants de la terra també se n'anaren lluny; i caigué una maledicció sobre tots aquells que pugnaven contra Déu;

16 i des d'aleshores endavant hi havia guerres i vessaments de sang entre ells; però el Senyor baixà i habità entre el seu poble, i vivien en rectitud.

17 La por del Senyor era sobre totes les nacions, tan gran fou la seva glòria que restava sobre el seu poble. I el Senyor beneí la terra, i foren beneïts sobre les muntanyes i a tot indret alt, i floriren.

18 I el Senyor posà el nom de Sió al seu poble, perquè eren un de cor i de parer, i visqueren amb rectitud; i no hi havia pobres entre ells.

19 I així Enoc continuà predicant amb rectitud al poble de Déu. I s'esdevingué que en els seus dies edificà una ciutat que

es deia la Ciutat de Santedat, o sigui, Sió.

20 I succeí que Enoc parlà amb el Senyor, i li digué: Certament Sió viurà amb seguretat per sempre. Però el Senyor li digué: He beneït Sió, però la resta del poble he maleït.

21 I succeí que el Senyor mostrà Enoc tots els habitants de la terra; i els veié, i vet aquí, en passar el temps, Sió fou enduta al cel. I el Senyor digué a Enoc: Guaita, la meva estança per sempre.

22 I Enoc també veié la resta dels pobles que eren els fills d'Adam; i eren una barreja de tota la descendència d'Adam, llevat de la de Caín, perquè els de la seva posteritat eren negres, i no tenien lloc entre ells.

23 I després que Sió fou enduta al cel, Enoc mirà, i vet aquí, tenia totes les nacions de la terra al seu davant.

24 I passà una generació rera l'altra; i Enoc fou elevat i alçat fins al si del Pare i del Fill de l'Home; i vet aquí, el poder de Satanàs cobria tota la faç de la terra.

25 I veié que baixaven àngels del cel; i sentí una veu forta que deia: Ai!, ai dels habitants de la terra!

26 I veié Satanàs; i portava una gran cadena a la mà, que cobria tota la faç de la terra amb tenebres; i mirava cap amunt, i reia, i els seus àngels s'alegraven.

27 I Enoc veié que descendien àngels del cel, tot donant testimoniatge del Pare i del Fill; i l'Esperit Sant davallà sobre molts; i foren arrabassats pels poders del cel fins a Sió.

28 I s'esdevingué que el Déu del cel mirà la resta del poble, i plorà; i Enoc en donà testimoniatge, tot i dient: Com és que els cels ploren i vessen llàgrimes com les pluges sobre les muntanyes?

29 I Enoc digué al Senyor: Com és que tu pots plorar, tot i ésser sant, i de l'eternitat fins a tota l'eternitat?

30 I si fos possible que l'home pogués nombrar les partícules de la terra, sí, de milions de terres com aquesta, no seria ni el principi del nombre de les teves creacions; i les teves cortines encara són desplegades; i tot i així, tu ets allí, i el teu si també; i a més, ets just, i misericordiós i benèvol per sempre;

31 i has pres Sió al teu propi si, d'entre totes les teves creacions, des de l'eternitat fins a tota l'eternitat; i res, sinó la pau, la justícia i la veritat habiten davant del teu tron; i la misericòrdia anirà al teu davant i no tindrà fi; com és, doncs, que pots plorar?

32 El Senyor digué a Enoc: Veus aquests, els teus germans; són obra de les meves pròpies mans, i jo els vaig donar el seu coneixement el dia que els vaig crear; i en el Jardí d'Edèn vaig donar a l'home el seu albir;

33 i als teus germans he dit, i també he donat manament, que s'estimessin l'un a l'altre, i que m'escollissin a mi, el seu Pare; però, guaita, que no tenen afecte, i avorreixen fins la pròpia sang;

34 i la flama de la meva indignació s'encén en contra seu; i en el meu fort enuig enviaré els diluvis sobre ells, perquè s'ha encès la meva furiosa ira contra ells.

35 Heus aquí, sóc Déu; Home de Santedat és el meu nom; Home de Consell m'anomeno, i Sense Fi i Etern també.

36 Per consegüent, puc estendre les mans i abastar totes les creacions que he fet, i amb el meu ull les puc traspassar també; i d'entre tota l'obra de les meves mans mai no hi ha hagut tan gran iniquitat com entre els teus germans.

37 Però, vet aquí, els seus pecats recauran sobre el cap dels seus pares. Satanàs serà el seu pare, i la misèria la seva sort; i tot el cel plorarà per ells, àdhuc tota l'obra de les meves mans; així doncs, per què no han de plorar els cels, veient que aquests patiran?

38 Però, guaita, aquests que els teus ulls contemplen, moriran dins els diluvis; i vet aquí, que els tindré tancats; els tinc preparada una presó.

39 I Aquell que jo he escollit ha pledejat davant la meva faç. Per consegüent, ell patirà pels seus pecats, si és que es penedeixen el dia que el meu Escollit torni a mi, i fins a aquest dia estaran en el turment.

40 Per això, doncs, ploraran els cels, àdhuc tota l'obra de les meves mans.

41 I s'esdevingué que el Senyor parlà a Enoc, i li digué totes les coses que farien els fills dels homes; per tant, Enoc se n'assabentà, i veié les seves abominacions i la seva misèria; i plorà, i estengué els seus braços, i s'eixamplà el seu cor a l'amplada de l'eternitat, i se li commogueren les entranyes; i tota l'eternitat tremolà.

42 I Enoc també veié Noè i la seva família, que la posteritat de tots els fills de Noè se salvaria amb una salvació temporal;

43 així doncs, Enoc veié que Noè construí una arca; i que el Senyor li somrigué, i la sostingué a la seva mà; però sobre la resta, els impius, vingueren els diluvis, i els engoliren.

44 I a Enoc en veure això, li vingué una amargor a l'ànima, i plorà pels seus germans, i digué als cels: No podré trobar consolació. Però el Senyor li digué: Alça el cor, i alegra't; i guaita.

45 I succeí que Enoc mirà; i de Noè, veié que sortien totes les famílies de la terra. I clamà al Senyor, dient: Quan vindrà el dia del Senyor? Quan serà vessada la sang del Just, a fi que tots aquells que es planyen siguin santificats i tinguin vida eterna?

46 I el Senyor digué: Serà en el meridià dels temps, en els dies de la iniquitat i la venjança.

47 I vet aquí, Enoc veié el dia de la vinguda del Fill de l'Home en la carn; i la seva ànima s'alegrà, i digué: El Just és alçat, i l'Anyell és immolat des de la fundació del món; i mitjançant la fe sóc al si del Pare, i vet aquí, Sió és amb mi.

48 I s'esdevingué que Enoc mirà la terra; i sentí una veu

des de les seves entranyes, que deia: Ai!, ai de mi, la mare dels homes! Estic afligida, estic extenuada a causa de la iniquitat dels meus fills! Quan reposaré i seré netejada de la brutícia que ha sortit de mi? Quan em santificarà el meu Creador a fi que reposi, i que la rectitud estigui un temps sobre la meva faç?

49 I quan Enoc sentí que la terra es planyia, plorà, i clamà al Senyor, dient: Oh Senyor, no tindràs compassió de la terra? No beneiràs els fills de Noè?

50 I s'esdevingué que Enoc no deixava de clamar al Senyor, tot dient: Et prego, oh Senyor, en el nom del teu Unigènit, que és Jesucrist, que tinguis compassió de Noè i de la seva posteritat, a fi que les aigües mai més tornin a cobrir la terra.

51 I el Senyor no pogué resistir; i féu aliança amb Enoc, i li jurà amb jurament que aturaria les aigües, i visitaria els fills de Noè.

52 I promulgà un decret inalterable que una resta de la seva descendència sempre es trobaria entre totes les nacions, mentre s'estigués la terra.

53 I el Senyor digué: Beneït és aquell pel llinatge del qual vindrà el Messies; doncs, ell diu: Sóc el Messies, el Rei de Sió, la Roca del Cel, que és tan ample com l'eternitat. Aquell que entri per la porta i pugi per mi, mai no caurà; per tant, beneïts són aquells dels que he parlat, perquè sortiran entonant càntics d'una alegria sempiterna.

54 I succeí que Enoc clamà al Senyor, tot i dient: Quan el Fill de l'Home vingui en la carn, reposarà la terra? Et prego que em mostris aquestes coses.

55 I el Senyor digué a Enoc: Mira; i mirant, veié que el Fill de l'Home fou alçat sobre la creu, a la manera dels homes.

56 I sentí una veu forta; i els cels quedaren tapats; i totes les creacions de Déu estaven de dol; i la terra gemegà, i s'esberlaren les roques. I els sants ressuscitaren i foren coronats a la dreta del Fill de l'Home amb corones de glòria.

57 I tots els esperits que es trobaven a la presó sortiren, i es posaren a la dreta de Déu; i la resta romangué en cadenes de tenebra fins al judici del gran dia.

58 I Enoc plorà un altre cop, tot clamant al Senyor i dient: Quan reposarà la terra?

59 I Enoc veié el Fill de l'Home que ascendia al Pare; i clamà al Senyor, i digué: No vindràs de nou a la terra? Com que tu ets Déu, i et conec, i m'has jurat, i m'has manat que demanis en el nom del teu Unigènit—tu m'has creat i m'has donat dret al teu tron, i no de mi mateix, sinó mitjançant la teva pròpia gràcia—per consegüent, et demano si no tornaràs un altre cop a la terra.

60 I el Senyor digué a Enoc: Com visc jo, així també vindré als darrers dies, els dies de la iniquitat i la venjança, per a complir el jurament que vaig fer amb tu respecte als fills de Noè.

61 I arribarà el dia en què reposarà la terra; però abans d'a-

quell dia s'enfosquiran els cels, i un vel de tenebres cobrirà la terra; i tremolaran els cels i la terra; i hi haurà grans tribulacions entre els fills dels homes, però jo preservaré el meu poble.

62 I enviaré la rectitud des del cel i faré sortir la veritat de la terra, per a testificar del meu Unigènit, de la seva resurrecció d'entre els morts, sí, així com de la resurrecció de tothom; i faré que la rectitud i la veritat escombrin la terra com amb diluvi, per tal d'aplegar els meus elegits des dels quatre cantons de la terra, fins a un indret que jo prepararé, una Ciutat Santa, a fi que el meu poble es cenyeixi els lloms i estigui esperant el dia de la meva vinguda; perquè allí serà el meu tabernacle, i s'anomenarà Sió, una Nova Jerusalem.

63 I el Senyor digué a Enoc: Aleshores tu i tota la teva ciutat els rebreu allí, i els rebrem al nostre si, i ells ens veuran; i ens llançarem al seu coll i ells al nostre, i ens farem petons els uns als altres;

64 i allí serà la meva estança, i serà Sió, la qual haurà sortit de totes les creacions que he fet; i per espai de mil anys la terra reposarà.

65 I s'esdevingué que Enoc veié el dia de la vinguda del Fill de l'Home, als darrers dies, per a viure amb rectitud sobre la terra per l'espai de mil anys;

66 però abans d'aquest dia veié grans tribulacions entre els impius; i també veié que el mar s'agitava, i el cor dels homes els defallia mentre esperaven amb temor els judicis del Déu Totpoderós, que vindrien sobre els impius.

67 I el Senyor mostrà a Enoc totes les coses, fins a la fi del món; i veié el dia dels justos, l'hora de la seva redempció; i que reberen una plenitud de joia.

68 I tots els dies de Sió, a l'època d'Enoc, foren de tres-cents seixanta-cinc anys.

69 I Enoc i tot el seu poble caminaven amb Déu, qui habitava al mig de Sió; i succeí que Sió desaparegué, perquè Déu se l'endugué al seu si, i des d'aleshores s'escampà la dita: Sió ha Fugit.

CAPÍTOL 8

(Febrer de l'any 1831)

Matusala profetitza—Noè i els seus fills prediquen l'evangeli—Predomina una gran iniquitat—No fan cas de la crida al penediment—Déu ordena la destrucció de tota carn pel diluvi.

I Enoc visqué en total quatre-cents trenta anys.

2 I succeí que Matusala, fill d'Enoc, no fou endut, perquè s'acomplissin les aliances que el Senyor havia fet amb Enoc; perquè ell veritablement féu pacte amb Enoc que Noè seria fruit dels seus lloms.

3 I s'esdevingué que Matusala profetitzà que dels seus lloms naixerien tots els regnes de la terra (mitjançant Noè), i se'n gloriejà.

4 I aparegué una gran fam so-

bre la terra, i el Senyor maleí la terra amb greu maledicció, i molts dels habitants moriren.

5 I s'esdevingué que quan Matusala tenia cent vuitanta-set anys, engendrà Làmec;

6 i després d'engendrar Làmec, Matusala visqué set-cents vuitanta-dos anys, i engendrà fills i filles;

7 i Matusala visqué en total nou-cents seixanta-nou anys, i morí.

8 I quan Làmec tenia cent vuitanta-dos anys, engendrà un fill,

9 i li posà Noè, dient-se: Aquest fill ens consolarà del nostre treball i de l'afany de les nostres mans, per la terra que el Senyor ha maleït.

10 I després d'engendrar Noè, Làmec visqué cinc-cents noranta-cinc anys, i engendrà fills i filles;

11 i Làmec visqué en total set-cents setanta-set anys, i morí.

12 I quan Noè tenia quatre-cents cinquanta anys, engendrà Jàfet; i quaranta-dos anys més tard engendrà Sem de la que fou la mare de Jàfet; i quan tenia cinc-cents anys, engendrà Cam.

13 I Noè i els seus fills escoltaren el Senyor, i li posaren esment, i se'ls anomenà els fills de Déu.

14 I quan aquests començaren a multiplicar-se sobre la faç de la terra, i els nasqueren filles, els fills dels homes trobaren que aquestes eren boniques, i les prengueren per esposes, segons la seva elecció.

15 I el Senyor digué a Noè: Les filles dels teus fills s'han venut; doncs, vet aquí, la meva ira s'ha encès en contra dels fills dels homes, perquè no volen escoltar la meva veu.

16 I s'esdevingué que Noè profetitzà i ensenyà les coses de Déu, com fou en el principi.

17 I el Senyor digué a Noè: El meu Esperit no lluitarà sempre amb l'home, perquè aquest ha de saber que tota carn morirà; tot i així, la seva vida serà de cent vint anys; i si els homes no es penedeixen, els enviaré els diluvis al damunt.

18 I aquells dies hi havia gegants a la terra, i cercaren Noè per llevar-li la vida; però el Senyor estava amb Noè, i el poder del Senyor li restava a sobre.

19 I el Senyor ordenà a Noè segons el seu propi orde, i li manà que sortís a proclamar el seu evangeli als fills dels homes, tal com s'havia encarregat a Enoc.

20 I s'esdevingué que Noè exhortà els fills dels homes que es penedissin; però no feren cas de les seves paraules;

21 i a més, després d'haver-lo sentit, es presentaren davant d'ell, tot i dient: Vet aquí, nosaltres som els fills de Déu; no hem pres per a nosaltres les filles dels homes? I no estem menjant i bevent, i casant-nos i donant-nos en casament? I les nostres dones ens donen fills que són homes poderosos, semblants als dels dies antics, homes de gran renom. I no feren cas de les paraules de Noè.

22 I Déu veié que la maldat dels homes s'havia fet gran a la terra; i que tothom s'exalçava en

la imaginació dels pensaments del seu cor, i no es decantaven sinó al mal.

23 I succeí que Noè continuà predicant al poble, dient: Pareu atenció i escolteu les meves paraules;

24 creieu i penediu-vos dels vostres pecats, i bategeu-vos en el nom de Jesucrist, el Fill de Déu, com els nostres pares, i rebreu l'Esperit Sant, a fi que us siguin manifestades totes les coses; i si no feu això, els diluvis us vindran a sobre. Amb tot i així, no li feren cas.

25 I Noè es penedia, i el seu cor s'afligia que el Senyor hagués creat l'home sobre la terra, i s'entristia fins al cor.

26 I el Senyor digué: Rauré de la terra l'home que vaig crear, tant homes com animals, i tot allò que s'arrossega, i les aus de l'aire; perquè li sap greu a Noè que jo els hagi creat i els hagi fet; i ell m'ha fet súplica, ja que han cercat de llevar-li la vida.

27 I així el Senyor va mirar Noè amb benvolença, perquè era un home just, i perfecte en la seva generació; i seguia els camins de Déu, així com el seus tres fills, Sem, Cam i Jàfet.

28 La terra s'havia corromput davant de Déu, i era plena de violències.

29 I Déu contemplà la terra; i estava ben corrompuda, perquè tota carn havia corromput el seu camí sobre la terra.

30 I Déu digué a Noè: M'he proposat posar fi a tota carn, perquè la terra és plena de violències; i guaita, que destruiré tota carn de sobre la terra.

FACSÍMIL DEL LLIBRE D'ABRAHAM

Número 1

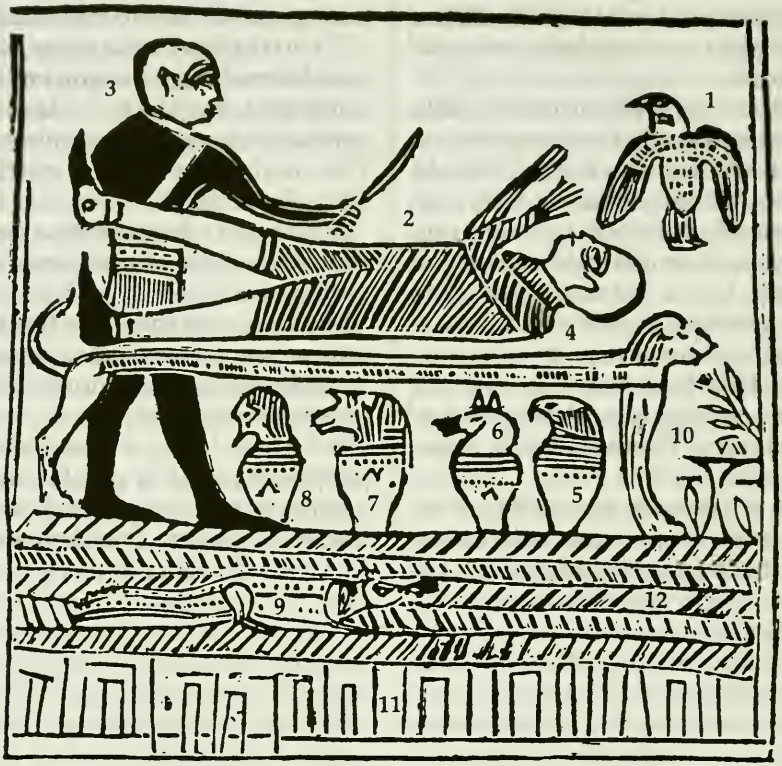

EXPLICACIÓ

Figura 1, L'àngel del Senyor.

Fig. 2, Abraham subjectat sobre un altar.

Fig. 3, El sacerdot idòlatra d'Elkena prova d'oferir Abraham com a sacrifici.

Fig. 4, L'altar de sacrifici dels sacerdots idòlatres, davant els déus d'Elkena, Libnà, Mamackra, Koras i Faraó.

Fig. 5, El déu idolàtric d'Elkena.

Fig. 6, El déu idolàtric de Libnà.

Fig. 7, El déu idolàtric de Mamackra.

Fig. 8, El déu idolàtric de Koras.

Fig. 9, El déu idolàtric de Faraó.

Fig. 10, Abraham a Egipte.

Fig. 11, Té per objecte representar els pilars del cel, com ho entenien els egipcis.

Fig. 12, Raukeeyang, que significa expansió o el firmament damunt el nostre cap; però en aquest cas, referent a aquest tema, els egipcis volien dir Xaumau, estar elevat, o els cels, corresponent a la paraula hebrea Xaumahyeem.

El Llibre d'Abraham

TRADUÏT DEL PAPIR PER JOSEP SMITH

Traducció d'uns registres antics que han arribat fins a les nostres mans, des de les catacumbes d'Egipte. Els escrits d'Abraham mentre era a Egipte, anomenats el Llibre d'Abraham, i escrits per la seva pròpia mà, sobre papir. (History of the Church, *2:235–236, 348–351.*

CAPÍTOL 1

Abraham cerca les benediccions de l'orde patriarcal—És perseguit per sacerdots falsos a Caldea—Jehovà el salva—Una repassada dels origens i el govern d'Egipte.

A LA terra dels caldeus, on vivien els meus pares, jo, Abraham, vaig veure que em calia cercar un altre lloc per viure;

2 i en adonar-me que hi havia una felicitat, una pau i un repòs més gran per a mi, vaig buscar les benediccions dels pares, i el dret al qual jo hauria d'ésser ordenat per a administrar-les; havent jo estat un seguidor de la rectitud, i desitjant també de tenir grans coneixences i d'ésser un seguidor més fidel de la rectitud, i de tenir més coneixement, i ésser pare de moltes nacions, un príncep de pau, i anhelant rebre instruccions i guardar els manaments de Déu, em vaig fer hereu legítim, un Summe Sacerdot, i posseïdor del dret que pertanyia als pares.

3 Em fou conferit des dels pares; vingué dels pares des del principi del temps, àdhuc des del començament, o abans de posar els fonaments de la terra, fins al temps present, o sigui, el dret del primogènit o del primer home, el qual és Adam, el nostre primer pare, i a través dels pares fins a mi.

4 Vaig buscar el meu nomenament al sacerdoci, segons el nomenament de Déu als pares respecte a la descendència.

5 Els meus pares, havent-se apartat de la seva rectitud i dels sants manaments que el Senyor, el seu Déu, els havia donat, a l'adoració dels ídols dels pagans, es negaren del tot a fer cas de la meva veu;

6 perquè els seus cors estaven decidits a fer el mal, i s'havien lliurat totalment al déu d'Elkena, al déu de Libnà, al déu de Mamackra, i al déu de Koras i al déu de Faraó, rei d'Egipte;

7 així que tornaren el cor als sacrificis dels pagans i oferiren els seus fills als seus ídols muts, i no escoltaren la meva veu, sinó que provaren de llevar-me la vida per la mà del sacerdot d'Elkena, el qual també era el sacerdot del Faraó.

8 En aquest temps era costum del sacerdot del Faraó, rei d'Egipte, d'oferir homes, dones i nens sobre l'altar que s'havia construït a la terra de Caldea, com a sacrifici a aquests déus estranys.

9 I s'esdevingué que el sacerdot oferí un sacrifici al déu de Faraó i també al déu de Shagreel, a la manera dels egipcis. El déu de Shagreel era el sol.

10 I a més, com a sacrifici d'acció de gràcies, el sacerdot del Faraó oferí un nen sobre l'altar que hi havia prop del pujol anomenat el turó de Potifar, a la capçalera de la plana d'Olisem.

11 Ara, en una ocasió, aquest sacerdot havia sacrificat sobre el mateix altar tres verges, filles d'Onita, un del llinatge reial directe des dels lloms de Cam. Sacrificaren aquestes verges a causa de la seva virtut; car no volien postrar-se per a adorar déus de fusta ni de pedra; per consegüent, les mataren sobre aquest altar, i fou fet a la faisó dels egipcis.

12 I s'esdevingué que els sacerdots em prengueren per la força, a fi de matar-me també, com a aquelles verges sobre aquell altar. I perquè tingueu una idea de l'altar, us refereixo a la representació que hi ha al principi d'aquesta relació.

13 Fou fet en forma de llit, semblant als que s'utilitzaven entre els caldeus, i es trobava davant els déus d'Elkena, Libnà, Mamackra, i Koras, i també un déu semblant al de Faraó, rei d'Egipte.

14 I perquè entengueu com eren aquests déus, us n'he fet una representació a les figures que hi ha al principi, estil de figures que els caldeus anomenen Raleenos, que vol dir jeroglífics.

15 I en aixecar les mans contra mi a fi de sacrificar-me i llevar-me la vida, vet aquí, vaig elevar la meva veu al Senyor, el meu Déu, i el Senyor estigué atent i m'escoltà, i m'omplí amb la visió del Totpoderós, i l'àngel de la seva presència es posà al meu costat i a l'acte desfermà els meus lligams;

16 i vaig sentir la seva veu, dient: Abraham, Abraham, vet aquí, m'anomeno Jehovà, i t'he sentit, i he baixat per a lliurar-te, i per a emportar-te de la casa del teu pare i de tota la teva parentela a una terra estranya, de la qual no en saps res.

17 I tot això perquè han allunyat de mi el seu cor a fi d'adorar el déu d'Elkena, i el déu de Libnà, i el déu de Mamackra, i el déu de Koras i el déu del Faraó, rei d'Egipte; per tant, he baixat per tal de visitar-los i destruir aquell que ha aixecat la seva mà contra tu, Abraham, fill meu, per a llevar-te la vida.

18 Vet aquí, et portaré de la mà i t'emmenaré, i posaré sobre tu el meu nom, àdhuc el sacerdoci del teu pare, i tindràs el meu poder a sobre.

19 Com fou amb Noè, així també serà amb tu; perquè mitjantçant el teu ministeri, es coneixerà el meu nom arreu de la terra per sempre, perquè sóc el teu Déu.

20 Heus aquí, el Turó de Potifar era al país d'Ur dels caldeus. I el Senyor enderrocà l'altar d'Elkena i dels déus del país, i els destruí del tot, i ferí el sacerdot de tal manera que va morir; i hi havia un gran dol a Caldea,

i també a la cort del Faraó, que significa rei per sang reial.

21 Aquest rei d'Egipte havia descendit des dels lloms de Cam, i per naixement era de la sang dels cananeus.

22 D'aquest llinatge nasqueren tots els egipcis, i així es conservava a la terra la sang dels cananeus.

23 La terra d'Egipte fou descoberta primerament per una dona que era filla de Cam i d'Egiptus, que en caldeu significa Egipte, i que vol dir allò que és prohibit.

24 Quan aquesta dona descobrí la terra, estava tota inundada, i més tard hi establí els seus fills; i així, de Cam nasqué la raça que conservava la maledicció a la terra.

25 Ara, Faraó, fill gran d'Egyptus, filla de Cam, establí el primer govern d'Egipte, i fou semblant al govern de Cam, que era patriarcal.

26 Faraó, que era home just, establí el seu reialme i jutjà el seu poble amb seny i dretura tots els seus dies, i provava amb afany d'imitar l'orde que els pares establiren en les primeres generacions, en els dies del primer reialme patriarcal, àdhuc el regnat d'Adam, i també en el de Noè, el seu pare, el qual el beneí amb benediccions de la terra i benediccions de saviesa, però el maleí quant al sacerdoci.

27 I Faraó era d'aquell llinatge que no tenia cap dret al sacerdoci, però, tot i així, els Faraons de bona gana l'haurien reclamat de Noè, a través de Cam; per tant, el meu pare es desencaminà per la seva idolatria;

28 però provaré, més endavant, a traçar la cronologia que es remunta des de mi fins al començament de la creació, perquè han arribat a les meves mans els registres, els quals tinc fins al dia d'avui.

29 Ara bé, després que el sacerdot d'Elkena fou ferit i morí, s'acompliren les coses que em foren dites referent a la terra de Caldea, que hi hauria fam a la terra.

30 Consegüentment prevalgué la fam en tota la terra de Caldea, i el meu pare fou turmentat durament per la fam, i es penedí de la maldat que havia proposat contra meu, de llevar-me la vida.

31 Però, el Senyor, el meu Déu, preservà a les meves mans els registres dels pares, àdhuc dels patriarques, referent al dret del sacerdoci; per tant, he guardat fins al dia d'avui un coneixement del començament de la creació, i també dels planetes i dels estels, tal com fou divulgat als pares; i provaré d'escriure algunes d'aquestes coses en aquesta relació per al profit de la meva posteritat que vindrà després de mi.

CAPÍTOL 2

Abraham surt d'Ur per anar a Canaan—Jehovà li apareix a Haran—Se li promet tota mena de benediccions de l'evangeli a la seva descendència i, a través d'ell,

fins a tots els homes—Va a Canaan, i després a l'Egipte.

ARA, el Senyor Déu provocà que s'agreugés la fam a la terra d'Ur, tant que morí el meu germà Haran; però el meu pare Taré continuà amb vida a la terra d'Ur dels caldeus.

2 I s'esdevingué que jo, Abraham, vaig prendre per esposa Sarai; i Nacor, el meu germà, prengué Melcà, que era filla d'Haran.

3 Ara, el Senyor m'havia dit: Abraham, surt del teu país, i de la teva parentela i de la casa del teu pare, i vés a una terra que et mostraré.

4 Així que vaig sortir de la terra d'Ur dels caldeus per anar a la terra de Canaan; i vaig emportar-me Lot, fill del meu germà, i la seva dona, i Sarai, la meva dona; i també el meu pare em seguí fins a la terra que anomenàvem Haran.

5 I la fam minvà, i el meu pare romangué a Haran i hi sojornà, ja que hi havia molts ramats a Haran; i el meu pare tornà novament a la seva idolatria, així que romangué a Haran.

6 Però jo, Abraham, i Lot, fill del meu germà, pregàrem el Senyor, i el Senyor se m'aparegué i digué: Aixeca't i porta Lot amb tu; perquè m'he proposat de treure-us d'Haran, i fer de tu un ministre que porti el meu nom a una terra estranya que donaré per possessió perpètua als de la teva descendència després de tu, quan facin cas de la meva veu.

7 Perquè sóc el teu Senyor i Déu; habito al cel, i la terra és l'escambell dels meus peus; estenc la meva mà sobre el mar, i obeeix la meva veu; faig que el vent i el foc em serveixin de carrossa; dic a les muntanyes: Allunyeu-vos d'aquí; i vet aquí, són portades en un remolí, de cop, sobtadament.

8 Jehovà és el meu nom, i conec la fi des del principi; per tant, et farà ombra la meva mà.

9 I faré de tu una gran nació, i et beneiré fora de mida, i faré gran el teu nom entre totes les nacions, i seràs una benedicció a la teva descendència, a fi que en les seves mans portin aquest ministeri i sacerdoci a tota nació.

10 I els beneiré mitjançant el teu nom; perquè tots aquells que rebin aquest evangeli seran anomenats pel teu nom; i seran comptats entre la teva descendència, i s'aixecaran i et beneiran com el seu pare.

11 I beneiré els qui et beneeixin, i maleiré aquells que et maleeixin; i en tu (és a dir, en el teu sacerdoci) i en la teva descendència (és a dir, el teu sacerdoci)—perquè et prometo que en tu continuarà aquest dret—i en la teva descendència després de tu (és a dir, la descendència literal, o sigui la descendència del cos), seran beneïdes totes les famílies de la terra amb les benediccions de l'evangeli, que són les benediccions de la salvació, àdhuc de la vida eterna.

12 I després que el Senyor s'havia aturat de parlar amb mi, i havia retirat de mi el seu sem-

blant, em vaig dir dins el cor: El teu servent t'ha cercat afanyosament; i ara t'ha trobat;

13 enviares el teu àngel per a lliurar-me dels déus d'Elkena, i faré bé de parar atenció a la teva veu; així doncs, permet que el teu servent s'aixequi i se'n vagi en pau.

14 De manera que jo, Abraham, vaig sortir tal com el Senyor m'havia dit, i Lot m'acompanyà; i jo, Abraham, tenia seixanta dos anys quan vaig sortir d'Haran.

15 I vaig prendre Sarai, a qui havia rebut d'esposa quan era a Ur dels caldeus, i Lot, fill del meu germà, junt amb tots els béns que havíem ajuntat, i les ànimes que havíem guanyat a Haran, i sortírem cap a la terra de Canaan, i habitàvem en tendes pel camí.

16 Per consegüent, l'eternitat era la nostra coberta, i la nostra roca i salvació, mentre viatjàvem des d'Haran pel camí de Jersó fins a la terra de Canaan.

17 Llavors jo, Abraham, vaig construir un altar a la terra de Jersó i hi vaig fer una ofrena al Senyor; i vaig suplicar que la fam s'allunyés dels de la casa del meu pare, a fi que no morissin.

18 I de Jersó passàrem per la terra fins a arribar al lloc de Sechem, que era a les planúries de Morè; i ja havíem entrat a les fronteres de la terra dels cananeus; i allí a les planúries de Morè vaig fer sacrifici, i vaig clamar amb fervor al Senyor, perquè ja havíem entrat a la terra d'aquesta nació idòlatra.

19 I el Senyor se m'aparegué en resposta a les meves oracions, i em digué: Donaré aquesta terra a la teva descendència.

20 I jo, Abraham, vaig aixecarme del lloc de l'altar que havia construït al Senyor, i vaig passar d'allí fins a una muntanya a l'est de Betel, i vaig plantar-hi la meva tenda, amb Betel a l'oest i Hai a l'est; i vaig construir-hi un altre altar al Senyor, i vaig tornar a invocar el nom del Senyor.

21 I jo, Abraham, vaig continuar el camí cap al sud; i encara hi havia fam a la terra; i jo, Abraham, vaig determinar d'anar-me'n a l'Egipte per a habitar-hi, perquè la fam s'agreujava.

22 I s'esdevingué que quan era a punt d'entrar a l'Egipte, el Senyor em digué: Mira, que Sarai, la teva dona, és molt bonica;

23 per consegüent, succeirà que quan els egipcis la vegin, diran: És la seva muller; i et mataran a tu, però a ella la deixaran en vida; per tant, fes-ho d'aquesta manera:

24 Fes que ella digui als egipcis que és la teva germana, i viurà la teva ànima.

25 I succeí que jo, Abraham, vaig dir a Sarai, la meva dona, tot allò que el Senyor m'havia dit—Et prego, per tant, que els diguis que tu ets la meva germana, perquè em vagi bé pel teu bé, i visqui la meva ànima gràcies a tu.

CAPÍTOL 3

Mitjançant l'Urim i el Tummim, Abraham s'instrueix sobre el sol, la lluna i els estels—El Senyor li revela la natura eterna dels esperits—S'assabenta sobre la vida premortal, la preordenació, la Creació, la manera en què fou escollit un Redemptor, i el segon estat de l'home.

I JO, Abraham, tenia l'Urim i el Tummim que el Senyor, el meu Déu, m'havia donat a Ur dels caldeus;

2 i vaig veure els estels, que eren molt grans, i un d'ells es trobava més proper al tron de Déu; i n'hi havia molts dels grans que eren a prop;

3 i el Senyor em digué: Aquests són els que governen; i el nom del més gran és Kolob, perquè és a la vora de mi, car jo sóc el teu Senyor i Déu. Aquest l'he posat perquè governés tots aquells que pertanyen al mateix ordre que aquell sobre el qual et trobes.

4 I el Senyor em digué per l'Urim i el Tummim que Kolob era segons la manera del Senyor, d'acord amb els seus temps i estacions en les seves revolucions; que una revolució era un dia per al Senyor, segons la seva manera de comptar, que són mil anys segons el temps que és assenyalat a aquell sobre el qual et trobes. Aquesta és la computació del temps del Senyor, segons el càlcul de Kolob.

5 I el Senyor em digué: El planeta que és el llumener menor, més petit que el que governa el dia, àdhuc la llum de la nit, és més amunt, o més gran, que aquell sobre el qual ets tu, quant a la seva computació, perquè es mou en un ordre més lent. Això va en ordre, perquè es troba més amunt de la terra on ets; així que, la computació del seu temps no és tant, en nombre de dies, ni de mesos ni d'anys.

6 I el Senyor em digué: Ara, Abraham, existeixen aquests dos fets, i mira, que els teus ulls ho veuen; t'és concedit de conèixer els temps de la computació, i el temps fix, àdhuc el temps fix de la terra sobre el qual et trobes, així com el temps fix del llumener més gran que ha estat posat perquè governés el dia, i el temps fix del llumener menor que ha estat posat per a governar la nit.

7 Ara, el temps fix del llumener menor és més llarg, quant a la seva computació, que la del temps de la terra sobre la qual et trobes.

8 I on hi hagi aquests dos fets, n'hi haurà un altre més amunt d'ells, és a dir, hi haurà un altre planeta que tindrà la seva computació de temps més llarga encara;

9 i així hi haurà la computació de temps d'un planeta més amunt d'un altre, fins a apropar-te a Kolob, el qual té la computació del temps del Senyor. Aquest Kolob ha estat col·locat prop del tron de Déu, perquè governés tots els planetes que pertanyen al mateix ordre que aquell sobre el qual et trobes.

10 I t'és concedit de saber el

temps fix de tots els estels que han estat col·locats per a donar llum, fins a apropar-te al tron de Déu.

11 I fou així com jo, Abraham, vaig enraonar amb el Senyor cara a cara, com un home parla amb un altre; i em parlà de les obres que havien fet les seves mans;

12 i em digué: Fill meu, fill meu (i tenia estesa la seva mà), guaita, que et mostraré totes aquestes. I posà la seva mà sobre els meus ulls, i vaig veure aquelles coses que les seves mans havien fet, les quals eren moltes; i es multiplicaren tant davant els meus ulls, que no vaig poder veure el seu final.

13 I digué: Aquest és Shinehà, que és el sol. I em digué: Kokob, que vol dir estel. I em digué: Olea, que és la lluna. I digué: Kokaubeam, que vol dir estrelles, o tots els grans llumeners que hi havia al firmament del cel.

14 I era de nit quan el Senyor em deia aquestes paraules: Et multiplicaré a tu, i la teva descendència després de tu, igual com aquests; i si pots comptar el nombre dels grans de sorra, així serà el nombre dels teus descendents.

15 I el Senyor em digué: Abraham, et mostro aquestes coses abans que entris a Egipte, a fi que declaris totes aquestes paraules.

16 Si hi ha dues coses, i l'una és damunt de l'altra, hi haurà coses més grans damunt d'elles, així que Kolob és el més gran de tots els Kokaubeam que tu has vist, perquè és més a la vora de mi.

17 Ara bé, si hi ha dues coses, l'una damunt de l'altra, i que la lluna sigui damunt de la terra, llavors pot ser que hi hagi un planeta o un estel més amunt d'ella; i no hi ha res que el Senyor el teu Déu disposi a fer al seu cor que no faci.

18 Tot i així, ell féu l'estel més gran; com també, si hi ha dos esperits, i l'un és més intel·ligent que l'altre, amb tot, aquests dos esperits, malgrat que l'un sigui més intel·ligent que l'altre, no tenen principi; existiren abans, no tindran fi, existiran després, perquè són gnolàum o eterns.

19 I el Senyor em digué: Existeixen aquests dos fets: que hi ha dos esperits, i l'un és més intel·ligent que l'altre; n'hi haurà un altre de més intel·ligent que ells; jo sóc el Senyor el teu Déu, i sóc més intel·ligent que tots ells.

20 El Senyor el teu Déu envià el seu àngel per a lliurar-te de les mans del sacerdot d'Elkena.

21 Habito enmig de tots ells; per tant, he baixat ara per assabentar-te de les obres que les meves mans han fet, en la qual cosa la meva saviesa les supera a totes, perquè regno amunt en els cels, i avall a la terra, amb seny i amb tota prudència, sobre totes les intel·ligències que els teus ulls han vist des del principi; i en el començament vaig baixar enmig de totes les intel·ligències que has vist.

22 Ara bé, el Senyor m'havia

FACSÍMIL DEL LLIBRE D'ABRAHAM

Número 2

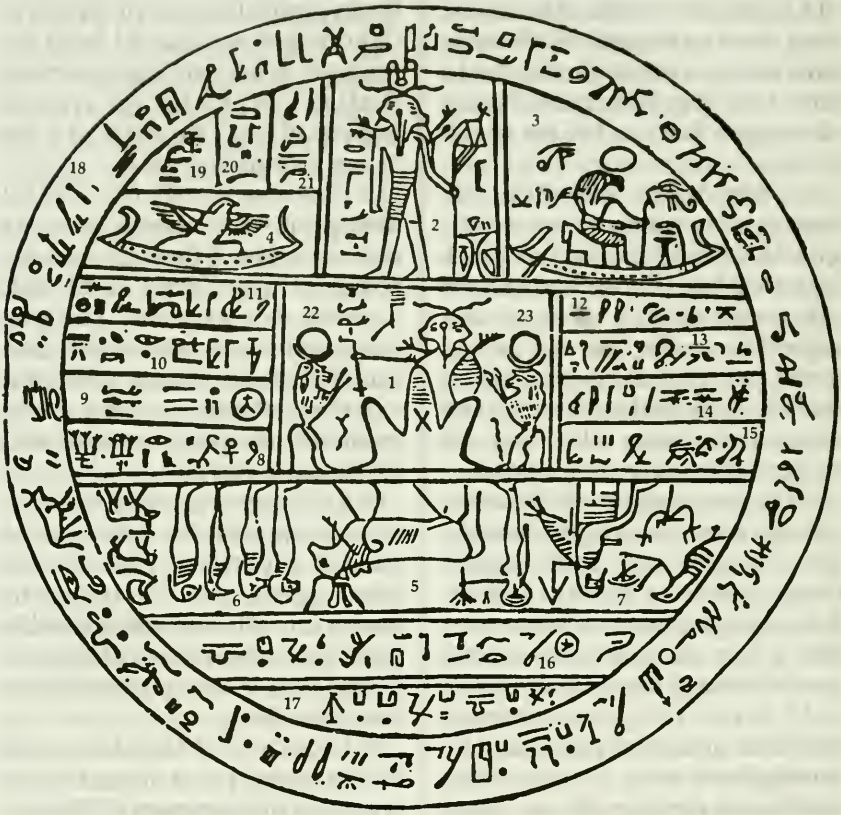

EXPLICACIÓ

Figura 1, Kolob, que significa la primera creació, que és més a prop de la celestial, o l'estança de Déu. El primer en govern i l'últim pel que fa a la mida del temps. La mida segons el temps celestial, que vol dir un dia per colze. Un dia a Kolob equival a mil anys, segons la manera de mesurar d'aquesta terra, la qual els egipcis anomenen Jah-oh-eh.

Fig. 2, Creació que es troba veïna a Kolob, anomenada pels egipcis Oliblis, i és la pròxima gran creació governant prop de la celestial, o el lloc on viu Déu; també té la clau de poder respecte als altres planetes; tal com Déu ho revelà a Abraham mentre aquest feia sacrifici sobre l'altar que havia edificat al Senyor.

Fig. 3, Té per objecte representar Déu, assegut sobre el seu tron, revestit de poder i autoritat, amb una corona de llum eterna sobre el cap; també representa les Magnes Paraules Claus del Sant Sacerdoci, tal com foren revelades a Adam al Jardí d'Edèn, com també a Set, Noè, Melquisedec, Abraham i tots aquells als quals fou revelat el sacerdoci.

Fig. 4, Correspon a la paraula hebrea Raukeeyang, que vol dir expansió o firmament dels cels; també és un nombre en figura, que en egipci significa mil; correspon a la mida del temps d'Oliblis, que és igual que Kolob en la seva revolució i la mesura del seu temps.

Fig. 5, Es diu Enis-go-on-dos en egipci. També és un dels planetes governants, i els egipcis diuen que és el sol i que rep la seva llum prestada de Kolob a través de Kae-e-vanras, que és la Clau Magna, o sigui, la potestat governant, la qual governa altres quinze planetes o estels fixos, com també Floeese o la Lluna, la nostra Terra, i el Sol en les seves revolucions annuals. Aquest planeta rep el seu poder per mitjà de Kli-flos-is-es, o Ha-ko-kau-beam, que són els astres representats pels números 22 i 23, els quals reben llum de les revolucions de Kolob.

Fig. 6, Representa aquesta terra amb els seus quatre cantons.

Fig. 7, Representa Déu, assegut al seu tron, el qual revela a través dels cels les Magnes Paraules Claus del sacerdoci a Abraham, com també el senyal de l'Esperit Sant en forma de colom.

Fig. 8, Conté escrits que no poden revelar-se al món; però que es poden saber dins el Sant Temple de Déu.

Fig. 9, No ha de revelar-se de moment.

Fig. 10, Tampoc.

Fig. 11, Tampoc. Si el món pot descobrir aquests números, així sigui. Amén.

Les figures 12, 13, 14, 15, 16, 17, 18, 19, 20, i 21, seran revelades en el propi i degut temps del Senyor.

Es dóna la traducció anterior fins on tenim dret de fer-ho de moment.

mostrat a mi, Abraham, les intel·ligències que foren organitzades abans d'existir el món; i d'entre totes aquestes n'hi havia moltes de les nobles i grans;

23 i Déu veié que aquestes ànimes eren bones, i estava enmig d'elles, i digué: D'aquestes faré els meus governants; perquè estava entre aquells que eren esperits, i veié que eren bons; i em digué: Abraham, tu ets un d'ells; fores escollit abans de néixer.

24 I entre ells n'hi havia un que era semblant a Déu, i digué als qui eren amb ell: Baixarem, perquè allà hi ha espai, i prendrem d'aquestes matèries i farem una terra sobre la qual aquests puguin viure;

25 i així els provarem, per veure si faran totes les coses que el Senyor el seu Déu els mani;

26 i als qui guardin el seu primer estat els hi serà donat de més a més; i aquells que no guardin el primer estat no tindran glòria en el mateix regne amb els que hagin guardat el seu primer estat; i els qui guardin el segon estat tindran glòria afegida sobre el seu cap per sempre més.

27 I el Senyor digué: A qui enviaré? I respongué un que era semblant al Fill de l'Home: Aquí em tens; envia'm a mi. I un altre respongué, tot dient: Aquí em tens, envia'm a mi. I el Senyor digué: Enviaré el primer.

28 I el segon s'enutjà, i no guardà el seu primer estat, i aquell dia molts se n'anaren rera d'ell.

CAPÍTOL 4

Els Déus planifiquen la creació de la terra i de tota vida sobre ella—S'expliquen els seus plans dels sis dies de la Creació.

Aleshores el Senyor digué: Baixem. I baixaren al començament, i ells, és a dir, els Déus, organitzaren i formaren els cels i la terra.

2 I la terra, després d'ésser formada, estava buida i desolada, perquè no havien format més que la terra; i les tenebres prevalien sobre la faç de l'abisme, i l'Esperit dels Déus planava sobre la faç de les aigües.

3 I ells (els Déus) digueren: Que es faci la llum; i hi hagué llum.

4 I ells (els Déus) comprengueren la llum, perquè brillava; i separaren la llum, o feren que fos separada de les tenebres.

5 I els Déus anomenaren la llum Dia, i les tenebres les anomenaren Nit. I s'esdevingué que del vespre fins al matí l'anomenaren nit, i del matí fins al vespre l'anomenaren dia; i aquest fou el primer, o el principi d'allò que ells designaren dia i nit.

6 I els Déus també digueren: Que hi hagi una expansió enmig de les aigües, i separarà les aigües de les aigües.

7 I els Déus ordenaren l'expansió de tal manera que separà les aigües que estaven sota l'expansió, de les aigües que estaven damunt l'expansió; i així fou, tal com ordenaren.

8 I els Déus anomenaren l'ex-

pansió Cel. I s'esdevingué que del vespre fins al matí l'anomenaren nit; i del matí fins al vespre l'anomenaren dia; i fou el segon temps que designaren nit i dia.

9 I els Déus manaren, dient: Que s'apleguin en un sol lloc les aigües que hi ha sota el cel, i que aparegui la terra seca; i fou fet tal com ho ordenaren;

10 i a la part seca els Déus la designaren Terra; i del recolliment de les aigües en digueren Mars; i els Déus veieren que se'ls obeïa.

11 I els Déus digueren: Preparem la terra perquè llevi pastura sobre la terra: l'herba que doni llavor; l'arbre fruiter que doni fruit segons la seva espècie, i que la llavor d'aquesta doni fruit semblant sobre la terra; i així fou, tal com ordenaren.

12 I els Déus organitzaren la terra a fi que llevés pastura de la seva pròpia llavor, i l'herba que llevés herba de la seva pròpia llavor, tot donant llavor segons la seva espècie; i el sòl perquè llevés l'arbre de la seva pròpia llavor, i que donés fruit, la llavor de la qual únicament podria donar fruit com aquell, segons la seva espècie; i els Déus veieren que se'ls obeïa.

13 I s'esdevingué que comptaren els dies; del vespre fins al matí l'anomenaren nit, i del mati fins al vespre, l'anomenaren dia; i fou el tercer temps.

14 I els Déus organitzaren els llumeners a l'expansió del cel, i feren que ells separessin el dia de la nit; i els van organitzar perquè fossin per senyals i estacions, i per dies i per anys.

15 i els organitzaren perquè servissin de llumeners a l'expansió del cel, per donar llum a la terra; i fou així.

16 I els Déus organitzaren els dos grans llumeners, el llumener més gran perquè governés el dia, i el llumener més petit perquè governés la nit; i amb el llumener més petit també posaren les estrelles;

17 i els Déus els posaren a l'expansió dels cels, per tal de donar llum a la terra, i de governar el dia i la nit, i de separar la llum de les tenebres.

18 I els Déus vigilaren aquelles coses que havien ordenat fins que obeïren.

19 I s'esdevingué que des del vespre fins al matí fou nit; i des del matí fins al vespre fou dia; i fou el quart temps.

20 I els Déus digueren: Preparem les aigües a fi que produeixin en abundància les criatures que es mouen i tenen vida, i les aus perquè volin sobre la terra a l'ampla expansió del cel.

21 I els Déus prepararen les aigües per tal que produïssin grans balenes i tota criatura vivent que es mou, les quals les aigües havien de produir en abundància, segons la seva espècie; i tota au alada, segons la seva espècie. I els Déus veieren que els obeirien, i que era bo el seu pla.

22 I els Déus digueren: Els beneirem i farem que fructifiquin i es multipliquin, i que omplin les aigües de les mars, o les grans

aigües; i farem que les aus es multipliquin a la terra.

23 I s'esdevingué que del vespre fins al matí l'anomenaren nit, i del matí fins al vespre, l'anomenaren dia; i fou el cinquè temps.

24 I els Déus prepararen la terra perquè produís els éssers vivents, segons la seva espècie, el bestiar i tot allò que s'arrossega, i els animals de la terra segons la seva espècie; i així fou fet, tal com havien dit.

25 I els Déus organitzaren la terra perquè produís els animals segons la seva espècie, i el bestiar segons la seva, i tot allò que s'arrossega sobre la terra, segons la seva espècie; i els Déus veieren que obeirien.

26 I els Déus s'aconsellaren entre ells, i digueren: Baixem i formem l'home a la nostra imatge, i segons la nostra semblança; i els donarem domini sobre els peixos del mar i sobre les aus de l'aire, sobre el bestiar, i sobre tota la terra, i tota cosa que s'arrossega sobre la terra.

27 Així que els Déus baixaren i organitzaren l'home a la seva pròpia imatge, i a la seva semblança els Déus el formaren, tant home com dona.

28 I els Déus digueren: Els beneirem. I digueren els Déus: Farem que fructifiquin i es multipliquin, i que omplin la terra i la subjuguin; i que tinguin domini sobre els peixos del mar, i sobre les aus de l'aire, i sobre tot ésser vivent que es mou sobre la terra.

29 I els Déus digueren: Heus aquí, els donarem tota herba que doni llavor que sortirà sobre la superfície de tota la terra, i tot arbre que llevarà fruit; sí, el fruit dels arbres que produeixin llavor els donarem; i els servirà d'aliment.

30 I a tot animal de la terra, i totes les aus de l'aire, i a tot allò que s'arrossega per terra, vet aquí, els donarem vida, i també els donarem tota herba verda com a aliment, i així seran organitzades totes aquestes coses.

31 I els Déus digueren: Farem tot allò que hem dit i els organitzarem; i vet aquí, seran molt obedients. I s'esdevingué que del vespre fins al matí l'anomenaren nit; i del matí fins al vespre l'anomenaren dia, i fou el sisè temps.

CAPÍTOL 5

Els Déus acaben la seva planificació de la creació de totes les coses—Duen a terme la Creació d'acord amb els seus plans—Adam dóna nom a cada criatura vivent.

I Així acabarem els cels i la terra, i totes les seves hosts.

2 I els Déus digueren entre ells: En el setè temps acabarem la nostra obra que hem concordat; i hi reposarem de tota la nostra obra que hem acordat.

3 I en el setè temps els Déus acabaren, perquè en aquest temps anaven a reposar de totes les seves obres que acordaren entre ells (els Déus) de formar; i el santificaren. I així eren les seves decisions al temps que

FACSÍMIL DEL LLIBRE D'ABRAHAM

Número 3

EXPLICACIÓ

Figura 1, Abraham, assegut al tron del Faraó, per cortesia del rei, amb una corona sobre el cap, la qual representa el sacerdoci com a emblema de la gran Presidència del Cel; porta el ceptre de justícia i de judici a la mà.

Fig. 2, El rei Faraó, el nom del qual apareix en els caràcters damunt del seu cap.

Fig. 3, Significa Abraham a Egipte com també està representat a la figura 10 del Facsímil Núm. 1.

Fig. 4, El príncep del Faraó, rei d'Egipte, segons el que hi ha escrit damunt la seva mà.

Fig. 5, Xulem, un dels principals servents del rei, segons el que representen els caràcters que es troben damunt la seva mà.

Fig. 6, Olimla, un esclau del príncep.

Abraham està raonant sobre els principis de l'astronomia a la cort del rei.

determinaren entre ells de formar els cels i la terra.

4 I baixaren els Déus i formaren aquestes, les generacions dels cels i de la terra, quan foren fetes el dia que els Déus formaren la terra i els cels,

5 d'acord amb tot el que havien dit respecte a tota planta del camp abans que existís sobre la terra, i tota herba del camp abans que cresqués; perquè els Déus no havien fet ploure encara sobre la terra quan determinaren de fer-ho, i no havien format l'home perquè cultivés la terra,

6 sinó que pujava de la terra un vapor, i regava tota la superfície del sòl.

7 I els Déus formaren l'home de la pols de la terra, i prengueren el seu esperit (és a dir, l'esperit de l'home), i l'hi posaren dins; i li bufaren al nas un alè de vida, i l'home fou ànima vivent.

8 I els Déus plantaren un jardí cap a l'est, a l'Edèn, i hi posaren l'home, l'esperit del qual havien posat dins del cos que havien format.

9 I de la terra els Déus feren que cresqués tot arbre agradable a la vista i bo com a aliment, i també l'arbre de la vida enmig del jardí, i l'arbre de la ciència del bé i del mal.

10 Hi havia un riu que corria des de l'Edèn, per a regar el jardí, i d'allí es repartia en quatre braços.

11 I els Déus prengueren l'home i el posaren al jardí d'Edèn perquè el conreés i el guardés.

12 I els Déus donaren manament a l'home, dient: De tot arbre del jardí en podràs menjar lliurement,

13 però de l'arbre de la ciència del bé i del mal, no en menjaràs, perquè el dia que en mengis, del cert morirás. Ara bé, jo, Abraham, vaig veure que era segons el temps del Senyor, que fou segons el temps de Kolob; perquè fins llavors els Déus no havien assenyalat a Adam la seva manera de comptar el temps.

14 I els Déus digueren: Fem-li una ajuda idònia a l'home, perquè no és bo que l'home estigui sol; així, doncs, li formarem una ajuda idònia.

15 I els Déus feren que un son profund caigués sobre Adam, i s'adormí; i prengueren una de les seves costelles, i tancaren la carn al seu lloc;

16 i de la costella que els Déus havien pres a l'home, en feren una dona, i la portaren a l'home.

17 I Adam digué: Aquesta era os dels meus ossos, i carn de la meva carn; ara serà anomenada Dona, perquè ha estat presa de l'home;

18 per tant, l'home deixarà el pare i la mare, i s'unirà a la seva dona, i tots dos formaran una sola carn.

19 I anaven nus tots dos, l'home i la seva dona, i no se n'avergonyien pas.

20 I de la terra els Déus formaren tot animal del camp i tota au de l'aire, i els portaren a Adam per veure quin nom els posava; i el que Adam posés de

nom a cada ésser vivent, aquell seria el seu nom.

21 I Adam anomenà tot el bestiar, les aus de l'aire, i tot animal del camp; i per a Adam fou trobada una ajuda idònia.

Josep Smith—Mateu

Extret de la traducció de la Bíblia, revelat a Josep Smith el Profeta l'any 1831: Mateu 23:39, i el capítol 24.

Jesús prediu la pròxima destrucció de Jerusalem—També discursa sobre la segona vinguda del Fill de l'Home, i la destrucció dels impius.

PERQUÈ jo us dic que no em veureu més des d'ara endavant, ni sabreu el que els profetes escriviren, fins que digueu: Beneït el qui ve en nom del Senyor, en els núvols del cel, i tots els sants àngels amb ell. Llavors els seus deixebles entengueren que ell tornaria a la terra després d'ésser glorificat i coronat a la dreta de Déu.

2 I sortint Jesús del temple, se n'anava; i se li acostaren els seus deixebles per a escoltar-lo, dient: Mestre, parla'ns del que pertoca als edificis del temple, com digueres: Seran enderrocats, i us quedaran desolats.

3 I Jesús els digué: Veieu totes aquestes coses i no les compreneu pas? Del cert us dic, que no quedarà aquí, en aquest temple, pedra sobre pedra que no sigui enderrocada.

4 I Jesús s'apartà d'ells, i pujà al Mont de les Oliveres. I mentre seia al mont, els deixebles hi anaren tot sols, i li digueren: Digue'ns quan passaran aquestes coses que has dit referent a la destrucció del temple i dels jueus; i quin és el senyal de la teva vinguda, i de la fi del món, o de la destrucció dels impius, que és a la fi del món?

5 I Jesús els respongué i digué: Mireu que ningú no us enganyi;

6 perquè molts vindran en el meu nom, i diran: Jo sóc el Crist—i enganyaran molta gent.

7 Aleshores us lliuraran per ser maltractats, i us mataran; i totes les nacions us avorriran per causa del meu nom;

8 llavors molts s'ofendran, i es trairan els uns als altres, i s'odiaran els uns als altres;

9 i s'aixecaran molts falsos profetes i enganyaran molta gent.

10 I el mal augmentarà tant que es refrederà l'amor de molts;

11 però el qui romangui ferm i no sigui vençut, aquest se salvarà.

12 Així doncs, quan veureu l'abominació devastadora, de què parlà el profeta Daniel, pel que fa a la destrucció de Jerusalem, aleshores estigueu a l'indret sant; el qui llegeixi, que ho entengui.

13 Llavors, els qui es trobin a Judea, que fugin cap a les muntanyes;

14 el qui sigui al terrat, que fugi, i no baixi pas per endur-se res de casa seva;

15 i el qui sigui al camp, que no torni pas enrera per endur-se el mantell;

16 i ai de les que estiguin embarassades i de les que criïn aquells dies!

17 Pregueu el Senyor, doncs,

que la vostra fugida no s'escaigui ni a l'hivern, ni en dia de repòs;

18 perquè aleshores, aquells dies hi haurà grans desgràcies sobre els jueus i sobre els habitants de Jerusalem, com no n'hi ha hagudes mai de semblants sobre Israel, de Déu, des del començament del seu regne fins ara; no, ni n'hi haurà mai més enviades sobre Israel.

19 Totes les coses que els ha passat no són sinó el principi dels dolors que els vindran a sobre.

20 I si no s'escurcessin aquells dies, no se salvaria ningú de la seva carn; però, pel bé dels elegits, segons l'aliança, s'escurçaran aquells dies.

21 Heus aquí, aquestes coses us he dit pel que fa als jueus; i a més, després de les tribulacions d'aquells dies que vindran sobre Jerusalem, si algú us diu: Mireu, aquí hi ha el Crist, o allà, no ho cregueu pas;

22 perquè en aquells dies també sortiran falsos Crists i falsos profetes, i faran grans senyals i prodigis que, si fos possible, enganyaran fins els elegits, els quals són els elegits segons l'aliança.

23 Heus aquí, us ho dic pel bé dels elegits; i també sentireu parlar de guerres i rumors de guerres; mireu de no torbar-vos, perquè ha de passar això que us he dit, però encara no és la fi.

24 Vet aquí, us ho he dit abans;

25 si us diuen, doncs: Mireu, és al desert; no sortiu. Guaiteu, és a les cambres secretes, no us ho cregueu.

26 Perquè així com la llum a trenc d'alba resplandeix, sortint de l'est, i il·lumina tota la terra fins a l'oest, així també serà la vinguda del Fill de l'Home.

27 I ara us explico una paràbola. Vet aquí, onsevulla que estigui el cadàver, allí s'apleguen les àligues; així també s'aplegaran els meus elegits des dels quatre cantons de la terra.

28 I sentiran parlar de guerres i rumors de guerres.

29 Heus aquí, parlo així pel bé dels meus elegits, perquè una nació s'alçarà contra una altra, i un regne contra l'altre; hi haurà a diversos llocs fams, i pestes i terratrèmols.

30 I a més, en abundar-hi la iniquitat, l'amor dels homes es refredarà; però el qui no sigui vençut, aquest se salvarà.

31 I a més a més, aquest evangeli del regne serà proclamat per tot el món, com un testimoniatge a totes les nacions; i aleshores vindrà la fi, o la destrucció dels impius;

32 i també s'acomplirà l'abominació devastadora de què parlà el profeta Daniel.

33 I tot seguit, després de les tribulacions d'aquells dies, el sol s'enfosquirà, la lluna no farà claror, i les estrelles cauran del cel, i els poders del cel seran sacsejats.

34 Del cert us dic, que no passarà la generació en què es mostraran aquestes coses fins que s'hagi realitzat tot el que us he dit.

35 Encara que arribin els dies en què passin el cel i la terra, tot

i així, les meves paraules no passaran pas, sinó que s'acompliran totes.

36 I com he dit abans, després de les tribulacions d'aquells dies, i d'haver estat sacsejats els poders del cel, llavors apareixerà al cel el senyal del Fill de l'Home, i aleshores totes les tribus de la terra es lamentaran i veuran el Fill de l'Home venint als núvols del cel, amb poder i gran glòria.

37 Llavors aquell que atresori la meva paraula no serà enganyat, perquè el Fill de l'Home vindrà, i enviarà els seus àngels al seu davant amb veu sonora de trompeta, i aplegaran els qui quedin dels seus elegits des dels quatre vents, d'un cap del cel a l'altre.

38 Ara bé, apreneu de la figuera aquesta paràbola: Quan les seves branques encara són tendres, i comencen a brotar fulles, coneixeu que l'estiu és a prop;

39 així també, els meus elegits, quan vegin totes aquestes coses, sabran que ell és a prop, fins a les portes.

40 Però quant al dia i a l'hora, ningú no ho sap; no, ni els àngels de Déu al cel, sinó només el meu Pare.

41 Però com passava als dies de Noè, així serà la vinguda del Fill de l'Home;

42 perquè serà amb ells com els dies abans del diluvi, que fins el dia que Noè entrà a l'arca, anaven menjant i bevent, casant-se i donant-se en casament;

43 i no se n'adonaren fins que vingué el diluvi i se'ls endugué tots; així també serà la vinguda del Fill de l'Home.

44 Llavors s'acomplirà el que està escrit, que als darrers dies n'hi haurà dos al camp; l'un serà llevat i l'altre, deixat;

45 dues que moldran a la mola, l'una serà presa, i l'altra, deixada.

46 I el que dic a un, ho dic a tothom; vetlleu, doncs, perquè no sabeu l'hora que vindrà el vostre Senyor.

47 Però sapigueu això, que si l'amo de la casa hagués sabut a quina hora de la nit havia de venir el lladre, hauria vetllat, i no s'hauria pas deixat foradar la casa, sinó que l'hauria estat esperant.

48 Per això, vosaltres també estigueu a punt, perquè a l'hora que menys us penseu, el Fill de l'Home vindrà.

49 Qui és, doncs, el servent fidel i prudent, que l'amo ha posat al cap del seu servei, per donar-los l'aliment al temps degut?

50 Benaurat aquell servent que l'amo, quan vingui, trobi fent-ho així; i en veritat us dic, que el posarà al cap de tots el seus béns.

51 Però, si el mal servent es diu al seu cor: L'amo triga la seva vinguda,

52 i comença a pegar els seus companys, i a menjar i beure amb els embriacs,

53 vindrà l'amo d'aquell servent el dia que menys es pensa, i a l'hora que no sap,

54 i l'arrencarà, i li destinarà la seva part amb els hipòcrites; allí hi haurà els plors i el cruixit de dents.

55 I així ve la fi dels impius, segons la profecia de Moisès, que diu: Quedaran exclosos d'entre el poble; però la fi de la terra no és encara, sinó aviat.

SELECCIONS DE LA HISTÒRIA DE JOSEP SMITH, EL PROFETA

History of the Church, Vol. 1, Capítols 1 al 5

Josep Smith fa el relat de la seva ascendència, dels membres de la seva família, i dels llocs on havien viscut—Una agitació extraordinària sobre la religió regna a la part occidental de l'Estat de Nova York—Pren la determinació de cercar la saviesa tal com indica Jaume—El Pare i el Fill se li apareixen i Josep rep la crida del seu ministeri profètic. (Els versets 1 al 20.)

A CAUSA dels molts rumors que persones mal disposades i intrigants han fet circular sobre l'origen i el progrés de l'Església de Jesucrist dels Sants dels Darrers Dies, que els autors dels quals han intentat idear a fi d'atacar la nostra reputació com a Església i el seu progrés en el món, se m'ha persuadit a escriure aquesta història per tal de treure de l'error l'opinió pública, i de posar a la disposició de tot cercador de la veritat, els fets tal com ocorregueren, com es relacionaven tant amb mi com amb l'Església, fins on tingui a les mans el coneixement d'aquests fets.

2 En aquest relat presentaré amb veritat i dretura els diversos esdeveniments respecte a aquesta Església, tal com passaren, o com passen actualment, essent vuit anys fins avui [l'any 1838], des que fou organitzada l'esmentada Església.

3 Vaig néixer l'any de nostre Senyor, mil vuit-cents cinc, el dia vint-i-tres de desembre, al poble de Sharon, Comtat de Windsor, Estat de Vermont. . . El meu pare, que també es deia Joseph Smith, deixà l'Estat de Vermont i s'instal·là a Palmyra, Comtat d'Ontario (avui dia Wayne), a l'Estat de Nova York, quan jo tenia uns deu anys. Passats uns quatre anys de l'arribada del meu pare a Palmyra, es canvià amb la seva família a Manchester, al mateix Comtat d'Ontario.

4 Érem onze persones de família, és a dir, el meu pare, Joseph Smith; la meva mare, Lucy Smith (que tenia el cognom de soltera de Mack, essent filla de Solomon Mack); els meus germans, Alvin (el qual morí el 19 de novembre de l'any 1823, als 26 anys d'edat), Hyrum, jo, Samuel Harrison, William, Don Carlos, i les meves germanes, Sophronia, Catherine i Lucy.

5 Durant el segon any de la nostra residència a Manchester, hi havia a la regió on vivíem una agitació extraordinària sobre el tema de la religió. Començà entre els metodistes, però aviat es generalitzà entre totes les sectes de la comarca. De fet, semblava afectar tota la regió, i grans multituds s'unien als diferents partits religiosos, oca-

sionant no poca agitació i divisió entre la gent; els uns cridaven "Heus aquí!", i els altres "Heus allà!" Uns anaven a favor de la fe metodista, d'altres a favor de la presbiteriana, i d'altres de la baptista.

6 Perquè malgrat el gran amor que professaven els convertits a aquestes distintes creences a l'hora de la seva conversió, i del gran zel manifestat pels clergues respectius, que eren aquells que excitaven i afavorien aquesta escena extraordinària de fervor religiós—per tal de convertir tothom, com es complaïen a dir, fos a la secta que fos—amb tot, quan els convertits començaren a afiliar-se, els uns cap a un partit i els altres cap a l'altre, es comprovà que els suposats bons sentiments, tant dels sacerdots com dels seus prosèlits, eren més aviat fingits que no pas reals; ja que seguiren una gran confusió i mals sentiments—els clergues es barallaven amb els clergues, els convertits amb altres convertits—de manera que tots els bons sentiments que hi havia entre ells, si alguna vegada havien existit, es perderen totalment en disputes de paraules i baralles d'opinions.

7 Jo anava llavors cap als quinze anys. Els membres de la meva família s'havien convertit a la fe presbiteriana, i foren quatre els qui es feren d'aquesta església: la meva mare Lucy, els meus germans Hyrum i Samuel Harrison, i la meva germana Sophronia.

8 En aquest període de gran disturbi, la meva ment tendia cap a una reflexió seriosa i de grans inquietuds; però, tot i que els meus sentiments eren profunds i moltes vegades punyents, vaig quedar-me apartat de tots aquests grups, encara que assistia a les diverses reunions sempre que l'ocasió m'ho permetia. Amb el temps la meva ment es decantava cap a la secta metodista, i àdhuc vaig sentir-me persuadit en part a unir-me amb ells; però la confusió i el conflicte era tant entre les diferents denominacions, que era impossible per a un jove com jo, inexpert en els homes i les coses, d'arribar a una determinació segura de qui era el que tenia la raó i qui no.

9 De vegades la meva ment estava molt agitada, tan grans i incessants eren els crits i l'aldarull. Els presbiterians estaven tot decidits en contra dels baptistes i dels metodistes, i recorrien a tota la força del raonament i de la sofisteria per a comprovar els errors dels altres, o almenys per fer creure a la gent que estaven en un error. D'altra banda, els baptistes i metodistes s'apressaven amb igual afany a establir les seves pròpies doctrines i refutar totes les altres.

10 Enmig d'aquesta guerra de paraules i avalot d'opinions, jo em preguntava sovint: Què s'ha de fer? Quin és, de tots aquests partits, el que té raó? o és que estan equivocats tots plegats? Si n'hi ha algun que és veritable, quin deu ser, i com ho coneixeré?

11 Mentre m'angoixava en les greus dificultats que causaven els conflictes d'aquests partits religiosos, un dia llegia l'Epístola de Jaume, el primer capítol i cinquè verset, que diu: *Si a algun de vosaltres li manca saviesa, que la demani a Dén, que en dóna a tots generosament, sense fer-ne retret, i li serà donada.*

12 Mai cap passatge de les Escriptures no havia tocat el cor d'un home amb tanta força com aquest el meu en aquest moment. Semblava penetrar amb gran força en cada fibra del meu cor. Hi pensava una i altra vegada, tot sabent que si a algú li calia rebre saviesa de Déu, aquest era jo; car no sabia què havia de fer, i si no rebia més saviesa de la que tenia, mai no ho sabria. Perquè els mestres religiosos de les diverses sectes interpretaven els mateixos passatges de les Escriptures d'una manera tan diferent, que destruïa tota esperança de resoldre el problema recorrent a la Bíblia.

13 Finalment vaig arribar a la conclusió que hauria de quedar-me a la tenebra i la confusió, o de seguir el consell d'en Jaume, és a dir, de demanar a Déu. Per fi vaig prendre la determinació de demanar-ho a Déu, concloent que si ell donava saviesa a aquells que en mancaven, i la donava abundosament i sense retret, jo bé podria provar-ho.

14 Així doncs, d'acord amb la meva resolució de demanar-ho a Déu, vaig anar-me'n a un bosc per tal de fer-ne la prova. Era de matí en un dia clar i bonic al començament de la primavera de l'any 1820. Fou la primera vegada a la meva vida que intentava fer quelcom de semblant, ja que enmig de les meves angoixes no havia provat mai d'orar en veu alta.

15 Després d'apartar-me a un indret que ja havia escollit abans, i després d'esguardar a l'entorn i comprovar que estava sol, em vaig agenollar i vaig començar a alçar a Déu els desigs del meu cor. Només de començar, s'apoderà de mi una força que em dominà per complet, i tanta influència tenia sobre mi que em travà la llengua, que no podia parlar. M'envoltaren negres tenebres, i per un temps em semblava com si fos condemnat a una destrucció ràpida.

16 Però, esforçant-me amb tota la meva ànima per a implorar Déu que em deslliurés del poder d'aquell enemic que s'havia apoderat de mi, i al mateix moment que estava per lliurar-me a la desesperació i abandonar-me a la destrucció—no pas a una ruïna imaginària, sinó al poder d'algun ésser real del món invisible, que exercia sobre mi una força tan gran com no havia conegut mai en cap altre ésser—just en aquell moment de tanta angoixa, vaig veure una columna de llum de més claror que la del sol, damunt mateix del meu cap, la que davallava a poc a poc fins a posar-se damunt meu.

17 Tot just d'aparèixer aquesta llum, em vaig sentir deslliurat de l'enemic que m'havia subjectat. En reposar sobre mi la llum,

vaig veure dos Personatges d'una brillantor i una glòria indescriptibles, damunt meu en l'aire. Un d'ells em parlà, cridant-me pel meu nom, i em digué, tot indicant-me l'altre: *Aquest és el meu Fill Estimat; escolta'l!*

18 L'objectiu que tenia en recórrer al Senyor era el de saber quina de totes les sectes era la vertadera, per tal de saber a quina havia d'unir-me. Per tant, així que em vaig refer una mica per a poder parlar, vaig demanar a aquells Personatges que es trobaven en la llum damunt meu, quina d'entre totes era la secta veritable (perquè fins aquell moment, mai no se m'havia ocorregut de pensar que totes estaven equivocades), i a quina havia d'unir-me.

19 Se'm respongué que no m'havia d'unir a cap d'elles, ja que totes anaven errades; i el Personatge que em parlà digué que tots els seus credos eren una abominació a la seva vista; que tots aquells professors estaven corromputs; que "s'acosten a mi amb els llavis, però el seu cor és lluny de mi; ensenyen com a doctrines, els manaments dels homes, els quals aparenten tenir una forma de la divinitat, però en neguen el seu poder".

20 Una altra vegada em prohibí d'afiliar-me a cap d'aquelles; i em digué moltes altres coses que no puc escriure en aquests moments. Quan vaig retornar-me, era d'esquena a terra mirant cap al cel. Quan la llum es retirà, em vaig trobar sense forces, però poc temps després, havent-me recobrat fins a un cert punt, vaig tornar a casa. I en recolzar-me sobre la xemeneia, la meva mare em demanà si em passava alguna cosa. Jo li vaig contestar: "No passi ànsia, tot va bé—em trobo bastant bé". Aleshores li vaig dir: "He descobert per mi mateix que el presbiterianisme no és veritable." Sembla que l'adversari estava conscient, des dels anys més tendres de la meva vida, que jo estava destinat a pertorbar i amoïnar el seu regne; si no era així, per què havien de combinar-se contra mi les forces de la tenebra? Per què s'aixecaria contra mi l'oposició i la persecució quasi des de la infància?

Alguns predicadors i els seus adeptes rebutgen la narració de la Primera Visió—S'amunteguen sobre Josep Smith les persecucions—Dóna testimoniatge de la realitat de la seva visió. (Els versets 21 al 26.)

21 Al cap de pocs dies d'haver tingut aquesta visió, em vaig trobar per casualitat amb un dels ministres metodistes, un que era molt actiu en aquella agitació religiosa; i tot parlant amb ell d'assumptes religiosos, vaig aprofitar l'ocasió de relatar-li la visió que havia tingut. Em va sorprendre molt la seva actitud, ja que no sols es prengué el meu relat molt a la lleugera, sinó fins i tot amb menyspreu, tot dient que era cosa del diable; que les visions o revelacions ja no existien en els nostres dies; que tot això ja s'havia acabat

amb els apòstols, i que no n'hi hauria més d'aquelles coses.

22 Tanmateix, vaig comprovar que en contar la meva història havia despertat molts prejudicis contra meu entre els adeptes d'altres religions, i que era causa de grans persecucions, les quals augmentaven contínuament; i encara que jo sols era un noiet poc conegut d'entre catorze i quinze anys, i les meves circumstàncies a la vida no feien de mi cap jove d'importància en el món, tot i així, homes de gran posició es fixaven en mi per tal d'aixecar l'actitud del poble en contra meu i de provocar una persecució violenta; i això era comú a totes les sectes: totes s'uniren per a perseguir-me.

23 En aquell temps vaig fer-me la reflexió seriosa, i me l'he feta sovint, que era ben estrany que un noiet poc conegut d'una mica més de catorze anys, i un a més que es trobava en la necessitat de guanyar-se la vida pobrement amb el seu treball diari, fos considerat tan important com per atreure's l'atenció dels personatges més importants de les sectes més populars d'aquell temps, fins al punt d'estimular en ells l'esperit de persecució i ultratge més violent. Però, estrany o no, així fou, i em causà un sense fi d'angoixes.

24 Tot i així, però, no deixava d'ésser un fet que jo havia tingut una visió. Des d'aleshores he pensat que em sentia com Pau, quan presentava la seva defensa davant del rei Agripa, i contà la visió que havia tingut, quan veié una llum i sentí una veu; malgrat tot, foren molt pocs els qui el cregueren; els uns deien que mentia i els altres que era un boig; i fou ridiculitzat i insultat. Però tot allò no destruí pas la realitat de la seva visió. Ell havia tingut una visió, i ho sabia, i totes les persecucions de sota el cel no podrien fer que fos d'una altra manera. I encara que el perseguissin fins a la mort, així i tot sabia, i ho sabria fins al seu darrer sospir, que tant havia vist una llum com sentit una veu que li parlava; i cap cosa del món sencer no li faria pensar o entendre contràriament.

25 Això mateix em passava a mi. Jo en realitat havia vist una llum, i enmig d'aquesta llum havia vist dos Personatges, i ells en realitat m'havien parlat; i encara que m'odiaven i em perseguien quan deia que havia tingut aquesta visió, amb tot, era la veritat; i mentre em perseguien i em denigraven, i deien tota mena de mal falsament en contra meu, jo pensava en el meu cor: Per què em persegueixen si dic la veritat? En efecte, he tingut una visió, i qui sóc jo per a resistir-me a Déu? O per què pensa el món fer-me negar el que he vist en realitat? Perquè havia tingut una visió; jo ho sabia, i sabia que Déu també ho sabia; i jo no podia negar-ho, ni gosava fer-ho; almenys sabia que si ho feia, ofendria Déu i cauria sota la seva condemna.

26 Jo ja tenia la ment tranquil·la pel que feia al món sectari: que no era pas la meva obligació

d'unir-me a cap de les sectes, sinó de continuar tal com estava fent fins que rebés més instruccions. Havia descobert que el testimoniatge de Jaume era veritable: que un home mancat de saviesa podia demanar-la a Déu, i obtenir-la sense retret.

Moroni s'apareix a Josep Smith—El nom de Josep serà conegut per a bé o per a mal entre totes les nacions—Moroni li parla del Llibre de Mormó i dels judicis del Senyor pròxims a venir, i li cita moltes escriptures—Es revela el lloc on estaven amagades les planxes d'or—Moroni dóna més instrucció al Profeta. (Els versets 27 al 54.)

27 Vaig seguir amb les meves ocupacions ordinàries de la vida fins el 21 de setembre de l'any 1823, i vaig sofrir constantment dures persecucions per part dels homes de tota mena, tant religiosos com no religiosos, perquè continuava afirmant que havia vist una visió.

28 Entre el temps que havia tingut la visió i l'any 1823—havent-me estat prohibit d'afiliar-me a cap de les sectes religioses d'aquells dies, i com que jo era molt jove i molt perseguit per aquells que haurien hagut de ser els meus amics i que m'haurien d'haver tractat bondadosament o, si és que em creien enganyat, haurien d'haver intentat de tractar-me d'una manera correcta i carinyosa—em vaig trobar exposat a tota mena de temptacions; i com que em vaig associar amb gent de tota mena, moltes vegades vaig cometre insensateses, i demostrava les debilitats pròpies de la joventut i les febleses de la naturalesa humana, cosa que, em sap greu d'haver-ho de dir, em portava a diverses temptacions ofensives a la vista de Déu. Que aquesta confessió no sigui motiu perquè se'm consideri culpable d'haver comès pecats molt greus o malignes, perquè mai no ha estat aquesta la meva naturalesa. Però sí que vaig ser culpable de la lleugeresa, i de vegades m'associava amb companys alegres, etc., cosa que no corresponia amb la conducta que devia guardar algú que hagués estat cridat de Déu com jo. Però això no li semblarà gaire estrany a qualsevol que se'n recordi de la meva joventut i conegui el meu temperament natural i jovial.

29 A conseqüència d'aquestes coses, sovint em sentia condemnat per les meves febleses i imperfeccions; per tant, la nit del ja esmentat dia vint-i-u de setembre, després d'haver-me retirat al meu llit, vaig posar-me a orar i a suplicar Déu Totpoderós que perdonés tots els meus pecats i follies; i que també em fes conèixer quina era la meva posició i condició envers ell; car jo tenia la plena confiança de rebre una manifestació divina, tal com n'havia tingut una abans.

30 Mentre estava en l'acte d'invocar Déu, vaig adonar-me que una llum apareixia a la cambra, i augmentava de mica a mica, fins que la cambra esdevingué més clara que a ple migdia, quan de sobte un personatge s'aparegué al costat del meu llit, dempeus

enlaire, ja que els seus peus no tocaven a terra.

31 Anava vestit amb una túnica fluixa d'una blancor exquisida. Era una blancor més gran que qualsevol cosa terrenal que jo hagués vist mai; ni crec que res de terrestre pugui fer-se tan blanc ni tan resplendent. Tenia les mans nues, així com els seus braços, fins una mica més amunt dels canyells; i d'igual manera els peus, així com les cames, fins una mica més amunt dels turmells. El cap i el coll també els portava descoberts, i vaig adonar-me'n que no portava més que la túnica, ja que la duia oberta, de manera que jo podia veure-li el pit.

32 No sols la túnica era blanquíssima, sinó que tota la seva persona era gloriosa fora de mida, i el seu semblant en veritat semblava com un llampec. La cambra era claríssima, però no tan il·luminada com al voltant de la seva persona. En veure'l per primer cop vaig tenir por, però ben aviat el temor se me n'anà.

33 Em cridà pel meu nom, i em digué que era un missatger enviat de la presència de Déu fins a mi, i que es deia Moroni; que Déu tenia una obra que jo hauria de fer, i que el meu nom seria conegut per a bé o per a mal entre totes les nacions, tribus i llengües, o que es parlaria en bé o en mal de mi entre tots els pobles.

34 Digué que hi havia un llibre enterrat, escrit sobre planxes d'or, que donava una relació dels habitants anteriors del continent d'Amèrica, així com de l'origen d'on havien procedit. També em digué que en aquest llibre hi havia la plenitud de l'evangeli sempitern, tal com el Salvador l'havia lliurada als antics habitants.

35 A més, que junt amb les planxes hi havia dipositades dues pedres, col·locades en argolles de plata, i que aquestes pedres assegurades a un pectoral, integraven el que se'n diu l'Urim i el Tummim; i que la possessió i l'ús d'aquestes pedres era el que constituïa els "vidents" dels temps antics o anteriors; i que Déu les havia preparades per al fi de traduir el llibre.

36 Després d'haver-me dit aquestes coses, començà a citar-me les profecies de l'Antic Testament. Em cità primer una part del tercer capítol de Malaquies, i també el quart i últim de la mateixa profecia, però una mica diferent de com està escrit a la nostra Bíblia. Per comptes de citar el primer verset com està escrit en els nostres llibres, el cità d'aquesta manera:

37 *Perquè, heus aquí, vindrà el dia que cremarà com un forn, i tots els arrogants, i tots els qui obren impiament seran cremats com a rostoll; perquè els que vénen els cremaran, diu el Senyor de les Hosts, així doncs no els deixarà ni arrel ni branca.*

38 I també em cità el cinquè verset d'aquesta manera: *Heus aquí que us revelaré el sacerdoci per la mà d'Elies el profeta, abans*

que arribi el dia gran i temible del Senyor.

39 També cità el verset següent d'una manera diferent: *I ell ficarà al cor dels fills les promeses fetes als pares, i el cor dels fills tornarà cap als seus pares. De no ésser així, la terra sencera quedaria devastada totalment a la seva vinguda.*

40 A més d'aquests, em cità l'onzè capítol d'Isaïes, tot dient que estava a punt d'acomplirse. També cità el tercer capítol dels Actes, els versets 22 i 23, tal com estan escrits al nostre Nou Testament. Digué que aquest profeta era el Crist, però que encara no arribava el dia en què "tot aquell que no escoltaria la seva veu quedaria exclòs d'entre el poble", però que aviat arribaria.

41 També cità el capítol segon de Joel, des del verset 28 fins a l'últim. També em digué que això encara no s'havia acomplert però que ho seria aviat; i a més a més digué que la plenitud dels gentils estava a punt de fer-se. Cità molts altres passatges de les Escriptures, i em donà moltes explicacions que no poden ser esmentades aquí.

42 Em digué, a més, que quan jo hagués rebut aquelles planxes de les quals havia parlat—perquè encara no s'havia acomplert el temps perquè hom les obtingués—no les havia de mostrar a ningú, ni tampoc el pectoral amb l'Urim i el Tummim, fora d'aquells als quals em fos manat de mostrar-les; si ho feia, seria destruït. Mentre conversava amb mi sobre les planxes, se m'obrí a la ment una visió tan clara i distinta del lloc on eren dipositades les planxes, que el vaig reconèixer en arribar-hi.

43 Després d'aquesta comunicació, vaig veure com la llum de la cambra començava a arreplegar-se immediatament entorn de la persona que em parlava, i ho anà fent així fins que la cambra restà una altra volta a les fosques, fora just del seu entorn. I de cop i volta vaig veure com si fos un conducte que s'obria directe fins al cel, i ell ascendí fins a desaparèixer del tot, i la cambra quedà tal com era abans d'aparèixer aquesta llum celestial.

44 Em vaig quedar ajagut, reflexionant sobre la singularitat de l'escena, tot meravellat del que m'havia dit aquell missatger extraordinari; quan enmig de la meva meditació, vaig adonar-me de cop i volta que la cambra tornava a il·luminar-se, i, com en un instant, el mateix missatger celestial era una altra vegada al costat del meu llit.

45 Començà a parlar, i tornà a explicar-me les mateixes coses com havia fet en la primera visita, sense variar-ne en res; i quan acabà, m'informà de grans judicis que venien sobre la terra, amb grans estralls per la fam, l'espasa i la pesta; i que aquests greus judicis caurien damunt la terra en aquesta generació. Havent-me referit aquestes coses, ascendí tal com havia fet abans.

46 Ja per aquells moments eren tan profundes les impres-

sions que se m'havien gravat a la ment, que la son havia fugit dels meus ulls, i jeia abatut, esbalaït del que havia vist i sentit. Però quina no fou la meva sorpresa en veure novament el mateix missatger al costat del meu llit, i una altra vegada vaig sentir que em referia o repetia les mateixes coses d'abans; i hi afegí un advertiment, que Satanàs provaria de temptar-me (a causa de les circumstàncies indigents de la nostra família) per tal d'obtenir les planxes a fi de ferme ric. Això m'ho prohibí, tot i dient que jo no havia de tenir altra finalitat en obtenir les planxes que la de glorificar Déu, i que no m'havia de deixar influir per cap altre motiu que el d'edificar el seu regne; si no, no les podria obtenir.

47 Després d'aquesta tercera visita, ascendí al cel una altra vegada, com abans, i novament em vaig quedar meditant l'estranyesa del que m'acabava de succeir. Tot seguit, així que el missatger se n'anà al cel per tercera vegada, cantà el gall, i em vaig adonar que ja es feia de dia, de manera que les nostres entrevistes devien haver durat tota la nit.

48 Una mica després, em vaig aixecar del llit, i, com de costum, me'n vaig anar a fer les feines del dia; però en disposar-me a treballar com altres vegades, em vaig trobar amb les forces tan esgotades, que em deixaven completament inhabilitat. El meu pare, que treballava prop meu, s'adonà que em passava alguna cosa, i em digué que me'n tornés a casa. Sortia amb la intenció d'anar-hi, però en provar de travessar la cleda del camp on érem, les forces em mancaren del tot, i vaig caure defallit a terra; i per una estona no vaig estar conscient de res.

49 La primera cosa que recordo és que una veu em cridava pel meu nom. Vaig aixecar la vista i vaig veure el mateix missatger damunt del meu cap, rodejat de llum com abans. Em repetí tot el que m'havia dit la nit anterior, i em manà que anés cap al meu pare i que li parlés sobre la visió i els manaments que m'havien estat donats.

50 Vaig obeir; vaig tornar al meu pare al camp, i li vaig repetir tot l'assumpte. Em va respondre que allò era de Déu, i que fes tot el que el missatger em manava. Vaig sortir del camp i vaig anar al lloc on el missatger m'havia dit que eren dipositades les planxes, i degut a la claredat de la visió que havia tingut sobre allò, vaig reconèixer l'indret tan aviat com hi vaig arribar.

51 Prop del poblet de Manchester, Comtat d'Ontario, Estat de Nova York, hi ha un pujol bastant gran, el més alt de tot l'entorn. Pel costat occidental d'aquest pujol, prop del cimal, sota una pedra de mida considerable, hi havia les planxes, dipositades en una caixa de pedra. Aquesta pedra era gruixuda i arrodonida al mig de la banda superior, i més prima per les vores, de manera que la part

d'enmig era visible damunt del sòl, mentre que les vores quedaven tapades de terra.

52 Després de treure la terra, vaig agafar una palanca, que vaig ficar per sota de la vora de la pedra, i amb un lleuger esforç la vaig aixecar. Vaig mirar a l'interior, i de fet, vaig veure-hi les planxes, l'Urim i el Tummim, i el pectoral, tot tal com havia declarat el missatger. La caixa en què es trobaven era formada de pedres ajuntades amb una espècie de ciment. Al fons de la caixa hi havia dues pedres posades transversalment i al damunt reposaven les planxes i els altres objectes.

53 Vaig provar de treure-les, però el missatger m'ho prohibí; i novament m'avisà que encara no havia arribat el moment de fer-les eixir, i que no seria fins al cap de quatre anys a partir d'aquell dia; però, em digué que retornés a aquell indret precisament al cap d'un any, i que ell m'hi trobaria; i que ho fes així fins que arribés el moment d'obtenir les planxes.

54 D'acord amb el que em fou manat, hi vaig anar al cap de cada any, i cada vegada hi trobava el mateix missatger, i rebia instruccions i coneixement d'ell en cada una de les nostres entrevistes sobre allò que el Senyor faria, i de com i de quina manera s'hauria de conduir el seu regne en els darrers dies.

Josep Smith es casa amb Emma Hale—Rep les planxes d'or de Moroni i tradueix alguns dels caràcters—Martin Harris mostra uns caràcters i la seva traducció al professor Anthon, el qual diu: "No puc llegir un llibre segellat". (Del verset 55 al 65.)

55 Com que les condicions mundanes del meu pare eren molt limitades, ens vèiem obligats a treballar amb les nostres mans, fent de jornalers per dia o altrament, segons es presentava l'ocasió. Tan aviat érem a casa com a fora, i així, mitjançant el nostre treball constant, anàvem vivint una mica bé.

56 L'any 1823 ens ocorregué a la nostra família una gran aflicció am la mort del meu germà més gran, Alvin. El mes d'octubre de l'any 1825 em vaig ser contractat per un ancià anomenat Josiah Stoal, que vivia al Comtat de Chenango, Estat de Nova York. Ell havia sentit alguna cosa sobre una mina d'argent que els espanyols havien explotat a Harmony, Comtat de Susquehanna, Estat de Pensilvània; i abans de donar-me treball, ja havia fet algunes excavacions, amb mires de retrobar la mina. Després d'anar a viure amb ell, em portà, junt amb altres treballadors, a excavar a la recerca de la mina d'argent, en la qual cosa vaig estar treballant quasi un mes sense reeixir en la nostra empresa; finalment vaig convèncer l'ancià senyor que deixés d'excavar. Així fou com s'originà la història corrent de que jo havia estat cercador de diners.

57 Mentre durà aquest treball, em vaig allotjar a casa d'un senyor Isaac Hale, del mateix lloc. Fou allí que vaig conèixer per

primera vegada la meva muller (la seva filla), Emma Hale. El dia 18 de gener, de l'any 1827, ens casàrem mentre jo encara treballava pel Sr. Stoal.

58 Com que jo continuava afirmant que havia vist una visió, la persecució encara em seguia, i la família del pare de la meva dona s'oposà fortament a que ens caséssim. Per tant, em vaig veure obligat a portar-la a un altre lloc, així que ens n'anàrem, i ens casàrem a casa del senyor Tarbill, a South Bainbridge, Comtat de Chenango, Estat de Nova York. Tot seguit del nostre casament, vaig deixar el treball del Sr. Stoal i vaig tornar a la casa del meu pare per a treballar amb ell aquella temporada.

59 A la fi, arribà el temps d'obtenir les planxes, l'Urim i el Tummim, i el pectoral. El dia 22 de setembre de l'any 1827, havent anat com de costum al cap de l'any al lloc on eren dipositades, el mateix missatger celestial me les lliurà, tot advertint-me que jo n'era el responsable, que si les deixava anar per descuit o per negligència meva, quedaria exclòs; però que si feia tots els meus esforços per tal de conservar-les fins que ell, el missatger, les vingués a buscar, serien protegides.

60 Molt aviat vaig adonar-me'n del perquè d'aquestes ordres tan estrictes de guardar segures les planxes, i el motiu pel qual el missatger havia dit que quan jo hagués fet amb elles el que es requeria de la meva mà, ell les tornaria a buscar. Perquè així que s'assabentaren que jo les tenia, foren emprats els esforços més tenaços per a prendre-me-les. Hom recorria a totes les estratagemes que es podien imaginar, per assolir aquell fi. La persecució esdevingué més intensa i severa que mai, i una munió de persones esperaven tothora a l'aguait per tal de prendre-me-les, si fos possible. Però, per la saviesa de Déu romangueren segures a les meves mans fins que vaig haver acomplert amb elles el que es requeria de mi. I quan, segons el que s'havia acordat, el missatger vingué a buscar-les, vaig lliurar-les-hi; i ell les té al seu càrrec fins al dia d'avui, el 2 de maig de l'any 1838.

61 Tot i així, l'agitació continuava, i la calúmnia, amb les seves mil llengües, feia circular mentides tot aquest temps sobre la família del meu pare i sobre mi. Si em posés a contar la mil·lèsima part, em caldrien uns quants volums. La persecució arribà a ser tan intolerable que em vaig veure obligat a anar-me'n de Manchester i marxar amb la meva esposa al Comtat de Susquehanna, a l'Estat de Pensilvània. Mentre ens preparàvem per a anar-nos-en—com que érem molt pobres, i no vèiem possibilitats de canviar la nostra situació a causa d'aquella persecució tan severa—enmig de la nostra aflicció, trobàrem un amic en la persona d'un cavaller anomenat Martin Harris, el qual se'ns acostà i em donà cinquanta dòlars per a ajudar-

nos en el viatge. El Sr. Harris vivia al municipi de Palmyra, Comtat de Wayne, a l'Estat de Nova York, i era un agricultor molt respectat.

62 Gràcies a aquesta ajuda tan oportuna, vaig poder arribar al lloc de destí, a Pensilvània, i immediatament em vaig posar a copiar els caràcters de les planxes. En vaig copiar bastants i en vaig traduir alguns, per mitjà de l'Urim i el Tummim, treball que vaig fer entre els mesos de desembre, data en què vaig arribar a casa del meu sogre, i febrer de l'any següent.

63 Un dia d'aquest mes de febrer vingué a casa l'esmentat Sr. Harris, i s'emportà alguns dels caràcters que jo havia copiat de les planxes, i se n'anà cap a la ciutat de Nova York. Respecte al que li transcorregué amb els caràcters, em refereixo al seu propi relat tal com me l'explicà al seu retorn, i que és com segueix:

64 "Vaig anar a la ciutat de Nova York i vaig presentar els caràcters que havien estat traduïts, junt amb la seva traducció, al professor Charles Anthon, cèlebre pels seus coneixements literaris. El professor Anthon digué que la traducció era correcta, més que cap de les traduccions de la llengua egípcia que ell havia vist abans. Llavors li vaig mostrar els que encara no estaven traduïts, i em digué que eren caràcters egipcis, caldeus, assiros i àrabs, i que eren caràcters autèntics. Em donà un certificat en el que feia constar al poble de Palmyra que aquells caràcters eren autèntics, i que la traducció dels que ja estaven traduïts també era correcta. Vaig agafar el certificat, i me'l vaig ficar a la butxaca. Quan era a punt d'anar-me'n, el Sr. Anthon em cridà, i em demanà com era que aquell jove havia sabut on es trobaven aquelles planxes d'or. Li vaig respondre que un àngel de Déu li ho havia revelat.

65 "Aleshores em digué: 'Deixeu-me veure aquest certificat'. El vaig treure de la butxaca i l'hi vaig donar; i ell l'agafà i el féu a trossos, tot dient que ja no existien coses com el ministeri d'àngels, i que si jo li portava les planxes, ell les traduiria. En dir-li que una part de les planxes estaven segellades, i que m'estava prohibit de portar-les-hi, digué: 'No puc llegir un llibre segellat'. Vaig sortir d'allí i vaig anar-me'n a trobar el Dr. Mitchell, que em confirmà tot el que havia dit el professor Anthon, tant dels caràcters com de la traducció."

. . . .

Oliver Cowdery serveix d'escriba en la traducció del Llibre de Mormó—Josep i Oliver reben el Sacerdoci d'Aaron de Joan el Baptista—Són batejats i ordenats, i reben l'esperit de la profecia. (Del verset 66 al 75.)

66 El dia 5 d'abril de l'any 1829, Oliver Cowdery vingué a casa; fins aquell dia jo no l'havia vist mai. Em digué que havia estat ensenyant a l'escola prop de

l'indret on vivia el meu pare, i com que el meu pare tenia fills que assistien a aquesta escola, ell, Oliver Cowdery, s'havia allotjat per una temporada a casa del meu pare. Mentre hi era, la meva família li havia explicat els detalls de com jo havia rebut les planxes, i per això venia per a demanar-me informació.

67 Dos dies després de l'arribada del Sr. Cowdery (el dia 7 d'abril), vaig començar la traducció del Llibre de Mormó, i ell començà a escriure per a mi.

. . . .

68 Encara treballàvem en la traducció, quan un dia del mes següent (maig de l'any 1829), ens retiràrem a un bosc per tal d'orar i demanar el Senyor sobre el baptisme per a la remissió dels pecats, que era esmentat a la traducció de les planxes. Mentre estàvem orant i invocant al Senyor, un missatger baixà del cel en un núvol de llum, i, posant-nos les mans al damunt, ens ordenà, tot i dient:

69 *Sobre vosaltres, conservents meus, en el nom del Messies, confereixo el Sacerdoci d'Aaron, el qual té les claus del ministeri d'àngels, i de l'evangeli del penediment, i del baptisme per immersió per a la remissió dels pecats; i aquest sacerdoci mai més no serà tret de la terra fins que els fills de Leví ofereixin de nou un sacrifici al Senyor amb rectitud.*

70 Ens digué que aquest Sacerdoci Aarònic no tenia pas el poder d'imposar les mans per a comunicar el do de l'Esperit Sant, però que més endavant ens seria conferit; i ens manà que anéssim a batejar-nos, que jo bategés Oliver Cowdery i que seguidament ell em bategés a mi.

71 Per consegüent, anàrem a batejar-nos. Jo vaig batejar-lo primer, i seguidament ell em batejà a mi—després de la qual cosa, li vaig posar les mans sobre el seu cap i vaig conferir-li el Sacerdoci d'Aaron, i després ell posà les seves mans damunt el meu cap, i m'ordenà al mateix sacerdoci—perquè així ens havia estat manat.*

72 El missatger que ens visità en aquesta ocasió i que ens conferí aquest sacerdoci, ens digué que s'anomenava Joan, el mateix que és conegut com Joan el Baptista en el Nou Testament, i

*Oliver Cowdery descriu els esdeveniments així: "Aquests foren dies que mai no s'oblidaran: d'estar assegut a la vora i de sentir el so d'una veu dictada per la inspiració del cel, despertà la més profunda gratitud en mi! Dia rera dia jo continuava, sense interrupció, escrivint les paraules que sortien de la seva boca, mentre ell traduïa amb l'Urim i el Tummim, o els 'Intèrprets' com els nefites haurien dit, la història o relació anomenada 'El Llibre de Mormó'!

"En fer esment, encara que breument, de l'interessant relat fet per Mormó i el seu fidel fill Moroni d'un poble en un altre temps estimat i afavorit del cel, seria desviar-me de la meva intenció actual. Deixaré, doncs, aquest assumpte fins a un altre temps, i, com ja he dit a la introducció, passaré més directament a alguns incidents que es relacionen íntimament amb l'origen d'aquesta Església, els quals potser interessarien els milers que s'han presentat, tot i la desaprovació de fanàtics i les calúmnies d'hipòcrites, i han abraçat l'Evangeli de Crist.

que obrava sota la direcció de Pere, Jaume i Joan, els quals tenien les claus del Sacerdoci de Melquisedec, sacerdoci que ens seria conferit, ens digué, en el temps oportú, i que jo seria nomenat el primer èlder de l'Església, i que ell (Oliver Cowdery) seria el segon. Era el dia 15 de maig de l'any 1829 quan aquest missatger ens va ordenar, i ens batejàrem.

73 En sortir de l'aigua, tot seguit de batejar-nos, sentírem grans i glorioses benediccions del nostre Pare Celestial. Tan aviat com havia batejat Oliver Cowdery, l'Esperit Sant davallà sobre ell, i es posà dempeus i profetitzà moltes coses que havien de passar molt aviat. I també, quan ell m'havia batejat a mi, vaig rebre també l'esperit de profecia i, posant-me dempeus, vaig profetitzar referent a la creixença d'aquesta Església, i de moltes altres coses relacionades amb ella i amb aquesta generació dels fills dels homes. Ens omplírem de l'Esperit Sant, i ens alegràrem en el Déu de la nostra salvació.

74 Un cop teníem la nostra ment il·luminada, començàrem a tenir les escriptures desplegades davant nostre per a la nostra comprensió, i ens fou revelat el veritable significat i intenció dels seus passatges més misteriosos, d'una manera com mai no havíem pogut assolir abans, ni l'havíem pensada. Mentrestant, ens vèiem obligats a guardar secretes les circumstàncies d'haver rebut el sacerdoci i d'haver-nos batejat, a causa de l'esperit de persecució que ja s'havia mostrat a la regió.

75 De tant en tant ens havien amenaçat de ser maltractats, i això per part dels que professaven la religió. I l'única cosa que contrarestà les seves males intencions d'atropellar-nos fou la influència de la família del meu sogre (mitjançant la providència divina), que aleshores tenien molt bones relacions amb mi, i s'oposaven a la violència del populatxo, i estaven disposats a que se'm permetés de continuar l'obra de la traducció sense cap interrupció. Per tant, ens oferiren i ens prometeren la protecció, fins on els fos possible, de qualsevol mesura il·legal.

"Ningú en el seu estat natural no podria traduir i escriure les instruccions que reberen els nefites de la boca del Salvador, de la manera exacta en què els homes havien d'edificar la seva Església, i particularment quan la corrupció havia disseminat una incertesa sobre totes les formes i sistemes que es practicaven entre els homes, sense desitjar el privilegi de demostrar la disposició del cor d'ésser submergit dins la sepultura líquida, a fi de donar resposta 'd'una bona consciència, per la resurrecció de Jesucrist'.

"Després d'escriure la narració del ministeri del Salvador entre la resta de la posteritat de Jacob sobre aquest continent, fou fàcil de percebre, tal com el profeta havia dit, que les tenebres cobrien la faç de la terra, i una gran foscor la ment del poble. En reflexionar-ho més, també fou fàcil de discernir que enmig de la gran baralla i clamor quant a la religió, ningú no tenia l'autoritat de Déu d'administrar les ordenances de l'evangeli. Doncs, es podria preguntar: Tenen els homes l'autoritat d'actuar en el nom de Crist, quan en neguen les revelacions, ja que el

testimoniatge d'Ell no és més que l'esperit de la profecia, i és sobre les revelacions de primera mà que es basa i s'edifica la seva religió, i en les quals se sosté, en qualsevol època del món que Ell hagi tingut un poble damunt la terra? Si és que s'havien quedat enterrades aquestes veritats i havien estat curosament amagades per homes que veien que perillaven les seves artimanyes si s'hagués permès que aquestes veritats resplandissin a la faç dels homes, ja no ho eren per a nosaltres; i tan sols esperàvem que ens fóra donat el manament: 'Aixequeu-vos i bategeu-vos'.

"Aquest desig no tardà gaire a realitzar-se. El Senyor, ample en la seva misericòrdia, i sempre disposat a donar resposta a l'oració constant dels humils, després d'haver-lo invocat nosaltres amb fervor, apartats de l'habitació dels homes, es complagué a manifestar-nos a nosaltres la seva voluntat. De cop, com si vingués des d'enmig de l'eternitat, la veu del Redemptor ens dictà la pau, mentre que el vel s'apartà i un àngel de Déu baixà, revestit de glòria, i ens lliurà el missatge que tant anhelàvem, i les claus de l'evangeli de penediment. Quin goig! Quin esbalaïment! Quin astorament! Mentre el món es quedava confós i turbat, mentre milions d'éssers cercaven a les palpentes la paret, com encegats, i mentre tothom es trobava en la incertesa, com massa general, els nostres ulls contemplaren, les nostres orelles sentiren, com si fos l'esclat del migdia; sí, i més brillant encara que el resplandor del sol de maig que en aquells moments banyava amb els seus raigs la faç de la natura. Llavors la seva veu, encara que mansueta, ens penetrà fins al cor, i les seves paraules, 'Sóc conservent vostre' feren esvair tot temor. Escoltàrem! Contemplàrem! Admiràrem! Era la veu d'un àngel de glòria, un missatge de l'Altíssim! I en escoltar-lo, ens omplí de joia, mentre el seu amor encenia les nostres ànimes, i érem envoltats en la visió de l'Omnipotent! Que hi havia alguna raó de dubtar? No, cap! La incertesa havia fugit; els dubtes s'havien esvaït per a no tornar mai més, mentre la falsedat i la decepció s'havien allunyat per sempre més!

"Però, estimats germans, reflexioneu un altre moment en el goig que omplí el nostre cor, i amb quina sorpresa ens devíem haver postrat (perquè, qui no s'hauria agenollat per a rebre una benedicció tal?) quan rebérem de les seves mans el Sant Sacerdoci, mentre deia: 'Sobre vosaltres, conservents meus, en el nom del Messies us confereixo aquest sacerdoci i aquesta autoritat, que romandrà a la terra, a fi que els fills de Leví encara puguin fer un sacrifici al Senyor amb rectitud'.

"No provaré de descriure-us els sentiments d'aquest cor, ni la majestuosa bellesa i glòria que ens envoltà en aquella ocasió; però m'heu de creure quan us dic que ni la terra, ni els homes, amb l'eloqüència dels segles, no poden començar a adornar el llenguatge d'una manera tan impressionant i sublim com aquest sant personatge. No! Ni tampoc té aquesta terra el poder d'impartir la joia, conferir la pau, o comprendre la saviesa continguda en cada frase declarada pel poder de l'Esperit Sant! L'home podrà enganyar el seu proïsme, es podrà tramar una decepció rera l'altra, i els fills de l'impiu podran tenir poder de seduir els incauts i els que no saben res, fins al punt que la majoria tan sols s'alimentin de la ficció, i el producte de la falsedat arrossegui amb el seu corrent els inconstants fins al sepulcre; però un toc del dit del seu amor, sí, un raig de glòria del món de dalt, o una paraula de la boca del Salvador, des del si de l'eternitat, ho anorrea tot, i ho esborra per sempre de la ment. La certesa que ens trobàvem en presència d'un àngel, la seguretat que sentírem la veu de Jesús i la veritat immaculada alhora que emanava d'un personatge pur, dictada per la voluntat de Déu, és un fet que per a mi es troba més enllà de tota descripció, i sempre consideraré aquesta expressió de la bondat del Salvador amb admiració i gratitud mentre se'm permeti romandre sobre aquesta terra; i en aquelles mansions on la perfecció perdura i on el pecat mai no s'atansa, espero poder retre culte durant tot aquell dia que mai no acabarà".—*Messenger and Advocate*, vol. 1 (octubre de l'any 1834), pàgs. 14–16.

Els Articles de Fe

DE L'ESGLÉSIA DE JESUCRIST DELS SANTS DELS DARRERS DIES

History of the Church, volum 4, pàgines 535 al 541

NOSALTRES creiem en Déu, el Pare Etern, i en el seu Fill Jesucrist i en l'Esperit Sant.

2 Creiem que els homes seran castigats pels seus propis pecats i no per la transgressió d'Adam.

3 Creiem que per l'Expiació de Crist, tot el gènere humà pot salvar-se, mitjançant l'obediència a les lleis i ordenances de l'Evangeli.

4 Creiem que els primers principis i ordenances de l'evangeli són, primer: La fe en el Senyor Jesucrist; segon: El penediment; tercer: Baptisme per immersió per a la remissió dels pecats; quart: La imposició de les mans per a comunicar el do de l'Esperit Sant.

5 Creiem que l'home ha de ser cridat per Déu, per profecia, i per la imposició de les mans d'aquells que tenen l'autoritat, per a predicar l'evangeli i administrar les seves ordenances.

6 Creiem en la mateixa organització que existí en l'Església primitiva, és a dir: apòstols, profetes, pastors, mestres, evangelistes, etc.

7 Creiem en el do de llengües, profecia, revelació, visions, guarició, interpretació de llengües, etc.

8 Creiem que la Bíblia és la paraula de Déu fins on estigui correctament traduïda; també creiem que el Llibre de Mormó és la paraula de Déu.

9 Creiem tot el que Déu ha revelat, tot el que actualment revela i creiem que encara revelarà moltes coses grans i importants, pertanyents al regne de Déu.

10 Creiem en l'aplegament literal del poble d'Israel i en la restauració de les deu tribus; que Sió (la Nova Jerusalem) serà edificada sobre el continent americà; que Crist regnarà personalment a la terra; i que la terra serà renovellada i rebrà la seva glòria paradisíaca.

11 Nosaltres reclamem el dret d'adorar Déu Totpoderós segons els dictats de la nostra consciència, i concedim a tots els homes el mateix privilegi, que adorin com, on, i el que desitgin.

12 Creiem en estar subjectes als reis, presidents, governants i jutges civils, i que cal obeir, honrar i sostenir la llei.

13 Creiem en ésser honrats, verídics, casts, benvolents, virtuosos, i que cal fer el bé a tothom; en veritat, podem dir que seguim l'admonició de Pau: Tot ho creiem, tot ho esperem, hem sofert moltes coses i esperem poder sofrir totes les coses. Si hi ha quelcom de virtuós o que sigui estimable o de bona reputació o digne d'elogi, a això aspirem.

Josep Smith.